

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEUBNERIANA

EPISTVLAE PRIVATAE
GRAECAE

QVAE IN PAPIRIS AETATIS
LAGIDARVM SERVANTUR

EDIDIT

STANISLAVS WITKOWSKI

ADDITIONALIS EST TABULA PHOTOTYPICA

EDITIO ALTERA AVCTOR

LIPSIAE IN AEDIBVS B. G. TEUBNERI MCMXI

A

0006758072

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

EPISTVLAE PRIVATAE
GRAECAE

GRAECAE
 IN REGISTER (1754-5) VENEZIANI. Aristoteles etc.
 QVAE IN PAPYRIS AETATIS Mariae Thondini Stud.
 LAGIDARVM SERVANTVR della scuola papyr.
 gra II Milano 1754.

QVAE IN PAPHIS AETATIS
LAGIDARVM SERVANTVR

EDIDIT

STANISLAVS WITKOWSKI

ADIECTA EST TABVLA PHOTOTYPICA

To Mr. C. B. Smith - 240

EDITIO ALTERA AVCTIOR

[Faint handwritten notes at the bottom of the page, partially obscured by the binding.]

Le due Ghe dinar, later cristiane dai Papiri greci del II e III secolo. In una delle, presso l'immagine di Ghegypore e la scritta "Ghegypore" (XIII-XIV secolo). (Ghegypore, 1925-1927).

MCMXI

LIPSIÆ

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

sola res est, quae homines absentes praesentes facit.

(Turpilius de epistula.)

σχεδὸν γὰρ εἰκόνα ἑκάστος τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς γράφει τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἔστι μὲν καὶ ἐξ ἄλλου λόγου παντὸς ἰδεῖν τὸ ἦθος τοῦ γράφοντος, ἐξ οὐδενὸς δὲ οὕτως ὥς ἐπιστολῆς.

Demetr. de elocut. 227

(Hercher p. 13).

φιλοφρόνησις γὰρ τις βούλεται εἶναι ἢ ἐπιστολὴ σύντομος καὶ περὶ ἀπλοῦ πράγματος ἔκθεσις καὶ ἐν ὀνόμασιν ἀπλοῖς.

Demetr. de elocut. 231

(Hercher p. 14).

εἶναι γὰρ τὴν ἐπιστολήν οἷον τὸ ἕτερον μέρος τοῦ διαλόγου.

Artemo ap. Demetr. de eloc. 223.

Briefe gehören unter die wichtigsten Denkmäler, die der einzelne Mensch hinterlassen kann.

Goethe.

CASIMIRO DE MORAWSKI

S.

ARGUMENTUM.

	Pag.
Comparatio numerorum ed. I et II	VI
Conspectus epistularum in hac sylloge editarum . .	VII
Conspectus papyrorum in hoc libello editarum . . .	XII
Conspectus epistularum secundum gradum eruditionis eorum, qui scribunt, dispositus	XIII
Conspectus epistularum secundum locos, quibus repertae sunt, dispositus	XVI
Index Ptolemaeorum	XVIII
Praefatio editionis I	XIX
Praefatio editionis II	XXVII
Menses Aegyptii	XXXIII
Conspectus librorum, qui saepius laudantur saepiusve sunt adhibiti	XXXIII
Explicatio ad textum et apparatus criticum	XXXVI
Compendia	XXXVI
Textus epistularum	1—134
Appendix	135
Addenda	138
Indices.	
I. Observationes grammaticae	143
II. Indices.	
A. Index nominum	155
B. Index vocabulorum	177

COMPARATIO NUMERORUM ED. I ET II.

(STELLULA NUMERI RECENTES INSIGNIUNTUR.)

Ed. I	Ed. II	Ed. I	Ed. II	Ed. I	Ed. II
1—12 non mutati		26	35	45	54
	*13—17	27	36	46	55
13	18	28	37	47	56
14	19	29	38	48	57
	*21	30	39	49	58
15	22	31	40	50	59
	*23	32	41	51	60
16	24	33	42	52	61
	*25	34	43	53	62
17	26	35	44	53 ^b	63
18	27	36	45	54	64
19	28	37	46		*65
20	29	38	47	55	66
21	30	39	48		*67—69
22	20	40	49	56	70
	*31	41	50	57	71
23	32	42	51	58	72
24	33	43	52		
25	34	44	53		

CONSPECTUS EPISTULARUM IN HAC SYLLOGE EDITORUM.

A. EPISTULAE CLEONIS ARCHITECTI, EIUS UXORIS ET FILIORUM.

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
1	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	saec. III. med.	Fl. P. I 30, 1
2	Ep. Polycratis ad patrem Cleonem	„ „	„ II 11, 2
3	Ep. Polycratis ad patrem Cleonem	„ „	„ II 11, 1
4	Ep. hominis cuiusdam ad Cleo- nis familiam pertinentis ad Cleonem	„ „	„ II 16
5	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	„ „	„ III 42 H 7
5 a	Fragmenta epistolae Philo- nidis ad patrem Cleonem	„ „	„ III p. 113
6	Ep. Metrodorae uxoris ad Cleonem	„ „	„ III 42 H 8 f
7	Fragmenta epistularum Me- trodorae uxoris ad Cleonem	„ „	„ III 42 H 8 a, b, c, d, e
8	Ep. Philonidis ad patrem Cleonem	„ „	„ II 13, 19
9	Ep. Cleonis ad Paeonem	„ „	„ II 42 b
10	Ep. Philonis ad Cleonem	„ „	„ III 42 G 9

B. RELIQUAE EPISTULAE III. SAECULI.

11	Ep. Dioscuridis ad Diopha- nem, strategum nomi Ar- sinoitici	a. 260 ut v.	Fl. P. II 2, 8
----	--	--------------	----------------

VIII CONSPECTUS EPISTUL. IN HAC SYLLOGE EDITARUM.

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
12	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad patrem Bios- curidis	ca. a. 260 ut v.	Fl. P. II 2, 4
13	Fragmentum ep. Ptolemaei ad Heraclidem	„	Hib. I 79
14	Fragmentum ep. Charichis ad Miysem	ca. a. 250	„ I 152
15	Fragmentum epistulae	a. 247	„ I 170
16	Ep. ad Aristarchum a patre missa	extr annis Pt. II. aut primis Pt. III.	Lille I 17
17	Ep. Aristandri ad Aristarchum	a. 242/1	„ I 15
18	Ep. Alcaeii vilici ad Sosi- phanem dominum	saec. III. (aet. Ptol. II. vel III.)	Fl. P. I 29
19	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Sosiphanem	saec. III.	„ III 53 o
20	Subscriptio graeca epistulae demoticae a sacerdotibus Suchi missae	saec. III. (aet. Ptol. II. vel III.)	Grenf. II 14 d
21	Ep. Demophontis ad Ptole- maeum	ca. a. 245	Hib. I 54
22	Ep. Dorothei ad Theodorum	saec. III. (a. 7 Ptol. II. vel III.)	Fl. P. II 40 b
23	Ep. Protarchi ad Clitarchum trapezitam	a. 228/7	Hib. I 66
24	Ep. Manreos ad homines aegyptios in colonia qua- dam ad Mare Rubrum commorantes	a. 24 Ptol. III. ut vid.	Fl. P. II 40 a
25	Ep. Andronis ad fratrem Milonem	a. 223/2	Eleph. 13
26	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Antipatrum	saec. III.	Fl. P. III 53 q
27	Ep. Ammonii ad Apollonium	„	„ III 53 n
28	Epistulae fragmentum	„	„ III 53 r
29	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Diotimum(?)	„	„ III 53 k
30	Ep. Ptolemaei ad Achillem	„	Goodsp. 3 + Cair. 30961
31	Ep. Apollonii ad patrem	saec. III.	Lille I 26

Nr. huius edit	Argumentum	Aetas	Collectio
32	Ep. Aristo . . . ad personam, cuius nomen intercidit	saec. III., ut vid.	Alex. 3
33	Epistulae fragmentum	" " "	" 4
34	Ep. Timoxeni ad Moschionem	" " "	Passalacqua 1563

C. EPISTULAE AD MAGNUM SARAPEUM PERTINENTES.

a) EPISTULAE AD HEPHAESTIONEM AB UXORE ISIADE ET A FRATRE DIONYSIO MISSAE.

35	Ep. Isiadis ad Hephaestionem maritum in Sarapeo reclusum	a. 168, ut vid.	Lond. (I) 42
36	Ep. Dionysii ad fratrem Hephaestionem in Sarapeo reclusum	" " "	Vat. A

b) EPISTULAE PTOLEMAEI, GLAUCIAE FILII, MACEDONIS, IN SARAPEO RECLUSI, EIUS FRATRUM ET AMICORUM.

37	Ep. Lysimachii ad Ptolemaeum	a. 162	Par. 32
38	Ep. Dionysii, strategii Memphis, ad Ptolemaeum	a. 164—158	" 49
39	Ep. Apollonii ad fratrem Sarapionem	circa a. 162	Lond. 28
40	Initium ep. Apollonii ad fratrem Hippalum	a. 161	" 33 b
41	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 160	Par. 59
42	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 154	" 60
43	Ep. Sarapionis ad fratres eius Ptolemaeum et Apollonium	a. 154	" 43
44	Ep. Ptolemaei ad fratrem Hippalum	circa c. 153	" 58
45	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	a. 153	" 44
46	Ep. Apollonii, fratris Ptol., ad Apollonium, ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀνουβιεῖου	a. 153	" 45

X CONSPECTUS EPISTUL. IN HAC SYLLOGE EDITARUM.

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
47	Ep. Apollonii cuiusdam ad Ptolemaeum	a 153	Par. 46
48	Ep. Apollonii ad fratrem Ptolemaeum	circa a. 153	„ 47

c) EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE ARABUM.

49	Ep. Myrullae et Chalbae Ara- bum ad Dacutin in Sara- peo commorantem	a. 153	Par. 48
----	--	--------	---------

D. RELIQUAE EPISTULAE II. SAECULI.

50	Epistulae fragmentum	saec. II. pars prior	Amh. II 37
51	Ep. Polycratis ad Philoxenum	saec. II. medii, ut vid.	Goodsp. 4
52	Ep. Esthladae ad patrem	a. 131/0	Revill. Mél. p. 295
53	Ep. Musaei ad fratrem Men- chen	saec. II. pars post.	Tebt. 55
54	Ep. Petesuchi ad Marretem	saec. II. pars post. (ca. 130—121)	„ 56
55	Ep. Petenephietis ad perso- nam, cuius nomen intercidit	a. 114	„ 57
56	Ep. publicani ad socium	a. 111	„ 58
57	Ep. Portidis, tribuni militum, ad Patetem, Pachratem, ceteros	a. 103	Amh. II 39 (+ Grenf. I 30)
58	Ep. Menonis(?) ad fratrem Hermocratem	saec. II.	Grenf. I 43
59	Fragmentum epistulae matris ad filium	saec. II., ut vid.	Lond. I 43
60	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem	saec. II.	Berol. 1009

Nr. huius edit.	Argumentum	Aetas	Collectio
E. EPISTULAE I SAECULI.			
61	Ep. Posidonii ad sacerdotes Tebtynienses	a. 99	Tebt. 59
62	Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem(?)	circa a. 99	Leid. K
63	Ep. Petesuchi ad fratres eius Petearsemthen etc.	a. 96/5, ut v.	Lips. I 104
64	Ep. Petosuchi ad fratres eius Petearsemthen et Paganin et aliquot amicos	a. 95	Grenf. II 36
65	Ep. Heraclidis ad Ptole- maeum agricolam	a. 92 aut 59	Tebt. II 490
66	Ep. Pasionis ad patrem Ni- conem	saec. I. med.	Grenf. II 38
67	Ep. Lysimachi ad Taarmiysin	I. saec. (aet. Novi Dion.?)	Tebt. II 284
68	Fragmentum epistulae	a. 5	„ I 459
69	Ep. personae ignotae ad fe- minam quandam	a. 5	Oxyrh. IV 805
70	Ep. Antatis ad Faustum	a. 2	„ 742
71	Fragmentum epistulae	a. 2	„ 743
72	Ep. Hilarionis ad uxorem Alitem	a. 1	„ 744

CONSPECTUS PAPYRORUM IN HOC LIBELLO EDITARUM.

	huius edit.		huius edit.
P. Vat. A (= Mai V 601sq.)	[= Nr. 36]	P. Revill. Mél. p. 295 (= Par. 10594)	[= „ 52]
P. Leid. K	[= „ 62]	P. Grenf. I 30	[= „ 57]
P. Par. 32	[= „ 37]	43	[= „ 58]
43	[= „ 43]	II 14 d	[= „ 20]
44	[= „ 45]	36	[= „ 64]
45	[= „ 46]	38	[= „ 66]
46	[= „ 47]	P. Alex. 3	[= „ 32]
47	[= „ 48]	4	[= „ 33]
48	[= „ 49]	P. Berol. III 1009	[= „ 60]
49	[= „ 38]	P. Passal. 1563	[= „ 34]
58	[= „ 44]	P. Amherst II 37	[= „ 50]
59	[= „ 41]	39	[= „ 57]
60	[= „ 42]	P. Goodsp. 3	[= „ 30]
P. Lond. I 28	[= „ 39]	4	[= „ 51]
33 b	[= „ 40]	P. Cair. 30961	[= „ 30]
42	[= „ 35]	P. Tebtyn. I 55	[= „ 53]
43	[= „ 59]	56	[= „ 54]
P. Flind. Petr. I 29	[= „ 18]	57	[= „ 55]
30 (1)	[= „ 1]	58	[= „ 56]
II 2 (3)	[= „ 11]	59	[= „ 61]
2 (4)	[= „ 12]	459	[= „ 68]
11 (1)	[= „ 3]	II 284	[= „ 67]
11 (2)	[= „ 2]	490	[= „ 65]
13 (19)	[= „ 8]	P. Oxyrh. IV 742	[= „ 70]
16	[= „ 4]	743	[= „ 71]
40 (a)	[= „ 24]	744	[= „ 72]
40 (b)	[= „ 22]	805	[= „ 69]
42 (b)	[= „ 9]	P. Lips. I 104	[= „ 63]
III 42 G 9	[= „ 10]	P. Hibeh I 54	[= „ 21]
42 H 7	[= „ 5]	66	[= „ 23]
42 H 8		79	[= „ 13]
(a-f) [= Nr. 7+6]		152	[= „ 14]
53 (k)	[= „ 29]	170	[= „ 15]
53 (n)	[= „ 27]	P. Eleph. 13	[= „ 25]
53 (o)	[= „ 19]	P. Lille I 15	[= „ 17]
53 (q)	[= „ 26]	17	[= „ 16]
53 (r)	[= „ 28]	26	[= „ 31]
p. 113	[= „ 5a]		

CONSPECTUS EPISTULARUM

SECUNDUM GRADUM ERUDITIONIS EORUM, QUI
SCRIBUNT, DISPOSITUS.

a) EPISTULAE HOMINUM ERUDITORUM.

1. [Nr. 9] Fl. P. II 42b. Ep. Cleonis architecti ad Paeonem.
2. [„ 1] Fl. P. I 30, 1. Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
3. [„ 5] Fl. P. III 42 H 7. Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
4. [„ 5a] Fl. P. III p. 113. Fragmenta ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
5. [„ 8] Fl. P. II 13, 19. Ep. Philonidis, filii Cleonis, ad patrem.
6. [„ 2] Fl. P. II 11, 2. Ep. Polycratis, filii Cleonis, ad patrem.
7. [„ 3] Fl. P. II 11, 1. Ep. Polycratis, filii Cleonis, ad patrem.
8. [„ 6] Fl. P. III 42 H 8f. Ep. Metrodorae, uxoris Cleonis, ad maritum.
9. [„ 7] Fl. P. III 42 H 8a—e. Fragmenta epistularum Metrodorae ad maritum.
10. [„ 4] Fl. P. II 16. Ep. hominis cuiusdam ad Cleonis familiam pertinentis ad Cleonem.
11. [„ 10] Fl. P. III 42 G 9. Ep. Philonis ad Cleonem.
12. [„ 11] Fl. P. II 2, 3. Ep. Dioscuridis ad Diophanem, strategum nomi Arsinoitici.
13. [„ 12] Fl. P. II 2, 4. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad patrem Dioscuridis.
14. [„ 14] Hib. I 152. Fragmentum ep. Chariclis ad Miysem.
15. [„ 18] Fl. P. I 29. Ep. Alcaeï vilici ad dominum Sosiphanem.
16. [„ 19] Fl. P. III 53o. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Sosiphanem.
17. [„ 21] Hib. I 54. Ep. Demophontis ad Ptolemaeum.
18. [„ 22] Fl. P. II 40b. Ep. Dorothei ad Theodorum.
19. [„ 23] Hib. I 66. Ep. Protarchi ad Clitarchum trapezitanum.
20. [„ 24] Fl. P. II 40a. Ep. Manreos ad homines aegyptios in colonia quadam ad Mare Rubrum commorantes

21. [Nr. 27] Fl. P. III 53n. Ep. Ammonii ad Apollonium.
22. [„ 29] Fl. P. III 53k. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Diotimum(?).
23. [„ 20] Grenf. II 14d. Subscriptio graeca epistulae demoticae a sacerdotibus Suchi missae.
24. [„ 32] Alex. 3. Ep. Aristo ad personam, cuius nomen intercidit.
25. [„ 34] Passalacqua 1563. Ep. Timoxeni ad Moschionem.
26. [„ 35] Lond. 42. Ep. Isiadis ad maritum Hephaestionem.
27. [„ 36] Vat. A. Ep. Dionysii ad fratrem Hephaestionem.
28. [„ 38] Par. 49. Ep. Dionysii, strategi Memphidis, ad Ptolemaeum.
29. [„ 47] Par. 46. Ep. Apollonii cuiusdam ad Ptolemaeum.
30. [„ 51] Goodsp. 4. Ep. Polycratis ad Philoxenum.
31. [„ 52] Revill. Mél. p. 295. Ep. Esthladae ad patrem.
32. [„ 53] Tebt. 55. Ep. Musaei ad fratrem Menchen.
33. [„ 55] Tebt. 57. Ep. Petenephetis ad personam, cuius nomen intercidit.
34. [„ 58] Grenf. I 43. Ep. Menonis(?) ad fratrem Hermocratem.
35. [„ 59] Lond. I 43. Fragmentum epistulae matris ad filium.
36. [„ 60] Berol. (III) 1009. Epistula personae, cuius nomen intercidit, ad fratrem.
37. [„ 61] Tebt. 59. Ep. Posidonii ad sacerdotes Tebtynienses.
38. [„ 62] Leid. K. Ep. personae, cuius nomen non servatur, ad fratrem.

b) EPISTULAE HOMINUM MODICE ERUDITORUM.

39. [Nr. 13] Hib. I 79. Fragm. ep. Ptolemaei ad Heraclidem.
40. [„ 15] Hib. I 170. Fragm. epistulae(?).
41. [„ 17] Lille I 15. Ep. Aristandri ad Aristarchum.
42. [„ 26] Fl. P. III 53q. Ep. personae, cuius nomen intercidit, ad Antipatrum.
43. [„ 28] Fl. P. III 53r. Epistulae fragmentum.
44. [„ 30] Goodsp. 3. Ep. Ptolemaei ad Achillem.
45. [„ 31] Lille I 26. Ep. Apollonii ad patrem.
46. [„ 33] Alex. 4. Epistulae fragmentum.
47. [„ 50] Amh. II 37. Epistulae fragmentum.
48. [„ 54] Tebt. 56. Ep. Petesuchi ad Marretem.
49. [„ 56] Tebt. 58. Ep. publicani ad socium.
50. [„ 57] Amh. II 39 (+ Grenf. I 30). Ep. Portidis, tribuni militum, ad Patetem, Pachratem, ceteros.
51. [„ 64] Grenf. II 36. Ep. Petosuchi ad fratres eius Petearsemthen et Paganin et aliquot amicos.
52. [„ 65] Tebt. II 490. Ep. Heraclidis ad Ptolemaeum agricolam.

53. [Nr. 67] Tebt. II 284. Ep. Lysimachi ad Taarmiysin.
 54. [„ 68] Tebt. I 459. Fragm. epistulae.
 55. [„ 69] Oxyrh. IV 805. Ep. personae ignotae ad feminam quandam.

c) EPISTULAE HOMINUM NON ERUDITORUM.

56. [Nr. 16] Lille I 17. Ep. ad Aristarchum a patre missa.
 57. [„ 25] Eleph. 13. Ep. Andronis ad fratrem Milonem.
 58. [„ 37] Par. 32. Ep. Lysimachi ad Ptolemaeum, Glauciaefilium
 59. [„ 39] Lond. 28. Ep. Apollonii, Glauciaefilii, ad fratrem Sarapionem.
 60. [„ 40] Lond. 33b. Initium ep. Apollonii, Glauciaefilii, ad fratrem Hippalum.
 61. [„ 41] Par. 59. Ep. Apollonii, Glauciaefilii, ad fratrem Ptolemaeum.
 62. [„ 42] Par. 60. Ep. Apollonii, Glauciaefilii, ad fratrem Ptolemaeum.
 63. [„ 45] Par. 44. Ep. Apollonii, Glauciaefilii, ad fratrem Ptolemaeum.
 64. [„ 48] Par. 47. Ep. Apollonii, Glauciaefilii, ad fratrem Ptolemaeum.
 65. [„ 46] Par. 45. Ep. Apollonii, Glauciaefilii, ad Apollonium, ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀνομβείου.
 66. [„ 43] Par. 43. Ep. Sarapionis, Glauciaefilii, ad fratres eius Ptolemaeum et Apollonium.
 67. [„ 44] Par. 58. Ep. Ptolemaei, Glauciaefilii, ad fratrem Hippalum.
 68. [„ 49] Par. 48. Ep. Myrullae et Chalbae Arabum ad Dacutin.
 69. [„ 63] Lips. 104. Ep. Petesuchi ad fratres.
 70. [„ 66] Grenf. II 38. Ep. Pasionis ad patrem Niconem.
 71. [„ 70] Oxyrh. 742. Ep. Antatis ad Faustum.
 72. [„ 71] Oxyrh. 743. Epistulae fragmentum.
 73. [„ 72] Oxyrh. 744. Ep. Hilarionis ad uxorem Alitem.

CONSPECTUS EPISTULARUM

SECUNDUM LOCOS, QUIBUS REPERTAE SUNT,
DISPOSITUS.

1. Fajûm:

universae papp. Fl. P. (= Nr. 1—12, 18—19, 22, 24, 26—29).
P. Goodsp. 3 (= Nr. 30).
P. Grenf. II 14d et 38 (= Nr. 20 et 66).
? P. Alex. 3 et 4 (= Nr. 32 et 33) (Botti tantummodo a Flindersio Petrio repertas esse indicat).
P. Amh. II 37 (= Nr. 50).
universae papp. Tebt. (= Nr. 53—56 et 61, 65, 67—68) (Tebtynis).
Ghorân in Fajûm: universae papp. Lille (= Nr. 16—17 et 31).

2. In vico Hibeh nomi Heracleopolitani (prope Fajûm):

universae papp. Hibeh (= Nr. 13—15, 21, 23).

3. Memphis:

P. Lond. 42, 28, 33b (= Nr. 35, 39—40).
P. Vat. A (= Nr. 36).
universae papp. Paris. (= Nr. 37—38, 41—49).
P. Leid. K (= Nr. 62).

4. Oxyrhynchus:

omnes papp. Oxyrh. (= Nr. 69—72).

5. Pathyris in Aeg. sup.:

P. Revill. Mél. p. 295 (= Nr. 52).
P. Lips. 104 (= Nr. 63) ut vid.

6. Gebelên in vetusta Thebaide (Aeg. sup.):

P. Amh. II 39 (+ P. Grenf. I 30) (= Nr. 57).

7. In Thebaide, ut vid., et quidem in Gebelên
(cf. Gf. II p. 42):

P. Grenf. I 43 et II 36 (= Nr. 58 et 64).

8. In insula Elephantine:

Eleph. 13 (= Nr. 25).

9. Locus non indicatus:

P. Passal. 1563 (= Nr. 34).

P. Goodsp. 4 (= Nr. 51).

P. Lond. I 43 (= Nr. 59).

P. Berol. (III) 1009 (= Nr. 60).

INDEX PTOLEMAEORUM

(AD INDICEM, QUI EST IN LIBRO MAHAFFII PROGRESS
OF HELLENISM P. 64, CONFECTUS).

1.	Ptolemaeus	Soter	321 (rex 306)—285
2.	"	Philadelphus	285—246
3.	"	Euergetes I	246—221
4.	"	Philopator	221—204
5.	"	Epiphanes	204—181
6.*)			
7.	"	Philometor	181—146
8.*)			
9.	"	Euergetes II. (Physkon)	146—117
10.**)	"	Soter II. }	117—80
11.**)	"	Alexander }	
12.	"	Auletes	80—51
13.	Cleopatra	(et eius fratres)	51—30

*) Ptolemaeus VI et VIII nomine tantum per aliquot hebdomades reges fuerunt.

**) Ptolemaeus X et XI alternatim regnum occupabant regnoque pellebantur.

PRAEFATIO EDITIONIS I.

Epistularum privatarum, quae in papyris graecis aetatis Ptolemaeorum servantur, syllogen non inutilem fore existimaui. Etenim „documenta humana“ illa digna sunt, quae legantur, cum nulla alia antiquitatis monumenta vitam cottidianam istorum temporum tam vividis coloribus tamque fideliter nobis depingant. Collectionem hanc Corpori epistularum graecarum, quo aetas futura sine dubio nos donabit, aliquantulum profuturam spero. Sed et alteram ob causam — eamque graviolem — chartulas illas colligi operae pretium fore putavi: epistulae privatae sunt κοινῆς cottidianae monumenta pretiosissima, quibus praestantiora non habemus.

Cum huic sermoni cottidiano cognoscendo syllogen meam imprimis inservire cuperem, in epistulis ordine digerendis temporum rationem secutus sum. Sed intra temporis terminos argumentorum nexum, quantum fieri potuit, esse respiciendum probe sentiebam. Qua re epistulas, quae ad easdem personas pertinebant, una collectas proposui. Ob eandem rationem epistulas ad magnum Sarpem spectantes in unam seriem conexui.

Hanc epistularum syllogen non in eorum destinavi usum, qui in papyris cognoscendis et dilucidandis versantur. Sane et his nonnihil novi afferre studui. Praebeam eis in hac editione novam recensionem papyrorum Parisinarum et papyri Vaticanae, utramque nova collatione fultam. Praeterea invenient in hoc opusculo

textum ceterarum papyrorum haud paucis locis emendatiorem, lacunas hic illic primum aut rectius expletas, res et voces hic illic accuratius quam adhuc factum est explicatas. Ceterum editione mea his primum prodesse volui, qui ceteris antiquitatis graecae provinciis operam navant et epistulas illas nonnisi carptim et sine multa temporis impensa cognoscere in animo habent, in horum vero numero potissimum eis, qui ad linguam graecam eiusque historiam studium conferunt et monumenta *κοινῆς* cottidianae una collecta possidere cupiunt; tum philologis et historicis, qui ex epistulis tamquam e speculo fidelissimo cultum atque humanitatem illorum temporum cognoscere student. Spectavi et id, ut adolescentibus litterarum graecarum studiosis papyrorum exempla ceteris quadamtenus intellectu facilia proponerem. Iam hic tamen moneo me in commentario adolescentium illorum non semper rationem habuisse, cum, si hoc facere voluissem, longe plura mihi explananda fuissent quam a me explicata videbis. Cuius rei causas infra exponam.

Sylloge mea universas epistulas privatas complectitur, quae usque ad annum 1905 e papyris publici iuris factae mihi innotuerunt. In qua componenda me terminum temporis, quem in titulo huius opusculi expressum vides, servilem in modum tenere minime volui et ultra mortem Cleopatrae egredi atque ad Christi nati annum epistularum seriem extendere mihi licere credidi. Itaque recepi tres epistulas aetatis Augusti antechristianae, quae in IV. tomo papyrorum Oxyrhynchi (Grenfell-Hunt, *The Oxyrhynchus papyri. Part IV.* Oxford 1904) editae sunt (nr. 742—744, duae anni 2. a. Chr., tertia anni 1. a. Chr.). In collectione instituenda fundamento mihi fuit utilissimus index epistularum privatarum, quem Ulricus Wilcken in libri *Archiv für Papyrusforschung* volumine I edidit. A quo viro docto duabus in rebus discessi. Primum secludendas putavi P. Paris. 31, quae non est epistula privata, sed libellus supplex, et P. Flind. Petr. II 3, quam fragmenta epistulae privatae continere pro certo affirmari non potest.

Contra in epistularum privatarum numero posui P. Flind. Petr. II 13 (19), quae epistula privatis omni nomine adnumeranda mihi videbatur. Epistularum numerum a Wilckeno constitutum auxi compluribus epistulis, quae postea in lucem sunt protractae: una epistula Berolinensi, duabus Amhersti, duabus Goodspeedi, quinque epistulis Tebtyniensibus, tribus Oxyrhynchi repertis, denique novem epistulis in III. volumine papyrorum Flindersi Petrii editis.¹⁾ De papyro Amhersti II 39, quae epistulam Portidis ad Patetem et Pachratem missam continet, diu dubitavi, essetne collectioni meae inserenda; privatis ut adnumerarem, Deissmann eis, quae in libro Bibelstudien p. 205 sq. de indole et natura epistularum privatarum disseruit, me adduxit. Maiores etiam scrupulos mihi iniecit epistula (P. Louvre 10593, reperta Pathyri, edita a Revilloutio Mélanges p. 291, repetita a Seymouro de Ricci Arch. f. P. II 515 sq.), qua Philammo quidam eosdem ipsos Patetem et Pachratem invitat, ut ad certamen (ἄγών) aliquod cum ipso et ipsius patre eadem nave profisciscantur. Si ἄγών est certamen sodaliciorum (clubs), epistula est privata; si vero de certamine aliquo militari vel exercitiis (manoeuvres) agitur, epistulam e privatarum sylloge secludendam esse elucet. In re incerta malui omissionis crimen merere quam in syllogen rem ab ipsa alienam introducere. Fortasse papyri, quae proximis annis in lucem protrahentur, dubitationem hanc tollent. Ut in hac, dubitavi et in nonnullis aliis epistulis a magistratibus vel ad magistratus missis, essentne epistulis privatis an epistulis ad res publicas spectantibus adnumerandae. Altera ex parte inter privatas recepi epistulas, quae primo obtutu alii papyrorum classi assignandae videntur, velut P. Par. 59 (= Nr. 32), qua rationes accepti et expensi mittuntur; id vero feci ductus consideratione etiam nos hodie in epistulis privatis res admodum varias tractare: de pecunia accepta et expensa

1) Praeterea papyro Grenf. I 30, quae est posterior pars epistulae P. Amh. II 39.

accuratissime agere, de rebus publicis opinionem nostram per ambitum exponere cett., nihilominus tamen epistulas id genus privatis adnumerari.

Textum haud paucis locis puriorem quam superiores editores praebeo. Quod et mea et aliorum opera factum est. Ipse papyros Parisinas denuo contuli; quo in labore quod duos solum dies consumere potui, doleo. Papyri Vaticanæ collationem novam Thaddaeo Sinko debeo. In aliis papyris imaginibus papyrorum phototypicis nisus hic et illic enodavi, quod alii enodare non potuerunt aut falso enodaverunt, in omnibus lacunas plerisque locis aut primum aut rectius explevi. Multorum aliorum locorum emendatio Ulrico Wilcken debetur. Ille, qua est humanitate, lectiones e collatione in usum sui Corporis papyrorum Ptolemaicarum ab ipso instituta benignissime in meum commodavit usum. Quod eo factum est pacto, ut plagulas recentes a prelo sibi transmissas legeret et locis illis suas lectiones adscriberet. Quas emendationes quovis loco illius viri docti nomine insigniri superfluum est monere. Nonnullis locis papyrorum Londinensium, ubi papyri scripturam ab editore parum recte erutam esse suspicabar, vir doctus Fridericus Kenyon me rogante papyrum denuo inspexit.

In textu papyrorum Flindersianarum constituendo emendationum, quas in III. volumine libri The Flinders Petrie papyri Mahaffy, Smyly, Wilcken, alii protulerunt, diligenter rationem habui. Wilckeni emendationes harum papyrorum scito inspectis papyris factas esse¹⁾; quod etsi cuivis eas examinanti fere manifestum est, tamen, quia ab editoribus nullo loco diserte indicatur, hic memorare non supervacaneum esse putavi.

Papyri Leidensis K (=Nr. 53) textus, quem praebeo, multis vitiis laborat. Etenim Leemans, quem secutus sum, neque omnia enodavit, quae enodari poterant, neque ea, quae praebet, recte semper eruit.²⁾ Cum textum

1) Confirmavit hoc Wilcken per litteras.

2) Ut a Wilckeno accepi.

meliolem mihi comparare non possem, dubitavi, utrum textum Leemansianum parum emendatum reciperem an epistolam hanc omnino omitterem. Ut reciperem, ea res momentum attulit, quod sylloge mea, quae hodie universas epistulas privatas in papyris Ptolemaeorum servatas continet, hac epistula omissa manca facta esset.

Textui apparatus criticum subieci. In quo diligenter indicavi, quid meum esset, quid alienum. Eis, quae ipse inveneram, nomen meum adscriptum invenies aut a me esse inventa alias facile intelleges. Lectiones et supplementa lacunarum, ad quae auctor non adnotatur, scito, ubi unus sit editor, huius editoris esse. Ubi plures editiones erant, secutus sum rationem hanc. In papyro Vaticana, cuius novam collationem tum demum accepi, cum iam plagulas corripbam, lectiones universorum editorum enotatas invenies. Papyri Londinenses a Kenyone diligenter collatae sunt; in his superiorum editorum lectiones hodie falsas singillatim afferre superfluum ratus recentissimi tantum editoris rationem habui. Addendum est in papyris Parisinis, ut brevitati consularem, universas scripturas et supplementa Letronnio me tribuisse, cum accurate dicenti saepius vel alter editorum, Brunet de Presle, vel uterque editor appellandus fuisset.

In papyris Parisinis litteris ambiguis puncta supposui ego, a Letronnio enim litterarum ambiguitas non indicatur. In aliis papyris idem feci passim, eis nisus, quae editores de litterarum vestigiis adnotaverunt.

Epistulas notis instruxi. Quibus paucissimo legentium numero me satisfacturum scio, cum futurum sit, ut aliis superflua, aliis pauca explicare videar. Non enim praebeo commentarium plenum atque integrum, qui et sermonem et res ab omni parte et abunde illustret; immo notarum quam parcissimus esse volui et ea tantum explicare studui, quae mihi imprimis explicatione indigere videbantur. Nullis notis additis epistulas edere nolui, tum enim tironibus nimis magnas difficultates afferrent; contra omnia explicare nec potui nec volui. Non potui, epistolae enim multa prae-

bent, quae nobis obscura sunt; sed ne volui quidem, cum enim id agerem, ut sylloge haec etiam scholis academicis subici posset, videndum erat, ut pretium libelli modicum fieret. Restabunt igitur nonnulla, quae explicatione indigeant, velut mensurae, rationes temporum, munera magistratuum, alia. Quae si explicare voluissem, longus esse debui. Itaque eos, qui hoc libello usuri sunt, ad libros de papyris tractantes relego, ubi res illas uberime explanatas invenient. Ipse potissimum significationem vocabulorum indicare studui, utpote quae mea quidem opinione legentibus maximas difficultates praebere soleat. Res grammaticas paucis tantum locis attigi, cum et hic omnia explanaturo mihi certi fines vix inveniri potuissent. Haud pauca, quae in his epistulis mihi obscura erant, perspicua fortasse facta essent, si universas papyros, quae his proximis annis in lucem protractae sunt, universosque libros de eis conscriptos perlegere potuissem; quod me aliis officiis occupatum facere non potuisse vehementer doleo.

Quod lectiones supplementaque lacunarum a viris doctis in ephemeridibus et peculiaribus libris proposita, tum ea, quae ad res vel ad singula vocabula explicanda scripta sunt, fortasse non semper in meum converti usum, facile condonabit, qui res illas innumeris locis dissipatas esse reputaverit. Certe scito emendationes illas, quantum fieri potuit, diligenter me adscivisse. Nonnullas ephemerides inspicere mihi non licuit.

In hoc libello adornando difficultates mihi proponebantur haud exiguae. Etenim epistolae illae intellectu saepe perquam difficiles sunt, cum homines, de quibus in eis agatur, eorum vitae condiciones, alia nobis haud raro prorsus ignota sint. Praeterea passim res attingendae erant, quarum plena et accurata cognitione me carere sentiebam. Quae cum ita sint, errorum, quos in primo hoc papyrorum delectu plane evitari non posse mihi probe conscius sum, a lectoribus veniam peto. In hoc libello adornando omnibus me placitum minime speravi, quoniam ita sunt homines, ut alii alia desiderent; contentus ero, si concedent opusculum hoc quadamtenus utile esse eis, quorum studiis inservire

volui et si ad epistulas illas restituendas et interpretandas hic illic aliquid de meo vel aliorum penu attulisse videbor.

Denique liceat mihi nonnulla de fatiis huius opusculi subicere. Syllogae meae exeunte anno 1904 plagulas corripiebam, cum papyrorum Flindersianarum volumen III et novas epistulas et superiorum epistularum emendationes continens propediem lucem visurum a Wilckeno comperi. Cum ab editore Smylio impetrare non potuissem, ut plagulas novae editionis ad meas epistulas spectantes mecum communicaret, exspectare, dum editio ipsa prodiret, coactus eram. Quod tandem aestate anni 1905 factum est. Novas epistulas, quae in volumine III editae sunt, huic syllogae inserui, et emendationes virorum doctorum ibidem collectas diligenter adscivi. Non potui tamen universas papyros III. illius voluminis accurate examinare, ne plagulis mei opusculi prelum multos menses exspectantibus longioris morae auctor essem. His, quae exposui, libelli mei fatiis viros doctos excusaturos spero, si in nonnullis rebus minoris momenti mihi non semper constiterim.

Restat, ut viris doctis, qui me in hac sylloge edenda opera sua adiuverunt, gratias agam debitas. Ulricus Wilcken quantum hunc libellum foverit, iam supra exposui; qui plagulas sibi transmissas legit, multorum locorum emendationes mecum communicavit, omnino praesentem operam non denegavit. Post Wilckenum singulares gratiae persolvendae sunt viro docto Carolo Boreux, in museo Louvre antiquitatum aegyptiarum custodi, qui absente huius sectionis praefecto Eugenio Revillout papyros graecas collaturo mihi insigni liberalitate commodavit. Complures locos papyrorum Londinensium vir doctus Fridericus Kenyon a me rogatus summa benignitate inspexit, Bernardus Grenfell me de patria aliquot papyrorum ambigentem et locum, quo asservarentur, ignorantem humane docuit. Papyrum Vaticanam Thaddaeus Sinko in usum meum prompto animo contulit. W. Schubart, quem de nonnullis papyri Passa-

lacqua locis interrogavi, cum papyrum ipsam reperire non potuisset, imaginem libro Passalacquae adiectam consuluit et, quae enodaverat, summa humanitate mecum communicavit.

Quod universas fere recentiores collectiones papyrorum Leopoli consulere potui, Alexandro Semkowicz, bibliothecae Universitatis praefecto, debeo.

Denique grato animo nominandus est bibliopola egregius B. G. Teubner, qui propenso animo concessit, ut plagulis iam prelo paratis epistulas e tertio papyrorum Flindersianarum volumine insererem, in papyris Parisinis eorumque apparatu post papyros inspectas multa immutarem, editionem meam tabula phototypica ornarem.

Discipulus meus Ed. Skarbiński mihi extra Leopolim commoranti complurium librorum locos inspexit.

Scribebam Leopoli mense Maio MCMVI.

PRAEFATIO EDITIONIS II.

Citius quam exspectari potuit altera huius sylloges editio in lucem prodit. Quae res luculenter docuit duos viros doctos, qui epistularum privatarum collectionem rem parum fore utilem declaraverunt, falsos fuisse prophetas. Quod alter eorum, origine Batavus, hanc opinionem protulerit, nemo mirabitur, qui agrum olim a Leemansio insigniter cultum hodie apud Batavos fere plane neglectum iacere reputaverit. Multo magis singulare est fieri potuisse, ut in papyrologiae patria eius generis opinio proferretur et ut vir doctus, qui historiae operam navet, pretium epistularum ad historiam illustrandam aestimare nequiret. Iam vero qui epistulas parvi facit, legat, quae de horum documentorum pretio scripserunt viri docti in hac provincia peritissimi: Wilamowitz (G. g. A. 1901, 37sq.) et Adolphus Deissmann (in pulcherrimo libro *Licht vom Osten*. Tübingen 1908, 158sq.). Eis, quae ipse de hac re in praefatione editionis primae exposui, hoc loco pauca tantum addere liceat.

Nonnullae harum epistularum ad historiam aetatis Ptolemaeorum illustrandam multum conferunt. Etenim habes inter eas epistulas Cleonis, architecti Philadelphi aetatis celeberrimi, cuius in Aegypti historia partes haud sunt exiguae, et epistulam, quae nos de venatione elephantorum a Ptolemaeis in ultimis meridionalibus regionibus instituta multa docet, et complures epistulas, quibus nobis vita reclusorum illorum Sarapei Memphitici illustratur et epistulam, quae seditionis ab Aegyptiis II. a. Chr. saec. factae testimonium est.

Epistulae privatae magni sunt momenti ad intellegendas et recte aestimandas epistulas, quae celebribus scriptori-

bus graecis in libris manuscriptis tribuuntur. (Huius rei monuit me per litteras Guil. Schmid.)

Ad quaestionem de vera epistularum N. T. (e. g. Pauli) natura solvendam quanti sint epistolae privatae pretii, docuit nuper acutissime Ad. Deissmann (Licht v. Osten).¹⁾

Quantum nos epistolae de animorum indole hominum antiquorum, quantum de vita eorum familiari, cultu et humanitate temporum doceant, exposuit elegantissime Deissmann, Licht v. Osten, p. 215, 293.

Historia epistolae antiquae et historia epistolae in universum non ante scribi poterit quam omnes epistolae in unum corpus coactae erunt.

Sed iam de hac altera editione pauca dicenda sunt.

Adieci huic editioni, ut par fuit, universas epistulas privatas, quae post primam editionem in lucem sunt protractae. Ultimae, quas adsciscere potui, sunt editiones papyrorum, quae in Wilckenii Archivio V p. 198—300 recensentur. Praeterea adieci epistulas, quae in antiquioribus collectionibus papyrorum inter regesta („descriptions“) publici erant factae iuris. Fortasse etiam aliae illarum papyrorum, quae ab editoribus principibus tantummodo describuntur, privatae sunt, cum tamen Grenfell-Hunt in registis publicas a privatis non seiunxerint, eas tantummodo edere potui, quarum indoles privata aliquatenus probabilis fuit.

De aliquot papyrorum natura diu dubitavi.

P. Hibeh 64 fere certe est epistula publica (pecunia enim, quam sibi mitti vult Paris, de pretio olyrae a fisco ipsi debita est detrahenda, cf. *χρεῖαν οὖν ἔχω δραχμῶν ξ'*).

Iudicium de P. Hibeh 63 natura pendet imprimis a verbis ll. 13—15: *σὺν οὖν διόρθωσαι αὐτοῖς τὸ λοιπὸν ὃ προσοφείλεις μοι*, nimirum ab eo, utrum Plutarchus

1) Tractavit de hac re idem vir doctus iam antea in *Encyclopaedia Biblica* I (London 1901) p. 1323—9, quem librum tamen mihi inspicere non licuit.

Pauli epistula ad Thessalonicenses missa vivido et simplici scribendi genere epistulas privatas in memoriam revocat.

προσοφείλει Critoni pecuniam tamquam homo privatus an tamquam magistratus fisci regii (Crito, ad quem epistula mittitur, et ipse est magistratus). Sed pendet iudicium etiam a verbis, quae l. 16sq. sequuntur. Cum res vix diiudicari possit, papyrum dubiam omittere malui.

Idem dicendum de P. Hibeh 65. Si frumentum Paridi metiendum ei, qui scribit (aut Paridi), de fisco debetur isque, cui papyrus mittitur, magistratus est, id quod est probabile, papyrus non est epistula privata, sed potius *έντευξις*. Fortasse etiam reliquum frumentum (l. 25sq.) ab eodem magistratu, tamquam hordeo regio praeposito, emere vult is, qui epistulam dat. In re dubia ne hanc quidem papyrum recepi.

Denique exclusi epistulam Oxyrh. (IV) 798 (a. 183 a. Chr., ut vid.). In cuius parte extrema, quae sola servatur, sermo fit de pretio τοῦ ἀγοραστοῦ, de adventu sitologorum ἐπὶ τὴν παράληψιν τῶν σιτικῶν, de metiendo frumento; ex quibus rebus de epistulae natura nihil certi concludi potest.

In papyris Musei Britannici (Kenyon-Bell, Greek papyri in the British Museum. Vol. III. London 1907, p. 22) servatur epistula (pap. 889a, II. saec. a. Chr.), in qua femina quaedam pecuniam se accepisse testatur. Quae papyrus cum speciem tantum epistulae praebeat, re vera apochis adnumeranda sit, ex hac collectione a me exclusa est. Nemo enim pro epistulis habebit documenta, quae speciem quidem epistularum prae se ferunt, re vera autem apochae, pecuniae perscriptiones, similia sunt, ut hae:

Berol. (IV) 1064 (p. 102) (a. 277/8 p. Chr.): [.
 Ἀνρηλίω Σα]ρ[α]πίωνι . . α[. . .] . [. . .] χαίρειν. Καλ[ῶς]
 ποιήσεις με[τ]αβαλὼν τ[ῶ] παρὰ σοὶ ἐν Ὁξυ[ρυ]γγείῃ
 Ἀνρηλίω Ὀφελλίω ἐξηγητῇ Ὁξυρυγγειῶν ἀνθ' ὧν ἔσχον
 παρ' αὐτοῦ ἐν Ἐρμο[υ]πόλει ἀργυρίου καινοῦ νομίσματος
 ταλάντων δέκα δ' ι, τὰ ἴσα τοῦ ἀργυρίου τάλαντα [δ]έκα
 πλήρης ἀριθμοῦ καὶ μὴ αὐτῶ[ν] κατάσχεῖς τὴν δὲ ἐπι-
 θήκην ταύτην μοναχὴν σοι ἐξεδόμην ιδιόγραφόν μου καὶ

κυρία ἔστω καὶ ἐπερωτηθεῖ[ς] ὁμολόγηκα (sequitur annus, dies, mensis).

Ut hoc documentum pensionis perscriptio, sic id quod sequitur apocha est:

Berol. (IV) 1066 (p. 104) (a. 98 p. Chr.): Θεογίτων Θεογίτωνος Πτολεμαίῳ Ἡρακλίδου χαίριν. Πέπρακά σοι τὸν νῦν ὑπάρχοντά μοι ἀγοραστὸν παρὰ σοῦ ὄνου λευκομυόχρον τεύλιον καὶ ἀπέχω τὴν τιμὴν ἀργυρίου δρα[χμὰς] ἑκατὸν ὀκτώ (sic) (comp.) ρη . . . [] θου. Ἔτους δευτέρου Αὐτοκράτορος Καίσαρο[ς] Νέρουα Τραιανοῦ Σεβαστοῦ θ᾽[θ . .].

Huius generis documenta specie tantum epistulae sunt.

Appendix continet duas antiquissimas epistulas privatas graecas nec non epistulam aetatis Ptolemaicae in ostraco servatam.

Appendice exclusi tria epistularum fragmenta Eboracensia in ostracis servata et a Goodspeedio publici iuris facta (Greek documents in the Museum of the New York Historical Society, in: *Mélanges Nicole*, Genève 1905, p. 183—6). Horum primum (nr. 9) iam ab ipso editore aetati imperatorum tribuitur, duo alia (nr. 11 et 12) non cum editore Lagidarum, sed potius cum U. Wilckeno A. f. P. IV 248 propter scripturae rationes et latinismos¹⁾ imperatorum aetati sunt adsignanda.

Epistulam Petropolitanam in ostraco exaratam et publici iuris factam a Zeretelio in A. f. P. V p. 178 (nr. 34) in meam syllogen non recepi, utpote cuius aetas ignoretur.

Quae ad textum epistularum sive emendandum sive explicandum aut ipse inveni aut ab aliis inventa vidi, suo loco adnotata invenies.

1) Vocis κέλλα, quae in nr. 12 occurrit, antiquissimum exemplum invenit Wessely in pap. a. 211 p. Chr. (Die lat. Elemente in d. Gräzität der äg. Pap.-Urkunden, W. St. 24, 131). Comparet quidem verbum ἀπεκέλλεσθαι iam multo ante in sermone graeco, nimirum ante Pyrrhi tempora (L. Hahn, *Rom u. Romanismus* p. 9), at Aegyptiis, ut papyri docent, vox κέλλα Ptolemaeorum tempore videtur fuisse ignota.

In universum paucae sunt in hac editione paginae, in quibus non sit aliquid mutatum. Plura addita sunt aut mutata in epistulis Cleonis, in epistulis ad Sarapeum pertinentibus, in epistulis Parisinis, aliis. Inter alia de reclusis (κἀτοχοι) Sarapei uberius egi (cf. etiam Addenda).

Grato animo nominandi sunt aliquot viri docti, qui me in hac altera editione adornanda opera sua adiuverunt. U. Wilcken mihi de privata aliquot papyrorum natura dubitanti opinionem suam aperuit. Petrus Jouguet et S. Hunt in meum usum complures papyrorum locos summa benignitate contulerunt.

Scripturas editoris principis aperte falsas in apparatu nonnunquam praeterire non potui, alias enim in apparatu ambiguitas esset exorta. Ne tamen scripturae illae falsae legentem deciperent, uncis quadratis [] a me inclusae sunt.

In indice vocabulorum, in quo universa vocabula epistularum commemorantur, epistulas non solum numeris meae collectionis designavi, sed etiam nomen et numerum editionis principis adieci, eo nimirum ductus consilio, ut qui verba, formas, locutiones in papyris obvias novisse velit, materiem universam paratam in indice ad usum inveniat neve eam ex collectione mea multo cum labore multaue temporis impensa colligere cogatur.

Plagulis huius editionis prelo iam paratis novam papyri Leidensis K collationem accepi. Quam collationem intercedente musei Leidensis antistite A. E. J. Holwerda Cohen Hagensis in usum meum fecit. Qui vir doctus hac rara fuit humanitate, ut ad papyrum conferendam Haga iter Lugdunum susciperet. Quo loco utrique viro docto summas ago gratias. Etsi papyri Leidensis condicio hodie est miserrima, ita ut pauca tantum in ea dispici et erui possint, tamen unam rem gravissimam me docuit. Nimirum primis statim novae collationis verbis perlectis vidi papyrum vix epistulam privatam, sed potius alius generis documentum continere. Sic enim papyrus incipit:

Ἀντίγ[ραφον τοῦ ἐπ]ε[στ]αλμένου ὑπὸ Πετήσιος τοῦ
 [Χενοῦ]φ[ιος] χι . . ντ[α]φιαστοῦ τοῦ Ὀσοράπιος.
 Τριτ . . . υ ωνι . . τῶι ἀδελφῶι πολλὰ χαίρειν.

Vocem ἀντίγραφον distincte legi docet Cohen. Iam vero papyrus non exemplar videtur praebere epistulae privatae Petesidis, sed exemplar documenti cuiusdam, in cuius parte posteriore sane Petesis ipse loquitur, sed documentum potest esse sive ὑπόμνημα Petesidis sive libellus magistratus cuiusdam, in quo Petesidis ὑπόμνημα citatur. Nos in papyro non epistulam, sed alius generis documentum possidere etiam Cohen suspicatur. Quae cum ita essent, pap. Leidensis in hac sylloge erat omittenda. Cum tamen plagulae textus universi iam essent prelo paratae, papyrus retinere coactus fui. In cuius textu nihil iam mutavi novam collationem alio loco publici iuris facturus.

Ad locos in Addendis tractatos non omnibus locis in textu relegare potui.

Leopoli mense Februario 1911.

MENSES AEGYPTII.

1. <i>ῥωϥϥ</i>	Aug. 29 — Sept. 27
2. <i>ραωρα</i>	Sept. 28 — Oct. 27
3. <i>χοῖαχ</i>	Oct. 28 — Nov. 26
4. <i>ἀϥύρ</i>	Nov. 27 — Dec. 26
5. <i>τϥβι</i>	Dec. 27 — Ian. 25
6. <i>μεχείρ</i>	Ian. 26 — Febr. 24
7. <i>ραμενώϥ</i>	Febr. 25 — Mar. 26
8. <i>ραρμοϥϥ</i>	Mar. 27 — Apr. 25
9. <i>παχών</i>	Apr. 26 — Mai. 25
10. <i>παϥνι</i>	Mai. 26 — Iun. 24
11. <i>ἐπέφ</i>	Iun. 25 — Iul. 24
12. <i>μεσορή</i>	Iul. 25 — Aug. 23.

CONSPECTUS LIBRORUM,

QUI SAEPIUS LAUDANTUR SAEPIUSVE SUNT
ADHIBITI.

- Abbott Edwin A., *Johannine grammar*. London 1906.
- Ägyptische Urkunden v. Urkunden.
- Anz Henr., *Subsidia ad cognoscendum Graecorum sermonem vulgarem e Pentateuchi versione Alexandrina repetita*. Diss. Halensis. Halis 1894.
- Aristeae ad Philocratem epistula . . . ed. Paulus Wendland. Lipsiae 1900.
- Blass Friedr., *Grammatik des Neutestamentlichen Griechisch*. 2. Aufl. Göttingen 1902.
- Botti, *Bulletin de la Société archéologique d'Alexandrie* (Nr. 2). Alexandrie 1899. [= P. Alex.]
- Bouché-Leclercq A., *Les reclus du Sérapéum de Memphis*. Mélanges Perrot. Paris 1903.
- Bouché-Leclercq A., *L'ingénieur Cléon*. Rev. ét. gr. 21 (1908) 121—152.

- Brinkmann A., *Der älteste Briefsteller*. Rh.M. 64 (1909) 310 — 317.
- Catalogue général des antiquités égyptiennes du musée du Caire Vol. X. Nos 10001—10869. Greek papyri by B. P. Grenfell and A. S. Hunt. Oxford 1903. — Cf. etiam: Spiegelberg.
- Crönert Guil., *Memoria graeca Herculensis*. Lipsiae 1903.
- Deissmann Adolf, *Bibelstudien* Marburg 1895.
- Deissmann Adolf, *Neue Bibelstudien*. Marburg 1897.
- Deissmann Adolf, *Licht vom Osten*. Tübingen 1908.
- Dieterich Karl, *Untersuchungen zur Geschichte der griech. Sprache* (= Byz. Arch. Bd. I). Leipzig 1898.
- Dziatzko K., *Brief*, in: Pauly-Wissowa Realenc. III 836 sqq
- Fraenkel J. M., *Museum (batav.)* 1908 Nr. 7 (censura 1. editionis harum Epistularum).
- Gerhard Gustav Adolf, *Untersuchungen zur Geschichte des griechischen Briefes*. I. Heft Die Anfangsformel. Diss. Heidelb. Tübingen 1903 [= Philol. 64 (1905) 27 sqq.]
- Glaser Otto, *De ratione, quae intercedit inter sermonem Polybii et eum, qui in titulis saeculi III, II, I apparet*. Diss. Gissae 1894.
- Goetzeler Ludov., *De Polybii elocutione*. Diss. Erlangensis. Wirceburgi 1887.
- Goodspeed Edgar J., *Greek papyri from the Cairo Museum*. (The University of Chicago. The decennial publications. Vol. V.) Chicago 1902. (= P. Goodsp.)
- Grenfell Bernard P., *An Alexandrian erotic fragment and other Greek papyri chiefly Ptolemaic*. Oxford 1896. [Greek papyri, Series I.] [= P. Grenf. I.]
- Grenfell Bernard P. and Mahaffy J. P., *The revenue laws of Ptolemy Philadelphus*. Oxford 1896. [= P. redituum.]
- Grenfell B. and Hunt S. A., *New classical fragments and other Greek and Latin papyri*. (Greek papyri, Series II.) Oxford 1897. [= P. Grenf. II.]
- Grenfell B.-Hunt S.-Hogarth D., *The Fayûm towns and their papyri*. London 1900. [= P. Fajûm.]
- Grenfell B. and Hunt S., *The Amherst papyri*. Part II. London 1901. [= P. Amh. II.]
- Grenfell B. and Hunt S., *The Oxyrhynchus papyri*. Part IV. London 1904. [= P. Oxyrh. (IV).]
- Grenfell B.-Hunt S.-Smyly J. G., *The Tebtunis papyri*. Part I. London 1902. [= P. Tebt. I.]
- Grenfell B.-Hunt S.-Goodspeed E. J., *The Tebtunis papyri*. Part II. London 1907. [= P. Tebt. II.]
- Grenfell B.-Hunt A., *The Hibeh papyri*. Part I. London 1906. [= P. Hib. I.]

- Hatzidakis G. N., *Einleitung in die neugriechische Grammatik*. Leipzig 1892.
- van Herwerden Henr., *Lexicon graecum suppletorium et dialecticum*. Lugd. Bat. 1902.
- Jouguet Pierre, *Papyrus grecs publiés sous la direction de . . . Avec la collaboration de Paul Collart, Jean Lesquier, Maurice Xoual*. [Institut papyrologique de l'Université de Lille.] Tome I. Paris. Fasc. 1 (1907). Fasc. 2 (1908). [= P. Lille. I.]
- Kenyon Fred. G., *Greek papyri in the British Museum*. 1. Catalogue. 2. Facsimiles. Part I. London 1893. [= P. Lond.]
- Leemans C., *Papyri graeci Musei antiquarii publici Lugduni-Batavi*. T. I. Lugd. Bat. 1843. [= P. Leid.]
- Letronne, *Les papyrus grecs du Musée du Louvre et de la Bibliothèque Impériale*, publication préparée par L., exécutée par W. Brunet de Presle et E. Égger. (Notices et extraits des manuscrits de la Bibl. imp. T. XVIII, 2.) Paris 1866. [= P. Par.]
- Mahaffy John P., *The Flinders Petrie papyri with transcriptions, commentaries and index*. (Royal Irish Academy. Cunningham Memoirs. Nr. VIII, IX, XI.) Part I. Dublin 1891. — Part II. Dublin 1893. — Appendix. Dublin 1894. — Part III. by John P. Mahaffy and Gilbert J. Smyly. Dublin 1905. [= P. Flind. Petr.]
- Mai Angelus, *Classicorum auctorum e Vaticanis codicibus editorum t. V*. Romae 1833. [= P. Vat.]
- Mayer-G'schrey Ricardus, *Parthenius Nicaeensis quale in fabularum amatoriarum breviario dicendi genus secutus sit*. Heidelberg 1898.
- Mayser Edwin, *Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit*. 1. Teil. Progr. Heilbronn 1898. — 2. Teil. Progr. Stuttgart 1900.
- Milligan George, *Selections from the greek papyri*. Cambridge 1910.
- Mitteis L., *Griechische Urkunden der Papyrussammlung zu Leipzig*. Bd. I. Leipzig 1906. [= P. Lips. I.]
- Moulton J. H., *A grammar of New Testament Greek*. Vol. I². Edinburg 1906.
- Nachmanson Ernst, *Laute und Formen der magnetischen Inschriften*. Upsala 1903.
- Otto Walter, *Priester und Tempel im hellenistischen Ägypten*. Bd. I—II. Leipzig 1905—1908.
- Peter Hermann, *Der Brief in der römischen Literatur*. Leipzig 1901.
- Peyron Amedeus, *Papyri graeci regii Taurinensis Musei Aegyptii*. Pars I. Taurini 1826. — Pars II. Taurini 1827. (Memorie

- della Reale Accademia delle Scienze di Torino. T. XXXI e XXXIII) [= P. Taur.]
- Peyron Bernardino, Papiri greci del Museo Britannico di Londra e della Biblioteca Vaticana. (Memorie della R. Accademia delle Scienze di Torino. Serie II. Tomo III. Scienze fisiche e matematiche.) Torino 1841. [= P. Vat.]
- Preisigke F., Familienbriefe aus alter Zeit. Preuß. Jahrb. 108 (1902) p. 88—111.
- Preuschen E., Mönchtum und Sarapiskult. 2. Aufl. Gießen 1903.
- Revillout E., Mélanges sur la metrologie, l'économie politique et l'histoire de l'ancienne Egypte. Paris 1895. [= P. Revill.]
- Rubensohn O., Elephantine-Papyri. Mit Beiträgen von W. Schubart und W. Spiegelberg. Berlin 1907 (= Ägypt. Urkunden aus den kgl. Museen in Berlin. Griech. Urkunden. Sonderheft.) [= P. Eleph.]
- Schmid Wilh., Der Atticismus in seinen Hauptvertretern von Dionysius von Halikarnaß bis auf den zweiten Philostratus. 4 Bde. und Registerband. Stuttgart 1887—1897.
- Schweizer Eduard, Grammatik der pergamenischen Inschriften. Berlin 1898.
- Seeck Otto, Der antike Brief. Deutsche Rundsch. 133 (1907).
- Spiegelberg Wilh. (Catalogue général des antiquités égyptiennes du Musée du Caire. Die demot. Denkmäler II.) Die demot. Papyrus. 2 vol. Straßburg i. E. Tafeln 1906. Text 1908.
- Strack Max, Die Dynastie der Ptolemäer. Berlin 1897.
- Urkunden, Ägyptische aus den Kgl. Museen zu Berlin. Griechische Urkunden. Bd. I—III, IV 1—3. Berlin 1892—1905. [= P. Berol.]
- Wachsmuth Curt, Wirtschaftliche Zustände in Ägypten während der griech.-röm. Periode. Jahrb. f. Nationalökonomie u. Statistik. III. Folge, Bd. 19 (1900) 771—809.
- Wessely Carl, Studien zur Paläographie und Papyruskunde. Heft 3. Leipzig 1904. — Heft 4. Leipzig 1905.
- Wessely Carl, Topographie des Faijûm (Arsinoites nomus) in griechischer Zeit. (Denkschriften der Wiener Akademie der Wiss.) Wien 1905.
- von Wilamowitz-Moellendorff Ulrich, Griechisches Lesebuch. 4 Halbbände. Berlin 1902. [= Gr. Les.]
- von Wilamowitz-Moellendorff Ulrich, Reden und Vorträge. Berlin 1902.
- Wilcken Ulrich, Griechische Ostraka aus Ägypten und Nubien. 2 Bde. Leipzig und Berlin 1899.
- Witkowski Stanislaus, Prodromus grammaticae papyrorum graecarum aetatis Lagidarum. (Seorsum impressum ex XXVI. Tomo Classis philologicae Academiae Litterarum Cracoviensis.) Cracoviae 1897.

EXPLICATIO

AD TEXTUM ET APPARATUM CRITICUM.

- Uncis quadratis [] circumdedi ea, quae in papyro perierunt; in apparatu critico inclusi eis lectiones editorum principum aperte falsas.
- Uncis fractis < > ea inclusi, quae a scribente supra lineam sunt addita.
- Uncis fractis geminatis « » inclusi, quae ab editore recenti suppleta sunt.
- Uncis rotundis () circumduxi vocabula vel litteras, quae in papyro compendio scriptae sunt, velut (ἔτος) = L.
- Uncis bipartitis { } ea sunt inclusa, quae editoribus recentibus removenda videntur. (Eis tamen, quae ad solam orthographiam pertinent, hoc signum plerumque non apponitur.)
- Uncis bipartitis duplicibus { } circumscripsi ea, quae a scribente deleta sunt
- Puncta litteris supposita (velut α) litteram nec prorsus evanuisse nec distincte legi designant.
- In lacunis, quae in medio versu exstant, punctis numerus litterarum, quae interciderunt, indicatur, quem tamen accuratum esse non posse res ipsa declarat.
- Papyri Parisinae. In apparatu harum papyrorum „Witk. Prodr.“ significat lectionem a me in Prodro-mo coniectam papyro inspecta confirmatam esse.

COMPENDIA.

im.	= imago.
Arch. f. P.	= Archiv für Papyrusforschung.
B. ph. W.	= Berliner philologische Wochenschrift.
G. g. A.	= Götting. gelehrte Anzeigen.
Gf.-H.	= Grenfell-Hunt.
Gf.-H.-Sm.	= Grenfell-Hunt-Smyly.
Keny.	= Kenyon.
Mah.	= Mahaffy.
Sm.	= Smyly.
Wilam.	= Wilamowitz.
Wilck.	= Wilcken.
Witk.	= Witkowski.
Witk. Prodr.	= Witkowski Prodrö-mus.
W. f. kl. Ph.	= Wochenschrift für klass. Philologie.
Z. f. ö. G.	= Zeitschrift für österr. Gymnasien.

A. EPISTULAE CLEONIS ARCHITECTI, EIUS UXORIS ET FILIORUM.

In papyris Flindersi Petrii exstat epistula a Philonide ad patrem missa (Fl. P. I 30, 1 = Nr. 1 huius edit.). Eadem manu exaratae sunt tres aliae epistulae, quarum duas Mahaffy publici iuris fecit (Fl. P. II 13, 19 = Nr. 8, Fl. P. III 42 H 7 = Nr. 5), tertiam misere dilaceratam edere omisit (v. Nr. 5 a). In parte aversa epistulae editae in Fl. P. III 42 H 7 (= Nr. 5), et ipsius ad patrem missae, legitur vox *Κλέωνι*, id quod docet Philonidem fuisse filium Cleonis architecti, ad quem multae papyri Flindersianae pertinent. Iam in compluribus papyris fit mentio Philonidis illius una cum Polycrate eum in modum, ut Philonidem et Polycratem fratres fuisse probabiliter conicere possimus; cf. Fl. P. II 16, 11 (= Nr. 4) καὶ Πολυκράτης τὸ γινόμενον αὐτῶι παρὰ Φιλωνίδου ἕως τοῦ νῦν κτλ. et l. 6, Fl. P. II 11, 1, 5 (= Nr. 3) γίνωσκε δέ με ἔχοντα παρὰ Φιλωνίδου (δραχμὰς) ο' (in epistula Polycratis). (Epistulam Philonidis Fl. P. II 42c in hac sylloge non repetivi, quia non ad res privatas, sed publicas spectat.) Ipsius Cleonis habemus epistulam unam (Nr. 9), ad Paeonem missam. Cleo ille fuit ἀρχιτέκτων nomi Arsinoitici, quae regio hodie Fajûm appellatur. Praepositus erat aquis, canalibus et aggerationibus, tum aedificiis publicis totius nomi, uno igitur ex gravissimis Aegypti administrandae muneribus fungebatur. Officia haec ab a. minimum 27 usque ad 32 aut 33 Philadelphi (= 258 - 252) obibat. (Cf. A. Bouché-Leclercq l. infra l. p. 129.) Circa a. 260 magnam Moeridis lacus partem siccavit¹⁾ solumque hoc modo comparatum in agrum fertilem commutavit. Quo in agro Philadelphus colonis Graecis deductis multos vicos condidit suoque regno quasi

1) Quod quo factum sit modo, ignoratur. (Cf. quae hac de re suspicari possumus, apud Bouché-Leclercq l. infra l. p. 128)

novam provinciam Graecam adiunxit. Cleo, cum operibus hydraulicis eo ipso tempore praefuerit, quo lacus pars siccata est, in Aegypti historia memorabilis est. Nomi caput *Κροκοδείλων πόλις* vocabatur¹⁾; quae posteriore tempore a nomine coniugis Philadelphi Arsinoes (*Ἀρσινοειτῶν πόλις*) appellationem accepit.²⁾ Cleonem officia cogebant, ut magnam anni partem extra nomi caput degeret. Filiorum natu maior fuit Philonides. Alter, Polycrates, vitae usum exhibens haud spernendum (cf. Nr. 2, 4 et Nr. 3, 2), in Crocodilorum sine dubio urbe *εἰς γεωμέτρον ἐπορεύετο* (Fl. P. II 11, 2, 3 = Nr. 2), i. e. apud agrimensores regios artem agros metiendi discebat.³⁾ Salarium nullum, ut videtur, accipiebat, impendit enim ad alimenta emenda pecuniam, quam a fratre mutuatur (Fl. P. II 11, 1, 6 = Nr. 3). Qui pecunia deficiente a Philonide fratre 70 drachmas mutuatur. Philonidis domicilium et ipsius Crocodilopoli primo videtur fuisse constitutum; in Fl. P. I 30, 1 (= Nr. 1) enim plurali numero *ἐγράψαμεν* sine dubio se ipsum et fratrem, fortasse etiam matrem et ceteros propinquos, designat. Idem, qui in hac epistula in inopia se degere queritur, in Fl. P. II 11, 1, 5 (= Nr. 3) habet non solum, unde ipse vivat, sed etiam, unde fratri natu

1) Falso a multis *Κροκοδείλων πόλις* scribitur; cf. meum Prodrum gramm. pap. p. 252 sqq. (Acad. Cracov. t. 26=1897). Quod oppidum iam a regibus XII. dynastiae conditum erat (Bouché-Leclercq p. 127).

2) Nomus *Κροκοδιλοπολίτης* sive *Αίμνη* ultimis Philadelphi annis *Ἀρσινοίτης νομός* appellatus est; nomen hoc comparet a. 30 eius regis = 256/5 (cf. Grenfell, Rev. laws p. XXXIV, Otto, Priester und Tempel I 350). An et *Κροκοδιλόπολις* iam eodem tempore *Ἀρσινόη* vel *Ἀρσινοειτῶν πόλις* appellari coepta sit, res est dubia. Occurrit quidem in P. Eleph. 15 et 28 anni 223 nomen *Ἀρσινόη*, sed nomen illud vicum nomi Apollinopolitani Aegypti superioris designare potest (Wilcken A. f. P. V 214 sq.). In ipso nomo Arsinoitico erant duo vici *Ἀρσινόη* dicti (Gf.-Hunt, Tebt. II App. II s. v.). Caput nomi Arsinoitici Romanorum demum aetate *Ἀρσινόη* audit.

3) Paulo aliter Wilamowitz: „in dem Bureau der königlichen Landmesser gegen ein kleines Gehalt arbeitete“ (Gr. Les. I. mox l.).

minori commodet, qua ex re colligi potest eum interea magistratum aliquem vel aliud munus adeptum esse. Utrum et tunc Crocodilopoli an alio in loco habitaverit, diiudicari non potest. Cum rex in nomen Arsinoiticum venisset, Cleonem parum benigne accepit. Quam iram graviter ferentem Philonides consolatur (Fl. P. II 13, 19 = Nr. 8).¹⁾ Cf. Mahaffy, *The Flinders Petrie papyri* II praef. 6 sq.; Wilamowitz, *Reden und Vorträge* 246 sqq. (ubi de Cleone plura) et Gr. Les. II 261.

Vicarius Cleonis fuit Theodorus (Fl. P. II 13, 19, 11 = Nr. 8). Qui ei postea in munere successit.

In compluribus papyris ad Cleonem spectantibus occurrit nota anni tricesimi (velut Fl. P. II 4, 1)²⁾, id quod ad tricesimum Philadelphi annum referendum est. Qua re innisi acta et epistulas ad Cleonem et a Cleone missas medio III. a. Chr. saeculo tribuimus. Bouché-Leclercq, qui nobis Cleonis eiusque officiorum imaginem pulcherrime depinxit (*Revue des études grecques* t. 21 = 1908, p. 121 — 152), partem epistularum privatarum ad Cleonem missarum ad annos fere 20 et 21 (= 266 — 4) pertinere, alteram, in qua de adventu et ira regis agitur, decem fere annis post, i. e. a. 33 (= 253/2) scriptam esse putat (p. 146). At mentio annorum 20 et 21 in epistula Nr. 4, 9 ad res multo ante actas spectare potest neque video, cur non in universis epistulis ad Cleonem spectantibus de eodem regis adventu sermo esse possit curque non omnes ad ultimos eius magistratus annos pertineant. [Cf. Add.]

Causa irae regiae nobis est obscura. Opinione Bouché-Leclercqii in Cleonis res administrandi modo posita erat,

1) Wilamowitz, Gr. Les. II 261: „als der — angekündigte (sc. in Fl. P. II 11, 1 = Nr. 3) Besuch des Königs stattfand, ist er in Ungnade gefallen.“ Quam acutissimam viri docti coniecturam papyrus nuper publici iuris facta (Fl. P. III 42 H 8 f = Nr. 6) splendide confirmavit. Opinione Mahaffii Cleo fuit aetate propecta et magistratu suo decedere in animo habebat (*The Fl. Petr. pap.* II praef. 6 sq.).

2) Etiam tricesimi primi, tricesimi secundi et fortasse tricesimi tertii (Fl. P. III p. 106 sq.).

nimirum Cleo fortasse in operibus publicis auctione locandis sive lucrum faciebat sive parum diligens fuit (p. 146 sq., 150). Ipse quidem Cleo pecuniam lapicidis destinatam ad vectigal, quod ipse aerario debebat, solvendum impendisse se fatetur. Bouché-Leclercqii opinio duabus papyris nititur (Fl. P. II 13, 17 et II 13, 18b). At diserte dicendum est nos ultra suspiciones egredi non posse nec quidquam certi de re tota scire.

Duas ultimas ad Cleonem pertinentes epistulas meae collectionis (Nr. 9 et 10) Bouché-Leclercq esse missas credit, postquam Cleo magistratu se abdicavisset. Nos tamen aetatem utriusque epistulae plane ignoramus.

De Cleone eiusque rebus egit Wilamowitz, Reden und Vorträge p. 246—253, post eum Bouché-Leclercq l. l.

Topographiam nomi Arsinoitici tractaverunt uberrime, collectis omnibus, quae de ea novimus: Grenfell-Hunt-Goodspeed, The topography of the Arsinoite nome, in: The Tebtunis papyri. Part II (1907). Appendix II, p. 343—424.

1. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. I 30, 1. Asservatur in Museo Britannico (nr. DCCC). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed. primum Mahaffy, The Flinders Petrie pap. I 30, 1 (cum imagine phototypica). Cf. Wilcken in Fl. P. III p. XVI.

Ex l. 4 Bouché-Leclercq (p. 144) concludit epistulam hanc Memphide dari, quod tamen mihi parum probabile videtur (cf. p. 2).

Φιλωνίδης τῷ πατρὶ χαίρειν. καλῶς ποεῖς, εἰ ὑγιαίνεις,
ὕγι[αίνω δὲ
καὶ] αὐτός. ἐγράψαμέν σοι καὶ ἐν ταῖς ἔνπροσθεν
ἐπιστολαῖς, ὅ[τι . . .

1 ὑγιαίνεις Witk. ex im. [ὕγιάνεις Mah. errore] 2 ἔνπροσθεν
Witk. ex im. et Wilk. [ἐμπροσθεν Mah. falso]

2 ἐγράψαμεν de se ipso et de fratre loqui videtur.

...]ω ἔχομεν οὐδὲ τὰ ὀθόνια· ὥς ἂν < οὖν > λάβωμεν,
π[όησον?, οἶσθα γὰρ τὸν

...]· τὸν ὄν[τ]α ἐν Μέμφει ἀρρωστοῦντα καὶ τ[.....
ἐν τ]ῶι Ἀσκληπιείῳ. ἔρρωσο. 5

φαρμοῦθι [..

3 οὐπ[ω Wilck.,]α Mah. | post ὥς videtur littera esse erasa | an
π[αρά σοῦ aut π[έμψομεν? Witk. | οἶσθα γὰρ τὸν suppl. Witk.
3 sq. non fuit τὸν | νιδ]γ; Wilam. Reden 250 de servo cogitat,
Bouché-Leclercq (p. 144) de amico (esset igitur φίλδ]γ) 4 τὸν
ὄν[τ]α Witk.; si non est τ, est ρ aut γ;]υρον οντα Wilck.
(idem: Μύρον?),]ιρομον[]α Mah., sed -ονον[videtur certum
esse | καὶ τ[video, neque igitur θ[εραπεύμενον neque κ[είμενον
fuit (vix τ[ηρούμενον) 5 | ἐν Witk., ἐν] | [τ]ῶι Wilck.

3 ὀθόνιον secundum Sui-
dam est λεπτὸν ὕφασμα. Sic
et textum (pannus) et vesti-
mentum, imprimis linteum, ap-
pellatur. Cf Wilcken, Gr. Ostr.
I, 266 sq. Hic de vestimentis
linteis cogitandum videtur (cf.
ὀθώνιον ἐγκοιμήτριον pro -ιον
Par. 53, 8). Aristaeas 320
ἔπεμψε δὲ καὶ τῷ Ἐλεαζάρῳ
... στολὰς δέκα καὶ πορφύ-
ραν καὶ στέφανον ... καὶ βυσ-
σίνων ὀθονίων ἰστοῦς ἑκατόν;
tit. Rosett 17 sq. τῶν τ' εἰς τὸ
βασιλικὸν συντελουμένων ἐν
τοῖς ἱεροῖς βυσσίνων ὀθονίων
ἀπέλυσεν τὰ δύο μέρη et 29.
Cf. Grenfell-Hunt, Tebtun. pap.
I. ad 5, 63. Apud Polyb. 5, 89, 2
sunt linteae velis conficiendis,
quo sensu et hoc loco Mahaffy

vocem accipiebat. Vix sunt
lintheae ad alliganda vulnera.

ὥς ἂν c. coni (opt.) iam
apud Hom., velut β 376; occur-
rit in enuntiatis finalibus et
apud Atticos, cf. Xen. Anab.
2, 5, 16 ὥς δ' ἂν μάθης, ...
ἀντάκουσον. In papyris, titu-
lis et apud auctores aetatis
hellenisticae ὥς et ὥς ἂν in
his enuntiatis raro inveni-
untur; cf. Amelung, De Poly-
bii enuntiatis finalibus (Ha-
lis 1901). Sed fortasse enun-
tiatum est temporale v. notam
ad Par. 46, 18 (= Nr. 47).

5 ἐν τ]ῶι Ἀσκληπιείῳ ae-
grotantes curabantur. Quod,
ut recte suspicari videtur Otto,
Priest. u. Temp. II 17, non sine
mercede fiebat.

2. EPISTULA POLYCRATIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 11, 2. Asservatur in Collegio Trinitatis
(Trinity College) Dublinensi. Reperta in Fajūm. Saec. III. a.
Chr. medii. — Ed. primum Mahaffy, The Flinders Petrie pap.
II, 11, 2. Nonnulli loci correcti sunt in Fl. P. III p. 112.

Epistula haec data est probabiliter Crocodilopoli (cf. l. 2 *τὴν ἱεροποῖαν*, l. 3 *τὸ οἰκόπεδον*). De eodem vectigali agitur etiam Fl. P. II 16, 8 sqq. (= Nr. 4).

*Πολυκράτης τῶι πατρὶ χαίρειν. [εἰ ἔ]ρρ[ωσαι κ]αὶ τὰ
λοιπά σοι κατὰ γνώμην ἔστιν,
καλῶς ἂν ἔχοι, ἐρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοί. γίνωσκέ με
τὴν ἱεροποῖαν ὠικονομημέ-
[νον] καὶ εἰς γεωμέτρου πορευόμενον. ἀπογέγραμμαι
δὲ ἐπὶ τελώνιον τὸ οἰ-
κόπεδον φέρον ἐν[οίκιο]ν (δραχμῶν) ιζ' (ἡμισείας),
ἵνα ἐκ τοσούτου φέρωμεν τὴν εἰκοστὴν καὶ*

4 φέρον ἐν[οίκιο]ν Sm., non sine dubitatione quadam; φερό-
μεν[ο]ν Mah.; expectatur φέρειν.

2 με τὴν ἱεροποῖαν ὠικο-
νομημένον. Filius ea, quae
ad dies festos sive sollemniter
celebrandos sive iam celebra-
tos necessaria erant, prae-
paravit. Mahaffy: 'he has ad-
ministered a sacred office or
priesthood which probably
gave him some immunity'.
Idem Otto, Pr u. T. II 200 et
247, qui Polycratem ἱεροποιόν
(magistratum cultus officia
administrantem, Kultbeamte)
appellat, nulla idonea ratione,
cum *ἱερ. οἰκ.* de homine
privato dictum esse possit.
Potest de Arsinoiis (Fl. P.
II 11, 1, 4 = Nr 3) cogitari.
In epistula alterius fratrum,
Philonidis (Mah. II 42 c), Thes-
mophoriorum mentio fieri vi-
detur (l. 3 *τοῖς Θεσμοφ[ορίοις]*).
— *ἱεροποῖα* (Ios. et alii) ut
ὁδοποῖαι Grenf. II 14 (b), 6 (III.
saec. a. Chr.), *πηλοποιάν* Fl.
P. II 12, 4, 3 (241 a. Chr.),

σιτ[ο]ποῖα Oxyr. I 86, 14 (a.
338 p. Chr.), alia. Similiter
ὄσοποῖα tit. Iasi (s. III.—II. a.
Chr.) Bull. corr. hell. 15, 546,
alia, cf. Crönert, Mem. gr. 120.

3 εἰς γεωμέτρου cf. p. 2.

ἀπογράφομαι 'profiteor me
rem vectigalem possidere', vox
sollemnis Iam Herodot. II 177
ἀποδεικνύναι ἔτεος ἐκάστου
τῷ νομάρχῃ — ὅθεν βιοῦται.
Diod. I 77, 5 servavit nomen
sollemne huius declarationis,
quae libello oblato fiebat:
ἀπογράφεσθαι. ἀπογραφὴ sine
dubio quotannis fiebat (Wil-
cken, Gr. Ostr. I 390 sq.,
456—459). De apographa cf.
Bouché-Leclercq, Hist. des Lag.
III 290—295.

οἰκόπεδον 'locus, in quo do-
mus exstructa est'.

4 Aetate Romanorum de
προσόδοις οἰκοπέδων legimus
(Wilcken, Gr. Ostr. I 363 sq.,
390 sq., 458).

μή, ὦ]σπ[ερ π]ρότερο[ν, ἐκ τ]ριάκοντα (δραχμῶν). 5
 ἀναγγέλλουσ[ι] δ' ἡμῖν †εικηνεροδωκ.χη
]ἀπέγνων[..... ο]ὐδὲ
 γράμματα θέλειν

5 uncos et exitum corr. Mah.-Sm. | ἀναγγέλλουσ[ι] est dat. aut, id quod probabilius est, 3. pl. Post δ' ἡμῖν expectatur εἰπεῖν (vel sim.) et acc. nominis personae (Ἡρόδωρον sim.), fortasse magistratus reditus administrantis (Narrant nobis Herodorum (?) dixisse... se (apographam meam) repudiavisse (ἀπεγνων[έναι] οὐδὲ sqq.). Si ἀναγγ. est dat., fortasse εἶπεν c. nom. sequebatur. 6 ante ἀπέγνων[24 litteras intercidisse docent Mah.-Sm. | ἀπέγνων[α Mah.-Sm. | ο]ὐδὲ Mah.-Sm. | θέλειν Mah.-Sm.

τὸ ἐνοίκιον. 1. merces habitationis, 2. vectigal, quod ab aedium locatore solvitur (Wilcken, Gr. Ostr. I § 41 et 161; Otto, Pr. u. Temp. II 247).

5 ἀναγγέλλω hellenisticum idem fere quod atticum ἀπαγγέλλω 'renuntio, refero, nuntio, dico'. Cf. Anz, Subsidia p. 27 sq.

3. EPISTULA POLYCRATIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 11, 1. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. (C. a. 252 a. Chr. Wilamowitz, Gr. Les. I 396.) — Ed. Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 11, 1 (cum imagine phototypica). (Antea publici iuris facta a Saycio in Hermathena nr XVII, quem textum in I. volumine repetivit Mahaffy.) Edita et commentario instructa a Wilamowitzio Gr. Les. I 396 sq. Versionem huius papyri dedit idem vir doctus in libro Reden und Vorträge 251.

Epistula haec data est probabiliter Crocodilopoli (cf. l. 4 τὰ Ἀρσινόεια). De iisdem rebus agitur etiam Fl. P. II 16, 6 sqq. (= Nr. 4).

Πολυκράτης τῷ πατρὶ χαίρειν. ἥ καλῶς ποεῖς, εἰ ἔρρωσαι καὶ τὰ λοιπά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν, ἐρρώ-

1 κατὰ γνώμην, saepius κατὰ λόγον (= κ λογισμὸν), cf. Deißmann, Bibelstud. 209 ('nach

Wunsch'). Iam e. g. Xen. Hell. 1, 7, 28 (Fränkel)

μεθα δὲ καὶ ἡμεῖς. πολλάκις μὲν γέγραφα σοι παρα-
γενέσθαι καὶ συστῆσαί με, ὅπως τῆς ἐπὶ τοῦ
παρόντος σχολῆς ἀπολυθῶ. καὶ νῦν δέ, εἰ δυνατόν
ἐστίν καὶ μηθέν σε τῶν ἔργων κωλύει,
πειράσθην ἐλθεῖν εἰς τὰ Ἀρσινόεια· ἐὰν γὰρ σὺ παρα-
γένῃ, πέπεισμαι ῥαιδίως με τῷ βασιλεῖ
5 συσταθήσεσθαι. γίνωσκε δέ με ἔχοντα παρὰ Φιλω-
νίδου (δραχμὰς) οὔ ἀπὸ τούτου τὸ μὲν ἡμῶν
εἰς τὰ δέοντα ὑπελιπόμην, τὸ δὲ λοιπὸν εἰς τὸ δάνειον
κατέβαλον. τοῦτο δὲ γίνεται

2 γέγραφα usus perfecti memorabilis.

παραγίνομαι cf. notam ad Fl. P. II 40 a 17 (= Nr. 24).

συστῆσαι sc. τῷ βασιλεῖ. — συνίστημί τινά τινι 'commendo, introduco apud aliquem' ('vorstellen', 'przedstawiać') cf. l. 4. Sic iam Xen. Anab. 3, 1, 8 et 6, 1, 23. Cf. Herwerden, Lex. gr. suppl. s. v. De introductione illa agitur etiam Fl. P. II 16, 6 (= Nr. 4)

ἐπὶ τοῦ παρόντος = ἐν τῷ παρόντι.

3 σχολή 'otium'. Polycrates munus publicum appetebat (Bouché-Leclercq p. 145). Cf. Tebt. I 29, 18 (ca. 110 a. Chr.) ἀπὸ τῆς προκειμένης ἀσχολίας [εἰς ἀπολυθῆ]ναι 'occupatione supra memorata'. (Wilamowitz σχολή 'Studium' vertit.)

4 τὰ Ἀρσινόεια dies festi in honorem reginae Arsinoes, novae deae, celebrandi (Wilam.). Ad sollemnia illa regem adventurum esse Arsinoitae expectabant. Cf. Fl. P. II 16, 13 (= Nr. 4): ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν Ἀρσινόε[ι]ν. Divinus honor mortuae Arsinoae tribui-

tur ab indigenis certe inde a tempore, quo nomus Crocodilopolitanus Ἀρσινοϊτῶν nomi appellationem accepit, nomi enim a deis solum nomina ferebant. Arsinoes appellationem habet nomus iam a. 256 (cf. supra p. 2). Cf. Otto, Priester u. Tempel I 350.

5 ἡμῶν. Sic constanter scribitur in papyris III. saec. a. Chr. Cf. Mayser, Gramm. ptolemaicae Pap. I p. 14, Crönert, Mem. gr. 23, Schweizer, Perg. Iss. 99, Nachmanson, Magn. Iss. 67.

6 ὑπολείπομαι 'in posterum relinquo'; similiter iam Dem. μαρτυρίαν εἰς τὸν ὕστερον λόγον (28, 1), ἀναφοράν. — τὰ δέοντα 'res necessariae', imprimis 'res ad vitam necessariae, alimentum', cf. Par. 38, 27 ὅπως — ἔχω τὰ δέοντα καὶ μὴ διαλύωμαι τῷ λιμῷ, Par. 26, 13 κομισαμένων τὰ ἐναντῶν καθ' ἡμέραν δέοντα (cf. l. 6), Par. 27, 9 τὴν καθήκουσαν ἡμῖν δίδοσθαι κατ' ἐνιαυτὸν εἰς τὰ δέοντα ὄλυναν (= Par. 28, 7), Leemans, Pap. Lugd.-Bat. I 32.

εἰς τὸ δάνειον κατέβαλον

διὰ τὸ μὴ ἀθροῦν ἡμᾶς, ἀλλὰ κατὰ μικρὸν λαμβάνειν.
 γράφε δ' ἡμῖν καὶ σύ, ἵνα εἰδῶ-
 μεν, ἐν οἷς εἶ, καὶ μὴ ἀγωνιῶμεν. ἐπιμέλουν δὲ καὶ
 σαντοῦ, ὅπως ὑγιαίνῃς καὶ πρὸς ἡ-
 μᾶς ἐρρωμένος ἔλθῃς. εὐτύχει.

8 ὑγιαίνῃς Witk. ex im. [Mah. -ης errore].

„habe ich auf die Schuld (als Teilzahlung) ausgegeben“ Wilamowitz (Les.). Proximum enuntiatum sic vertit idem vir doctus: „Zu denen kommt es, weil wir nicht auf einmal, sondern in kleinen Raten Geld beziehen“. — τὸ δάνειον Wilamowitz de pecunia a filio, Bouché-Leclercq a filio, matre et propinquis debita cogitant. (τὸ ἀθροῦν est Bouché-Leclercqio salarium patris.) — καταβάλλω v. ad Fl. P. II 16, 10 (= Nr. 4).

7 ἀθροῦν. Forma contracta in Anonymi Iatricis pluries occurrit; volumina Herculi constanter ἀθρόος habent. Pap. Amh. II 79, 64 (II saec. p. Chr.) ἀθρόον ἀργύριον praebet De orthographia horum fontium et auctorum cf. Crönert, Mem. gr. 166, qui tamen mendum Mayseri (Gramm. ptol. Pap. I p. 43) repetens e papyris Petrii duo exempla laudat, cum unum tantummodo exstet. In voluminibus Herculi ἀθρόος, non ἀθρόος, certe uno testimonio confirmatur (Crönert o. l. 150).

In codd. scriptorum Atticorum ἀθρόος raro contrahitur (Kühner-Blaß I 402).

λαμβάνω sc. τὴν σύνταξιν salarium 'accipio' (Wilamowitz, Gr. Les.).

8 ἐπιμέλουν, non ἐπιμελοῦ, in papyris enim ἐπιμελόμαι occurrit; cf. ἐπιμελόμενος Fl. P. II 4, 8 (ca. 250 a. Chr.), Eleph. 13, 7 (= Nr. 25) (223 a. Chr.), Par. 63, 18 (165 a. Chr.), 42, 15 (a. 156 a. Chr.), ἐπιμελό- [μενος] Fl. P. III 53 o, 7 (= Nr. 19), ἐπιμελόμενοι Grenf. I 62, 10 102 a. Chr.), 67 (99 a. Chr.), II 61, 19 (95 a. Chr.), al. Formam ἐπιμελοῦ[μενος] in Par. 63, 12, 100 (165 a. Chr.) Letronne excusit, at ego in imagine ον dignoscere mihi non videor (an est η?). Cf. Crönert, Mem. gr. 223. Tituli aetatis Lagidarum contractae formae magis favent, cf. Schweizer, Perg. Iss. 174, Nachmanson, Magn. Iss. 154.

9 εὐτύχει. Hac voce claudabantur epistulae, quae ad personas superioris et amplioris condicionis mittebantur.

4. EPISTULA HOMINIS CUIUSDAM AD CLEONIS FAMILIAM PERTINENTIS AD CLEONEM MISSA.

P. Flind. Petr. II 16. Asservatur in Museo Britannico (nr. DL). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed. primum Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 16 p. 54. Aliquot locos papyro denuo inspecta correxerunt Mahaffy-Smyly (Fl. Petr. pap. III 42 H 3 p. 112) et Wilcken (ibid. p. XVI).

Videtur esse epistula sive tertii alicuius filii Cleonis ad patrem sive vilici Cleonis ad dominum sive denique hominis alicuius cum Cleone eiusque familia familiaritatis vinculis coniuncti. Litterarum formae opinione Mahaffii scripturam Polycratis in mentem revocant, qua ex re idem vir doctus concludit epistulam ab homine conscriptam esse, qui familiae Cleonis fuerit. Est tamen Mahaffio teste scriptura haec minus elegans quam Polycratis scriptura. Certum est epistulam neque a Metrodora uxore¹⁾ neque a Philonide neque a Polycrate mitti. Epistulam esse Cleonis, id quod Mahaffy et Smyly dubitanter coniciunt, nequaquam est probabile, primum propter mendum orthographicum (*προσωπείλει* l. 12), tum quod scriptura huius epistulae differt a manu Cleonis, quam in Fl. P. II 42b (= Nr. 9) habemus²⁾, denique quod personae, cui epistula mittitur, tamquam ratio redditur omnium, quae ad familiam et rem familiarem spectant, et ipsius adventu res melius cessurae creduntur (l. 15), ita ut potius ad Cleonem epistulam mitti suspicandum sit.

Commemoratur in epistula annus 20 (= 266/5) et, ut videtur, 21 (= 265/4) Philadelphi, est igitur missa post a. 265 a. Chr. n.

Agitur in hac epistula de iisdem rebus atque in Fl. P. II 11, 2 (= Nr. 2), II 11, 1 (= Nr. 3), III 42 H 7 (= Nr. 5), qua ex re concludi potest omnes quattuor epistulas eodem fere tempore missas esse. Philonidis dona (l. 6 et 7) commemorantur in III 42 H 7, 2 sq. (= Nr. 5), τὰ Ἀρσινόεια (l. 7 et 13) in II 11, 1, 4 (= Nr. 3), pecunia, quam Polycrates a Philonide habet (l. 11), in II 11, 1, 5 (= Nr. 3), negotium, quod ad τὸ οἰκόπεδον pertinebat et hic iam absolutum esse dicitur (l. 8), idem sine dubio est, cuius in II 11, 2, 3 sq. (= Nr. 2) mentio fit, γνώσις chrematistarum (l. 3) etiam in III 42 H 7, 8 (= Nr. 5)

1) Id quod Bouché-Leclercq errore suspicabatur (p. 146); cf. l. 2 *πειράσομαι ἔχων*.

2) 'The hand is not at all like that of 584b [= Nr. 9]. It is a fine, regular hand, with very few ligatures, while 584b is written in a small, irregular, cursive hand' (Kenyon p. litt.).

redit, denique Cleonis (?) adventus (l. 14 sq.) similiter in II 11, 1, 4 (= Nr. 3) exspectatur. Scripta esse tamen videtur haec epistula ante III 42 H 7 (= Nr. 5), cf. l. 6 *Φιλωνίδης* —, *ὧι εἰσιέναι ἔστιν [πρὸς τὸν] βασιλέα* cum III 42 H 7, 2 *ἦ] γεγκα* — *τῷ βασιλεῖ*.

Epistula Metrodorae (III 42 H 8f = Nr. 6) et epistula Philonidis, qua patrem consolatur (II 13, 19 = Nr. 8), tempore reliquis posteriores sunt.

initium deest.

ἔξω, ἀποστ[ελ]ῶ σοι, νῦν [δὲ . .] παραγεν[ε]ν[ε]ν

πειράσομαι οὖν ἀμφοτέρως ἔχων παραγίνεσθαι. ἀναγκάιον οὖν [.

παραμένειν διὰ τε τὴν γυνῶσιν καὶ διὰ τὸ παρὰ Διογένει μη[.

ἐδόθησαν, ἐξέκειτο δὲ ἤδη τότε εἰς [. .] ῥά καὶ τὸ εἰσ-
όδιον ἐ[.

ἐν τῷ Διονυσόδωρον [. . .] ἡρώι, [περ]ὶ ὧν συν- 5
ἐτ[αξ]ας καὶ οὐκ [.

Mah.-Sm. ll. 2—6 supplent 13—15 litteras, at ll. 12 et 13, quae certo suppleri possunt quarumque altera 68, altera 67 litteras habet, lineis 2—6 litteras 16—22 supplendas esse docent 1 ante ἔξω in linea praeced. fortasse εἰ fuit | ἀποστ[ελ]ῶ suppl. Witk. | σοι? Witk., [. .] ωι. i pap. teste Mah. | δέ Witk. 2 παραγίνεσθαι, i in γι videtur certum (Kenyon p. litt.: „The letter in question is slightly damaged, but I think it is certainly i“) 3 τό Wilck., τὰ Mah. 4 εἰς [ἐνέχ]ῃ ῥά Wilhelm, at duas tantum litteras intercidisse testes sunt Mah.-Sm. 5] ἡρώι [περ]ὶ ὧν συν[ε]τ[αξ]ας Sm.,] ὡρίωι [. .] ὧν δυνε[. .] αι Mah., qui tamen in hac pap. δυν, συν, ουν admodum similem

2 ἀμφοτέρως. Bouché-Leclercq de duabus Polycratis epistulis cogitat, quas homo ille redarguere velit. Quod plane incertum.

παραγίνεσθαι. / Exspectatur παραγενέσθαι.

3 παραμένειν. Bouché-Leclercq σοι dubitanter supplet; incertum.

γυνῶσις chrematistarum, v. ad Fl. P. III 42 H 7, 8 (= Nr. 5). Hac lite patrem in loco nomi ignoto retineri putat Bouché-Leclercq (p. 145); quod incertum est.

4 εἰσόδιον 'reditus' LXX (Mah.)

5 συντάσσω 'iubeo', cf. Fl. P. II 40 (b) 9 (= Nr. 22).

γομένων, Φιλωνίδης δὲ [...], ὧι εἰσιέναι ἔστιν
[πρὸς τὸ]ν βασιλέα [...]

ἀξιόλογον διάλιθον, ἔστιν δὲ τριτωνὶς καὶ ἄλλα δ[ῶρα

..... Ἀρσι-

νόεια. διώικηται δὲ καὶ τὰ περὶ τὸ οἶκ[ό]πεδον. ἔξω

δ[ῶρα] τοῦ πρώτου

καὶ εἰκοστοῦ ἔτους καὶ εἰκοστοῦ ἐπιχ[ε]ρεῖ, ὃ ἔλαβεν

[.....] περὶ πάντων [.....]

10 μενος. καταβαλοῦμεν οὖν καὶ τοῦτ[ο, ἵνα μη]θὲν ἐνοχ-

λῆται τὸ οἰκόπεδον [καὶ]

καὶ Πολυκράτης τὸ γινόμεν[ον] αὐτ[ῶι] πα[ρὰ] Φιλω-

νίδου. ἔως τοῦ νῦν εἰς[μεχ]ῖρ γ'

ὀλίγον τι αὐτῶι προσωφείλει, περὶ δὲ [τοῦ εἰ]κοστοῦ

πρὸς σὲ παραγενέσθαι[ι] θέλει. ἡκούσ]αμεν

ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν Ἀρσινοε[ῶν], οὐ μὴ[ν] ἄλλ[α]

πενσόμεθα ἀκριβέστερον. ἔγ[ραψα] οὖν

formam exhibere monet | οὐκ Wilck., συν Mah. 6 δὲ [ὁ νῖός]

Sm. | πρὸς Sm. et Witk. 7 διάλιθον Wilam. et Sm., διὰ λίθον

Mah. | δ[ῶρα Sm. 8 διώικηται Sm. [διώικηται Mah.] | εἰς δ[ῶρα

Sm., ἔξωδ[ια? Mah., an ἔξω δ[ῶρα? Witk. | πρῶτον Wilam.

9.ποιού-]Witk; an λόγον? αὐτὸ? ll. 10—15 sub finem eas litteras

plane oblitās ('expunged' Mah.) exhibent, quae a me uncis

includuntur; papyrus ipsa nullum damnum tulit. 10 τοῦτ[ο,

ἵνα μη]θὲν Witk. 11 distinxit Witk | μεχ]ῖρ Witk., haec

enim forma in bonis papyris III. saec. frequentior (Mayser 94),

μεχε]ῖρ edd. 12 προσωφείλει sic edd. errore?) | [τοῦ εἰ-] Mah.-

Sm. | θέλει (vel μέλλει) Witk. | ἡκούσ]αμεν Witk., ἐγράψ]αμεν

Mah. 13 μὴ[ν] ἄλλ[α] Wilh. et Mah.-Sm. | πενσόμεθα Sm.

7 ἀξιόλογον διάλιθον. Bouché-Leclercq de poculo vitreo gemmis ornato cogitat, ad idem poculum ἀαλίην (Nr. 5, 3) referens.

διάλιθος . . . 'gemmis ornatus' Menand., Diod.

τριτωνὶς v. ad Fl. P. III 42 H 7, 3 (= Nr. 5).

Ἀρσινόεια cf. l. 13 et Fl. P.

II 11, 1, 4 (= Nr. 3).

8—9 πρῶτον] καὶ εἰκοστοῦ = a. 265/4. εἰκοστοῦ = a. 266/5.

10 καταβάλλω de pecunia, v. Fl. P. II 11, 1, 6 (= Nr. 3).

11 μεχ]ῖρ γ' cf. Add. ad p. 3.

13 τῶν Ἀρσινοείων, cf. l. 7 et adn.

σοι, ἵνα εἰδῆς, οὕτως δὲ ὑπολάμβανε εὐ[τόνῳ]τερ[ον]
 [] διοικεῖν []
 σοῦ παρόντος

[-μεσθα Mah.] 14 εἰδῆς Wilck. [. . . ν Mah.] | διοικεῖν [τὰ
 πάντα Mah. 15 Videntur esse ultima verba epistulae (nisi
 quod ξρωσο intercidit). Mah. hac de re nihil adnotavit.

5. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 7. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. primum Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 113.

Φιλωνίδης τ]ῷ πατρὶ χαίρειν. εἰ ὑγιαίνεις καὶ τὰ
 λοιπ[ά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν, καλῶς ἂν ἔχοι,
 ὑγιαίνω δὲ

καὶ αὐτός. ἦ]νεγκα <πρὸς> τὸ Ἀφροδισίον τῷ βασιλεῖ
 ἐν τοῖς [desunt fere 37 litterae
] ὑαλλήνην γενέσθαι καὶ, ὅντὸν τριτ[ων- desunt
 fere 45 litterae

1 A Philonide hanc epistulam mitti docet Fl. P. II 16, 6 sq. (= Nr. 4). De manu Mah.-Sm. nihil adnotaverunt | σοι — δὲ suppl. Witk. Interciderunt, si recte supplevi, in dextra lineae parte 39 litterae, ita ut integra linea 83 litterarum fuerit. Si pro κατὰ γνώμην ἐστίν (quae locutio in epistulis Polycratis occurrit) voces εὖ χωρεῖ (ut in Nr. 12) supplentur, fit linea 75 litterarum et desunt 31 litterae. Verba καλῶς ἂν ἔχοι, quae plerumque omittuntur, in epistula filii amantissimi vix defuerunt. 2 καὶ αὐτός suppl. Witk. | vocem πρὸς a scribente esse deletam unci apud Mah.-Sm. docent, errorē tamen, ut puto, vox haec enim est necessaria (voluerunt fortasse editores indicare vocem πρὸς postmodo insertam esse) 3 de tritonide

2—3 De iisdem donis a Philonide regi Philadelpho, cum in nomum Arsinoiticum venisset, oblati agitur Fl. P. II 16 (= Nr. 4): ἀξιόλογον διάλιθον, ἐστίν δὲ τριτωνίς καὶ ἄλλα δ[

3 τριτωνίς commemoratur in Fl. P. II 16, 7 (= Nr. 4; fortasse ὅντὸν capite Tritonis ornatum

..... κ]αὶ ὅσ[ο]ν πενταπῆχους ξώιου, ὃ γὰρ[desunt
fere 50 litterae

5]ι χορηγεῖν .. ὅσεν [α]ὐτὸς π[ο]ιήσιν μοι γε-
[....]αι[desunt fere 38 litterae

ἐ[ν] τῷ Ταλίτηι εἴ[ν]αι πο[....]ωι ἀποδοῦναι
[...]. δων[desunt fere 41 litterae

πόθεν δεῖ δοῦναι[ι]. ἐὰν [ο]ὖν σ[υν]τελέσωμαί τι,
ἀποστελῶ π[ρὸς desunt fere 37 litterae

γυνῶσιν τὴν παρὰ τῶν χρηματιστῶν. ἔστι δὲ πάντα,
ὥς θέλ[εις desunt fere 37 litterae

ἐπιστολήν, ὅπως ἀν[.....].. α σε καὶ μεθ[...]
εἰσαποσταλ[desunt fere 37 litterae

10 οἱς ἀναγκά[.]ην. εὐ[τύχει.

In tergo:

Κλέωνι.

(Fl. P. II 16, 7 = Nr. 4) hic agi viderunt Mah.-Sm. 5 .. ὅσεν
Mah.-Sm., an ἔφησεν? Witk. | γε[νέσθ]αι Mah.-Sm. 7 π[ρὸς?
Witk. 8 θέλ[εις Witk., θέλ[ω Mah.-Sm.

8 Eius litis apud chrematistas habitae fit mentio in Fl. P. II 16, 3 (= Nr. 4). Chrematistae erant iudices regii, qui nomos peragrabant ius dicentes. Libelli petitorum in vas ab eis propositum con-

iciebantur. Chrematistae uni epistrategiae ius dicebant de causis gravissimis cognoscences. Cf. A. Peyron, Pap. Taur. I 94—101 et II 10, Leemans, Pap. Lugd. Bat. I 39.

5a. FRAGMENTA EPISTULAE PHILONIDIS AD PATREM CLEONEM.

P. Flind. Petr. II [p. 113. Asservantur in Museo Britannico (nr. DXCIII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. Incipiunt:

Φιλωνίδης τῷ πατρὶ χαί[ρειν.

Sunt adeo minuta, ut Mahaffy et Smyly vix digna esse putent, quae publici iuris fiant.

6. EPISTULA METRODORAE UXORIS
AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 H 8 f. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Edd. primum Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 115 una cum quinque fragmentis minutis, quae a me infra (Nr. 7) eduntur.

Et haec epistula et fragmenta illa eadem manu et in eodem papyri genere exarata sunt. Ex verbis: Μητροδώρα Κλέωνι χαίρειν, quae in fragmentis bis occurrunt, elucet et hanc epistulam a Metrodora mitti. Composuerunt eam editores ex sex papyri particulis, fibrarum cursum secuti.

desunt fere 30 litterae]τατα φέρειν

.....]ρον τοῖς πράγμασιν τοῖς ἐν
.....]. η ἐφιλοτιμοῦ με παραγε-
νέσθαι πρὸς σὲ καὶ] ἦλθον ἂν π[ά]ντα παραλιποῦσα,
νυνὶ

δὲ ἐν φόβῳ ε]ἰμι οὐ μετρίῳ, πῶ[ς] τε σοὶ ἀποβήσε- 5
ται καὶ ἡμῖν. οἱ γ]ὰρ κυνηγοὶ οἱ πρῶτῃ παραγενόμενοι
τὰ γεγενημέ]να σοι ἔμοι ἀνήγγελλον, ὅτι ὁ βασι-
λεὺς ἐλθὼν εἰς τὴν Αλ]μυνην πικρ[ῶ]ς σοι ἐχρήσατο καὶ
.....]... βεβληκέναι οὕτως α-
.....] λυποῦμα[ι] καλέσασα ἐπυνθᾶ- 10

4 et 5 suppl. Mah.-Sm., nisi quod pro πρὸς σὲ, quod ego dedi, σοι legunt 6 suppl. Witk., -ται, οὐκ οἶδα, οἱ γ]ὰρ Mah.-Sm. 7—8 suppl. Mah.-Sm. 9 an μετὰ]βεβληκέναι?

6 κυνηγοί. Venatores illi regem venantem comitabantur. Quantum momentum in Ptolemaeorum aula venationes habuerint, ex descriptione pompae celeberrimae apud Athen. V p. 201 b servata elucet.

7 ἀναγγέλλω, cf. notam ad Fl. P. II 11, 2, 5 (= Nr. 2).

8 ἡ Αἴμυνη = nomus Arsinoiticus. Artiore sensu ita Moeridis lacus appellabatur (Grenfell-Hunt, Tebt. II p. 387).

πικρῶς σοι ἐχρήσατο, cf. πικρότερον προσενεχθήσεσθ' Par. 46, 20 (= Nr. 47).

νόμην . . .] τεακηκ[.] ιεν[.] ν δὲ παραγεγνόμενος
] εσθαι ειο[.] σ ἀπέβη, ἐφ' οἷς
] ανεσαν ὁ βασιλεὺς αν[. . .] ν[.] νουτεν-
] ι γῆν λήμψεσθαι τ[.] νν σαν-
 15 τ] δεκας εἰς μείξω φόβ[ον . .] ν, ἀλλὰ βελ-
 τι] . ἐκείνων γένοιτ[ο ὥς] θέλω καὶ ὅ-
] . ος μοι ὥς [τ]άχιστα ἐκει

desunt fere 30 litterae] [
 desunt 26 — 31 litterae] να δὲ πρως τι
 20 desunt 24 — 29 litterae] . . [.] ω ἄνεν ἐμοῦ
 desunt 23 — 28 litterae] ἡμέρας κ' ἐκάθητο
 ε . [desunt fere 20 litterae] μει οὐθὲν ποιῶν οὔτως
 α[desunt fere 19 litterae] . οι οἰκονομοιεισθε καὶ
 το [desunt fere 24 litterae] μι, ὅπως μὴ † κει-
 25 ηι ποιῶν [desunt fere 21 litterae] θαι φαρμάκιον
 δε σοι π[desunt fere 22 litterae] Ἀριστοτέλους
 ἀφεςτα[desunt fere 25 litterae] α καὶ ῥάκος
 λεπτὸν[] σ. (finis.)

13 οὐ τεν- (e. g. οὐ τεύξιη) vel -νον τεν- (vix οὔτε ὅ-) 16 ὥς
 Mah.-Sm.; an ὧν? 23 οἰκονομοιεισθε sic ediderunt Mah.-Sm.

7. FRAGMENTA EPISTULARUM METRODORAE UXORIS AD CLEONEM.

P. Flind. Petr III 42 H 8 a, b, c, d, e. Asservantur in Col-
 legio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm Saec. III.
 a. Chr. medii. — Edd. primum Mahaffy-Smyly, The Flinders
 Petrie pap. III p. 114 sq. (cf. quae papyro Nr. 6 praemittuntur).

Frag. a (Mah.-Sm.).

Μητροδώρα Κλέωνι χαίρειν. [εἰ ἔρρωσαι, καλῶς ἂν ἔχοι,

Frag. a 1 suppl. Witk.

ἐρρώμεθ[α δὲ κ]αὶ ἡμεῖς. ἐγράψ[
π]αραγε[νέσθαι]ι πρὸς σὲ γράψα[

Frag. e (Mah.-Sm.).

Μητρ]οδώρα Κλέ[ωνι χάλρειν.

... σου θανυμάξ[
ποστ[.]τι Ἀπολλοδω[ρ
μετε[

Frag. c (Mah.-Sm.) (initia linearum):

... αἰρωι το . [
πασαν τὸν ἀν[
τελείως ποιήσεις [

θ ... [

δ ... [

στεύειν α[

καὶ πο[

παρεν[

μηλα[

καὶ μακ[

μετε . [

5

10

Frag. b (Mah.-Sm.) (media pars columnae):

]θαὶ ἄλλα πολ[

]τροπον αχοιου[

]τύχηι δοκεῖτε[

Frag. d (Mah.-Sm.) (exitus linearum):

]αι . . λ

] . ν καὶ

]ηι ἀπεσ-

]ωπον καὶ

]αφορ . .

5

3 suppl. Mah.-Sm.

Frag. e 1 suppl. Mah.-Sm.

Frag. b 1

Πολ[υκράτης Mah.-Sm.

8. EPISTULA PHILONIDIS AD PATREM
CLEONEM.

P. Flind. Petr. II 13, 19. Asservatur in Museo Britannico (nr. DXLV). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. (Ca. a. 252 a. Chr. Wilamowitz, Gr. Les. I 396). — Ed. primum Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 13, 19, post eum Wilamowitz, Gr. Les. I 397. Versionem huius papyri dedit idem vir doctus in libro Reden und Vorträge 252. Nonnullos locos correxerunt in Fl. P. III papyro inspecta Mahaffy-Smyly (p. 113) et Wilcken (p. XVI).

Non Philonidis, sed uxoris Cleonis epistulam esse suspicabatur Fraenkel (Museum 1908, 243), at manum eandem esse, qua Philonidis epistula Nr. 1 exarata sit, Mahaffy diserte testatur (II p. 45).

initium intercidit.

.....]. .. νον ἔχων [.....

.....

.....]αῖς, οὕτω γὰρ [ἔστα]ι τυχεῖν
καὶ τὸν

ὑστερον χ[ρ]όνον εὐιλάτον τοῦ βασιλ[έως. οὐ] μὴν
οὐθὲν ἔμοι

ἔσται με]ῖζον ἢ σοῦ προστατῆσα[ι τὸν] ἐ[π]ίλοιπον
βίον, ἀξίως

3 οὐ] μὴν Wilam., ἦ] μὴν Mah. 4 ἔσται suppl. Wilam. |
τὸν] ἐ[π]ίλοιπον Wilck. (p. litt., ap. Mah.-Sm. errore
ἐ[π]ί[λοιπον), εἰς τὸν] λοιπὸν Wilam., τὸν σου] λοιπὸν Mah.

2 Philonides opinione Wilamowitzii suaserat patri, quo modo in regis gratiam rediret.

3 εὐιλάτος 'propitius' = ἔλεως (imprimis in locutione εὐιλάτου τινὸς τυχεῖν), hoc loco de rege, alias de deo; LXX Ps. 98 [99], 8 et 1 [3], Esra 8, 53 (ubi εὐ. τυχ.), Seneca apocoloc. 8 μωροῦ εὐιλάτου τυχεῖν, CIA. III 73 sq. (titulus aetate Ro-

mana non superior) εὐιλάτος γένοιτο ὁ θεός, tit. Cnidi ap. Collitz, Dial. iss. 3543, 4 εὐιλάτα αὐτῷ εἰ (= εἰῆ), ibid. 3535, 4 μὴ τύχηι εὐιλάτου Δάματρος καὶ κούρας, 9 μὴ τύχοι — εὐιλάτων. Cf. Deißmann, Bibelstud. 119, Neue Bibelstud. 86; Herwerden, Lex. gr. suppl.

4 προστατέω τινός 'prae-sidio sum, curam gero'.

μὲ]ν σοῦ, ἀξίως δ' ἐμοῦ, καὶ ἐάν τι τῶν κατ' ἄνθρω- 5
 πον γίνηται,
 τυχεῖν σε πάντων τῶν καλῶν· ὃ ἐμοὶ [μ]έγιστον ἔσται
 καλ[λ]ῶς σου
 προστατῆσαι καὶ ζῶντός σου καὶ εἰς θεοὺς ἀπελθόντος.
 μάλιστα
 μὲν οὖν τὴν πᾶσαν σπουδὴν πόησαι [το]ῦ ἀφειδῆναι
 σε διὰ τέλους·
 εἰ δ' ἄρα μὴ ὀρᾷς ὃν δυνατόν, «κατ'» αὐτὴν γ[ε] τή]ν
 ἀνα[χῶ]ρησιν τοῦ
 ποταμοῦ, καθ' ὃν χρόνον οὐθίς ἐστιν κίνδυνος, ἀ[λλ'] 10
 ἔσται καὶ
 Θεόδωρον καταλειφθέντα ταὐτὸ ποεῖν, ὅπως τ[οῦ-
 τό]ν γε

5 δ' ἐμοῦ Witk. Prodr. [δε μου Mah.] | γίνηται certum (non
 γένηται) Keny. (p. litt.) 6 καλλῶς pap. testibus Mah.-Sm.
 8 ποησαι Mah.-Sm. 9 αὐτὴν γ[ε] τή]ν Wilck., qui ante αὐτὴν
 vocem κατὰ omissam esse iure conicit; Carolus Scherling nihil
 esse supplendum putat, sed eundem acc. temp. nos habere, qui
 l. 11/12 occurrat (N. Jahrb. 1908 p. 160); αὐτὴν [κατὰ τή]ν
 Wilam., αὐτὴν [περὶ τή]ν Mah. 10 ἀ[λλ'] ἔσται Wilam.
 11 ταῦτο ποεῖν Mah.

5 ἐάν — γίνηται frequens in
 testamentis. Hic aor. exspect-
 tatur.

8 τοῦ ἀφειδῆναι sc. τῆς
 ἀρχῆς; ἀφίημι vox sollemnis
 de missione militum. Gen. in-
 finitivi proprius est stili homi-
 num eruditorum (Moulton,
 Gramm. I 220) soletque esse
 finalis.

διὰ τέλους Wilamowitz:
 'für immer' (Reden 252); δ. τ.
 = διὰ παντός iam apud Atticos.

9 ἀναχώρησις. Diod.: ὁ πο-
 ταμὸς τὴν ἀναχώρησιν ποι-
 εῖται.

10 κίνδυνος sc. εἰ ἄπει, εἰ
 παρεπιδημεῖς. ἀ[λλ'] sc καθ'
 ὃν χρόνον.

11 Θεόδωρον, vicarius Cleo-
 nis, qui postea ei in munere
 successit.

ὅπως pendet ab ἐπιμέλῳ
 sim., quod mente suppletur.

τὸν χρόνον παρεπιδημῆις. τοῦτο <δ'> ἔχε τῇ δια-
 [νοία]ι, ὅτι
 οὐθέν σοι μὴ γεννηθῇ λυπηρόν, ἀλλὰ πᾶν ἐ[μοὶ ἔστ]αι
 πεφρόν-
 τισμένον τοῦ σε γενέσθαι ἄλυπον. [ἔρρωσο.

12 <δ'> ἔχε Mah.-Sm. 14 post ἄλυπον dubitanter [πάντως Mah., at nihil intercidit (ut et Wilck. testatur) | [ἔρρωσο (Witk.) vel εὐτύχει, ut Wilam.

12 παρεπιδημέω in titulis et apud auctores 'ad tempus commoror', 'temporarium domicilium habeo'. Sic frequenter de peregrinis, ξένοι, quorum alii κατοικοῦσι (stabili domicilio habitant), alii παρεπιδημοῦσι. Egit de hac voce Am. Peyron, Pap. Taur. II 50 sq. Similiter παρεπίδημος (Fl. P. II 23 anni 238/7 a. Chr. et Fl. P. I 19 anni 225 a. Chr., LXX Gen. 23, 4 et Ps. 38 [39] 13, N. T., Polyb. et Athen.); cf. Deißmann, Bibelstud. 146 sq. Cf. ἐπιδημέω Par. 26, 4 ὅμιν ἐπιδημήσα[σι]ν ἐν Μέμφει (de rege et regina) καὶ ἀναβᾶσιν εἰς τὸ ἱερόν. Hic de adventu et temporario domicilio in loco, quo Philonides commoratur (Wilamowitz, Les.).

13 ἐγενήθη. De hac forma, in papyris, in N. T., apud Io-

sephum obvia, cf. Schweizer, Perg. Iss. 181, Nachmanson, Magn. Iss. 168 (et auctores, qui illis locis citantur), Mayser 379.

οὐθέν — μὴ γεννηθῇ = οὐ μὴ γ. οὐθέν (Wilamowitz l. l.). Cf. οὐδεὶς — μὴ ὠφειλήσῃ Alex. 4, 9 sq. (= Nr. 24), γίνωσκε, ὅτι — οὐ μὴ εἰσέλθω Par. 49, 35 (= Nr. 38), Blass, Gramm. d. neutest. Gr. ² 214 ('die bestimmteste Form der verneinenden Aussage über Zukünftiges ist die mit οὐ μὴ, auch klassisch vorhanden und sowohl mit Fut. Indik. als mit Konj. verbunden').

ἔσται πεφροντισμένον. Raro Lagidarum aetate hunc in modum futurum circumscribitur. Cf. ἔσῃ κεχαρισμένος Tebt. 56, 16 (= Nr. 54) (saec. II.). Mayser 377.

14 τοῦ — γενέσθαι gen. finalis (Wilamowitz l. l.).

9. EPISTULA CLEONIS AD PAEONEM.

P. Flind. Petr. II 42 b. Asservatur in Museo Britannico (nr. DLXXXIV b). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii. — Ed primum Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 42 b, denuo collatam Mahaffy-Smyly, Fl. P. III 42 J (p. 116). Nonnullos locos papyro inspecta rectius enucleavisse videtur Wilcken apud Mah.-Sm. p. XVI. Versionem huius papyri dedit Wilamowitz, Reden und Vorträge 252 sq.

Κλέων Παλόνι χαλρειν. ἀπ[όστει-
 λόν μοι τὴν ὄνον, χρέαν γὰρ
 ἔχομεν <αὐτῆς> πρὸς τ[ὸ] τὸν χόρτον {{τ[ὴν
 ταχίστην κομισθῆναι}} <εἰσκομίσαι>,
 εἰμὶ γὰρ πρὸς τῷ ἀποδημεῖν 5
 δω. ἔρωσο.

1 ἀπ[όστει]λον Mah.-Sm. 2—3 γὰρ | ἔχομεν Mah. Sm. |
 αὐτῆς (incertum, vox enim a scribente correctā) Wilck., εὐθέως
 Mah.-Sm. ('möglich' Wilck.) | πρὸς τ[ὸ] Wilck., . . ρ . . Mah.-
 Sm. 3—4 {{τ[ὴν ταχίστην κομισθῆναι}} <διακομίσαι> Mah.-Sm.,
 Wilck. potius εἰσκομίσαι legendum esse putat. Scripserat igitur
 Cleo primum: χρ. γὰρ ἔ. πρὸς τὸ τὸν χόρτον τὴν ταχίστην κομι-
 σθῆναι (sine αὐτῆς?), tum mutavit in: χρ. γ. ἔ. αὐτῆς πρὸς τὸ
 τὸν χ. εἰσκ. 5 nulla lacuna in fine (Mah.-Sm.)

10. EPISTULA PHILONIS AD CLEONEM.

P. Flind. Petr. III 42 G 9. Asservatur in Collegio Trini-
 tatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. medii.
 — Edd. primum Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III
 p. 111.

Φί]λων Κλέωνι
 χαλ]ρειν. καθάπερ
 ἔγρα]ψας, ἀπέσταλκά σοι
] ν γεγραμ-
 μ . .] , ὥσπερ σὺν ἡβού- 5
 λου], καὶ εἰς τὸ λοιπόν,
 ἐ]άν τινος χρεῖαν ἔχῃς,
 . . .] . ας ἡμᾶς ἐπισ-
 τ]ελλε, ποιήσομεν γὰρ
 πάντα. οὐδὲ γὰρ
 τοῖς . . [. 10
 cetera desunt.

4—5 an τὴν ἐ]πιστολὴν γεγραμ | [μέν]ην . . , ὥσπερ (cf. Fl.
 P. III 53 k = Nr. 29) vel τὴν ἐ]ντετυξιν? Witk. 8 an π]ρὸς?
 (aut particip.?)

B. RELIQUAE EPISTULAE III. SAECULI.

Epistulae: 13, 14, 15, 21, 23 repertae sunt in nomo Heracleopolitano, ep. 25 in insula Elephantine, reliquae (pariter ut Cleonis papyri) in nomo Arsinoitico. Papyri Passalacqua (= Nr. 34) patria ignoratur.

11. EPISTULA DIOSCURIDIS AD DIOPHANEM, STRATEGUM NOMI ARSINOITICI.

P. Flind. Petr. II 2, 3. Asservatur in Museo Britannico (nr. DVII). Reperta in Fajûm. A. 260, ut vid. (cf. infra). — Ed. primum Mahaffy, *The Flinders Petrie pap. II 2, 3* (cum imagine phototypica). Servatae sunt particulae papyri sinistra et dextra; pars media intercidit. Egerunt de hac papyro Wilhelms, *Z. f. ö. G.* 1894 p. 910, tum, papyro iterum collata, Mahaffy-Smyly, *The Flind. Petr. pap. III p. 58* (Nr. XXVIII c) et Wilcken (*Fl. P. III p. XIV*).

Videtur esse *ἐπιστολή συστατική*.

Annus 25, qui in papyris ad Diophanem spectantibus (velut in hac epistula) commemoratur, potest esse annus et Philadelphi et Euergetis. Mahaffy (*Fl. P. II praef. p. 8*) annum 25. Philadelphi (= a. 260) praeferebat, contra Grenfell papyros illas temporibus Euergetis tribuit (= a. 223/2) (Grenfell, *The revenue laws* 161 sq.). Grenfellio assensus est Wilamowitz (*Reden und Vorträge* 238). Wilcken (*Gr. Ostr. I 186 de II 2, 1*, quae est eiusdem aetatis ac II 2, 3) et Mah.-Sm. (*Fl. P. III p. 58 et 60*) tempus Philadelphi tuentur. Quos secutus sum.

*Διοσκουρίδης Διοφάνει τῷ πατρὶ χαίρειν. εἰ ἔρ-
ρωσαι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἀλύπως ἀπαλ-*

1 suppl. Wilhelm.

1 τῷ πατρὶ honoris causa
poni videtur, cf. l. 11 (Wilck.).
ἀπαλλάσσω cf. Theophr. char.
8 p. 64 Lips. app. adl. 28 τῶν τοιού-
των ἀνθρώπων τεθνάμακα, τί

ποτε βούλονται λογοποιοῦντες·
οὐ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ
καὶ ἀλυσίτελῶς ἀπαλλάττονσι,
ubi ἀπ. a Wilhelmo (*Z. f. ö. G.*
1894 p. 910) contra Nauckium

λάσσεις, εἴη ἄν, ὥς ἐγὼ τοῖς θεοῖς εὐχόμεν[ος διατελῶ,
καὶ αὐτὸς δ' ὑγί]αινον. Ἀσκληπιάδης

ὁ ἀποδεδωκώς σοι τὴν ἐπιστολὴν ἔστιν ἀ[δελφός μου
..... ἔν]εκεν ἀναπλέων

..... ἔάν π]ερὶ τινός σου χρεῖαν

ἔχῃ..... 5

.....]ηι ἀπανγέλλειν τοῖς

..... εὐτύχει. (ἔτους) κέ'] φαρμενῶθ ια'.

In tergo:

litteris grandioribus:

Διοφάνει

litteris minoribus:

[π]ερὶ Ἀσκληπιάδου

sequitur litteris minutis:

(ἔτους) κέ' ἀπελλαίου ια' φαρμοῦθι ς'

Διοσκουρίδου ἐ(πιστολὴ) περὶ Ἀσκλη-

Διοφάνει] στρατηγῶι

10

-π[ιά]δου τοῦ ἀποσ(ταλέντος) ἀδελφοῦ.

2 suppl. Wilhelm | [εσχομεν[falso Mah.] 3 ἀ[Wilck. et Sm.; ἀ[δελφός μου dubitanter Wilck. coll. l. 11; idem dubitanter σοῦ ἔν]εκεν 4 sq. ἔάν et ἔχῃ suppl. Witk. (vel εἰ et ἔξει) 5]ηι exitus coniunctivi, ni fallor 6 εὐτύχει. (ἔτους) κέ' suppl. Witk. | ια' Mah. II praef. p. 23 8 φαρμοῦθι ς', quod dubitanter legerat Mah., certum esse testatur Sm. 9—11 Wilck. [Mah.: Διοσκουρίδης περὶ Ἀσκλη | πιάδου] στρατηγῶι 'and an illegible line'] 10 linea haec postea inserta esse videtur.

et Dielsium (Theophrastea p. 9) hanc vocem in πλάττουσι mutantes defenditur.

3 Cf. Passal. 2 sq. (= Nr. 34) M....ς ὁ ἀποδιδούς σοι τὴν ἐπιστολὴν ἔστιν Φίλωνος ἀδελφός κτλ.

7 sqq. Aetate Lagidarum in parte epistulae aversa nihil

nisi nomen eius, ad quem epistula mittitur, poni solet. Raro, quemadmodum hoc loco, aliquid insuper additur. Cf. Gerhard, Untersuchungen p. 36 nota 101, Dziatzko in Pauly-Wissowa encycl. III 838.

9 ε = ἐπιστολὴ (Wilck.).

11 ἀποσ = ἀποσταλέντος (Wilck.).

12. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD PATREM DIOSCURIDIS.

P. Flind. Petr. II 2, 4. Asservatur in Museo Britannico (nr. DVIII). Reperta in Fajûm. Circa a. 260, ut vid. (cf. praef. ad Nr. 11). — Ed. primum Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 2, 4, qui tamen iniuria epistolam hanc ab uxore et liberis ad Diophanem mitti coniecerat. Dioscurides (l. 3) videtur esse idem, a quo epistula praecedens mittitur. Nonnullos locos correxit Smyly in Fl. P. III p. 59.

Epistula *συστατική* esse videtur.

..... χαίρειν· εἰ ἔρρωσαι] καὶ ἡ θυγάτηρ σου
καὶ τὰ παιδιά

αὐτῆς καὶ ἄλλα σοι κατὰ λόγον χ]ωρεῖ, εἴη ἄν, ὥς
ἡμεῖς τοῖς θεοῖς

εὐχόμεθα, ὑγιαίνω δὲ καὶ] αὐτὸς καὶ Διοσκουρίδης ὁ
νιός σου.

..... ὁ ἀποδεδωκώς σοι τὴν ἐ]πιστολὴν συνεστάθη
ἡμῖν ὑπὸ

5]ας χρεῖαν ἔχων [τοῦ] γράψαι
πρὸς σέ

..... προ]σπορεύηται σοι, εὐχαριστή-
σεις μοι,

L. 3 docet in parte papyri sinistra non minus quam 17 litteras (20, si καὶ suppletur) in quavis linea intercidisse (fere 29 opinione Smylii). 1 suppl. Witk.; εἰ ἔρρωσαι σὸν spatium excedere videtur; uxoris nullam fuisse mentionem spatium docet. Ante l. 1 non intercidit integra linea (quod initio suspicabar) Kenyone teste (p. litt.) 2 κατὰ λόγον Wilhelm Z. f. ö. G. 1894 p. 910 4 suppl. Witk. cll. Fl. P. II 2, 3, 3 (= Nr. 11); potest esse etiam ὁ ἀποδιδούς, cf. Passal. 2 (= Nr. 34); praecedebat nomen tabellarii 5 [τοῦ] suppl. Witk. | »σοι erasum« (Sm.) (an post γράψαι?) 6 προ]σπορεύηται Witk. et Wilck. | εὐχαριστήσεις Sm.

6 εὐχαριστήσεις 'gratiam habebo', cf. Eleph. 13, 7 (= Nr. 25).
meam merebis, gratiam tibi

περὶ ὧν ἂν αὐτὸς παρα]γίνηται, δι' ἡμᾶς πεπολυωρη-
 μένος,
 μάλιστα δὲ σαντοῦ ἐπι]μελόμενος, ἵνα, ὥς, ἂν συμμει-
 ξωμεν,

.....]τὸ σῶμα. ἔρρωσο.

[-στηθεὶς Mah.] 7 περὶ ὧν ἂν αὐτὸς παρα]γίνηται Witk. ell.
 Goodsp. 4, 11 sq. (= Nr. 51) | πεπολυωρημένος Wilam. et Wilck.
 [γε πολυωρημένος Mah.] 8 μάλιστα δὲ σαντοῦ? ἐπι]μελόμενος
 Witk. ell. Goodsp. 4, 13 sq. (= Nr. 51) | συμμείξωμεν Sm.,
 συμμε μεν Mah. 9]τὸ σῶμα Sm., προ]όσθεμα? Mah.

7 πολυωρέω 'magni facio,
 valde curo' (Aeschin. 1, 50,
 Aristot., alii).

9 Exciderunt verba: 'bene te
 valentem aspiciam' (ἐρρωμένον
 σε ἴδω?). Cf. Nr. 24, 28.

8 ὥς ἂν c. coni., cf. notam
 ad Par. 46, 18 (= Nr. 47).

13. FRAGMENTUM EPISTULAE PTOLEMAEI AD HERACLIDEM.

P. Hibeh (I) 79. Asservatur inter papyros Societatis ab
 Anglis ad Aegyptum explorandam conditae. Reperta in vico
 Hibeh nomi Heracleopolitani (τοῦ Κωίτου τόπου). Circa a. 260
 a. Chr., ut videtur. — Ediderunt primum Grenfell et Hunt,
 The Hibeh papyri. Part I (1906) nr. 79.

Formula introductoria, solita longior, comparari potest cum
 formula Fl. P. III 53 o [= Nr. 19] vel Fl. P. II 13, 6, 1 sqq. εἰ
 ἔρρω[σαι καὶ τᾶλλα σοι | κατὰ λόγον ἐστίν, πολλὴ χάρις μοι[τοῖς
 θεοῖς, ἐρρώμεθα δὲ | καὶ α]ὐτοί.

Πτολεμαῖ[ος] Ἡρακλείδει
 χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι καὶ
 ὧν πρόνοιαν ποιεῖ καὶ
 τᾶλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν,
 εἰ ἂν, ὥς ἐγὼ θέλω, καὶ

5

3 ὧν πρόνοιαν ποιεῖ (= ποιῇ)
 sc. σοι κατὰ λόγον ἐστίν.

5 εἴ pro εἴη, forma in pa-
 pyris Lagidarum nullo alio
 loco obvia.

4 κατὰ λόγον cf. ad Fl. P.
 II 11, 1 (= Nr. 3).

τοῖς θεοῖς πολλὰ χά[ρι]ς,

ὕγλαινον δὲ καὶ [α]ὐτός.

ἡδ' . . []

εὐχαριστήσε[ις μ]οι

reliqua interciderunt.

In tergo:

Ἡρακλείδει.

8 Litterae supra lineam additae admodum evanidae; fortasse sunt a scribente sublatae. Vox addita non fuit ἡδέως. (Gf.-H.)

8 εὐχαριστήσεις cf. ad Fl. P. II 2, 4, 6 (= Nr. 12).

14. FRAGMENTUM EPISTULAE CHARICLIS AD MIYSEM.

P. Hibeh (I) 152. Asservatur inter papyros Societatis ab Anglis ad Aegyptum explorandam conditae. Reperta in vico Hibeh nomi Heracleopolitani (τοῦ Κωίτου τόπου). Circa a. 250 a. Chr. — Ediderunt primum Grenfell et Hunt, The Hibeh papyri. Part I (1906) (Descriptions nr. 152).

Continet 6 lineas (quarum initia ab editoribus non indicantur).

Χαρικλῆς Μιύσει χαίρειν. ἐμβαλοῦ εἰς τὸ πλοῖον ἄλλας
καὶ λωτόν, ὅπως ἔχωσιν [οἱ] ναυπηγοί, καὶ πε[ρὶ]
τῶν ξύλων ὧν ἐν[]

cetera desunt.

In tergo:

Μιύσει.

2 λωτός 'lotus nympphaeae' nium ad l.), Theophr. hist. pl.
L., cf. Herodot. II 92 (et Stei- VII 15, 3.

15. FRAGMENTUM EPISTULAE.

P. Hibeh (I) 170. Asservatur inter papyros Societatis ad Aegyptum explorandam ab Anglis conditae. Reperta in vico Hibeh nomi Heracleopolitani (τοῦ Κωίτου τόπου). A. 247 a. Chr.

— Ediderunt primum Grenfell et Hunt, *The Hibeh papyri. Part I* (1906) (Descriptions nr. 170).

Continet 12 lineas (quarum initia ab editoribus non indicantur).

initium deest.

φρόντισον δέ, ὅπως μηκέτι ἀπὸ τούτων παρακούσει
ἡμῶν, ἵνα μὴ ἀντὶ φιλίας ἔχθραν [ποιῶ]μεθα.

τούτου γὰρ οὐνεκεν πρὸ πολλοῦ σοι γράφω.

ἔρωσω. (ἔτους) λθ' θῶνθ ιη'.

2 [ποιῶ]μεθα scripsi pro Gf.-Huntii [ποῶ]μεθα, οι enim ante sonum ο nunquam ι abicit.

1 παρακούω τινός 'audire nolo, audiens neglego' vox hellenistica (c. gen. pers. Pol. 2, 8, 3. 3, 15, 2 saepius), cf. Par. 63, 5, 130 (165 a. Chr.) *πεῖραν*

λαμβάνειν τῶν ἐξακολουθούτων (sic) *ἐπιτίμων τοῖς παρακούουσί τινος τῶν μετὰ σπονδῆς ἐνθν-μουμένων*, N. T., Lucian *Cauc.* c. 2.

16. EPISTULA AD ARISTARCHUM A PATRE MISSA.

P. Lille (I) 17. Asservatur ad tempus in Universitate Lille (Ghorân nr. 201). Reperta in vico Ghorân in Fajûm. Missa extremis annis Philadelphi aut primis Euergetis. — Ed. primum Jouguet, *Papyrus grecs*, T. I. fasc. 2 nr. 17 (p. 87).

Scriptura uncialis.

De Aristarcho cf. quae P. Lille 15 (= Nr. 17) praemittuntur.

.. δ .. Ἀριστάρχῳ τῷ νίῳ καὶ

Μικκάλῃ τῇ θυγατρὶ χαλ-

ρειν. ἀπέσταλ[κ]ά σοι Φίλωνα

φέροντα ἐπιστολὴν περὶ σιτα-

ρ[ι]ου ὁκτῶ ἀρταβῶν, ὧν κατα-

5

1 Ἀριστάρχῳ potius quam -χῳ Jouguet (p. litt.)

2 Μικκάλῃ cf. Μικκάλῃ
Herodas 5, 52.

4 σιτάριον cf. ad Lond. 28, 5
(= Nr. 39) et ad οἰνάριον
Eleph. 13, 5 (= Nr. 25).

- λινπάνει Γοργονίωι τῇ θυ-
 γατρὶ μου, καταπλεῖ γὰρ εἰς
 Ἀλεξάνδρεάν <Φίλων>. καλῶς οὖν
 ἂν ποιήσαις δοῦς αὐτῷ σύν-
 10 βολον του
 . . δεκα ἀλλὰ δια
 λως ὑμ[ιν
 . . λι]μπαγ . . . ωι τέκνον
 ποιήσῃ . ἔστιν δὲ τὸ
 15 σ[ε]ιτ]άριον ε . ιφα . . ηι δε . .
 παρ' ὑμῶν ἔχειν
 ἀ]πρόσ τιλον αὐτῷ
 τινα, ἵνα διασω-
 θῇ ὁ σῖτος ὁ παρ' ὑμᾶς.

In tergo:

- 20 Ἀ[ρ]ι[σ]τ[α]ρχοι.
 12 ὑμ[ιν]? ('On ne distingue que ὑμ[ιν]' Jouguet p. litt.) 13 λι]μπαγ
 supplēvi ('la place manque pour καταλι]μπάν.; κ[α]λι]μπαγ.
 possible' Jouguet p. litt.) 15 σ[ε]ιτ]άριον, quod suspicabar,
 lacunam non videtur explere; Jouguet (p. litt.) de σ[ε]ιτ]άριον
 cogitat, cf. ι pro ει l. 17. In tota epistula de frumento agitur.
 (Jougu. primum . . . αριον dederat; ego σιτ]άριον conieci;
 posthac σ[ε]ιτ]άριον eruit) | ἔ[τ]ι? vel ἔ[π]ι? 16 editores non
 adnotaverunt, an post ἔχειν aliquid evanuerit; si nihil evanuit,
 ante παρ' plura sunt supplenda quam ab eis punctis est indi-
 catum 18 post τινα, ni fallor, participium fuit significans
 ἐπιμελησόμενον vel sim.; sane Jouguet ante ἵνα vestigia κ[α]ς (?)
 dispicit 20 Ἀριστάρχοι certum (non -χωι) Jouguet p. litt.;
 minus certum 'in l. 1. Memorabile est οἱ pro ωι; rara huius
 scripturae e papyris exempla apud Mayserum p. 137.

9 σύνβολον cf. ad Passal. 15 [= Nr. 34].

17. EPISTULA ARISTANDRI AD ARISTARCHUM.

P. Lille (I) 15. Asservatur ad tempus in Universitate Lille
 (Ghorân nr. 201) Reperta in vico Ghorân in Fajûm. A. 242/1

a. Chr. — Ed. primum Jouguet, Papyrus grees, T. I. fasc. 2 nr. 15 (p. 83).

Composita est ex duobus fragmentis, sinistro et dextro, inter quae vicinae fere litterae exciderunt.

Ad Aristarchum, cui haec epistula mittitur, pertinent sex papyri eiusdem collectionis. Quarum vetustissima a. 36 Philadelphi (= 250/49 a. Chr.), recentissima a. 6 Euergetis (= 242/1 a. Chr.) est data. His annis Aristarchus fuit aliquis magistratus, ut videtur topogrammateus Heraclidis meridis nomi Arsi-noitici (Jouguet p. 77 sq.).

Aristander Aristarcho 6 *μναίεῖα* debebat. Quam pecuniam, iam ad reddendum paratam, homini mutuatus est, cuius nomen intercidit. Quò factum est, ut ipse eam Aristarcho nunc reddere nequeat.

Ἀρίστανδρος Ἀριστάρχῳ χαίρειν. ἥι ἡμέρα[ι ἐκομι-
σάμην τὴν παρὰ σοῦ ἐπισ]τ[ο]λὴν περὶ τῶν
ς' *μναίει*[ων],

ἡτοιμάζον σοι. τῇι δ' ἐπ' αὐρίον ἡμέραι Ἑρμ[άφίλος
παρεγένε]το [. . . .]το διὰ τὸ χρῆαν ἔχειν
κ' *μνα*-

1 [ἐδεξάμην τὴν παρὰ σοῦ ἐπισ]τ[ο]λὴν Jouguet; pro prima voce ἐκομισάμην reposui, ita enim dici solet, cf. indicem s. κομίζω 2 Ἑρμ[άφίλος Jouguet, qui cum homine eius nominis Aristarchum in P. Lille 16, 4 necessitudinem habere monet; ubi haec leguntur: οὐ]κ ἔφη οὖν (sc. Ctesicles quidam) δυνατόν εἶναι εἰς τὸ βασιλικὸν δια[γο]ρᾶσθαι τὰς μ' (δραχμαὶς), ἀλλὰ δεῖν εἰς τὸν Ἑρμαφίλου λόγον ἐμπεσεῖν. Ego Ἑρμ[άφίλος παρεγένε]το [καὶ ἐδεῖ]το coniecì;]το[inter utramque lacunam legi posse confirmavit Jouguet (p. litt.), ante alterum tamen]το non ι dispicit, sed alius litterae vestigia incerta.

1 *μναίειων*. τὸ *μναίειον* (vel *μναεῖον*, falso Mayser, Gramm. 448: *μναιεῖος* (diphth.)); formatio ut *σεληνιεῖος*, *ἄρταβιεῖος*, octadrachmon aureum, quod minae argenteae pretio respondebat. Cf. Bouché-Le-

clercq, Hist. des Lag. III p. 277, Hultsch, Griech. u. röm. Metrologie p. 646 sq., Jouguet ad l. Aetate Domitiani, a. 93 p. Chr., *μναίειον* = 288 drachmis.

2 *ἡτοιμάζον* pro *ἡτοιμάζον*. Supple: *αὐτά*.

ἰεῖα συνθεῖναι αὐτῶι καὶ οὐκ ἔφη πρότερον [ἀποδώσειν
ἢ τῇ . . '] μὴ κομίσηται . ὅταν οὖν αὐτὸς
παρα-

γίνωμαι, παρακομιῶ σοι αὐτὰ.

5 ἔρρωσο. (ἔτους) 5' φαμενὼθ λ'.

In tergo:

Ἀριστάρχωι.

3 [ἀποδώσειν (vel κομιεῖσθαι) ἢ τῇ . . ' ἀγωνιῶ δέ,] conieci.

3 συντίθημι 'comparo, sub-
ministro', vis a dialecto attica
aliena; cf. Wess. Pap. klein.
Form. 416, 3 (s. VI—VII)
χε[υσοῦ — συ]ντεθέντος σοι
παρ' ἐμοῦ; incertum Fl. P. II 20
(= III 36 b) 3, 8 (252 a. Chr.)
πυνθανομένου δέ μου τῶν παρ'

αὐτοῦ, εἴ τι συντεθεικὼς αὐτῶι
εἴης ἐπιγι . . . Aliter Hibeh
I 48, 15 (255 a. Chr.) ἄλλωι
δὸς, ἵνα μὴ ἐπικωλύωμαι τὸν
λόγον συνθεῖναι.

παραγίνωμαι, expectatur
παραγένωμαι.

18. EPISTULA ALCAEI VILICI AD SOSIPHANEM DOMINUM.

P. Flind. Petr. I 29. Asservatur in Collegio Trinitatis
Dublinensi. Reperta in Fajūm. Saec. III. a. Chr. (aet. Ptole-
maei II. vel III.). — Ed. primum Mahaffy. The Flinders Petrie
pap. I 29 (cum imagine phototypica). Cf. Mah.-Sm. Fl. P. III
p. 149. Egit de hac epistula breviter eiusque versionem dedit
Wilamowitz, Reden und Vorträge 245 sq.

Ἀλκαῖος Σωσιφάνει χαίρειν.

χάρις τοῖς θε<ο>ῖς πολλή, εἰ ὑγια-
νεις, ὑγιαίνει δὲ καὶ Λώνικος.

πεφύτευται δὲ καὶ ἡ ἄμπε-

5 λος πᾶσα — πύθμενες

τριακόσιοι — καὶ τὰ περι τῇν

1 Ἀλκαῖος Sm. [. . . ιων Mah.]. 5 ante πύθμενες, ni fallor,

3 Λώνικος videtur ex Λεώ-
νικος esse contractum. Wila-

mowitz (l. l.) formam etiam
mendo ortam esse posse putat

ἀναδενδράδα. τὸ δὲ ἔλαιον
 δέδωκεν χοῦς ε'. τούτων
 ἔχει Δύνις γ'. ἐχρῆσάμην
 δὲ καὶ παρὰ Δύνεως ἀρτά- 10
 βας δ' κριθοπύρων αὐτοῦ
 ἐπαγγελομένου καὶ φιλοτίμου
 ὄντος. γίνωσκε δὲ καὶ ὅτι
 ὕδωρ ἕκαστος τῶν ὀρών«των» τὴν
 ἄμπελον φυτευομένην, πρότερον 15
 δεῖν φαῖν ὑπάρχειν.

continuatur in parte aversa:

ὀχετεύομεν δὲ καὶ ποτίζομεν

vestigium litterae erasae 12 ἐπαγγελομένου imago (C(rönert) LCB. 1907, 956 de aor. errore loquitur) 14 ὀρων pap., ὀρών«των» Witk. et Mah.-Sm., τῶν «ἐπιχωρίων» ὀρων Wilam. 16 inter ν et π est spatium vacuum, in quo nonnulla evanuisse videntur; [[α]ύ[την] supplebam ego, ὕ[γραν] Diels, ὕ[δωρ] Wilam.], at Mah.-Sm. in spatio nullas fuisse litteras testantur.

7 ἀναδενδράς. De ἀναδεν-
 δράσιν cf. lex Philadelphi de
 redditibus (Grenfell, The re-
 venue laws, praef. p. XXXII sq.).

τὸ ἔλαιον. Videtur ἡ ἀνα-
 δενδράς olivis fuisse consita.

9 χράομαι τι παρὰ τινος
 'mutuor, mutuum sumo ali-
 quid ab aliquo', usus rarus,
 cf. Plut. Anton. 55 χρῆσάμενος
 ναῦς παρ' αὐτοῦ (qui utendas
 accepit).

Δύνις fortasse Sosiphanis
 socius fuit et dimidium fruc-
 tuum accipiebat.

11 κριθόπυροι hordeum et
 triticum, quod una commixtum
 serebatur (Grenfell-Hunt, The
 Fayûm towns p. 247). Aliter
 Mah.: 'bearded wheat'. Recur-

rit P. Fajûm (Fayûm towns)
 101, 3, 4; verso 2, 5 et P. Alex.
 in Arch. f. P. 1, 174.

12 ἐπαγγέλλομαι (att.) 'of-
 fero, operam meam ipse pro-
 fiteor, mea sponte promitto'.

φιλότιμος 'officiosus, libe-
 ralis', proprie: qui ex hu-
 manitate gloriam sibi com-
 parare vult; significatio rara.

17 ὀχετεύω 'canales fodio'
 (Wilam.); alias 'derivo, avertō'
 aquam (ποταμόν Hdt., Dion.
 Hal.).

ποτίζω 'irrigo' N. T., Lucian.
 Cf. ποτισμός Fl. P. II 9, 4 (240
 a. Chr.) et LXX Proverb. 3, 8
 Aquila (Deißmann, Bibelstud.
 152).

εὐθὺς τὰ πρῶτα | | |.

ἔρρωσο.

18 εὐθὺς Wilam., Diels, Witk. [ἔτους Mah. falso] | post τὰ πρῶτα tres lineolae rectae apparent; quae quid sibi velint, ignoratur (Diels: τρία sc. τμήματα).

18 τὰ πρῶτα 'für den Anfang' (Wilam.).

19. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD SOSIPHANEM.

P. Flind. Petr. III 53o. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd. primum Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 153.

Est fortasse idem Sosiphanes, ad quem epistula praecedens mittitur.

.....] Σωσιφάνει

καὶ] τῇ γυναικὶ καὶ τῷ

παίδι καὶ χ[α]ίρειν. εἰ ἔρρω-

σας] τε καὶ ἄλλα σοι κατὰ

γνώμην ἐστίν, [θ]εῶν πλε-

στ]η χάρις, ἔρρωμαι δὲ καὶ αὐτό[ς].

καλῶς οὖν ποιήσεις] ἐπιμελό-

μενό[ς] τε σαρ[τοῦ] καὶ ἐπιστε-

desunt fere 12 litterae ὧ]ν ἂν ἔχῃς

cetera desunt.

Supplev. Mah.-Sm., nisi quod l. 4 ἔρρω[σαι] correxi (Mah.-Sm. ἔρρω[σα]τε) 9 an ἐπιστέ[λων ἡμῖν περὶ ὧ]ν ἂν ἔχῃς | χρεῖαν ..? (cf. Ἀπολλωνίου Par. 40, 4) vel ἐπιστέ[λων]?

20. SUBSCRIPTIO GRAECA EPISTULAE DEMOTICAE

A SACERDOTIBUS SUCHI MISSAE.

P. Grenf. II 14d. Asservatur in bibliotheca Bodl. (MS. Egypt. f. 3 [P]). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (aetatis Philadelphi vel Euergetis). — Edd. primum Grenfell et Hunt,

New class. fragm. p. 29 (Nr. 14d). Epistulae demoticae haec subscribuntur:

παρὰ τῶν ἱερέων τοῦ
Σούχου περὶ τοῦ αὐτοῦ
χροκοδιλοταφίου.

Σούχος = Sobk (Sebek), deus crocodili capite ornatus, ab incolis Fajûm cultus.

21. EPISTULA DEMOPHONTIS AD PTOLEMAEUM.

P. Hibeh (I) 54. Asservatur inter papyros Societatis ad Aegyptum explorandam ab Anglis conditae. Reperta in vico Hibeh nomi Heracleopolitani (τοῦ Κωίτου τόπον). Circa a. 245 a. Chr. — Ediderunt primum Grenfell et Hunt, The Hibeh papyri. Part I (1906) nr. 54. Denuo edidit addita imagine phototypica et commentario Ad. Deißmann, Licht vom Osten (1908) p 101 sqq.

Ptolemaeus videtur fuisse praepositus vigilibus publicis aliquius oppidi in nomo Oxyrhynchite siti (cf. l 30 et Gf.-H. introd. ad Hib. 51). Praeterea aliquod munus ad reditus spectans obibat. Duodecim epistulae ad eum missae inter papyros Hibeh servantur. Ptolemaeus festum quoddam in domo sua celebraturus Ptolemaeum rogat, ut res ad cenam necessarias emat et tibicines sibi mittat.

Epistula ad vitam privatam huius aetatis cognoscendam summi est pretii.

Δημοφῶν Πτολε-
μαίωι χαίρειν. ἀπό[σ-
τειλον ἡμῖν ἐκ παν-
τὸς τρόπου τὸν αὐ-
λητὴν Πετωῦν ἔχοντ[α]

5

5 Πετωῦν Gf.-H.

3 ἐκ παντὸς τρόπου, cf. Vat. A 13 (= Nr. 36.)

Epistulae privatae graecae ed. Witkowski. Ed. 2.

3

10 τούς τε Φρυγίους αὐ-
 λ[ο]ύς καὶ τοὺς λοιποὺς κ[αὶ]
 ἐάν τι δέηι ἀνηλῶσαι,
 δός, παρὰ δὲ ἡμ[ῶ]ν χομι-
 εῖ. ἀπόστειλον δὲ ἡ[μ]ῖν
 καὶ Ζηνόβιον τὸν μαλα-
 κὸν ἔχοντα τύμπανον καὶ
 κύμβαλα καὶ κρόταλα, χρεῖ-

9 χομι|εῖ recte sine dubio suspicatur Wilcken (quem Deißmann sequitur) pro χομι|εῖς, quod Gf.-H. dederant, κομίζω est enim 'porto', κομίζομαι 'accipio'. In imagine vestigia admodum evanida. 10 λ vocis ἀπόστειλον ex ν correctum

6 τοὺς Φρυγίους αὐλοὺς καὶ τοὺς λοιπούς. Tibiarum plura erant genera. Aristoxenus, qui hac papyro non multo superior est, Graecarum tibi-
 arum 5 genera distinguit (ap. Athen. 14, 36: παρθένιοι, παιδικοί, κιθαριστήριοι, τέλειοι, ὑπερτέλειοι, quae a Polluce 4, 81 accuratius explanantur). Quo loco tibi-
 arum barbararum nulla ratio habetur. Harum usitatissimae erant Phrygiae et Lydiae. Phrygiarum sonus gravis fuit (Catull. 63, 22 canit Phryx curvo grave calamo; Statius Theb. 6, 120 cornu grave mugit adunco tibia; Athen. IV 185a βαρὺς γὰρ ἦν). Tibiae Phrygiae erant im-
 pares; dextra erat brevior, sinistra longior in cornu adun-
 cum exibat (apud Hor. Carm. 1, 18, 13 'Berecynthium cornu' propterea audiunt, Ov. Fast. 4, 181 inflexo Berecynthia tibia cornu). Lydiae tibiae acute sonabant. Nonnulla tibiae genera Aegyptum patriam

habebant, ut: plagiaulus, mon-
 aulus, photinx, gingularus. De his imprimis cogitabimus ver-
 ba τοὺς λοιπούς explicantes. (Servius ad Aen. 11, 737 de Aegyptia specie loquitur). Cf. C. v. Jan ap. Baumeister, Denk-
 mähler I 561 sqq. et ap. Pauly-
 Wissowa II 2419 sqq.

8 ἀνηλῶσαι cf. Mayser p. 345, Crönert, Mem. Herc. 286.

11 τὸν μαλακὸν 'effemi-
 natum', cf. Plaut. mil. gl. 668
 tum ad saltandum non cinae-
 dus malacus aequest atque
 ego. Fortasse etiam sensu:
 pathicus. Cf. enumerationem
 vitiorum Paul. 1. Cor. 6, 9, 10
 (πόρνοι, μοιχοί, μαλακοί, ἀρσε-
 νοκοῖται, κλέπται, μέθυστοι, λοι-
 δοροί, ἄρπαγες). Deißmann,
 Licht vom Osten 230 sq. Cf.
 Xenophontis Convivium.

13 τὸ κύμβαλον 'cymbalum',
 i. e. pelvis concava aenea, quae
 alia pelvi pulsata sonum edit.
 Pind., Xen., LXX, Diod., N. T.,
 Joseph., al. De cymbalorum,
 tympanorum, crotalorum usu

α γάρ ἐστὶ ταῖς γυναιξὶν πρὸς
 τὴν θυσίαν . ἐχέτω δὲ 15
 καὶ ἱματισμὸν ὡς ἀσ-
 τειότατον· κόμισαι δὲ
 καὶ τὸν ἔριφον παρὰ Ἀρι-
 τώωνος καὶ πέμψον ἡμῖν.
 καὶ τὸ σῶμα δὲ εἰ συνελ- 20
 ληφας, παράδος {{αὐτὸ}}
 Σεμφθεῖ, ὅπως αὐτὸ δι-
 αχομίσει ἡμῖν . ἀπόσ-
 τειλον δὲ ἡμῖν καὶ τυ-
 ροὺς, ὅσους ἂν δύνῃ, καὶ 25
 κέραμον κα[ι]νὸν καὶ λά-
 χανα π[αντ]οδαπὰ καὶ
 ἐὰν ὄψον τι ἔχη[ς].
 ἔρρω[ωσο].
 ἐμβαλοῦ δὲ αὐτὰ καὶ φυ- 30
 λακίτας, οἳ συνδιακομιοῦ-
 σιν {{α}} τὸ πλοῖον[ν].

In tergo:

Πτολεμαίωι.

32 α, voluit sine dubio αὐτά (αὐτό?).

cf. e. g. Blümner, *Leben u. Sitten der Griechen* II 152.

16 ἱματισμός 'vestitus', cf. Theophr., LXX, Polyb. 6, 15, 4. 16, 31, 3. 17, 17, 5, Diod., Plut. (bis), Athen.

18 ὁ ἔριφος vox poetica (Bacchyl.), occurrit etiam apud Lucianum, sed etiam in N. T. et apud Josephum (W. Schmidt 518). Schmid, *Attizismus* IV 661.

20 τὸ σῶμα 'servum' (Att., LXX, N. T. etc.). Cf. Deib-

mann, *Bibelstud.* 158 et Dittenberger, *Syll.* III s. v. Servus Demophonti aufugerat. Cf. Par. 10, qua ei, qui servum fugitivum commonstraverit, praemium proponitur.

26 κέραμον 'vasa fictilia'.

28 ὄψον cibus, qui praeter panem sumitur, maxime coctus vel assatus, imprimis 'piscis', cf. Polyb. τὸ θαλάττιον ὄψον 'piscis marini', ὁψάριον N. T. etc.

22. EPISTULA DOROTHEI AD THEODORUM.

P. Flind. Petr. II 40b. Asservatur in Collegio Trinitatis Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. (a. 7 Ptolemaei II. vel III.). (Wilamowitz a. 7 Ptolemaei III., i. e. a. 240, probabiliorem esse putat.) — Ed. primum Mahaffy, The Flinders Petrie pap. II 40b (cum imagine phototypica, tab. 16). Cf. praef. Mahaffii in Grenfellii The revenue laws p. XLI et Mah.-Sm. Fl. P. III p. 149. Egit de hac papyro breviter eiusque versionem dedit Wilamowitz, Reden und Vorträge 245.

Dorotheus est vel vilicus Theodori vel fundi conductor. Mahaffy (praef. in Revenue laws l. l.) Theodorum publicanum esse conicit, sed *γινόμενον σοι γλεύκους* l. 7 sq. parum mihi hanc opinionem commendare videtur. Expectaretur potius *γινόμενον τῷ βασιλεῖ*.

Δωρόθεος Θεοδώρῳ

χαίρειν. γίνωσκέ με

τρογγήδοντα τῇ θ'

τοῦ παῦνι . καλῶς οὖν

5 ποιήσεις ἀποστείλας

τινὰ <τῇ η'>, ὃς ἐπακολουθή-

1 Θεδώρῳ My. (Rev. crit. 1908, 82) ex imag., vix recte, o enim in hac papyro habere solet speciem circuli minuti, qui nonnunquam puncto similis fit (cf. o vocis τοῦ l. 4 et vocum γινόμενον σοι l. 7); eius generis punctum hoc loco in fine hastae transversae litterae ε apparet. Ceteris locis, quibus ε apparet, punctum in fine hastae deest (cf. ε vocis γινόμενον l. 7). Praeterea forma Θεδωρος a papyris Ptolemaeorum aetatis aliena est, in quibus Θεο- solum in Θεω- contrahi solet; habemus quidem in Leid. S 3, 6 (164 a. Chr.) formam Θεηδῶρον, sed papyrus illa a Ptolemaeo, Glauciae filio, Macedone aut ab eius fratre Apollonio est scripta, utroque homine sermonem prorsus vulgarem usurpanti. cum haec papyrus ab homine erudito sit scripta. Altera similis forma, Θεφίλος, occurrit in Fl. P. II 28, 9, 22, quae ne ipsa quidem mendis caret (cf. Κερκεσούκων 2, 19, Βαχχιάδος 2, 10, Ἡρακλίδη 10, 20).

4 καλῶς ποιήσεις c. ptc. aor. opinione Moultoni respondet vocibus ut 'quaeso', 'velim' (please) urbanitatis causa additis (Gramm. I 229).

6 ἐπακολουθῆώ 'comitor', hoc loco 'adsum', ut rem aliquam inspiciam. Cf. Fl. P. II p. [7] inf. l. 5 ἐπακολουθεῖτω (sic Wilcken) δέ τις παρὰ σοῦ τῇ δμ[...], P. redituum 57, 22.

σει <τῇ ἐγγύσει> τοῦ γινομένου σοι
 γλεύκ<ους>, ἢ γράψας μοι,
 πῶς συντάσσεις.

ἔρρωσο. (ἔτους) ξ' παῦνι δ'.

10

In tergo (litteris grandioribus):

Θεοδώρῳ.

7—8 ους vocis γλεύκους supra lineam additum; primo exaraverat ἐπ. τῷ γινομένῳ σοι γλεύκει, tum mutavit in: ἐπ. τῇ ἐγ. τοῦ γινομένου σ. γλεύκους (Mah.-Sm.).

23. EPISTULA PROTARCHI AD CLITARCHUM TRAPEZITAM.

P. Hibeh (I) 66. Asservatur Cantabrigiae (Hunt p. litt.). Reperta in vico Hibeh nomi Heracleopolitani (τοῦ Κωίτου τόπου). A. 228 (227) a. Chr. — Ediderunt primum Grenfell et Hunt, The Hibeh papyri. Part I (1906) nr. 66.

Clitarchus, ad quem haec epistula mittitur, fuit trapezita regius τοῦ Κωίτου τόπου nomi Heracleopolitani. In papyris Hibeh complures epistulae ad eum annis Evergetis 18 et 19 missae servantur.

In hac epistula Protarchus Clitarchum certiolem facit se vectigal colligendum suscepisse eumque orat, ut vectigal illud pro ipso colligi iubeat.

Epistulam, quamvis ad res publicas spectet, recepi, cum exitus eius doceat inter Protarchum et trapezitam de vectigali colligendo privatim convenire.

Πρώταρχος Κλειτάρχῳ χαίρειν. ἔξ[εἰλ]ήφαμεν τὴν
 ρ' καὶ σ' παρὰ τῶν τὴν δωρεὰν

1 τὴν ρ' καὶ σ' 'centesimam et ducesimam' = $1\frac{1}{2}\%$. Videtur esse vectigal, quod a vendentibus solum pendebatur. Sine dubio artissime cohaeret cum τῇ δωρεᾷ (in eadem linea) et fuit fortasse τῆς δωρεᾶς pars. Fuit fortasse additamentum ad τὴν εἰκοστήν (cf. ad l. 2). Simile vectigal in Zoidis papyro (ἐκατοστή et

ἐξηκοστή) solvitur, ubi ager venditur. (Cf. Gf.-H. ad l.)

δωρεὰ est vectigal. Sequitur hoc et e voce πραγματεύεσθαι, quae de vectigalium conductoribus hac aetate usurpari solet, et e duabus papyris: 1) Lond. (Proceed. Soc. Bibl. Arch. XXIII p. 301), in qua vectigalia ἐγκύκλιον (8 dr. $2\frac{1}{4}$ ob.) et δωρεὰ (3 ob.) tra-

πραγματευομένων. ἐπεὶ οὖν πίπτει [σοι] ἐν τοῖς κατὰ
 σὲ τόποις εἰκοστή, καλῶς ἂν ποι-
 ήσαις συντάξας τοῖς παρὰ σοῦ προσλο[γ]εύειν, καθότι
 ὑμῖν καὶ Ἀσκληπιάδης γέγραπεν,
 ὡ[ς δ'] ἂν παραγένωμαι ἀπὸ τῆς πα[ρ]α[λήμψεως]
 τοῦ χαλκοῦ, συνλαλήσω σοι, ὥστε σε
 5 μὴ διὰ κενῆς εὐχαριστήσαι ἡμ[ῖν].]
 ἔρρωσο. (ἔτους) ιθ' παχώνυς ιδ'.

In tergo:

(altera manu) *τραπεζίτηι Κωί-
 του*

(prima manu)

Κλειτάρχωι

4 πα[ρ]α[λήμψεως] (aut παραλήψεως) conieci, cf. Amh. II 35, 12 (a. 132 a. Chr.) ἀπεσταλμένος — ἐπὶ τὴν παράλημψιν τῶν ἐκφορίων. Cf. Dittenberger, Syll. 933, 72. 74. πα[ρ]α[δόσεως] vel πα[ρ]α[δοχῆς] Gf.-H., qui quartam litteram etiam γ, π, τ esse posse monent. 5 ἡμ[ῖν.] tantum spatium indicatur a Gf.-H.

pezitae solvuntur, 2) Fl. P. III 53 s ἀφείκαμεν ('remisimus') δὲ καὶ τὸ γραφεῖον (vectigalis genus) τῶν Αἰγυπτίων συγγραφῶν, τὸ δὲ ἀπὸ τούτων πρότερον πεῖπτον διδόναι τοῖς ἔχουσι τὴν δωρεάν, ubi οἱ ἔχοντες τὴν δωρεάν sine dubio idem significat quod οἱ πραγματευόμενοι τὴν δωρεάν huius epistulae. δωρεά pariter ac ἡ ρ' et σ' cum agrorum venditione coniuncta fuisse videtur. (Cf. Gf.-H. ad l.)

2 πίπτει [σοι] 'tibi solvitur'. εἰκοστή est vectigal 5%, quod aliis locis ἐγκύκλιον appellatur (cf. Hib. 70a, 70b, 163); vectigal illud ab ementibus agrum pendebatur. Ut in hac papyro δωρεά et εἰκοστή coniunguntur, ita con-

iuncta recurrunt δωρεά et ἐγκύκλιον (= εἰκοστή) in P. Lond. (cf. ad l. 1). (Cf. Gf.-H. ad l.)

3 προσλογεύειν 'una colligere' cum vectigalibus, quae Clitarcho exiguntur.

Ἀσκληπιάδης videtur esse idem magistratus, qui Clitarcho epistulas Hibeh 67—69 mittit. Fuit, ut colligere possumus, οἰκονόμος, i. e. redditibus nomi praepositus vel oeconomi ἀντιγραφεύς (Gf.-H.).

4 ὡς δ' ἂν παραγένωμαι, cf. ad Par. 46, 18 (= Nr. 47).

συνλαλεῖν de colloquio familiarissimo, cuius consilium proximis verbis explanatur.

5 εὐχαριστήσαι 'gratum facere, beneficium facere, morem gerere', cf. ad Fl. P. II 2, 4, 6 (= Nr. 12).

24. EPIST. MANREOS AD HOMINES AEGYPTIOS IN COLONIA QUADAM AD MARE RUBRUM COMMORANTES.

P. Flind. Petr. II 40a. Asservatur in Museo Britannico (nr. DLXXXII). Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr., a. 24 alicuius Ptolemaeorum. Ptolemaeum III. esse docuerunt ea, quae de elephantorum venatione in Aegypto hellenistica acute exposuit M. Rostowzew (cf. infra). Ptolemaei III. aetati iam ante Rostowzewium tribuebat papyrum Wilamowitz. (Editor princeps Ptolemaei II. aut III. tempore exaratam esse statuebat.) Est igitur scripta haec epistula a. 223 a. Chr. — Ed. primum Mahaffy, *The Flinders Petrie pap. II 40a.* Nonnullos locos papyro inspecta correxerunt Smyly et Wilcken in *Fl. P. III* p. 149 et p. XVII. Egit de hac papyro eiusque versionem dedit Wilamowitz, *Reden und Vorträge* 244 sq.

Papyrus in tres partes diffracta erat. In utraque fractura una pluresve lineae interciderunt (Mah. p. 136).¹⁾ De elephantorum venatione a Ptolemaeis instituta et de hac papyro egit M. Rostowzew, *Zur Geschichte des Ost- und Südhandels im ptolemäischen Ägypten. Die Organisation der Elefantenjagd* (Arch. f. P. 4, 1908, p. 301—304). Qui vir doctus collatis universis nostris huius rei fontibus ostendit aetate Ptolemaei Philadelphi elephantorum venationes non fuisse certis et praestitutis temporibus factas, sed tantum nonnunquam, prout necessitas exigebat, institutas et demum a bellicoso Ptolemaeo Euergete venationes esse certo ordine certisque temporibus paratas. Quem regem stationes venandi condidisse in eis et venatores indigenas et milites collocavisse strategumque eis praeposuisse. Strategus ille appellabatur pleno nomine: στρατηγὸς ἀποσταλὴς ἐπὶ θήραν τῶν ἐλεφάντων (cf. Dittenberger, *Or. gr. iss.* 72, aetatis Philopatoris). Ex papyris et titulis novimus nomina complurium strategorum: Lichae (aetatis Euergetis), Pythangeli (aetatis Euergetis), Charimorti (aetatis Philopatoris et Epiphanis).²⁾ Strategus, qui l. 18 commemoratur, tamquam mox in stationem illam venatoriam profecturus, est Pythangelus. Hic enim illis temporibus venationibus praefuit,

1) Ἡ ἐλεφαντηγὸς (l. 26) cum interiit, non elephantis onusta redibat, quemadmodum Mahaffy vult, sed fortasse coloniae illi meridionali frumentum ferebat. (Ita etiam Rostowzew p. 303.)

2) Πειθόλαον, qui in P. Eleph. 28 venatoribus praest, Rostowzew (Arch. f. P. V 181) eandem esse personam ac Strabonis Πυθόλαον suspicatur.

commemoratur enim a. Euergetis 22 (Fl. P. III 21f, 3 et 9 Πολέμων Λοκρὸς τῶν Πυθαγγέλου ἐπιλόχαγος) et a. 25 (Hib. 90, 4 Βερενίκης τῆς Πυθ[αγγέ]λου). A. 25 quidem certo fuit venationi praepositus (Fl. P. III 114, 5 καὶ τῶν ἀπὸ τῆς θ[ή]ρας) τ[ῶν ἐλεφάντων] Διονυσικλῆς Δράκοντος τ[ῶν Πυθαγγέλου καὶ Πτολεμαίου τοῦ . . .]. Sine dubio igitur etiam a. 24 idem Pythangelus strategus fuit et verba l. 18 huius papyri οἱ μέλλοντες παραγενέσθαι μετὰ τοῦ στρατηγοῦ ad Pythangelum spectant. (Ita etiam Rostowzew p. 303.)

Rostowzew epistolam ex oppido Berenice ἐπὶ θήρας putat mitti in stationem quandam venatoriam, quod tamen e papyro hac minime evinci potest. Nihil enim aliud docemur nisi Berenice navem ἐλεφαντηγόν fabricari, id quod Manres vel in alio oppido habitans comperire potuit. Porro putat Rostowzew Berenicen fuisse et strategi et praeparationum sedem, illic igitur venatores colligi, in statione meridionali tantummodo strategi vicarios commemoratos esse. Quae omnia mihi incerta videntur.

Homines Aegyptii, ad quos epistula mittitur, aut sunt elephantorum venatores aut stipendia in colonia illa merent.

Μάνρης Νεκτένιβι, <Ἀτίβει> Πετο[
 Αμακ . . ει, Α . . . λνει <ῶρου>, Τεῶτ[ι,
 Ἐριεῦτι, . σον . εωτυι Πετ[,
 Πάσιτι?, Πετεχῶντι Αων?[,
 ῶρωι, Ζακε[. .]οτι, Βερενι[κ
 . . .]ωι τοῖς τ[᾿]ἄλλοι]ς πολίταις
 πᾶσι χαίρειν. εἰ ἔρρωσθε
 πάντες, καλῶς ἂν ἔχοι, ὑγιαίνο-
 μεν δὲ καὶ αὐτοί. παραγενομε[ν . .
 [.]
 (papyrus hoc loco diffracta; intercidit una
 vel plures lineae)

ἡμ[.]σιν,
 οἱλ[.]σαι κατ[.

2 Αμακ . . ει, cf. Ἀμακλῆς P. Goodsp. 30 3 . σον . εωτυι,
 cf. Τσονεσόντει (dat.) Wilck. Gr. Ostr. nr. 599 et 1581
 4 Ἀών[χιος? Ἀών[χει? 6 vestigia post τοῖς neque ad [ἄλλοι]ς
 (Sm.) neque ad [ιδίοι]ς (Wilhelm Z. f. ö. G. 1894 p. 910)
 quadrant teste Wilckeno, qui primam litteram τ esse putat;

μὴ οὖν ὀλιγοψυχήσητε,
 ἀλλ' ἀνδρίζεσθε, ὀλίγος
 γὰρ χρόνος ὑμῖν ἐστίν, ἐτοιμά-
 ζεται γὰρ ἡ διαδοχή
 καὶ οἱ [κ]υνηγοὶ ἐπιλελεγμένοι
 εἰ[σὶν οἱ] μέλ[λο]ντες παραγενέσ-
 θ[αι με]τὰ τοῦ στρατηγοῦ.
 παρέσονται δ[ὲ ὑμῖν] καὶ ἐξ Ἡ-
 ρώων πόλε[ως] . . [. .]εἰα
 συντόμως ἄγοντα μὴ' πυρῶν
 καὶ ἡ ἐλεφαντηγὸ[ς] ἡ ἐν Βερε-
 νίκη τέλος ἔχει καὶ αὐτὴ
 [.]

15

20

(papyrus hoc loco diffracta; intercidit una
 vel plures lineae)

γράψατέ μοι, τί[ς παρ' ὑ]μῖν

τ' [ἄλλοι]ς conieci 16 [κ]υνηγοὶ Wilcken et Wilam., Reden 245, cf. τὸ Πυθαγγέλου καλούμενον τῶν ἐλεφάντων κυνήγιον Strabo 16, 4, parum recte [οἱ] ὀνηγοὶ Mah. et Crönert (Arch. f. P. 1, 214) 17 οἱ Wilam. et Wilck. 19—20 παρέσονται Sm., -έσται Mah. | δ[ὲ ὑμῖν] καὶ ἐξ Ἡ[ρ]ώων πόλε[ως] . . [. .] Wilck., δ[ὲ . . .] καὶ ἐξαι[ρέ]τον πόλε[.] Mah. An ὑπ[ο]ζύ[για], [πορ]εῖα, πλ[η]οῖα? 21 ἄγοντα . . πυρῶν Wilck., qui antè π. litteras μὴ dubitanter legit; [parum recte ἡμερῶν Sm., μηνῶν Mah.] 22 ἐλεφαντηγὸ[ς] Wilck., ἐλεφάντ[ων θήρα] Mah. 24 τί[ς παρ' ὑ]μῖν Wilam., Reden 245, τί[ς ἡ? παρ' ὑ]μῖν Wilhelm l. l.

17 παραγίνομαι. Ad ex-primendam notionem „ad-veniendi in aliquem locum“, ubi vetustiores verba ἀφικνοῦμαι, ἔρχομαι, ἦκω, παραγίνομαι sim. usurpant. sermo communis vulgo παραγίνομαι ponit. Rara ceterorum verborum exempla conegessit ex Polybio et titulis saec. III—I Glaser, De ratione 36 sq.

20 De frumento Heroonpoli adventuro hic agi recte observavit Wilcken (Fl. P. III p. XVII).

21 μὴ' = 1800 (artabae) Rostowzew (p. 303); potius 48 (artabae).

23 τέλος ἔχει = τετέλεσται, cf. Leid. U 3, 20 (saec. II. a. Chr. pars prior) τέλος ἔχει πάντα παρ' ἐξ (praeter) τῆς ἐπιγραφῆς.

25

τιμὴ ἐγένετο τοῦ σίτου,
 ἀφ' οὗ ἡ ἐλεφαντηγὸς κατε-
 ποντίσθη, καὶ περὶ ὑμῶ[ν
 ἐντείλεσθε, ἕως ἂν ὑγιαί-
 νοντας ὑμᾶς ἴδωμεν.

30

ἔρρο(ωσθε). (ἔτους) κδ'
 φαῶ]φ[ι] ιδ'.

26 ἡ ἐλεφαντηγὸς κατεπον-
 τίσθη, sine dubio navis, quae
 venatoribus et militibus fru-
 mentum ferebat.

28 ἐντείνομαι περὶ ἐμαντοῦ,
 cf. Xen. ἐντεταμένος εἰς τι 'stu-

diosus alicuius rei', Plut. ἐντεί-
 νομαι ἐμαντὸν εἰς τι 'studium
 in aliqua re pono' (e. g. II 731
 A Wytt.), ἡ τῆς ψυχῆς ἐντασις
 Aristaeas 178.

25. EPISTULA ANDRONIS AD FRATREM MILONEM.

P. Elephant. 13. Asservatur in Museo regio Berolinensi.
 Reperta a. 1906 in insula Elephantine. A. 223/2 a. Chr. —
 Ed. primum O. Rubensohn, Elephantine-Papyri (1907) nr. 13.

Andro, qui epistulam mittit, erat magistratus (cf. Eleph. 10, 8
 eiusdem anni: ἔστιν δὲ τὰ πεπωκότα διὰ Θ[.]ου καὶ Ἄν-
 δρωνος, ὥστε ἐπακολουθεῖν), et quidem, ut videtur, trapezita
 templi fuitque fratri suo Miloni sive subiectus sive par.

Est haec papyrus una ex papyris a. 225—223, quae ad reditus
 sacerdotum et templorum spectant. Omnes fere papyri illae
 ad Milonem mittuntur, qui erat regius πράκτωρ τῶν ἱερῶν
 sedemque suam in oppido Apollinopoli magna (Edfu) habebat.
 Elephantine curae eius, ut videtur, non fuit subiecta.

Accuratius egit his de rebus Rubensohn p. 34—37.

Ἄνδρων Μίλωνι τὰδελφῶι χαίρειν. εἰ ἔρρο[σ]αι καὶ
 τὰ λοιπά σοι κατὰ λόγον ἔστιν, εἴη ἂν ὡς ἐγὼ
 θέλω, ὑγίαινον δὲ καὶ αὐτός. παραγενομένου Σανῶτος
 ἐκομισάμην τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολήν,
 ἣν ἀναγνοὺς ἐχάρην ἐπὶ τῷ με αἰσθῆσθαι τὰ κατὰ σέ.
 ἐγὼ οὖν ἐπυνθανόμην τοῦ Σανῶτος,

1 τὰδελφῶι. Eadem crasis in
 Par. 46, 1 [47] et Gf. I 43, 1 [58].

2 θέλω. Forma ἐθέλω ab
 epistulis est aliena.

Σανῶτος Sanos et ipse
 officiis publicis fungitur.

εἴ τι βούλοιτο ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς τόποις, ὁ δὲ ἐπὶναι
μόνον, ἐπέταξεν δ' οὐθέν. περὶ δὲ τῶν εἴκοσι
δραχμῶν οὐπω ἐκεκόμιστο Φίλων, Πιστοκλῆς [γ]ὰρ 5
οὐχ εὐρήκειμεν. περὶ δὲ τοῦ οἰναρίου Πρα-
ξιάρχης οὐπω εἰσελήλυθεν ἐξ ἀγροῦ, οὐκ οἶμαι [δ'] αὐτὸν
ἔχειν, ἐξ ὧν ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀνῆγγελλεν.
εὐχαριστήσεις οὖν μοι σπαντοῦ τε ἐπιμελόμενος καὶ μὴ
δυνῶν γράφειν ἡμῖν καὶ τί ἂν σοι ποιοῦντες
χαριζοίμην.

(alia manu) ἔρωσο. (ἔτους) κε' με-
σορεὶ ιη'.

In tergo:

Μίλωνι

10

4 ἐπὶναι pro ἐπὶναι 'ap-
probabat, assentiebatur'. Ita
apud poetas (inde ab Homero)
et scriptores pedestres; in pa-
pyris hac vi nullo alio loco
occurrit.

ἐπέταξεν δ' οὐθέν, i. e. nihil
peculiare protulit, nihil accura-
tius indicavit.

περὶ δὲ τῶν — δραχμῶν οὐπω
ἐκεκόμιστο constructio parum
diligens, ut sunt haud raro
constructiones epistularum.

5 Φίλων persona aliunde
ignota.

Πιστοκλῆς lapsu pro -κλῆν
(= -κλέα). Pistocles 20 illas
drachmas debebat.

οἰνάριον, deminutivum ut
σιτάριον, ὀψάριον, παιδάριον
sim. Eadem vox (iam Com. et
Dem.) occurrit Oxyrh. I 117, 8
(II.-III. s. p. Chr.), Gf. II 77, 36
(III.-IV. s. p. Chr.), Par. p. 414.

6 εἰσελήλυθεν. Cf. Oxyrh.
744, 4 [= Nr. 72] ἐὰν ὅλως
εἰσπορεύονται.

ἔχειν sc. οἰνάριον.

7 εὐχαριστήσεις — μοι 'gra-
tiam meam merebis', 'gratus
mihi eris', cf. Fl. P. II 2, 4, 6
[= Nr. 12].

ποιοῦντες χαριζοίμην pro π.
χαριζοίμεθα.

26. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD ANTIPATRUM.

P. Flind. Petr. III 53q. Asservatur in Collegio Trinitatis
Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd.
primum Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 154.
Supplementa, quibus nihil adnotatur, sunt Mahaffi-Smylii.

. . .]ρος Ἀντιπάτρῳ χαίρ[ειν.
 εἰ ἔρρωσαι, μεθ' ὧν προαιρῇ, καὶ τ[ἀ
 λοι]πά σοι κατὰ γνώμην ἐστίν, [ἐ-
 χοι] ἂν εὔ· ἐρρώμην δὲ καὶ αὐ[τὸς
 5 καὶ οἱ] μετ' ἐμοῦ. ἡβουλόμην δὲ
 συν[τ]όμως ἀποστεῖλαι π . [.
 . .]ι ἐπέταξας ἄλλοις ἱκανῶ[. .
 . οὐκ] ἐνεδήμει, παραγενομένου
 δὲ] μετὰ τινα χρόνον ἐνέτυχέν
 10 μο]ι καὶ ἡξίον χρη[.
 . .]ε ἔφησεν μ . πα[.
 δυ]ναιμ[.

1 an Πύρ[ος]? Witk. 4 punctum a scribente positum
 6—8 π[ρὸς σέ, ὅν μο]ι ἐπέταξας ἄλλοις ἱκανῶ[σαι, ἡνίκα]
 C(rönert) LCB. 1907, 956; pro ἡνίκα potius ὁ δ' οὐκ scripserim

(minus probabile: ἀποστεῖλαι ('rescribere') | πᾶ[ρ] ὧν (vel οὐ)
 μο]ι ἐπέταξας vel: ἀποστεῖλαι ('mittere') π[ρ]ό[ς] τ[α] | ἃ μο]ι Witk.)
 10—12 χρῆ[ματα, οὐ δόντος δ]ὲ ἔφησεν μ[ὴ] πα[ραγενησέσθαι].
 δυ]ναιμην ἂν οὐν C(rönert) l. l.

27. EPISTULA AMMONII AD APOLLONIUM.

P. Flind. Petr. III 53n. Asservatur in Collegio Trinitatis
 Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd.
 primum Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 153.

In syllogen meam recepi, quamquam enim fortasse non
 omni nomine est privata, tamen sermone privatarum proprio
 utitur. — In parte postica alius textus servatur, admodum
 mutilatus.

Ἀ]πολλωνίῳ Ἀμμώνιο[ς]. εἰ ἔρρωσα[ι
 καὶ τἄλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν, εἴη ἄν,
 ὥς βούλομαι, ἀγὼ δ' ἱκανῶς εἶχον.
 Πετεῶς, ὃν οὐδὲ σὺ ἀγνοεῖς
 5 εὐχρηστον ὄντα τοῖς ἐν τῷ
 νομῷ, ἀπέσταλται εἰς

Ἀλεξάνδρειαν πρὸς αἰτίαν, ὑπὲρ ἧς
 ἀπ]ολογίζεται, ἀ[λ]λ' οὐ τυχὼν ἐπιδείξιν,
 π]ρὸς βίαν ἔχεται. καλῶς οὖν π(οιήσεις)
 cetera desunt.

8 ἐπιδείξιν pro ἐπιδείξαι mutari vult C(rönert) LCB.
 vel potius τοῦ ἐ.; in ἐπιδείξεως 1907, 956.

28. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Flind. Petr. III 53r. Asservatur in Collegio Trinitatis
 Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd.
 primum Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap III p. 155.

[. χαίρειν. εἰ]
 ἔρρ]ωσαι καὶ [ὁ ἀ]δελοφὸς
 καὶ] τὸ θυγάτριον καὶ ο[ἱ ἄ]λ-
 λοι] πάντες, εἴ ἂν ἔχοι,
 ὑγί]γαινον δὲ καὶ αὐτός.
 οὐκ οἷ]μαί σε ἀγνοεῖν οὔτ[ε
 ἀ]πεσχίσθην ἀπὸ σοῦ
]λήσω
]σεις μὴ
 cetera desunt.

5

1 Mah.-Sm. non indicant unam lineam hic intercidisse;
 supplevi ego. Supplementa ll 2—7 sunt Mah.-Sm. ἴ ἀφ' οὗ
 vel ὅτι vel διὰ τί Witk.

29. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN
INTERCIDIT, AD DIOTIMUM (?).

P. Flind. Petr. III 53k. Asservatur in Collegio Trinitatis
 Dublinensi. Reperta in Fajûm. Saec. III. a. Chr. — Edd.
 primum Mahaffy-Smyly, The Flinders Petrie pap. III p. 151.
 Epistulis privatis dubitanter adnumeravi.

. . . . Δι][?]οτίμωι. ? τή[ν
]άτην ἀπόσ-
 τειλον πρὸς μέ,
 ὅπως διορθωθῇι,
 5 κομιοῦμεν γάρ σοι
 ταύτην τε καὶ τήμ
 πρὸς Παγκράτην
 ἐπιστολήν.
 ἔρρ[ωσο.

1] . τίμωι pap.; supplevi dubitanter. Ad Diotimum multae papyri Flindersianae spectant. 2 ἐπιστ]^{??}ολήν? Witk.

30. EPISTULA PTOLEMAEI AD ACHILLEM.

P. Goodspeed 3. Composita ex tribus papyris musei Caireni (Nr. inv. 10 313, 10 328, 30 961). Duas primas composuit Goodspeed, tertiam ad illas pertinere probabiliter coniecit W. Spiegelberg, Catalogue général des antiquités égyptiennes du Musée du Caire. Die demotischen Papyrus (Straßburg 1908) p. 199. In tertii fragmenti parte inferiore invenitur demotica descriptio somnii, cuius l. 8 verbis *Αἰγυπτιστὶ δὲ ὑπέγραψα, ὅπως ἀκριβῶς εἰδῆς* fit mentio (Το-*cnh*, quae in textu demotico commemoratur, est sine dubio *Ταῦχης* textus graeci. Cf. Spiegelberg p. 200). Haec descriptio in parte aversa fgti tertii continuatur. Textus demoticus invenitur etiam in aversa parte fragmenti 10 328 (vide imaginem in editione Spiegelbergi p. 201). Videtur ille textus partis aversae esse ultima pars descriptionis somnii. Quod si ita est, accipiendum est textum demoticum partis aversae fragmentorum 30 961 et 10 328 contrario currere ordine quam textum partis anticae (qua de re Spiegelberg nihil adnotavit). Annus et mensis, quo demotica scripta sunt, plane respondent anno et mensi epistuale graecae; dies est in textu graeco 25, in aegypto diem 26 dubitanter eruit Spiegelberg. Fortasse demotica, si recte 26 legit editor, proximo demum die a scribente addita sunt. Si fragmenta 10 313 et 10 328 in vico Gurob in Fajûm reperta esse recte coniecerunt Grenfell et Hunt (Catalogue p. 41 et 43), tota papyrus ex hoc loco originem ducit. (Pap. 10 313 in Fajûm repertam esse adnotaverat Goodspeed, pap. 30 961 in Gebelên patriam habere suspicatur Spiegelberg, flavo papyri colore, ni fallor, nisus.) — Saec. III.

a. Chr. Litteras Goodspeed cursivas appellat, at vide imaginem in editione Spiegelbergi. — Ediderunt: duo priora fragmenta Goodspeed, Greek pap. from the Cairo Mus p. 7 (Nr. 3), tertium Spiegelberg, Catalogue général des antiquités égyptiennes du Musée du Caire. Die demot. Papyrus (Straßburg 1908) p. 199 (cum imagine phototypica fragmenti 30961). Cf. Wilcken, Arch. f. P. 3, 113 sq.

Opinione Crönerti papyrus usui *ὀνειρομάντεως* destinata erat (W. f. kl. Ph. 1903 p. 731).

(Pap. 10313) Μετὰ τὸ δέξαι (?)

Πτολεμαῖος Ἀχιλλεῖ χαίρειν.

μετὰ τὸ γράψαι περὶ τοῦ

(interciderunt aliquot lineae, ut videtur)

(Pap. 10328) ἔδο]ξέ [μο]ι ν[ῦ]ν περὶ τοῦ

ὀράματος διασαφῆσαί σοι,

5

ὅπως εἰδῆς, ὃν τρόπον

οἱ θεοὶ σε οἶδασιν. Αἰγυπτισ-

τι δὲ ὑπέγραψα, ὅπως

ἀκριβῶς εἰδῆς. ἡνίκα

ἤμελλον κοιμηθῆναι,

10

ἔγραψα ἐπιστόλια β', ἐν μὲν

περὶ Τάγγχιος τῆς ἐκ

Θερμούθιος, ἐν δὲ περὶ Τετε-

1 Crönert (Wesselyi Stud. z. Pal. IV) vertit: 'accepta (epistula tua) (hoc scripsi)'. 7 Αἰγυπτιστι Crönert, W. f. kl. Ph.

5 διασαφῆσαι vox in sermone communi frequentissima, cf. indicem. Locos ex ceteris papyris et titulis collegit Brinkmann Rh. M. 64, 316. Polyb. Diod. LXX. Aristeas. II. Macc. N. T.

7 οἱ θεοὶ σε οἶδασιν, cf. εἰδέναι τινά 'curam alicuius gerere, rationem alicuius habere' N. T. 1. Th. 5, 12.

8 ὑπέγραψα cf. quae huic epistulae praemittuntur. Hibeh

51, 1 (245 a. Chr.) ὑπογέ-
γρα[απτα]ι τῆς — ἐπιστολῆς —
τάντίγραφ[ον] (sequitur postea
exemplum epistulae); Hib. 52, 2
(ca. 245 a. Chr.) [ὑπ]ογέγραφα
σοι τῶν ἀπὸ Θάλθεως — [τὰ
ὄν] ὀματ[α] (sequuntur nomina
l. 12 sqq.); Hib. 72, 3 (241 a.
Chr.) τῶν ἐπι]δ[ο]θέντων παρὰ
τῶν ἱερέων (sc. ὑπομνημάτων)
ὑπογέγραφα σοι τὰ ἀντίγραφα
(sequuntur l. 4 sqq.).

- 15 *ιμούθιος τῆς Ταυῆτος, ἣ ἐστὶν
Πτολεμαίου θυγάτηρ καὶ
ἐν εσ . εσι . νέθηκα . . .
.....*
- (Pap. 30961) *.....*
- 20 *ἐπιχέον, ὃν τρόπον ἀγῶ
ἡμέραν καλὴν ἤγαγον.
ἔρωσο. (ἔτους) β' φαῶφι κε'.*

Sequitur textus demoticus:
(versio)

„Oculos sursum tollebam . . . illis loquentibus. Iusserunt me ante portam adyti stare. Sedebat illic sacerdos et vulgus circumstabat eum. Sacerdos dixit hominibus adstantibus:
.....

(in parte aversa fragmenti 30961:)

Inveni illum hominem. Dixit . . . homo: Quis est? Dixit: Est *Nebwotis. Illa dedit . . . , Taynchis, illa dixit: (Age dum, tu . . . homo, quis est? Ille dixit: *Nebwotis est . . .

(in parte aversa fragmenti 10328:)
(nonnulla interciderunt)

Psais, magnus deus, novit nomen tuum Pulchrum iussum, illi noverunt id.

Scriptum a. 2¹), (die) 26 (?) phaophi.“
(Sequuntur 5 lineae alia manu exaratae, quae enodari nequeunt.)

1903 col. 730 et Wilcken, Arch. f. P. 3, 113 [*Αἰγύπτιο*]. *τί δὲ* Goodsp.] 16 *ἐν ἐς* (!) [*δ*] *ἐς* [*μη*] *ν* ‘ich steckte den einen (Brief) in das Bündel’ dubitanter Crönert in Wesselyi Stud. z. Pal. IV, qui tamen *τὸ ἔν* exspectari ipse adnotat 19 *ἐπιχέον*; non est *ἐπίστασο*, quod exspectatur. Ex imagine nihil aliud eruere potui.

31. EPISTULA APOLLONII AD PATREM.

P. Lille (I) 26. Asservatur ad tempus in Universitate Lille (Ghorân nr. 12). Reperta in vico Ghorân in Fajûm. III. saeculi. — Ed. primum Jouguet, Papyrus grecs T. I. fasc. 2 (1908) nr. 26 (p. 116).

1) Minus probabile est 6 (Spiegelb.).

Agitur de agro sesamo serendo destinato, fortasse etiam de alius generis agro.

Ἀπολλώνιος τῷ πατρὶ χαλεῖν. ἔγραψάς μοι περὶ τῆς
εἰς τὴν σησαμείαν γῆς,
μάλιστα δὲ περὶ τῆς ἐν Πατῶντι· αὐτὴ μὲν οὖν ἐστὶν
παντελῶς ἀπηρ-

[γ]μένη καὶ ἡ κώμη ἔρημος διὰ τὸ πλείω χρόνον μὴ
βεβρέχθαι· τὴν δὲ λοιπὴν γ[ῆν]

[έτο]ιμάζω, εἰ μὴ ἀκολοῦθεις ἅπαντα καθῶς ἐστὶν ἐπὶ
τῆς διαγραφῆς τ[ο]ῦ

[εἰς τὸ] ιε' (ἔτος) σπόρου μεμισθῶσθαι τοῖς γεωργοῖς· 5
ἐγ δὲ τοῦ [έτ]έρ[ου] μέρου[ς]

5 [έτ]έρ[ου] vel [προτ]έρ[ου] conieci; utrumque legi posse confirmat Jouguet (p. litt.)

1 τῷ πατρί, qui et ipse Apollonius audit (cf. inscriptionem in tergo). Patrem magistratum fuisse coniecit Jouguet.

ἡ σησαμεία. Vix huc spectat σησαμέα· εἶδος φυτοῦ Cram. anecd. 2, 323. Potius = σησά-
μον σπορά. (Jouguet: 'terre à sésame'). Vox haec in papyris nullo alio loco videtur occurrere.

2 Πατῶντι, vicus nomi Arsinoitici, prope Caranin et Philadelphiam in parte nomi septentrionali situs. Scribitur etiam Παθῶντις, Πατσῶντις, -νθις, Παστῶντις (Grenfell-Hunt, Tebt. pap. II., App. II. p. 394).

ἀπηρ[γ]μένη. ἀπείργω 'separo'; 'impedio'; pass. hic: 'conquiesco, cultu vaco'. Cf. C. I. A. II 1055 l. 12: ἐὰν δὲ

πολέμιοι ἐξείργωσι (sc. agri cultum) ἢ διαφθείρωσί τι, εἶναι Ἀξιωνεῦσιν τῶν γενομένων ἐν τῷ χωρίῳ τὰ ἡμίσεα.

3 βεβρέχθαι: βρέχω vox sollemnis de irrigatione, quae Nili inundatione fiebat. ἄβροχος sollemniter de terra non irrigata; ἄβροχέω, ἄβροχία Cf. Waszyński, Die Bodenpacht p. 130—134, Jouguet ad l.

4 ἐτοιμάζω sc. cultui, ab ipso et patre perficiendo.

διαγραφὴ τοῦ σπόρου tabulae, quibus praescriptum erat, quid in quibus agris sereretur. διαγράφω vi 'perscribo, enumero' occurrit inter alia in P. redituum (Rev. L.), cf. col. 13, 3; 43, 7; 43, 20. Cf. Wilcken, Gr. Ostr. I 91 n. 1.

[διασάφη]σον, ὅ[.]. βούλει καὶ ἐν αἷς κώμαις ἐξέσται
 ἡμᾶς λαβεῖν καὶ χρηματίσασθ[αι
 [τὴν] παρὰ τοῦ βασιλικοῦ χορηγίαν, πε(ε)ρὶ δὲ τούτου
 τοῦ μέρους δεήσει ἐπισχεῖν,
 [ἕως ἄν] μάθωμεν περὶ τῶν κ[εχρ]ηματισμένων εἰς τὸν
 νομόν.

ἔρρωσο. (ἔτους) ιδ' τυβι ζ'.

In tergo:

Ἀπολλωνίω.

10

6 [διασάφη]σον, [ῥσον] conieci;]σον vel]xon legi posse docuit Jouguet (p. litt.), qui tum ο[.]ν vel ο[.]ς (ῥ[σο]ν vel ῥ[πω]ς) dispicit (in editione]τον . . . [legerat). 8 κ[εχρ]ηματισμένων, quod conieceram, confirmavit ex pap. Jouguet (antea dederat σμένων).

6 sq. χρηματίσασθαι τὴν παρὰ τοῦ βασιλικοῦ χορηγίαν. — χρηματίζεσθαι est generatim 'negotia (imprimis publica) tractare, in rebus agendis versari, officii munere fungi', cf. A. Peyron, P. Taur. I p. 91 sqq., 153. Significatio vocis admodum variat. Ad hunc locum cf. Leid. E (= Par. C) 15 (sub-

latis mendis orthographicis) ἐπεὶ οὖν ἐγ μὲν τοῦ βασιλικοῦ κεχρημάτισται — ὅληρα 'ex aerario regio distributa fuit' Leemans I. p. 32. — χορηγία 'id quod ab aerario regio sup-peditatur'.

8 κεχρηματισμένων 'quae nomo assignata, distributa sunt'.

32. EPISTULA ARISTO AD PERSONAM, CUIUS NOMEN INTERCIDIT.

P. Alexandr. 3. Asservatur in museo Alexandrino. Reperta a Flindersio Petrio.¹⁾ Saec. III. a. Chr., ut videtur (Wilcken Arch. f. P. 1, 172; cf. Botti p. 65). — Ed. primum Botti, Bull. d. l. Soc. archéol. d'Alex. Nr. 2 p. 67 (pap. Nr. 3).

1) „C'est sur les indications du révérend John P. Mahaffy que . . . j'ai mis à contribution des capuchons et des pectoraux de momies provenant d'une trouvaille de M. Petrie. C'est donc un nouveau fonds qui vient s'ajouter aux 'Flinders Petrie Papyri'“ (Botti, Bulletin de la Soc. arch. d'Alex. Nr. 2 p. 65).

Ἀριστο . . . [. χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι καὶ
τᾶλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν, [εὖ ἂν εἴη, ἔρρωμαι δὲ
καὶ αὐτός.

παραγενόμενος Πε ,

ὃν οὐδὲ σὺ ἀγνοεῖς ἐν τῇ εισ

ἀπηγα

5

της τα ο ναρ

μενος καὶ αρδ

. . . μα δε μενου

.

1—2 suppl. Witk.; Botti suppl. lin. 1: [χαίρειν. Καλῶς
ποιήσεις, εἰ ἔρρωσαι, καὶ], lin. 2: [ἐρρώμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς.]

33. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Alexandr. 4. Asservatur in museo Alexandrino. Reperta
a Flindersio Petrio. Saec. III. a. Chr., ut videtur (cf. ea quae
P. Alex. 3 = Nr. 32 praemittuntur). — Ed. primum Botti, Bull.
d. l. Soc. archéol. d'Alex. Nr. 2 p. 67 (pap. Nr. 4).

(prior papyri pars intercidit)

ἡμῖν ἐνκόπτεις

καλὰ καὶ ἐν τοῖς

λοιποῖς πρὸς τὸ μὴ

γίνεσθαι τῷ

βασιλεῖ τὸ χρήσιμον,

5

ἀποδελξομέν σε.

ἔτι δὲ καὶ νῦν, εἰ μὴ

τὴν μήκωνα συν-

5 sqq. distinxit Witk.; Botti distinguit: χρήσιμον. Ἀπο-
δείξομέν σε ἔτι δὲ καὶ νῦν· εἰ μὴ sqq. ὃ τὴν μήκωνα Wilcken,
Arch. f. P. 1, 173 [τὴν Μήκωνα Botti]

1 ἐγκόπτω 'impedio' c. dat. (Polyb.) vel c. acc. (N. T.). An
antecedebat ὅτι?

- 10 ἄξεις, οὐδείς σε ἄν-
 θρώπων μὴ ὀφειλήσῃ,
 ἐγδέδεκται γὰρ
 Στοτοῖτις ἔχειν σε
 εἰς τὴν διαλογὴν
 ας ἔξωμεν [.]τα
 15 εἴλεφεν [τὰ] παρὰ [σ]οῦ.

cetera desunt

15 εἴλεφεν sic Botti.

9 οὐδείς — μὴ ὀφειλήσῃ,
 cf. notam ad Fl. P. II 13, 19,
 13 (= Nr. 8).

11 ἐκδέχομαι 'comperio'.

13 διαλογή (?) 'rationes',
 ut videtur; cf. διαλογὴ δημο-
 σιώσεως Berol. 584, 4 (169 p.
 Chr.) (Herwerden, Lex. gr.
 suppl.). διαλογισμός est 'ratio-
 num relatio, depositio' ('Ab-
 rechnung', Wilcken, Gr. Ostr. I
 494), e. g. ὁ δὲ διαλογισμός
 τῆς ἐγλήψεως συσταθήσεται

πρὸς αὐτοὺς κατὰ μῆνα Par.
 62, 4, 13 (2. saec. a. Chr.).
 (Naber, Arch. f. P. 2, 33: „Erat
 autem τῶν κατὰ καιρὸν ἀρχι-
 δικαστῶν gestorum volumini
 — proprium nomen ἢ δια-
 λογή“, relegans ad Oxyrh. 34
 II 2—5, Berol. 578, 4; 614, 4;
 832, 13 — „Kontraktsgericht“
 vertit vocem Mitteis, Herm. 34.
 97.) — Eodem sensu ac δια-
 λογισμός ('rationum relatio')
 διάλογος usurpari videtur Tebt.
 58 (= Nr. 56), 23, tum 31 et 59.

34. EPISTULA TIMOXENI AD MOSCHIONEM.

P. Passalacqua. (Insignita numero 1563.) Olim in museo regio Berolinensi asservabatur, hodie deperdita esse videtur (Schubart p. litt.). Ubi sit reperta, ignoratur. Aetatis Ptolemaeorum, ut indicat mentio epistolographi, qui magistratus aetate Lagidarum vixit (Notices et extraits XVIII 2 p. 399 sq. et 402 sqq. et Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.), et litterarum formae docent (Notices p. 402). Wilcken eam, litterarum formis nisis, III. saec. a. Chr. tribuit (p. litt.). — Ed primum Letronne in libro: Passalacqua, Catalogue des antiquités découvertes en Égypte, Paris 1826 (cum imagine et commentario, cui inscribitur: Lettre à M. Passalacqua sur le papyrus grec 1563 cett.); repetita in Letronne, Notices et extraits XVIII 2 nr. 70 p. 399—410.

Epistula haec reperta est in arca sepulchrali mumiae et quidem obsignata (Notices p. 408). Is, qui epistulam portabat, in itinere casu quodam iniquo vel morbo decessisse videtur. (Aliter Letronne p. 408). Fuit Letronnii opinione scriba originis aegyptiacae; 'offenbar beides Personen in hoher Stellung' Viereck, Burs. Jber. t. 98 (1898) p. 174.

Epistula haec generi *συστατικῷ* adnumeranda est.

Τιμόξενος Μοσχίωνι
χαίρειν. Μόσχος (?) ὁ ἀπο-
διδούς σοι τὴν ἐπισ-
τολήν ἐστιν Φίλωνος
ἀδελφὸς τοῦ μετὰ
Λύσιδος ἐπιστο-
λογράφου . φρόντισον
οὖν, ὅπως μὴ ἀδικη-

5

2 Μ . . . ς, nomen proprium Letronne eruere non potuit; in media voce, quae fere litterarum fuit, agnoscebat vestigia litterarum *σς*. Puto esse *Μόσχος*; lectioni huic vestigia in im. non repugnare docuit Schubart (p. litt.) 6 in im. distincte *Λυσίδος* legi docuit Schubart (p. litt.); *Λύσιδος* vel *Νύσιδος* Letr.

6 *Λύσιδος ἐπιστολογράφου*, sic recte coniungit Brunet de Presle (Notices p. 399 sq.): „est frère de Philon, l'employé de Lysis l'épistolographe.“ Letronne, qui a. 1826 (cf. Notices p. 401) vertit: „est frère de Philon, l'épistolographe (qui est) avec Lysis“, in libro Recueil des inscriptions de l'Égypte I (1842) p. 360 eandem atque Brunet coniungendi rationem amplectitur, nimirum in epistolographorum numero Lysidem recenset.

ἐπιστολογράφος videtur esse hic magistratus inferioris ordinis (ut *ὑπομνηματογράφος* P. Tebt. 58, 33 = Nr. 56; cf.

notam ad ill. l.). Fuit in Aegypto inde ab a. 130 a. Chr. magistratus nobilissimus eiusdem nominis, sed hic *συγγενοῦς* honore insigniri solet (*συγγενῆς καὶ ἐπιστολογράφος*, cf. A. Peyron, Pap. Taur. p. 63 sq., Deißmann, Bibelstud. p. 212, 7, Strack, Arch. f. P. 2, 556 sq.) ideoque a nostro plane diversus esse videtur. Epistolographus inferioris ordinis in antiquissimo Enchiridio epistulari (*Ἐπιστολικοὶ τύποι*) sic circumscribitur: *τῶν τὰς τοιαύτας τοῖς ἐπὶ πραγμάτων ταυτομένοις ὑπουργίας ἀναδεχομένων* (Brinkmann, Rh. M. 64 (1909) 312).

10

θῆμι ὁ ἄνθρωπος· καὶ
 γὰρ ὁ πατήρ αὐτοῦ
 ἐστὶν ἐνταῦθα

15

περὶ Πετονοῦριν
 τὸν δευτερεύοντα.
 ἀπεδόθη τὰδ' αὐ-
 τῷ καὶ τὸ σύμβολον
 τῶν ἐγ.
 ἔρρωσο.

In tergo:

Μοσχίῳνι.

16 τῶν ἐγ im. teste Schubart (p. litt.); τῶν ἐμ[ῶν] Letr. (qui συγγενῶν mente supplendum esse censebat), at post ε vix est μ nec porro quidquam intercidit; post ε est γ (fortasse τ, vix μ vel π). Litterae ἐγ compendium esse videntur, quod enodare non possum (ἐγγεγραμμένων?).

13 δευτερεύω munus aliquod publicum nomi, ut videtur. Cf. LXX Esth 4, 8 Ἀμὰν ὁ δευτερεύων τῷ βασιλεῖ; cf. 1 Paral. 16, 5 Cod. B. Ierem 52, 24 Cod. N (Deißmann, Bibelstud. 213), Plut. Eumen. 13. Cf.

πρωτεύω, εἰκοσιπρωτεύω, τριτεύω (Letronne l. l p. 405 sq.).

14 τὰδ' = haec epistula.

15 τὸ σύμβολον aliquod signum, quod homo epistulam portans habebat. Cf. Deißmann, Licht v. Osten p. 105 n. 5.

C. EPISTULAE AD MAGNUM SARAPEUM PERTINENTES.

Magnum Serapeum erat templum aegyptium et area Sarapidi deo dicata atque ita in viciniis Memphidis urbis sita, ut et ἐν et πρὸς Μέρφει (vel Μέρφιν) dici posset. Magni (τοῦ μεγάλου) nomine distinguebatur ab altero, quod Alexandriae Alexander extruxerat. In eadem area plures aliorum deorum aegyptiorum aedes inveniebantur: Aesculapii (aegyptii = Imhotep, τὸ Ἀσκληπιεῖον), Apidis (τὸ Ἀπιεῖον), Ptah (τὸ Ἡφαιστιεῖον), Anubidis (τὸ Ἀνουβιεῖον) cet. Quae omnia, imprimis vero Aesculapii templum, magnum sacerdotum aegyptiorum aliorumque sacrorum ministrorum numerum et famulorum servorumque familiam requirebant.

Κάτοχοι. Inter hos Sarapei incolas nonnulli ἐν κατοχῇ esse dicebantur. Erat κατοχή illa inclusio voluntaria, cui nonnulli se obstringebant (κατέχεσθαι) et qua durante Sarapei fines egredi non poterant (ἀπολαμβάνομαι Lond. 42, 13 = Nr. 35 et Vat. A 10 = Nr. 36).¹⁾ Licuit eis tamen cum personis in Sarapeo commorantibus consuetudinem habere²⁾ et hospites excipere (Otto, Priester und Tempel I 120, 7). Res ad victum necessariae eis a consanguineis mittebantur aut victum mendicando quae-rebant. Hanc de catochis opinionem probant: Bouché-Leclercq in sagacissima disputatione: Les reclus du Sérapéum de Memphis, Mélanges Perrot (Paris 1903) p. 17 sqq. et A. Rusch, De Serapide et Iside in Graecia cultis

1) Eos in cellis non fuisse inclusos docuit Bouché-Leclercq (disput. mox l. p. 20).

2) Fortasse non cum omnibus, si regi libellum supplicem tantummodo διὰ θυρίδος offerre Ptolemaeo licuit.

(‘ii quos deus retinet vel qui [a deo iussi] se ipsi retinent’).

Aliter de τῇ κατοχῇ iudicat Preuschen, Mönchtum und Serapiskult, Darmstadt 1899, 2. Aufl. Gießen 1903. Opinione eius κάτοχοι erant homines „inspirati“, „deo pleni“ („die von einer Gottheit Besessenen, von ihr Erfüllten“). Huic opinioni adstipulantur: Otto, Priester und Tempel I 123 sq., Dräsecke Z. f. wiss. Theol. 44 (1901) 71 sqq. (cuius sententia mihi tantummodo ex libro Ottonis I 120 n. 3 innotuit), D. Völter, Der Ursprung des Mönchtums, Tübingen 1900, p. 53 (mihi notus ex disputatione Bouché-Leclercqii), Jalabert, Inscriptions grecques et latines de Syrie II (1907) (‘possedés’, citans κατεχόμενοι ὑπὸ τοῦ θεοῦ inscr. Prienensis 195), Hiller v. Gärtringen, B. ph. W. 1908, 996 (unde Jalabertii sententiam cognovi). κατόχους illos Preuschen incubationem exercuisse et oracula sive sibi sive pro mercede aliis edidisse suspicatur, eo nimirum ductos consilio, ut oracula et somnia visitantibus explanantes victum mererent, quod negat Otto (l. l.). Verisimilius est, quod idem Preuschen opinatur, homines illos saepius ideo se inclusisse, ut a morbo curarentur¹⁾ aut paupertatem effugerent. Hephaestio sane (Lond. I 42 = Nr. 35, Vat. A = Nr. 36), quem exempli causa laudat (p. 14), mea quidem opinione non morbo, sed alia quadam causa coactus in Sarapeum confugit (cf. num. plur. in Vat. A 6 διεσάφεις διασεσῶσθαι ἐγ μεγάλων κινδύνων καὶ εἶναι ἐν κατοχῇ et 18 πᾶς τις πειρᾶται, ὁπηνίκα ἂν ἐκ κινδύνων διασωθῇ). Preuscheni argumenta acutissime refutavit Bouché-Leclercq (l. l.). Qui inter alia monuit mirum esse, si quis se multos annos inspiratum fuisse dicat (τοῦ ὄντος ἐν κατοχῇ δέκα ἔτη) et Ptolemaeum minime hominis inspirati speciem praeberē, immo hominem prudentem esse et rarum vitae usum exhibentem.²⁾

1) Probat Otto l. l.

2) „On a peine à imaginer que des individus se disent en état perpétuel de possession, et qu’ils écrivent en tête de leurs requêtes: ‘Un tel, possédé depuis tant d’années’; tandis

Idem merito affirmat non intellegi, cur homines inspirati recludi debeant, non libere vagentur.

Preuscheni de catochis opinio praeter alia propterea parum mihi arridet, quod locutiones ἐγκατέχομαι, ἐγκάτοχος, imprimis vero ἐν κατοχῇ εἰμι, sensu locali de inclusione, non translato de animi statu esse usurpatae videntur.¹⁾ Ptolemaei titulus sollemnis τῶν ἐν κατοχῇ ὄντων Preuscheni sententiam parum commendat. Cf. Par. 35, 36 διὰ τὸ ἐμὲ ἐν κατοχεῖ (sic) ὄντα ἀδυνατεῖν. Quid dicendum de locis: Par. 37, 2 sqq. π[αρά] Πτολεμαίου] τοῦ Γλανκίου Μακεδό[νος ὁ]ντος (τοῦ ὄντος editoris Parisini spatium excedit) ἐν [τῷ με]γάλῳ Σαραπιείῳ ἐν κατοχῇ [δέκα ἔτη], οὐκ ἐξεληλυθὼς (sic) τὸ παστοφόριον, ἐν [ὧι ἐ]νκέκλει[σμαι] ἕως τῆς σήμερον et Par. 35, 3 sqq. παρὰ [Πτολ]εμαί[ου τοῦ Γλ]ανκίου Μακ[εδόνος, τοῦ ἐν τῷ μεγάλῳ Σαραπ[ι]είῳ [ἐν κατοχῇ ὄντος] ἔτη δέκα, οὐκ [ἐξεληλυθότος] τὸ πασ[τοφόριον], ἐν ὧι ἐνκ[έκλεισμαι ἕως τ]ῆς σήμερον ἡμ[έρας? Nonne hic interpretatio localis simplicissima est?

Nonne porro Par. 35, 8 Ἀσταρι[εῖον], οὗ καὶ ἐν[κα]τ-έχομαι locali sensu optime explicatur?²⁾ Si κάτοχος ab Aegyptiis ea, quam Preuschen ei tribuit, significatione ('inspiratus') usurpabatur, cur LXX de inspiratis 1. Reg. 21, 15. 4. Reg. 9, 11 ἐπίλημπος, Dt. 28, 34 παραπληκτος, Dt. 28, 28 παραπληξία, non κάτοχος sim. adhibuerunt? Quam rem Preuschen explicare nescit (p. 65). Synonymum vocis κατέχομαι est in papyris ἀπολαμβάνομαι 'includor' (e. g. Lond. 42, 13 = Nr. 35, Vat. A 10 = Nr. 36).

Lond. 44, 18 Δίφιλον δέ τινα τῶν παρακατεχομένων ὑπὸ τοῦ Σαράπιος θεραπεντῶν recte iam vertit Kenyon:

qu'il est tout naturel que, voulant expliquer pourquoi ils traitent leurs affaires par correspondances, ils disent: „je suis reclus et ne dois pas sortir du Sérapéum.“ Ptolémée fils de Glaucias ressemble beaucoup plus à un homme d'affaires, prudent et retors, qu'à un possédé, et ses confrères ne semblent pas être de sens moins rassis.

1) Idem sensissse videtur Kenyon (ad Lond. 44, 19).

2) De Ptolemaei custodia hic Preuschen cogitat, at haec coniectura nullum in papyro adminiculum habet.

„Kept in his service by“ recteque reddit Bouché-Leclercq: „un des individus que Sérapis a retenus ou gardés à son service.“ Ita hanc vocem usurpari vides a scriptoribus graecis et quidem iam a Thucydide (8, 93), tum a Polybio (retinere intrare conantem; detinere in urbe, in captivitate; e. g. 1, 66, 5 παρακατεῖχον ἐκεῖ τοὺς καταπλέοντας — καὶ συνεῖχον ἐν τῇ πόλει; 4, 51, 3. 5, 26, 10), Diodoro (4, 79), Philone. Significatio, quam voci παρακατέχω Preuschen tribuit, prorsus est a sermone graeco aliena. Quid exprimeret παρα- in hoc composito, si cum Preuscheno verteremus: ‘inspirati’?

ἐγκατοχήσας in inscriptione Smyrnensi CIG II 3163 (211 p. Chr.) Παπίνιος ὁ φιλόσοφος ἐγκατοχήσας τῷ κυρίῳ Σαράπιδι παρὰ ταῖς Νεμέσεσι explicatur optime: ‘qui Sarapidis reclusus fuit’, cum ad significationem, huic voci a Preuscheno tributam (‘inspiratus’) et dat. et act. parum quadrent. Quod παρὰ ταῖς Νεμέσεσι Papinius reclusus est, non mirabimur, si reputaverimus posteriore aetate Nemesin cum Iside commisceri et Sarapin θεὸν σύνναον Nemesis-Isidis Smyrnensis esse potuisse. (In Delo insula Sosio una Nemesis-Isidis et Sarapidis sacerdos est, cf. tit. I. saec. a. Chr. Bull. de corr. hell. 6 [1882] 336 sq. et Otto Roßbach in Roscheri lexico s. Nemesis p. 140.)

Ptolemaeus, Glaucia filius. Claustralem illam vitam egit inter alios Ptolemaeus, Glaucia filius, Macedo inde ab a. 173 per multos annos.¹⁾ Neque tamen inclusio

1) Κατέχεται a. 159/8 (Par. 40 et 41). Preuscheni opinione (p. 42) re familiari in bellis civilibus amissa in Sarapeum confugit. Alii morbum fuisse causam inclusionis putant (Otto I 121, 1).

Ptolemaeus habitare se dicit in pastophorio, aliis locis in Astartieo. Domicilium igitur in pastophorio Astartiei, unius ex minoribus Sarapei templis, habuit. (Pastophoria erant domicilia sacerdotum, praeterea catochorum.) Cum fines pastophorii se non esse egressum pluries diserte testetur, fortasse non in toto Sarapeo, sed tantummodo intra pastophorii (vel Astartiei) fines commorari ei licuit. Cf. Par. 37, 4 οὐκ ἐξεληλυθὼς τὸ παστοφόριον, ἐν [ὧι ἐ]νκέκλει[σμαι] ἕως τῆς σήμερον;

Ptolemaeum impediēbat, quominus aliorum ἐν κατοχῇ versantium res curaret. Cum autem Sarapei (sive angustiores) fines egredi ipsi non liceret, Apollonium, fratrem natu minorem, assumpsit, qui ipsius nomine in urbe Memphi ageret.

In Par. 40 et 41 audimus Apollonium illum esse ἐν κατοχῇ. Pap. 40 scripta est a. 23 Philometoris, i. e. a. 159/8 a. Chr.¹⁾ Eodem fere tempore aut brevi post scripta est Par. 41. At Apollonium re vera ipsum fuisse inclusum non plane est certum, in utraque enim papyro stratego oblata Apollonius fortasse tantummodo stratego locum indicat, quo una cum incluso fratre commoretur (Par. 40, 7 sqq. ὄντος μου ἐν κατοχῇ (deest ἐν) τῷ πρὸς Μέμφι μεγάλῳ Σαραπιγῇ, Par. 42, 7 sqq. παρὰ Ἀπολλωνίῳ τοῦ Γλακίου Μεκεδώνος, ὄντος ἐν κατοχῇ ἐν τῷ πρὸς Μέμφιν μεγάλῳ Σαραπιγῇ Ἀσταδιδῆνον, οὗ κατοχῇ ἰμι μετὰ τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ ἰδίου Πτολεμαίου ἔτη ιε'). Memorabile quidem est eum in epistulis ad alias personas missis de κατοχῇ sua nullo loco loqui sive illo ipso tempore sive postea, contra eum e Sarapeo egredi saepe audimus. Fortasse igitur totum tempus in Sarapeo nonnisi fratris inclusi adiutor fuit. Si de κατοχῇ eius re vera est cogitandum, tum κατοχή illa non videtur longum post a. 159/8 duravisse tempus, post istum enim annum Sarapeum Apollonius haud raro relinquit. A. 154 (Par. 43) invitari videtur, ut ad fratris nuptias e Sarapeo veniat.

Nec video, quid nos cogat, ut cum Ottone (I 119, 1) Ptolemaeum praeter inclusum illum Apollonium alterum

Par. 35, 4 οὐκ [ἐξεληλυθότος] τὸ παστ[οφόριον], ἐν ᾧ ἐνκ[έκλεισμαι ἕως τ]ῆς σήμερον ἡμ[έρας]. Fortasse fines, intra quos catochis ambulare licuit, non omnibus iidem erant, e. g. mendicantibus alii quam ceteris, aut vero Ptolemaeus τὸ ἱερόν propter morbum (de quo Par. 35, 36 loquitur) egredi non potuit. Utut est, Preuscheni horum duorum locorum explicatio (p. 60) parum placet.

1) In imagine pap. enim exstat κγ', ut docui in Prodomo; Letronne legebat κς', quem secutus Otto (Priest. u. Temp. I 119 n. 1) falsam harum papyrorum chronologiam statuit (156/5).

eiusdem nominis fratrem in patria habuisse statuamus. Apollonius enim „inclusionem“ illa, ut dixi, brevi post a. 159/8 liberatus esse videtur.¹⁾

Inter personas, quarum negotia Ptolemaeus curabat, erant gemellae Thaues et Thaus, filiae amici eius de-
mortui, quae sacris muneribus in templo fungebantur.
(Leemans, Papyri Lugd.-Bat. 7 sq., Brunet de Presle ap.
Letronne 261 sqq., Kenyon, Greek papyri I 2 sqq., uber-
rime Otto, Priester und Tempel I 21 sq., 116 sqq.)

Ptolemaeus habuit praeter Apollonium duos fratres,
quorum nomina in epistulis hic editis occurrunt: Sarapionem
et Hippalum (Par. 39,7 Ἰππαλον, Σαραπίωνα, Ἀπολλώνιον).

In papyris Par. 45 et 46 sermo fit de altero Apollo-
nio, qui ab Apollonio, Glaucia filio, frater appellatur,
frater tamen eius non fuit. Erat hic Apollonius ἡγεμὼν
καὶ ἐπιστάτης τοῦ Ἀνουβιείου (Par. 45, 9 sq. = Nr. 46).

a) EPISTULAE AD HEPHAESTIONEM

AB UXORE ISIADE ET A FRATRE DIONYSIO
MISSAE.

35. EPISTULA ISIADIS AD HEPHAESTIONEM MARITUM IN SARAPEO RECLUSUM.

P. Lond. (I) 42. Asservatur in Museo Britannico. Reperta
Memphi. A. 163 a. Chr., ut videtur. — Ed. accuratius priori-
bus editoribus Kenyon, Greek pap. in the Brit. Mus. I p. 30²⁾,
repetivit Deißmann, Bibelstud. p. 209 sq. Commentario illu-
stratam edidit Wilamowitz, Gr. Les. I—II.

1) Quaestio de Apolloniis, quorum in papyris Parisinis fit
mentio, digna est, quae accuratius examinetur.

2) Papyros Londinenses edidit primus Forshall, Description
of the greek papyri of the British Museum (London 1839), ex
Forshallii editione repetivit Bernardino Peyron, Papiri greci
del Museo Britannico di Londra e della biblioteca Vaticana
(Memorie della Reale Accademia delle Scienze di Torino.
Serie II. Tomo III. Scienze fisiche e matematiche. Torino 1841).
Quae editiones hodie neglegi possunt.

Isias potius uxor quam soror Hephaestionis fuisse videtur (cf. l. 28 et Vat. A 19 = Nr. 36; ita etiam Kenyon p. 29 et 31 et Wilamowitz, Gr. Les. I 397, similiter Deißmann, Bibelstud. 209 et Preuschen, Mönchtum p. 57; Wilcken, G. g. A. 1894 p. 722 Isiadem sororem et uxorem Hephaestionis fuisse suspicatur, at ἀδελφοῦ nominis usus apud Aegyptios late patet, cf. notam ad l. 1). Hephaestio voti solvendi causa pro incolumitate sua in Sarapeo se reclusit secundum Fraenkelium (Museum 1908, 243), opinione vero Wilamowitzii (l. l.), ne uxor infansque sibi alendae essent. (Aliter, at vix recte, Preuschen, cf. supra p. 58 n. 1.) Tempore κατοχῆς peracto inclusione liberatus in Sarapeo nihilominus mansit. Neque omnino templum reliquisse videtur, epistulae enim uxoris et fratris in templo repertae sunt.

Ἰσιὰς Ἡφαιστίωνι τῷ ἀδελφῷ [ι χαί(ρειν).

εἰ ἐρωμένῳι τᾶλλα κατὰ λόγον

ἅπανταί, εἴηι ἄν, ὥς τοῖς θεοῖς εὐχο-

μένη διατελῷ· καὶ αὐτῇ δ' ὑγίαινον

καὶ τὸ παιδίον καὶ οἱ ἐν οἴκῳ πάντες

<σοῦ διὰ παντὸς μνείαν ποιούμενοι>.

5

1 -ω[ι χαί(ρειν) Wilcken, G. g. A. 1894 p. 722, cf. Gerhard Unters. 12, [-ω[ι] Keny.] 6 haec linea a scribente postea est

1 τῷ ἀδελφῷ. Ex Aegyptiorum consuetudine uxor maritum fratrem appellat (Wilamowitz). L. 28 (ἡ μήτηρ σου) docet Isiadem et Hephaestionem certe non eiusdem matris liberos fuisse (Wilamowitz). Similiter maritus uxorem ἀδελφὴν vocat Oxyrh. IV Nr. 744 (= Nr. 72). (Etiam apud Christianum de Troyes uxori sororis nomen inditur.) De usu vocis ἀδελφός, in papyris ad Sarapeum pertinentibus frequentissimae, cf. A. Peyron, Pap. Taur. I 60 sqq., Leemans, Pap. Lugd.-Bat. I 53 et 64, Brunet de Presle apud Letronnium p. 308, Kenyon,

Greek pap. I 31, Deißmann, Bibelstud. 82 sq., Otto, Priest. u. Temp. I 124, 3. Videntur ἀδελφός et πατήρ fuisse voces sollemnes eos designantes, qui societati illi Sarapieae certo modo adnumerabantur.

3 ἀπαντάω 'accido, contingo' Pol., Dion. Hal., alii.

6 σοῦ διὰ παντὸς μνείαν ποιούμενοι, similiter saepius Paulus apostolus in epistulis, velut Philem. 4 πάντοτε μνείαν σου ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου (Deißmann, Bibelstud. 210).

διὰ παντός in posteriore Graecitate adverbii αἰεί locum occupat (Nachmanson, Magn. Iss. 140).

- κομισαμένη τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν
 παρ' Ὁρον, ἐν ᾗ διεσάφεις εἶναι
 ἐν κατοχῇ ἐν τῷ Σαραπιείῳ τῷ
 10 ἐν Μέμφει, ἐπὶ μὲν τῷ ἐρρωσθα[ί] σε
 εὐθέως τοῖς θεοῖς εὐχαρίστουν,
 ἐπὶ δὲ τῷ μὴ παραγίνεσθαί σε [πάντῳ]ν
 τῶν ἐκεῖ ἀπειλημμένων παραγεγο[νό]των
 ἀηδίζομαι ἔ[νε]κα τοῦ ἐκ τοῦ το[ιού]του
 15 καιροῦ ἐμαντή[ν] τε καὶ τὸ παιδί[ον σ]ου
 διακεκυβερνηκυῖα καὶ εἰς πᾶν τι
 ἐληλυθυῖα διὰ τὴν τοῦ σίτου τιμὴν,

inserta (Wilck. per litt.) 8 εἶναι pap.; primo fuisse videtur
 γεγονέναι, sed γερον deletum, tum ι insertum (Ken.) 12 [πάν-
 τῳ]ν, cf. Vat. A 11 sq. (= Nr. 36) 13 παραγεγο[νό]των
 Wilcken l. l., παραγε[νομεν]ω[ν] Keny. 14 το[ιού]του cf. l. 24

7 κομισαμένη. Asyndeton
 hoc, ut recte monuit Wilamo-
 witz, eo explicatur, quod for-
 mula sollemnis antecedit. —
 κομίζομαι in sermone helle-
 nistico = 'accipio'.

11 εὐχαριστέω 1) 'gratus
 sum' (Dem.), 2) 'gratias ago'
 (Pol., al., sic hoc loco), 3) 'gra-
 tus fio alicui, gratias alicuius
 mereo' Fl. P. II 2, 4, 6 (= Nr.
 12), Eleph. 13, 7 (= Nr. 25).
 4) 'beneficium facio, morem
 gero' Hib. (I) 66, 4 (= Nr. 23).
 εὐχαριστέω ἐπὶ τινι, cf. Paulus
 1. Cor. 1, 4.

13 ἀπολαμβάνω 'separo'
 (τὴν πόλιν Thuc.); 'circumdo,
 includo' τινά Hdt., Attici (ἀπο-
 λαμφθέντες πάντοθεν καὶ οὐκ
 ἔχοντες ἐξήλυσιν Hdt.), sic et
 hoc loco. ἀπολαμβάνομαι = ἐν
 κατοχῇ εἶμι.

14 ἀηδίζομαι 'aegre fero'
 vox Atticis ignota, cf. ἀηδεία
 Par. 48, 8 (= Nr. 49).

ἐνεκα τοῦ — διακεκυβε-
 ρνηκυῖα καὶ — ἐληλυθυῖα, parti-
 cipia pro infinitivis. L. 20 sq.
 demum apparent infinitivi ἐν-
 τεθυμῆσθαι — μηδ' ἐνβεβλο-
 φέναι, qui ab ἐνεκα τοῦ pen-
 dent (Wilamowitz).

16 διακυβερνάω Plat., Plut.
 'hindurchsteuern' Wilam., cf.
 Vat. A 12 sqq. (= Nr. 36).

εἰς πᾶν ἔρχομαι 'omnia ex-
 prior', iam Attici, = εἰς τὰ
 ἔσχατα ἔρχομαι Vat. A 12
 (= Nr. 36). (Cf. Mayer-G'schrey,
 Parthen. Nic. 37.) — τί fre-
 quens in sermone posteriore,
 ubi aliquid generatim atque
 universe designatur (Wilamo-
 witz).

καὶ δο[κο]ῦσα ν[ῦ]γ [γ]ε σοῦ παραγενομένου
τεύξεσθαι τινος ἀναψυχῆς, σὲ δὲ

μηδ' ἐντεθυμῆσθαι τοῦ παραγενέσθαι

20

μηδ' ἐνβεβλοφέναι εἰς τὴν ἡμετέραν περί-
<στασιν>. ὥς ἔτ[ι] σοῦ παρ[όν]τος πάντων

??

ἐπεδεόμην,

μὴ ὅτι γε τοσούτου χρόνου ἐπιγεγονότος

καὶ τοιούτων καιρῶν <καὶ> μηθὲν σοῦ ἀπε-
σταλκότος.

ἔτι δὲ καὶ Ὁρου τοῦ τὴν ἐπιστολὴν παρακεκο- 25

μικό[το]ς ἀπηγγελκότος ὑπὲρ τοῦ ἀπολελύσθαι σε
ἐκ τῆς κατοχῆς παντελῶς ἀηδίζομαι.

οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἡ μήτηρ σου τυγχάνει

20 μηδ' ἐντεθυμῆσθαι Moulton, Class. Rev. 15 (1901), p. 37 et p. 437 et Wilam. Les. 22 ἐπεδεόμην Witk. Prodr. (incertum), ἐπεδεομεν Forshall in edit., ἐπεδεόμεθα Keny., qui tamen haec adnotat: „the last three letters are quite doubtful being much huddled“. 28 οὐ μὴν ἀλλ' Wilck. l. l. et Witk., [θυμην ἀλλ

19 ἀναψυχῇ Eurip. et alii; cf. LXX Ps. 65 [66] 12, Ier. 30, 9 [49, 31], Hos. 12, 8 [9] (Deißmann l. l.). De verbo ἀναψύχω 'requiesco' Anz, Subsidia 47.

20 ἐνθυμέομαι τινός in modum φροντίζω τινός constructum (Wilamowitz).

τοῦ παραγενέσθαι, gen. inf., cf. notam ad Fl. P. II 13, 19, 8 (= Nr. 8).

21 βέβλοφα perf. aliunde ignotum.

περίστασις 'status difficilis, condicio d., miseria, inopia, calamitas'; sic LXX (2. Macc. 4, 16, Symmachus Ps. 33 [34] 5), Polyb., tit. Pergam. 245 A (Fränkel p. 140) (ante 133 a.

Chr.), tit. Sest. 25 (ca. 120 a. Chr.). Cf. Deißmann, Bibelstud. 148 sq.

23 μὴ ὅτι γε, cf. Paul. 1. Cor. 6, 3 μὴ τί γε (Moulton, Gramm. I 240 'not to speak of').

ἐπιγίνομαι 'advenio, sequor' (cf. τοῦ ἐπιγενομένου θέρους; Par. 25, 9 καθ' ὃν καιρὸν τὸ πένθος τοῦ Ἀπίος ἐπεγένετο); hic: 'elabor, praeterlabor'.

24 τοιούτων καιρῶν, cf. l. 15, de motibus regni (Preuschen, Mönchtum p. 58).

26 ἀπαγγέλλω 'renuntio, nuntio', ὑπὲρ τινός.

ἀπολύομαι 'discedo, exeo', cf. Par. 51, 26. Cf. Anz, Subsidia 29.

30 βαρέως ἔχουσα, κα[λῶ]ς ποιήσεις καὶ διὰ ταύτην
καὶ δι' ἡμᾶς παραγ[εν]όμενος εἰς τὴν πόλιν,
εἴπερ μὴ

ἀναγκαιότερόν σ[ε] περισπᾶι. χαριεῖ δὲ καὶ τοῦ
σώματος ἐπιμε[λό]μενος, ἵν' ὑγιαίνῃς.

ἔρρωσο. (ἔτους) β' ἐπεὶ λ'.

In tergo:

Ἑφαιστίωνι.

Keny.] 31 χαριεῖ Wilck. l. l., χαριε Keny. 33 β' Wilck.
(p. litt.), θ' Keny.

30 τὴν πόλιν Alexandream?

31 περισπάω 'aliorum traho'
Pol., Diod., Dion. Hal., Plut.;
'occupo' Aristot., 'retineo'.

ἀναγκαιότερον, in proxima
epistula additur τι (l. 21). τι
non est hic necessarium, cf.

Par. 44, 5 (= Nr. 36) ἡ ἕτερον
θέλεις λέγειν, Xen. Hell. 3, 2, 24
θεῖον ἡγησάμενος, Plat. rep.
I 328 e, II 358 c, 368 a etc.
(Fraenkel).

χαριεῖ, frequentius: καλῶς
ποιήσεις; cf. Goodsp. 4, 10
(= Nr. 51).

36. EPISTULA DIONYSII AD FRATREM HEPHAESTIONEM

IN SARAPEO RECLUSUM.

P. Vat. A (= LXXXI nr. 134 in catal. Marucchii). Reperta
Memphi. A. 168 a. Chr., ut vid. — Ed. primum Mai, Class.
auct. t. V p. 601 sq., accuratius (ad exemplar Amedei Peyron)
Bernardinus Peyron, Papiri greci p. 601 sq. Aliquot locos
correxerit Lumbroso in meo Prodrōmo pap. aet. Lag. p. 206 sq.
Papyrus in usum meum contulit Th. Sinko.

Διονύσιος Ἑφαιστίωνι τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.
εἰ ἔρρωμένῳ σοι τᾶλλα κατὰ λόγον ἀπαντᾷ,
εἴη ἅν, ὥς βούλομαι, καὶ αὐτὸς δ' ὑγίαινον καὶ
Εὐδαιμονίς καὶ τὰ παῖδια καὶ Ἰσιὰς καὶ τὸ παιδίον σου

4 Εὐδαιμονίς B. Peyron et Sinko, [Εὐδαιμονίης Mai et Lum-

4 Εὐδαιμονίς, sine dubio Dionysii uxor.

καὶ οἱ ἐν οἴκῳ πάντες. κομισάμενος τὴν 5
 παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν, ἐν ᾗ διεσάφεις διασεσῶσθαι
 ἐγ' μεγάλων κινδύνων καὶ εἶναι ἐν κατοχῇ,
 ἐπὶ μὲν τῷ ἐρῶσθαι σε τοῖς θεοῖς ἐπευχαρίστων,
 ἡβουλόμεν δὲ καὶ σὲ παραγεγονέναι εἰς τὴν
 πόλ[ι]ν, καθάπερ καὶ Κόνων καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἀπει- 10
 λη[μμένοι] π[ά]ντες, ὅ[πως] καὶ ἡ Ἰσιὰς τοῦ
 παιδίου σου εἰς τὰ ἔσχατα ἐληλυθότος διασεσω-
 κυῖα αὐτὸν ἐκ παντὸς τρόπου, ἔτι δὲ καὶ τοιούτους
 καιροὺς ἀνηντληκυῖα νῦν γε <ἰδοῦσά σε> τύχηι τινὸς
 ἀναψυχῆς. οὐ γὰρ πάντως δεῖ στενωῶς ἐπανά- 15
 γοντά <σε> προσμένειν ἕως τοῦ πορίσαι τι καὶ κατε-
 νεγκεῖν· ἀλλὰ πᾶς τις πειρᾶται, ὅπηνίκ' ἂν
 ἐκ κινδύνων διασωθῇ, ταχέως παραγίνεσθαι

broso] 6 ἡ Mai. B. Peyron, Sin., ἡ Lumbr. | διεσάφεις Lumbr.
 et Sin. [διέσαφες B. Peyron] 10 πόλ[ι]ν Sin., [πό]λιν B. Peyr. |
 οἱ ante ἀπει- non habet B. Peyron, habet Mai et test. Sin.
 11 π[ά]ντες Sin., . . ντες Lumbr., πάντες B. Peyron | ὅ[πως] B.
 Peyron 14 ἀνηντληκυῖα B. Peyron, Mai, Wilck. (p. litt.), Sin.,
 ἀνηνσταληκυῖα Lumbr. | ἰδοῦσά σε postea insertum (Wilck. p.
 litt., Sin.) 16 σε postea insertum (Wilck. p. litt., Sin.) |
 προσμένειν Witk. Prodr. ex im., προ(vel τερο)ισμένειν Lumbr.,
 πρισμένειν vid. Sin., non est περιμένειν (id quod supplebat
 B. Peyron) Lumbrosio teste 17 ὅπηνίκ' ἂν ἐκ B. Peyron,
 Wilck. (p. litt.), Sin., ὀπηνίκα . . εκ Lumbroso 18 παρα-
 γίνεσθαι B. Peyron, Sin.. παραγενέσθαι Mai, Lumbr. nihil ad-

10 τὴν πόλιν Alexandream?

13 ἐκ παντὸς τρόπου, cf.
 Hib. 54, 3 (= Nr. 21).

τοιούτους καιροὺς, cf. notam
 ad Lond. 42, 19 (= Nr. 35).

14 ἀναντλέω proprie 'ex-
 haurio' (Strabo), πόνους 'labo-
 res exanelo, perfero' Dion. Hal.,
 hic καιρούς.

15 ἀναψυχή cf. notam ad
 Lond. 42, 19 (= Nr. 35).

ἐπανάγω 'recedo, secedo'
 ἐμαντόν (Ael.), hic absolute,
 probabiliter 'in recessu vivo',
 'vivo'. B. Peyron: 'essendo tu
 partito molto alle strette'.

16 πορίσαι de pecunia, quam
 mendicando (vel incubando?)
 H. merebat, cogitare D. videtur.

καὶ ἀσπάζεσθαι τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παῖδια
 20 καὶ τοὺς φίλους. καλῶς οὖν ποιήσεις, εἴπερ μὴ καὶ σε
 ἀναγκαιότερόν <τι> περισπᾷ, συντόμως πειραθεὶς
 παραγενέσθαι καὶ τοῦ σώματος ἐπιμελόμενος,
 ἵν' ὑγιαίνῃς.

ἔρρωσο. (ἔτους) β' ἐπεὶ λ'.

In tergo:

Ἑφαιστίωνι.

notavit 19 τὴν γ. Mai et Wilck. (p. litt.), τὴν τε γ. B. Peyron, Sin. nihil adn. (Sinko conferebat papyrus cum textu, in quo τὴν τε γυναῖκα legebatur) 21 τι Mai, non habet B. Peyron, postea insertum esse docent Wilck. (p. litt.) et Sin. | πειραθεὶς Mai, Sin. [πειρασεὶς B. Peyron], Lumbr. nihil adnotavit 24 β' testibus Maio, B. Peyronio, Wilckeno (p. litt.), Sin.

b) EPISTULAE PTOLEMAEI, GLAUCIAE FILII, MACEDONIS, IN SARAPEO RECLUSI, EIUS FRATRUM ET AMICORUM.

De Ptolemaeo eiusque fratre Apollonio cf. supra p. 58 sqq.

37. EPISTULA LYSIMACHI AD PTOLEMAEUM.

P. Par. 32. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2355). Reperta Memphi. A. 162 a. Chr. — Ed primum Letronne, Notices et extraits XVIII 2, Nr. 32 (cum imagine).

Epistula haec in nomo Heracleopolite data esse videtur et quidem probabiliter in pago Psichin, ex quo Ptolemaeus oriundus erat (Lond. I 45, 7).

Menda haud pauca exhibet.

Λυσίμαχος Πτολεμαίω
 καὶ ταῖς διδύμαις καὶ Ἀπολ-
 λωνίω τοῖς ἀδελ-

1 Lysimachus non est frater Ptolemaei Apolloniive (cf. l. 27 sq. Ἰππαλός — ὁ ἀδελφός σου).

φοῖς χαίρειν. εἰ ἔρρωσθε,
καὐτὸς δ' ὑγλαῖνον. γινώ- 5
σκετε, ἀφ' οὗ ἀφ' ὑμῶν
ἀπελήλυθα, μὴ ἐσ-
χολακ[ε]ναι με,
π[ερὶ ὧν] ἐνετείλασ-
<λαμ[βάνειν] τὰ σιτάρια διὰ τὸ ὕδωρ> 10
θαί μ[οι], ἔτι δὲ καὶ ἐπι-
λεληῆσθαι τὰ μέτρα
τῶν ὀθονίων καὶ
μὴ δύνασθαί με δοῦ-
ναι τὸ μέλει καὶ τὰ 15
λοιπὰ, <ὧι εἴρηκῃς>, Ἀώγχει·
μὴ οὐκ ἀποδῶ σοί.
Καβάτοκον δ' ἐπιτη-
ρῶ, ἂν κατα[π]λῇ,

7 sq. εσ χολακ[ε]ναι Witk., ἐσ|χολα[κέν]αι Letr. 8 lacuna in fine, quam Letr. indicavit, in pap. non exstat (Wilck. p. litt., Witk.) 9 π[ερὶ ὧν] Witk., π[ερὶ ὧν] Wilck. (p. litt.), [ποιεῖν ὅσα] Letr. | ἐνετείλασ- l. 9 cum -θαί l. 11 coniungendum esse vidit Wilck. (p. litt.); l. 10 postea est inserta 10 λαμ (incertum) Witk., potest esse etiam λαν, ἀλλ; λαμ[βάνειν] Witk., λανθ[άνει] Wilck. (p. litt.), sed λανθ ad vestigia parum quadrat, ἀλλὰ [μὴ] Letr., at sic spatium non expletur | ὕδωρ Wilck. (p. litt.), ὕδωρ Witk. [falso τοῦ δεῖ σθαι Letr.] 11 θαί Wilck. (p. litt.) et Witk. [falso σθαι Letr.] | μ[οι] Witk., μοι Wilck. (p. litt.), [αὐτῶν] Letr. contra spatium 16 <ὧι εἴρηκῃς> video in pap., λοιπὰ <[ᾧ μ]οι εἴρηκαῖς> ωγγχει Letr., at ante Ἀώγχει neque quidquam evanuit neque deletum | Ἀώγγχει Witk. (male in Prodr. λωγγχει legi) 19 κατα[π]λῇ pap. (Wilck. p. litt. et Witk.); interciderunt 1 aut 2 litterae; κατα[π]λῇ

9 et 11 ἐνετείλασ-θαί = ἐνετείλασθε.

10 σιτάρια, cf. ad Lond. 28, 5 (= Nr. 39).

16 εἴρηκῃς = εἴρηκες, cf. παρ-εἴληφες Oxyrh. 742, 4 (= Nr. 70).

Ἀώγχει cf. Par. 57, 10 περὶ Ἀώγγιος, Par. 58, 17 (= Nr. 44) Ἀώγγειος λόγος.

17 μὴ οὐκ ἀποδῶ cf. Blab. Gramm. d. neutest. Gr.² 217.

- 20 ἀποστειλαί σοι· ἀπέ-
χω δὲ παρὰ Καβατό-
κου (δραχμᾶς) Ἀτκ': ἀπόσ-
τειλ[ό]ν μοι τὰ μέ-
τρα τῶν ὁθονίων,
25 ὅπως συντόμως
ἀποσταλῇ ὑμῖν.
Ἴππαλος δὲ ὁ ἀδελ-
φός σου ἀσυντά-
κτως κατέπλευ-
30 σε <ἐμοῦ ἡτοιμακότος πάντα>. ἐπιμέλου δὲ
τοῦ σώματος, <ὅπως
ὑγιαίνοντας ὑμᾶς ἀσπ-
ῆρωσο. <{π}ασώμεθα.>
(ἔτους) κ' μεσορῆι λ'.

In tergo:

- 35 ε[ἰς] τὸ Σαρα- Πτολεμαίω
πιῆν καὶ ταῖς δ[ιδύ]μ[αις].

Wilck. (p. litt.), κατ[αβ]αλῆ Letr. 22 [pro nota drachmae Letr. errore notam anni posuit] | A Wilck. (p. litt.) et Witk. (A probabilius quam A, cf. A vocis ἀσυντάκτως l. 28), A Letr. | post κ duo puncta 26 ἀποσταλῇ Witk. Prodr. [-λῆ Letr. falso] 27 ἀδελφός Witk. [ἀδελφός Letr.] 30 ἡτοιμακότος Witk. Prodr. [ἔτ- Letr. falso] | ἐπιμέλου Witk., -οῦ Letr. 31 sq. primo fuit σώματος. ἔρωσο; voces ὅπως — ἀσπ{π}ασώμεθα postmodo insertae 32 ἀσπ{π}ασώμεθα Witk. [ἀσπ{π}ασώμεθα Letr.] 35 sq. Verba haec in tergo exstare non indicavit Letr.; erui ex pap.

28 sq. ἀσυντάκτως (a voce συντάσσομαι τινι vel πρὸς τινα). Hippalus de suo itinere nihil

monuit Lysimachum, qui omnia praeparata habebat (sc. de quibus l. 9 sqq. sermo fit).

38. EPISTULA DIONYSII, STRATEGI MEMPHIDIS,
AD PTOLEMAEUM.

P. Par. 49. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2372). Reperta Memphi. A. 164—158 a. Chr. (= 18—22. Philometoris), quibus annis Dionysio a Ptolemaeo multi libelli supplices oblatis sunt. — Ed. primum Letronne, Notices et extraits XVIII, 2, Nr. 49 (cum imagine).

Papyrus haec interpunctionis signa exhibet. Singula enuntiata binis punctis alterum supra alterum positae separantur (quod in textu retinui), praeterea principio versus, in quo puncta apparent, paragraphus supponitur. (De usu paragraphi in papyris, codicibus, titulis v. Blass in praefatione editionis tertiae Hyperidis p. XII.)

Διονύσι[ος Πτολε]μαίωι [χ]αίρειν καὶ
ἐρρῶσθα[ι]. τοῦ[αὐ]τῆν ἐμαντοῦ
ἐλευθερ[ιότητ]α [ο]ὐ βαναύσιαν
ἐκτέθει[κ]α πᾶσιν ἀνθρώποις,
μάλιστα δὲ σοὶ κ[αὶ] τῷ σῷ ἀδελφῷ,
διὰ τε τ[ὸν] Σάραπιν καὶ τὴν σὴν

5

2 τοῦ[αὐ]τ (aut γ) ἣν Witk., τοι[αὐ]τῆν Letr., at non est τοι; plus quam duae litterae interciderere potuerunt; τότ[ε?] τὴν Wilck. (p. litt.), at τ non dignosco, tum plus quam una littera interciderit 2 sq. [ἐμαντοῦ [ἀν-] ἐλευθερίαν Letr., at in fine l. 2 nulla lacuna (Wilck. p. litt. et Witk.)) 3 ἐλευθερ[ί]αν καὶ τὴν Letr., ego in pap. ἀν καὶ τῇ non vidi; post ἐλευθερ sequitur lacuna 5 fere litt. (papyri particula avulsa), tum dignoscitur in ima linea vestigium litterae (α), deinde interciderit una littera, denique sequitur ν βαναύσιαν; Wilck. (p. litt.) legit: ἐλευθερ[ίαν] κ[ο]ὐ βαν., at post ἐλευθερ plus quam κον exstitisse videtur; ἐλευθερ[ιότητ]α [ο]ὐ ego (β. adiect.) 5 τῷ σῷ Witk. Prodr. [τῷ σῷ Letr. falso] 6 τ[ὸν] Σαράπιν Wilck. (p. litt.),

1 Dionysius est is strategus Memphidis, cui multos libellos supplices Ptolemaeus inter annos 18 et 22 obtulerat (cf. οἱ παρ' ἐμοῦ γραμματεῖς l. 13; v. Brunet de Presle in edit.

Letronnii). A. 24 strategus officio fungitur iam Posidonius.

4 ἐκτίθημι 'propono, in conspectu esse volo, ostendo'.

5 τῷ σῷ ἀδελφῷ, Apollonio, cf. l. 31 τὸ παιδάριον.

- ἔλευθε[ρία]ν κα[ὶ] πεπείραμαι,
 ἂφ' οὗ τε συνεστά[θ]ης μοι, εἰς πᾶν
 τό σοι χρήσιμον ἑμᾶντὸν ἐπιδιδόναι.
 10 τοῦ δὲ ἀδελφοῦ σου συμπεσόντος μοι
 <τῇι ἰξ' τοῦ μεχείρ>
 καὶ ἀξιώσαντός με, ὅπως, ἐὰν ἐνέγκῃ
 τρίτομον, μεταλάβωσιν αὐτῶι οἱ πα-
 ρ' ἐμοῦ γραμματεῖς πάντας τοὺς
 15 χορηματισμούς: εἶπα αὐτῶι μὴ ἐμὲ
 ἀξιοῦν, ἀλλὰ, δόξαντα ἀδελφὸν αὐτοῦ
 ἐν τῇι αὐλῇ εἶναι, παραγίνεσθαι:
 μονογράφοις δὲ μῆθ' ἐν διδόναι γράφειν
 μῆδ' ἀναλίσκειν χαλκοῦς, καὶ ἀπέλυσα
 εἰπας αὐτῶι ὁρθρότερον ἔλθειν, ὅπως
 λαβὼν παρ' ἐμοῦ ἐν Μέρφει σησάμῳ

ego τ[.] [?] σαραπιν vidi; σ est dubium, tum inter π et ι
 fortasse una littera intercidit;]ἀγά[π]ην Letr., vix recte
 7 καὶ π. Wilck. (p. litt.), ego κα[] π. video (καὶ? καχ?),
 κα[τα]πεπ- Letr. 10 σ vocis σου ex alia litt. corr. (μ?)
 11 voces suprascriptae peculiarem lineam non efficiunt, ne
 tamen confusionis auctor essem, numeros linearum Letronnii
 retinui. Idem feci in l. 35, quae ne ipsa quidem pro peculiari
 linea haberi potest, sed lineae 36 particula est 13 τρίτομον
 Wilck. (p. litt.) et Witk., τρίτονον dubitanter Letr. 16 ου vocis
 αὐτοῦ ex ωι corr. (Wilck. p. litt.) 18 μῆθ' ἐν ex μῆδ' ἐν correc-
 tum Witk. 19 post ἀπέλυσα perperam punctum posuit Letr.,

9 ἐπιδίδωμι (oratores Att)
 'fero' (auxilium); ἑμᾶντὸν τινι
 'me totum dedo'; cf. Aristetas.

12 ἐνέγκῃ sc. ὁ ἀδελφός σου.

13 τρίτομον, fortasse ἐν-
 τευξιν, ὑπόμνημα vel simile ali-
 quid, tria exemplaria eiusdem
 libelli. Cf. l. 17 μονογράφοις
 δὲ μῆθ' ἐν διδόναι γράφειν κτλ.

15 χορηματίζω 'libellum sup-
 plicem mihi oblatum tracto',
 χορηματισμός 'libelli tractatio'.

18 μονογράφος, in Tebt. 209
 Heraclides μονογράφος Nou-
 μηνίου πιττακίου memoratur.
 Cf. Tebt. 189

19 ἀπολύω 'dimitto'.

τέταρτον τρίψῃ μοι ἐν Μέμφει τρίμμα
 διὰ τὸ εἰς τὴν πόλιν με θέλειν δοῦναι
 ἀπενεργεῖν : ὁ δὲ φαίνεται τὴν
 ἡμέραν ἐκείνην ἀσχοληθεὶς ἥσχυνται 25
 συμμεῖξαι μοι : εἴπερ οὖν ἐστὶν αὕτη
 ἡ αἰτία καὶ διὰ τοῦτο οὐκέτι ἤκει πρὸς ἐμὲ
 ἀίσχυνθεὶς : παρακαλέσας αὐτὸν
 ἀπόστειλον πρὸς ἐμέ, γίνεται γὰρ
 ἐντραπῆναι : ἐγὼ γὰρ νῆ τοὺς θεοὺς 30
 ἀγωνιῶ, μὴ ποτε ἀρ[ρ]ωστει τὸ παιδάριον,

qui tum scribit εἶπας 22 τρίψῃ Witk. Prodr. [-ῃ Letr. falso]
 25 ἥσχυνται Witk. Prodr. [ἥσχυνται Letr. falso] 26 ἐστὶν

23 τὴν πόλιν Alexandream.

25 ἀσχολέω, pass. 'intensus sum' (Diod.), 'impedior' (Polyb.)

Vix ἥσχύονται inf. pro ἥσχύονται, nam in papyro hac eiusmodi menda non occurrunt.

29 γίνεται c. inf. = συμβαίνει c. inf. Cf. Atticum ἐστὶν c. inf., ut Plat. rep. I 331c αὐτὰ ταῦτα ἐστὶν ἐνίοτε μὲν δικαίως, ἐνίοτε δ' ἀδίκως ποιεῖν (Fraenkel) et ἐστὶν ὥστε 'fieri potest, ut; fortasse' Sophocl. — P. Cattaoui (Arch. f. P. 3, 60 l. 20) (II. s. p. Chr.) εἰς γέννηταί με ἀποδημεῖν, Amh. II 135, 10 (II. s. p. Chr.) εἰς γέννηται ἡμᾶς μὴ — ἀναπλεῖν, N. T. saepe ἐγένετο c. inf., velut ἐγένετό μοι — περιεστράψαι φῶς Acta ap. 22, 6 (Blaß, Gramm. d. neutest. Gr.² 245 sq., 232, Moulton, Gramm. 16 sq.).

30 ἐντρέπω 'confundo, pudorem infero; convinco' N. T., Ael., Sext. Emp., Diog. L.; med. 'pudet me, metuo, vereor aliquem' Polyb., Plut., alii, idem fere quod αἰσχύνομαι. (Eandem notionem etiam hodie verbo huic subesse testis est Legrand, Nouveau dictionnaire grec moderne - français, Paris 1882). Similiter Par. 47, 4 (= Nr. 48) ἵ μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι et, ut videtur, Par. 37, 24 ἐντρεπέντος (sic) δὲ τοῦ Ἀμώσιος. Altera notio verbi medii est 'curam habeo alicuius'. Cf. Anz, Subsidia 13 sq., Goetzeler, De Pol. eloc. 27, Blaß, Gramm. d. neutest. Gr.² p. 92.

31 μὴ ποτε ἀρρωστει non est errore pro -ῇ, pap. enim mendis orthographicis plane vacat. Cf. Genev 17, 15 (III. s. p. Chr.) ὑφωροῦμε —, μὴ ἄρα ἐνθρόσκων ἔλαθεν ὕδατι. Moulton, Gramm. 193.

35

καὶ οὐκ ἔχω σχολὴν ἀναβῆναι πρὸς ὑμᾶς.
 εἰ δὲ δι' ἄλλο τι οὐκ ὀπτάνεται μοι, γίνωσκε
 σαφῶς, ὅτι, ἐὰν ἀναβῶ κἀγὼ προσκυνῆσαι,
 <πρὸς σὲ οὐ μὴ εἰσέλθω, εἰς δὲ>
 {{ἀλλ}} τὰ Πρωτάρχου καταλύσω. ὑγίαινε.

In tergo:

Πτολεμαίωι.

Witk. Prodr. [ἔστι Letr. falso] 33 ὀπτάνεται Witk. Prodr.
 [ὀπτάεται Letr. falso] 35 voces postea insertas Letr. non in-
 dicavit | μὴ Witk., μ[ῆ] Letr. | εἰσέλθω Wilck. (p. litt.), ἐπέλθω
 Letr. et ego legebam 36 ante τὰ tres litterae deletae, quod
 apud Letr. non indicatur; tres illas litteras deletas Wilcken
 ἀλλ esse putat et Dionysium 'alium adibo' scribere voluisse
 interpretatur (p. litt.) (ego antea de εἰς cogitabam) 35—36 cf.
 notam ad l. 11.

33 ὀπτάνω = ὀράω et ὀπ-
 τάνομαι (ὀπτάνομαί τινι) LXX,
 N. T. (Act. ap. 1, 3). Cf. Blaß,
 Gramm. d. neutest. Gr.² p. 59,
 114 sq., 189, Deißmann, Licht
 v. Osten 52.

34 ἀναβῶ προσκυνῆσαι de
 inf. finali cf. Moulton, Gramm.
 205.

ἀναβῶ. Sarapeum altiore
 loco situm erat quam oppidum
 (Strabo XVII 1, 32).

35 οὐ μὴ εἰσέλθω, cf. no-
 tam ad Fl. P. II 13, 19, 13
 (= Nr. 8) Una rarum fut.
 vocis ἔρχομαι evitatur. Ptole-
 maeo recluso hospites excipere
 licuit (Otto, Priest. u. Temp.
 I 120, 7).

36 καταλύω ('divertor apud
 alqm., in aliquo loco') Xen.,
 Pol., παρὰ τινα (iam Thuc.)
 vel παρὰ τινι, praeterea εἰς
 (Aeschin.).

τὰ Πρωτάρχου = τὸ II. κατὰ-
 λυμα, 'Protarchi diversorium,
 taberna', quae praeter multas
 alias in Sarapei area erat. De
 qua re edocemur Par. 34, ubi
 Nicanor θεράπων haec narrat
 (8 sqq.): γνόντε[s δ'] ἐμέ (?),
 ὅτι ἐν τῷ Σερραπειῶι θερά-
 πεύω, ἡρώ[τη]σάν με, ἐν
 ποίῳ καταλύματι. ἐγὼ δὲ ἀπ-
 ἐκρίθην. „ἐν τῷ Πρωτάρχου
 κατα[λ]ύματι[ι], οὗ θυρουρεῖ
 Φαναστῆς (?).“ In urbe Memphi
 erat „taberna Arsinoitarum“
 (τὸ κατάλυμα τῶν Ἀρσινοϊτῶν)
 πρὸς τὸ Ἀφροδίσιον sita (ibid. 5).
 ὑγίαινε Est hoc unicum
 in epistulis privatis aetatis
 Lagidarum exemplum clausu-
 lae ὑγίαινε pro solitis ἔρρωσο
 et εὐτύχει usurpatae Clausula
 haec hoc loco in epistula per-
 sonae ordinis superioris missa
 ad personam ordinis inferioris
 adhibetur.

39. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM
SARAPIONEM.

P. Lond. (I) 28. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. Circa a. 162 a. Chr. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. I p. 43.

Non est missa a scribente.

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος [. . .

Σαραπίωνι os [. . .

τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.

καλῶς οὖν πόλεως

φροῦσαι μοι σιτάρι-

ον. δέδωκα

Πτολεμαίω τὰς

(δραχμὰς) σ'. {{ἔχεις παρὰ}}. εὐτύχει.

1 [. . . et 2 [. . . Wilck. (p. litt.), Keny. nihil nisi terna puncta posuit, uncis non additis 7 τὰς Wilck. dubitanter (τα certum esse monens) (p. litt.), το . . Keny. 8 σ' Wilck., σ' Keny.

2 Sarapio est frater Ptolemaei et Apollonii, commemoratus in Lond. 33 b, 3 (= Nr. 40).

5 φροῦσαι = φροντίσαι.

σιτάριον demin. = σῖτος Hippocr., papyri, Polyb., Plut., Epict., Anth. Pal.

8 εὐτύχει. Parum quadrat ad Mahaffii observationem, secundum quem haec formula non usurpatur nisi in epistulis ad homines gradus superioris datis. Cf Wilcken, A. f. P. I 161.

40. INITIUM EPISTULAE APOLLONII
AD FRATREM HIPPALUM.

P. Lond. (I) 33b. Asservatur in Museo Britannico. Reperta Memphi. A. 161 a. Chr. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. I p. 20.

Continet a) libellum supplicem Thautis et Thauetis gemellarum Sarapioni oblatum; b) in margine: initium epistolae Apollonii, exercitationis causa scriptum, quod hic repetitur.

Ἀπολλώνιος

Ἰππάλωι

καὶ Σαραπίωνι

καὶ Βερενίκῃ

5

καὶ Πύρρῳ

καὶ τοῖς ἐν οἴκῳ(ι)

πᾶσ{α}ι χαίρειν

καὶ τὰ ἄλλα σοι

κατὰ λόγον ἔσται.

10

καλῶς οὖν [πο]ιήσεις

6 ενοικ^ο Wilck. (p. litt.), εν οικο Keny. 7 πασαι certum Keny. (p. litt.)

6 ενοικ^ο pro ἐν οἴκῳ(ι) = ἐν οἴκῳ Wilck. (p. litt.); formula τοῖς ἐν οἴκῳ πᾶσι sollemnis est. Idem vir doctus ἐνοῖκο(ις), quod G. g. A. 1894 p. 722 legebatur, nunc respuit. ἐνοικοῦσι, quod rationibus palaeographicis magis commendatur quam ἐν οἴκῳ, contra

sollemnem dicendi modum peccat. οἱ ἐν οἴκῳ est sollemnis formula epistularum usque ad II. saec. p. Chr., inde a quo tempore locutioni οἱ ἐνοικοι locum cedit (Brinkmann Rh. M. 64, 315). Locos epistularum v. in indice.

9 ἔσται pro ἔστω, ut videtur.

41. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 59. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2383). Reperta Memphi. A. 160 a. Chr. — Ed. primum Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 59 (cum imagine). — Duae manus, quarum altera l. 1—13 et l. 15, altera, quae Ptolemaei esse videtur, l. 14 et 16—18 exaravit.

Epistula haec in nomo Heracleopolite probabiliter data est (cf. Σαραπίωνι l. 8).

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίῳ τῷ πατρὶ

1 τῷ Witk. Prodr., certum [τῷ Letr.]

1 τῷ πατρὶ. Apollonius Ptolemaeum, fratrem suum natu maiorem, in cuius tutela

quodam modo erat, patris appellatione salutatur. Fratris nomen semel tantum ei im-

χαίρειν. τὸν λόγον τῶν χαλκῶν ἀπέστη-
κα (δραχμὰς) ἡ' ἀργυρίου (δραχμὰς) Δσξ', καὶ παρὰ
σοῦ (δραχμὰς) Α'.

πέπρακα τὸ ὀθόνιον (δραχμῶν) ϥ' καὶ τὸ εἰμάτιον (δραχ- 4—5
μῶν) τπ', | γ(ίνεται) τ(άλαντον) α' (δραχμαὶ) ρμ'. — (Letr.)

Τούτων ἡγώρακα σίτου ἀρ(τάβας) β' (δραχμῶν) χλ', 6
Ἴππωνι (δραχμὰς) Ατ'

καὶ παρὰ Πετήσιος ἀρ(τάβας) ι' χο(νικας) ι' (δραχ-
μῶν) Γοε',

3 η Revillout (Lettres à M. Lenormant p. 212) [μ Letr. falso]. Ll. 4—5 in papyro unam lineam efficiunt; ne confusionem introducerem, numeros Letronnii retinui. Idem feci in ll. 11—12 et ll. 17—18, quae et ipsae in pap. singulas lineas efficiunt 6 β' omisit Letr. χλ' Witk. Prodr. [αλ' Letr. falso] 7 ἀρ(τάβας), scripserat primo ι, tum in α mutavit (Witk. Prodr.) | χο(νικας) ι' Witk. Prodr. [pro hoc ι' Letr. falso compendium vocis γ(ίνεται) posuit] | voces (δραχμῶν) Γοε' in rasura, propterea addita, quod verba Ἴππωνι

ponit (Par. 46, 1 = Nr. 47). Similiter in Berol. 6875 (Berl. Urk. Nr. 164) a Lycarione Emphuiti patris nomen imponitur, quamvis Lycario non sit eius filius. Sine dubio patris titulus personis illis honoris causa impertitur.

2 τὸν λόγον τῶν χαλκῶν sc. λαβέ, cf. l. 16 (sic et Wilck. p. litt.).

Medium ἀφίσταμαι est 'solvo pecuniam debitam'; μὴ χρεῖος ἀποστήσονται iam Hom. Iliad. Alia notio vocis ἀφίσταμαι est = ἀπαριθμοῦμαι 'mihi pendendum, adnumerandum curo': CIA I 32, 18 παρὰ δὲ τῶν νῦν ταμιῶν καὶ τῶν ἐπιστατῶν τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς, οἱ νῦν διαχειρίζουσιν, ἀπαριθμεσάσθον καὶ ἀποστεσάσθον (sibi pendenda curanto οἱ ταμίαι) τὰ χρέματα (Herwerden, Lex. gr.

suppl.). An hoc loco 'solutum accepi' (aut 'pro . . argenti . . aeris accepi', quo casu (δραχμῶν) ἡ' legendum)? Grenfell-Hunt-Smyly (The Tebt. pap. I 585) ἀπέστηκα pro ἀπέσχηκα exaratum esse suspicantur (idem Wilck. p. litt. et Fraenkel Museum 1908, 242), at sufficisset praesens ἀπέχω.

3 drachmae 8 argenteae convertuntur in 4260 drachmas aereas, id quod primus Lumbroso vidit (Recherches p. 41 sq.). (Cf. Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebt. pap. I 585 sq., Otto, Pr. u. Temp. I 379, 2). Haec est causa, cur postea 8 drachmarum argenti nulla ratio habeatur.

4 De othoniis cf. Otto, Pr. u. Temp. I 300 sq.

7 ἀρ(τάβας) sc. σίτον.

Σαραπίωνι (δραχμας) ο', ἐρείου (ἥμυσυ) (δραχμῶν) σ',
ἄλλο (ἥμυσυ) (δραχμῶν) σ'

καὶ παπύρους (δραχμῶν) ρμ', ἀνήλομα (δραχμαὶ) ρ',

10 τῇ ἐπητηρία (δραχμας) μ', τῷ γναφεῖ (δραχμας) π',

11-12 γ(ίνεται) [vel γ(ίνονται)] (δραχμαὶ) Εὐλε', λ(είπεται)
(Letr.) (δραχμαὶ) ρνε'. εὐτύχει.

(δραχμας) Ατ' postmodo, ut puto, inserta sunt 8 ερειου, sequitur compendium litterae σ simile, tum (δραχμῶν) σ' ἄλλο et idem compendium quod ante, denique (δραχμῶν) σ' (sic et Wilck. p. litt.). Compendium illud cum Wilkeno ἥμυσυ (vel potius ἥμυσυ, sic enim haec vox scribi solet) significare puto. Letr.: ἐρείους, anni nota (falso), drachmae nota (male in Prodr. post ἄλλο litteram ε legi) 9 (δραχμῶν) ρμ' Witk. Prodr. [γμρ Letr. falso] | (δραχμαὶ) ρ' Witk. Prodr. [Γρ Letr. falso] 10 τῆς . ητηρία Witk., inter ε et η potest esse μ, ν, κ, χ, γ (minus probabile videbatur mihi π, at in imag. π facile legi potest), τῇ ἐπητηρία Wilck. p. litt., . . κπηη- Letr. | τῷ Witk. (certum) [τῷ Letr.] | (δραχμας) π' Witk. Prodr. [Γ το Letr. falso] ll. 11-12 cf. notam ad ll. 4-5.

8 ἐρείου (= ἐρίου) ἥμυσυ,
probabiliter λίτρας Wilkeni
opinione, 'dimidia pars librae,
semilibra' (p. litt.).

3-5 Rationes accepti:

4260 dr.

1000 „

500 „

380 „

6140 dr. = 1 tal. 140 dr.

6-11 Rationes expensi:

630 dr.

1300 „

3075 „

70 „

200 „

200 „

140 „

100 „

40 „

80 „

5835 dr.

(l. 11) 5835 dr.

λείπ. 155 „

5990 dr.

(Erravit Apollonius, ex-
spectatur enim:

5835 dr.

λείπ. 305 „ (pro 155)

6140 dr.)

10 τῇ ἐπητηρία a voce ἡ
ἡπήτρια 'sartrix', fem. vocis
ἡπήτηρ (masc. Batrach. et Xen.
Cyr. I 6, 16). Cf. Photius ἡπήτην·
οὐδεις εἴρηκε τῶν Ἑλλήνων·
οὐδὲ ἡπήτριαν ἀλλ' ἀκέστριαν
(ex Aelio Dionysio, cf. Naber
in edit. p. 139). Sensum vocis
corruptae eruit Fraenkel (Mu-
seum 1908, 243). Eadem occur-
rit in Leid. S II 2: τῇ ἐπητηρία
in rationibus a Ptolemaeo aut
ab Apollonio scriptis (Wilck.).

(ἔτους) κβ' παῦνι ιθ'. ἔρρωσαι;

13

Litteris grandioribus, manu, ut puto, Ptolemaei:

γ(ίνεται) (δραχμαὶ) Γῆε', λ(είπεται) (δραχμαὶ) Βσλε'.

In tergo:

(manu Apollonii:)

Πτολεμαίωι.

15

(manu Ptolemaei, ut puto:)

λαβέ τὸν λόγον τῶν χαλκῶν φαιμενώθ

κε' Ἀπολλωνίῳ (δραχμαὶς) Γ', Ἀρμαῖς (δραχμαὶς) υ', 17—18

ἄλλας (δραχμαὶς) | τ', γ(ίνεται) (δραχμαὶ) Γψ'. (Letr.)

13 interrog. signum posuit Wilck. (p. litt.) 15 Πτολεμαίωι Witk. (cert.) [-ω Letr.] 17 Ἀπολλωνίῳ Witk., (cert.) [-ω Letr.] 18 ἄλλας probabilius quam ἄλλα Witk. γ(ίνονται.) (δραχμαὶ) Γψ' Witk. Prodr. [Letr. notam vocis γ(ίνονται) omisit et pro Γ litteram E posuit] Ll. 17—18 cf. notam ad ll. 4—5.

13 παῦνι est mensis decimus.

ἔρρωσαι; dubitanter interrogationis signum posui Wilckenum secutus, exspectatur enim αῖρ' ἔ; vel γράψον μοι, εἰ ἔ. Ipse de ἔρρωσαι pro ἔρρωσο dicto cogitabam.

(l. 14) 3905 dr.

λείπ. 2235 „

6140 dr. (cf. l. 4.)

Numerus 3905 dr. (l. 14) constare videtur ex:

630 dr. (l. 6)

3075 „ (l. 7)

200 „ (l. 8)?

3905 dr.

i. e. summae pro frumento

solutae adduntur, accedit, ut videtur, ἐρείου 200 dr.

16 φαιμενώθ est mensis septimus. Rationes in aversa papyri parte servatae fortasse ad annum proximum (159 a. Chr.) pertinent. Rationes has Ptolemaeus non cum Apollonio fratre communicat, ut Ἀπολλωνίῳ l. 17 docet, sed sive ad suum usum conscripsisse videtur sive, ut eas homini nobis ignoto transmitteret.

(l. 17) 3000 dr.

400 „

300 „

3700 dr.

42. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 60. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2384). Reperta Memphi. A. 154 a. Chr. (a. 28. Philometoris mense 1. die 3). — Ed. primum Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 60 (cum imagine).

Epistulas huius argumenti posteriores generi τῶν ἐρωτημα-
τικῶν adnumerabant (cf. Brinkmann RhM. 64, 313).

Ἀπολλώνιος
Πτολεμαίῳ
τῷ πατρὶ χαίρειν.
ἀπόστιλόν μοι,
πόσον ἔχει Πτεν-
σοράπιος καὶ ἀπὸ
ποίου χρόνου,
ὁμοίως καὶ Κόττα-
βος, ὁμοίως καὶ
Χεντοσνεύς.
ἔρρωσο. (ἔτους) κη' θῶϋ <θ>
γ'.

In tergo:

Πτολεμαίῳ.

2 Πτολεμαίῳ cum ι adscr. Wilck. (p. litt.) 3 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr. 5 sq. Πτενσοράπιος Wilck. (p. litt.), ο in pap. ita mihi exaratum esse videtur, ut possit esse etiam εν vel ει, sed forma huius nominis in -εως vel -εις non exstat [παρὰ σοῦ Σαραπίων Letr. perperam] 6 sq. ἀπὸ ποίου Witk. et Wilck. (p. litt.) [Letr. falso καὶ '[ἀφ'] οὔ] 11 κη Letr., Wilck. (p. litt.) et Witk. | θῶϋθ Wilck. (p. litt.) et Witk.; θ spatio deficiente suprascr. 12 γ Witk., omisit Letr.

5 Πτενσοράπιος. Egit de parte formam nominis Ὁσόρα-
hac voce Wilcken, Arch. f. P. 3, πης servari.
250, docens in altera eius

43. EPISTULA SARAPIONIS AD FRATRES EIUS PTOLEMAEUM ET APOLLONIUM.

P. Par. 43. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2366). Reperta Memphi. A. 154 a. Chr. (a. 28. Philometoris mense 11. die 21). — Ed. primum Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 43 (cum imagine).

Mendis scatet.

Σαραπίων Πτολεμαίω καὶ Ἀπολλωνίῳ <τοῖς ἀδελφοῖς>
χαίρειν. εἰ ἔρρωσθαι, ἔρρω-

μαι δὲ καὶ τοῖ. συγγέγραμμαι τῇ Ἑσπέρου θυγατρὶ.
μέλλω δὲ ἰσάγειν

ἐν τῷ μεσορῇ μηνί. καλῶς ποιήσεις ἀποστεῖλαι μοι
ἱμίχουν

ἐλαλόν. γέγραφ' ἱμεῖν, ἵνα εἰδῇται.

in sinistra parte (postmodo in dextra parte (fortasse
additum, ut videtur): l. 4 continuatur):

<παραγενομένου δὲ εἰς ἔρρωσο. (ἔτους) καὶ ἐπεὶ 5
τὴν ἡμέραν, κα'.

Ἀπολλώνιος>.

In tergo (eadem manu):

Πτολεμαίω

Ἀπολλωνίω.

1 [Ἀπολλωνίῳ Letr. falso] 2 καὶ τοῖ Witk. (certum) [καὶ τοῖς Letr.] | δὲ ἰσάγειν, non δ' εἰσάγειν, in pap. enim δε et ἰσάγειν distant 3 [τῷ Letr. falso] | ἱμίχουν Witk. (certum) [ἡμίχουν Letr. falso] 4 [[καθὸ] post ἐλάλιον supplet Letr., at in pap. nulla lacuna (Witk)] | γεγραμμεῖν video in pap. (ἱμεῖν pro ὑμῖν); non est -ταμμεῖν (pro -ταμμεν) [γέγραφα ὑμῖν] Letr.] | ἵνα Witk. (certum) [ἵν' Letr. falso] 6 Ἀπολλώνιος in Prodr. falso de scriptura Ἀμμώνιος cogitavi) 7 [pro Πτολεμαίω Letr. errore Ἀπολλωνίῳ dedit].

1 ἔρρωσθαι = -σθε.

2 καὶ τοῖ pro καὶ τοῖς.

συγγράφομαι τινι 'contractum nuptialem facio cum aliquo'.

εἰσάγω 'nubo'.

Hesperus ille erat vicinus fratrum Ptolemaei in pago nomi Heracleopolitani Psichin. A. 162, i. e. octo annos ante tempus huius epistulae, inter eum et fratres Ptolemaei inimicitiae erant exortae (Par. 38).

3 ἱμίχουν = ἡμίχουν, cf. ἱμι-

τέλεστα Leid. U 3, 8 (saec. II. a. Chr. pars prior).

4 ἱμεῖν = ὑμῖν.

εἰδῇται = εἰδῇτε.

5 Verba παραγενομένου — ἡμέραν, opinione Wilckeni etiam Ἀπολλώνιος, postmodo sunt addita. Wilcken παραγενομένου errore pro παραγενοῦ, nom. autem Ἀπολλώνιος pro voc. Ἀπολλώνιε positum esse explicat (p. litt.).

εἰς τὴν ἡμέραν sc. τὴν τοῦ γάμου.

44. EPISTULA PTOLEMAEI AD FRATREM
HIPPALUM.

P. Par. 58. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2382). Reperta Memphi. Rationes partis aversae papyri ad a. 28, sine dubio Philometoris (= 154 a. Chr.), menses secundum (φαιῶφι) usque ad duodecimi (μεσορῆ) diem 30. pertinent, ineunte igitur a. 29 (= 153 a. Chr.) exaratae sunt. Epistula ipsa, quae in antica papyri parte scripta est, rationes illas aetate procul dubio superat. — Ed. primum Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 58 (cum imagine).

Scriptura papyri hodie admodum iam evanida. Epistula non est ad finem perducta (deest ἔρρωσο) neque e Sarapeo missa.

Mendis scatet.

Πτολεμαῖος
Ἰππάλῳ χαίριν.
τετίμηκα
τὴν βοῦν ταλάν-
των τρία ἥμισυ.
ἀπέχει (δραχμας) Α',
ἀπόδος αὐτῇ
τάλαντα ας
. . . μ[.]
τρὶς ἥμισυ.
ἢ ἂν μὴ θέλη,
δὸς αὐτῇ, ἱνα

2 Ἰππάλῳ Witk. [Πτολεμαί]ω Letr. falso] | prior littera ι vocis χαίριν fortasse ex ρ corr.; χαίριν (certum) Witk. [χαίρειν falso Letr.] 6 Α Witk. (fere certum), Δ Letr. (minus probab.) 7 αὐτῇ aut αῖν (pro Α legendum esse Δ minus probab.) Witk., ΑΓ (= γίνονται) † (= δραχμαὶ) Η Letr. 8 α finalis vocis τάλαντα ex alia littera corr. | ας, at α ambiguum, Witk. (an δ?), [τάλαντα . . . ας Letr., at inter τάλαντα et ας nihil fuit] 9 . . . μ[.], at fortasse a scribente deletum (Witk.), . . . Letr. 10 τρὶς Witk., τρὶς Letr. 11 θέλη Witk. (distincte videbam), θέλη Wilck. (p. litt.) [θέλ[ι]ς Letr.] 12 αὐτῇ ἱνα vel αὐτῇ

ἀποδον . . ι

ἀραβῶνα, καὶ πα-

ραγίνου μοι

15

εἰς τὸ Σαραπιῆν.

In tergo (eadem manu):

ῥώνχειος λόγος

(ἔτους) κη' φαῶφι ἕως

παμενῶθ λ'

Γυν', φαρμοῦ-

20

θι ἧς μεσορῆ λ'

(δραχμαί) Βχν', γ(ίνεται) τ(άλαντον) α'.

sequitur litteris in contrariam partem currentibus:

Ἰππάλωι.

Witk., αὐτῇι, ὡς Letr. 13 αποδον . . ι Witk. (an ἀποδούημι [cf. ἀποδῶν Aristaeas 238]?, ἀποδοῦ σσι?, αὐτὴν ἀποδοῦναι?), lectio ἱνα ἀποδον . . ι Wilckeno dubia videtur (p. litt.), ἀποδοῦ ἡ Letr. 16 Σαραπιῆν Witk., ι ex alia litt. corr. [Σαραπεῖην Letr. falso] 18 ἕως Witk. [ἥως Letr. falso] 23 Ἰππάλωι Witk., ινν Letr., qui litteras in contrariam partem hic currere non vidit ideoque lectionem eruere non potuit.

14 Femina, quae vaccam vendebat, pignus mille drachmarum accepit. De pignore (ἀραβῶν) v. Deißmann, Bibelstud. 104 sq., de orthographia vocis ἀρ. Deißmann, Neue Bibelstud. 11 et Blaß, Gramm. d. neutest. Gr.² 12.

17 ῥώνχειος cf. adn. ad Par. 32, 16 (= Nr. 37).

20 sqq. Rationes hae sunt: 3450 dr.

2650 „

6100 dr. = 1 tal. 100 dr.

(papyrus habet τ(άλαντον) α' pro: τ(άλαντον) α' (δραχμαί) ρ').

45. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM PTOLEMAEUM.

P. Par. 44. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2367). Reperta Memphi. A. 153 a. Chr. (= a. 29. Philometoris mense 11. die 8). — Ed. primum Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 44 (cum imagine).

Epistula haec ex nomo Heracleopolite missa est (cf. l. 2 sq.).
Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίω τῷ πατρὶ χαίρειν. εἰ ἔρρωσai,
ἔρρωμαι δὲ καὐτός,
εἶε ἄν, ὥς βούλομαι, καὶ τὰ ἄλλα σοι κα{ι}τὰ λό[γ]ον
ἀπαντᾷ. γίνωσκέ με πεπορεῦσθαι εἰς Ἡρα-
κλέους πόλιν ὑπὲρ τῆς οἰκίας. τοὺς χαλκοὺς, οὓς
κέχρηκας Πετοσίριος καὶ Σεμφθῆαι, κεκόμισ-
<μ>αι Σαραπίωνι>. τὰς μὲν (δραχμας) Α', ἃς δέδω-
κας Πτενῆθι χῆνα ἀγοράζει, τί κελεύει[ι]ς ὑπὲρ
τούτων; ἀπόστιλόν μοι ἐπι-
5 τόλιον ἔχων<τα> Πολυδεύκην ταχὺ καὶ ἡ ἕτερον
θέλεις λέγειν, λέγε, ἐγὼ γὰρ ἐνύπνια

1 τῷ Witk. Prodr. [τῷ Letr. falso] 2 εἶε Witk. Prodr. [εἶη
Letr. falso] | καὶτὰ Witk. Prodr., κατὰ Letr. 3 sq. Σεμφθῆαι
Witk. [Σεμφθ καὶ Letr. falso] | κεκόμισ[μ]αι Σ. Witk., κεκόμισ |
[μ]αι καὶ Σ. Wilck. (p. litt.), κεκόμικ[α] | καὶ Letr., sed post μ
non est κ 4 Σαραπίωνι, ι fin. ex α corr. vid (Witk.) | Α'
Wilck. (p. litt.), Γ' Letr. | τούτων, ω ex ο corr. (Witk.)
5 ἔχων<τα> Witk. Prodr., ἔχοντα Letr. | λέγε Witk. (confirmat

2 εἶε = εἶη.

καὶτὰ lapsu pro κατὰ (re-
petivit praecedens καὶ τὰ vel
propter ι in σοι).

γίνωσκέ με πεπορεῦσθαι inf.
pro ptc., cf. Moulton, Gramm.
I 229, Kühner-Gerth II^s p. 50 sq.,
68 sq.

3 εἰς Ἡρακλέους πόλιν.
Ptolemaeus oriundus erat ex
pago nomi Heracleopolitani
Psichin (Lond. 45, 7). In pago
illo possidet domum (l. l. ὑπαρ-
χούσης μοι πατρικῆς οἰκίας
π[ερὶ] κ[αὶ] ὥμην Ψίχιν τοῦ Ἡρα-
κλεοπολίτου).

4 ἀγοράζει = ἀγοράζειν (sic
et Wilck. p. litt.) vel ἀγοράσειν.

In Par. 52, 12 pretium an-
seris sunt 2000 drachm., sc.
aeris (Wilck. p. litt.).

5 ἔχοντα = ἔχοντα.

Πολυδεύκην, probabiliter
servum. Per eundem epistulam
sibi mitti vult a praefecto
Apollonio in Par. 45, 6 (= Nr. 46).

ταχὺ cf. notam ad Par. 45, 5
(= Nr. 46).

ἡ = εἰ.

ἕτερον sine τι, cf. Nr. 35, 31
cum nota et Nr. 36, 21.

ὁρῶ πονηρά. βλέπω Μενέδημον κατατρέχοντά με.
 [διασάφη]σόν μοι τὰ περὶ Ἀπολλώνιον
 καὶ τὰ περὶ σαντὸν ἀκριβῶς, ὅπως ἴδῳ ἀγωνιῶ γὰρ
 περὶ σοῦ. ἔρρωσο. (ἔτους) κθ' ἐπεὶφ ἡ'.

In tergo:

τῷ πατρὶ Πτολεμαίῳ.

Wilck. p. litt.) [[ἐμ]έ Letr.] 6 [διασάφη]σόν μοι Witk. (cf. Par. 45, 3 = Nr. 46); post με 7 fere litterae evanidae; (confirmat Wilck. p. litt., qui etiam litterarum δ et φ vestigia dispicit); με ερνας Letr. 7 εἰδῶ Wilck. (p. litt.), ego ὅπως [ε?] ἴδῶ videbam, ὅπως ἴδω Letr. 8 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr.

6 De Menedemo illo in epistula eodem die ad Apollonium, praefectum Anubiei, missa (Par. 45, 6 sqq. = Nr. 46) haec scribit: ὁρῶ ἐν τῷ ὕπνῳ τὸν δραπέδην Μενέδημον ἀντικείμενον ἡμῖν. προσέχων, μὴ εὔρη τι κατὰ σοῦ ἱπὺν, εὐλαβοῦμαι τὸν ἐνδίκτην τὰ πλῖστα, τὰ πράξεις, μὴ ἐπιγένη[οι]το. In alia epistula (Par. 47 = Nr. 48) scribit (l. 14 sqq.): γίνωσκ<ε>, ὅτι πηράσεται ὁ δραπέ[τ]ης μὴ ἀσῖναι ἡμᾶς ἐ[πλ τ]ῶν τόπων ἱγαι, χάριν γὰρ ἡμῶν ἡζημίοται εἰς χαλκοῦ τ(άλαντα) ἰε'. In eadem epistula sese et fratrem Ptolemaeum in magno periculo versari narrat. Alterius Menedemi, qui fuit τῶν παρὰ Διονυσίου, τοῦ στρατηγοῦ Memphidis, et τῶν καλλυντῶν, men-

tionem facit Ptolemaeus in Par. 36, 18 sqq.

κατατρέχω 'persequor fugientem, impetum facio, aggredior, impugno'. In epistula ad Apollonium, praefectum Anubiei, data scribit de eadem re: (l. 6) ὁρῶ ἐν τῷ ὕπνῳ τὸν δραπέδην Μενέδημον ἀντικείμενον ἡμῖν. In Par. 50, 18 (160 a. Chr.) legimus: ὦμην περιστερίδ'· ἡ δ' ἐκπέφηνεν ἐκ τῆς χειρὸς μου καὶ κατατρέχω αὐτὴν λέγων· οὐ μὴ ἀφῶ αὐτὴν φυγῖν. καταλαμβάνω αὐτὴν κτλ.; Par. 23, 7 (165 a. Chr.) ἀ<πο>σπασάμενος τὴν μάχαιραν κατέτρεχεν αὐτόν.

τὰ περὶ Ἀπολλώνιον sc. τὸν ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην Ἀνουβιεῖον, ad quem eodem die epistulam mittit.

46. EPISTULA APOLLONII, FRATRIS

PTOLEMAEI, AD APOLLONIUM,

ἡγεμόνα καὶ ἐπιστάτην τοῦ Ἀνουβιεῖου.

P. Par. 45. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2368).
 Reperta Memphi. A. 153 a. Chr (= a. 29. Philometoris mense

11. die 8., i. e. eodem die atque epistula praecedens, Par. 44 = Nr. 45). — Ed. primum Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 45 (cum imagine).

Epistula haec manu Apollonii, Glaucia filii, exarata est. Apollonius, ἡγεμὼν καὶ ἐπιστάτης Ἀνουβιεῖον, ad quem haec epistula mittitur, nullo sanguinis vinculo cum Glaucia filiis est coniunctus. ἐπιστάται sunt vulgo sacerdotes templis praefecti (Otto, Pr. u. Temp. I 116). De Apollonio tamen dubitari potes, an sacerdos fuerit, cum ἡγεμὼν, quod nomen una gerit, militum appellatio sit. Otto eum publicae securitatis curam in Sarapeo habuisse suspicatur (I 42).

Missa est haec epistula ex nomo Heracleopolite (cf. Par. 44 = Nr. 45).

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίῳ τῷ ἀδελφῷ χαίρειν. εἰ ἔρ-
ρωσαι καὶ τὰ ἄλλα σοι κατὰ λόγον
ἀπαντᾷ, εἴη ἂν, ὥς βούλομαι, καὶ αὐ<τὸς> δ' ὑγλαῖνον.
καὶ ἀπόντος μου πεφρόντικα ὑπὲρ σοῦ. χρήσι-
μα τῶν σῶνπραγμάτων· ἃ σ' οὐ δεδύνησμαι διασαφῆσαι
διὰ τοῦ ἐπιστολίου διὰ
τὸν ἐφελκόμενον σοι ἐνδίκτην· ἀλ' ὅμως τοῖς θεοῖς
τὴν ἐπιτροπὴν δίδομαι. ἄνευ
5 τῶν θεῶν οὐθὲν γίνεται. καὶ αὐτὸς παρέσομαι ταχύ.
ἢ τι θέλεις, γράψον ἐπιστόλιον·

1 Ἀπολλωνίῳ Witk. Prodr. [Ἀπολλωνίῳ Letr. falso] | τῷ Witk. Prodr. [τῷ Letr. falso] | ἔρρωσαι, α ex o corr. (voluit primum perperam ἔρρωσο) 2 αὐ<τὸς> Witk. Prodr., αὐτὸς Letr. 3 ἃ σ' οὐ Witk. Prodr. [ἃ [σοι] οὐ Letr. falso] | δεδύνησμαι Witk., [-ημαί Letr.] 4 ἐφελκόμενον, φ ex π corr. vid. | ἀλλὰ σὼς male Witk. Prodr., recte ἀλ' ὅμως Letr.; o ex λ corr. 5 οὐθὲν Witk. Prodr. [οὐθὲν Letr. falso] | κα video in pap., καὶ Letr. | παρ-

3 σ' = σοί.

4 ἐφελκόμεναι τινι 'post terga alicuius curro, sequor alqm.' ἐνδίκτην cf. l. 7 sq.

5 ταχύ et ταχέως promiscue in papyris occurrunt (cf. indicem).

ἢ = εἰ.

Πολυδέκηι. ὁρῶ {{τὸν}} ἐν τῷ ὕπνῳ τὸν δραπέδην Μενέ-
δημον ἀντικείμενον

ἡμῖν . προσέχων, μὴ εὗρη τι κατὰ σοῦ ἱπῖν, εὐλαβοῦμαι
τὸν ἐνδύ-

κτην τὰ πλῖστα, τὰ πράξεις, μὴ ἐπιγένη[οι]το. ἔρω σο.
(ἔτους) καθ' ἐπεὶ γ' ἡ'.

In tergo:

litteris minutis:

litteris grandioribus:

ἡγεμῶνι

καὶ ἐπιστάτῃ

Ἀπολλωνίῳ

10

Ἀνουβιεῖον

έσομαι, α syllabae πα ex ε corr. vid. 6 post ὁρῶ 3 litterae a scribente deletae; ni fallor: τὸν (non indicavit Letr.) | τῷ ὕπνῳ Witk. Prodr. [τῷ ὕπνῳ Letr. falso] | in δραπέδην η ex ε corr. 7 εὔρη pap. distincte [falso εὔρη Letr.] | post ἱπῖν comma posui (Letr. puncto distinxit) 8 τὰ Wilck. (p. litt.), ego ἀ videbam, quod et Letr. dedit | πράξεις Witk. Prodr. [πράξεις Letr. falso] | ἐπιγένη[οι]το dedi, ἐπιγ[ί]ν[οι]το Wilck. (p. litt.) (at vestigium litterae ε post γ in imagine mihi dispicere videor); ego in pap. ἐπιγ[.]α[.]το (minus probabile -ται) vidi; ἐν . . . ται Letr 10 ἐπιστάτῃ in pap. probabilius (iam in Prodr.) quam ἐπιστάτῃ (Letr. ἐπιστάτῃ)₁

6 Μενέδημον cf. Par 44, 6 (= Nr. 45) et notam ad ill. 1. Vocem δραπέτης non servum fugitivum significare, sed conviciū esse credit Fraenkel (Museum 1908, 243).

8 τὰ = ἄ, cf. Wessely, Stud. z. Pal. 4, 87.

ἐπιγίνομαι 'de improvviso appareo, aggredior'.

47. EPISTULA APOLLONII CUIUSDAM AD PTOLEMAEUM.

P. Par. 46. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2369). Reperta Memphi. A. 153 (= a. 29. Philometoris mense 12. die 26, i. e. 48 diebus post Par. 45 = Nr. 46). — Ed. primum Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 46 (cum imagine).

Epistula haec missa est, ut videtur, ab alio quodam Apollonio, non a Ptolemaei fratre Patet hoc ex scriptura epistulae.

quae a scriptura Apollonii, Glauciae filii, diversa est [e. g. 1) β in 46 et in 44, 6, 2) ο in 46 nonnunquam puncto fere simile est, ut l. 19 et 22, 3) ἔρρ(ωσο) a Ptolemaei fratre nunquam compendio exprimitur, ut factum est in 46] et ex orthographia papyri, quae orthographica menda fere exhibet nulla (e. g. nulla itacismi vestigia), cum Glauciae filiorum epistulae mendis (inter alia itacismis) scateant. Denique l. 6 fit sermo de Apollonio, Ptolemaei fratre.

- Ἀπολλώνιος Πτολεμαίω τῷ ἀδελ-
φῷ χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι καὶ τὰ παρὰ
τῶν θεῶν κατὰ λόγον σοι χρηματί-
ζεται, εἴη ἄν, ὥς βούλομαι, καὶ αὐτὸς
5 δὲ μετρίως ἐπ[α]ρ[κῶ]. τίνα μὲν
τρόπον ὁ ἀδελφός σου [Ἀ]πολλ[ώ]ν[ιο]ς
ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς λησιῶν
ἐπικειμένων ἐγκατελελοίπει με ἀπο-
δημήσας, [οὐ]χ ἕτερόν τινα, ἀλλὰ σὲ αὐτὸν
10 μάρτυρα ἐπισπάσῃ . < . ν > . καὶ νῦν δὲ
..... μένοισ
παραβέβηκεν < τοὺς ὄρκους >, οὓς συνθέμενοι πρὸς
ἑαυτὸς ὁμωμόκεμεν ἐν τε τῷ Ἡρακλείῳ

1 τῷ ἀδελφῷ Wilck. (p. litt.), monens Apollonium primo scripsisse τῷδ-, tum α inter ω et δ inseruisse; ego τὰδ- videbam; τῷ ἀδελφῷ Letr. 5 μετρίως Witk., με[τ]ρίως Letr. | ἐπ[α]ρ[κῶ] Letr., quod tamen Wilkeni sententia (p. litt.) ad vestigia parum quadrat (vix est ἔρρωμαι) [εὐήμερῳ, quod C. Scherling (N. Jahrb. 1908, 2, 160) coniecit, ad imaginis vestigia non quadrat.] 7 λησιῶν Witk. Prodr., λησιῶν Letr. falso 9 σὲ αὐτὸν Witk., σεαυτὸν Letr. 10 ἐπισπάσῃ . < . ν > Witk., ἐπισπασαίμ<ην> Wilck. p. litt. (at in -αίμ vix finivisset, tum desideratur ἄν), falso ἐπισπασ[άμεν]ον Letr. (non est, quod in Prodr. dedi: -σῶ ἰδ<ιον>); cogitabam de ἐπίσπασῶν (= -σον) <ῶν> sc. λησιῶν, vel de ἐπίσπα . ἔξ< . >, at utrumque parum probabile 12 < τοὺς

6 ὁ ἀδελφός σου Ἀπολλώνιος
est Apollonius, Glauciae filius.

13 ἑαυτός = ἑαυτούς.

καὶ τοῖς ἄλλοις ἱεροῖς. διὸ καὶ ἡγούμενος
 δεῖν ἐπ' ἄλλου μὲν μηθενὸς αὐτῷ διακριθῆναι, 15
 ἐπὶ σοῦ δ' αὐτοῦ, γέγραφέ σοι, ὅπ[ως αὐτὰ
 Ἀπολλωνίῳ παραγγέλλης, καὶ αὐτὸς δέ,
 ὥς ἂν εὐκαιρήσω, παραχρῆμα παρέσομαι πρὸς σέ.
 νομίζω γὰρ μάλιστα τῶν ἄλλων παρακολουθή-
 σαντά σε τῇ ἀληθείᾳ πικρότερον προσενε- 20
 χθήσεσθ' αὐτῷ. ἐ[πιμ]έλου μὲ καὶ σαντοῦ,
 ἵν' ὑγιαίνης, καί, περὶ ὧν ἂν βούλῃ, γράφε.
 ἔρρ(ωσο). (ἔτους) κθ' μεσορῇ κς'.

In tergo:

Πτολεμαίῳ.

ὄρκους > Witk., suprascripta esse non indicavit Letr. 15 in
 μηθενὸς μη ex ou correctum (Prodr.) 16 ὅπ[ως αὐτὰ Witk.,
 ὅπω[ς] | Letr. 19 ἄλλων, α ex alia litt. corr., ut vid. (Witk.)
 21 ἐ[πιμ]έλου Witk., -μ]ελοῦ Letr. 22 ὑγιαίνης Witk. Prodr.
 [-ης Letr. falso].

18 ὥς ἂν εὐκαιρήσω 'ubi
 primum . . .'. Similiter ὥς ἂν
 c. coni. in enuntiatis tempora-
 libus in papyris, e. g. Fl. P.
 II 2, 4, 8 (= Nr. 12) (ca. 260 a.
 Chr.) ὥς ἂν συμμειξώμεν; Hib.
 44, 5 (253 a. Chr.) ὥς ἂν οὖν
 λάβῃς —, ἀπόστειλον; 44, 6
 ὥς ἂν ἐτοίμους ποιήσῃς, ἐπί-
 στείλον; Fl. P. III 43, 2 recto,
 1, 12 (246 a. Chr.) ἀποδώσουσιν,
 ὥς ἂν [συ]ντελεσθῇ τὰ ἔργα;
 Hib. 66, 4 (228 a. Chr.) ὥς δ'
 ἂν παραγένωμαι; Eleph. 9, 3
 (223 a. Chr.) et Eleph. 10, 1
 (223 a. Chr.) ὥς ἂν ἀναγνώις
 τὴν ἐπιστολήν; cf. 11, 7; 12, 3;
 Tebt. I 26, 2 (114 a. Chr.) ὥς
 ἂν ἀναγνώτε etc. Exempla ex
 LXX (Jos. 2, 14; 3, 8, 13 etc.)

affert Abbott, Joh. gr. 536 n. 2.
 In N. T. cf. Paulus I. Cor. 11,
 34 ὥς ἂν ἔλθω, Phil. 2, 23 ὥς
 ἂν ἀφίδω, Rom. 15, 24 ὥς ἂν
 πορεύωμαι. Qui usus scrip-
 toribus atticis fere ignotus
 est (Blass, Gramm. d. neutest.
 Gr.² 278).

20 πικρότερον προσενεχθή-
 σεσθ' αὐτῷ, cf. πικρότερον
 αὐτῷ προσηνέχθη (sic Hercher
 pro δι-) in epistula sylloges
 Ἐπιστολικοὶ τύποι p 4, 10;
 φιλανθρώπως π. tit. Magnes.
 53, 54. 87, 5. 113, 13 (Brink-
 mann Rh. M. 64, 316 sq.). Cf.
 πικρῶς σοι ἐχρήσατο Fl. P. III
 42 II 8 f, 8 (= Nr. 6).

21 μὲ pro δέ; minus pro-
 babile pro μὲν exaratum esse.

48. EPISTULA APOLLONII AD FRATREM
PTOLEMAEUM.

P. Par. 47. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2370). Reperta Memphi. Circa a. 153 a. Chr., id quod servi fugitivi (procul dubio Menedemi) mentio (l. 15) innuit. Si τὰ ἐνύπνια l. 30 essent somnia, quae in Par. 50 aut 51 narrantur, epistula haec circa a. 160 scripta esset, sed ad somnia illa hic alludi parum est probabile. — Ed. primum Letronne, Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 47 (cum imagine). [cf. Add.]

Epistula hac Apollonium contra crimen sese defendere suspicatur Brunet de Presle (Lefronne p. 314), quod ei in Par. 46 (= Nr. 47) obicitur.

Mendis scatet.

Ἀπολλώνιος Πτολεμαίῳ
τῷ πατρὶ χαίρειν. ὁμνύ-
ο τὸν Σάραπιν, — ἰ μὴ μικρόν
τι ἐντρέπομαι, οὐκ ἄν με
ἴδεις τὸ π<ό>ρσωπόν μου
πόποτε, — ὅτι ψευδῇι
πάντα καὶ οἱ παρὰ σέ
θεοὶ ὁμολῶς, ὅτι ἐν-
βέβληκαν ὑμᾶς εἰς ὕλην

5

2 τῷ Witk. Prodr, τῷ Letr. 3 ἰ Witk. Prodr. [[ε]ἰ Letr. falso] 5 π<ό>ρσωπόν Witk. Prodr. (prius π ex ν corr. vid. [τὸν primo?]), πρόσωπον Letr. 6 ψευδῇι Witk. Prodr. [ψεύδη Letr. falso] 7 σε ex σοι corr. (Witk. Prodr.)

3 ὁμνύο τὸν Σάραπιν acc. dei invocati, apud poetas imprimis usitatus, cf. etiam Herodot. 1, 212 al., Parthen. Nic. 19, 11 (Mayer-G'schrey, Parth. Nic. 31). [cf. Add.]

4 ἰ (= εἰ) μὴ μικρόν τι ἐν-τρέπομαι idem fere quod αἰσχόνομαι, cf. Par. 49, 30 (= Nr.

38) γίνεται γὰρ ἐντραπῆναι et notam ad illum l.

7 παρὰ σέ idem quod π. σοί. Cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 139.

9 ὑμᾶς pro ἡμᾶς. ὕλην, cf. Photius s. v. ὕλη. τὸ καθ'ἵζον — τοῦ ὕδατος.

μεγάλην καὶ οὐ δύναμε- 10
 θα ἀποθανεῖν, καὶ ἰδῆς,
 ὅτι μέλλομεν σωθῆναι,
 τότε βαπτίζώμεθα.
 γίνωσ<κε>, ὅτι πιράσεται
 ὁ θραπέ[τη]ς μὴ ἀφίναι 15
 ἡμᾶς ἐ[πὶ τ]ῶν τόπων
 ἵνα, χάριν γὰρ ἡμῶν
 ἡξημιόται εἰς χαλκοῦ
 τ(άλαντα) ιε'. ὁ στρατηγὸς ἀνα-
 βαίν<ει> αὐρίον εἰς τὸ Σαραπι- 20
 ῆν καὶ δύο ἡμέρας ποι-
 εῖ ἐν τῷ Ἀνουβιεῶ
 πινῶν. οὐκ ἔστι ἀνακύν-

10 μεγάλην, λ ex γ corr. vid. | οὐ Witk., οὐ Letr. 11 καὶ, ut vid., Witk. (sic etiam Letr. et Wilck. p. litt.); primum scripsit, ut vid.: καὶ ἂ ἰδ-, tum ια in ν mutavit, denique ν parum distinctum supra lin. repetivit | ἰδῆς Witk. Prodr. [ἰδῆς Letr. falso] 14 γίνωσ<κε> Witk. Prodr., <κε> suprascr. Letr. non indicavit 15 ὁ θραπέ[τη]ς Witk., θ ex alia litt. corr., ὄπ[ως] ἀπέ[χη] Letr., at non est ὄπ[ως] 16 ἐ[πὶ] Witk., ἐ[κ] Letr. (parum probabile) 19 sq. ἀναβαίν<ει> Witk. Prodr., <ει> suprascr. Letr. non indicavit 22 τῷ Witk. Prodr., τῷ Letr. 23 sq. ἀνακύνψα<ι με> Witk. Prodr., <ι με> suprascr. Letr. non indicavit

10 οὐ 'ubi', cf. Par. 35, 8 Ἀσταρτι[εῖον], οὐ καὶ ἐν[χα]-τέχομαι, Par. 37, 9, Par. 41, 11, Taur. 8, 54 οὐπερ et Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 62.

15 ὁ θραπέ[τη]ς Menedemus, qui in Par. 44 et 45 (= Nr. 45 et 46) commemoratur.

17 ἵνα=εἶναι; Crönert Mem.

Gr. 253 n. 7 = ἵναί esse putat.

χάριν — ἡμῶν. Apud Atticos χάριν perraro genetivo anteponitur, saepissime apud Polybium et posteriores (Goetzeler, De Pol. eloc. 24), cf. Oxyrh. 743, 29 (= Nr. 71) χάριν τῶν ἐκφορίων.

23 πινῶν = πεινῶν.

25 ψα<ι με> πόποτε ἐν τῇ Τριχομίαι
 ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, ἰ καὶ
 αὐτοὺς δεδῶκαμεν
 καὶ ἀποπεπτώκαμεν
 πλανόμενοι ὑπὸ τῶν
 θεῶν καὶ πιστεύοντας
 30 τὰ ἐνύπνια. εὐτύχει.

In tergo:

litteris minutis:	litteris grandioribus:
πρὸς τοὺς	Πτολε[μ]αί-
τὴν ἀλή-	ωι χαίρ[ει]ν.
θεαν λέγοντες.	

24 πόποτε, π init. ex alia litt. corr. (μ?) | τῇ Witk. Prodr., τῇ Letr. | τριχομίαι pap. distincte Witk. (iam in Prodr.) et Wilck. (p. litt.) [τριγυμία Letr.] 28 πλανόμενοι Witk. Prodr. [πλανόμενοι Letr.] 31 sqq. Verba πρὸς — λέγοντες in parte sinistra exarantur, non in dextra, sicut apud Letr.; contra verba Πτ. χαί. in parte dextra | ἀλήθειαν Witk. Prodr. et pap. inspecta, ἀλήθειαν Letr. et Wilck. (p. litt.) (Wilck. dispicit caput litterae ι).

24 Τριχομίαι = Τρικωμίαι nomen pagi nomi Arsinoitici (Wilck. p. litt.) (pagi nomen esse et ego suspicabar), quod saepius occurrit, e. g. Fl. P. III 58e 3, 20 Μιθραδά[τον] Τρικω, III 78, 4 i 79a ὑπὲρ Τρικωμίας. (Cf. Grenfell-Hunt-Goodspeed, The Tebt. p. II 405). Cf. Δικωμία (Hib. I 47 a. 256 a. Ch.) et Ἑπτακωμία.

27 ἀποπίπτω 'ex superiore loco cado', hic idem fere atque

ἀ. ἐλπίδος 'spe deicior, spe cado'. Cf. πίπτω ταῖς ἐλπίσιν Polyb. 1, 87, 1.

31 sq. Πτολεμαίωι χαίρειν. Gerhard, Untersuchungen p. 43: „Von antiken Adressen mit einem Gruß oder Segenswunsch sind mir bloß zwei Beispiele erinnerlich, ein griechisches (sc. in hac papyro) — und ein koptisches — Wiener P. 17305 S. 46 bei J. Krall . . .“

33 λέγοντες pro λέγοντας.

c) EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE
ARABUM.49. EPISTULA MYRULLAE ET CHALBAE
ARABUM AD DACUTIN

IN SARAPEO COMMORANTEM

P. Par. 48. Asservatur in museo Louvre (nr. inv. 2371).
Reperta Memphi. A. 153 a. Chr. — Ed. primum Letronne,
Notices et extraits XVIII, 2 Nr. 48 (cum imagine).

Mendis scatet.

Μυρουλλᾶς καὶ Χαλβᾶς

Ἄραβας Δακούτει

τῷ ἀδελφῷ χαίρειν.

ἀκούσαντες ἐν Ποιεὶ

τὰ περὶ σοῦ συνβεβη-

κότα, περὶ τῷ ἀνθρώ-

που τοῦ πρὸς σέ

τὴν ἀηδείαν ποιή-

σαντος, ἤκαμεν εἰς

3 τῷ Witk. (certum) [falso τῷ Letr.] 4 Ποιεὶ pap. di-
stincte Witk.) [πόλει Letr. falso] 5 συνβεβηκότα Witk.
Prodr. [συμ- Letr. falso] 6 τῷ potius quam τοῦ Witk.,
το[ῦ] Wilck. (p. litt.)

1 Χαλβᾶς videtur esse nomen
Arabicum Chaleb (Brunet de
Presle). Χάλβης audit Busiri-
dis praeco ap. Apollod. bibl. 2, 5.

Ἄραβας = Ἄραβες.

8 Dacutis non est frater,
in epistula enim fratri missa
vix addidissent: Ἄραβες.

5 ἀκούσαντες — τὰ περὶ σοῦ
συνβεβηκότα ortum ex com-
mixtione duarum locutionum:
ἀκούσαντες περὶ σοῦ et ἀκού-
σαντες τὰ (σοι) συνβεβηκότα.

6 τῷ = τοῦ.

8 ἀηδείαν pro ἀηδιάν, sic
enim Par. 11, 23 (157 a. Chr.),
quae ab homine erudito est
scripta, et Attici (Kühn.-Bl.
II 276) εἰ cum ι pariter per-
mixtum l. 11. [cf. Add.]

9 ἤκαμεν a voce ἤκω, cf.
ἤκατε Grenf. II 36, 18 (= Nr. 64)
(95 a. Chr.) et ἡκέμαι (= ἡκειν)
Par. 35, 30 (163 a. Chr.). Pro
perfectis habet Crönert Mem.
Gr. 210 n. 2. Similes formae

- 10 τὸ Σαραπιεῖον βολά-
μενοι συνμῖξαι σοι,
ἀκούσαντες δὲ ἐν τῷ
μεγάλῳ Σαραπιείου
15 ὄντα σε ἔγγον Σα-
χυὶ τοῦ Αἰτοπολί-
του. καλῶς οὖν πο-
ήσεις παραγίνεσ-
θαι ἡμῖν εἰς Ποί,
20 ὅτι καταπλεῖν μέλ-
λομεν πρὸς τὸν βα-
σιλέα, [ἵνα] ἐπίδο-
μεν ἔντευξιν περὶ
σοῦ τῷ βασιλεῖ.
ἔρρωσο. (ἔτους) κθ'
μεσορῇ κς'.

In tergo:

Δακούμετι.

- 12 τῷ potius quam τῷι (post τῷ pap. laesa) Witk., τῷ Letr.
13 μεγάλῳ (certum) Witk., [-λῷ Letr.] | Σαραπιεῖον Witk., -ῶι
Wilck. (p. litt.), -ῶ Letr. 14 ἔγγον pap. distincte (Witk.),
εγγιον Wilck., qui tamen etiam εγγον legi posse concedit
[ἔλεγον Letr. falso] 19 ὅτι, ὅτ plane incertum (an ἐπὶ = ἐπεῖ?)
21 ἐπίδομεν (certum) Witk. Prodr. [ἐπιδουμεν Letr. falso]
23 τῷ (certum) Witk. Prodr. [τῷ Letr.]

in LXX, N. T., alias. Cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 56.

10 βολάμενοι aor.; cf. βόλομαι Amh. 93, 3 (181 p. Chr.) [Add.]

13 Σαραπιεῖον = -εἰωι.

14 ἔγγον forma barbara, fortasse a γίνομαι. Wilcken ἔγγιον legit, quod pro ὀγιῇ ἐν exaratum esse suspicatur.

19 ὅτι (?) causale, cf. Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 279.

21 ἐπίδομεν = ἐπιδώμεν.

22 ἔντευξις 'libellus supplex', vox sollemnis; sollemne etiam ἔντευξιν ἐπιδίδωμι. Cf. Am. Peyron, Pap. Taur. I 101, Deißmann, Bibelstud. 117 sq.

D. RELIQUAE EPISTULAE II. SAECULI.

50. EPISTULAE FRAGMENTUM.

P. Amherst II 37. Asservatur in Didlington Hall in provincia Britannica Norfolk apud lordum Amherst. Repertam esse in Fajûm Grenfell et Hunt dubitanter tradunt. Saec. II. a. Chr. pars prior, ut vid. (ut ex litterarum formis Grenfell et Hunt coniciunt); a. 10, qui l. 14 commemoratur, esset igitur a. 10 Epiphanis = a. 196 vel Philometoris = a. 172 a. Chr. — Edd. primum Grenfell et Hunt, The Amherst pap. II nr. 37. Quot litterae in principiis singularum linearum interciderint, ignoratur.

.
.]πι[.
]μένης Νιτηλίτιος καὶ πλοίου
κατ]ἀλιποῦσα πάντα ἀπελθεῖν
]ς Ἀρσινόην. {{καλ}} ἐγὼ δέ, εἰ μὴ
]μην τὸν πόδα, παρεγενόμην 5
ἀν . καλ]ῶς οὖν ποήσεις {{α ν}}
]αὐτὴν καὶ μὴ ἀθύμει
]ε ἐκούομεν δὲ μὴ παραγεγονέ-
ναι]υσας, ὅτι ἠνώχλησαι, μὴ

4 {{καλ}} voluerat καλῶς, quod l. 6 sequitur 6]ως et
ποήσεις in rasura, ut vid. 9 ἀκο]ύσας? Witk.

4 Ἀρσινόη secundum Grenf. et Huntium potius nomen personae quam loci. Si est nomen loci, designat opinione illorum virorum doctorum pagum aliquem, non caput nomi

Arsinoitici, quia hoc Arsinoae nomen Romana demum aetate vulgo accipit. Cf. supra p. 2.
8 ἐκούομεν pro ἀκούομεν? (Gf. - H.)

- 10] ἀθύρει, ἀλλ' ἄφες αὐτὸν χαίρειν.
]ομαι συντόμως καὶ ἀπε-
]ν, κομίζεις δέ σοι ῥοὰς ἰ'
]ῖωει ἐπὶ τὸν πόδα.
] ἔρρωσο. (ἔτους) ἰ' φαῶφι α'.
- 15] ἀποστείλαι διὰ τὸ μὴ εἰδέναι,
] ἔχεις.

10 αὐτὸν in «σ» αὐτὸν emendat Wilcken Arch. f. P. 2 (1902), 123, vix recte 11 παραγενήσ]ομαι Gf.-H. | ἀπέ|[σταλκα Gf.-H. 16 πῶς —] Gf.-H.

10 ἄφες, ex qua forma et 309 adn. Blass, Gramm. d. neogr. ἄς (Hatzidakis, Einl. 16 neutest. Gr.² 213).

51. EPISTULA POLYCRATIS AD PHILOXENUM.

P. Goodspeed 4. Asservatur in museo Caireno (nr. inv. 10248). Ubi sit reperta, ignoratur. Saec. II. a. Chr. med., ut vid., — anno 29. alicuius regis, secundum Goodspeed Philometoris vel Euergetis II., ergo a. 152 vel 141. Litterae cursivae. — Ed. primum Goodspeed, Greek pap. in the Cairo Mus. p. 8 (nr. 4). [Add.]

Hac epistula Glaucias tabellarius commendatur, est igitur ἐπιστολὴ συστατικὴ.

- Πολ[υ]κράτης Φ[ιλ]οξένωι
 χαίρειν. εἰ ἔρρωσαι καὶ
 τᾶλλα σοι κατὰ λόγον ἐστίν,
 εἴη ἂν, ὥς αἰρούμεθα, καὶ
 5 αὐτοὶ δ' ὑγιαλνομεν.
 ὑπὲρ ὧν ἡβουλόμεθα,
 ἀπεστέλλκαμεν πρὸς σέ
 Γλανκίαν, ὄντα ἡμῶν
 ἴδιον, κοινολογησόμενόν σοι.

9 ἴδιον, cf. Par. 41, 14 μετὰ (= μόν) Πτολεμαίου. Sic saepe τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ ἰδίου ἴδιος idem fere quod pro-

χαριεῖ οὖν ἀκούσας 10
 αὐτοῦ καί, περὶ ὧν παρα-
 γέγονεν, ὑποδείξας,
 μάλιστα δὲ σαντοῦ ἐπι-
 μελόμενος, ἵν' ὑγιαίνῃς.
 ἔρρωσο. (ἔτους) κθ' φεμενῶ(θ) ἡ'. 15

In tergo:

Φιλοξένωι.

nomen possess. LXX, N. T., Philo, Iosephus, Dion Hal., Plut. (Deißmann, Bibelstud. 120 sq., Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 172 sq.).

κοινολογεῖν exstat antiquiore aetate ap. Herod. VI 23, ap. Thuc. VII 86, Aristot. Polit II 8, in tit. Arch.-ep. Mitt. VIII 96 B, 16 (Eumen. II.). Sub-

stantivum κοινολογία 'colloquium de aliquo negotio componendo' ante Polybium non occurrit nisi apud Hippocratem et apud LXX (Glaser, De ratione 46 et 63, Goetzeler, De Pol. eloc. 16). [cf. Add.]

12 ὑποδείκνυμι 'doceo' LXX, Aristeas, Polyb., cf. Tebt. 59, 6 (= Nr. 61). [cf. Add.]

52. EPISTULA ESTHLADAE AD PATREM.

P. Revill. Mél. p. 295. Asservatur Parisiis in museo Louvre (nr. inv. 10594). Reperta Pathyri in Aegypto superiore, prope Thebas. A. 131/0 a. Chr. — Ed. primum Revillout, Mélanges p. 295, post eum correctis nonnullis Strack, Die Dynastie der Ptolemäer p. 46 not. 3, tertium papyro denuo collata Seymour de Ricci, Papyrus de Pathyris au musée du Louvre in Arch. f. P. 2 (1903) p. 517 sq.

Ἐσθλάδας τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ χαί(ρουν)
 καὶ ἐρρωσθαι. ἐπεὶ πλευνάκεις σοι γρά-

1—2 scripserat primum πατρὶ χαίρ[ειν] ἢ[αί]|ἐρρ., tum vocibus χαίρειν καὶ erasis post πατρὶ verba καὶ τῇ μητρὶ χαί(ρουν) exaravit et initio l 2 in margine καὶ addidit (Wilck. p. litt.) 2 πλευνάκεις video in pap. non πλειονάκεις, sicut editores omnes; πλειονάκεις legit etiam Wilck. (p. litt.)

φω περὶ τοῦ διανδραγαθήσαντα
 σαντιοῦ ἐπιμέλεσθαι μέχρ'ι τοῦ
 5 τὰ πράγματ' ἀποκαταστήναι,
 ἔτι καὶ νῦν καλῶς ποιήσεις παρὰ-
 καλῶν σαντὸν καὶ τοὺς παρ' ἡμῶν.
 προσπέπτωκεν <γὰρ> Παῶν ἀνα-
 πλεῖν ἐν τῷ τῦβι <μ(ηνὶ)> μετὰ δυνατῶν
 10 ἱκανῶν πρὸς τὸ καταστεῖσαι τοὺς
 ἐν Ἑρμώνθει ὄχλους, χρήσασθαι δ' αὐτοῖς
 {αὐτοῖς} ὡς ἀποστίταις. ἐπισκοποῦ <δ[ἐ]>

5 πράγματ' ἀπο- pap. potius quam πράγματα ἀπο- (Witk.)
 ἀποκαστήναι in rasura; -αι per compend. scriptum 8 γὰρ
 Παῶν coniecit Strack, confirmaverunt ex pap. Seymour de
 Ricci et Witk. 9 supra lin $\bar{\mu}$ = μ(ηνὶ) additum (Wilck. p.
 litt.) | δυνατῶν pap. potius (Witk.) quam δυνάμεων (edd.)
 11 ὄχλους in ras. 12 <δ[ἐ]> Wilck. (p. litt)

3 διανδραγαθέω, simplex
 ἀνδραγαθέω 'praesto me virum'
 non ante Pol.

5 ἀποκαθίστημι 'in pristi-
 num statum restituo', τὴν
 πάτριον πολιτείαν Dem. In
 Aegypto superiore erant tum
 temporis motus exorti.

6 παρακαλέω τινά 'animum
 facio alicui, consolor' (cf. Plut.
 Otho 16).

7 ἡμῶν pro ὑμῶν opinione
 Seymour de Ricci, sed fortasse
 re vera ἡμῶν voluit, sunt enim
 οἱ παρ' ἡμῶν 'nostri, propin-
 qui, familiares, amici' (hic de
 matre et sororibus, cf. l. 13).
 Cf. Grenf. II 36, 9 (= Nr. 64)
 et ὁ παρὰ σοῦ Tebt. 55, 5
 (= Nr. 53). Sic saepe papyri,
 LXX et N. T. (Blass, Gramm.
 d. neutest. Gr.² 139).

8 περισπίπτει μοι (sc. λόγος,
 φήμη) 'alqd. ad aures meas
 venit, comperio' (papyri, Pol.,
 Plut., Luc.), cf. Par. 39, 9 et
 Par. 63, 30; sine dat., ut hoc
 loco, Pol. προσέπεσε παραγενέ-
 σθαι τοὺς προσβεντάς ('nun-
 tiatum est...') et saepius. Cf.
 Glaser, De ratione 38.

Παῶς; gen. Παῶτος in Tebt.
 58, 9 et 18 (= Nr. 56).

10 ἱκανῶν, cf. Taur. 11, 19
 τῶν ἐπίπλων, ὄντων ἱκανῶν
 'suppellectilis haud mediocris'.

καθίστημι 'reprimō, com-
 primo'.

12 ἐπισκοποῦ κτλ. (cf. Nr. 63,
 18 et 71, 43) formula sollemnis
 epistularum, cf. ἐπισκοπῶν τοὺς
 ἐν οἴκῳ in sylloge Ἐπιστολικοὶ
 τύποι p. 2, 5 (Brinkmann Rh. M.
 64, 314, ubi duo exempla ex

καὶ τὰς ἀδελφὰς {{ἀδ}} καὶ Πέλοπα
καὶ Στάχυν καὶ Συναθῦριν.

ἔρρωσο (ἔτους) μ' χοῖαχ κγ'.

15

In tergo:

ἀπόδος [ε]ἰς

Παθῦρ(ιν)

τῶι πατρὶ.

13 inter ἀδελφὰς et καὶ deletum ἀδ (Wilck. p. litt.)
15 χοῖαχ Witk. (certum) [χοῖαχ edd.]

53. EPISTULA MUSAEI AD FRATREM MENCHEN.

P. Tebtynis (I) 55. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis Americana, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni (hodie Ûmm el Baragât) in nomo Arsinoitico. (De hoc loco cf. The Tebt. pap. II 404.) Saec. II. a. Chr. pars posterior. — Edd. primum Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 55.

Μουσαῖος [Μεγχ]εῖ τῶι ἀδελφῶι
χαίρειν κα[ὶ ἐ]ρρῶσθαι. ἐπεὶ διέγνωνκα
ἐξοδεύειν ε[ἰ]ς Τεβτῦνιν τῇι ἡ',
ἔκρινα γράψαι. κεκόμικε δέ μοι
ὁ παρὰ σοῦ ἄμιος (ἀρτάβην) α'.
χαριεῖ οὖν ἐκπέμψας ἡμῖν
φακοῦ (ἀρτάβας) β',

5

papyris aetatis Romanae profuerunt). Formula haec occurrit in epistulis inde ab a. 130 a. Chr. usque ad a. 27 p. Chr.; posterioribus ignota est (Brinkmann p 315).

3 ἐξοδεύω frequens apud Polybium et posteriores.

4 κρίνω 'constituo', sic frequenter apud Pol. et in titulis hellenisticis (Glaser, De ratione p. 38); cf. Amh. II 39, 15

(= Nr. 57) διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν σημῆναι.

5 ὁ παρὰ σοῦ cf. notam ad Revill. l. 7 (= Nr. 52).

ἄμι (ammi Copticum). Plin. n. h. 20, 15, 58: 'est cumino simillimum, quod Graeci vocant ami . . . ; similis autem et huic usus, namque et panibus Alexandrinis sulcitur et condimentis interponitur' (Gf. H.-Sm.).

10

τήλεως (ἀρτάβας) β',
τὰ δὲ ἄ[λλα] ἐ[πι]μέλου σαυτοῦ,
ἵν' ὑγιαίνῃς.

ἔρρωσο.

In tergo:

Μεγχεῖ

8 τήλις (gen. τήλεως et τήλι-
δος), etiam τήλη, telis, teste
Plinio = fenum graecum (n. h.
24, 184); hodie: 'Trigonella
fenum graecum' L., 'Bocks-
hornklee, Fönnkraut'. Ad-
numeratur plantarum legumi-
nosarum familiae ('Hülsen-
früchtler'); est etiam hodie in
terris meridionalibus planta
vel agrestis vel ab homine
cultā. Pecudibus pabulum da-
tur. Antiqui ex fructibus eius
farinam praeparabant (Plin.

l. l.) et oleum exprimebant,
quod aliis oleis admiscebatur
(Plin. n. h. 13, 10). Praeterea
et apud antiquos et hodie usus
est huius plantae in medicina
(cf. Cornelium Celsum et Plin-
ium). Egit de teli diligenter
Rudolphus Schneider in Berl.
phil. Wsch. 1908, 1453 s., cf.
etiam Celsus Über die Arznei-
wissenschaft, übers v. Scheller-
Frieboes (Braunschweig 1906),
p. 596. [cf. Add.]

54. EPISTULA PETESUCHI AD MARRETEM.

P. Tebtynis (I) 56. Payrus haec, cuius possessor est Uni-
versitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P.
Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. Saec. II. a. Chr. pars
posterior (ca. a. 130—121, cf. Gf.-H.-Sm. p. 166 et 537) — Edd.
primum Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 56.

Mendis haud vacua

Πετεσοῦχος Μαρρήους γ[εωρ]γὸς
τῶν ἐκ Κερκεσῆφews {[εω]ς}
Μαρροῦτι Πετοσεῖριος τῶ[.]
[.]

1 Πετεσοῦχος; Grenf. II 36, 1
= (Nr. 64) Πετοσοῦχος.

2 Κερκεσῆφεις nomen pagi,
cf. Wessely, Topographie des
Faijûm p. 88.

καὶ ἀδελφῶι χαίρειν. γέλν[ωσ]κε δὲ 5
 περὶ τοῦ κατακεκλύσθαι τὸ πεδίον
 ὑμῶν καὶ οὐκ ἔχομεν ἕως τῆς
 τροφῆς τῶν κτηνῶν ἡμῶν.
 καλῶς οὖν ποήσης εὐχαριστήσαι
 πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς, δεύτερον 10
 δὲ σῶσαι ψυχὰς πολλὰς, ζητή[σ]α[ς]
 μοι περὶ τὴν κώμην σου εἰς τὴν
 τροφήν ἡμῶν γῆς ἀρούρας πέ[ν]-
 τε, ὥς ἔξομῃεν ἐξ αὐτῶν τή[ν]
 τροφήν ἡμῶν. τοῦτο δὲ ποήσας 15
 ἔσθι μοι κεχαρισμένος εἰς τὸν
 ἅπαντα χρόν[ον].

ἔρρωσο

In tergo aliquot lineae oblitteratae.

8 των corr. ex υμων?

7 ὑμῶν pro ἡμῶν, ut videtur.
 ἕως τῆς τροφῆς Gf.-H.-Sm.
 vertunt: 'we have not so much
 as food for our cattle'; usus
 memorabilis; cf. LXX 1 [3]
 Esra 6, 20 ἕως εἰς πάντες ('for-
 tasse hebraismus' Deißmann),
 1 Paral. 5, 10 cod A ἕως παν-
 τες (Deißmann, Bibelstud. 137).

8 τὰ κτήνη greges pecorum
 seu boum, LXX.

16 ἔσθι κεχαρισμένος cf. Fl.
 P. II 13 (19), 13 = Nr 8) ἔσται
 πεφροντισμένον, Par. 42, 13
 (156 a Ch.), Aristes Sylloge
 Ἐπιστ. τύποι p 1, 12 σοι τοῦτο
 κεχραισμένον ὑπάρχειν (Brink-
 mann Rh. M. 64, 317).

55. EPISTULA PETENEPHIETIS AD PERSONAM, CUIUS NOMEN INTERCIDIT.

P. Tebtynis (I) 57. Papyrus haec, cuius possessor est Uni-
 versitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P.

Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 114 a. Chr. — Edd. primum Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap I nr. 57.

Πετενεφιῆς
 χαίρειν καὶ ἐρῶσθαι. τοὺς
 ἡνεχυρασμένους ὑπὸ σοῦ
 σαυρήτας ὡς δώσοντας
 5 ἕκαστον πυρῶν (ἀρτάβας) β'
 μηδέποτε αὐτῶν τοῦτο
 πεπραχότων [καλῶς
 ποιήσεις ἀπ[ολύων
 10 τὰ τε ἡνεχ[υρασμένα
 ἀποδιδούς, [ἵνα] ἀνεμπόδιστ[ο]ι
 ὑπάρχοντε[ς] δύνωνται
 τὰς τῶν ἱερῶν ζώων σειταγω-
 γίας ἐκπληρῶσαι.
 ἔρρωσο. (ἔτους) γ' ἐπεὶφ ιβ'.

7 [καλῶς οὖν et 8 ἀπ[ολύσας αὐτούς Gf.-H.-Sm., at οὖν l. 7. αὐτούς l. 8 suppleri non est necesse (l. 9 habet 16, l. 5 14 litteras) | ἀπ[ολύων Witk., ἀπ[ολύσας Gf.-H.-Sm

1 Petenephies fuit probabiliter sacerdos dei crocodilorum (Sobk) (Gf.-H.-Sm.).

3 ἡνεχυρασμένους Ottonis opinione cum argentum mutuum sumebant, pignori frumentum sacrorum animalium dederunt (Pr. u. Temp. II 208, 2 et 209, 1).

4 σαυρῆται vigiles sacrorum crocodilorum vel alius generis sacrarum lacertarum. σάγρα notione vocis κροκόδιλος alias non occurrit, sed cum κροκόδιλος proprie lacertam

significet (Hdt. II 69), accipi potest vocem σάγρα hoc loco crocodilum designare (Gf.-H.-Sm.). Cf. Otto, Pr. u. Temp. I 111, 4

10 ἀνεμπόδιστος 'sine ullo obstaculo', 'remoto omni obstaculo', cf. Taur. 5,23 ἵν' ἀνεμπόδιστοι ὑπάρχοντες γεινώμεθα πρὸς τοῖς καθ' ἑαυτούς. Occurrit apud Aristot., Polyb., alios

12 σιταγωγία 'frumentatio' (Lucian.).

In tergo:

15

. . . . πμεγ[

15 nomen eius, ad quem epistula mittitur, partim oblitteratum.

56. EPISTULA PUBLICANI AD SOCIUM.

P. Tebtynis (I) 58. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, asservatur ad tempus apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. A. 111 a. Chr. — Edd. primum Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 58. De aliquot locis egit Crönert (W. f. kl. Ph. 1903, 460). Epistula in duobus foliis exarata erat. Servata est tantummodo altera papyrus, posteriorem epistulae partem continens; prior intercidit. Epistula scripta erat et in antica et in postica papyrorum parte. Pars antica in superiore papyri margine continuatur.

Menda exhibet haud pauca.

In parte antica:

προσεδρευκόςτος

οὖν σὺν τῷ βα(σιλικῷ) γρ(αμματεῖ) {ἕως}

<ἐκ τῷ Μάγα ἕως>

τῆς κς' καὶ οὐδαμῶς

προσκεκλήμεθα.

5

εὐρήκαμεν δὲ τὸν

ἐπιδεδωκότα τὸ ὑπόμνη(μα).

ἔστιν Ἀκουσίλλαιος

4 κ vocis καὶ ex ο correctum (voluerat οὐδαμῶς)

1 προσεδρευκόςτος, expectabant τὸν διάλογον, ut videtur; vox sollemnis. πρ. fortasse = προσεδρευκότες (Wilck. p. litt).

3 ἐν τῷ Μάγα sc. οἴκῳ vel sim. (de loco, quo magistratus munus obibat).

3 sq. ἕως τῆς κς' sc. ἡμέρας.

5 προσκεκλήμεθα a magistratu.

- 10 ὁ τοῦ Παῶτος, τοῦ
 Θηβαίου γεωμέτρου.
 τῇι οὖν κδ' ἦλθον
 εἰς τὸ ὑπομνημα-
 τογραφ(αφεῖον) καὶ δοῦς {{σ'}} χα(λκοῦ) σ'
 ἐπεσκεψάμην.
 εὗρον τὸ ὑπόμνη(μα) {{πα}}
 ἐπειδεδομένον παρὰ
 Μεσταςύτμιος τοῦ
 Παῶτος πραγματικοῦ,
 ὑποσχνούμενος
 20 προσάξιν ἀπὸ παντὸς
 εἵδους (πυροῦ) υ'. καὶ ἐπεὶ

15 {{πα}}, voluerat παρὰ

13 γραφεῖον est archivum.

14 ἐπισκέπτομαι 'inspicio'; 'facultatem inspiciendi impetro' (sic hic Gf.-H); de magistratibus: 'in rem inquirō', ut Taur. 3, 41 ὁπως — δι' Ἀντιφάνου φρουράρχου ἐπισκέψωνται, ἴν', ἐὰν ἦι, οἷα προσέρομαι, κρίνωσι, Par. 25, 17 cett (v. indicem Letronnii).

16 παρὰ pro ὑπό; cf. Acta ap. 22, 30 κατηγορεῖσθαι παρὰ in nonnullis codd. (ceteri ὑπό). (Blass, Gramm. d. neutest. Gr.² 139).

18 πραγματικός in titulo Aegyptio Strack, Dynastie der Ptolemäer Nr. 103c est idem quod πραγματευόμενος 'magistratus', στρατηγοὶ καὶ ἐπιστάται καὶ Θηβάρχαι — καὶ οἱ

ἄλλοι πα[ρ]α[γ]ματικοὶ πάντες. Cf. Am. Peyron, Pap. Taur. II p. 59. Gf.-H. Sm. Mestasutmin Acusilai fratrem fuisse coniciunt.

19 ὑποσχνούμενος pro ὑπισχνούμενον vel ὑπισχνούμενον exaratum esse videtur.

20 εἴδους (πυροῦ) υ' collecturum se ex omni genere tritici 400 artabas amplius' (Gf.-H.-Sm.); cf. Tebt. 19, 6 τοῦ δὲ Ἀσκληπιάδου ἐπιτετακὸτος τὰ πράγματα καὶ προσαγειοχότος ἐκτὸς τῶν ὑποκειμένων ἄλλας (πυροῦ) (ἀρτάβας) Α'; Tebt. 72, 217 ἀνταιρουμένων δὲ τῶν ἐν τῷ μζ' [ἔτει] — πο]οσηγμένων τοῖς ἀπαιτησίμοις ος'.

οὐ παραγέγονεν ἐπὶ τὸν
διάλ(λ)ογον τοῦ ε' (ἔτους) καὶ
τοῦ ς' (ἔτους), οὗτος οὖν

θεωρήσας με ὥς

25

προσεδρεύοντα κα-

θ' ἡμέραν ὥσεί δεδί-

λανται. βεβουλευμέθα

ἐκσπάσαι τὸ ἐπιδεδο-

μένον ὑπόμνη(μα), μή ποτε

30

ἐπὶ τοῦ διαλόγου χειμασ-

θῶμεν. ἐπηγγέλμαθα

τῷ ὑπομνη(ματο) γρ(άφωι) ἀργυ(ρίου) (δραχμὰς) ιβ'

in margine superiore partis anticae additur:

καὶ οὕπωι συνεχώρηκεν,

24 supra (ἔτους) vox ηδε erasa 25—26 in rasura 29 prius
o vocis εκσπασαι ex δ correctum

22 sq. οὐ παραγέγονεν ἐπὶ
τὸν διάλογον Gf.-H.-Sm.: 'in
actione non adluit'. Opinione
Crönerti διάλογος hic et ll. 31
et 59 est idem ac διαλογισμός,
'rationum relatio' (W. f. kl.
Ph. 1903, 460); cf. διαλογή
Alex. 4, 13 (= Nr. 33) et adn.

27 δεδίλανται pro δεδείλαν-
ται 'timore affectus est' (δει-
λαίνω Aristot.)

29 ἐκσπάω 'abstract' Gf.-
H.-Sm.

31 χειμάζω pass. apud Atti-
cos est 'urgeor premor, vexor'.

32 ἐπηγγέλμαθα lapsu pro
-μεθα.

33 ὑπομνηματογράφος vide-
tur esse libellorum (ὑπομνή-

ματα) custos, magistratus in-
terioris classis (Strack, Arch.
f. P. 2, 2, 566 sq. et Gf.-H. ad
Tebt. I 112, 87, in qua pap.
vox recurrit), qui in vico illo,
ubi epistula datur, sedem
habebat (Otto, Pr. u. Temp.
I 57, 1). Cf. ad ἐπιστολογρά-
φος Passal. 6 (= Nr. 34).

34 οὕπωι Gf.-H.-Sm. pro
οὔτω lapsu exaratum esse su-
spicantur (id quod Crönert
W. f. kl. Ph. 1903, 460 probat).
At οὕπω retineri potest, si
συνεχώρηκεν impersonaliter
usurpatum esse accipimus, i. e.
'contigit (nobis)'; cf. συμβαί-
νει 'contingit, evenit', 'licet'
Xen. Hell. 6, 2, 28 συνέβαινε

35

ὥστ' ἂν σὺν τοῖς θεοῖς κατασ-
τοχήσασμεν αὐτοῦ. τὰπῖλοιπα
ὀπείσω.

In parte postica:

γέγραπται ὁ μερισμὸς

τῶν ^aM⁵ καὶ δέδωκαν

40

τῷ Μέλανι καὶ ἐπιβέβη(καν)

ἡμῖν (πυροῦ) οὔ' β'', ἐν οἷς

35 sq ε vocis καταστοχήσασμεν correctum. 40 ἐπιβέβη(καν)
Witk. cl. 39 δέδωκαν et 43 ἐνέτευχαν. idem Crönert [W. f. kl.
Ph.⁵ 1906, 460), Gf.-H.-Sm. ἐπιβεβή(κασι)

γὰρ τοῖς μὲν πρώτοις — καθ' ἡσυχίαν ἅπαντα ποιεῖν et notam ad γίνεται Par. 29 (= Nr. 38).

35 καταστοχήσασμεν pro καταστοχήσασμεν (vel pro indic.). καταστοχέω τινός, oppos. ἀστοχέω τινός cf. Par. 35, 27 ἀστοχῆσαντος τοῦ καλῶς ἔχοντος (163 a. Chr.). (Gf.-H.-Sm pro καταστοχάσασμεν scriptum esse opinantur, a καταστοχάζομαι [Pol., Diod., Athen] 'ictu rem destinatum ferio', quod vix credo.) Aliter Crönert (l. l.): 'Das Wort καταστ. = κατηστοχήσασμεν, dies aber ist ein verstärktes ἡστοχήσασμεν, über dessen Bedeutung ὁ γὰρ ἀλέκτωρ ἡστοχῆκέ μου 'ist mir entlaufen' Oxy. II 219, 21 (frühere Kaiserzeit)'. Idem vertit: 'so daß wir mit der Götter Beistand ihm (nämlich dem Gegner) entkommen sind'. At tum desideratur vox, quae adversarium designet. — Cf.

ὥστ' ἂν — θέλω γεινώσκω Tebt. 58, 35 (= Nr. 56) et Abbott, Joh. gramm. 538.

37 ὀπίσω 'in parte aversa (papyri)'. Cf. Tebt. 178 τὰ λοιπὰ ὀπίσω; P.reditum (Rev. laws) 41, 13 ἔξω ὄρα.

38 μερισμός 'divisio', quam vocem, hucusque tantummodo ex papyris aetatis Romanae notam (Wilcken, Gr. Ostr. I 256 sq.), nunc et in papyris Ptolemaeorum deprehendimus. Designat divisionem summae universae alicuius redditus inter singulos publicanos.

^a39 M⁵ = 16000 artabae (Gf.-H.-Sm. lapsu: 1600 art.)

40 ἐπιβαίνω 'assignor'. Gf.-H.-Sm. ἐπιβεβή fortasse pro ἐπιβεβλή(καν) exaratum esse suspicantur.

41 οὔ' β'' = 73²/₃.

41 sq. ἐν οἷς εἶσιν 'in quo numero comprehenduntur'.

εἰσιν οἱ διὰ τοῦ νομοῦ
 κω(μο)γο(αμματεῖς). τῇι οὖν κε' ἐν<έ>τευχαν
 οἱ ἰγ' κωμογο(αμματεῖς) οἱ καταπλεύ-
 σαντες ἐν τῷι μεχεῖρ τῷι 45
 διοικη(τῇι) καὶ παρεπειγέγο(ρ)(αφεν)
 ἀπολῦσαι αὐτοὺς {{η}},
 τοὺς δὲ λοιποὺς κω(μο)γο(αμματεῖς)
 προᾶξαι τὰς ^aME'.
 γράψας, ὅπως εἰδῆις, καὶ σὺ 50
 ἀναγωνίατος ἴσθαι.
 πάλιν προσεντέλλο-
 μαί σοι προσεδρεῦσαι
 καὶ προσπαρακαλέσαι Νίκωνα
 περὶ τῆς λογε<ι>ας. ἐὰν 55
 δεῖ σε συνπεσῖν τῷι

43 ἐν<έ>τευχαν pap., in ἐν<τέ>τευχαν corrigendum pu-
 tat Crönert (l. l.) 44 posterius οἱ in ras. 51 ις vocis ισθαι
 sup. ε . . . erasa.

43 ἐντυγχάνω τινί 'adeo
 per libellum, libellum offero'.
 Cf. notam ad Par. 48, 22 (=

Nr. 49).
 46 παρεπιγράφω 'in mar-
 gine (libelli supplicis) ad-
 scribo', i. e. 'praecipio, iubeo'.
 Par. 33, 9 πρὸς] ἦν (sc. ἀνα-
 φοράν) παρεπιγεγ αφ [ότος σου
 ο]ῦτως, [ᾧστε (de hypodioeceta).

49 ME' = 15000 artabae.
 Onere vectigalis 1000 artaba-
 rum colligendi a se suscepto
 tredecim illi vici scribe libe-
 rati sunt.

50 Exempla participiorum
 pro ind. positorum collegit e

papyris Moulton, Gramm.
 I 223.

51 ἀναγωνίατος ἴσθαι 'secu-
 rus esto', 'noli timere'.

53 προσεδρεῦσαι Gf.-H.-Sm.:
 'may here mean „persevere“,
 sc. in the collection of the tax;
 cf. P. Tebt. 61(b) 375.' Potius
 de expectatione τοῦ προσκλη-
 θῆναι, cf. ll. 1 et 5; l. 26.

55 de λογεία cf. Deißmann,
 Bibelstud. 139sq. et Wilcken,
 Gr. Ostr. I 253sq. Cf. Grenf.
 II 38, 15sq. (= Nr. 66).

ἐὰν c. ind., cf. Blass, Gramm.
 d. neutest Gr² 219.

56 συμπίπτω 'convenio ali-
 qm.', cf. Par. 49, 10 (= Nr. 38).

Ἀνικῆτωι, σύνπεσαι.

σὺν τοῖς θεοῖς σχεδὸν

ἔσται ὁ διάλογος ἕως

60 τῆς λ' τοῦ παχών.

ἔρρωθο. (ἔτους) ς' παχ(ών) κς'.

ἐπειμένον τοῖς

ἐν οἴκωι.

57 σύνπεσαι pro σύνπεσε.

58 σχεδόν 'circa'.

59 διάλογος, quem exspectare (προσεδρεύειν) se dicit
l. 1 sqq

62 ἐπειμένον pro ἐπιμέλου;

memorabilis constructio cum dativo casu, cf. Oxyrh. (IV)

744, 6 (= Nr. 72) ἐπιμελήθητι τῶι παιδίῳι et Oxyrh. (IV)

743, 43 (= Nr. 71) ἐπισκοπ(οῦ) τοὺς σοὺς πάντε(ς).

57. EPISTULA PORTIDIS, TRIBUNI MILITUM, AD PATETEM, PACHRATEM, CETEROS.

P. Amh. II 39 (+ P Grenf. I 30). Reperta in Gebelên in vetusta Thebaide P. Amh. II 39 asservatur in Didlington Hall in provincia Britannica Norfolk apud lordum Amherst. P. Grenf. I 30 asservatur in Museo Britannico (nr. 626). A. 103 a. Chr. Litterae, quas cursivas vocamus. — Edd. primum; Papyrus Amherst (= l. 1—10 et ea, quae in tergo leguntur sive l. 22 sq) Grenfell-Hunt, The Amherst pap. II nr. 39 (cum imagine phototypica), Papyrus Grenfell I 30 (= l. 11—21) iam antea Grenfell, Alex. erot. fr. nr. 30. Papyrus Grenfell I 30 esse posteriorem partem Papyri Amherst II 39 Grenfell postea vidit. Utramque partem coniunctam edidit Seymour de Ricci Arch. f. P. 2, 517. Cf. de hac papyro Wilcken, Arch. f. P. 2, 123.

P. Amh.
II 39

Πόρτεις ἡ[γ]εμὼν τῶν ἐν προχειρισ-

μῶι καὶ οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι

Πατήτι [καὶ] Παχράτη καὶ τοῖς ἄλλοις

1 Portis, 'captain of a chosen band of youths' Gf.-H.
προχειρισμός, vox, quae

lexicis deest; cf. l. 9 προχειρίζω et notam ad vocem φιλοβασι-
λισταί (l. 23).

[στ]ρ[α]τιώται[ς] πᾶσι χαίρειν καὶ ἐρρω-
 μένῳ δι[ὰ πα]ντὸς εὐημερεῖν, ὑγιαίνο- 5
 μεν δὲ κα[ὺ]τ[οί]. μεταλαβόντες τοὺς συν-
 τετελεσμέν[ο]υς πρὸς τοὺς τεβεις Ἑρμων-
 [θ]ίτας ἀγῶνας μεγάλως ἐχάρημεν.

[ἐ]πεὶ οὖν προκεχειράκαμεν προστάτην

[. . .]τιστ[.] Νεχθ[η]ράτιος Βεμερων 10
 δια[.] P. Grenf.
 I 30

στρατιωτῶ[ν, οἷ] ἀποδώσουσιν ὑμῖν ταύτην
 τὴν ἐπιστο[λὴν ἀναπλέο]ντες· οἷς καὶ ἐν-
 τετάλμεθ[α] ἀσπάσασθαι ὑμᾶς παρ' ἡμῶν
 φιλοφρόνως καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν 15
 σημεῖναι. ἐ[ν] οἷς ἂν οὖν ὑμῶν προσδέωνται,
 ἀντιλαμβανόμενοι καὶ ὑμῖν δὲ γράφοντας,

7 τεβεις vel μεβεις Gf.-H., σεβεις Wilck. Arch. f. P. 2, 123
 11 an nonnulla inter l. 10 et l. 11 interciderunt? 12 ἀπο-
 δώσουσιν suppl. Witk. cll. e g. Passal. 2 sq. = Nr. 25 (potest
 poni etiam perfectum vel praesens), κομοῖσι Gerhard, cuius
 sunt reliqua in ll. 12 et 13 supplementa (ταύτην in hac formula
 addi non solet) 16 σημεῖναι Grenf., σεμῖναι de Ricci errore?
 ἐ[ν] οἷς Witk. cll. Tebt 59, 8 (= Nr. 61) (ἐν οἷς ἐὰν προσ-

4 ἐρρωμένῳ pro -μένοις (Wilck. p litt et Witk.) potius
 quam pro -μένως (Gf.-H.).

5 διὰ παντός cf. ad Lond.
 42, 6 (= Nr. 35).

εὐημερέω 'bene me habeo,
 bene valeo' Soph. El. 643,
 Aristot (saep̄ de animalibus).
 Cf. εὐημερία Par. 30, 29 (=
 Leid D).

6 μεταλαμβάνω 'rescisco,
 accipio. comperio' c. acc. P.
 Taurin. I p. 2 2 et p. 6, 34
 (cf. Peyron p. 91), Aristas 11

et 317 (cf. Wendlandi index),
 Maccab. II, III passim.

8 ἀγῶνας, cf. notam ad l. 23.

9 προκεχειράκαμεν pro προ-
 κεχειρίκαμεν. — προχειρίζω
 'eligo, designo'. Att -ομαι.
 Cf. l. 1 τῶν ἐν προχειρισμῳ.

15sq ἐκρίναμεν σημεῖναι sc.
 τὸ αὐτό, cf. Berol. 1009, 3
 (= Nr. 60). — De ἐκρίνα 'con-
 stitui' cf. notam ad Tebt. 55, 4
 (= Nr. 53).

17 ὑμῖν pro ἡμῖν.

γράφοντας pro -τες.

ὕπερ ὧν αἶρε[ις]θε, ὡς πᾶν π[ρ]οθυμότερον τελεω-
 [θ]ησόμενον, ἐπιμελό[μενο]ι δὲ καὶ ἐαυτῶν,
 ἴν' ὑγιαίνητε,
 ἔρρωσθε. (ἔτους) ιδ' [το]ῦ καὶ ια' παῦνι ιε'.

In tergo:

P. Amh.
 II 39

[. .] . . [. .] . . τα[] Πατήτι καὶ Π[αχράτη]
 φιλοβασιλισταῖς καὶ τοῖς ἄλλοις στρατιώ[ταις].

δέησθέ μου), ἐ[φ'] οἷς Gf.-H. 18 αἶρε[ις]θε suppl. Gerhard
 τελεω[θ]ησόμενον Kenyon (p. litt.) et Wilck (p. litt.) [perperam
 μελεω[θ]ησόμενον Grenf.]

18 αἶρεῖσθε, cf. ad Grenf.
 II 36, 14 (= Nr. 64).

23 φιλοβασιλισταί sine dubio
 cum basillistis (βασιλισταί) co-
 haerent. Sunt autem basi-
 listae II a. Chr. saeculo soda-
 licium Graecorum et Aegyp-
 tiorum in Aegypto superiore,
 cuius socii mortuos Ptolemaeos
 et deos quosdam Aegyptios
 colunt. Quibus προστάτης et
 ἱερεὺς praesunt (Otto, Pr. u.
 Temp. I 126 sq. Similiter Dit-
 tenberger Or. Gr. iss. 130, 9,
 ubi v. plura, eos sodalitatem
 cultorum regis et regiae domus
 esse putat). Lumbrosium (Re-
 cherches p. 106 et 227 sqq.)
 secuti Ziebarth (Griech. Ver-
 einswesen 62) et Wilcken (l. l.)

βασιλιστάς sodalicium aliquod
 militare fuisse opinantur. Cf.
 Ἑρμαῖσταί = 'Mercuriales', col-
 legium cultorum Mercurii,
 Κομπεταλιασταί cultores Larum
 Compitalium (L. Hahn, Rom
 und Romanismus, Leipzig 1906,
 p. 68). φιλοβασιλισταί sunt tum
 fortasse fautores sodalitatis
 (cf. τεχνῖται et φιλοτεχνῖται et
 Ziebarth, B. ph. W. 1904,
 1190 sq.). Opinione Gf.-H. est
 titulus militaris aulicus, hono-
 ris causa conferri solitus; philo-
 b silistas iidem viri docti nexu
 aliquo cum persona regis vel
 reginae coniunctos fuisse, di-
 gnitate tamen τοῖς σωματοφύ-
 λαξιῳ cessisse suspicantur.

58. EPISTULA MENONIS(?) AD FRATREM HERMOCRATEM.

P Grenf. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 639).
 Reperta in Thebaide. Saec. II. a. Chr. — Ed. primum Gren-
 fell, Alex. erot. fr. nr. 43.

Μ]ένων Ἑρμοκράτει τᾱιδελφῶι χαίρειν.

εἰ] ἔρρωσαι, ἔρρώμεθα δὲ καὶ αὐτοὶ καὶ {καὶ}

Ἀ]φροdisία καὶ ἡ θυγάτηρ καὶ ἡ παιdisκη καὶ ἡ
 θυγάτηρ αὐτῆς. ἔγραψας ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ [ἡγορα-
 κ]έναι ἡμῖν τὴν ἵππον καὶ παρ' Ἰουδαίου
 . . .]σθαι αὐτήν, οὗ τὸ ὄνομα ἀγνοοῦμ(εν).

αὐτοῦ δὲ μηδ' ἀποδεδωκότος ἡμῖν μ[η-
 δ]ὲ ἵππον μηδὲ τὴν πορείαν αὐτῆς ἐπ[ι-]δω-
 δε]δωκότος ἐγράψαμέν σοι, ὅπως οὖν εἰδῇ[ς].

ἔρρ[ω]σο.

10

καλῶς οὖν ποιήσεις ἀγοράσας ἐμοί τε πορφ[ύρας
 σ]τατήρας δύο καὶ Ἀφροdisίαι δύο.

In tergo:

Ἑρμοκράτει.

4 ἔγραψα«ς» (pro ἔγραφα Grenfellii) coniecerunt Wessely (W. f. kl Ph. 1896, 1140) et Wilam. (Grenf.-H., New class. fr. 216), in pap. exstare vidit Wilck. (p. litt.), qui praeterea primus ἡ[μῖν δι]ὰ τὸ eruit et supplevit 4—5 [ἡγορα κ]έναι Hunt (Grenf.-H., New class. fr. 216) 6 ἄγε]σθαι? Witk.; ἔχε]σθαι Hunt ib., ἵστα]σθαι Wessely (l. l.), δέχε]σθαι C. Scherling (N. Jahrb. 1908. 2, 160) | ἀγνοοῦμ(εν) Wilck. (p. litt.) pro eo, quod falso legerat Grenf. ἀγνοοῦλο[ς].

3 Ἀφροdisία est Menonis aut Hermocratis uxor (cf. l. 11sq.) aut utriusque soror. Menonis uxorem eam esse putat Fraenkel (Museum 1908, 243).

ἡ παιdisκη 'serva'. Cf. Wilcken, Gr. Ostr. I 686.

5 καὶ pro καί.

8 πορεία an 'syngraphus itineris'? Cf. Par. 51, 46 ἐκ-πορεύομαι κτλ. — ἔδωκέ μοι τὴν ὁδόν.

ἐπιδίδωμι 'trado' (e. g. τὴν ἐντευξιν, τὴν ἐπιστολήν).

59. FRAGMENTUM EPISTULAE MATRIS AD FILIUM.

P. Lond. I 43. Asservatur in Museo Britannico (nr. 43).
 Locus, quo reperta sit, Kenyoni ignotus. (Pap. haec comparata

est a Museo a. 1835 a successoribus legati Salt.). Saec. II. a Chr., ut ex litterarum formis Kenyon conicit. — Ed. accuratius prioribus editoribus Kenyon, Greek pap. in the Brit. Mus I p 48.

Epistula potius est matris ad filium quam uxoris ad maritum, haec enim l. 8 potius ἔξομεν scripsisset.

(initium deest.)

πυνθανομένη μανθά-
νειν σε Αἰγύπτια
γράμματα συνεχάρην σοι
καὶ ἐμαντῇι, ὅτι

5

νῦν γε παραγενόμενος
εἰς τὴν πόλιν διδάξεις
παρὰ Φαλου . . ἦτι <ιατροκλύστη> τὰ
παιδάρια καὶ ἔξεις
ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας.

(cetera desunt.)

7 *ιατροκλύστη* Wilck. (p. litt.) pro eo, quod antea (G. g. A. 1894 p. 725) legerat *ιατροκαύστη* (*ιατροκλητη* Keny.).

6 τὴν πόλιν. Quae fuerit, dici non potest.

7 διδάξεις παρὰ Φαλου . . ἦτι designatur ludus, in quo filius docebit; cf ὁρῶ—διδύμας ἐν τῷ διδασκαλήῳ Τοθῇ[τος] Par. 51, 10 (160 a. Chr.). Vix

recte alii liberos Phalu . . etis educaturum eum suspicantur (cf. l. 9 εἰς τὸ γῆρας).

Φαλου . ἦτι cf. Φαλοῦς (gen. -οῦτος) Tebt. 81, 20, Σουλῶτος τοῦ Φαλοῖτος Fl. P. I 21, 16.

60. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM.

P Berol. 1009. Asservatur in museo regio Berolinensi (nr. inv 9745). Quo loco reperta sit, ignoratur. Saec. II. a Chr. Scriptura, quam hodie cursivam vocamus — Ed. primum Schubart in libro Aegypt. Urkunden aus d. Kgl. Museen zu Berl. III, nr. 1009. Nonnullos locos supplevit Gerhard in Arch. f. P. 2, 389 sq.

.....] τῷ ἀδελφῷ χαίρειν καὶ ἐρρῶσθαι.
 εἰ ὑγιαίνεις, καὐτὸς δ'] ὑγίαινον. M[. .]ος «ὁ» ἀνα-
 πλέ[ω]ν
 πρὸς σὲ ἀσπάσεται] σε παρ' ἐμοῦ φιλοφρόνως, τὸ δ'
 αὐτὸ
 καὶ διὰ γραμμάτων ἔκρ]ινα ποιῆσαι. περὶ μὲν [ο]ῦν
 τῶν ἄλλων
 οὗ σοι γέγραφα, M . . . ο]ς γάρ σοι σημα[ν]εῖ ἕκαστα. 5
 σὺ οὖν
 (cetera desunt.)

Si l. 2 ante καὐτός voces εὖ ἂν ἔχοι suppleantur, tum l. 3 post πρὸς σέ et l. 4 ante καὶ nescio quae verba (l. 4 τοῦτο?), l. 5 ante οὗ vox πραγμάτων interciderunt.

2 [εἰ ὑγιαίνεις, καλῶς ἂν ἔχοι, καὐτὸς δ'] ὑγίαινον Gerhard (l. 1) | M[όσχ]ος «ὁ» Witk. 3 suppl Witk. ell. Amh. II, 39, 14 (= Grenf. I 30, 14) (= Nr. 57) ἀσπάσεσθαι ὑμᾶς παρ' ἡμῶν φιλοφρόνως; Gerhard suppl.: M[. .]ος ἀναπλέ[ο]ν | [τος ἐντελειάμην αὐτῷ ἀσπασασθαι] σε 4 suppl. Witk. ell. Amh. II, 39, 15 (= Nr. 57) καὶ διὰ γραμμάτων ἐκρίναμεν σημήναι; Gerhard in lacuna suppl. ἐκέλευσα 5 suppl. Witk.; Μόσχο]ς vel αὐτὸς Witk.; Gerhard suppl.: [οὐκ ἀνάγκη πλείω (γράφειν vel sim.),]ς 6 [μὴ ἀμελήσης κτλ. Gerhard. Idem iam Grenf. I 30 (= Amh. II 39 = Nr. 57) in comparationem vocavit.

E. EPISTULAE I. SAECULI.

61. EPISTULA POSIDONII AD SACERDOTES TEBTYNIENSES.

P. Tebtynis (I) 59. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, ad tempus asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperita Tebtyni, in aedificio quodam in necropoli erecto. A. 99 a. Chr. — Edd. primum Grenfell-Hunt-Smyly, The Tebtunis pap. I nr. 59.

Epistulae similis argumenti a posterioribus ἀπενχαριστικάι appellabantur (cf. Brinkmann, Rh. M. 64, 313).

Ποσειδώνιος τοῖς ἐν Τεπτύνει
 ἱερεῦσι χαίρειν καὶ ἐροῶσθαι, ὑγλαῖνον
 δὲ καὶ αὐτός. καταντήσαντος γὰρ
 εἰς τὴν πόλιν Σοκονώφεως
 καὶ Ὡλιπεως τῶν ἐξ ὑμῶν
 καὶ ὑποδεικνύ<όντ>ων, ἣν ἔχετε
 πρὸς ἡμᾶς ἄνωθεν πατρικὴν

5

1 Posidonius magistratus aliquis superioris ordinis fuisse videtur (Gf.-H.-Sm.). Sedes eius ignoratur.

Τεβτύνις est forma nominis aetate Lagidarum usitata; aetate Romana crebrior fit forma Τεπτύνις (Gf.-H.-Sm.).

3 καταντάω 'venio', εἰς τόπον τινά (occurrit et πρὸς, ἐπί c. acc) (Polyb., Diod., alii).

4 εἰς τὴν πόλιν Alexandream? an caput nomí Crocodilopolin? (cf. ἡ πόλις de Oxyrhyncho

Hibeh I 43, 5 (261 a. Chr.), I 111, 24 (ca. 250 a. Chr.), videtur etiam I 49, 15 (ca. 257 a. Chr.), alia; de Gadarenorum oppido ev. Luc. 8, 27 sqq. (Krumbacher BZ. 18 = 1909, 255).

5 οἱ ἐξ ὑμῶν 'viri vestri collegii' (Gf.-H.-Sm.).

6 ὑποδεικνύω, cf. notam ad Goodsp. 4, 12 (= Nr. 51).

7 et 10 ἄνωθεν 'iam dudum, antiquitus'. Cf. Taur. 5, 16 τὰ

φιλλαν, ἐν οἷς ἐὰν προσδέησθῇ
 μου, ἐπιτάσσοντές μοι προθυ-
 μότερον διὰ τὸ ἄνωθεν φοβεῖσθαι
 καὶ σέβεσθαι τὸ ἱερόν,

10

ἔρρωσθ(ε). (ἔτους) ις' φᾶϖι θ'.

In tergo:

παρὰ τοῖς ἐν Τε<π>τύναι ἱερεῦσι.
 Ποσειδω(νίου)

12 ιγ', quod pro ις' legi possit, aliam ob causam (Gf.-H.-Sm. p. 172) non est verisimile.

ἐπάνωθεν ὑπὸ τῶν — βασιλέων
 προστεταγμένα.

8 οἷς ἐὰν = οἷς ἄν. — ἐὰν
 loco ἄν occurrit apud LXX et
 in papyris iam 2. saec. a. Chr.
 Cf. Moulton, Class. Rev. 15
 (1901), Blass, Gramm d. neu-
 test. Gr.² 64 et 221. De ἐὰν
 pro ἄν in enuntiatis relativis
 cf. Deißmann, Neue Bibelstud.
 30—33.

9 coniunge: ἐπιτάσσοντες
 — ἔρρωσθ. Non perspexit
 hanc constructionem Moulton,
 Gramm. I 223, qui participium
 pro imperativo hic usurpatum
 esse contendit.

11 τὸ ἱερόν. Tebtyni nobi-
 lissimum erat templum Soc-
 nebtuneos (Gf.-H.-Sm.).

62. EPISTULA PERSONAE, CUIUS NOMEN INTERCIDIT, AD FRATREM(?).

P. Leid. (I) K. (= nr. cat. 402). Asservatur Lugduni Bata-
 vorum in museo antiquario publico. Reperta Memphi. Circa
 a. 99 a. Chr. — Ed. primum Leemans, Pap. gr. I, p. 52. Eum
 pleraque falso legisse neque enodavisse multa, quae enodari
 possunt, Wi cken (p. litt.) affirmavit; negat Fraenkel Museum
 1908, 243. Cum meliorem textum mihi comparare non po-
 tuissem, Leemansii textum recipere coactus sum. (Cf. Praef.
 II. ed.)

Petesis fuit archentaphiastes boum sacrorum Osorapidis et
 Osoromnevidis in Anubieo prope Memphin.

Ad Petesidem illum papyri Bat G, H, J spectant.

Numerus punctorum in hac papyro numerum litterarum
 non designat.

- Ἄν Πετήσιος τοῦ
 [Χενούφιος ἀρχενταφ]ιαστοῦ τοῦ Ὀσοράπιος
 ξ]ωνι τ[ῶι] ἀδελφῶι πολλὰ χαίρειν.
 ἐν τῇ πόλει Ἀρρετιξ . . (?)
 5 αὐτοὺς νῆμα αὐτῶν
 ἐπ εὖειν τοῦ τετεν . .
 χα του . . . ἀγγελέα γερονεν . .
 εναλν τος ἐχ[ά]ρην,
 πα[ρακα]λῶ δὲ κ[αὶ] αὐτὸς τοὺς θεοὺς, ὅπως δῶσιν
 10 αὐτοῖς χ[άριν καὶ μο]ρφ[ή]ν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς
 τὴν [βασίλισσαν] βασιλέως
 πρ μων εἰσῆλθεν εἰς τὰ Πετε-
 αρ[ενδώ]τον θ[εο]υ[π]ώλου τῶν ἐπὶ τοῦ
 Ἑφαιστι-
 ελου κατελν . . ν. ε[]ει . . οντ[ος] τοῦ Πετεαρ[εν]δώ-
 του . . .
 15 εἰτε ἀξίωμα ἀξι-
 ῶσι ου ἡσθαι τὴν τοῦ
 Πετ[ή]σι
 ἔμοῦ ἴδιον ὑμ
 ποιήσει Σαραπ
 20

13 θ[εο]υ[π]ώλου vel ἱερουνπώλου Leem. (in indice).

2 De entaphiastarum collegio cf. Deißmann, Bibelstud. 117.

9 παρακαλῶ 'oro, precor'.

11 βασίλισσα. De hac forma posterioris graecitatis cf. Glaeser, De ratione 18.

13 τοῦ Ἑφαιστιείου. Templum hoc Vulcani sive dei Ptah pertinebat ad magnam templorum insulam, quae in papyris nomine τοῦ πρὸς (vel ἐν) Μέμφει μεγάλου Σαραπιείου designatur (Leemans). Cf. huius libelli p. 55.

καὶ
 μενον ἀλλ' ἐν

 του προσέχον

 ἐν αὐτοῦ (nota anni) . . . νο
 ἦσαντος 30
 βασις εἰς <αὐ>τὴν {{οἰκίαν μου}} του
 cetera desunt.

31 primo scriptum fuit εἰς τὴν οἰκίαν μου, tum vocibus οἰκίαν μου deletis is, qui scribebat, ante τὴν addidit αὐ.

63. EPISTULA PETESUCHI AD FRATRES EIUS PETEARSEMTHEN ET PAGANIN ALIQUOTQUE AMICOS.

P. Lips (I) 104. Asservatur in bibliotheca universitatis Lipsiensi (nr. inv 511). Reperta videtur esse in nomo Pathyrite, ubi Petesuchum habitasse aliae papyri docent Saec. II.—I. a. Chr., ut ex litterarum formis conici potest (a. 96/95 a. Chr., ut vid.). Scriptura, quam cursivam vocamus. — Ed. primum Mitteis Griech. Urkunden der Papyrussammlung zu Leipzig. T. I (Lipsiae 1906) nr. 104 (p. 305sq.). Posteriorem papyri partem rectius enodavit Wilcken (Arch. f. Pap. 3. 568), idem complures locos difficiles in Arch. 4, 483sq. papyro denuo inspecta tractavit. Aliquot locos a me rogatus inspexit Ericus Schröter, qui collectionis papyrorum Lipsiensis curam habet.

Πετεσοῦχος Πανεβχούνιος
 Πετεαρσεμθεὶ καὶ Παγάνει

De personis huius papyri
 cf. quae papyro Nr. 64 prae-
 misimus.

2 Petearsemtheus, Paganis,
 fortasse etiam Caruris, sunt
 fratres Petesuchi, filii vero

<Πανεβχούνιο(ς), Καρούρει>
καὶ Ὀρωι καὶ Πετσαρσεμθεῖ
<Πανεβχούνιος>

- Ἐριενούφιος καὶ Πανεβχού-
5 νει Νεχούτου καὶ
τῶι νίῶι Πεκύσε[ι κ]αὶ Ὀρωι
Πόρτιτος καὶ [] Πακοῖβ-
κει Π[^{ατῆ}ορτι]]τος καὶ τοῖς
παιδίοις χαίρειν καὶ
10 ἐρῶσθαι· ἔρρωμαι δὲ
καὶ τὸς καὶ τὰ παιδιά
καὶ οἱ ἐν οἴκῳ πάντες.
περὶ ὧν ἂν αἰρῇσθε, γρά-
φετέ μοι. χάριν σοι ἔχω,
15 ἐφ' αἷς γράφεις ἐπι[σ]τολαῖς.
ὅταν ἡμῖν γ[ρ]άψῃς,
ἐνψυχόν τι λαμβάνω.
ἐπισκοπεῖτ[α]ι ὑμᾶς

3 Πανεβχούνιο(ς) Wilck. 4 Ἐριενούφιος? Witk., cf. Nr. 64, 4. 7 Πακοῖβ κει Wilck. 8 Πόρτιτος correxit in Πατήτος (ut docuit Wilck., von Ποατήτος, quod Mitteis dedit) 16 sq. γ[ρ]άψῃς, | ἐνψυχόν τι λαμβάνω | Wilck., γ[ρ]άψῃτε | ἐμψυχοτάτα(ς) ἀν[α]βάλ<λ>εσθε ἐπιστολ[ά]ς. Mitt. 18 Ἐπισκο-

Panebchunios. Πανεβχούνιος, quod Petesuchus inter l. 3 et 4 inseruit, ad Καρούρει (supra l 2/3) pertinere videtur (Wilck.). Incertum vero est, utrum Horus Panebchunis an Erienuphis filius fuerit, Πανεβχούνιος enim, quod est inter l. 2 et 3, et post Παγάνει (l. 2) et post Ὀρωι (l. 3) inseri potest. Praestat eum filium Erienuphis habere.

7 Πακοῖβις Πατούτος occurrit in pluribus papyris eiusdem aetatis in Thebaide repertis (Grenf. I 36, Grenf. II 34, II 35). Πακοῖβις, cf. Πανῆβις Tebt. II passim (Wilck.).

13 αἰρῇσθε, cf. ad Grenf. II 36, 14 (= Nr. 64).

Ἀλμέντις, Ψενοσίρις,
 Φίβις, Πατοῦς[,] Φάφρις, 20
 Ἐσθώτης κα[ὶ ο]ἱ παρ' ἡ-
 μῶν πάντες. πρ[ο]στατεῖ
 ἡμῶν μεγάλῳ Πτο-
 λίων ὁ στρατηγὸς καὶ χάριν
 αὐτῷ μεγάλως ἔχομεν. 25
 διπλᾶ ἡμῖν ὦν Διοσκου-
 ρίδης ποιεῖ. ἄλοιποι

πεῖτ[α]ι ὑμᾶς dubitanter Wilck. (qui comparat Dem. in Neaer. p 1364, 12; cf. ind. huius libelli); ἐπισκοπεῖται fere certum esse confirmat Schröter; idem ἀσπάζεται nullo pacto legi posse docet; [ἐπιστολ[ά]ς Ἐσι. [. . .] αὶ ὑμᾶς Mitt, qui ἀσπ[ά]ζειται dispicere se non posse addit 19 Ἀλμέντις Wilck., Ἀλμένης Mitt.; cf. Nr. 64 l. 7 21 Ἐσθώτης Wilck., Ἐσθλύτης (aut Ἐσθλύτις) Mitt.; cf. notam ad Nr 54 l. 7 22 πρ[ο]στατεῖ, quod conieceram, confirmavit ex pap. Wilck., [πρ[ο]στάται Mitt.], utrumque legi posse docet Schr. 23 μεγάλῳ Wilck., μεγάλως, quod ego conieci, confirmavit ex pap. Schr., at -ωι distincte legi affirmat Wilck. [μετὰ τῶν Mitt] 23 sqq. Πτολίῳν ὁ στρατηγὸς καὶ χάριν | αὐτῷ μεγάλως ἔχομεν Wilck., [Πτολίονος Πατήτος καὶ, χαριεῖ | αὐτῷ, μετὰ τῶν Mitt] 26 sq. Διπλᾶ ἡμῖν ὦν Διοσκουρίδης ποιεῖ Wilck.; Schr. διπλᾶ ἡμῖν plane incertum esse dicit, ποιεῖ vero fere nullo pacto legi posse affirmat; Σαχθ-
 . . . ὁς. Μὴ μόνον Διοσκουρίδης ἀνίει Mitt. 27 sq. Ἄλοι-
 ποι | γίνεσθε περὶ ἐμοῦ Wilck. [Ἀλλὰ παρ[α-?] | γίνεσθε περὶ(?)

21 Ἐσθώτης 'deo Thoth dictatus' Wilck.

22 προστατεῖ, cf. καλῶς σου προστατῆσαι Fl P. II 13, 19, 7 [= Nr. 8].

23 μεγάλῳ. Wilckeni opinione aut μεγάλω<ς> emendandum aut, quod ei magis arridet, post μ. dat. substantivi excidit. De Μεγαλοπτολίῳν vix cogitari potest (cf. Μεγαλοκτῆμων, Μεγαλώνυμος, altera ex parte Τιμόπολις et

ex oppidi nomine: Ἀμφίπολις, Δικαιόπολις, Νεόπολις, Χρυσόπολις; Fick-Bechtel, Gr Personennamen 238), quia ωι pro o vix scripsisset.

26 διπλᾶ — ποιεῖ 'duplum nobis facit eius, quod Dioscurides' Paulus Hofmann ap. Wilck. Gen ut in Xen. Cyr. 8, 3, 38: διπλάσια ἀπέδωκεν ὧν ἀπέλαβεν.

27 ἄλοιποι = ἄλνποι (Wilck).

γίνεσθε περὶ ἑμοῦ.

εἰκῇ ἐφ' ἀλλαχῇ βαδίζετε.

30

ἔρρωσθε. (ἔτους) ιθ' παν(νι) ιη'.

In tergo:

παρὰ Πετοσούχου

τοῦ Πανεβχού-

νιος

Πετεαρσεμθεῖ

Πανεβχούνιος.

ἑμοῦ Mitt.] 29 εἰκῇ Paulus Hofmann ap. Wilck., εἰ καὶ Mitt. ἀλλαχῇ Wilck., ἀλλ. . . η Schr., ἀλλαγᾶς dubitanter Mitt. 30 ιη' Wilck., κγ' Mitt.

29 εἰκῇ 'audacter'? (An 'frustra'?). Vix εικη pro εἰ καί.

ἐφ' ἀλλαχῇ 'auf anderem Wege' Wilck., qui Gf. II 36, 10 (= Nr. 64) (eiusdem personae epistulam ad eosdem) com-

parat: μὴ λυπεῖσθε ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι. An ἐφαλλαχῇ (= ἐπαλλαγήν)?, cf. ποὺς ἐπαλλαχθεὶς ποδί Eurip. (pes cum pede alternans), 'pedetentim, gradatim'?

64. EPISTULA EIUSDEM PETOSUCHI AD FRATRES EIUS PETEARSEMTHEN ET PAGANIN ET ALIQUOT AMICOS.

P. Grenf. II 36. Asservatur in Museo Britannico (nr. 680). Reperta in Thebaide. A. 95 a. Chr., ut vid. — Edd. primum Grenfell et Hunt, New class. fragm. nr. 36.

Petosuchus, qui hanc epistulam mittit (in aliis epistulis audit Petesuchus, e. g. in Nr. 63), Panebchunios (vel Panobchunios) filius, eiusque tres fratres: Petearsemtheus, Paganis (vel Phagonis), Psennesis noti sunt nobis ex multis contractibus (Grenf. II 23 a; 24—30; 32; Lips. I 1; 2; 7; 104), a. 107—99 scriptis. Erant Πέρσαι τῆς ἐπιγονῆς et habitabant Pathyri. De genealogia familiae cf. Grenfell II p. 48; Mitteis Lips I p. 24 sq.; Gerhard Philol. 63 (1904), 568—71 (qui tamen papyri Lipsiensis rationem habere nondum potuit).

Πετοσοῦχος Πανεβχούνιος Πετειαρσεμθεῖ
 καὶ Παγάνει Πανεβχούνιος καὶ
 Παθήμει, παρὰ καὶ Πετειαρσεμθεῖ
 Ἀρσενούφ[ι]ος καὶ Πετειαρσεμθεῖ
 Ψεννήσι[ο]ς καὶ Ὡρωι Πατῆτος χαίρειν 5
 καὶ ἔρρωσθαι· ἔρρωμαι δὲ καὶ αὐτοὺς
 καὶ Ἑσθλύτις καὶ Πατοῦς καὶ Ἀλμένης
 καὶ Φίβις καὶ Ψενοσίρις καὶ Φάφισ
 καὶ οἱ παρ' ἡμῶν πάντες. μὴ λυ-
 πείσθῃ ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι. ὕπε- 10
 λαμβάνουσιν φονευθήσεσθαι. οὐθὲν
 ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν, ἀλλ' ἐκ τῶν
 ἐναντίων ἐπιμεμέληται.
 περὶ ὧν ἐὰν αἰρῇτε, γράψατέ

4 Ἀρσενούφιος, cf. Ἐριενούφιος Nr. 63, 4. 7 Ἑσθλύτις Gf.-H.,
 idem aut Ἑσθλύτις pap. insp. Wilck. (p. litt.). In Lips. 104,
 21 (= Nr. 63) occurrunt eadem sex personae. Ibi Wilck. legit:
 Ἑσθώτης et Ἀλμέντις. An et hic Ἀλμέντις? 12 memorabilem
 formam ἐπύησεν ex pap. eruit Wilck. (p. litt.); ἐποίησεν Gf.-H.

1 Petearsemtheus et Pa-
 ganis Petosuchi fratres sunt,
 quamvis vox τοῖς ἀδελφοῖς
 desit. Nomini Πετοσοῦχος no-
 men patris contra morem ad-
 ditur (l. 1), sine dubio eam ob
 causam, quod plures Petosuchi
 in illo loco, quo epistula datur,
 erant

2 Παγάνει; in aliis papyris
 audit Φαγώνις.

3 παρὰ καὶ 'una et'. Cf.
 ἐν δὲ καὶ τὴν γυναικα Parthen.
 Nic. 35, 8; de μετὰ καὶ Deiß-
 mann, Neue Bibelstud. 93.
 Frequens est σύν καί.

9 οἱ παρ' ἡμῶν cf. notam
 ad Revill. l. 7 (= Nr. 52).

10 ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι 'ob
 eos, qui discesserunt'. De
 χωρίζομαι 'discedo', frequenti
 in papyris et apud scriptores
 posteriores, cf. Glaser, De ra-
 tione 38.

12 ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν
 (= ἐποίησεν). N. T.: καλῶς
 ποιεῖτε τοῖς — et εὔ π. cum
 dat. (Blass, Gramm. d. neutest.
 Gr.² 92).

ἐκ τῶν ἐναντίων = ἐναντίον
 'contra' (Pol.).

14 ὧν ἐάν = ὧν ἄν, cf. no-
 tam ad Tebt. 59, 8 (= Nr. 61).

αἰρῇτε barbarismus pro αἰ-
 ρῇσθε 'quaecunque desideratis'
 (sc. ut vobis faciamus), cf. l. 18,

mum Grenfell-Hunt-Goodspeed, The Tebtunis pap. II nr. 490 (inter regesta, in singulas lineas non digestum).

Ἡρα[κ]λείδης Πτολεμαίῳ γεω(ρ)ῶι Τεπτύ(νεως) χαίρειν. μὴ κατεγγύα μηδὲν τὸν Κόμῳνος τοῦ Κόμῳνος πρὸς μηδὲν ἀπλῶς. ἀπολύσομαι τὸν χαλκόν. ἔρρω(σο). (ἔτους) κβ' ἐπε(ι)φ) ιζ'.

2 κατεγγυάω τινά 'vadimonio vel sponsione obstringo', 'vador' Plato, Dem., Pol. (c. acc. rei et πρὸς τι, ut hoc loco, 'cogo satisfacere pro . . .') 5, 15, 9); Fl. P. II 17, 1, 30 (III s. a. Chr.) τὴν Λαμίσκην — κατηγγυηκυῖάν με επ[, Reinach 19, 18 (108 a. Chr.) γράψαι — τοῖς — πράκτορσι, ἐὰν ὁ ἐγκαλούμενος ἐπιχειρῇ κατεγγυᾶν με αὐτοῖς, μὴ παραλαμβάνειν με —; Oxyrh. (III) 472, 39 (ca. 130 p. Chr.) ἐτέρω ἂν ἑαυτὴν γράμματι ἢ θυγάτηρ κατηγγυᾶ τῷ δημοσίῳ μελλήσουσά. Amh. II

35, 23 (a. 132 a. Chr.) καὶ προκαλεσάμενος τὸν Παλαῆσιν κατεγγεγύηκας τὸν πυρόν.

6 ἀπολύομαι 'pendo' (att. ἀπολύω, e. g. Pl. Crat. 417b: ἐὰν τὸ ἀνάλωμα ἀπολύῃ) Diod. 17, 74 τοὺς ὀφειλομένους μισθοὺς ἀπέλυσε; Rein. 54, 7 (III — IV. s. p. Chr) διεπεμψάμην σοι (sc. κτήνη 'iumenta' —, ὅπως γεμίσης αὐτὰ οἴνου ἐκ τῶν ἀπολυθέντων μοι ὑπὸ Ἰσχυρίωνος '(du vin) acheté sur la somme que m'a remboursée J.'). Med. vi 'pendo' in papyris alio loco non occurrit.

66. EPISTULA PASIONIS AD PATREM NICONEM.

P. Grenf. II 38. Asservatur in Museo Britannico (nr. 697). Reperta in Fajûm. Saeculo I. a. Chr. medio litterarum formis innisi tribuunt Grenfell et Hunt, The Tebt. pap. I 446 et 529 (a. 56 a. Chr.?). — Edd. primum Grenfell et Hunt, New class. fr. nr. 38.

Mendis barbaris scatens.

Πασίων Νίκ[ωνι τ]ῶι πατρὶ πολλὰ
χαίρειν καὶ [διὰ παντὸς ἐρρ]ωμένων

2 [διὰ παντὸς ἐρρ]ωμένων (= -νον vel -νωι) Witk. cll. Amh. II 39, 4sq. (= Nr. 57) (saec. II. poster.) (haec linea fit 28 litte-

2 ἐρρ]ωμένων errore pro ἐρρωμένον vel ἐρρωμένωι.

- διευτυχεῖ[ν. καλῶς οὖν] ποιήσεις
 μὴ ἀμελήσ[α]ς α[. . ἀγο]ράσαι . . ν-
 5 ρα ἃ γράφω· [χαρ]τία δώμου χάρι[του]
 δέκα καὶ [. . .]ρα δώμ[ο]υ χάρι[του]
 πέντε καὶ [κα]λάμων γραφικῶν
 δεκάπεντε καὶ μ[έ]λαν στατή-
 ρου ὀκτὼ καὶ θην στατήρου
 10 πέντε καὶ ἐρ[. . .]ιτος ἀ' κ[αὶ .] . α . . α
 ἐπὶ καὶ χιλωθηρου ἀ' καὶ μάρ-
 σ[ι]πον μεγάλου ἀ' καὶ τῶν νεωτέ-
 ρων δύο καὶ κηροῦ στατήρου
 πέντε. καὶ γράφωμαί σε περὶ τῆς
 15 λογέας, ἣ λογεύσω ἢ [. . .]ε' γράψον μοι
 περὶ τοῦ μὴ λογεύειν, ἕως καταβῆις,
 ἢ λογεύσει καὶ ἀνανγκάσει με Ὀνησίμου

rarum; l. 17 habet 29, l. 18 30 litteras), [ἐρῶσθαι] . . μένων
 Gf.-H.,]ομενων Keny. (p. litt.), vestigium litterae ρ nullum
 apparet, ν finale distincte. 4 ταῦτα conicit C. Scherling (N.
 Jahrb 1908, 2, 160). 10 an ἐρ[ικ]ίτος pro ἐρικίδος a voce ἡ
 ἐρικίς (Gal.) 'farina hordacea crassior' (Witk.)? 15 ἢ (= εἰ)
 Witk., ἢ Gf.-H.

3 διευτυχεῶ Demosth.,
 Theop., alii.

5 et 6 δώμου videtur =
 τόμου (parum recte τομοῦ
 Gf.-H.).

7 κάλαμος γραφικός LXX.

8sq., 9, 13 στατήρου vide-
 tur pro στατήρους = στατήρας
 exaratum esse.

9 θην an = θείον 'sulfur'
 (θήιον Odyss)? (acc. ut μέλαν
 l. 8).

11 χιλωθηρου =?, fortasse
 genus arcae (ἢ χηλός) (minus
 probabile: 'pabulum' [ὁ χιλός]).

12sq. τῶν νεωτέρων videtur
 'formae novae, quae hodie pro
 eleganti habetur'.

14 γράφωμαί σε pro γρά-
 φομαί σοι, cf. Oxyrh. 744, 8
 (= Nr. 72).

15 De λογεία et λογεύειν
 v. Wilcken, Gr. Ostr I 253sq.,
 Deißmann, Bibelstud 139sq.
 Cf. Tebt. 58, 55 (= Nr. 56).

ἢ = εἰ, ut videtur (Gf.-H. ἢ).

17 λογεύσει καὶ ἀνανγκάσει
 pro λογεύσει καὶ ἀναγκάσει,
 ut videtur.

Ὀνησίμου pro Ὀνησίμος.

ἀγοράσ[α]ι κριθῆς τοῖς πορείοις αὐτῷ
καμεοσμερ[.] [.] ἀρταβῶ(ν) ιγ' (ἡμῖς),
(ἀρταβῶν) [ιγ'] (ἡμῖς).

20

ἔρρωσο. ἔτους β' τοῦ καὶ α' (ἔτους)
φάρ[μο]ῦ(θι) ιγ'.

In tergo:

παρὰ Πασίωνι

Νί[κων][ο]ς χρη(ματιστοῦ?)

Νίκωνι.

19 καμεοσ vel καθεοσ vel -εον; inter ε et ο fuit fortasse ι.
Linea 19 in rasura exarata esse videtur (Gf.-H.) 20 compen-
dium vocis ἀρταβῶν fortasse erasum est (Gf.-H.) 22 ν fortasse
est compendii nota; minus probabile est φαρῶφι vel φαρμενώθ
(Gf.-H.).

18 τὰ πορεῖα 'iumenta', ut
videtur (cameli?). Cf Mayser,
Gramm. 420 (πορεῖον, e. g.
κριθῆς, ein Beförderungsmittel).

21 ἔτους β' τοῦ καὶ α'
spectant ad coniunctum re-

gnum duorum regentium: Gren-
fell et Hunt coniunctum re-
gnum Berenices III. et Ptole-
maei Alexandri II. ceteris pro-
babilius esse ostendunt.

23 παρὰ Πασίωνι pro π.
Πασίωνος.

67. EPISTULA LYSIMACHI AD TAARMIYSIN.

P. Tebtynis (II) 284. Papyrus haec, cuius possessor est Universitas Californiensis, asservatur ad tempus apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem. Reperta Tebtyni. I. a. Chr. saec, opinione editorum temporibus Novi Dionysi scripta — Edd. primum Grenfell-Hunt Goodspeed, The Tebtunis pap II nr. 284. Egit de hac papyro Wilcken A f. P V 232, qui eam ad historiam cultus atque humanitatis historiamque religionis illustrandas aliquantum momenti habere monuit, cum vetustissima sit papyrorum, quae mentionem responsi ab oraculo dei regionis cuiusdam dati exhibeat.

Ἀνσίμαχος Τααρμινύσι
 τῇ ἀδελ(φῇ) χαίρειν. ἐπικέ-
 κριταί μοι μὴ καταβῆ-
 ναι ἕως τῆς κέ' καὶ
 5 ὡς θέλει ὁ Σεκνεβτῦ(νις)
 ὁ κύριος θεὸς, καταβή-
 σομαι ἐλευθέρως. σὺ δὲ
 ἱκανήν μου σὺν τοῖς
 παιδίος περὶ τῆς λιτα-
 10 νήας . . . ἔάν ἔξ' εὐ-
 τυχίᾳς . . . τὰ παιδία
 καὶ α ὥσιν μη-

???

12 ὥθ' ὥθιν?

1 Τααρμινύσι. Eiusdem nominis femina offert libellum in Tebt. 283 anni 93 aut 60 a. Chr. n., sed nihil est in illa papyro, quod eandem esse personam hic et illic doceat.

2 τῇ ἀδελ(φῇ) Potius Lysimachi uxor, ut ex sollerti liberorum cura sequi videtur.

ἐπικέκριται aut ἐπὶ (= ἐπεὶ) κέκριται. ἐπικρίνω 'iudicio meo approbo, comprobo'; hic: 'statuo, decerno, sententiam fero' (sic iam Plato, Dem., alii). Cf. P. reddituum (Rev. laws) col. 28, 6sq. [ἐάν θ' ἀν-τ]ιλέγωσιν ὡς πλέον ἢ ἔλα[σ-σον] γίνεται, ἐπικρινέτω ὁ οἰ-κονόμος — καὶ καθότι ἂν ἐπι-κριθῇ, σφραγιζέσθωσαν et Dittenberger, Syll. III s. ἐπι-κρίνω. — Simplex κρίνω in Fajûm 138 (I.—II. s. p. Chr.) Κύριοι Διόσκουροι, ἣ κρείνεται αὐτὸν ἀπελθεῖν ἰς πόλιν; Ut in hac papyro, oraculum con-

sulitur aut oratur in Fajûm 137, 138. Berol. 229, 230, in papyro a Wessely'io Script. graec. spec. 12, 26 publici iuris facta, in Lond. 1267 d (Arch. IV 559), fortasse in Oxyrh. (VI) 923 (cuius initium intercidit); deus Christianorum consulitur in Oxyrh. (VI) 925. Cf. Wilcken A. f. P. V 232 et 271, qui tesseras plumbeas Dodonae repertas in comparationem vocavit; Dittenberger, Sylloge II 793—800; Otto, Priest. u. Temp. I 397, 4 et II 337.

5 Σεκνεβτῦνις (vel Σοκνεβ-τῦνις) est appellatio dei crocodilorum Sebek (Grenfell-Hunt, The Fayûm towns, praef. p. 22).

9 παιδῖος errore pro -ίοις. λιτανήας 'supplicatio, supplices preces'. Vox a papyris aliena; occurrit in LXX, apud Dion. Hal. a r. 4, 67 et posteriores (Porphyrr., eccl.).

δὲ π

λην κ, ἐὰν κατα-

βῶ, καὶ σεαυτῆς ἐπιμ(ελομένη), ἴν' ὑ(γιαλνις), 15
 ἔ[ρ]ῶ(σο). (ἔτους?) ἰβ' χοῖ(ακ) κ'.

????

13 ἐφ' ἧ λήν? Hunt a me rogatus ex pap. admodum evanida
 his duobus locis nihil eruere potuit.

68. FRAGMENTUM EPISTULAE.

P. Tebty. (I) 459. Asservatur apud Bern. P. Grenfell Oxoniensem(?). Reperta Tebtyni. A 5 a. Chr. — Ediderunt inter regesta Tebtyniensia (in singulas lineas non digestam) Grenfell-Hunt-Goodspeed, The Tebtunis pap. II. nr. 459. Servatur tantummodo exitus epistulae. Personarum nomina desiderantur.

Natura epistulae privata non omni ex parte est certa.

(exitus)

ἔσχον παρ' αὐτῶν τιμὴν ἀργν(ρίου) (δραχμὰς) ρη'
 ἀρταβῶν οὗ (ἡμισείας) ε'. καὶ μὴ ἄλ[λ]ως ποίσηις.
 ἔρρωσο. (ἔτους) κς' Καίσαρος χοῖ(ακ) Σεβ(αστήν). καὶ

Ante καὶ μὴ Gf.-H.-G. commate distinguunt.

2 ἀρταβῶν pendet a τιμῇ.
 (πέμπτον). Usque ad hoc tempus in papyris nulla alia occurrebant artabae fragmenta nisi $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, praeterea $\frac{1}{3}$, $\frac{1}{6}$, $\frac{1}{12}$ cett., fragmenta $\frac{1}{5}$ et $\frac{1}{10}$ primum reperta sunt in P. Fajûm 101 (1900. (Cf. Grenfell-Hunt-Hogarth ad l.; Wilcken, Ostr. I p. 749). Quot choenices artaba complexa sit, ignoratur Fortasse fuit artaba Ptolemaica choenicum 40, ut ex fragmento $\frac{1}{5}$ conici potest. (Cf. Grenfell-Hunt-Hogarth l.l.,

qui eandem artabae divisionem in P Fajûm 101 eiusdem aetatis [circa a. 18 a. Chr.] occurrere suspicantur). Sunt igitur pretium artabae drachmae fere 1.9.

3 Καίσαρος Augusti.

Σεβαστήν. [Cf. Add.] Quae dies designetur, ignoro. A. 3 a. Chr., i. e. duobus annis post, σεβαστήν audit dies quaedam mensis φαρμοῦθι (CIG. 5860 C), a. 1 p. Chr. (= a. 31. Augusti) dies quaedam mensis θῶϋθ (insc. Tentyrana, Letronne Iss. de l'Égypte I p. 81). „Viro-

δ ἂν περισσὸν γένηται, μέτρη[σ]ον αὐτοῖς κομισάμενος
5 τὴν τιμὴν τοῦ λοιποῦ.

rum doctorum opiniones recenset et impugnat Wilcken G. O. I p. 812sq., ipse suspicans ita dici dies quosdam insignes ob facta memorabilia in domo imperatoria. Cf. Herwerden, Lex. dial. s. v., ubi exempla ex ostracis collecta invenies. Haec dierum appellatio frequens est in I. p. Chr. s. (Oxyrh. II p. 284). Cf. Lond. III p. 136 [nr. 1168, 1] (18 p. Chr.), BGU. 252 et 981 [I. s. p. Chr., bis], Oxyrh. I 46, 31 (100 p. Chr.) („perhaps so called because Mecheir 4 was the day of the Emperor's accession“), Tebt. II 298, 55 (107—8 p. Chr.). Cf. Gardthausen, Augustus u. s. Zeit (Leipzig 1896) I 2, p. 951 et II 2 n. 57.
4 δ ἂν, cf. ad Tebt. 59, 8 (= Nr. 61).

περισσὸν γένηται sc. quam

77 + $\frac{1}{2}$ + $\frac{1}{5}$ artabae. Solita vocis forma in papyris σσ exhibet (I.—IV. s. p. Chr.). Cuius exempla cum apud Mayserum desiderentur, hic enumerare placet: *περισσά* Lond. 131 recto, l. 195 [p. 175] (78/9 p. Chr.), *περισόν* Fajûm 111, 11 (95/6 p. Chr.), *περισσῶς* Tebt. II 488 (121/2 p. Chr.), *περισσά* Berol. I 326, 2, 9 (II. s. p. Chr.), *περισσῶς* Amh. II 132, 2 (II. s. p. Chr.), *περισσόν* Berol. II 417, 22 (II.—III. s. p. Chr.), *περισσῶν* Tebt. II 423 (III. s. p. Chr.), *περισσότερον* Berol. II 380, 10 et 15 (III. s. p. Chr.); cf. *περισσεύη* Lond. III 418, 4 [p. 303] (ca. 346 p. Chr.). Forma *περιττός* bis tantummodo invenitur: *περιτόν* Fajûm 117, 23 (108 p. Chr.), *περιττόν* in epist. patriarchae Alexandrini Gf.-H. II 112 (a. 577 p. Chr.).

69. EPISTULA PERSONAE IGNOTAE AD FEMINAM QUANDAM.

P. Oxyrh. (IV) 805. Asservatur Oxoniae apud Bernardum P. Grenfell. Reperta Oxyrhynchi. A. 5 a. Chr. — Edd. Grenfell et Hunt, The Oxyrhynchus pap. IV p. 256 (in singulas lineas non digestam).

Servatur extrema pars epistulae (9 lineae).

1. 2 sqq. ζητῶ γὰρ τοὺς ἀνθρώπους. ἐν δὲ τοῖς ἐρχομένοις πλ[ο]ίοις καλαὶ φάσεις ἐλεύσονται

2 φάσεις 'nuntii', frequens fit aetate romana: Oxyrh. (II) 294, 15 (22 p. Chr.) ἕως ἀκούσω φάσιν παρὰ σοῦ περὶ πάντων.

Oxyrh. (II) 293, 8 (27 p. Chr.) μέχρι οὐ ἀποστείλης μοι φάσιν. Tebt. (II) 616 (II. s. p. Chr.) φάσιν εἰς Ἰβιδῶνα πέμψον.

παρ' [ἐ]μοῦ. ἀξιῶ δὲ ἀντιφωνεῖν [μ]οι
 πυκνότερον. ἀσπάζου πάντας τοὺς παρ' ὧ
 ἡμῶν καὶ σεαυτῆς ἐπιμέλου, ἵν' ὑγιαίνης.
 εὐτυ(χοῦσα) ἔρρω(σο).

ὧ ἐπιμελοῦ Gf-H. falso. | ὑγιαίνης εὐτυ(χοῦσα). ἔρρωσο
 Gf-H., at nemo curare potest, ut fortunatus sit.

Tebt. (II) 417, 7 (III. s. p. Chr.)
 πέμψον πάλιν φάσι(ν) ἐν τῇ
 αὐρίον, l. 15 πέμψον οὖν ἡμῖν
 φάσιν περὶ τοῦτον, fere idem
 l. 20 et 28. Berol. (II) 523, 3
 (aetas?) ἔπεμψά σοι φάσιν περὶ
 τοῦ χαλκοῦ καὶ ἀντέγραφας
 λέγων. NT. Act. 21,31 ἀνέβη
 φάσις τῷ χιλιάρχῳ 'rumor'.
 Aliter Par. 15, 68 (120 a. Chr.)
 'Ερμίου οὐθεν[ι] τεκμ[ηρίω]
 προσ[εν]απτομένον, φάσει δὲ
 κενῇ προφερομένον εἶναι προ-
 γονικῇν. Cf. Hesych. φάσεις.
 — λογοι, φῆμαι.

3 ἀντιφωνεῖν 'respondere'.
 Tebt. (II) 302, 15 (71 p Chr.)
 τοῦ δὲ κωμογραμματοῦ σοι εὐρηκέναι.
 Oxyrh. (II) 300, 5 (I. s. p Chr.)
 καλῶς ποιήσεις ἀντιφωνήσασά
 μοι, ὅτι ἐκομίσου. Polyb. 8,
 18, 11. 8, 19, 8. 15, 18, 6 Mac-
 chab. 1, 12, 18 Substantivum

ἀντιφώνησις Lond. 897 (p. 207),
 14 περὶ δὲ ἀπάντων ἀντιφώ-
 νησίν μοι εὐθέως γράψον.
 Berol. 33, 20 γράψις δέ μοι
 περὶ πάντων ἀντιφώνησιν διὰ
 Διοσκόρου. Berol. (III) 698, 33
 (II. s. p. Chr.) μὴ αὐτοὶ ὄψον-
 ται περὶ πάντων [. . ἐν τ]άχει
 τῇν ἀντιφώνησιν. Cf. Viereck
 Sermo gr. Va 26. Brinkmann
 Rh. M. 64, 316.

4 πυκνότερον 'crebrius, sae-
 pius, frequentius' (Pl., Dem.).
 Tebt. (I) 41, 3 (ca. 119 a Chr.)
 πυκνότερον Μα ρείους — πα-
 γινομένον εἰς τὴν κώμην. — Κα-
 λῶς οὖν ποιήσεις πυκνότερον
 ἐπισκοπῶν τοὺς ἐν οἴκῳ in
 sylloge epistularum 'Επιστολι-
 κοὶ τύποι p. 2, 4 (Brinkmann,
 Rh. M. 64 315, 317) Aristetas.
 Act. apost. 24, 26. (πυκνά crebro
 Luc. 5, 33).

70. EPISTULA ANTATIS AD FAUSTUM.

P. Oxyrh. (IV) 742. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Gren-
 fell. Reperta Oxyrhynchii. A 2 a. Chr. — Edd. primum
 Grenfell et Hunt, 'The Oxyrhynchus pap. IV nr. 742.

Sermo vulgaris.

Ἀντᾶς Φ[αύ]τωι πλεῖστα χαίρειν.
 παράλαβε παρὰ Πόθου τὸν κάλα-

In tergo:

Φαύστῳ [.] ἐτενν . () εἰς Νέκλῃ.

17 εἰς Νέκλῃ sc. ἀποδος, (= Nr. 52) ἀποδος [ε]ἰς Πα-
cf. Revill. Mél. p. 295 l. 16 sq. θῦρ(ιν).

71. FRAGMENTUM EPISTULAE.

P. Oxyrh. (IV) 743. Asservatur Oxoniae apud Bern. P. Grenfell. Reperta Oxyrhynchi. A. 2 a. Chr. — Edd. primum Grenfell et Hunt, The Oxyrhynchus pap. IV nr. 743.
Mendis scatet.

Col. 1.

Lineae 1—16 fere prorsus interciderunt.

]θῆλω δὲ σὲ καὶ τὸν Καίσαρος 17
]ἀναγνοῦναι, δεῖ γάρ σε,

Col. 2.

εἰ καὶ π[ρ]ὸς ἄλλους εἶχον προᾶγμα,
βοηθὸν αὐτοῦ γ[ε]νέσθαι διὰ ἣν 20
ἔχομε(ν) πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν. καὶ
γὰρ ἐγὼ ὅλος διαπον[ο]ῦμαι, εἰ Ἐλε-
νος χαλκοῦς ἀπόλε[σ]εν, παραγενομ(ένου)
γὰρ Δαμᾶτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἦλ-
θαμεν ἐπὶ Ἐπαφρόδειτον καὶ εὐρέ- 25
θη μήτε εἰληφῶς μήτε δεδωκώ(ς).
ὥστ' ἂν τοῦτό σε θέλω γεινώσκειν,

18 οἰκονόμον?] Gf.-H. 20 ν vocis ἣν corr.

22 ὅλος = ὅλως (Gf.-H.).
διαπονοῦμαι idem quod fre-
quentius ἀγωνιῶ, μῆ (v. Ind.
vocab.).

27 ὥστ' ἂν — σε θέλω γει-
νώσκειν, cf. Tebt. 58, 35 (= Nr.
56) συνεχώρηκεν, ὥστ' ἂν —
καταστοχησάμεν (sic).

- 30 ὅτι ἐγὼ αὐτῷ διαστολὰς δεδώκειν
 τὸ βαδίσαι εἰς Τακόνα χάριν τῶν ἐκ-
 φορίων καὶ τὰ νῦν ἐπειπέπομφα
 αὐτὸν πάντα συνλέξαι καὶ περὶ πάν-
 των αὐτῷ τὴν ἐπιτροπὴν δέδωκα.
 ἐν οἷς ἐὰν σοῦ προσδέηται, συνπροσ-
 γενέσθαι αὐτῷ ὡς ἀνθομολογη(σομένῳ)
 35 ὑπὲρ σοῦ οὔτως ὡς ὑπ(ὲρ) μου. ἐν τῷ δέ
 με περισπᾶσθαι οὐκ ἡδυνάσθην
 συντυχεῖν Ἀπολλω(νίῳ) τῷ Λιβικῷ, ἵνα
 αὐτῷ αὐτὰ ταῦτα ὑποδίσξω. καὶ σὺ
 δὲ, ὑπὲρ ὧν ἐὰν θέλῃς, γράφε μοι καὶ ἀνό-
 40 κνῶς ποιήσω, Δαμᾶς γάρ μοι ἀνθωμολ(ογήσατο)
 πάντα. καλῶς δὲ γέγρονεν τὸ ταχὺ
 αὐτὸν ἐλθεῖν, ὑφηγήσεται γάρ σοι.
 [σ]εατο(ῦ) ἐπιμέ(λου), ἵν' ὑγι(αλην)ς. ἐπισκοπ(οῦ)

43 [σ]εατο (ῦ) sic pap.

28 διαστολὰς δίδωμι (pro voce διαστέλλω) 'imperio, praecipio', τιπὶ περὶ τινος Diod.; διαστολή 'explanatio' Polyb.

29 χάριν τῶν ἐκφορίων, de praepositione χάριν genetivo anteposita v. notam ad Par. 47, 17 (= Nr. 48).

ἐκφόριον 'vectigal, reditus' ('the rents' Gf.-H.).

32 τὴν ἐπιτροπὴν δίδωμι hellenist = ἐπιτρέπω, cf. Par. 45, 4 (= Nr. 46).

33 οἷς ἐὰν = οἷς ἄν, cf. notam ad Tebt. 59, 8 (= Nr. 61).

34 ἀνθομολογεῖσθαι 'convenire inter se, consentire inter se', sic l. 40; hic potius 'compono, conficio negotium' (Gf.-

H. 'as he will agree in everything for you just as for me'). Cf. Tebt. 21, 6 et Par. 42, 7.

35 ἐν τῷ — περισπᾶσθαι = διὰ τὸ — περισπᾶσθαι.

36 περισπάω cf. notam ad Lond. 42, 31 (= Nr. 35).

38 ὑποδείκνυμι cf. notam ad Goodsp. 4, 12 (= Nr. 51).

39 ἀνόκνως 'sine haesitatione', atticum est ἀόκνως.

40 ἀνθωμολ(ογήσατο) cf. notam ad l. 34.

43 ἐπισκοποῦμαι cf. Revill. Mél. p. 295, 12 (= Nr. 52) et ἐπειμένον (= ἐπιμέλου) τοῖς ἐν οἴκῳ Tebt 58. 62 (= Nr. 56) et not. ad Nr. 52, 12.

τοὺς σοὺς πάντε(ς).

ἔρρω[σο]. (ἔτους) καὶ Καίσαρος φαῶ(φι) ε'.

45

72. EPISTULA HILARIONIS AD UXOREM ALITEM.

P. Oxyrh. (IV) 744. Asservatur in America. Reperta Oxyrhynchi. A. 1. a. Chr. — Edd. primum Grenfell et Hunt, The Oxyrhynchus pap. IV nr. 744. Repetiverunt Lietzmann, Gr. Papyri (Bonn 1905) p. 8 sq., ed. 2 (1910) p. 7, cum commentario et imagine phototypica Deißmann, Licht v. Osten 106 sqq. et Milligan Nr. 12. Egit de hac papyro Wilamowitz G. G. A. 1904, 661 sq.

Sermo vulgaris. Papyrus mendis scatet.

Epistula haec Alexandreae datur.

Ἰλαρίων{α} Ἀλιτι τῇ ἀδελφῇ πλείστα χαί-
ρειν καὶ Βεροῦτι τῇ κυρία καὶ Ἀπολλω-
νάριν. γίνωσκε, ὥς ἔτι καὶ νῦν ἐν Ἀλεξαν-
δρέα ὄσμεν· μὴ ἀγωνιᾷς, ἐὰν ὅλως εἰς-
πορεύονται, ἐγὼ ἐν Ἀλεξανδρέα μένω.

5

1 ἀδελφῇ in imag. video [-ῇ Gf.-H.: H. nunc ex im. meam lectionem confirmat] 4 sq. an ἀγωνιᾷς· — μενῶ?

1 In tergo recte Ἰλαρίων. Hilarion fuit opinione Deissmanni operarius. Alis fuit Hilarionis soror et, ut videtur, etiam uxor (sic etiam Gf.-H., Deißmann, Wilam.). Similiter in Nr. 67. [Cf. Add.]

Ἀλιτι, cf. nomen masc. aegypt. Ἀλέ (Spiegelberg, Äg. u. griech. Eigennamen, index). 2 τῇ κυρία μου Lietzmanni et Deissmanni opinione nonnisi urbanitatis causa additur; Lietzmann in P. Fajûm 130, 6. 21 al. fratrem κύριε appellari monet. [Cf. Add.]

Ἀπολλωνάριν = Ἀπολλωνο-
ρίωι; forma abbreviata non
declinatur.

4 ὅλως 'omnes'.

εἰσπορεύομαι 'revertor' (Gf.-H.), cf. Eleph. 13, 6 (223 a. Ch.) Πραξιᾶδης οὐπω εἰσελήλυθεν ἐξ ἀγροῦ; 'einziehen, einrücken' Lietzmann et Deißmann, qui de reditu Oxyrhynchum sermonem fieri explicant; Deißmann redeuntibus illos homines credit esse reliquos operarios, Hilarionis sodales. (Vix 'naves conscendent'). [Cf. Add.]

ἔρωτῶ σε καὶ παρακαλῶ σε, ἐπιμελή-
 θι τῷ παιδίῳ καὶ, ἐὰν εὐθὺς ὀψώνι-
 ον λάβωμεν, ἀποστελῶ σε ἄνω. ἐὰν
 10 πολλαπολλῶν τέκης, ἐὰν ἦν ἄρσε-
 νον, ἄφες, ἐὰν ἦν θήλεα, ἔκβαλε.

9 in πολλαπολλων α syllabae λα mihi incertum videtur.

6 ἔρωτῶ 'oro, rogo', LXX, N.T.
 (Cf. Deißmann, Bibelstud. 45, N.
 Bibelstud. 23, ubi exempla ex
 papyris aetatis romanae lau-
 dantur). Sic etiam l. 13. (Eadem
 significationis mutatio in dia-
 lectis linguae polonicae: 'py-
 tać' = 'prosić').

παρακαλῶ 'oro, precor', cf.
 Leid. K 9 (= Nr. 62).

ἐπιμέλωμαι c. dat., cf. Tebt.
 58, 62 sq. (= Nr. 56) ἐπιμέ-
 νον (= ἐπιμέλον) τοῖς ἐν οἴκῳ.
 Kühner-Gerth II 1, 419, ubi
 ex Xenophonte et titulo quo-
 dam attico exempla afferuntur.

ἐπιμελήθῃ pro ἐπιμελήθῃ.

7 ἐὰν εὐθὺς 'ubi primum'.

ὀψώνιον 'cibaria, alimenta,
 pecunia alimentorum loco
 data' (polon. 'strawne'), 'mer-
 ces' Polyb., N T., inscr. Magn.
 116, 51. Egit de hac voce
 Deißmann, Bibelst 145 sq.,
 N. Bibelst. 93 sq. [Cf. Add.]

8 σε=σοι, cf. Grenf. II 38,
 14 (= Nr. 66). Alia exempla
 v. Völker, Papyrorum gr. syn-
 taxis specimen (Bonnae 1900)
 p. 7 et K. Dieterich, Unter-
 such. 151. [Cf. Add.]

9 πολλαπολλῶν 'quod bene
 vertat', verbum boni ominis
 profert. Similiter Wilam.:
 „Gott schütze dich“ (qui

tamen etiam de sensu „was
 Gott verhüte“ cogitat). (Aliter,
 at parum recte Gf.-H.) —
 Brinkmann (apud Lietz-
 mann) in π. corruptam
 vocem vulgarem latere cre-
 dit. Similiter augetur πολὺς
 genetivo eiusdem pronominis
 in Aristoph. equit. 822 πολλοῦ
 πολύς. Cf. πόνοι πόνων, τὰ
 καλὰ τῶν καλῶν similia,
 quae superlativi vim habent
 (Kühner-Gerth s. gen., C. Pas-
 cal Riv. di filol. 36 (1908) 408
 sqq.), fortasse etiam Lond. 233,
 10 (IV. s. p. Chr.) εἴ τι ἂν
 ἀπαξιαπλῶς ἀναλώσης εἰς τὴν
 αὐτὴν ἐπιστολήν. — Cf. prae-
 terea Wilamowitz G. g. A.
 1904 p. 662, A Harnack, Theol.
 Lit.-Zeitung 29 (1904) p. 457.

ἐὰν ἦν, cf. καὶ ἦν Berol 300,
 5 (148 p. Chr.), ἐὰν — ἐν ἦν
 Berol. 48, 13 (II.—III. s. p. Chr.).

ἄρσενον forma barbara.

10 De expositione infan-
 tium Lietzmann relegat ad
 Iustini apol 1, 27 sqq. et
 Marquardtium Röm. Privat-
 leben I 82, Deißmann ad
 L. Mitteis, Reichsrecht und
 Volksrecht p. 361 et J. Geff-
 cken, Zwei griech. Apologeten
 p 283, Pauly-Wiss. II 2588.
 — Uxor a marito, ut hic, in-

εἶρηκας <δὲ> Ἀφροδισιᾷτι, ὅτι μὴ με
ἐπιλάθης· πῶς δύναμαί σε ἐπι-
λαθεῖν; ἐρωτῶ σε οὖν, ἵνα μὴ ἀγω-
νιάσης.

(ἔτους) κθ' Καίσαρος παῦνι κγ'.

15

In tergo:

Ἰλαρίων. Ἀλιτι ἀπόδος.

fantem muliebrem exponere
iubetur in Apul. metam. 10, 23
(Deißmann).

11 Aphrodisias est inter-
nuntiae nomen.

12 ἐπιλανθάνω forma bar-
bara. [Cf. Add.]

13 ἐρωτῶ cf. notam ad l. 6.
ἐρωτῶ —, ἵνα, cf. Berol. 531,

2, 14 (II. s. p. Chr.) παρακαλῶ
σε, ἵνα — κατάσχης, Lond.
21, 7 (162 a. Chr.) ἡξίωσά σε,
ὅπως ἀποδοθῇ. Alia exempla
huius liberioris usus con-
iunctionis ἵνα affert Moulton
Gramm. I 208. ἐρωτῶ σε μὴ
ἀμελεῖν μοῦ Amh. II 135, 5
(II. s. p. Chr.).

CONSPECTUS EPISTULARUM PRIVATARUM NONDUM EDITARUM.

P. Tebtyn. (I) 148. Epistula Polemonis ad fratrem Heliodorum. Saec. II. a. Chr. posterioris. Agitur in ea de *χηματισμῶ κατεγγυήσεως*, ut videtur. Non integra servata. 15 linearum. Videtur esse privata.

P. Tebtyn. (I) 178. Epistula Polemonis ad fratrem Heraclidem. Saec. II. a. Chr. posterioris. Polemo fratrem certiorum facit se *εἰς τὴν πόλιν* (Alexandream?) venisse, ut cum dioeceta de rebus publicis colloqueretur, tum quae postea acciderant, cum eo communicat. Non integra et admodum evanida. Continuatur in parte papyri aversa (*τὰ λοιπὰ ὁπείσω*, ut in Tebt. 58, 36 = Nr. 56).

P. Tebtyn. (I) 223. Epistula hominis ignoti ad fratrem Critonem. II. saec. a. Chr. pars posterior. Narrat is, qui epistolam mittit, de variis rebus emptis vel venditis. Non integra. 27 linearum.

Sequuntur epistolae nondum editae, de quarum natura privata nihil certi dici potest.

P. Tebtyn. (I) 260. Epistula Apollonii ad Marretem, ut videtur eundem hominem in vico Cerceosiri habitantem, ad quem Tebt. 56 (= Nr. 54) a Petesucho agricola mittitur. A. 130—121 a. Chr. Mutila. Exaratur in parte papyri aversa.

P. Fajûm 144. (Gizeh nr. invent. 10 219). Epistula Isidori. A. 154 aut 143 a. Chr. Reperta in templo Socanobconeos. Integra, sed admodum evanida. 19 linearum.

P. Fajûm 324. Epistula Philoxenionis ad Theotimum. II. saec. a. Chr. pars posterior. 27 linearum. Initium intercidit.

P. Amherst (II) 162. Extrema pars epistolae. A. 130 a. Chr.

P. Oxyrh. (IV) 812. A. 5 a. Chr. 8 linearum. (L. 5 *περίσται Δοκρίων* [, l. 6 *ρικάρης* <ὅπὸ Δουκρίων>, ἤκουσα γὰρ, ὅ[τ]ι[], l. 7 *τὴν λωρίαν αὐτοῦ* []).

P. Oxyrh. (IV) 820. A. 3 a. Ch. Extrema pars epistolae, in qua annus, mensis et dies designantur, tum 7 lineis post epistolam conclusam additis nonnulla praecipiuntur.

P. Oxyrh. (IV) 834. A. 4 a. Chr. Extrema pars epistolae (6 lineae). Commemoratur iter *εἰς Ὀμβους*.

APPENDIX.

A. DUAЕ ANTIQUISSIMAE EPISTULAE GRAECAE IN TABULIS PLUMBEIS EXARATAE.

1. EPISTULA MNESIERGI.

Asservatur in Museo regio Berolinensi. Reperta a. 1888 in vico Chaïdari, prope Athenas sito. Saeculi IV a. Chr., partis prioris, ut litterarum formae (lapidum propriae) et orthographia (attica vetus) docent. — Ed. A. Wilhelm in Österr. Jahresh. VII (1904) 94 sqq.; ante eum, tamen non integram, R. Wünsch, IG. III pars 3 (Appendix: Defixionum tabellae in Attica regione repertae, 1897), p. II sq. Textum integrum cum versione et commentario ediderunt postea: Ad. Deißmann, Licht vom Osten (1908) p. 100 sq. (qui etiam imaginem addidit) et Guil. Crönert, Rh. M. 65 (1910) p. 157—160.

Tabula plumbea, in qua epistula est exarata, in tergo inscriptionem habet.

Μνησίεργος

ἐπέστειλε τοῖς οἴκοι

χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν·

καὶ αὐτὸς οὕτως ἔφασ[κ]ε[—.

στέγασμα, εἴ τι βόλεσθε,
ἀποπέμψαι ἢ ὥας ἢ διφθέ-
ρας

ὥς εὐτελεστας καὶ μὴ σι-
συρωτάς

καὶ κατύματα: τυχὸν ἀπο-
δώσω.

Μνησίεργος

ἐπέστειλε τοῖς οἴκοι

χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν·

καὶ αὐτὸς οὕτως ἔφασ[κ]ε
[ἔχειν.

στέγασμα, εἴ τι βούλεσθε, 5
ἀποπέμψαι ἢ ὥας ἢ διφθέ-
ρας

ὥς εὐτελεστά<τα>ς καὶ μὴ
σισυρωτάς

καὶ κατ<τ>ύματα· τυχὸν
ἀποδώσω.

8 interpunctum a scribente.

In tergo:

φέρειν ἰς τὸν κέραμ-
ον τὸν χυτρίκον,
ἀποδοῦναι δὲ Νανσίαι
ἢ Θρασυκλῆι ἢ Θυίῳι.

φέρειν <ε>ἰς τὸν κέραμ-
ον τὸν χυτρίκον,
ἀποδοῦναι δὲ Νανσίαι
ἢ Θρασυκλῆι ἢ Θυίῳι.

2. EPISTULA ARTICONTIS.

Asservatur in Instituto historico-philologico Petropolitano. Reperta Olbiae. Saeculi IV. a. Chr.¹⁾ — Ed. primum Latyschew in *Izvēstija imper. archeologičeskoj kommissii*. Wypusk 10²⁾ (= Bulletin de la Commission Impériale archéologique, fasc. X) (Petropoli 1904). Post eum ediderunt epistulam: A. Wilhelm, *Österr. Jahreshefte* XII (1904) p. 119 sqq. et Guil. Crönert, *Rh. M.* 65 (1910) p. 158 sqq. Descriptionem et versionem epistulae dedit aliquotque notas adiecit G. S. in *Beilage z. Allgem. Zeitung* 1904 nr. 227 (repetitum in: *Izvēstija imperat. archeol. kommissii*, fasc. XIV p. 138 sq. „Ein griechisches Originalbriefchen“).

Litterae lapidum propriae.

Ἀρτικῶν τοῖς ἐν οἴκῳ
χαίρειν: ἦν ἐγβάλει{{:}} ἐκ τῆς
οἰκίης ὅ{{:}}μᾶς Μυλλίων:
παρὰ Ἀτάκους εἰς τὸ οἶκημα —
5 ἦν γὰρ διδῶι —, εἰ δὲ μή,
παρὰ Ἀγάθαρχον: εἰς τὰ
παρὰ Κέδρωνος ἐρίων
τὸ μέρος κομισάσθω.

Binis punctis distinctum a scribente (falso l. 2 et 3).

3 Μυλαίων G. S.; ex Latyschewii imagine diiudicari nequit, sitne α an λ post υ. 6 Ἀγάθαρχον = -αρχον.

1) Partis prioris secundum Latyschewium.

2) Falso G. S. in *Beil. z. Allg. Zeitung* 1904, nr. 227 fasciculum 9 citat.

B. EPISTULA AETATIS PTOLEMAEORUM
IN OSTRACO SERVATA.

Ostr. 1152 W. Asservatur in Museo Britannico (nr. 14129).
Reperta Thebis? Extremae aetatis Ptolemaeorum aut primae
Romanorum. — Ed. primum Wilcken, Griech. Ostraka II
nr. 1152.

Nomina tam personae testam mittentis quam personae acci-
pientis interciderunt, videntur tamen fuisse brevia (cf. ll. 4/5).
Gubernatori navis testam apportanti is, cui epistula mittitur,
res aliquas dare iubetur.

]τῶι φιλ(τάτῳ) χαί(ρειν).
]ἐξήκοντα τὰς παρὰ σοὶ
]ν δύο σφυρίδων τῆς πίσσης(ς)
]εις δῶναί σε τῷ κυβερν[ήτῃ
 τῶι ἀπο]διδόντι σοι τὸ ὄστρακ(ον) [5
]ορη ἐτάξω μὴ δυν[
]ποιήσεις. ἔρρωσο.

5 τῶι ἀπο]διδόντι Witk.

3 ἡ σφυρίς 'canistrum', for-
ma frequentior in papyris
quam σπυρίς. Cf. Mayser 173,
Crönert Mem. Herc. 85 n. 3.

4 δῶναι = δοῦναι.

ADDENDA.

Ad Nr. 1. L. 1. Epistulae in papyris servatae docuerunt formulam epistularum romanarum: Si vales, bene est, ego quidem valeo, originis graecae esse. Cf. Mahaffy, Fl. P. II, Appendix p. 10.

Ad Nr. 2. L. 4. Similiter profitetur se domum possidere homo quidam aegyptius in P. Lond. nr. inv. 50. Egit de his professionibus Curt Wachsmuth, Wirtschaftl. Zustände.

Ad Nr. 3. Epistulam hanc edidit versione et commentario instructam etiam Milligan, Selections from the greek papyri (Cambridge 1910) Nr. 3.

L. 2. De usu temporum epistulis proprio egit H. Darnley Naylor Class. Rev. 18 (1904) 206—7. Aetate classica praeter *ἔπεμψα* (iam Thuc. 1, 129) nullus alius aor. ita usurpatur [cf. tamen *ἔπέστειλε* et *ἔφασκε* in ep. Mnesiergi, v. Append.]; perf. *ἀπέσταλκα* occurrit iam apud Isocr. ad Dem. 1, 10.

L. 8. *ἀγωνιῶ* solita vox hellenistica, quae attico *δέδια* respondet.

Ad Nr. 4. L. 11. *εἰς [μεχ]ῖρ γ'* ad a. 21 (= 265/4) spectare videtur (cf. quae opponuntur l. 12 *περὶ δὲ [τοῦ εἰ]κοστοῦ* et l. 9—10 *πρώτου*) καὶ *εἰκοστοῦ ἔτους καὶ εἰκοστοῦ*). Verba *ἕως τοῦ νῦν εἰς [μεχ]ῖρ γ'* (l. 11) innuerent tum, etiam epistulam a. 21 mitti. At aliae res, de quibus in hac epistula sermo fit (e. g. dona regi offerenda), docere videntur potius ad annos 32—33 (= 258—252) epistulam pertinere (cf. quae epistulae praemittuntur). Fortasse tamen l. 12 *περὶ δὲ [τοῦ τρια]κοστοῦ* supplendum et epistula haec anno 31 tribuenda. Annum 21 si quis tueri vult, duo regis adventus in nomum Arsinoiticum sunt accipiendi.

Ad Nr. 5. L. 8. Chrematistae non erant magistratus proprii, sed homines privati, qui in tempus accurate definitum iudicum officia amplectebantur. Chrematistarum collegium constabat ex tribus, ut videtur, iudicibus, quibus *εἰσαγωγεὺς* adiungebatur. Fortasse nullas alias nisi pecuniarias lites iudicabant. Quomodo ante eorum tribunal causae agi solitae sint, ex papyris Taurinensibus cognoscimus. Iudicia chrematistarum solius Ptolemaeorum aetatis sunt propria. Egit de eis tempore recentiore Otto Gradenwitz, Das Gericht der Chrematisten, in: A. f. P. III (1903) 22—43.

Ad Nr. 8. L. 8. Infinitivum substantivi vices gerentem iam antiqui constructionem atticam habebant (W. Schmid, Attiz. IV 84, 634).

L. 9. Similiter ἀνάβασις, cf. Oxyrh. III 486 (131 p. Chr.) τὰ ἐμὰ πάντα ἐκ τῆς ὑπερβαροῦς ἀναβάσεως τοῦ ἱεροτάτου Νίλου ἀπολωλέναι.

Ad Nr. 18. L. 11. κριθόπυρος est triticum cum hordeo mixtum. Duo illa frumenti genera inter se mixta in Aegypto seri fuisse solita docet P. Alexandr. (publici iuris facta in Bull. corr. hell. 18, 145; cf. Wilcken, Ostr. I 436, 823; A. f. P. I 173) a. 240/39 a. Chr., cuius duae extremae lineae sunt: καὶ ἐν τῷ ἐμῷ Βουβάστῳ βασιλικῷ θησανρῶι ἀποκάθαρσις τοῦ σίτου τοῦ ἐξενεχθέντος κριθοπύρον ἀ(ρτάβας) ρξή', ἐξ οὗ ἐκοσκινεύετο πυρός ('Absonderung des eingelieferten Getreides von Gerste-Weizen 168 Artaben, von dem der Weizen ausgesiebt wurde' C. Wachsmuth). Vidit hoc Curt Wachsmuth. Wirtschaftliche Zustände in Ägypten während der griechisch-römischen Periode, in: Jahrbücher f. Nationalökonomie u. Statistik. 3. Folge, 19. Bd., 1900, p. 778, qui hodie quoque in Aegypto utrumque frumenti genus una mixtum seri affirmat. In nostris regionibus tantummodo secale cum tritico mixtum seritur. — Propterea id, quod Mahaffy ad l. suspicabatur, nimirum de tritici genere quodam (quod hodie 'triticum durum', Gerstenweizen, Bartweizen, pol. pszenica szklista dicitur) esse cogitandum, reiциendum est. Praeter mixtum illud frumentum fuisse in Aegypto triticum durum satum vix credemus.

Ad Nr. 24. L. 23. τέλος ἔχειν hoc sensu iam apud Xen. an. 6, 5, 2 (καὶ ἤδη τ. ἐχόντων τῶν ἱερῶν), Cyrop. 2, 3, 22; 3, 3, 34; 8, 3, 34. De aliorum IV. saec. scriptorum usu v. Kallenberg, Textkritik u. Sprachgebr. Diodors. II. Pr. Berlin 1902, p. 9.

Ad Nr. 31. Epistulam hanc edidit versione et commentario instructam etiam Milligan, Selections Nr. 4.

L. 6. χρηματίζω hic fortasse 'in tabulas, in indicem referre' (ins Register eintragen, pol. wciagnać do spisu), quam vim χρ. saepe habet (G. A. Gerhard, Philol. 63, 1904).

Ad p. 55. Quae de catochis p. 55sq. coniectura scripsi, nunc confirmata et certa esse video. Nimirum eos morbi causa (saepius ex mente laborantes) ad templa confugere ibique vaticinando quaestum facere esse solitos ostendunt diserta astrologorum verba (Vetii Valentis, Manethonis, Ptolemaei, Firmici Materni), quae congessit Guilhelmus Kroll, Mantissa observationum Vettianarum = Catal. codd. astrologorum graecorum tom. V pars 2 (Bruxelles 1906) p. 146sq.: ἐγκάτοχοι ἐν ἱεροῖς γίνονται παθῶν ἢ ἡδονῶν (σινῶν?) ἕνεκα Val. V

56, 33; ἐν ἱεροῖς ἔνεκεν ἀρρωστίας γίνονται 58, 7; ἐν ἱεροῖς κάτοχοι γίνονται ἀποφθεγγόμενοι (i. e. vaticinantes) (cf. Ptol. 32, 22) ἢ καὶ τῇ διανοίᾳ παραπίπτοντες 65, 34 (81, 14 κατοχή nihil aliud est nisi ἐπιμονή); ἀποφθεγγομένους καὶ ἀπὸ τῶν τοιούτων ποριστικούς Ptol. 47, 22; Ptol. 42, 16 ἱερῶν ἐγκατόχους, Maneth. II 365 αὐτοὺς δ' ἐν νοῦσοις δολιχαῖς αἰταις τ' ἐδάμασεν ἢ ἐμελαγχολήσῃ καὶ ἄλγεσι κρηπτομένοισιν, ἄχρῃ κεν ἰζῶνται μακάρων ἱεροῖς παρὰ βωμοῖς. I 239 οἱ δὲ καὶ ἐν κατοχῇσι θεῶν πεπεδημένοι αἰεὶ δεσμοῖσιν μὲν ἔδησαν ἐὼν δέμας ἀρρήκτοισιν („quae [sc. ultima verba] de suo addidit, vocabulo κατοχή — cf. συνοχή — in errorem inductus“ Kroll). Firm. 139, 13 ad deos confugiunt et illic manebunt ab ipsis remedia (valetudinum) postulantes. 148, 8 faciet autem in templis manere sordidos et sic semper incedere et qui numquam tondeant comam (cf. Maneth. I 241sq.).

Quibus verbis innisus recte iam docuit Kroll κατόχους non esse κατεχομένους ὑπὸ τοῦ θεοῦ, sed κατεχομένους (manentes) in templo et remedia morborum a dis exspectantes. Cadet igitur in futurum, quod de vocis κάτοχος vi et catochorum natura coniciebat Preuschen, et in suum ius redibunt, quae de huius vocis significatione affirmabant viri docti aetatis vetustioris quaeque recentiore tempore defendebamus ego (in 1. edit.) et Bouché-Leclercq. Confirmari videntur haec etiam verbis tituli Baetocaeceni CIL. III p. 1, nr. 184, 40 οἱ κάτοχοι Ἁγίου Οὐρανίου Διός (in oppido Baetocaece prope Apameam ad Orontem sito). Nihil valent ad nostram quaestionem verba scriptorum, qui, ut Poll 1, 19 ἐκ Πανὸς ἢ ἄλλον θεοῦ κάτοχος ἢ κατεχόμενος vel Suid. Πύθωνος δαιμονίου μαντικοῦ — αἱ δὲ τῷ δαιμονίῳ κάτοχοι ἔφασκον O. Gruppe, Mythologie p. 928, 4 et 1655, 5 catochos incubationem exercuisse recte dicit, vocem κάτοχος tamen falso cum Preuscheno vi ἐνθεος accipit (cf. p. 926, 1). Preuscheni sententiam amplectitur etiam U. Wilcken, A. f. P. IV 207 (cf. III 143 et 335), qui de catochis in libro „Urkunden der Ptolemäerzeit“ uberius aget. Parum recte de catochis indicat Beloch Gr. G. III 1, 447.

κατοχή idem valet ac συνοχή, quod frequens est in astrologorum scriptis (συνοχῶν καὶ κατατασιασμῶν πείραν λαμβάνοντες Vett. Val. II 108, 15, cf. 109, 13; V 66, 27; 73, 34; 92, 12; 93, 11; Manetho II 282; III 203; IV 486; Ptolem. 21^v, 29; 'in custodia constituit' Firmic. 224, 25; cf. Kroll, Mantissa 143).

Ad Nr. 35. L. 6. μνεῖαν ποιῆσθαι is. Magn. 90, 16 (ca. 200 a. Chr.) et 105, 60 (138 a. Chr.), NT. Rom. 1, 9; 1. Thess. 1, 2.

L. 20. ἐνθυνοῦμαι c. gen. Milligan, Selections ad l. confert Par. 63, 7, 9 (II. saec. a. Chr.) ἐντεθυμήσθαι τῶν ἐξηριθμημένων.

L. 23. Milligan ad l. affert praeterea Faj. 11, 19 (II. saec. a. Chr.) ἄλλων ἐπιγεγονότων πλεόνων (sc. χρόνων) 'praeterlapsis aliis multis (temporibus)'.

L. 26. ἀπολύομαι 'discedo' apud Polyb., LXX, in NT. Cf. Milligan ad l.

L. 31. περισπῶ 'occupo, retineo'. Milligan affert Tebt. 37, 15 sqq. (I. saec. a. Chr.) ἐγὼ οὖν περισπῶμενος περὶ ἀναγκαίων γέγραφα σοι, ἵνα κτλ. Vi 'incommodari' in papp. frequentissimum.

Ad Nr. 36. L. 15. Aliter Par. 12, 20 (157 a. Chr.) συντάξαι τοῖς παρὰ σοῦ μὴ κωλύ[ειν με], εἰν βούλωμαι ἐπανάγειν εἰς τὴν κόμην (ex Sarapieo) διὰ τὸ χολὸν ὄντα τοῖς ἀναγκαίοις θλίβεσθαι; Par. 63, 6 (165 a. Chr.) εἰ — ὕμγαίνεις —, εἴη ἂν ὥς βουλόμεθα καὶ τῷ Διὶ ἱκανῶς ἐπανήγομεν ('rapporter, l'en remercier' edd.).

Ad Nr. 38. L. 29 comment. Cf. praeterea Act. ap. 28, 8 ἐγένετο τὸν πατέρα — κατακείσθαι.

Ad Nr. 39. L. 5. Neograecum deminutivum σιτάρι (=σιτάριον) iam hic occurrit.

Ad Nr. 48. Epistulam hanc cum versione et commentario edidit Milligan, Selections Nr. 7.

L. 3. ὁμνύο τὸν Σάραπιν. Milligan confert Oxyrh. 239, 5 (66 p. Chr.) ὁμνύω Νέρωνα.

L. 8. ἐνβέβληκαν — εἰς ὕλην. Milligan comparat Luc. 12, 5 ἐμβαλεῖν εἰς τὴν γέενναν.

L. 22. De Anubieo cf. quae epistulis ad Sarapeum pertinentibus praemittuntur.

L. 23. ἀνακύναι. Similis translatus usus Iob. 10, 15, Luc. 21, 28. (Milligan ad l.).

Ad Nr. 49. L. τὴν ἀηδείαν. Cf. NT. Luc. 23, 12.

L. 10. Cf. Par. 63, 124 (165 a. Chr.) κατὰ τῶν δυναμένων μὲν, μὴ βολαμένων δέ (sic enim in imagine video).

Ad Nr. 51. Epistulam hanc cum versione et commentario edidit etiam Milligan, Selections Nr. 8.

L. 9 Milligan affert 1. Macc. 14, 9 et 15, 28 ἐπέστειλε — Ἀθηρόβιον — κοινολογησόμενον αὐτῷ.

L. 12. ὑποδείξας. Milligan comparat 2. Chron. 153a καὶ οὐχ ἱερέως ὑποδεικνύοντος, Aristeam 112.

Ad Nr. 53. L. 8. De teli egit Guil. Crönert in Class. Rev. 17 (1903) 195; qui de hac planta multis locis in Geoponicis verba fieri (e. g. 3, 15, 2 τὸν περὶ τοὺς τραχήλους τῶν πίθων ῥύπον καὶ ἀφρόν ἀπομάττειν χόρτω τήλεως) eamque et fruticis et seminis causa coli monuit Idem vir docuit in papyris praeterea vocem χορτότηλις occurrere (e. g. Lond. 188, 606).

Ad Nr. 56. L. 58. *σὺν τοῖς θεοῖς*, saepissime in papyris *σὺν θεῷ* ('will's Gott', pol. 'da Bóg'); multa exempla conguessit Kuhring, De praep. graec in chartis aegyptiis usu, Bonnæ 1906 p. 45.

Ad Nr. 68. L. 3. De die *Σεβαστή* egit sagaciter Wilcken Ostr. I 812sq., ubi ostracorum, papyrorum et titulorum testimonia collecta et explicata invenies. Qui vir doctus luculenter ostendit diem *Σεβαστήν* non esse diem primam mensis, sicut antea statuebatur, sed aliis mensibus alias dies ita fuisse insignitas. Idem suspicatur *Σεβαστάς* fuisse varias dies ob res domus imperatoriae memorabiles. Cf. Deißmann, N. Bibelstud. 45sq. et Encyclop. Bibl. III (Lond. 1902) p. 2813sq.; Schürer, Monatliche Geburtstagsfeier, in: Z. f. nt. W. II (1901) 51sq. (duas ultimas disputationes mihi inspicere non licuit). Ex Magnetum titulis accedit *μηνὸς Κουρῶνος Σεβαστ[ῆι]* 113, 2.

Ad Nr. 72. L. 1. „Seine Schwester, d. h. seine *σύμβιος*“ Wilam. l. l. Iam ante Ptolemaeorum regnum uxores saepe sororum nomen gerunt (Nietzold, Die Ehe in Ägypten, Leipzig 1903, p. 14).

L. 2. *τῇ κυρία*. Cf. Lips. 110, 1, 24sq. (III.—IV. saec.) *Σαραπίω] τῇ κυρία μου μητρί τὴν κυρίαν μου ἀδελφὴν πολλὰ προσαγόρευε Ταῆσιν* (Milligan).

L. 4. *μὴ ἀγωνιάς*. Wilamowitzii opinione, qui l. 14 conferri iubet, errore pro *-ἀ<ση>ς* scripsit.

εἰσπορεύονται Wilamowitzii sententia coniunctivum ponere ei in animo fuit.

L. 6. *ἐπιμελοῦμαι* c. dat. plane vulgare, cum etiam LXX et NT. constanter genetivum usurpent.

L. 7. *ὄψάνιον* eadem vi Berol. 621, 12, Oxyrh. 514, 3 (utraque II. saec. p. Chr.). *ὄψ. λαμβάνειν* etiam 2. Cor. 11, 8 (Milligan).

L. 8. *σε* pro *σοι* similiter Oxyrh. 119, 4 *γράφω σε ἐπιστολὴν* (II.—III. saec. p. Chr.) (Milligan).

L. 9. Exempla formarum *ἄρσην* et *ἄρσην* ex papyris aetatis romanae affert Milligan ad l. et ad Nr. 18, 7.

L. 11. *ἐπὶλανθ*. c. acc. NT. Phil. 3,13 (Milligan).

INDICES.

COMPENDIA.

ep. = epistula.
f. = fere.
ind. = index.
s. = sermo; sub.
scr. = scriptum.

I. OBSERVATIONES GRAMMATICAE.

A. SONI.

1. VOCALES.

- ε : η confunduntur. a) ε pro η: εἴλεφεν (?) Alex. 4, 15 [33]; εἶε Par. 44, 2 [45] (an anal.);
b) η pro ε: ἦάν Par. 58, 11 [44]; ἦζημίεται Par. 47, 18 [48]. V. ἦς pro ξως s. Contr. voc.
ἐκούομεν v. ε pro α.
- ο : ω confund. a) ω pro ο: προσωφείλει (?) Fl. P. II 16, 12 [4]; ἔξωμεν (?) Alex. 4, 14 [33]; ἠγώρακα Par. 59, 6 [41], ἀγοράζει Par. 44, 4 [45]; ἔχων<τα> Par. 44, 5 [45]; ἠγεμώνι Par. 45, 9 [46]; βαπτιζώμεθα Par. 47, 13 [48]; γράφωμαι Gf. II 38, 14 [66].
b) ο pro ω: ἀνήλομα Par. 59, 9 [41]; δίδομαι Par. 45, 4 [46]; ὀμνύο Par. 47, 2 [48]; πόποτε ib. 6, ib. 24; ἠζημίεται ib. 18; Τριχομίαι ib. 24; πλανόμενοι ib. 28; ἵνα ἐπί-δομεν Par. 48, 21 [49]; ὄλος ut vid. = ὄλως Oxyrh. 743, 22 [71]; ἀπόλεσεν ib. 23.
- ο : ου confund. (ο pro ου): ἐαυτός Par. 46, 13 [47] (s. vulg.); βολάμενοι Par. 48, 10 [49] (ep. Arab.).
- ω (ωι) : ου confund. a) ω pro ου: τῷ ἀνθρώπου Par. 48, 6 [49] (ep. Arab.); — b) ου pro ω(?): ἵνα ἀποδοῦ (?) Par. 58, 13 [44] (s. vulg.);

- c) *ον* pro *οι*: *Σαραπιείον* Par. 48, 13 [49] (ep. Arab.). — (*οι* pro *ον* parum probab. in *αὐτῶι* Gf. II 38, 18 [66], hic enim potius casus confund., ut saepius in hac pap. vulg.).
- αι* : *α* confund. a) *α* pro *ᾱι*: *ἐπητρία* (dat.) Par. 59, 10 [41]; *ἄπαντᾱ* Par. 44, 2 [45], Par. 45, 2 [46]; *κυρία* (dat.) Oxyrh. 744, 2 [72]; *Ἀλεξανδρέα* (dat.) ib. 3; ib. 5; — b) *ᾱι* pro *α*: *Σεμφθήαι* (gen.) Par. 44, 3 [45].
- ηι* : *η* confund. a) *η* pro *ηι*: *διασωθῆ* Lille I 17, 18 [16]; *πρωαιρῆ* Fl. P. III 53q. 2 [26]; *κατα[π]λῆ* Par. 32, 19 [37]; *ἀποσταλῆ* Par. 32, 26 [37]; *τριψη* Par. 49, 22 [38]; *ἤρχυνται* ib. 25; *τῆ* Par. 59, 10 [41], Par. 47, 24 [48], Oxyrh. 742, 6 [70], Oxyrh. 744, 2 [72]; *αὐτῇ* Par. 58, 7 [44], ib. 12; *θέλῃ* Par. 58, 11 [44]; *εὐρη* Par. 45, 7 [46]; *ὕγαινης* Par. 46, 22 [47], Oxyrh. 805, 6 [69]; *ἰδῆς* Par. 47, 11 [48]; *γρώψης* Lips. 104, 16 [63]; *δύνη* Oxyrh. 742, 10 [70]; *θέλης* Oxyrh. 743, 39 [71]; *ἀδελφῇ* Oxyrh. 744, 1 [72]; *τέκης* ib. 9; *ἀγωνιάσης* ib. 13; *ἐπιλάθης* Oxyrh. 744, 12 [72]; — in media voce: *ληστῶν* Par. 46, 7 [47]. — b) *ηι* pro *η*: *ἡτοιμάζον* Lille I 15, 2 [17]; *εἴη* Lond. 42, 3 [35]; Vat. A, 3 [36]; *μεσορή* Par. 32, 34 [37]; *ψευδῆ* Par. 47, 6 [48]; *συνκεχώρηκεν* Tebt. 58, 34 [56]; *καταστοχήσαμεν* ib. 35.
- οι* : *ω* confund. a) *ω* pro *οι*: *Πτολεμαίω* Par. 32, 35 [37]; *τῶ* *σῶ* Par. 49, 5 [38]; *τῶ* Lond. 28, 3 [39], Par. 59, 1 [41], ib. 10, Par. 60, 3 [42], Par. 43, 3 [43], Par. 44, 1 [45], ib. 8, Par. 45, 1 [46], Par. 47, 2 [48], ib. 22, Par. 48, 3 [49], ib. 23, Oxyrh. 743, 35 [71], ib. 37, Oxyrh. 744, 7 [72]; *Ἀπολλωνίω* Par. 59, 17 [41], Par. 43, 1 [43], Par. 46, 1 [47]; *τῶ ὕπνω* Par. 45, 6 [46]; *τῶ μεγάλω* Par. 48, 12 sq. [49]; *ἀριθμῶ* Oxyrh. 742, 8 [70]; *αὐτῶ* Oxyrh. 743, 32 [71], ib. 38; *Λιβικῶ* ib. 37; *παιδίω* Oxyrh. 744, 7 [72]; — b) *οι* pro *ω*: *οὕπω* Tebt. 58, 34 [56]; *ὀπίσω* ib. 37.
- οι* pro *οι*: *Ἀριστάρχοι* Lille I 17, 20 [16], ib. 1 ut vid.
- αι* pro *ε*: *ἐνετείλασθαι* (= -θε) Par. 32, 9 [37]; *ἐρρωσθαι* (= -θε) Par. 43, 1 [43]; *εἰδῆται* (= -τε) ib. 4; *σύνπεσαι* (= -σε) Tebt. 58, 57 [56].
- ει* : *η* confund. a) *η* pro *ει*: *ἀπηργμένη* Lille I 26, 2 [31]; *ποισης* (= -εις) Lond. 28, 4 [39]; *ῆ* (= εἰ) Par. 44, 5 [45], Par. 45, 5 [46], Gf. II 38, 15 [66]; — *η* pro *ει* (vel *ε*): *λιτανῆας* Tebt. 284, 9 [67]; — b) *ει* pro *η*: *καταστείσαι* Revill. Mél. p. 295, 10 [52]; *μεσορεί* Eleph. 13, 9 [25].
- ει* : *ηι* confund. a) *ει* pro *ηι*: *Ἡρακλίδει* Hib. 79, 1 [13], ib. 9; *ἐπιστάτει* Par. 45, 10 [46]. — b) *ηι* pro *ει*: *ποήσης* Tebt. 56, 9 [54].
- ει* : *ι*. a) *ι* pro *ει*: *ποιήσις* (= -εις) Lond. 33b, 10 [40], Gf. II 38, 3 [66]; *ἀπόστιλον* Lille I 17, 17 [16], Par. 60, 4 [42],

Par. 44, 4 [45]; *ισάγειν* Par. 43, 2 [43]; *χαίριν* Par. 58, 2 [44]; *θέλις* Par. 44, 5 [45], Par. 45, 5 [46]; *ιδῶ* Par. 44, 7 [45]; *ἐνδίκτην* Par. 45, 4 [46], ib. 7; *ἰπῖν* ib. 7; *πλῖστα* ib. 8; *ἰ* (= *εἰ*) Par. 47, 3 [48], ib. 25; *ἰδες* ib. 5; *ἰδῆς* ib. 11; *πυράσεται* ib. 14; *ἀφῖναι* ib. 15; *ἵναι* ib. 17; *πινῶν* ib. 23; *συνμῖξαι* Par. 48, 11 [49]; *προσάξιν* Tebt. 58, 20 [56]; *δεδίλανται* ib. 27; *συνπесῖν* ib. 56; *λογεύιν* Gf. II 38, 16 [66]; *λογεύσι* ib. 17; *ἀνανκάσι* ib. 17; *ὑποδίξω* Oxyrh. 743, 38 [71].

b) *ει* pro *ι*. α) *ει* pro *ι*: *ἰμεῖν* (= *ὑμῖν*) Par. 43, 4 [43]; *ἡμεῖν* Oxyrh. 742, 9 [70]; *γείνωσκε* Tebt. 56, 5 [54]; *-ειν* Oxyrh. 743, 27 [71]; *σειταγωγίας* Tebt. 57, 12 [55]; *σ[ειτ]άριον* ut vid. Lille I 17, 15 [16]; *Ἐπαφρόδειτον* Oxyrh. 743, 25 [71]. — β) *ει* pro *ι*: *τὸ μέλει* Par. 32, 15 [37]; *πατρεῖ* Par. 59, 1 [41]; *ἐρεῖον* ib. 8; *Ἀρμάεις* ib. 17; *Ἀώνχειος* (gen.) Par. 58, 17 [44]; *Πόρτεις* Amh. II 39, 1 [57]; *δίδομαι* Par. 45, 4 [46]; *ἐπειδεδομένον* Tebt. 58, 16 [56]; *παρεπειγέρο(αφεν)* ib. 46; *ἴσθαι* ib. 51; *ἐπειμένον* ib. 62; *ἐπειπέπομφα* Oxyrh. 743, 30 [71].

Scriptura memorabilis: *εἰμάτιον* Par. 59, 4 [41].

ι pro *η*: *ἰμίζουν* Par. 43, 3 [43] (a. 154 a. Chr., s. vulg.). *ποίησης* (= *ποιήσεις*; an *ποιήσεις*?) Lond. 28, 4 [39] (c. a. 162) (s. vulg.). V. *η* : *υ*.

υ : *ι* v. Assimil. voc.

η : *υ* confund. a) *υ* pro *η*: *ὑμᾶς* (= *ἡμᾶς*) Par. 47, 9 [48] (c. a. 153); *ὑμῖν* (= *ἡμῖν*) Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [57]; ut vid. *ὑμῶν* (= *ἡμῶν*) Tebt. 56, 7 [54]; — b) *η* pro *υ*(?): ? *ἡμῶν* Rev. Mél. p. 295, 7 [52]; ? *ἡμῖν* Gf. II 36, 17 [64].

οι : *υ* confund.: 1) *ἄλοιποι* Lips. 104, 27 [63] (a. 96/5 ut vid.); 2) *ἐπύησεν* Gf. II 36, 12 [64] (a. 95).

α pro *αι* ante voc.: *καὶ αὐτός* Par. 45, 5 [46]; ante cons.: *καὶ παρ'* Gf. I 43, 5 [58].

ε pro *ει* ante voc.: v. ind. s. *ἀλήθεια* (et *-εῖα*), *χρεία* (et *-εῖα*), *πόρεον*, *θῆλεα*, *τελεῶ* (sed *τελείως*); *λογέας* Gf. II 38, 15 [66] et *λογε<ι>ας* Tebt. 58, 55 [56]; *Ἀλεξάνδρεαν* Lille I 17, 8 [16], *-εῖα* (dat.) Oxyrh. 744, 3 [72], ib. 5; cf. ind. s. *πλευνάκεις*.

(*ει* pro *ε*: *ὠφελήσῃ* (= *ὠφελ-*) Alex. 4, 10 [33] aliter explanatur).

ο pro *οι* ante voc.: *ποεῖν* (et *ποιεῖν*) v. ind.; *ἱεροποιᾶν* Fl. P. II 11, 2, 2 [2]; *Πορί* Par. 48, 18 [49] (*Ποιεῖ* ib. 4); *ποήσης* Tebt. 459, 2 [68].

α pro *αν*: *σεατοῦ* Oxyrh. 743, 43 [71].

ε pro *εν*: *Πολυνδέκῃ* Par. 45, 6 [46].

ευ pro *εο*: *Θεύδωρον* Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; *πλευνάκεις* Rev. Mél. p. 295, 2 [52].

Assimilatio vocalium:

v : *ι*. a) *v* pro *ι*: ἤμυσεν (v. ind.); b) *ι* pro *v*: ἰμεῖν (= ὕμῖν) Par. 43, 4 [43]; Λιβικῶι Oxyrh. 743, 37 [71].
ε pro *α*:]ε ἐκούομεν Amh. II 37, 8 [50], pro ἄκ-?; minus probab. pro ἡκ-. (De formis ut ὁμωμόκεμεν v. s. Terminat. verb.)

Menda:

α pro *ε*: ἐπηγγέλιμαθα (= -μεθα) Tebt. 58, 32 [56].
αι pro *α* in σοι καιτὰ (= κατὰ) λόγον Par. 44, 2 [45] *ι* suum syllabae praeced. debet.
ο pro *οι* ante cons. in παιδῖος Tebt. 284, 9 [67].
 προσεδρενκότος (= -τες?) Tebt. 58, 1 [56] v. not.
 πᾶσαι pro πᾶσι Lond. 33b, 7 [40]; — θε<ο>ῖς Fl. P. I 29, 2 [18].
 ἐπιμεληθῖ (pro -λήθητι) Oxyrh. 744, 6 [72].

Contractio vocalium:

διπλοῦς, χαλκοῦς, ἀθροῦν, χοῦς, Λώνικος (ex Λεώνικος, ut vid.) v. ind.
 ἦς pro ἔως Par. 58, 21 [44].
 Σαραπιῆν v. s. Formae.

Aphaeresis:

Ἀλεξανδρεά ᾿σμέν Oxyrh. 744, 4 [72].

Crasis:

τᾶλλα v. ind. s. ἄλλος. — τὰπίλοιπα Tebt. 58, 36 [56]; κᾶγώ Fl. P. III 53n, 3 [27] (deest ap. Mayserum), Goodsp. 3, 19 [30], Par. 49, 34 [38]; — κᾶν (= καὶ ἐάν) Par. 47, 11 [48]; καὐτός Par. 32, 5 [37], Par. 43, 2 [43] (scr. καὐτοί), Par. 44, 1 [45], Lips. 104, 11 [63]; κα[ὐτ]οί Amh. II 39, 6 [57]; αὐτός v. ind.; ταὐτό Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; — τᾶδελεῶι (= τῶι ἄδ-) Eleph. 13, 1 [25], Par. 46, 1 [47] (deest ap. Mayserum), Gf. I 43, 1 [58].

Elisio:

τὰ πράγματ' ἀποκαταστῆναι Rev. Mél. p. 295, 5 [52]; προσενε-
 χθήσεσθ' αὐτῶι Par. 46, 21 [47]; σ' οὐ (= σοι οὐ) Par. 45, 3 [46].

2. CONSONANTES.

Liquidae et nasales:

λλ pro λ: καλλῶς Fl. P. II 13, 19, 6 [8]; διάλλογον Tebt. 58, 23 [56].

λ pro λλ: ἐπαγγελομένον Fl. P. I 29, 12 [13]; ἀλ' ὅμως (= ἀλλ' ὁ.) Par. 45, 4 [46].

ρ pro ρρ: ἀραβῶνα Par. 58, 14 [44].

ρρ pro ρ: παρεπειγέρορ(αφεν) Tebt. 58, 46 [56].

ν pro λ: ἐπειμένον Tebt. 58, 62 [56].

ν fin. deest: ἀγωγάζει (= -ειν) τί Par. 44, 4 [45]. (Vix μὲ καὶ Par. 46, 21 [47], ubi potius μέ pro δέ exaratum).

τ pro ντ: φροτίσαι Lond. 28, 5 [39].

Spirantes:

σσ (non ττ): περισσόν, ἀπαλλάσσω, συντάσσω, ἐπιτάσσω, v. ind.

σ pro σσ: πράσεις Par. 45, 8 [46].

σ fin. deest(?): στατήρον (= -ῆρας?) Gf. II 38, 8 [66] (sequ. ὀκτώ), ib. 9 (πέντε), ib. 13 (πέντε).

Aspiratur contra morem atticum: ἐφ' ἀλλαχῇ(?) Lips. 104, 29 [63].

Aspiratio deest: ἀπ-έστηκα Par. 59, 2 [41](?).

Explosivae:

π pro ππ: μάρσιπον Gf. II 38, 11 [66].

γ (= j): ὕγι]γαινον Fl. P. III 53r, 5 [28].

Confunduntur:

a) tenues et mediae: (β pro π) Καβάτοκον Par. 32, 18 [37], Καβατόκον ib. 21.

(τ pro δ) Καβάτοκον Par. 32, 18 [37], Καβατόκον ib. 21.

(δ pro τ) δραπέδην (= -έτην) Par. 45, 6 [46]; δῶμον (= τόμον) Gf. II 38, 5 [66], ib. 6.

b) tenues et aspiratae: παμενώθ Par. 58, 19 [44] (reliquis locis φαμ-).

μ pro δ(?): μέ pro δέ, ut vid., Par. 46, 21 [47].

Metathesis:

π<ό>ρσωπον Par. 47, 5 [48].

Assimilatio consonarum:

οὐμ μοι Eleph. 13, 7 [25]; τῇμ πρὸς Fl. P. III 53k, 6 [29]; νῦγ γε Lond. 42, 18 [35], Vat. A, 14 [36], Lond. I 43, 5 [59]; ἐγ μεγάλων Vat. A, 7 [36]; ἐγ δέ Lille I 26, 5 [31]; ἐγ-δέδεκται Alex. 4, 11 [33].

Cons. non assim.:

νκ pro γκ: ἐνκόπτεις Alex. 4, 1 [33]; ἐνκατελελοίπει Par. 46, 8 [47]; συνκεχώρηκέν Tebt. 58, 34 [56]; ἀναγκάσι (= -σει) Gf. II 38, 17 [66].

νγ pro γγ: ἀνῆγγελλον Fl. P. III 42 H 8f, 7 [6], ἀπανγγέλλειν Fl. P. II 2, 3, 5 [11]. (Sed cf. ἐπαγγελομένου Fl. P. I 29, 12 [18], ἀπηγγελκότος Lond. 42, 26 [35], συγγέγραμμαι Par. 43, 2 [43]).

νχ pro γχ: Ἀώνχσιος Par. 58, 17 [44].

νψ (νψ) et νβ: ἐνπροσθεν Fl. P. I 30, 1, 2 [1]; ἐνψυχον Lips. 104, 17 [63]; συνπεσῖν Tebt. 58, 56 [56]; συνπροσγενέσθαι Oxyrh. 743, 31 [71]; — ἐνβεβλοφέναι Lond. 42, 21 [35]; ἐνβέβληκαν Par. 47, 8 [48]; σύνβολον Lille I 17, 9 [16]; συνβεβηκότα Par. 48, 5 [49]. — καταλινπάνει Lille I 17, 5 [16].

νμ et νλ: συνμῖξαι Par. 48, 11 [49]; συνλαλήσω Hib. I 66, 4 [23]; συνλέξαι Oxyrh. 743, 31 [71].

Divisio vocabulorum:

ἀπόσ|τειλον Hib. I 54, 2 [21], ib. 23, Fl. P. III 53 k, 2 [29], Par. 32, 22 [37]; Ἀρισ|τίωνος Hib. I 54, 18 [21]; ἐπισ|τολήν Pass. 3 [34]; κατασ|τοχήσασιν Tebt. 58, 35 [56]; ἐσ|χολακέναι Par. 32, 7 [37]; ἐντείλασ|θαι ib. 9; ἄσυν-τά|κτως ib. 28; ἀπ|πασώμεθα ib. 32; πα|ρ' ἐμοῦ Par. 49, 13 [38]; κα|θ' ἡμέραν Tebt. 58, 26 [56].

B. FORMAE.

NOMINA.

Ἀπολλωνάριν (= -ιον) Oxyrh. 744, 2 [72]; Σαραπιῆν (= -ειον) Par. 32, 35 [37], Par. 58, 16 [44], Par. 47, 20 [48].

πενταπήχους (gen.) v. ind.; Δύνεως (gen.) simm., v. ind. nominum pr. aeg.

Ἀριστάρχοι (= -οι) v. Vocales, ωι : οι.

Διογένει, Διοφάνει, Σωσιφάνει simm., sic semper dat., v. ind. Παγκράτην Fl. P. III 53 k, 7 [29]; — acc. masc. μείζω Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6]; πλείω χρόνον Lille I 26, 3 [31].

Ἀραβας (nom.) Par. 48, 2 [49]; γράφοντας (nom.) Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [57].

τοὺς—λέγοντες (acc.) Par. 47, 33 [48]; τοὺς σοὺς πάντες Oxyrh. 743, 43 [71].

ἄρσενον (neutr.) Oxyrh. 744, 9 [72] (ep. Aeg.).

Comparativus. ὀρθρίτερον Par. 49, 20 [38].

PRONOMINA.

αὐτόν (pro αὐτό) Vat. A, 13 [36].

NUMERALIA.

δύο quater (semel δύνω in ep. barb.), v. ind.

δεκάπεντε Gf. II 38, 8 [66], δεκάπεντε Oxyrh. 742, 14 [70].

πρώτου καὶ εικοστοῦ Fl. P. II 16, 8 [4].

VERBA.

Terminationes.

2. sg. med. praes. (fut.). a) ηι: προαιρῇ Fl. P. III 53q, 2 [26]; ἔσῃ Tebt. 56, 16 [54]; b) ει: ποιεῖ Hib. I 79, 3 [13]; κομιεῖ Hib. I 54, 9 [21]; χαριεῖ Lond. 42, 31 [35], Goodsp. 4, 10 [51], Tebt. 55, 6 [53]; παρακούσει Hib. I 170, 1 [15]; βούλει Lille I 26, 6 [31].

3. pl. impf.: ὑπελαμβάνουσαν Gf. II 36, 10 [64].

3. pl. perf. -αν: ἐνβέβληκαν Par. 47, 8 [48]; δέδωκαν Tebt. 58, 39 [56]; ἐν<ε>τευχαν ib. 43.

Perf. ε pro α (anal.): παρείληφες Oxyrh. 742, 4 [70]; εἴρηκης (= -κες, ut vid.) Par. 32, 16 [37]; ὁμωμόκεμεν Par. 46, 13 [47]. — Plsq. 1. sg. δεδώκειν Oxyrh. 743, 28 [71].

Augmentum.

ἡβουλόμην, ἡδυνάσθην, ἦμελλον v. ind.

Impf. εὐχαρίστουν Lond. 42, 11 [35], ἐπενχαρίστουν Vat. A, 8 [36].

Plsq. ἐνκατελελοίπει Par. 46, 8 [47]; deest: δεδώκειν (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [71]; ἐρρώμην Fl. P. III 53q, 4 [26]; ἐνρήκειμεν Eleph. 13, 5 [25].

Reduplicatio.

ὠικονομημένον Fl. P. II 11, 2, 2 [2], διώικηται Fl. P. II 16, 8 [4]; ἡνώκλησαι Amh. II 37, 9 [50]; — deest: προσεδρευκύτος Tebt. 58, 1 [56]; ἐνρήκειμεν Eleph. 13, 5 [25]; — memorabilis: ἐν<ε>τευχαν ib. 43.

Tempora (et Modi).

Praes. Verba in -νμι cedunt formis in -ω: ὀμνύω (= -ύω) Par. 47, 2 [48]; ὑποδεικνυ<όντ>ων Tebt. 59, 6 [61]. — Alia: ὑποσχνούμενος (= ὑπισχν-) Tebt. 58, 19 [56]. — γίνομαι et γινώσκω constanter. — Opt. εἴ (= εἴη) Hib. I 79, 5 [13].

Fut. λήμψεσθαι Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6]; — κομιοῦμεν Fl. P. III 53k, 5 [29]; παρακομιῶ Lille I 15, 4 [17]; συνδιακομιοῦσι Hib. I 54, 31 [21]; κομιεῖ ib. 9; χαριεῖ Lond. 42, 31 [35], Goodsp. 4, 10 [51], Tebt. 55, 6 [53]. — ἐλεύσονται Oxyrh. 805, 3 [69]. — Coni. fut. (ut vid.) ἴνα ἄξωμεν Oxyrh. 742, 7 [70]. — Fut. periphrasticum: ἔσται

πεφροντισμένον Fl. P. II 13, 19, 13 [8]; ἔση κεχαρισμένος Tebt. 56, 16 [54].

Aor. act. εἶπα et εἶπον v. ind. s. v.; ἦλθα et ἦλθον v. ind. s. ἔρχομαι et ἀπέρχομαι; ἦνεγκα et ἦνεγκον v. ind. s. φέρω, ἀποφέρω, καταφέρω; — ἐγενόμην et ἐγενήθην v. ind. s. γίνομαι et παραγίνομαι. — συμμείξαι v. ind. s. v. — ἀναγνοῦναι Oxyrh. 743, 18 [71]. — ἀνηλώσαι Hib. I 54, 8 [21]. — Opt. παραδοῖ Oxyrh. 742, 9 [70], coni. ἀποδοῦ (?) Par. 58, 13 [44]. — ἦκαμεν (ab ἦκω, aor. ut vid.) Par. 48, 9 [49] (in ep. Arabis), ἦκατε Gf. II 36, 18 [64]; — βολάμενοι (βούλομαι, aor. ut vid.) Par. 48, 10 [49] (ep. Arabis); — ἔγεγον (aor. a. γίνομαι?) ib. 14. — Imperat. σὺνπεσαι (pronunt. -σε) Tebt. 58, 57 [56].

Aor. pass. (dep.) ἠδυνάσθην Oxyrh. 743, 36 [71]. — ἐχάρημεν Amh. II 39, 8 [57], συνεχάρην Lond. I 43, 3 [59], ἐχάρην Eleph. 13, 3 [25]; Leid. K, 8 [62].

Perf. ἐνβεβλοφέναι (-βλέπω) Lond. 42, 21 [35]. — πεπραχότων Tebt. 57, 7 [55]. — ἐπιλελεγμένοι εἰσίν Fl. P. II 40 a, 16 [24]. — ἐκτέθεικα Par. 49, 4 [38]. — οἶδασιν Goodsp. 3, 7 [30]. — δεδύνησμαι Par. 45, 3 [46].

Plsq. δεδῶκειν (1. sg.) Oxyrh. 743, 28 [71]. — ἐνκατελελοίπει Par. 46, 8 [47].

C. SYNTAXIS.

Congruentia personarum: ἕκαστος—φασίν Fl. P. I 29, 14 [18].

Syntaxis laxior: περὶ τῶν — δραχμῶν οὐπω ἐκεκόμεστο (pro: τὰς δ.) Eleph. 13, 4 [25]; περὶ τοῦ οἴναριον — οὐπω εἰσελήλυθεν ib. 5; φαίνεται—ἀσχοληθεῖς ἡσυχνται συμμείξαι Par. 49, 24 [38]. — ὑμῖν δὲ γράφοντας (pro -τες) —, ὡς πᾶν προθυμότερον τελεωθησόμενον, — ἔρρωσθε Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [57].

NOMEN.

Casus.

Acc. οἱ θεοὶ σε οἶδασιν Goodsp. 3, 7 [30]. — Acc. sine praep. post verbum motus: ἔγεγον Σαχμί τοῦ Αἰγυπτίου Par. 48, 14 [49] (in ep. Arabis), si recte ἔγεγον a γίνομαι duco. — διαστολὰς δεδῶκειν (= διέστειλα) τὸ βαδίσαι Oxyrh. 743, 28 [71]. — ἐπιλανθάνομαι (ἐπιλανθάνω) c. acc. v. ind. — οὐδὲν ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν (= ἐποίησεν) v. dat. — τὰ δ' ἄλλα χαρίζοισθε Gf. II 36, 19 [64]; — πολλὰ χαίρειν v. ind. s. πολὺς. — Acc. neutr. pro adv. v. Adverb.

Gen. εἰς γεωμέτρον πορευόμενον Fl. P. II 11, 2, 3 [2]. — ἐπιλανθάνομαι c. acc. v. ind. — ἐπιμέλομαι τινι v. dat.

Dat. pro acc.: οὐθὲν ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν (= ἐποίησεν) Gf. II 36, 12 [64]. — pro gen.: ἐπιμελήθητι τῷ παιδίῳ Oxyrh. 744, 6 [72], ἐπειμένου τοῖς ἐν οἴκῳ (ut vid. pro ἐπιμέλου). — ἡμῖν ἐνκόπτεται καλά Alex. 4, 1 [33].

Casus confunduntur a parum eruditis: a) Dat. cum acc.: γράφωμαί σε (= σοι) περὶ τῆς λογέας Gf. II 38, 14 [66] (s. vulg.); ἀποστελῶ σε (= σοι) Oxyrh. 744, 8 [72] (s. vulg.). — b) Gen. cum dat.: παρὰ Πασίῳ (= -νος) (sc. ἐπιστολή) Gf. II 38, 23 [66] (s. vulg.); τοῖς πορείοις αὐτῷ ib. 18 (pro αὐτοῦ) (potius confusione casuum quam pronuntiatione ortum, cf. l. 23 παρὰ Πασίῳ pro -νος). — c) Nom. cum dat.: Βεροῦτι τῇ κυρία μου καὶ Ἀπολλωνάριν (= -ρίῳ) Oxyrh. 744, 2 [72] (s. vulg.); — d) Nom. cum acc.: Πιστοκλῆς Eleph. 13, 5 [25].

Adiect. et adverb.

Comparativus pro positivo: ὀρθρότερον Par. 49, 20 [38]; ἐπιτάσσοντές μοι προθυμότερον (= -θύμως) Tebt. 59, 9 [61]; πικρότερον Par. 46, 20 [47]; — cf. ἀναγκαιότερον Lond. 42, 31 [35] et Vat. A, 21 [36]; — cf. καινότερος NT.

PRONOMEN.

ἑαυτοῦ cett. pro σεαυτοῦ cett., pro ἡμῶν αὐτῶν cett., pro ὑμῶν αὐτῶν cett. v. ind. s. ἑαυτοῦ, αὐτοῦ.
τά pro ἃ Par. 45. 8 [46].

VERBUM.

1. GENERA VERBI.

μῆ—ἐπιλάθης Oxyrh. 744, 12 [72] (s. vulg.), ἐπιλαθεῖν ib. 12; αἰρῶ 'volo' barbarismus pro αἰροῦμαι, v. ind.; τὸ δέξει(?) Goodsp. 3. 1 [30].

2. TEMPORA.

Praes. pro aor.: πειράσομαι—παραγίνεσθαι (= -γενέσθαι) Fl. P. II 16, 2 [4]; πειράται—ταχέως παραγίνεσθαι καὶ ἀσπάξεσθαι Vat. A, 18 [36] (cf. l. 21); παραγίνεσθαι Par. 49, 17 [38]; ὅταν—παραγίνωμαι Lille I 15, 3 [17]; ἰσάγειν Par. 43, 2 [43]; διέγνωκα ἐξοδεύειν εἰς Τεβτῶνιν Tebt. 55 3 [53]; — ἀσπάζου Oxyrh. 805, 5 [69]; — ut vid. εἰάν τι τῶν κατ' ἄνθρωπον γίνηται Fl. P. II 13, 19, 5 [8].

Fut. pro aor.: ἐπιδείξειν pro -δείξει Fl. P. III 53n, 8 [18].

Perf. pro aor. fere: πεπραχότων Tebt. 57, 7 [55]; ἀπέσταλται Fl. P. III 53n, 6 [27]; — pro aor. vel impf.: πολλάκις γέγραφέ σοι Fl. P. II 11, 1, 2 [3]. Cf. perfecta in Nr. 35 (imprimis 23 ἐπιγεγονότος).

3. MODI.

Enuntiata primaria v. Imperat.

Enuntiata secundaria:

ὅπως μή c. ind. Hib. I 170, 1 [15].

Ind. pro coni.: ἔαν δει Tebt. 58, 55sq. [56]; ἔαν—εἰσπορεύονται Oxyrh. 744, 4 [72]; ἔαν ἦν ib. 9; ib. 10; ζητήσας—γῆς ἀρούρας —, ὥς (= ἵνα) ἔξομεν Tebt. 56, 14 [54]; ἀγωνιῶ, μή ποτε—ἀρρωστεῖ Par. 49, 31 [38].

Coni. pro opt. post praeterita v. ind. s. ἵνα et ὅπως. Cf. etiam Fl. P. II 11, 1, 2 [3] πολλάκις γέγραφέ σοι — (pro: ἔγραφον, ἔγραψα), ὅπως ἀπολυθῶ.

Opt. pro coni.: εὐλαβοῦμαι —, μή ἐπιγένη[οι]το Par. 45, 8 [46]; v. ind. s. ἵνα.

Post vv. timendi: οὐ (οὐδεῖς, οὐδέν) —, μή c. coni. Fl. P. II 13, 19, 13 [8], Alex. 4, 9 [33], Par. 49, 35 [38]. — διαπονοῦμαι, εἰ Ἑλενος χαλκοῦς ἀπόλεσεν (= μή c. coni.) Oxyrh. 743, 22 [71]. V. supra ind. pro coni. — Μὴ οὐ c. coni. Par. 32, 17 [37]. — Alia enuntiata: ἔαν εὐθύς 'ubi primum' c. coni. Oxyrh. 744, 7 [72]. — ὥς ἔν c. coni. (tempor.) 'ubi primum' Fl. P. II 2, 4, 8 [12], Par. 46, 18 [47]; ὥς ἂν—λάβωμεν finale (temp.?) Fl. P. I 30, 1, 3 [1]. — Consec.: (ὥστ' ἂν): συνκχεχώρηκεν, ὥστ' ἂν—καταστοχήσαμεν Tebt. 58, 35 [56]; ὥστ' ἂν τοῦτό σε θέλω γεινώσκειν Oxyrh. 743, 27 [71]. — Fin. pro inf. ἐρωτῶ σε ('oro, rogo') —, ἵνα μή ἀγωνιάσης Oxyrh. 744, 13 [72].

Imperativus.

μή c. coni. praes. 2. sg. μή ἀγωνιᾷς Oxyrh. 744, 4 [72]. — Inf. pro imperat. συνπροσγενέσθαι Oxyrh. 743, 33 [71]. — Opt. fere pro imperat. τὰ δ' ἄλλα χαρίζοισθ' Gf. II 36, 19 [64].

4. INFINITIVUS.

γίνεται c. inf. (= συμβαίνει c. inf., ut vid.) Par. 49, 29 [38]. — καλῶς ποιήσεις c. inf. (pro ptc.) tantummodo in sermone barbarorum: κ. π. παραγίνεσθαι Par. 48, 17 [49] (ep. Arab.), κ. π. εὐχαριστῆσαι Tebt. 56, 9 [54] (ep. Aeg.). —

V. supra *ἐρωτῶ σε, ἵνα μή* et Imperat. — Inf. finalis cf. ad Par. 49, 34 [38]. — Inf. c. artic. cf. ad Fl. P. II 13, 19, 9 [8].

5. PARTICIPIUM.

Gen. abs. eodem subiecto ac verbum finitum: *ἀπόρτος μου πεφρόντικα* Par. 45, 2 [46]; *παράγενομένον—ἐνέτυχέν μοι* (pro nom. -νος) Fl. P. III 53q, 8 [26].

ADVERBIUM.

Acc. neutr. vice adv.: *ταχύ* (= -έως) Par. 44, 5 [45], Par. 45, 5 [46], *τὸ ταχύ* Oxyrh. 743, 41 [71]. Cf. ind. s. *εὐθύς* (et *εὐθέως*).

τὰ νῦν v. ind.

παρά 'una': *Παθήμει, παρὰ καὶ Πετταρσεμθεῖ* Gf. II 36 3 [64].

PRAEPOSITIONES.

ἐν = *διά* c. acc.: *ἐν τῷ—με περισπᾶσθαι οὐκ ἡδυνάσθην* Oxyrh. 743, 35 [71].

ἔως. *οὐκ ἔχομεν ἔ. τῆς τροφῆς τῶν κτηνῶν* Tebt. 56, 7 [54]. — *μὴ καταβῆναι ἔ. (= πρὸ) τῆς κε'* Tebt. 284, 4 [67].

παρά. π. = *ὑπό* c. gen. (coniunctum cum pass.) *ὑπόμνημα ἐπειδεδρομένον παρὰ Μετασύτμιος* Tebt. 58, 16 [56]; ut vid. *παρ' Ἰουδαίου* [. . .] *σθαι αὐτήν* Gf. I 43, 5 [58]. — *οἱ παρὰ σέ* (= π. σοί) *θεοί* Par. 47, 7 [48] (s. vulg.). — *Παρά* vice adv. v. Adv.

περί. *τὰ π. σοῦ* (= σοι) *συνβεβηκότα* Par. 48, 5 [49] (ep. Arabis). — *γείνωσκε—π. τοῦ κατακεκλύσθαι* Tebt. 56, 6 [54] (ep. Aeg.). — *τὰ π. τὴν ἀναδενδράδα* (= ἡ ἀναδενδράς) Fl. P. I 29, 7 [18].

πρός. *τοῦ π. σέ* (= σοι) *τὴν ἀηδείαν ποιήσαντος* Par. 48, 7 [49] (ep. Arab.).

χάριν (anteponitur). *βαδίσαι εἰς Τακόρα χ. τῶν ἐκφορίων* Oxyrh. 743, 29 [71]; — *χ.* = *διά* c. aec.: *χ. ἡμῶν ἡζημίота* Par. 47, 17 [48].

PARTICULAE.

ἐάν pro *ἄν* v. ind. s. *ἐάν*.

ὀπηνίκα *ἄν* Vat. A, 17 [36].

ὥς fere = *εἰ* Tebt. 284, 5 [67].

μη̃ ὅτι γε 'nedum' Lond. 42, 23 [35]. — ὥσει Tebt. 58, 27 [56].
 — οὐ μὴν; οὐ μὴν ἀλλά v. ind. s. μὴν. — μὲν οὖν v. ind.
 s. μέν. — εἰ δ' ἄρα Fl. P. II 13, 19, 9 [8].

D. FORMATIO VOCABULORUM.

Verba in -έω desinentia:

ἀγνοῶ, ἀδικῶ, ἀθνυῶ, αἰρῶ (et -οῦμαι), ἀκολουθῶ, ἀμελῶ,
 ἀναντλῶ, ἀναπλέω, ἀνθομολογοῦμαι, ἀποδημῶ, ἀρρωστῶ,
 ἀσχολῶ, δεῖ, διανδραγαθῶ, διαπονοῦμαι, διασαφῶ, διατελῶ,
 διευτυχῶ, διοικῶ, δοκῶ, ἐνδημῶ, ἐνθυμοῦμαι, ἐνοικῶ(?),
 ἐνοχλῶ, ἐπαινῶ, ἐπακολουθῶ, ἐπαρκῶ(?), ἐπιδέομαι, ἐπι-
 σκοποῦμαι, ἐπιτηρῶ, ἐπιχειρῶ, ἐπιχέομαι, εὐήμερῶ, εὐκαιρῶ,
 εὐλαβοῦμαι, εὐτυχῶ, εὐχαριστῶ, ζητῶ, ἡγοῦμαι, θεωρῶ.
 καλῶ, καταπλέω, καταστοχῶ, κοινολογοῦμαι, λυποῦμαι,
 μετρῶ, οἰκονομῶ, ὀκνῶ, ὀλιγοψυχῶ, παρακαλῶ, παρακο-
 λουθῶ, παρεπιδημῶ, ποιῶ, πολυωρῶ, προαιροῦμαι, προσδέο-
 μαι, προσκαλῶ, προσκυνῶ, προσπαρακαλῶ, προστατῶ, συγ-
 χωρῶ, συνλαλῶ, συντελῶ, ὑπισχνοῦμαι, ὑφηγοῦμαι, φιλοτι-
 μοῦμαι, φοβοῦμαι, χορηγῶ, χωρῶ, ὠφελῶ.

Substantiva in -μα:

ἀνήλωμα, ἀξίωμα(?), ὄραμα, πρᾶγμα, τρίμμα, ὑπόμνημα.

Adiectiva in -ικός:

βασιλικός, γραφικός, πατρικός, πραγματικός.

II. INDICES.

A. INDEX NOMINUM.

a) NOMINA MENSIIUM.

Menses Macedonici:

ἀπελλαῖος Fl. P. II 2, 3, 8 [11].

Menses Aegyptii:

ἐπεΐφ Lond. 42, 33 [35]; Vat. A. 24 [36]; Par. 43, 5 [43]; Par. 44, 7 [45]; Par. 45, 8 [46]; Tebt. 57, 14 [55]; Tebt. II 490, 4 [65].

ῥωθ Hib. I 170, 4 [15]; Par. 60, 11 [42].

μεσορή Par. 32, 34 [37] (scr. -ή); Par. 43, 3 [42] ἐν τῷ μ. μηνί; Par. 58, 21 [44]; Par. 46, 23 [47]; Par. 48, 25 [49]; — -εῖ Eleph. 13, 9 [25].

μεχίρ Par. 49, 11 [38]; Tebt. 58, 45 [56] ἐν τῷ μ.; Fl. P. II 16, 11 [4] μεχίρ.

παμενώθ v. φαμενώθ.

παῦνι Fl. P. II 40b, 4 [22]; ib. 10; Par. 59, 13 [41]; Amh. II 39 (= Gf. I 30). 20 [57]; Lips. 104, 30 [63]; Oxyrh.

742, 16 [70]; Oxyrh. 744, 15 [72].

παχών Tebt. 58, 60 [56] τῆς λ' τοῦ π.; ib. 61; Gf. II 36, 22 [64]; — παχώνς Hib. I 66, 6 [23].

τῦβι Lille I 26, 9 [31]; ἐν τῷ τῦβι <μ(ηνί)> Rev. Mél. p. 205 l. 9 [52].

φαμενώθ Fl. P. II 2, 3, 7 [11]; Lille I 15, 5 [17]; Par. 59, 16 [41]; Goodsp. 4, 15 [51]; — παμενώθ Par. 58, 19 [44].

φαρμοῦθι Fl. P. I 30, 1, 6 [1]; Fl. P. II 2, 3, 8 [11]; Par. 58, 20 [44]; Gf. II 38, 22 [66].

φαῶφι Goodsp. 3, 21 [30]; Par. 58, 18 [44]; Amh. II 37, 14 [50]; Tebt. 59, 12 [61]; φαῶ(φι) Oxyrh. 743, 44 [71]; φαῶφ[ι] ιδ' Fl. P. II 40a, 31 [24] (cert.).

χοῖαχ Rev. Mél. p. 295 l. 15 [52]; χοῖ(ακ) Tebt. II 284, 16 [67]; Tebt. I 459, 3 [68].

b) DIES FESTI.

τὰ Ἀρσινόεια Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; Fl. P. II 16, 7 [4].

Σεβ(α)στῆι Tebt. I 459, 3 [68].

c) NOMINA GEOGRAPHICA

(nomorum, urbium, vicorum).

Ἀλεξάνδρειαν (-εαν) Lille I 17, 8 [16]; Fl. P. III 53n, 7 [27]; Oxyrh. 743, 24 [71]; ἐν Ἀλεξ-

άνδρεια Oxyrh. 744, 3 [72]; ib. 5.

Ἀρρετις . . (?) Leid. K, 4 [62].

]ς Ἀρσινόην (oppidum?) Amh.
II 37, 4 [50].

Βερενίκη (oppidum) Fl. P. II
40 a, 22 [24].

ἐν Διοσπόλει Gf. II 36, 17 [64].

ἐν Ἑρμώνθῃ Rev. Mél. p. 295
l. 11 [52].

Ἡρακλέους πόλιν Par. 44, 2 [45].

Ἡρώων πόλεως Fl. P. II 40 a,
20 [24].

Θερμούθιος (gen.) Goodsp. 3, 13
[30].

ἐκ Κερκεσώφωος Tebt. 56, 2 [54].

Κωίτον (gen.) (topus) Hib. I
66, 7 [23].

τοῦ Ἀητοπολίτου (sc. νομοῦ)
Par. 48, 15 [49].

τὴν Αἴμυνην (regio Fajûm) Fl.
P. III 42 H 8f, 8 [6].

ἐν Μέμφει Fl. P. I 30, 1, 4 [1];
Lond. 42, 10 [35]; Par. 49,
21 [38]; ib. 22.

εἰς Νέκλῃ Oxyrh. 742, 17 [70].

εἰς Παθῦρ(ιν) Rev. Mél. p. 295
l. 17 [52].

ἐν Πατῶντι Lille I 26, 2 [31].

Ποιεῖ Par. 48, 4 [49]; Ποεῖ
ib. 18.

πόλις v. ind. vocab.

Σαχμὶ τοῦ Ἀητοπολίτου Par.
48, 14 [49].

εἰς Τακόνα Oxyrh. 743, 29
[71].

τῷ Ταρίτῃ (sc. νομοῦ) Fl. P.
III 42 H 7, 6 [5].

Τεβτῶνιν Tebt. 55, 3 [53]; ἐν
Τεπτύνει Tebt. 59, 1 [61];
ib. 13; Τεπτύνεως Tebt. II
490, 1 [65].

ἐν τῇ Τρικομίαι Par. 47, 24
[48].

τοὺς Φρυγίους ἀνλούς Hib. I
54, 6 [21].

d) NOMINA TEMPLORUM.

τοῦ Ἄνουβιείου Par. 45, 11 [46];
-ωι Par. 47, 22 [48].

τῷ Ἀσκληπιεῖω Fl. P. I 30, 1,
5 [1].

τὸ Ἀφροδίσιον Fl. P. III 42 H
7, 2 [5].

τῷ Ἡρακλείω Par. 46, 13
[47].

τοῦ Ἡφαιστείου Leid. K, 13
[62].

τὸ Σαραπιεῖον Lond. 42, 9 [35]
(τὸ ἐν Μέμφει); Par. 48, 10
[49]; ib. 13 ἐν τῷ μεγάλῳ
Σαραπιεῖον; — τὸ Σαραπιῆν
Par. 32, 35 [37]; Par. 58, 16
[44]; Par. 47, 20 [48].

e) NOMINA DEORUM.

τοῦ Ὀσοράπιος Leid. K, 2 [62].

ὀμνύο τὸν Σάραπιν Par. 47, 3
[48]; Σάραπ . . . Leid. K,
19 [62]; Σάραπιν (inc.) Par.
49, 6 [38].

ὁ Σεκνεβτῦ(νις) Tebt. II 284,
5 [67].

Σοῦχρον Gf. II 14 d, 2 [20].

f) NOMINA GENTIUM

(subst. et adi.).

Αἰγύπτια γράμματα Lond. I 43,
2 [59].

Ἀραβας (nom. pl.) Par. 48, 2
[49].

τοὺς—Ἑρμωνθίτας Amh. II
39, 7 [57].
Θηβαίου (adi.) Tebt. 58, 10 [56].
Ἰουδαίου Gf. I 43, 5 [58].

Καβάτοκον (= Καππαδοκ-) Par.
32, 18 [37]; -ον ib. 21.
(Ἀπολλωνίῳ) τῷ Λιβικῷ Oxyrh.
743, 37 [71].

g) NOMINA PERSONARUM.

Ἀ . . . ἰνει (dat.) Fl. P. II 40 a,
2 [22].

Ἀκουσίλαος Tebt. 58, 8 [56].

Ἄλιτι (dat., fem.) Oxyrh. 744,
1 [72]; ib. 16.

Ἀλκαῖος Fl. P. I 29, 1 [18].

Ἀλμένης(?) Gf. II 36, 7 [64].

Ἀλμένις(?) Lips. 104, 19 [63].

Ἀμακ . . . ει (dat.) Fl. P. II 40 a,
2 [22].

Ἀμμώνιος Fl. P. III 53 n, 1 [27].

Ἄνδρων Eleph. 13, 1 [25].

τῷ Ἀνικῆτῳ Tebt. 58, 57 [56].

Ἄντᾶς Oxyrh. 742, 1 [70].

Ἄντιπάτρωι Fl. P. III 53 q, 1
[26].

Ἀπολλόδωρος Fl. P. III 42 H
8 e, 3 [7].

Ἀπολλωνάριν (= -ίῳ) Oxyrh.
744, 2 [72].

Ἀπολλώνιος Fl. P. III 53 n, 1
[27]; Lille I 26, 1 [31]; ib.
10; Par. 32, 2 [37]; Lond.
28, 1 [39]; Lond. 33 b, 1
[40]; Par. 59, 1 [41]; ib. 17;
Par. 60, 1 [42]; Par. 43, 1
[43]; ib. 6; ib. 8; Par. 44, 1
[45]; ib. 6; Par. 45, 1 [46]
[bis]; ib. 10; Par. 46, 1 [47];
ib. 6; ib. 17; Par. 47, 1 [48];
Oxyrh. 743, 37 [71].

Ἀρίστανδρος Lille I 15, 1 [17].

Ἀριστάρχῳι (dat.) Lille I 17, 20
[16]; -οι ib. 1; -οι Lille I
15, 1 [17]; ib. 6.

Ἀριστίωνος (gen.) Hib. I 54, 18
[21].

Ἀρίστο . . . Alex. 3, 1 [32].

Ἀριστοτέλους Fl. P. III 42 H
8 f, 26 [6].

Ἀρμάεις Par. 59, 17 [41].

Ἀρσενούφιος (gen.) Gf. II 36,
4 [64].

Ἀρσινόην (persona?) Amh. II
37, 4 [50].

Ἀσκληπιάδης Fl. P. II 2, 3, 2
[11]; ib. 7; ib. 9/11; Hib. I
66, 3 [23].

Ἀτίβει (dat.) Fl. P. II 40 a, 1
[24].

Ἀφροδισία Gf. I 43, 3 [58];
ib. 12.

Ἀφροδισιάτι (dat.) Oxyrh. 744,
11 [72].

Ἀχιλλεῖ Goodsp. 3, 2 [30].

Ἀώγγει (dat.) Par. 32, 16 [37];
Ἀώνχειος (gen.) Par. 58, 17
[44].

Ἀών? [. . . . Fl. P. II 40 a, 4
[24].

Βεμέρων(?) Amh. II 39, 10 [57].

Βερεν[ι] . . . (?) Fl. P. II 40 a,
5 [24].

Βερενίκη Lond. 33 b, 4 [40].

Βεροῦτι τῇ κυρία Oxyrh. 744,
2 [72].

Γλανχίαν Goodsp. 4, 8 [51].

Γοργονίῳι Lille I 17, 6 [16].

Δακούτει (dat.) Par. 48, 2 [49];
ib. 26.

Δαμᾶς Oxyrh. 743, 40 [71];
gen. Δαμάτος ib. 23.

Δημοφῶν Hib. I 54, 1 [21].

Διονύσιος Vat. A, 1 [36]; Par.
49, 1 [38].

Διορυσώδωρον Fl. P. II 16, 5 [4].

- Διοσκουρίδης* Fl. P. II 2, 3, 1 [11]; ib. 9; Fl. P. II 2, 4, 3 [12]; Lips. 104, 26 [63].
Διοτίμωι(?) Fl. P. III 53k, 1 [29].
Διοφάνει Fl. P. II 2, 3, 1 [11]; ib. 7; ib. 10 (suppl. cert.).
Δύνης Fl. P. I 29, 9 [18]; -εως ib. 10.
Δωρόθεος Fl. P. II 40b, 1 [22].
Ἐλενος Oxyrh. 743, 22 [71].
Ἐπαφροδίτειον Oxyrh. 743, 25 [71].
Ἐριενούφιος (gen.) Lips. 104, 4 [63].
Ἐριεῦτι (dat.) Fl. P. II 40a, 3 [24].
Ἐρμ[άφιλος](?) Lille I 15, 2 [17].
Ἐρμοκράτει Gf. I 43, 1 [58]; ib. 13.
Ἐσθλάδας Rev. Mél. p. 295 l. 1 [52].
Ἐσθλύτις(?) Gf. II 36, 7 [64].
Ἐσθώτης(?) Lips. 104, 21 [63].
Ἐσπέρον Par. 43, 2 [43].
Εὐδαιμονίς Vat. A, 4 [36].
Ζακε[.]οτι (dat.) Fl. P. II 40a, 5 [24].
Ζηνόβιον Hib. I 54, 11 [21].
Ἡρακλείδης Tebt. II 490, 1 [65]; -δει Hib. I 79, 1 [13]; ib. 9.
Ἡφαιστίωι Lond. 42, 1 [35]; ib. 34; Vat. A, 1 [36]; ib. 25.
Θεόδωρος Fl. P. II 40b, 1 [22]; -ωι ib. 11. V. *Θεόδωρος*.
Θεόδωρον Fl. P. II 13, 19, 11 [8].
Ἰλαρίων Oxyrh. 744, 1 [72]; ib. 16.
Ἰππαλος Par. 32, 27 [37]; Lond. 33b, 2 [40]; Par. 58, 2 [44]; ib. 23.
Ἰππωνι Par. 59, 6 [41].
Ἰσιάς Lond. 42, 1 [35]; Vat. A, 4 [36]; ib. 11.
Καίσαρος (gen.) Tebt. I 459, 3 [68]; Oxyrh. 742, 16 [70]; Oxyrh. 743, 17 [71]; ib. 44; Oxyrh. 744, 15 [72].
Καρούρει (dat.) Lips. 104, 2/3 [63].
Κλειτάρχωι Hib. I 66, 1 [23]; ib. 7.
Κλέων Fl. P. III 42 H 7, 11 [5]; Fl. P. III 42 H 8a, 1 [7]; ib. e, 1; Fl. P. II 42b, 1 [9]; -ωνι Fl. P. III 42 G 9, 1 [10].
τὸν Κόμωνος τοῦ Κόμωνος Tebt. II 490, 2 [65].
Κόνων Vat. A, 10 [36].
Κότταβος Par. 60, 8 [42].
Λυσίμαχος Par. 32, 1 [37]; Tebt. II 284, 1 [67].
Λύσιδος (gen.) Passal. 6 [34].
Λώνικος Fl. P. I 29, 3 [18].
Μ[.]ος Berol. (III) 1009, 2 [60].
Μ. . . . Passal. 2 [34].
Μάγα (gen.) Tebt. 58, 3 [56].
Μάνρης Fl. P. II 40a, 1 [24].
V. *Μαρρήους*.
Μαρρήους (gen.) Tebt. 56, 1 [54]; -ῆτι (dat.) ib. 3. V. *Μάνρης*.
Μερχεῖ (dat.) Tebt. 55, 1 [53]; ib. 12.
τῶι Μέλανι Tebt. 58, 40 [56].
Μενέδημον Par. 44, 6 [45]; Par. 45, 6 [46].
Μ[.]ένων Gf. I 43, 1 [58].
Μεσταςύτμιος (gen., masc.) Tebt. 58, 17 [56].
Μητροδώρα Fl. P. III 42 H 8a, 1 [7]; ib. e, 1.
Μικκάληι Lille I 17, 2 [16].
Μίλωνι (dat.) Eleph. 13, 1 [25]; ib. 10.
Μιύσει (dat.) Hib. I 152, 1 [14]; ib. 4.
Μοσχίωι Passal. 1 [34]; ib. 18.

- Μόσχος* (?) Passal. 2 [34];
 (?) *Μ[. . .]ος* Berol. 1009, 2
 [60].
Μουσαῖος Tebt. 55, 1 [53].
Μυρουλλᾶς Par. 48, 1 [49].
Νεβχούνιος (gen.) Gf. II 36, 23
 [64]; ib. 25.
Νεκτένιβι (dat.) Fl. P. II 40 a,
 1 [24].
Νεχθηράτιος Amh. II 39, 10
 [57].
Νεχούτου (gen.) Lips. 104, 5
 [63].
Νίκων Tebt. 58, 54 [56]; Gf.
 II 38, 1 [66]; ib. 24 (bis).
Νιτητίος (gen., ut vid.) Amh.
 II 37, 2 [50].
Ὀνησίμωι Gf. II 32, 17 [66].
Παγάνει (dat.) Lips. 104, 2
 [63]; Gf. II 36, 2 [64].
Παγκράτην Fl. P. III 53 k, 7
 [29].
Παθήμει (dat.) Gf. II 36, 3 [64].
Παίονι Fl. P. II 42 b, 1 [9].
Πακοίβκει (dat.) Lips. 104, 7
 [63].
Πανεβχούνιος (gen.) Lips. 104,
 1 [63]; ib. 2/3; ib. 3/4; ib.
 32 (bis); -ει (dat.) ib. 4; Gf.
 II 36, 1 [64]; ib. 2.
Πάσιτι (?) (dat.) Fl. P. II 40 a,
 4 [24].
Πασίων Gf. II 38, 1 [66]; -ωνι
 ib. 23.
Πατήτος (gen.) Lips. 104, 8 [63];
 Gf. II 36, 5 [64]; -τι (dat.)
 Amh. II 39, 3 [57]; ib. 22.
Πατοῦς Lips. 104, 20 [63]; Gf.
 II 36, 7 [64].
Παχράτη Amh. II 39, 3 [57];
 ib. 22.
Παῶν (acc.) Rev. Mél. p. 295
 l. 8 [52]; *Παῶτος* (gen.) Tebt.
 58, 9 [56]; gen. ib. 18.
Πε . . . Alex. 3, 3 [32].
Πεκύσει (dat.) Lips. 104, 6 [63].
Πέλοπα (acc.) Rev. Mél. p. 295
 l. 13 [52].
Πετ[] Fl. P. II 40 a, 3 [24].
Πετεαρενδῶτου (gen.) Leid. K,
 12 [62]; ib. 14.
Πετεαρσεμθεῖ (dat.) Lips. 104,
 2 [63]; ib. 3; ib. 31; Gf. II
 36, 1 [64]; ib. 3; ib. 4; ib.
 23.
Πετενεφιῆς Tebt. 57, 1 [55].
Πετενηῆθι (dat.) Par. 44, 4
 [45].
Πετεςούχος Tebt. 56, 1 [54];
 Lips. 104, 1 [63]. V. *Πετο-*
σουχος.
Πετενσοράπιος Par. 60, 5 [42].
Πετεχῶντι (dat.) Fl. P. II 40 a,
 4 [24].
Πετήσιος (gen.) Par. 59, 7 [41];
 Leid. K, 1 [62]; -σι . . (ca-
 sus?) ib. 17.
Πετο[. . .] Fl. P. II 40 a, 1 [22].
Πετονοῦριν (acc.) Passal. 12
 [34].
Πετοσίρις Gf. II 36, 21 [64];
 -σίριος (gen.) Par. 44, 3 [45];
 -σείριος Tebt. 56, 3 [54].
Πετοσουχος Gf. II 36, 1 [64];
 -ον ib. 24; Lips. 104, 31
 [63]. V. *Πετεςούχος*.
Πετῶνς Fl. P. III 53 n, 4 [27];
 -υν Hib. I 54, 5 [21].
Πιστοκλής (pro acc.) Eleph. 13,
 5 [25].
Πόθου (gen.) Oxyrh. 742, 2
 [70].
Πολυνδεύκην Par. 44, 5 [45];
 -δέκην Par. 45, 6 [46].
Πολυκράτης Fl. P. II 11, 2, 1
 [2]; Fl. P. II 11, 1, 1 [3];
 Fl. P. II 16, 11 [4]; Goodsp.
 4, 1 [51].
Πόρτεις (= -τις) Amh. II 39,
 1 [57]; gen. -ιτος Lips. 104,
 7 [63].

- Ποσειδώνιος* Tebt. 59, 1 [61];
 -ιον ib. 14.
Πραξιάρης Eleph. 13, 5 [25].
Πρώταρχος Hib. I 66, 1 [23];
 -ον Par. 49, 36 [38].
Πτολεμαῖος Hib. I 79, 1 [13];
 -ωι Hib. I 54, 1 [21]; ib. 33;
 Goodsp. 3, 2 [30]; -ον ib.
 15; -ωι Tebt. II 490, 1 [65];
 — Glaucia filius, Macedo:
 -ωι Par. 32, 1 [37]; ib. 35;
 Par. 49, 1 [38]; ib. 37; Lond.
 28, 7 [39]; Par. 59, 1 [41];
 ib. 15; Par. 60, 2 [42]; ib.
 13; Par. 43, 1 [43]; ib. 7;
 Par. 58, 1 [44] -ος; -ωι Par.
 44, 1 [45]; ib. 8; Par. 46, 1
 [47]; ib. 24; Par. 47, 1 [48];
 ib. 31.
Πτολίων Lips. 104, 23 [63].
Πύρρῳ Lond. 33b, 5 [40].
Σανῶτος (gen.) Eleph. 13, 2
 [25]; ib. 3.
Σαραπίωνι Lond. 28, 2 [39];
 Lond. 33b, 3 [40]; Par. 59,
 8 [41]; -ων Par. 43, 1 [43];
 -ωνι Par. 44, 4 [45].
Σεμφῶει (dat.) Hib. I 54, 22
 [21].
Σεμφῶηαι (gen.) Par. 44, 3
 [45].
Σεναθύριν (acc.) Rev. Mél.
 p. 295 l. 14 [52].
Σοκονώφως (gen.) Tebt. 59, 4
 [61].
Στάχυν (acc.) Rev. Mél. p. 295
 l. 14 [52].
Στοτοήτις Alex. 4, 12 [33].
Σωσιφάνει Fl. P. I 29, 1 [18];
 Fl. P. III 53o, 1 [19].
Τααρμύσι (dat., fem.) Tebt.
 II 284, 1 [67].
Ταύγγιος (gen., fem.) Goodsp.
 3, 12 [30].
Τανήτος (gen.) Goodsp. 3, 14
 [30].
Τετείμουθιος (gen., fem.)
 Goodsp. 3, 13 [30].
Τεῶτ[ι] (dat.) Fl. P. II 40a, 2
 [22].
Τιμόξενος Passal. 1 [34].
Φάλον . . ἦτι (dat.) Lond. I 43,
 7 [59].
Φάυστωι Oxyrh. 742, 1 [70];
 ib. 17.
Φάρις Lips. 104, 20 [63]; Gf.
 II 36, 8 [64].
Φίβις Lips. 104, 20 [63]; Gf.
 II 36, 8 [64].
Φιλοξένωι Goodsp. 4, 1 [51];
 ib. 16.
Φίλων Lille I 17, 8 [16]; -ωνα
 ib. 3; -ων Eleph. 13, 5 [25];
 -ωνος Passal. 4 [34]; Φίλων
 Fl. P. III 42 G 9, 1 [10].
Φιλωνίδης Fl. P. I 30, 1, 1 [1];
 Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; Fl. P.
 II 16, 6 [4]; ib. 11; suppl.
 cert. Fl. P. III 42 H 7, 1
 [5]; Fl. P. III p. 113 [5a].
Χαλβᾶς Par. 48, 1 [49].
Χαρικλῆς Hib. I 152, 1 [14].
[Χενούφιος] (gen.) Leid. K, 2
 [62].
Χεντοσενύς Par. 60, 10 [42].
Ψεννήσιος (gen.) Gf. II 36, 5
 [64].
Ψενοσίρις Lips. 104, 19 [63];
 Gf. II 36, 8 [64].
ῥΩιπεως (gen.) Tebt. 59, 5 [61].
ῥΩρος Fl. P. II 40a, 2 [24]; ib.
 5; Lond. 42, 8 [35]; ib. 25;
 Gf. II 36, 5 [64]; ib. 21;
 -ωι Lips. 104, 3 [63]; ib. 6.

B. INDEX VOCABULORUM.

(Commemorantur universa vocabula epistularum.

Voces stellis insignitae sermonis papyrorum publicarum
propriae sunt.)(ἀγαθός): comp. βελ[τι . . . Fl.
P. III 42 H 8f, 15 [6].

ἀγροεῖς Fl. P. III 53n, 4 [27];

-εῖν Fl. P. III 53r, 6 [28];

-εῖς Alex. 3, 4 [32]; -οὔμ(εν)

Gf. I 43, 6 [58].

ἡγώρακα Par. 59, 6 [41]; ἀγω-

ράζει (= -εῖν) Par. 44, 4

[45]; [ἡγορακ]έναι(?) Gf. I

43, 4 [58]; ἀγοράσας ib. 11;

-άσαι Gf. II 36, 18 [64];

α[. . ἀγο]ράσαι (simpl.?) Gf.

II 38, 4 [66]; -άσαι ib. 18;

ἡγορακέναι Oxyrh. 742, 12

[70].

ἀγροῦ Eleph. 13, 6 [25].

(ἄγω): ἄξωμεν Oxyrh. 742, 7

[70]; ἡγαγον Goodsp. 3, 20

[30].

ἀγωνας Amh. II 39, 8 [57].

(ἀγωνιῶ 'metuo'): -ιῶμεν Fl.

P. II 11, 1, 8 [3] (absol.);

-ιῶ Par. 49, 31 [38] (, μῆ);

-ιῶ Par. 44, 7 [45] (περὶ

σοῦ); μὴ ἀγωνιᾶς Oxyrh. 744,

4 [72]; ἐρωτῶ σε, ἵνα μὴ

ἀγωνιάσῃς ib. 13.

ἀδελ(φῆ) Tebt. II 284, 2 [67];

-φῆ Oxyrh. 744, 1 [72]; ἀδελ-

φάς Rev. Mél. p. 295 l. 13

[52].

ἀδελφός Fl. P. II 2, 3, 3 [11]

(fere cert); ib. 11; Eleph.

13, 1 [25]; Fl. P. III 53r, 2

[28]; Passal. 5 [34]; Lond.

42, 1 [35]; Vat. A, 1 [36];

Par. 32, 27 [37]; Par. 49, 5

[38]; ib. 10; ib. 16; Lond.

28, 3 [39]; Par. 43, 1 [43];

Tebt. 55, 1 [53]; Par. 56, 5

[54]; Gf. I 43, 1 [58]; Berol.

(III) 1009, 1 [60]; Leid. K,

3 [62]. — Non est frater:

Par. 32, 3 [37]; Par. 45, 1

[46]; Par. 46, 1 [47]; ib. 6;

Par. 48, 3 [49].

ἀδικηθῆναι Passal. 8 [34].

ἀηδείαν Par. 48, 8 [49].

ἀηδίζουμαι 'aegre fero' Lond.

42, 14 [35] (ἐπὶ τῷ —); ib.

27 (abs.).

ἀθροῦν (neutr., 'totus') Fl. P.

II 11, 1, 7 [3].

(ἀθνυῶ): ἀθύμει Amh. II 37, 7

[50]; ib. 10.

Αἰγύπτιος (adi.) v. Ind. nom.

Αἰγυπτιστί Goodsp. 3, 7 (30).

(αἰρῶ, αἰροῦμαι 'volo'): αἰρῆτε

(= -σθε) Gf. II 36, 14 [64]

(ep. Aeg.); — αἰρούμεθα

Goodsp. 4.4 [51]; αἰρε[ῖς]θε

Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18

[57]; -ρῆσθε Lips. 104, 13

[63]; Gf. II 36, 18 [64].

αἰσθῆσθαι ('certior fio') Eleph.

13, 3 [25].

αἰσχύνῃς Par. 47, 25 [48].

(αἰσχύνουμαι): ἡσχυνται Par. 49,

25 [38]; αἰσχυνθείς ib. 28.

αἰτίαν Fl. P. III 53n, 7 [27]

(v. πρὸς c acc.); -ία Par.

49, 27 [38].

ἀκολουθεῖς Lille I 26, 4 [31].

ἀκούσαντες Par. 48, 4 [49];

ib. 12;]ε ἐκούμεν(?) Amh.

II 37, 8 [50]; ἀκούσας αὐτοῦ

Goodsp. 4, 10 [51]; ἡκού-

σαμεν Gf. II, 36, 15 [64].

ἀκριβῶς εἰδήεις Goodsp. 3, 9 [30]; [διασάφη]σον—ἀ. Par. 44, 7 [45]; -έστερον (adv.) Fl. P. II 16, 13 [4].

ἀληθείαι Par. 46, 20 [47]; -θεαν Par. 47, 32 [48].

ἀλλά passim. — οὐ μὴν ἀλλά v. μήν.

ἐφ' ἄλλαχῇ(?) Lips. 104, 29 [63].

ἄλλος passim. — τὰ δ' ἄλλα χαρίζοισθ' Gf. II 36, 19 [64].

— ἄλλα (contr.) Hib. I 79, 4 [13]; Fl. P. III 53 o, 4 [19]; Fl. P. III 53 n, 2 [27]; Alex. 3, 2 [32]; Lond. 42, 2 [35]; Vat. A, 2 [36]; Goodsp. 4, 3 [51]; — τὰ ἄλλα passim. — ἄλλοις ἱκανῶ[Fl. P. III 53 q, 7 [26].

ἄλλως Tebt. I 459, 2 [68].

ἄλας (acc.) Hib. I 152, 1 [14].

ἄλυπος Fl. P. II 13, 19, 14 [8]; -οι (scr. ἄλοιποι) Lips. 104, 27 [63].

ἀλύπως Fl. P. II 2, 3, 1 [11].

ἀμελήσας Gf. II 38, 4 [66]; μὴ ἀμελήσης Oxyrh. 742, 14 [70].

(τὸ ἄμι nomen plantae): ἄμιος (gen.) Tebt. 55, 5 [53].

ἡ ἄμπελος Fl. P. I 29, 4 [18]; ib. 15.

ἀμφοτέρως Fl. P. II 16, 2 [4].

ἄν passim. V. ἔως, ὀπηνίκα, ὅς, ὅσος, ὥς, ὥστε; v. etiam εἰάν (= ἄν).

ἄν = εἰάν ut vid. Par. 32, 19 [37]. V. κἄν.

(ἀναβαίνω Memphide in Sarepeum): -βῆναι Par. 49, 32 [38]; -βῶ ib. 34; -βαίνει Par. 47, 19 [48].

τῇ ἀναβάσει Oxyrh. 742, 6 [70].

ἀναγγέλλουσι Fl. P. II 11, 2, 5 [2]; -ήγγελλον Fl. P. III

42 H 8f, 7 [6]; -ήγγελλεν Eleph. 13, 6 [25].

ἀναγνοὺς Eleph. 13, 3 [25]; -γνοῦναι Oxyrh. 743, 18 [71].

ἀναγκα[Fl. P. III 42 H 7, 10 [5].

ἀνανκάσει (= -σει) Gf. II 38, 17 [66].

ἀναγκαῖος Fl. P. II 16, 2 [4]; εἴπερ μὴ ἀναγκαιότερόν σε

περισπᾶι Lond. 42, 31 [35]; εἴπερ μὴ καὶ σὲ ἀναγκαιότερόν τι περισπᾶι Vat. A, 21

[36]; ἐν τοῖς ἀναγκαιότατοις καιροῖς Par. 46, 7 [47].

ἀναγωνίατος ἴσθαι (= -θι) Tebt. 58, 51 [56].

τὴν ἀναδενδράδα Fl. P. I 29, 7 [18].

ἀνακύψαι — ἐν τῇ Τριχομίαι Par. 47, 23 [48].

ἀναλίσκειν Par. 49, 19 [38]; ἀνηλῶσαι Hib. I 54, 8 [21].

(ἀναντλῶ): τοιούτους καιροὺς ἀνηντληκνῖα Vat. A, 14 [36].

ἀναπλέων Fl. P. II 2, 3, 3 [11]; -πλεῖν Rev. Mél. p. 295 l. 8

[52]; -έο[ν]τες (s. cert.) Amh. II 39 (= Gf. I 30), 13 [57];

-έων Berol. 1009, 2 [60].

ἀνα[χώ]ρησιν τοῦ ποταμοῦ (Nili) Fl. P. II 13, 19, 9 [8].

ἀναψυχῆς ('requies') Lond. 42, 19 [35]; Vat. A, 15 [36].

ἀνδρίξεσθε Fl. P. II 40a, 13 [24].

ἀνεμπόδιστοι Tebt. 57, 10 [55].

ἄνευ Fl. P. III 42 H 8f, 20 [6]; Par. 45, 4 [46].

ἀνήλομα (sic) Par. 59, 9 [41].

ἀνθομολογη(σόμενοι) ὑπὲρ σοῦ Oxyrh. 743, 34 [71]; μοι ἀνθωμολ(ογήσατο) πάντα ib. 40.

ἄνθρωπος passim.

ἀνόκως ποήσω Oxyrh. 743, 39 [71].

ἀντὶ φιλίας Hib. I 170, 2 [15].
ἀντικείμενον ἡμῖν Par. 45, 6 [46].

ἀντιλαμβανόμενοι Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [57].

ἀντιφωνεῖν Oxyrh. 805, 4 [69].

ἄνω Oxyrh. 744, 8 [72].

ἄνωθεν 'iam dudum, antiquitus' Tebt. 59, 7 [61]; ib. 10.

ἄξιόλογος Fl. P. II 16, 7 [4].

(ἀξιῶ 'oro, postulo'): Oxyrh. 805, 4 [69]; ἡξίου Fl. P. III 53 q, 10 [10].

ἄξιόσαντος Par. 49, 12 [38]; -οὖν ib. 16; -ῶσι Leid. K, 15 [62].

ἄξιωμα(?) Leid. K, 15 [62].

ἄξιως Fl. P. II 13, 19, 4 [8]; ib. 5.

ἀπαγγέλλειν Fl. P. II 2, 3, 5 [11]; -ηγγελκότος ὑπὲρ τοῦ — Lond. 42, 26 [35].

(ἀπάγω?): ἀπηγα . . Alex. 3, 5 [32].

ἀπαλλάσσω 'vitam ago' Fl. P. II 2, 3, 1 [11].

ἀπαντᾷ 'obtingit' Lond. 42, 3 [35]; Vat. A 2 [36]; -τα Par. 44, 2 [45]; Par. 45, 2 [46].

(ἄπας): ἄπαντα (pl.) Lille I 26, 4 [31]; εἰς τὸν ἄπαντα χρόνον Tebt. 56, 17 [54].

(ἄπειμι 'absum': ἀπόντος Par. 45, 2 [46].

(ἀπείρω) -ηργμένη (sc. γῆ) Lille I 26, 2 [31].

ἀπελθόντος Fl. P. II 13, 19, 7 [8]; -ελήλυθα Par. 32, 7 [37]; -ελθεῖν Amh. II 37, 3 [50].

ἀπέχω (τι παρὰ τινος) 'accepi' (de pecunia) Par. 32, 20 [37]; -ει δραχμᾶς Par. 58, 6 [44].

ἀπλῶς Tebt. II 490, 3 [65].

ἀπό: ἀ. τούτου τὸ — ἤμυσεν — ὑπελιπόμην Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; παραγένωμαι ἀ. τῆς πα[ρ]α[λήμψεως Hib. I 66, 4 [23]; ἀ[π]εσχίσθην ἀπὸ σοῦ Fl. P. III 53 r, 7 [28]; ἀφ' ὧν ἀπελήλυθα Par. 32, 6 [37]; ἔχει — ἀ. ποῖον χρόνον Par. 60, 6 [42]; προσ-ἄξιν (= -ειν) ἀ. παντὸς εἶδους πυροῦ Tebt. 58, 20 [56]; — ἀφ' οὗ 'ex quo' (de temp.) Fl. P. II 40 a, 26 [24]; Par. 32, 6 [37]; Par. 49, 8 [38]; ἀ. τούτων (temp.) Hib. I 170, 1 [15].

ἀποβήσεται—ἡμῖν Fl. P. III 42 H 8 f, 5 [6]; ἀπέβη ib. 12.

ἀπέγνων[Fl. P. II 11, 2, 6 [2].
(ἀπογράφομαι 'profiteor rem vectigalem me possidere'): ἀπογέγραμμαι τὸ οἰκόπεδον Fl. P. II 11, 2, 3 [2].

ἀποδείξομέν σε Alex. 4, 6 [33].

ἀποδημεῖν Fl. P. II 42 b, 5 [9]; -ήσας Par. 46, 8 [47].

ἀποδοῦναι Fl. P. III 42 H 7, 6 [5]; -δῶ Par. 32, 17 [37]; ἀπόδος Par. 58, 7 [44]; -δου . . . ib. 13; -διδούς Tebt. 57, 10 [55]; -δεδωκότος Gf. I 43, 7 [58]; — τὴν ἐπιστολήν (additur aut mente suppletur): -δεδωκώς Fl. P. II 2, 3, 3 [11]; -διδούς Passal. 2 [34]; -εδόθη τάδ' (= ἡ ἐπιστολή) ib. 14; -δος Rev. Mél. p. 295 l. 16 [52]; Oxyrh. 744, 16 [72]; suppl. cert. Fl. P. II 2, 4, 4 [12]; suppl. Amh. II 39 (= Gf. I 30), 12 [57].

ἀποθανεῖν Par. 47, 11 [48].

ἀποκαταστήναι Rev. Mél. p. 295 l. 5 [52] τὰ πράγματ'.

(ἀπολαμβάνω 'recludo'): -ει-

λημμένων Lond. 42, 13 [35];
-ελλημμένοι Vat. A, 10 [36];
ἀπ-όλεσεν (sic) Oxyrh. 743, 23
[71].

ἀπολογίζεται Fl. P. III 53n. 7
[27] (ὕπὲρ τῆς αἰτίας).

(ἀπολύω): 1. 'libero', τινός 're,
quam aliquis faciendam sus-
cepit'; -λυθῶ Fl. P. II 11,
1, 3 [3] τῆς — σχολῆς;
ἀπ[ολύων (s. cert.) Tebt. 57,
8 [55]; -λυοῖαι Tebt. 58. 47
[56]. — med. et pass. 'exeo,
discedo': ἀπολεύσθαι ἐκ
τῆς κατοχῆς Lond. 42, 26
[35]. — 2. 'dimitto': -έλυσαι
Par. 49, 19 [38]. — 3. Med.
'pendo', ἀπολύσομαι τ. χαλ-
κόν Tebt. II 490, 3 [65].

(ἀποπίπτω 'spe deior' ut
vid.): -πεπτώκαμεν Par. 47,
27 [48].

ἀποστάταις Rev. Mél. p. 295
1. 12 [52].

(ἀποστέλλω): 1. 'mitto' ἀπ[ό-
στει]λον Fl. P. II 42b, 1 [9];
ἀποσ(ταλέντος) (?) Fl. P. II 2,
3. 11 [11]; -έσταλκα Lille I
17, 3 [16]; ἀ[πό]στειλον ib. 17;
-στεilon Hib. I 54, 2 [21];
ib. 10; ib. 23; -στείλας Fl.
P. II 40b, 5 [22]; -έσταλται
Fl. P. III 53n, 6 [27]; -στει-
λον Fl. P. III 53k, 2 [29];
-εσταλκότος Lond. 42, 24
[35]; -στείλαι ('mitto' ut vid.)
Fl. P. III 53q, 6 [26]; -στεϊ-
λαι Par. 32, 20 [37] ('mitto'
ut vid.); -σταλῆ ib. 26;
-στεilon Par. 49, 29 [38];
-στείλαι Par. 43, 3 [43];
-στιλον Par. 44, 4 [45];
-εστάλκαμεν Goodsp. 4, 7
[51]; -στελῶ Oxyrh. 744, 8
[72]. 2. 'rescribo': -στιλόν
μοι Par. 60, 4 [42]; -στεilon

Oxyrh. 742, 3 [70]. 3 du-
bia signif.: -στελῶ Fl. P. II
16, 1 [4]; Fl. P. III 42 H
7, 7 [5]; -έσταλκα Fl. P. III
42 G 9, 3 [10]; -στείλαι Amh.
II 37, 15 [50]. 4. dubia
vox:]εισαποσταλ[Fl. P. III
42 H 7, 9 [5].

ἀ]πεσχίσθην ἀπὸ σοῦ Fl. P. III
53r, 7 [28].

ἀπενεγκεῖν Par. 49, 24 [38]
σῆσαμον — εἰς τὴν πόλιν.

ἄρα: εἰ δ' ἄρα Fl. P. II 13, 19
9 [8].

ἄραβῶνα (acc.) Par. 58, 14 [44].

ἀργυρίου Par. 59, 3 [41]; Tebt.
58, 33 [56]; Tebt. I 459, 1
[68].

ἀριθμόν Fl. P. II 16, 13 [4];
παράδος — ἀριθμῶ αὐτάς
Oxyrh. 742, 8 [70].

ἀρούρας (acc. pl.) Tebt. 56, 13
[54] γῆς.

ἄρραβών v. ἀραβών.

ἄρρωστοῦντα Fl. P. I 30, 1, 4
[1]; -εἰ Par. 49, 31 [38].

ἄρσενον (neutr.) (s. barb.) Oxyrh.
744, 9 [72].

(ἀρτάβη): -ας Fl. P. I 29, 10
[18]; ἀρταβῶν Lille I 17, 5
[16]; Gf. II 38, 19 [66];
Tebt. I 459, 2 [68]; — com-
pendio scriptum: Par. 59, 6
[41]; ib. 7; Tebt. 55, 5 [53];
ib. 7; ib. 8; Tebt. 57, 5 [55];
Gf. II 38, 20 [66].

ἀρχενταφ]ιαστοῦ Leid. K, 2
[62].

ἀσπάζεσθαι Vat. A, 19 [36];
ἀσπασώμεθα Par. 32, 32
[37]; ἀσπάσεσθαι Amh. II
39 (= Gf. I 30), 14 [57]; —
[ἀσπάσεται] σε παρ' ἐμοῦ
φιλοφρόνως Berol. 1009, 3
[60] (f. cert.); -άζον Oxyrh.
805, 5 [69].

ἀστειότατον Hib. I 54, 16 [21].
ἀσυντάκτως κατέπλευσε Par.
32, 28 [37].

ἀσφαλῶς Oxyrh. 742, 5 [70];
ib. 10.

ἀσχοληθεῖς Par. 49, 25 [38].

αὐλῇ Par. 49, 17 [38].

αὐλητήν Hib. I 54, 4 [21].

αὐλούς Hib. I 54, 6 [21].

αὐριον Par. 47, 20 [48].

αὐτός passim. — αὐτόν, ubi
αὐτό exspectatur, Vat. A,
13 [36]. αὐτὰ ταῦτα Oxyrh.
743, 38 [71]. ταυτό Fl. P.
II 13, 19, 11 [8].

αὐτοὺς δεδώκαμεν Par. 47, 26
[48] (= ἡμᾶς αὐτούς). V.
ἐαυτοῦ.

(ἀφίημι): -εθῆναι Fl. P. II 13,
19, 8 [8]; ἄφες αὐτὸν χαί-
ρειν Amh. II 37, 10 [50];
'permitto': ἀφῆναι Par. 47,
15 [48]; ἄφες 'permitte, ut
vivat' (de infante; opp. ἐκ-
βαλε) Oxyrh. 744, 10 [72].

(ἀφίστημι): ἀπέστηκα (sic)
δραχμάς κτλ. 'solutum ac-
cepi' ut vid. Par. 59, 2 [41];
ἀφιστα[Fl. P. III 42 H 8f,
27 [6].

βαδίζετε Lips. 104, 29 [63];
βαδίσαι εἰς Τακόνα Oxyrh.
743, 29 [71].

(βάλλω simpl.?):] . . . βεβλη-
κέναι Fl. P. III 42 H 8f,
9 [6].

βανανσίαν (adi. ut vid.) Par.
49, 3 [38].

βαπτιζώμεθα Par. 47, 13 [48].

βαρέως ἔχουσα Lond. 42, 29
[35].

βασιλεύς passim.

βασιλικῶι γραμματεῖ Tebt. 58,
2 [56]; — τοῦ βασιλικοῦ (n.)
Lille I 26, 7 [31].

βασιλίσσαν Leid. K, 11 [62]
(suppl. cert.).

πρὸς βίαν (= βίαι) ἔχεται Fl.
P. III 53n, 8 [27].

βίος Fl. P. II 13, 19, 4 [8].

βλέπω Par. 44, 6 [45].

βοηθόν Oxyrh. 743, 20 [71].

βεβουλευμέθα ἐκσπάσαι Tebt.
58, 28 [56].

βούλομαι Fl. P. III 53n, 3 [27];
Vat. A. 3 [36]; Par. 44, 2
[45]; Par. 45, 2 [46]; Par.
46, 4 [47]; — βούλει Lille
I 26, 6 [31]; βούληι Par. 46,
22 [47]; — βούλοιτο Eleph.
13, 4 [25]; — ἡβουλόμην
Fl. P. III 53q, 5 [26]; Vat.
A, 9 [36]; ἡβού[λον] Fl. P.
III 42 G 9, 5 [10]; ἡβον-
λόμεθα Goodsp. 4, 6 [51];
βολάμενοι (aor., ut vid.) Par.
48, 10 [49].

τὴν βοὴν Par. 58, 4 [44].

(βρέχω 'irrigo'): βεβρέχθαι Lille
I 26, 3 [31].

γάρ passim. — καὶ γάρ Passal.
9 [34]; Oxyrh. 743, 21 [71].

γέ: αὐτὴν γ[ε τή]ν ἀνα[χά]-
ρησιν Fl. P. II 13, 19, 9 [8];
τ[οῦτό]ν γε τὸν χρόνον ib.
11; νῦν γε Lond. 42, 18 [35];
Vat. A, 14 [36]; Lond. I 43,
5 [59]. — μὴ ὅτι γε v. μῆ.
γεωμέτρον Fl. P. II 11, 2, 3 [2];
Tebt. 58, 10 [56].

γ[εωρ]γός Tebt. 56, 1 [54];

-ῶι Tebt. II 490, 1 [65];

-οῖς Lille I 26, 5 [31].

γῆν Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6];

Lille I 26, 3 [31]; -ῆς Lille

I 26, 1 [31]; Tebt. 56, 13

[54].

γῆρας Lond. I 43, 9 [59].

γίνομαι (sic constanter) passim.

— Aor. occurrit locis hisce:

ἐγένετο Fl. P. II 40 a, 25 [24];

γένοιτο Fl. P. III 42 H 8f,

16 [6]; γενέσθαι Fl. P. III

42 H 7, 3 [5]; Fl. P. II 13,

19, 14 [8]; Oxyrh. 743, 20

[71]; γένηται Tebt. 459, 4

[68]; — γενηθῇ Fl. P. II

13, 19, 13 [8]. — Perf. κα-

λῶς—γέγονεν Oxyrh. 743, 41

[71]; γεγονεν . . . Leid. K, 7

[62]; τὰ γεγενημένα(?) Fl.

P. III 42 H 8f, 7 [6]. —

ἔγεγον Par. 48, 14 [49] forma

barbara a γίνομαι? — τοῦ

γινομένου σοι γλεύκους Fl. P.

II 40 b, 7 [22]. — γίνεται

et γίνονται in rationibus de

summa universa (compendio

exaratur) Par. 59, 5 [41];

ib. 11; ib. 14; ib. 18; Par.

58, 22 [44]. — γίνεται c.

inf. 'accidit, contingit' ἐν-

τραπῇ Par. 49, 29 [38].

(γινώσκω 'scio', sic constanter):

γινώσκε Fl. P. II 11, 2, 2 [2];

Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; Fl. P.

I 29, 13 [18]; Fl. P. II 40 b,

2 [22]; Par. 49, 33 [38];

Par. 44, 2 [45]; Par. 47, 14

[48]; Oxyrh. 744, 3 [72];

γείν[ω]σκε—περὶ τοῦ—Tebt.

56, 5 [54]; γινώσκετε Par.

32, 5 [37]; γεινώσκειν Oxyrh.

743, 27 [71].

τοῦ γλεύκους ('mustum') Fl. P.

I 40 b, 8 [22].

τῷ γναφεῖ Par. 59, 10 [41].

γνώμη v. κατά.

γνώσιν τὴν παρὰ τῶν χρημα-

τιστῶν Fl. P. III 42 H 7, 8

[5]; γνώσιν Fl. P. II 16, 3 [4].

γράμματα Fl. P. II 11, 2, 6 [2];

διὰ γ—ων Amh. II 39 (= Gf.

I 30), 15 [57]; Αἰγύπτια γ.

Lond. I 43, 3 [59]; [διὰ

γραμμάτων(?) ἔκρ]ινα ποιῇ-

σαι Berol. 1009, 4 [60].

γραμματεῖς Par. 49, 14 [38];

βα[σιλικῶι] γραμματεῖ Tebt.

58, 2 [56].

γραφικῶν Gf. II 38, 7 [66]

καλάμων.

γράφω passim. — γράφωμαι

σε (= γράφω σοι) Gf. II 38,

14 [66]. — Perf. occurrit

his locis: γέγραφα Fl. P. II

11, 1, 2 [3]; Par. 46, 16 [47];

γέγραφε (= -φω) Par. 43, 4

[43]; -φεν Hib. I 66, 3 [23];

γέγραπται Tebt. 58, 38 [56].

γυνή passim.

δάνειον Fl. P. II 11, 1, 6 [3].

δέ passim. — καί—δέ v. καί.

δεῖ Fl. P. III 42 H 7, 7 [5];

Vat. A, 15 [36]; Oxyrh. 743,

18 [71]; ἔάν δεῖ Hib. I 54,

8 [21]; ἔάν δεῖ Tebt. 58, 56

[56]; δεῖν Fl. P. I 29, 16

[18]; Par. 46, 15 [47]; δεήσει

Lille I 26, 7 [31].

δεδίδανται (= δεδείδανται) Tebt.

58, 27 [56].

δέκα (vox integra perscr.) Gf.

II 38, 6 [66].

δεκάπεντε (vox integra perscr.)

Gf. II 38, 8 [66]; Oxyrh. 742,

14 [70].

τὰ δέοντα 'res ad vitam ne-

cessariae' ut vid. Fl. P. II

11, 1, 6 [3].

δέσμας (sc. καλάμων) Oxyrh.

742, 4 [70]; -ην ib. 13.

δευτερεύοντα Passal. 13 [34].

δεύτερον Tebt. 56, 10 [54].

(δέχομαι): μετὰ τὸ δέξει (?)

Goodsp. 3, 1 [30].

διὰ 1. c. gen. διασαφῆσαι δ.

τοῦ ἐπιστολίου Par. 45, 3

- [46]; δ. γραμματίων—σημη-
ναι Amh. II 39 (= Gf. I 30),
15 [57]; [δ. γραμματίων(?)
ἐκρίνα ποιῆσαι (s. cert.)
Berol. 1009, 4 [60]; οἱ διὰ
τοῦ νομοῦ κωμογραμματεῖς
Tebt. 58, 42 [56]; διὰ τέλους
Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; διὰ
παντός 'semper' Lond. 42,
6 [35]; Amh. II 39, 5 [57];
suppl.(?) Gf. II 38 2 [66];
δ. κενῆς Hib. I 66, 5 [23].
— 2. c. acc. passim. (e. g.:
Lond. 42, 17 [35]; Par. 32,
10 [37]; Par. 49, 6 [38]; ib.
23; cett.); δ. τὸ—ἔχειν Lille
I 15, 2 [17]; — δι' ἡμᾶς
(= ἡμῶν ἔνεκα) Fl. P. II 2,
4, 7 [12]; καὶ διὰ ταύτην
καὶ δι' ἡμᾶς (= καὶ ταύτης
ἔνεκα καὶ ἡμῶν ἔνεκα) Lond.
42, 29sq. [35].
- διέγνωκα Tebt. 55, 2 [53].
- *διαγραφῆς (gen.) (cf. notam)
Lille I 26, 4 [31].
- διαδοχή Fl. P. II 40a, 15 [24].
- διακομίστημι (3. sg.) Hib. I 54,
22 [21].
- *τὴν διακοσιοστήν (compend.)
Hib. I 66, 1 [23].
- διακεκυβεργηκῆναι Lond. 42, 16
[35].
- διακριθῆναι Par. 46, 15 [47]
αὐτῶι.
- διάλιθος Fl. P. II 16, 7 [4].
- διαλογήν Alex. 4, 13 [33].
- διάλογον ('actio') Tebt. 58, 23
[56]; -ον ib. 31; -ος ib. 59.
- διανδραγαθήσαντα Rev. Mél.
p. 295 l. 3 [52].
- (διάνοια): ἔχε τιμ[ὴν] δια[νοί]α[ν]
Fl. P. II 13, 19, 12 [8].
- διαπονοῦμαι Oxyrh. 743, 22 [71].
- διασαφῆσαι Goodsp. 3, 5 [30];
Par. 45, 3 [46]; -εσαφείς
Lond. 42, 8 [35]; Vat. A, 6
[36]; [διασάφη]σον Lille I
26, 6 [31] et (f. cert.) Par.
44, 6 [45].
- διαστολὰς δεδῶκειν 'praecepi'
Oxyrh. 743, 28 [71].
- διασωθῆναι Lille I 17, 18 [16];
-σεσῶσθαι Vat. A, 6 [36];
-σεσωκῆναι ib. 12; -σωθῆναι
ib. 18.
- διατελῶ c. ptc. Lond. 42, 4
[35]; suppl. Fl. P. II 2, 3,
2 [11].
- διδάξεις—τὰ παιδάγια Lond.
I 43, 6 [59].
- ταῖς διδύμας Par. 32, 2 [37];
ib. 36.
- (δίδωμι): 1. Formae: praes.
διδόναι Par. 49, 18 [38]; —
fut. δώσονται Tebt. 57, 4
[55]; — aor. act. ὅπως δῶσιν
Leid. K, 9 [62]; δός Hib. I
54, 9 [21]; Par. 58, 12 [44];
Oxyrh. 742, 11 [70]; δοῦς
Lille I 17, 9 [16]; Tebt. 58.
13 [56]; δοῦναι Fl. P. III
42 H 7, 7 [5]; Par. 32, 14
[37]; Par. 49, 23 [38]; aor.
pass.]εδόθησαν Fl. P. II 16,
4 [4]; — perf. δέδωκα Lond.
28, 6 [39]; Oxyrh. 743, 32
[71]; -κας Par. 44, 4 [45];
-κεν Fl. P. I 29, 8 [18];
-καμεν Par. 47, 26 [48]; -καν
Tebt. 58, 39 [56]; -κώς
Oxyrh. 743, 26 [71]; — plsq.
δεδῶκειν (1. sg.) Oxyrh. 743,
28 [71]. — 2. Signif.: ἀν-
τοῦς δεδῶκαμεν Par. 47, 26
[48]; 'permitto' δὸς αὐτῇ,
ἔνα Par. 58, 12 [44]; 'fero'
τὸ ἔλαιον δέδωκεν χοῦς 5'
Fl. P. I 29, 8 [18]; — δὸς
ἐργασίαν 'curam habeas' ut
vid., Oxyrh. 742, 11 [70];
δίδωμι τὴν ἐπιτροπὴν v. ἐπι

τροπή; δίδωμι διαστολάς v.
διαστολή.
διεντυχεῖν Gf. II 38, 3 [66].
διὸ καὶ Par. 46, 14 [47].
διοικεῖν Fl. P. II 16, 14 [4];
-ώικηται ib. 8.
τῶι διοικητῇ Tebt. 58, 46 [56].
διορθωθῇ Fl. P. III 53k, 4
[29].
διπλᾶ Lips. 104, 26 [63].
δοκεῖτε[Fl. P. III 42 H 8b,
3 [7]; δοκοῦσα Lond. 42, 18
[35]; ἔδοξε[μοι (cert.)
Goodsp. 3, 4 [30]; δόξαντα
ἀδελφὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἀνλῇ
εἶναι Par. 49, 16 [38].
ὁ δραπέ[τη]s Par. 47, 15 [48];
δραπέδην Par. 45, 6 [46].
δραχμή passim.
(δύναμαι): δυνάιμ[Fl. P. III
53q, 12 [26]; δύνασθαι Par.
32, 14 [37]; δεδύνησμαι Par.
45, 3 [46]; δυνάμεθα Par.
47, 10 [48]; δύνονται Tebt.
57, 11 [55]; δύνημι (coni.)
Hib. I 54, 25 [21]; (-νη)
Oxyrh. 742, 10 [70]; ἡδυ-
νάσθην Oxyrh. 743, 36 [71];
δύναμαι Oxyrh. 744, 12 [72].
δυνατός Fl. P. II 11, 1, 3 [3];
Fl. P. II 13, 19, 9 [8]; μετὰ
δυνατῶν (probabilius quam
δυνάμεων) Rev. Mém. p. 295
l. 9 [52].
δύο (vox integra perscr.) Par.
47, 21 [48]; Gf. I 43, 12 [58]
(bis); δύο Gf. II 38, 13 [66]
(ep. barb.).
δώμος v. τόμος.
*τὴν δωρεάν (vectigalis genus)
Hib. I 66, 1 [23].
δ[ωρα(?)] Fl. P. II 16, 7 [4].
ἐάν 1. coniunctio. a) c. coni.
Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; Fl. P.
III 42 H 7, 7 [5]; Fl. P. II

13, 19, 5 [8]; Fl. P. III 42
G 9, 7 [10] ἐάν; Hib. I 54,
8 [21]; ib. 28; Par. 49, 12
[38]; ib. 34; Par. 58, 11 [44]
ἡάν; Gf. II 36, 17 [64]; Tebt.
284, 14 [67]; Oxyrh. 742,
10 [70]; Oxyrh. 744, 8 [72];
ἐὰν εὐθὺς ('ubi primum') —
λάβωμεν Oxyrh. 744 7 [72];
— καὶ (= καὶ ἐάν) Par. 47,
11 [48]. — b) c. ind. ἐὰν
δεῖ Tebt. 58, 55 [56]; ἐὰν
— εἰσπορεύονται Oxyrh. 744,
4 [72]; ἐὰν ἦν ib. 9; ib. 10;
ἐάν Tebt. 284, 10 [67]. —
V. ἄν.

2. = ἄν: ἐν οἷς ἐάν Tebt.
59, 8 [61]; περὶ ὧν ἐάν
(= ἄν ut vid.) Gf. II 36, 14
[64]; δ ἐάν Tebt. 459, 4 [68].
(ἐαντοῦ cett.): 1. συνθήμενοι
πρὸς ἐαντός (sic) [= ἡμᾶς
αὐτοὺς] ὁμωμόκεμεν (sic)
Par. 46, 13 [47]; ἦν ἔχομεν
πρὸς ἐαντοὺς [= ἡμᾶς αὐ-
τοὺς] φιλίαν Oxyrh. 743, 21
[71]; 2. ἐπιμελόμενοι δὲ καὶ
ἐαντῶν [= ὑμῶν αὐτῶν] Amh.
II 39 (= Gf. I 30), 19 [57];
ἐαντῶν [= ὑμῶν αὐτῶν] ἐπι-
μελόμενοι Gf. II 36, 19 [64].
— V. αὐτοῦ.

ἐγδέχομαι v. ἐκδέχομαι.

(ἐγκαταλείπω): ἐγκατελεοίπει
με Par. 46, 8 [47].

(ἐγκόπτω): ἡμῖν ἐγκόπτεις καλὰ
Alex. 4, 1 [33].

τῇ ἐγγύσει Fl. P. II 40b, 7 [22].
ἐγώ passim.

τῇ ἐτηρία (dat. sg. fem.) Par.
59, 10 [41].

εἰ passim. Interrog. Eleph. 13,
4 [25]; εἰ μή Lille I 26, 4
[31]. V. ἦ.

εἶδους (gen.) πυροῦ Tebt. 58,
21 [56].

εἰκῇ Lips. 104, 29 [63].

εἰκοσι (integra vox perscr.)

Eleph. 13, 4 [25].

*ῆ εἰκοστή (vectigal) Fl. P. II 11, 2, 4 [2]; Hib. I 66, 2 [23].

εἰκοστοῦ Fl. P. II 16, 9 [4]; ib. 12. V. πρώτον καὶ εἰκοστοῦ.

εἰμάτιον Par. 59, 4 [41].

εἰμί passim. εἶ (= εἶη) ἄν Hib. I 79, 5 [13]; εἶε (= εἶη) Par. 44, 2 [45]. ἔση Tebt. 56, 16 [54]. — ἔστιν (= ἔξεστιν) Fl. P. II 16, 6 [4]; οὐκ ἔστι ἀνακύψαι με Par. 47, 23 [48]. — ἔσται (= ἔξεσται): Fl. P. II 13, 19, 2 [8] ([ἔστα]ι τυχεῖν f. cert.); ib. 10. — εἰμί — πρὸς τῷ ἀποδημεῖν Fl. P. II 42b, 5 [9]; εἰμί περὶ τινα Passal. 11 [34].

εἶπερ οὖν Par. 49, 26 [38]; εἶπερ μὴ Lond. 42, 30 [35]; εἶπερ μὴ καὶ Vat. A, 20 [36].

(εἶπον non occurrit); εἶπα ante voc.) Par. 49, 15 [38]; εἶπας (pte.) ib. 20; — ἰπῶν (in pausa) Par. 45, 7 [46].

εἶρηκας Oxyrh. 744, 11 [72]; εἶρηκης (= -ες?) Par. 32, 16 [37].

(εἶς): ἔν Goodsp. 3, 11 [30]; ib. 13.

εἷς (nunquam ἑς) passim; locos, quibus cum verbis motus coniungitur, non enotavi; εἷς γεωμέτρον πορευόμενον Fl. P. II 11, 2, 3 [2]; εἷς — τὰ Πρωτάρχον καταλύσω Par. 49, 35 [38]; καταπτήσαντος εἷς τὴν πόλιν Tebt. 59, 4 [61]; εἷς πᾶν τι ἐληλυθυῖα Lond. 42, 16 [35]; εἷς τὰ ἔσχατα ἐληλυθότος Vat. A, 12 [36]; εἷς πᾶν τό

σοι χρήσιμον ἐμάντον ἐπιδιδόναι Par. 49, 8 [38]; εἷς μεῖζω φόβον Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6] (verbum non servatur); ἐνβεβλοφέναι εἷς τὴν — περίστασιν Lond. 42, 21 [35]; — εἷς τὰ δέοντα ὑπελιπόμην Fl. P. II 11, 1, 6 [3]; εἷς τὸ δάνειον κατέβαλον ib.; ἐξέκειτο — εἷς [.]ρα Fl. P. II 16, 4 [4]; τῆς εἷς τὴν σησαμείαν γῆς Lille I 26, 1 [31]; τῶν κεχρηματισμένων εἷς τὸν νομόν ib. 8; ἡξημίοται εἷς χαλκοῦ τάλαντα) ιε' Par. 47, 18 [48]; ἔχειν σε εἷς τὴν διαλογὴν Alex. 4, 13 [33]; τοῦ [εἷς (cert.) τὸ] ιε' (ἔτος) σπόρου Lille I 26, 5 [31]; ζητήσας — εἷς τὴν τροφήν — γῆς ἀρούρας Tebt. 56, 12 [54]; — εἷς τὸν ἅπαντα χρόνον Tebt. 56, 16 [54]; εἷς τὸ λοιπόν Fl. P. III 42 G 9, 6 [10]; ἔξεῖς ἐφόδιον εἷς τὸ γῆρας Lond. I 43, 9 [59]; παραγενομένον — εἷς τὴν ἡμέραν Par. 43, 5 [43]; ἕως τοῦ νῦν εἷς [μεχ]λρ γ' Fl. E. II 16, 11 [4]; — dubia signif.: Leid. K, 31 [62].

εἰσάγειν 'nubere' Par. 43, 2 [43].

]εισποσταλ[(?) Fl. P. III 42 H 7, 9 [5].

εἰσιέναι Fl. P. II 16, 6 [4].

(εἰσέρχομαι): -ἐλήλυθεν ἔξ ἀγροῦ Eleph. 13, 6 [25]; πρὸς σέ οὐ μὴ εἰσέλθω Par. 49, 35 [38]; -ἦλθεν Leid. K, 12 [62].

εἰσχομίσαι Fl. P. II 42b, 4 [9] τὸν χρότον.

εἰσόδιον Fl. P. II 16, 4 [4].

εἰσπορεύονται Oxyrh. 744, 4 [72].

ἐκ (ἐξ) Fl. P. II 40a, 19 [16]; (εἰσελήλυθεν ἐξ ἀγροῦ) Eleph. 13, 6 [25]; Goodsp. 3, 12 [30]; Lille I 26, 5 [31]; Tebt. 56, 2 [54]; Tebt. 284, 10 [67]; οὐκ οἶμαι, ἐξ ὧν Eleph. 13, 6 [25]; ἀπολελύσθαι ἐκ τῆς κατοχῆς Lond. 42, 27 [35]; διασώζω ἐκ (ἐγ) Vat. A, 7 [36]; ib. 18; δ. ἐκ παντὸς τρόπου ib. 13; ἐκ—καιροῦ διακεκυβερνηκυῖα Lond. 42, 14 [35]; ἔξομεν ἐξ αὐτῶν τὴν τροφήν Tebt. 56, 14 [54]; ἐκ τοσούτου φέρωμεν τὴν εἰκοστήν Fl. P. II 11, 2, 4 [2]; ἀριθμὸν ἔσεσθαι ἐκ τῶν Ἀρσινόειων Fl. P. II 16, 13 [4]; — οἱ ἐξ ὑμῶν 'viri vestri collegii' Tebt. 59, 5 [61]; οἱ [ἐκ] τοῦ σημείου νεανίσκοι Amh. II 39, 2 [57]; — ἐκ τῶν ἐναντίων 'contra' Gf. II 36, 12 [64]; ἐκ παντὸς τρόπου Hib. I 54, 3 [21].
ἐκαστος passim; ἐκαστα (= πάντα) Berol. 1009, 5 [60].
*τὴν ἐκατοστήν Hib. I 66, 1 [23].
ἐκβαλε (infantem) Oxyrh. 744, 10 [72].
(ἐκδέχομαι 'comperio'): ἐγδέδεκται Alex. 4, 11 [33].
ἐκεῖ(?) Fl. P. III 42 H 8f, 17 [6].
ἐκεῖνος Fl. P. III 42 H 8f, 16 [6]; ib. 17(?); τὴν ἡμέραν ἐκείνην Par. 49, 25 [38].
(ἐκκείμαι): ἐξέκειτο—εἰς [. .]ρα Fl. P. II 16, 4 [4].
*ἐξ[ε]λήφμεν Hib. I 66, 1 [23].
ἐκπέμψας Tebt. 55, 6 [53].
ἐκπληρῶσαι Tebt. 57, 13 [55] τὰς σειταγωγίας.
ἐκσπᾶσαι τὸ ἐπιδοδομένον ὑπόμνημα Tebt. 58, 29 [56].
(ἐκτίθημι 'ostendo'): ἐκτέθεικα Par. 49, 4 [29]. V. ἔκκειμαι.

ἐκφόριον 'vectigal, reditus' (g. pl.) Oxyrh. 743, 29 [71].
ἐλαιον Fl. P. I 29, 7 [18]; -ον Par. 43, 4 [43].
ἐλευθερίαν Par. 49, 7 [38].
ἐλευθερ[ι]ότητα? Par. 49, 3 [38].
ἐλευθέρως (καταβήσομαι) Tebt. 284, 7 [67].
ἡ ἐλεφαντηγός Fl. P. II 40a, 22 [24]; ib. 26.
ἐμαντοῦ Par. 49, 2 [38]; -ὸν ἐπιδιδόναι ib. 9; -ήν Lond. 42, 15 [35]; -ῆι Lond. I 43, 4 [59].
(ἐμβάλλω): ἐνβέβληκαν Par. 47, 8 [48]; ἐμβαλοῦ Hib. I 152, 1 [14]; ib. 30.
(ἐμβλέπω): ἐνβεβλοφέναι εἰς τὴν—περίστασιν Lond. 42, 21 [35].
ἐμπροσθεν Fl. P. I 30, 1, 2 [1] (scr. ἔνπρ-).
ἐμψυχος v. ἔνψυχος.
ἐν passim. ἵνα εἰδῶμεν, ἐν οἷς εἴ Fl. P. II 11, 1. 8 [3]; ἡμῖν ἐνκόπτεις καλὰ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς Alex. 4, 2 [33]; ἐν οἷς εἰσιν 'in quorum numero sunt' Tebt. 58, 41 [56]; οἱ ἐν προχειρισμῶι Amh. II 39, 1 [57]; — ἐν = διὰ c. acc.: ἐν τῷ δέ με περισπᾶσθαι οὐκ ἡδυνάσθην συντυχεῖν Oxyrh. 743, 35 [71].
(ἐναντίος): ἐκ τῶν ἐναντίων 'contra' Gf. II 36, 13 [64].
(ἐνδείκτης): ἐνδείκτην Par. 45, 4 [46]; ib. 7.
ἐνεδήμει Fl. P. III 53q. 8 [26].
ἐνεκα τοῦ — Lond. 42, 14 [35].
ἐνεκεν (ante voc.) Fl. P. II 2, 3, 3 [11].
(ἐνεχυράζω): ἡνεχυρασμένους Tebt. 57, 3 [55]; τὰ τε ἡνεχυρασμένα ib. 9.

(ἐνθυμοῦμαι τινος): ἐντεθυμη-
σθαι τοῦ παραγενέσθαι Lond.
42, 20 [35].

ἐν[οίκιο]ν (?) Fl. P. II 11, 2,
4 [2].

(ἐνοικῶ(?)): τοῖς ἐνοικ^ο = ἐνοι-
κο(ῦσι)? Lond. 33b, 6 [40].

ἐνοχλῆται Fl. P. II 16, 10 [4];
ἠνώχλησαι Amh. II 37, 9 [50].

ἐνπροσθεν v. ἔμπροσθεν.

ἐνταῦθα Passal. 11 [34].

ἐντείνεσθε Fl. P. II 40a, 28
[24] περὶ ὑμῶν.

(ἐντέλλομαι): ἐντείλασθαι (=
-σθε) Par. 32, 9 [37]; ἐντε-
τάλμεθα Amh. II 39 (= Gf.
I 30), 13 [57].

(ἐντενξίς 'libellus supplex'):
ἐπίδομεν ἐντενξίν Par. 48
22 [49].

(ἐντρέπομαι = αἰσχύνομαι): ἐν-
τραπήναι Par. 49, 30 [38];
ὡς μὴ μικρόν τι ἐντρέπομαι
Par. 47, 4 [48].

(ἐντυγχάνω τινί 'libellum of-
fero'): ἐντυχέν μοι Fl. P.
III 53q, 9 [26]; ἐν<ἐ>-
τευχαν Tebt. 58, 43 [56].

ἐνύπνια Par. 44, 5 [45]; Par.
47, 30 [48].

ἐνυπνον Lips. 104, 17 [63].

ἐξέσται Lille I, 26, 6 [31].

ἐξοδεύειν Tebt. 55, 3 [53].

ἐξω(?) Fl. P. II 16, 8 [4].

(ἐπαγγέλλομαι 'offero'): -ελο-
μενον (sic) Fl. P. I 29, 12
[18]; -ηγγέλμαθα (pro -μεθα)
Tebt. 58, 32 [56].

(ἐπαίνεω): ἐπήνει (3. sg.) Eleph.
13, 4 [25].

ἐπακολουθήσει (fut.) Fl. P. II
40b, 6 [22].

ἐπανάγοντα Vat. A, 15 [36]
στενωδς.

ἐπ[α]ρ[κῶ] (non satis certum)
Par. 46, 5 [47] μετρίως.

τῇι — ἐπαύριον ἡμέραι Lille I
15, 2 [17].

ἐπεὶ caus. Lond. 42, 28 [35];

Rev. Mél. p. 295 l. 2 [52];

Tebt. 55, 2 [53]; Tebt. 58,

21 [56]; an ἐπικέκριται Tebt.

284, 2 [67] = ἐπεὶ κέκριται?;

ἐπεὶ οὖν Hib. I 66, 2 [23];

Amh. II 39, 9 [57].

ἐπευχάριστον Vat. A, 8 [36]

τοῖς θεοῖς.

(ἐπέχω): ἐπισχεῖν Lille I 26, 7
[31].

ἐπητρία (dat.), v. ἡπήτρια.

ἐπί 1. c. gen. 'coram' ἐπ'

ἄλλον μὲν μηθενός — δια-

κριθῆναι, ἐπὶ σοῦ δ' αὐτοῦ

Par. 46, 15 sq. [47]; μὴ —

ἐπὶ τοῦ διαλόγου χειμασθῶ-

μεν 'in actione' Tebt. 58,

31 [56]; 'in' ἐ. τῆς διαγραφ-

φῆς 'in tabulis' Lille I 26,

4 [31]; ἐ[πὶ τ]ῶν τόπων

ἵναι (f. cert.) Par. 47, 16

[48]; ἐπὶ τοῦ Ἡφαιστείου

Leid. K, 13 [62]; — ἐπὶ τοῦ

παρόντος 'nunc' Fl. P. II

11, 1, 2 [3]. — 2. c. dat. de

causa: ἐπὶ τῷ ἐρρῶσθαι

εὐχαρίστον Lond. 42, 10

[35]; ἐ. τ. ἐ. ἐπευχάριστον

Vat. A, 8 [36]; ἐχάρην ἐ.

τῷ αἰσθένεσθαι Eleph. 13, 3

[25]; χάρω ἔχω ἐφ' Lips. 104,

15, [63]; ἐπὶ τῷ μὴ παρα-

γίνεσθαι — ἀηδίσομαι Lond.

42, 12 [35]; μὴ λυπεῖσθε

ἐπὶ τοῖς χωρισθείσι Gf. II

36, 10 [64]; — signif.? ἐφ'

ἄλλαχῇ (?) Lips. 104, 29 [63];

ἐφ' οἷς [Fl. P. III 42 H 8f, 12

[6]. — 3. c. acc. παραγέγονεν

ἐπὶ τὸν διάλογον Tebt. 58,

22 [56]; ἦλθαμεν ἐπὶ Ἐπα-

φροδίτον Oxyrh. 743, 25 [71];

ἀπογέγραμμαι ἐπὶ τελώνιον

- Fl. P. II 11, 2, 3 [2]; ἐπὶ τὸν πόδα Amh. II 37, 13 [50].
- (ἐπιβαίνω 'assignor'): -βέβηκαν Tebt. 58, 40 [56].
- (ἐπιγίνομαι): τοσαύτου χρόνου ἐπιγεγονότος Lond. 42, 23 [35].
- ἐπιδείξιν 'demonstrare se innocentem esse' Fl. P. III 53n, 8 [27].
- ἐπεδεόμην Lond. 42, 22 [35] πάντων.
- (ἐπιδίδωμι): de libello [ἵνα] ἐπίδομεν ἔντενξιν τῷ βασιλεῖ Par. 48, 22 [49]; -δεδωκότα τὸ ὑπόμνημα Tebt. 58, 7 [56]; τὸ ὑπόμνημα ἐπιδεδομένον (sic) ib. 29; τὴν πορείαν αὐτῆς (sc. τῆς ἵππου) ἐπιδεδωκότος Gf. I 43, 8 [58]; alia signif.: εἰς πᾶν τό σοι χρήσιμον ἑαυτὸν ἐπιδιδόναι Par. 49, 9 [38] (cf. ad Aristeam ind. Wendl.).
- (ἐπικίεμαι): ληστῶν ἐπικειμένω Par. 46, 8 [47].
- ἐπικέκριται (?) Tebt. 284, 2 [67] (an = ἐπεὶ κέκριται?).
- (ἐπιλανθάνομαι et barb. -νω): ἐπιλελῆσθαι τὰ μέτρα Par. 32, 11 [37]; — μή με ἐπιγάθης Oxyrh. 744, 12 [72]; σε ἐπιλαθεῖν ib. 12.
- ἐπιλελεγμένοι Fl. P. II 40a, 16 [24].
- (ἐπίλοιπος): τὸν ἐ[π]ίλοιπον βίον Fl. P. II 13, 19, 4 [8]; τάπλοιπα Tebt. 58, 36 [56].
- ἐπιλέλομαι (nunquam ἐπιμελοῦμαι): -μελόμενος Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; Fl. P. III 53o, 7 [19] (μελό[]-μενος); Eleph. 13, 7 [25]; Vat. A, 22 [36]; Goodsp. 4, 13 [51]; -όμενοι Amh. II 39 (= Gf. I 30), 19 [57]; Gf. II 36, 19 [64]; -[λό]μενος Lond. 42, 32 [35]; ἐπιμ(ελομένη) Tebt. 284, 15 [67]; -μέλεσθαι Rev. Mél. p. 295 l. 4 [52]; -μέλου Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; Par. 32, 30 [37]; Par. 46, 21 [47], Tebt. 55, 9 [53]; Oxyrh. 805, 6 [69]; Oxyrh. 743, 43 [71]; -μέ(λου); ἐπειμένον τοῖς ἐν οἴκῳ errore Tebt. 58, 62 [56]; -μελήθ <ητ> τῷ παιδίῳ Oxyrh. 744, 6 [72]; -μεμέληται Gf. II 36, 13 [64].
- ἐπιμένον (scr. ἐπειμένον) pro ἐπιμέλου v. ἐπιμέλομαι.
- ἐπειπέπομφα Oxyrh. 743, 30 [71].
- ἐπεσκεψάμην Tebt. 58, 14 [56].
- ἐπισκοποῦ τὰς ἀδελφάς Rev. Mél. p. 295 l. 12 [52]; -σκοπ(οῦ) τοὺς σοὺς πάντες Oxyrh. 743, 43 [71]; -εῖται Lips. 104, 18 [63].
- ἐπισπάσῳ Par. 46, 10 [47] μάρτυρα.
- ἐπιστάται (dat., = -η) Ἄνου βιείου Par. 45, 10 [46].
- (ἐπιστέλλω 'epistulam mitto'): ἐπίστελλε Fl. P. III 42 G 9, 8 [10]; ἐπιστέ[]λλων (?) Fl. P. III 53o, 8 [19].
- ἐπιστολή passim.
- ἐπιστόλιον Goodsp. 3, 11 [30]; Par. 44, 4 [45]; Par. 45, 3 [46]; ib. 5.
- ἐπιστολογράφον Passal. 6 [34].
- (ἐπιτάσσω): ἐπέταξεν Eleph. 13, 4 [25]; ἐπιτάσας Fl. P. III 53q, 7 [26]; ἐπιτάσσοντές μοι προθυμότερον Tebt. 59, 9 [61].
- ἐπιτηρῶ Par. 32, 18 [37].
- τὴν ἐπιτροπὴν δίδωμι (= δίδωμι) Par. 45, 4 [46]; τ. ἐ. δέδωκα Oxyrh. 743, 32 [71].

ἐπιχειρεῖ Fl. P. II 16, 9 [4].

ἐπιχέον Goodsp. 3, 19 [30].

ἐπτά (vox integra perscr.) Gf. II 38, 11 [66].

(ἐργασία): δὸς ἐργασίαν 'curam habeas' ut vid., Oxyrh. 742, 11 [70].

ἐργον Fl. P. II 11, 1, 3 [3].

ἐρημος (κώμη) Lille I 26, 3 [31].

(ἐριον): ἐρείον Par. 59, 8 [41].

τὸν ἐριφον Hib. I 54, 18 [21].

ἐρρωμαι passim (imprimis formae: -σαι, -μεθα, -σο (in exitu ep.), -σθε, -μένος, ἐρρώσθαι); -ται Gf. II 36, 21 [64]; -μένωι Lond. 42, 2 [26]; Vat. A, 2 [36]. plsq. ἐρρώμην Fl. P. III 53q, 4 [26].

ἐρρωμένως (??) Amh. II 39, 5 [57] ex coniectura Gf.-H. parum probabili.

ἐρχομαι passim. (Formae aor.: ἤλθον ante voc. Fl. P. III 42 H 8f, 4 [6], Tebt. 58, 11 [56]; ἐλθεῖν ante voc. Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; in pausa: Par. 49, 20 [38]; Oxyrh. 743, 42 [71]; -ηις Fl. P. II 11, 1, 9 [3]; — ἤλθαμεν Oxyrh. 743, 24 [71]; ἐλεύσονται Oxyrh. 805, 3 [69]. — ἐληλυθότος et -θνῖα v. εἰς). εἰς πᾶν τι ἔ., εἰς τὰ ἔσχατα ἔ. v. εἰς.

ἐρωτῶ 'oro, rogo' Oxyrh. 744, 6 [72]; ἔ. σε, ἵνα — ib. 13.

(ἔσχατος): εἰς τὰ ἔσχατα ἐρχομαι v. εἰς.

(ἔτερος) = ἄλλος: ἡ (= εἰ) ἔτερον θέλεις λέγειν, λέγε Par. 44, 5 [45]; οὐχ ἔτερόν τινα, ἀλλὰ σὲ αὐτόν Par. 46, 9 [72]; inc. Lille I 26, 5 [31].

ἔτι Lond. 42, 22 [35]; ἔτι δὲ καὶ 'praeterea' ib. 25; Vat. A, 13 [36]; Par. 32, 11 [37]; ἔτι καὶ νῦν Rev. Mél. p. 295 l. 6 [52]; Oxyrh. 744, 3 [72]; ἔτι δὲ καὶ νῦν Alex. 4, 7 [33].

ἐτοιμάζω Lille I 26, 4 [31]; -ζεται Fl. P. II 40a, 14 [24]; ἡτοιμάζον (sic) Lille I 15, 2 [17]; ἡτοιμακότος Par. 32, 30 [37].

ἔτος passim.

εὔ passim (imprimis in locutione: εὔ ἂν ἔχοι).

εὐημερεῖν Amh. II 39, 5 [57].

εὐθέως (adv.) Lond. 42, 11 [35]; v. εὐθύς.

εὐθύς (adv.) Fl. P. I 29, 18 [18]; ἔὰν εὐθύς ('ubi primum') — λάβωμεν Oxyrh. 744, 7 [72].

εὐίλατος (= ἰλεως) Fl. P. II 13, 19, 3 [8] (gen. sg. masc.).

(εὐκαιρῶ): ὥς ἂν εὐκαιρήσω Par. 46, 18 [47].

εὐλαβοῦμαι Par. 45, 7 [46].

(εὐρίσκω): εὕρη (coni.) Par. 45, 7 [46]; εὕρον ib. 15; εὐρέθη Oxyrh. 743, 25 [71]; εὐρήκαμεν Tebt. 58, 6 [56]; -κειμεν Eleph. 13, 5 [25].

εὐτύχει (in exitu ep.) Fl. P. II 11, 1, 9 [3]; Lond. 28, 8 [39]; Par. 59, 12 [41]; Par. 47, 30 [48]; εὐ[τύχει (cert.) Fl. P. III 42 H 7, 10 [5]; εὐτυ(χοῦσα) Oxyrh. 805, 7 [69].

εὐτυχίᾱς (gen.) Tebt. 284, 11 [67].

εὐχαριστήσεις 'gratiam meam merebis' Fl. P. II 2, 4, 6 [12]; μοι Hib. I 79, 8 [13]; Eleph. 13, 7 [25]; τοῖς θεοῖς εὐχαρίστουν 'gratias

- agebam' Lond. 42, 11 [35];
-ῆσαι — τοῖς θεοῖς Tebt.
56, 9 [54]; εὐχαριστῆσαι
ἡμ[ῖν] 'beneficium facere,
morem gerere' Hib I 66, 5
[23].
(εὐχόμεναι): τοῖς θεοῖς εὐχόμε-
ν[ος] διατελῶ Fl. P. II 2, 3,
2 [11]; τ. θ. εὐχομένη διατελῶ
Lond. 42, 3 [35]; τ. θ.
εὐχόμεθα suppl. cert. Fl. P.
II 2, 4, 3 [12].
εὐχρηστον (acc. masc. Fl. P. III
53n, 5 [27].
ἐφελκόμενόν σοι ἐνδίκτην Par.
45, 4 [46].
ἐφόδιον εἰς τὸ γῆρας Lond. I
43, 9 [59].
ἐχθραν Hib. I 170, 2 [15].
ἔχω (fut. ἔξω: -ομεν Alex. 4,
14 [33]; ὥς ἔξομεν Tebt. 56,
14 [54]; ἔξεῖς Lond. I 43, 8
[59]) signif. 'habeo' passim;
ἔχε τῇ δια[νοίᾳ] Fl. P. II
13, 19, 12 [8]; — 'accepi'
(e. g. pecuniam) Fl. P. II
11, 1, 5 [3]; Par. 60, 5 [42];
(ἐλαῖον) Fl. P. I 29, 9 [18];
ut vid. Lond. 28, 8 [39]; aor.
ἔσχον 'accepi' Tebt. 459, 1
[68]; intr. καλῶς ἔχω, εὖ ἂν
ἔχοι passim. — pass. 'in
vinculis teneor' Fl. P. III
53n, 9 [27]. — Intr. ἰκανῶς
ἔχω v. ἰκανῶς; βαρέως ἔχω
v. βαρέως; trans. πράγμα ἔ.,
σχολήν ἔ., τέλος ἔ., χάριν,
χρεῖαν ἔ. v. πράγμα, σχολή,
τέλος, χάρις, χρεῖα.
ἔως praepr. ἔ. τοῦ νῦν Fl. P.
II 16, 11 [4]; προσμένειν
ἔως τοῦ πορίσκειν Vat. A, 16
[36]; ἔ. παμενώθ Par. 58, 19
[44]; ἔ. τῆς κς' Tebt. 58, 3
(et 2 errore) [56]; ἔ. τῆς λ'
ib. 59; ἔ. τῆς κε' Tebt. 284,
4 [67]; ἧς (= ἔως) μεσορή
Par. 58, 21 [44]; memorab.:
οὐκ ἔχομεν ἔ. τῆς τροφῆς
τῶν κτηνῶν Tebt. 56, 7 [54].
ἔως coniunctio. 1. c. coni. κα-
ταβῆις Gf. II 38, 18 [66];
2. c. ἂν et coni. ἰδωμεν Fl.
P. II 40a, 28 [24]; [ἔ. ἂν
(cert.)] μάθωμεν Lille I 26,
8 [31].
(ζημιῶ): ἡζημιόται εἰς χαλκοῦ
τάλαντα ἰς' Par. 47, 18 [48].
ζητῶ Oxyrh. 805, 1 [69]; ζη-
τήσας Tebt. 56, 11 [54].
(ζῶ): ζῶντος Fl. P. II 13, 19,
7 [8].
ζώιον Fl. P. III 42 H 7, 4 [5];
-ων Tebt. 57, 12 [55].
ἡ 'quam' Fl. P. II 13, 19,
4 [8].
ἡ 'vel' Fl. P. II 40b, 8 [22];
Gf. II 36, 17 [64]; ἡ[...]ε (?)
Gf. II 38, 15 [66].
ἡ pro εἰ Par. 44, 5 [66]; Par.
45, 5 [46]; ut vid. Gf. II
38, 15 [66].
ἡάν v. ἑάν.
ἡγεμῶνι (sic) Par. 45, 9 [46];
-ών 'tribunus militum' Amh.
II 39, 1 [57].
ἡγούμενος Par. 46, 14 [47].
ἡδη Fl. P. II 16, 4 [4].
ἡκει Par. 49, 27 [38]; ἡκαμεν
Par. 48, 9 [49]; ἡκατε Gf. II
36, 18 [64].
ἡμεῖς cett. passim.
ἡμέραι (dat.) Lille I 15, 1 [17];
ib. 2; -αν Goodsp. 3, 20 [30];
Par. 49, 25 [38]; Par. 43, 5
[43]; Tebt. 58, 27 [56]; -ας
(acc. pl.) Fl. P. III 42 H 8f,
21 [6]; Par. 47, 21 [48].
ἡμέτερος passim.
ἡμισυς v. ἡμυσυς.

ἡμίχουν (scr. *ιμίχουν*, acc.)
ἐλαίου Par. 43, 3 [43].

ἡμυσς (sic scribitur): ἡμυσ
Fl. P. II 11, 1, 5 [3]; Par.
58, 5 [44]; ib. 10; compen-
dio scribitur: -σειας Fl. P.
II 11, 2, 4 [2]; Tebt. 459,
2 [68] (compendio); -συ Par.
59, 8 [41] (bis); Gf. II 38,
19 [66]; ib. 20.

ἡμῶν αὐτῶν v. ἐαυτοῦ.

ἡνίκα c. ind. (ἡμελλον) Goodsp.
3, 9 [30].

ἡπλητρία (dat.) (scr. ἐπη-) Par.
59, 10 [32].

ἥς (= ἕως) v. ἕως.

θαυμαζ[Fl. P. III 42 H 8e,
2 [7].

θέλω (septies post voc., quater
post cons.). θέλω Hib. I 79,
5 [13]; Eleph. 13, 2 [25];
Oxyrh. 743, 27 [71]; θέλις
(= -εις) Par. 44, 5 [45]; Par.
45, 5 [46]; -ει Tebt. 284,
5 [67]; -ης Oxyrh. 743, 39
[71]; -η Par. 58, 11 [44];
-ειν Fl. P. II 11, 2, 6 [2];
Par. 49, 23 [38]; θέλ[Fl. P.
III 42 H 7, 8 [5]; —]θέλω
Fl. P. III 42 H 8f, 16 [6];
]θέλω Oxyrh. 743, 17 [71].

θεός passim. εἰς θεοὺς ἀπελ-
θόντος Fl. P. II 13, 19, 7
[8].

θ[εο]ν[π]ώλον (?) (gen.) Leid.
K, 13 [62].

θεωρήσας με Tebt. 58, 25 [56].
Θηβαῖος (adi.) v. Ind. nom.

θῆλεα (fem.) Oxyrh. 744, 10
[72].

θην (signif.?) Gf. II 38, 9 [66].

θυγάτηρ passim.

τὸ θυγάτριον Fl. P. III 53r,
3 [28].

τὴν θυσίαν Hib. I 54, 15 [21].

ἱατροκλύστη Lond. I 43, 7 [59].

(ἴδιος): ἀπεστάλακαμεν — Γλαν-
κίαν, ὄντα ἡμῶν ἴδιον Goodsp.
4, 9 [51]; ἔμοῦ ἴδιον Leid.
K, 18 [62].

(ἱερέυς): -έων Gf. II 14d, 1
[20]; -εῦσι Tebt. 59, 2 [61];
ib. 13.

τὸ ἱερόν 'templum' Tebt. 59,
11 [61]; -οῖς Par. 46, 14
[47].

ἱεροποῖα Fl. P. II 11, 2, 2 [2].

(ἱερός): ἱερῶν ζώων Tebt. 57,
12 [55].

(ἱκανός): μετὰ δυνατῶν ἱκανῶν
Rev. Mél. p. 295 l. 10 [52].
ἱκανήν Tebt. 284, 8 [67].

ἱκανῶ[(= -ῶν? -ῶς) Fl. P. III
53q, 7 [26].

ἱκανῶς εἶχον (intr.) Fl. P. III
53n, 3 [27].

ἱμάτιον v. εἰμάτιον.

ἱματισμόν (acc.) Hib. I 54, 16
[21].

ἱμίχουν v. ἡμίχουν.

ἵνα 1. c. conl. Fl. P. II 11, 2,
4 [2]; Fl. P. II 11, 1, 7 [3];
Lille I 17, 18 [16]; Lond.
42, 32 [35]; Vat. A, 23 [36];
Par. 43, 4 [43]; Par. 46, 22
[47]; Par. 48, 21 [49] ([ἵνα]
ἐπίδομεν); Goodsp. 4, 14 [51];
Tebt. 55, 10 [53]; Tebt. 57,
10 [55] [ἵνα] (cert.); Amh.
II 39 (= Gf. I 30), 20 [57];
Gf. II 36, 20 [64]; Oxyrh.
742, 6 [70] ἵνα — ἄξωμεν
(conl. fut.?): ἐπιμ(ελομένη),
ἵν' ὑ(γιαίνης) Tebt. 284, 15
[67]; Oxyrh. 743, 43 [71]
ἐπιμέ(λον), ἵν' ὑ(γιαίνης);
idem Oxyrh. 805, 6 [69];
Oxyrh. 744, 13 [72] ἐρωτῶ
σε ('oro te') —, ἵ. μὴ ἀγω-
νιάσης; ἵ. μὴ—[ποιῶ]μεθα
Hib. I 170, 2 [15]; Par. 58,

12 [44] ἔνα (inc.) ἀποδον... ἄραβωνά; — bis coni. post praet. (ind. aor.): Fl. P. II 16, 14 [4]; Oxyrh. 743, 37 [71]. — 2. c. opt. παράδος —, ἔ.— παραδοῖ Oxyrh. 742, 9 [70] (s. vulg.). — 3. c. modo? Fl. P. II 2, 4, 8 [12]. — 4. ἔνα (inc.) Fl. P. III 42 H 8f, 19 [6].

τὴν ἵππον Gf. I 43, 5 [58]; ib. 8.

εἰσάγειν v. εἰσάγειν.

καθάπερ 'quemadmodum' Fl. P. III 42 G 9, 2 [10]; Vat. A, 10 [36].

ἐκάθητο Fl. P. III 42 H 8f, 21 [6].

(καθίστημι 'reprimō. com- primo'): καταστῆσαι τοὺς ὄχλους Rev. Mēl. p. 295 l. 10 [52].

καθότι 'sicut' Hib. I 66, 3 [23].

καθώς 'sicut' Lille I 26, 4 [31].

καί (uno loco καί) passim. καὶ νῦν δέ Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; Par. 46, 10 [47]; καὶ γὰρ δ' Fl. P. III 53n, 3 [27]; καὶ σὺν δέ Oxyrh. 743, 38 [71]; καὶ ὑμῖν δέ Amh. II 39 (= Gf. I 30), 17 [57]; καὶ αὐτὸς δ' (δέ) Vat. A, 3 [36]; Par. 45, 2 [46]; Par. 46, 4 [47]; ib. 17; καὶ αὐτὸς δ' Par. 32, 5 [37]; καὶ αὐτὴ δ' Lond. 42, 4 [35]; καὶ αὐτοὶ δ' Goodsp. 4, 4 [51]; καὶ τὸ σῶμα δέ Hib. I 54, 20 [21]. — τε καὶ v. τέ; καὶ γάρ v. γάρ; ἔτι δὲ καὶ v. ἔτι.

καινόν Hib. I 54, 26 [21].

(καιρός): ἐκ τοῦ το[ιού]του καιροῦ — διακεκυβερνηκῆα Lond. 42, 15 [35]; τοσούτου

χρόνου ἐπιγεγονότος καὶ τοιούτων καιρῶν ib. 24; τοιούτους καιροὺς ἀνηντληκῆα Vat. A, 14 [36]; ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις καιροῖς Par. 46, 7 [47].

(κακός): οὐθὲν ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν (sic) Gf. II 36, 12 [64].

καλάμων γραφικῶν Gf. II 38, 7 [66]; τὸν κάλαμον Oxyrh. 742, 2 [70].

καλός Fl. P. II 13, 19, 6 [8]; ἡμέραν καλὴν Goodsp. 3, 20 [30]; ἡμῖν ἐνκόπτεις καλὰ Alex. 4, 2 [33]; καλαὶ φάσεις Oxyrh. 805, 3 [69].

(καλῶ simpl.?):]καλέσσα Fl. P. III 42 H 8f, 10 [6].

καλῶς passim. (frequens: κ. ἂν ἔχοι, κ. ποιεῖς). καλλῶς (sic) — προστατῆσαι Fl. P. II 13, 19, 7 [8].

καὶν (= καὶ ἐάν) Par. 47, 11 [48].

κατά 1) c. gen. κ. σοῦ ἵπιν Par. 45, 7 [46]; 2) c. acc.: de tempore καθ' ὃν χρόνον Fl. P. II 13, 19, 10 [8]; «κατ'» — τὴν ἀναχώρησιν τοῦ ποταμοῦ ib. 9; de relatione: τοῖς κ. σὲ τόποις Hib. I 66, 2 [23]; τοῖς καθ' ἡμᾶς τόποις Eleph. 13, 4 [25]; αἰσθῆσθαι τὰ κ. σέ ib. 3; distrib.: κ. μικρόν Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; καθ' ἡμέραν Tebt. 58, 26 [56]; 'secundum': κ. γνώμην Fl. P. II 11, 2, 1 [2]; II 11, 1, 1 [3]; Fl. P. III 53o, 4 [19]; Fl. P. III 53q, 3 [26]; κ. λόγον Hib. I 79, 4 [13]; Eleph. 13, 1 [25]; Fl. P. III 53n, 2 [27]; Alex. 3, 2 [32]; Lond. 42, 2 [35]; Lond. 33b, 9 [40];

- Par. 44, 2 [45]; Par. 45, 1 [46]; Par. 46, 3 [47]; Goodsp. 4, 3 [51]; pro adi. τῶν κ. ἄνθρωπον Fl. P. II 13, 19, 5 [8].
- καταβῆις Gf. II 38, 16 [66]; -βῆναι Tebt. 284, 3 [67]; -βῆσομαι ib. 6; -βῶ ib. 14.
- κατέβαλον Fl. P. II 11, 1, 6 [3]; -βαλοῦμεν Fl. P. II 16, 10 [4].
- καταβεβρωκέναι τὸν σπόρον Gf. II 36, 15 [64].
- κατακεκλύσθαι Tebt. 56, 6 [54].
- καταλειφθέντα Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; κατ'ἀλιπούσα Amh. II 37, 3 [50].
- καταλινπάνει Lille I 17, 5 [16].
- (καταλύω 'divertor'): εἰς τὰ Πρωτάρχον καταλύσω Par. 49, 36 [38].
- καταντήσαντος—εἰς τὴν πόλιν Tebt. 59, 3 [61].
- (καταπλέω): -πλεῖ Lille I 17, 7 [16]; κατα[π]λῆ(?) Par. 32, 19 [37]; -έπλευσε ib. 29; -πλεῖν Par. 48, 19 [49]; -πλεύσαντες Tebt. 58, 44 [56].
- κατεποντίσθη Fl. P. II 40a, 26 [24].
- (καταστοχῶ τινος): ὥστ' ἄν — καταστοχήσαμεν αὐτοῦ Tebt. 58, 35 [56].
- (κατατρέχω τινά): -τρέχοντα Par. 44, 6 [45].
- (καταφέρω): κατενεγκεῖν Vat. A 16 [36].
- κατεγγύα Tebt. II 490, 3 [65].
- κατοχῇ Lond. 42, 9 [35]; -ῆς ib. 27; -ῆι Vat. A, 7 [36].
- κελεύεις Par. 44, 4 [45].
- διὰ κενῆς Hib. I 66, 5 [23].
- κέραμον (acc.) Hib. I 54, 26 [21].
- κηροῦ Gf. II 38, 13 [44].
- κίνδυνος Fl. P. II 13, 19, 10 [8]; -ων Vat. A, 7 [36]; ib. 18.
- (κίχρημι 'mutuor', τινός): χαλκοῦς, οὗς κέχρηκας Πετοσίριος Par. 44, 3 [45].
- κοιμηθῆναι Goodsp. 3, 10 [30].
- κοινολογησόμενόν σοι Goodsp. 4, 9 [51].
- (κομίζω 'porto'): -ει Amh. II 37, 12 [50]; κεκόμικε — ἄμιος ἀρτάβην Tebt. 55, 4 [53]; τὸν χόρτον—κομισθῆναι Fl. P. II 42b, 4 [9]; κομιοῦμεν — τὴν ἐπιστολὴν Fl. P. III 53k, 5 [29]. — (Med. κομίζομαι 'accipio'): κομισαμένη — τὴν ἐπιστολὴν Lond. 42, 7 [35]; -σάμενος τ. ἐπιστ. Vat. A, 5 [36]; τοὺς χαλκοῦς — κεκόμισ[μ]αι Par. 44, 3 [45];]μὴ κομίσῃται Lille I 15, 3 [17]; κομιεῖ Hib. I 54, 9 [21]; κόμισαι ib. 17; ἐκομισάμην Eleph. 13, 2 [25]; ἐκεκόμιστο ib. 5; κομισάμενος τ. τιμὴν Tebt. I 459, 4 [68].
- κριθῆς (gen.) Gf. II 18, 38 [66].
- κριθοπύρων (gen.) Fl. P. I 29, 11 [18].
- (κρίνω 'constituo'): ἔκρινα Tebt. 55, 4 [53]; ἔκρινα (f. cert.) Berol. 1009, 4 [60]; -αμεν Gf. I 30 (= Amh. II 39), 15 [57]. Cf. ἐπικρίνω.
- κροκοδιλοταφίον Gf. II 14d, 3 [20].
- κρόταλα (pl.) Hib. I 54, 13 [21].
- (κτήνην, τά): τῶν κτηνῶν Tebt. 56, 8 [54].
- κύμβαλα (pl.) Hib. I 54, 13 [21].
- κυνηγοί Fl. P. III 42 H 8f, 6 [6]; Fl. P. II 40a, 16 [24].
- τῇ κυρία μου Oxyrh. 744, 2

[72]. — ὁ κύριος θεός Tebt. 284, 6 [67].
 κωλύει Fl. P. II 11, 1, 3 [3].
 κώμη Lille I 26, 3 [31]; -ην Tebt. 56, 12 [54]; -αις Lille I 26, 6 [31].
 οἱ κωμογο(αμματεῖς) Tebt. 58, 43 [56]; ib. 44; τοὺς κωμογο(αμματεῖς) ib. 48.
 λαμβάνω Lips. 104, 17 [63]; λάβωμεν Fl. P. I 30, 1, 3 [1]; λαμβάνειν Fl. P. II 11, 1, 7 [3]; εἴλεφεν Alex. 4, 15 [33]; λαβών Par. 49, 21 [38]; — λαβὲ τὸν λόγον τῶν χαλκῶν Par. 59, 16 [41]; εἴληφώς Oxyrh. 743, 26 [71]; λαβεῖν — τὴν χορηγίαν Lille I 26, 6 [31]; ὁψώνιον λάβωμεν Oxyrh. 744, 8 [72]; — sersu? ἔλαβεν Fl. P. II 16, 9 [4]; λήμψεσθαι Fl. P. III 42 H 8f, 14 [6]; — incertum λαμβάνειν] Par. 32, 10 [37].
 λάχανα (pl.) Hib. I 54, 26 [21]. λέγειν Par. 44, 5 [45]; λέγε ib.; -οντες Par. 47, 33 [48].
 λ(εῖ)πεται vel λ(εῖ)πονται in rationibus: Par. 59, 11 [41]; ib. 14.
 λεπτόν Fl. P. III 42 H 8f, 28 [6] ῥάκος.
 (λη«ι»στής): ληστῶν Par. 46, 7 [47].
 λιμπαρ . . (simplex? compos?) Lille I 17, 13 [16].
 τῆς λιτανῆας Tebt. 284, 9 [67].
 λογείας (gen.) Tebt. 58, 55 [56]; λογέας (gen.) Gf. II 38, 15 [66].
 λογεύσω Gf. II 38, 15 [66]; -εῦν (= -εὔειν) ib. 16; -εὔσι (= -εὔσει) ib. 17.
 (λόγος): 1. 'rationes' τὸν λόγον τῶν χαλκῶν Par. 59, 2 [41];

ib. 16; Ἀώνχειος λόγος Par. 58, 17 [44]. — 2. κατὰ λόγον v. κατὰ.
 λοιπός passim. — εἰς τὸ λοιπόν Fl. P. III 42 G 9, 6 [10].
 λυπηρόν (neutr.) Fl. P. II 13, 19, 13 [8].
 (λυποῦμαι): μὴ λυπεῖσθε ἐπὶ τοῖς χωριθεῖσι Gf. II 36, 9 [64]; — simpl. an comp.?]λυποῦμαι Fl. P. III 42 H 8f, 10 [6].
 λωτόν (acc.) Hib. I 152, 2 [14].
 μαλακόν Hib. I 54, 11 [21].
 μάλιστα Fl. P. II 13, 19, 7 [8]; Fl. P. II 2, 4, 8 [12] (suppl. cert.); Lille I 26, 2 [31]; Par. 49, 5 [38]; Par. 46, 19 [47] τῶν ἄλλων; Goodsp. 4, 13 [51].
 μανθάνειν Lond. I 43, 1 [59]; μάθωμεν Lille I 26, 8 [31].
 μάρσιπον Gf. II 38, 11 [66].
 μάρνηρα ἐπισπάσω Par. 46, 10 [47].
 μεγάλως Amh. II 39, 8 [57] (ἐχάρημεν); Lips. 104, 23 [63]; ib. 25.
 μέγας passim. — compar. εἰς μείζω φόβ[ον Fl. P. III 42 H 8f, 15 [6]; με]ῖζον Fl. P. II 13, 19, 4 [8]; — superl. passim.
 τὸ μέλαν Gf. II 38, 8 [66].
 μέλι (scr. μέλει) Par. 32, 15 [37].
 μέλλοντες παραγενέσθαι Fl. P. II 40a, 17 [24]; ἤμελλον κοιμηθῆναι Goodsp. 3, 10 [30]; μέλλω ισάγειν Par. 43, 2 [43]; μέλλομεν σωθῆναι Par. 47, 12 [48]; καταπλεῖν μέλλομεν Par. 48, 19 [49].
 μέν passim; — μέν (scr. μέ) — καί (pro δέ) Par. 46, 21 [47]; — μέν οὖν Fl. P. II 13, 19,

8 [8]; Lille I 26, 2 [31];
Berol. 1009, 4 [60].

μένω Oxyrh. 744, 5 [72].

μερισμός Tebt. 58, 38 [56].

τοῦ μέρου[s] Lille I 26, 5 [31];
ib. 7.

μετά 1) c. gen., tantummodo
personae: τοῦ στρατηγοῦ Fl.
P. II 40 a, 18 [24]; θνατῶν
Rev. Mél. p. 295 l. 9 [52];
οἱ μετ' ἐμοῦ Fl. P. III 53 q,
5 [26]; τοῦ μετὰ Λύσιδος
Passal. 5 [34]; μεθ' ὧν
προαιρῇ Fl. P. III 53 q, 2
[26]; — 2) c. acc.: μετὰ τινα
χρόνον Fl. P. III 53 q, 9 [26];
μετὰ τὸ δέξαι(?) Goodsp. 3,
1 [30]; μετὰ τὸ γράψαι ib. 3.

μεταλάβωσιν αὐτῶι—τοὺς χρη-
ματισμούς Par. 49, 13 [38];
'comperio' μεταλαβόντες Amh.
II 39, 6 [57].

μετρίω Fl. P. III 42 H 8 f, 5
[6] (φόβωι).

μετρίως ἐπ[α]ρ[κῶ] Par. 46, 5
[47].

μέτρα Par. 32, 12 [37]; ib. 23.
(μετρῶ): μέτρησον Tebt. 459,
4 [68].

μέχρι τοῦ—ἀποκαταστήναι Rev.
Mél. p. 295 l. 4 [52].

μή 1) in enunt. fin.: ἵνα - μή
Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; Hib.
I 170, 2 [15]; ἵνα—[μή] Fl.
P. II 11, 2, 5 [2]; βεβουλευ-
μεθα ἐκσπάσαι —, μή ποτε
— χειμασθῶμεν Tebt. 58, 30
[56]; post vv. timendi:
c. ind. ἀγωνιῶ —, μή ποτε
ἀρρωστέι Par. 49, 31 [38];
c. opt. εὐλαβοῦμαι —, μή—
ἐπιγέ[ν]οιτο Par. 45, 8 [46];
c. coni. προσέχων, μή εὖρη
Par. 45, 7 [46]; —]μή κο-
μίσσεται(?) Lille I 15, 3 [17];

— 2) in enunt. condic.:
εἰ—μή ὁρᾷς Fl. P. II 13, 19,
9 [8]; εἰ μή—συνάξεις Alex.
4, 7 [33]; εἴπερ μή—περισπαῖ
Lond. 42, 30 [35]; Vat. A,
20 [36]; ἥν μή θέλη Par.
58, 11 [44]; ἰ μή—ἐντρέ-
πομαι Par. 47, 3 [48]; εἰ
μή — []μήν Amh. II 37, 4
[50]; 3) μή c. ptc. (= enunt.
cond.): μή ὀκνῶν Eleph. 13,
7 [25]; μή ἀμελήσας Gf. II
38, 4 [66]; 4) μή c. impe-
rat. (coni. aor.): imperat.
praes. μή ἀθύμει Amh. II
37, 7 [50]; ? ib. 9; μή λυ-
πεῖσθε Gf. II 36, 9 [64];
μή κατεγγύα Tebt. 490, 2
[65]; coni. aor.: μή ὀλιγοψυ-
χήσητε Fl. P. II 40 a, 12 [24];
μή—ποήσης Tebt. 459, 2
[68]; μή ἀμελήσης Oxyrh.
742, 14 [70]; μή—ἐπιλάθης
Oxyrh. 744, 11 [72]; coni.
praes. μή ἀγωνιᾷς Oxyrh.
744, 4 [72]; 5) μή c. inf.:
διὰ τὸ μή—λαμβάνειν Fl. P.
II 11, 1, 7 [3]; δ. τὸ μή
βεβρέχθαι Lille I 26, 3 [31];
διὰ τὸ μή εἰδέναι Amh. II
37, 15 [50]; ὥστε μή εὐχα-
ριστῆσαι Hib. I 66, 5 [23];
πρὸς τὸ μή γίνεσθαι Alex.
4, 3 [33]; ἐπὶ τῶι μή παρα-
γίνεσθαι Lond. 42, 12 [35];
γράψον—περὶ τοῦ μή λογεῖν
Gf. II 38, 16 [66]; ἐπι-
κέκριται — μή καταβῆναι
Tebt. 284, 3 [67]; εἴπα αὐ-
τῶι μή ἐμὲ ἀξιῶν Par. 49,
15 [38]; πικράσεται—μή ἀφί-
ναι Par. 47, 15 [48]; γινώ-
σκετε (impt., ut vid.) — μή
ἐσχολακέναι με Par. 32, 7 [37];
μή δύνασθαι (pendet ab
eodem γινώσκετε) ib. 14;

ἐκούμεν — μὴ παραγεγονέ-
[ναι Amh. I 37, 8 [50]; pro
inf. occurrit ἵνα μὴ c. coni.:
ἔρωτῶ σε —, ἵνα μὴ ἀγω-
νιάσῃς Oxyrh. 744, 13 [72];
6) μὴ ὅτι γε Lond. 42, 23
[35]; — 7) μὴ οὐκ ἀποδῶ
σοι Par. 32, 17 [37]; — 8) οὐ
μὴ (οὐδεὶς μὴ) c. coni.: γί-
νωσκε —, ὅτι—οὐ μὴ εἰσέλθω
Par. 49, 35 [38]; — οὐθεὶς
μὴ c. coni.: ἔχε τῇ δια[νοίᾳ]ι,
ὅτι οὐθὲν — μὴ γεννηθῇ Fl.
P. II 13, 19, 13 [8]; οὐδεὶς
μὴ ὠφειλήσῃ Alex. 4, 9 sq.
[33]. — V. ὅπως μὴ.
μηδέ: Lond. 42, 20 et 21 [35]
σὲ δὲ μὴδ' ἐντεθνμῆσθαι —
μὴδ' ἐνβεβλοφέναι; Gf. I 43,
7 [58] (bis) et 8: αὐτοῦ δὲ
μὴδ' ἀποδεδωκότος ἡμῖν μὴ-
δὲ ἵππον μὴδὲ τὴν πορείαν
αὐτῆς ἐπιδεδωκότος; Par. 49,
19 [38] μὴθὲν διδόναι γρά-
φειν μὴδὲ ἀναλίσκειν χαλ-
κοῦς; μὴδὲ π[Par. 284, 12
[67].
(μῆδεις): -έν Tebt. 490, 2 [65];
ib. 3.
μηδέποτε — πεπραχότων Tebt.
57, 6 [55].
(μῆδεις): μῆθὲν Fl. P. II 11,
1, 3 [3]; Lond. 42, 24 [35];
Par. 49, 18 [38]; -ός Par. 46,
15 [47]; μῆθὲν (cert.) Fl.
P. II 16, 10 [4].
μηκέτι cf. ὅπως.
τὴν μήκωνα Alex. 4, 8 [33].
(μῆν): 1) οὐ μῆν Fl. P. II 13,
19, 3 [8]. 2) οὐ μῆν ἀλλὰ
Fl. P. II 16, 13 [4]; Lond.
42, 28 [35].
(μῆν 'mensis'): ἐν τῷ μεσορῇ
μηνί Par. 43, 3 [43]; ἐν τῷ
τῦβι <μηνί> Rev. Mém. p. 295
l. 9 [52].

μήτε: εὐρέθη μήτε εἰληφώς
μήτε δεδωκώς Oxyrh. 743,
26 [71].
μήτηρ passim.
(μικρός): ἰ μὴ μικρόν τι ἐντρέ-
πομαι Par. 47, 3 [48].
μεμισθῶσθαι Lille I 26, 5 [31].
μναῖεῖα (pl.) Lille I 15, 2 [17];
-ων ib. 1.
(μνεῖα): σοῦ — μνεῖαν ποιού-
μενοι Lond. 42, 6 [35].
μονογράφους Par. 49, 18 [38].
μόνον Eleph. 13, 4 [25].
(μορφῇ): ὅπως δῶσιν αὐτοῖς
χάριν καὶ μορφὴν πρὸς τὸν
βασιλέα Leid. K, 10 [62].
τὸν μῦν Gf. II 36, 15 [64].

νανπηγοί Hib. I 152, 2 [14].
νεανίσκοι Amh. II 39, 2 [57].
νεωτέρων Gf. II 38, 12 [66].
νομίζω Par. 46, 19 [47].
νομῶ Fl. P. III 53n, 6 [27];
-οῦ Tebt. 58, 42 [56]; -όν
Lille I 26, 8 [31].
νῦν passim. — τὰ νῦν Oxyrh.
743, 30 [71]. V. καί; ἔτι;
νυνί.
νυνί Fl. P. III 42 H 8f, 4 [6].

ξύλων (g. pl.) Hib. I 152, 3
[14].

ὁ, ἡ, τό passim. — ὁ δὲ demonstr.
e. g. Eleph. 13, 4 [25]. —
τὸν Κόμωνος τοῦ Κόμωνος
Tebt. 490, 2 [65]. — τὰ
Πρωτάρχου (= τὸ Προ. κατὰ-
λυμα 'P. taberna') Par. 49,
36 [38]; ἐν τῷ Μάγα (sc.
οἴκῳ?) Tebt. 58, 3 [56]; —
ὁ μετὰ Λύσιδος Passal. 5
[34]; οἱ ἐν οἴκῳ Lips. 104,
12 [63]; οἱ παρ' ἡμῶν ib. 21;
οἱ ἐν προχειρισμῷ Amh. II
39, 1 [57]; οἱ [ἐκ] τοῦ ση-

- μείον νεανίσκοι ib. 2; τῶν
 ἐξ ὑμῶν 'viroꝝ vestri col-
 legii' Tebt. 59, 5 [61]; τὰ
 περὶ Ἀπολλώνιον Par. 44, 6
 [45]; ib. 7; τοῖς κατὰ σὲ
 τόποις Hib. I 66, 2 [23];
 τοῖς καθ' ἡμᾶς τόποις Eleph.
 13, 4 [25]; ἀισθῆσθαι τὰ
 κατὰ σέ Eleph. 13, 3 [25];
 — (ἔτους) ἰδ' [τοῦ] καὶ α'
 Amh. II 39 (= Gf. I 30), 21
 [57]; ἔτους β' τοῦ καὶ α'
 Gf. II 38, 21 [66]; τῇ —
 ἐπαύριον ἡμέραι Lille I 15,
 2 [17]. — V. νῦν; παρὰ.
 (ὄδς): τὰδ' (= ἴδε ἡ ἐπιστολή)
 Passal. 14 [34].
 ὀθόνιον Fl. P. I 30, 1, 3 [1];
 Par. 59, 4 [32]; -ων Par. 32,
 13 [37]; ib. 24.
 (οἶδα): οἱ θεοὶ σε οἶδασιν
 Goodsp. 3, 7 [30]; — ἰδῶ (ut
 vid. = εἰδῶ) Par. 44, 7 [45];
 εἰδῆς Fl. P. II 16, 14 [4];
 Goodsp. 3, 6 [30]; Tebt. 58,
 50 [56]; Gf. I 43, 9 [58];
 εἰδῶμεν Fl. P. II 11, 1, 7
 [3]; εἰδῆται (= -τε) Par. 43,
 4 [43]; εἰδέναι Amh. II 37,
 15 [50].
 οἰκίας (gen.) Par. 44. 3 [45];
 -αν Leid K, 31 [62].
 (οἰκονομῶ): τὴν ἱεροποιᾶν ὡι-
 κονομημέ[ρον] Fl. P. II 11,
 2, 2 [2].
 ? οἰκονομοῖσθε Fl. P. III 42
 H 8f, 23 [6].
 οἰκόπεδον Fl. P. II 11, 2, 3 [2];
 Fl. P. II 16, 10 [4].
 (οἶκος): οἱ ἐν οἴκῳ Lond. 42,
 5 [35]; Vat. A, 5 [36]. τοῖς
 ἐν οἴκῳ Tebt. 58, 63 [56];
 ? τοῖς ξνοῖκ' (= τ. ἐν οἴκῳ?)
 Lond. 33b, 6 [40].
 οἶμαι Eleph. 13, 6 [25]; Fl. P.
 III 53r, 6 [28].
 οἶναρίον Eleph. 13, 5 [25].
 ὀκτώ (vox integra perscr.) Lille
 I 17, 5 [16]; Gf. II 38. 9
 [66].
 ὀλίγος Fl. P. II 40a, 13 [24].
 ὀλιγοψυχῆσητε Fl. P. II 40a,
 12 [24].
 ὄλος (= -ως?) διαπονοῦμαι
 Oxyrh. 743, 22 [71]; ὄλως
 εἰσπορεύονται Oxyrh. 744, 4
 [72].
 (ὄμνυμι): ὄμνυο τὸν Σάραπιν
 (1. sg.) Par. 47, 2 [48];
 ὁμωμόκεμεν (sic) Par. 46, 13
 [47].
 ὁμοίως Par. 47, 8 [48]; ὁ. καὶ
 Par. 60, 8 [42]; ib. 9.
 (ὄμως): ἀλ' (sic) ὄμως Par. 45,
 4 [46].
 ὄνομα Gf. I 43, 6 [58].
 τὴν ὄνον Fl. P. II 42b, 2 [9].
 ὀπηνίχ' ἄν — διασωθῇ Vat. A,
 17 [36].
 ὀπίσω (scr. -ει-) 'in aversa parte
 (papyri)' Tebt. 58, 37 [56].
 (ὀπτάνω): ὀπτάνεται μοι Par.
 49, 33 [38].
 ὅπως (= ἵνα) 1) c. coni. post
 tempora praesentia: Fl. P.
 II 11, 1, 2 [3]; ib. 8; Fl. P.
 II 13, 19, 11 [8]; Hib. I 152,
 2 [14]; Fl. P. III 53k, 4 [29];
 Par. 32, 25 [37]; ib. 31;
 Par. 44, 7 [45]; Par. 46, 16
 [47]; Leid. K, 9 [62]; — c.
 coni. post praeterita: Goodsp.
 3, 6 [30]; ib. 8; Par. 49, 20
 [38]; Gf. I 43, 9 [58]; post
 ἡβονλόμην c. inf. pf. Vat. A,
 11 [36] (ὄ[πως] cert.); post
 gen. abs. (τοῦ ἀδελφοῦ) ἀξιώ-
 σαντος Par. 49, 12 [38]; post
 γράψας Tebt. 58, 50 [56];
 post παράδος Hib. I 54, 20
 [21]; — ὅπως μὴ Fl. P. III
 42 H 8f, 24 [6]; Passal. 8

[34]; ὅ. *μηκέτι* v. supra. — 2) c. ind. fut. post φρόν-
τισον: φ. —, ὅ. *μηκέτι* —
παράκούσει Hib. I 170, 1
[15]; — 3) ὅπως ἂν (= ἄν?)
c. modo? Fl. P. III 42 H 7,
9 [5].
τοῦ ὀράματος Goodsp. 3, 5 [30].
ὀρεθρίτερον ἐλθεῖν Par. 49, 20
[38].
(ὄρκος): παραβέβηκεν τοὺς
ὄρκους Par. 46, 12 [47].
ὀρῶ Par. 44, 6 [45]; Par. 45
6 [46]; τῶν ὀρών«των» Fl.
P. I 29, 14 [18]; οὐκ ἂν —
ἶδες Par. 47, 5 [48]; καὶ
ἶδης ib. 11; ἰδωμεν Fl. P. II
40a, 29 [24]; ἰδοῦσα Vat.
A, 14 [36].
ὅς, ἤ. ὅ passim. — ὅς ἂν (ἐάν):
περὶ ὧν ἂν βούλῃ Par. 46,
22 [47]; ἐν οἷς ἂν Amh. II
39 (= Gf. I 30), 16 [57]; ἐν
οἷς ἐάν (= οἷς ἂν) Tebt. 59,
8 [61]; Oxyrh. 743, 33 [71];
ὑπὲρ ὧν ἐάν θέλῃς, γράφε
ib. 39; περὶ ὧν ἂν αἰρεῖσθε
Lips. 104, 13 [63]; — τά
pro ἃ Par. 45, 8 [46].
ὅσον ante numerum 'ferē', ὅσον
πενταπήχους ζώιου Fl. P. III
42 H 7, 4 [5]; ὅσους ἂν
δύνηι Hib. I 54, 25 [21].
ὅταν Lille I 15, 3 [17]; Lips.
104, 16 [63].
ὅτι 1) 'daß', 'že', post vv. di-
cendi, sentiendi, affectuum
sim.: passim. *συνεχάρην* —,
ὅτι Lond. I 43, 4 [59]; 2)
= quia: ὅτι — μέλλομεν Par.
48, 19 [49]; 3) introducit
orationem rectam: εἰρηκας
— ὅτι μή με ἐπιλάθῃς Oxyrh.
744, 11 [72]; 4) μή ὅτι γε
v. μή.
οὐ passim. [οὐ]χ ἔτερον Par.

46, 9 [47]. — οὐ μή; μή οὐ
v. μή. οὐ μήν; οὐ μὴν ἀλλά
v. μὴν.
οὗ 'ubi' ut vid., Par. 47, 10
[48].
οὐδαμῶς Tebt. 58, 4 [56].
οὐδέ passim.
οὐδέις Alex. 4, 9 [33]. V. οὐ-
θείς.
(οὐθείς): οὐθέν Fl. P. III 42
H 8f, 22 [6]; Fl. P. II 13,
19, 3 [8]; ib. 13; -εἰς ib.
10; -έν Eleph. 13, 4 [25];
Par. 45, 5 [46]; Gf. II 36,
11 [64]. οὐθείς μή v. μή.
V. οὐδείς.
οὐκέτι Par. 49, 27 [38].
οὐν passim. ἐπεὶ οὐν v. ἐπεί;
μὲν οὐν v. μὲν.
οὐνεκεν Hib. I 170, 3 [15].
οὐπω Eleph. 13, 5 [25]; ib. 6;
(scr. -πῶι) Tebt. 58, 34 [56].
οὔτε Fl. P. III 53r, 6 [28].
οὔτος passim. αὐτὰ ταῦτα v.
αὐτός.
οὔτω ante cons. Fl. P. II 13,
19, 2 [8]; οὔτως ante voc.
(Fl. P. III 42 H 8f, 9 [6];
ib. 22; cf. infra) et ante
cons. (Fl. P. II 16, 14 [4]).
οὔτως ὡς Oxyrh. 743, 35 [71].
ὀχετεύομεν Fl. P. I 29, 17 [18].
τοὺς — ὄχλους Rev. Mél. p. 295
l. 11 [52].
ὄψον Hib. I 54, 28 [21].
ὄψωνιον Oxyrh. 744, 7 [72].
παιδάριον Par. 49, 31 [38];
-ια Lond. I 43, 8 [59].
παιδίον Lond. 42, 5 [35]; ib.
15; -ῶι Fl. P. III 53o, 3
[19]; (-ῶ) Oxyrh. 744, 7 [72];
-ία Fl. P. II 2, 4, 1 [12];
Vat. A, 4 [36]; ib. 19; -ον
ib. 12; -ον ib. 4; -οις Lips.
104, 9 [63]; -ία ib. 11; -ίος

(pro -ίοις) Tebt. 284, 9 [67];
 -ία ib. 11.
 παιδίσκη Gf. I 43, 3 [57].
 πάλιν προσεντέλλομαι Tebt. 58,
 52 [56]; π.—παραδοί Oxyrh.
 742, 9 [70].
 παναρίθμωι Oxyrh. 742, 3 [70]
 παράλαβε — τὸν κάλαμον.
 παντελῶς ἀπηργμένη Lille I
 26, 2 [31]; π. ἀηδίζομαι
 Lond. 42, 27 [35].
 π[αντ]οδαπά Hib. I 54, 27 [21].
 (πάντως): οὐ γὰρ π. δεῖ Vat.
 A, 15 [36].
 παπύρους (acc.) Par. 59, 9 [41].
 παρὰ 1) c. gen. ἔχοντα Fl. P.
 II 11, 1, 5 [3]; γινόμενον
 Fl. P. II 16, 11 [4]; ἔχειν
 Lille I 17, 16 [16]; ἐχρη-
 σάμην Fl. P. I 29, 10 [18];
 κομιεῖ Hib. I 54, 9 [21];
 κόμισαι ib. 18; ἐξειλήφαμεν
 Hib. I 66, 1 [23]; ἐπιστολὴν
 Eleph. 13, 2 [25]; χορηγίαν
 Lille I 26, 7 [31]; sc. ἐπι-
 στολή Gf. II 14d, 1 [20] et
 Lips. 104, 31 [63]; εἴλεφεν
 Alex. 4, 15 [33]; κομισαμένη
 Lond. 42, 8 [35]; ἀπέχω Par.
 32, 21 [37]; λαβών Par. 49,
 21 [38]; ἔχεις Lond. 28, 8
 [39]; Par. 59, 3 [41] (v. lo-
 cum); ib. 7 (v. locum); ἔσχον
 Tebt. 459, 1 [68]; ἀσπάσσεσθαι
 Amh. II 39 (= Gf. I 30), 14
 [57]; sim. Berol. 1009, 3
 [60]; sc. ἐπιστολή Tebt. 59,
 13 [61]; idem Gf. II 36, 23
 [64]; ἐλεύσονται Oxyrh. 805,
 4 [69]; ἡγορακέναι Oxyrh.
 742, 13 [70]; παράλαβε ib.
 2; — periphr. κομισάμενος
 (-η) τὴν π. σοῦ ἐπιστολὴν
 Lond. 42, 7 [35]; Vat. A, 6
 [36]; γνῶσιν τὴν π. τῶν χρη-
 ματιστῶν Fl. P. III 42 H 7,

8 [5]; — τὰ π. τῶν θεῶν
 Par. 46, 2 [47]; οἱ παρ'
 ἐμοῦ γραμματεῖς Par. 49, 13
 [38]; τοὺς παρ' ἡμῶν Rev.
 Mél. p. 295 l. 7 [52]; Oxyrh.
 805, 5 [69]; οἱ π. ἡ. Lips.
 104, 21 [63]; Gf. II 36, 9
 [64]; ὁ π. σοῦ Hib. I 66, 3
 [23]; Tebt. 55, 5 [53]. —
 παρὰ = ὑπό: ἐπειδεδομένον
 π. Tebt. 58, 16 [56]; videtur
 etiam: παρ' Ἰουδαίου[. . .]-
 σθαι αὐτήν Gf. I 43, 5 [58].
 V. παρὰ c. dat. — 2) c. dat.
 π. Διογένει Fl. P. II 16, 3
 [4]; παρ' ὑμῖν ἐγένετο Fl.
 P. II 40a, 24 [24]; locus de-
 signatur: διδάξεις παρὰ Φα-
 λων . . ἦτι — τὰ παιδάρια
 Lond. I 43, 7 [59]. Pro gen.
 π. Πασίῳν Gf. II 38, 23 [66].
 — 3) c. acc. ὁ οἶτος ὁ παρ'
 ὑμᾶς Lille I 17, 19 [16]; οἱ
 παρὰ σέ θεοί Par. 47, 7 [48]
 (ep. barb.). — 4) παρὰ ad-
 verb. Παγάνει — καὶ Πα-
 θήμει, παρὰ καὶ Πετσαρσεμ-
 θεῖ Gf. II 36, 3 [64].
 παραβέβηκεν τοὺς ὄρκους Par.
 46, 12 [47].
 παραγγείλης Par. 46, 17 [47].
 (παραγίνομαι 'advenio'): praes.
 παραγίνεται (cert.) Fl. P. II
 2, 4, 7 [12]; -γίνωμαι Lille
 I 15, 3 [17]; -γίνον μοι Par.
 58, 14 [44]; -γίνεσθαι Fl. P.
 II 16, 2 [4]; Lond. 42, 12
 [35]; Vat. A, 18 [36]; Par.
 49, 17 [38]; Par. 48, 17 [49];
 aor. παρεγενόμην Amh. II
 37, 5 [50]; -γένωμαι Hib. I
 66, 4 [23]; παραγέννη Fl. P.
 II 11, 1, 4 [3]; -γενέσθαι
 Fl. P. II 11, 1, 2 [3]; Fl. P.
 II 16, 12 [4]; Fl. P. III 42
 H 8f, 3 [6]; Fl. P. III 42

- Η 8a, 3 [7]; Fl. P. II 40a, 17 [24]; Lond. 42, 20 [35]; Vat. A, 22, [36]; -γενόμενος Fl. P. III 42 Η 8f, 11 [6]; Alex. 3, 3 [32]; Lond. I 43, 5 [59]; -γενόμενον Eleph. 13, 1 [25]; Fl. P. III 53q, 8 [26]; Lond. 42, 18 [35]; Par. 43, 5 [43]; Oxyrh. 743, 23 [71]; -γενόμενοι Fl. P. III 42 Η 8f, 6 [6]; -γενομεν[Fl. P. II 40a, 9 [24]; -γεν[Fl. P. II 16, 1 [4]; aor.? -γεν[όμενος Lond. 42, 30 [35]; — perf. παρα-γένονεν Goodsp. 4, 11 [51]; Tebt. 58, 22 [56]; -γεγονέναι Vat. A, 9 [36]; Amh. II 37, 8 [50]; -γεγονότων Lond. 42, 13 [35].
- παράδος Hib. I 54, 21 [21]; Oxyrh. 742, 7 [70]; -δοῖ ib. 9.
- παρακαλῶν Rev. Mél. p. 295 l. 6 [52]; -λέσας Par. 49, 28 [38]; — 'oro, precor': -λῶ — τοὺς θεοὺς Leid. K, 9 [62]; Oxyrh. 744, 6 [72].
- παρακολουθήσαντα τῇ ἀληθείαι Par. 46 19 [47].
- παρακομιῶ Lille I 15, 4 [17]; -κεκομικότος Lond. 42, 25 [35] (τὴν ἐπιστολήν).
- παρακούσει (2. sg. med.) ἡμῶν Hib. I 170, 1 [15].
- παράλαβε—τὸν κάλαμον Oxyrh. 742, 2 [70]; -εἰληφες ib. 4.
- πα[ρ]α[λ]ήμψεως? Hib. I 66, 4 [23].
- παραλιποῦσα Fl. P. III 42 Η 8f, 4 [6].
- παραμένειν Fl. P. II 16, 3 [4].
- παραχρημα παρέσομαι Par. 46, 18 [47].
- πάρεμι(εἶναι) 1) 'adsum' παρόντος Fl. P. II 16, 15 [4]; Lond. 42, 22 [35]; 2) 'advenio' -έσονται Fl. P. II 40a, 19 [24]; -έσομαι Par. 45, 5 [46]; Par. 46, 18 [47] (πρὸς σέ); 3) ἐπὶ τοῦ παρόντος Fl. P. II 11, 1, 2 [3].
- παρεπειγέγγρ[ο] (αφεν) (sc. magistratus in libello supplici) Tebt. 58, 46 [56].
- παρεπιδημῆς Fl. P. II 13, 19, 12 [8].
- πᾶς passim. τὴν πᾶσαν σπονδὴν πόησαι Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; πᾶς τις πειράται Vat. A, 17 [36]. εἰς πᾶν τι ἐληλυθυῖα v. εἰς. διὰ παντός v. διὰ. ἐκ παντός τρόπον v. τρόπος.
- πατήρ passim. tituli causa additur: Par. 59, 1 [41]; Par. 60, 3 [42]; Par. 44, 1 [45]; ib. 8; Par. 47, 2 [48]; ut vid. Fl. P. II 2, 3, 1 [11].
- πατρικὴν γιλίαν Tebt. 59, 7 [61].
- πεδίον Tebt. 56, 6 [54].
- (πεῖθω): πέπεισμαι 'persuasum habeo' Fl. P. II 11, 1, 4 [3].
- π«ε»ινῶν Par. 47, 23 [48].
- πειράται Vat. A, 17 [36]; πειράσομαι Fl. P. II 16, 2 [4]; πειράσεται Par. 47, 14 [48]; πειράθητι Fl. P. II 11, 1, 4 [3]; -αθίς Vat. A, 21 [36]; πεπείραμαι Par. 49, 7 [38].
- πέμψον Hib. I 54, 19 [21].
- πενταπήχους ζώιου Fl. P. III 42 Η 7, 4 [5].
- πέντε (vox integra perscr.) Tebt. 56, 13 [54]; Gf. II 38, 7 [66]; ib. 10; ib. 14.
- περί 1) c. gen. Fl. P. II 16, 5 [4] ([περ]ὶ ὧν); ib. 12; Fl. P. II 2, 3, 4 [11]; ib. 7; ib. 9; Fl. P. II 2, 4, 7 [12] (suppl.); Hib. I 152, 2 [14]; Lille I 17, 4 [16]; Lille I

- 15, 1 [17]; Eleph. 13, 4 [25]; ib. 5; Lille I 26, 1 [31]; ib. 2; ib. 7; ib. 8; Fl. P. III 530, 9 [19] (incert.); Fl. P. III 53q, 7 [26] (suppl. incert.); Goodsp. 3, 3 [30]; ib. 4; ib. 12; ib. 13; Gf. II 14d, 2 [20]; Par. 32, 9 [37] (π[ερὶ ὧν] fere cert.); Tebt. II 284, 9 [67]; Par. 44, 7 [45] (ἀγωνιῶ π.); Par. 46, 22 [47]; Par. 48, 6 [49]; ib. 22; Goodsp. 4, 11 [51]; Rev. Mél. p. 295 l. 3 [52]; Berol. 1009, 4 [60]; Lips. 104, 13 [63]; ib. 28; Gf. II 36, 14 [64]; Gf. II 38, 14 [66]; ib. 16; ἐπιτροπὴν δέδωκα Oxyrh. 743, 31 [71]; π. ὑμῶν ἐν-τείνεσθε Fl. P. II 40a, 27 [24]; π. πάντων [— ποιού]-μενος Fl. P. II 16, 9 [4]; τὰ π. σοῦ συνβεβηκότα (ep. barb.) Par. 48, 5 [49]; γεί-ν[ωσ]κε — π. τοῦ κτλ. Tebt. 56, 6 [54]; προσπαρκαλέσαι Νίκωνα π. τῆς λογείας Tebt. 58, 55 [56]. 2) c. acc.: de loco ζητήσας περὶ τὴν κώμην Tebt. 56, 12 [54]; — εἰμὶ περὶ τινα Passal 12 [34]; — τὰ π. τὴν ἀναδενδράδα Fl. P. I 29, 6 [18]; — διώικηται τὰ π. τὸ οἰκόπεδον Fl. P. II 16, 8 [4]; τὰ π. Ἀπολλώνιον καὶ τὰ π. σαντόν Par. 44, 6 sq. [45].
- (περισπῶ): ἀναγκαιότερόν σε περισπᾷ Lond. 42, 31 [35]; σὲ ἀναγκαιότερόν τι περισπᾷ Vat. A, 21 [36]; ἐν τῷ — με περισπᾶσθαι Oxyrh. 743, 36 [71].
- περισσόν Tebt. I 459, 4 [68].
- περίστασιν Lond. 42, 21 [35] τὴν ἡμετέραν.
- πικρῶς Fl. P. III 42 H 8f, 8 [6], v. χρῶμαι; πικρότερον προσεγενεχθήσεσθ' Par. 46, 20 [47].
- (πιπράσκω): πέπρακα Par. 59, 4 [41].
- *πίπτει (de pecunia) Hib. I 66, 2 [23].
- πιστεύοντες τὰ ἐνύπνια Par. 47, 29 [48].
- πλανόμενοι (sic) ὑπὸ τῶν θεῶν Par. 47, 28 [48].
- πλευνάκις Rev. Mél. p. 295 l. 2 [52].
- πλοῖον (acc.) Hib. I 152, 1 [14]; Hib. I 54, 32 [21]; -οῖς Oxyrh. 805, 3; πλοίου (gen.) Amh. II 37, 2 [50].
- πόθεν Fl. P. III 42 H 7, 7 [5].
- ἀπὸ ποίου χρόνον Par. 60, 7 [42].
- (ποιῶ). 1) Formae: praes. ποεῖς Fl. P. I 30, 1, 1 [1]; Fl. P. II 11, 1, 1 [3]; ποιεῖ Par. 47, 21 [48]; Lips. 104, 27 [63]; ποεῖ (= -ῃ) Hib. I 79, 3 [13]; [ποιῶ]μεθα Hib. I 170, 2 [15]; ποεῖν Fl. P. II 13, 19, 11 [8]; ποιῶν Fl. P. III 42 H 8f, 22 [6]; ib. 25; ποιοῦντες Eleph. 13, 7 [25]; — aor. ποιήσας Lille I 17, 9 [16]; Hib. I 66, 2 [23]; ... ποιήσῃ Lille I 17, 14 [16]; ποιήσης Tebt. I 459, 2 [68]; ποιήσας Tebt. 56, 15 [54]; ποιήσαντος Par. 48, 8 [49]; ποιῆσαι Berol. 1009, 4 [60]; πόησαι Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; ἐπύησεν Gf. II 36, 12 [64]; — fut. ποιήσω Oxyrh. 743, 40 [71]; ποιήσεις Fl. P. III 42 H 8c, 3 [7]; Fl. P. II 40b, 5 [22]; Lond. 42, 29 [35]; Par. 43, 3 [43]; Rev. Mél. p. 295 l. 6 [52];

Tebt. 57, 8 [55]; Gf. I 43, 11 [58]; ποιήσεις (= -εις) Lond. 33b, 10 [40]; Gf. II 38, 3 [66]; ποιήσεις Par. 48, 16 [49]; Amh. II 37, 6 [50]; ποιήσεις (= -εις) Tebt. 56, 9 [54]; ποίσης (= ποιήσεις) Lond. 28, 4 [39]; καλῶς—π(οιήσεις)? an π(οήσεις)? Fl. P. III 53n, 9 [27]; ποιήσει . . . Leid. K, 19 [62]; ποιήσμεν Fl. P. III 42 G 9, 9 [10]; π[ο]ιήσμεν Fl. P. III 42 H 7, 5 [5]. — 2) Signif.: 'facio' passim; οὐδὲν ἡμῖν κακὸν ἐπύησεν Gf. I 36, 12 [64]; 'transigo' δύο ἡμέρας ποιεῖ ἐν τῷ Ἀνουβιεῖω π«ε»ινῶν Par. 47, 21 [48]; — med. τὴν πᾶσαν σπουδὴν πόησαι τοῦ κτλ. Fl. P. II 13, 19, 8 [8]; ὅν πρόνοιαν ποιεῖ (= -ῆ) Hib. I 79, 3 [13]; σοῦ — μνειάν ποιούμενοι Lond. 42, 6 [35]; ἔχθραν [ποιῶ]μεθα Hib. I 170, 2 [15]. πόλιν Lond. 42, 30 [35]; Vat. A, 10 [36]; Par. 49, 23 [38]; Lond. 43, 6 [59]; Tebt. 59, 4 [61]; -ει Leid. K, 4 [62]. ?πολίταις Fl. P. II 40a, 6 [24]. πολλάκις passim. πολλαπολλῶν ut vid. 'quod bene vertat' Oxyrh. 744, 9 [72]. πολὺς passim. πολλὴ χάρις Hib. I 79, 6 [13]; πολλὰ χαίρειν Leid. K, 3 [62]; Gf. II 38, 1 [66]; πρὸ πολλοῦ Hib. I 170, 3 [15]; πλείω χρόνον Lille I 26, 3 [31]; — τὰ πλῖστα Par. 45, 8 [46]; πλείστα χαίρειν Oxyrh. 742, 1 [70]; Oxyrh. 744, 1 [72]; πλείστη χάρις Fl. P. III 53o, 5 [19].

(πολυνωρῶ): πεπολυνωρημένος Fl. P. II 2, 4, 8 [12]. πονηρά Par. 44, 6 [45]; ἐνόπνια. πόποτε v. πώποτε. πορείαν Gf. I 43, 8 [58]. (πορεῖον): τοῖς πορείοις Gf. II 38, 18 [66]. (πορεῖομαι : πεπορεῖσθαι Par. 44, 2 [45]; εἰς γεωμέτρον πορενόμενον Fl. P. II 11, 2, 3 [2]. πορίσαι Vat. A, 16 [36]. πόρσωπον Par. 47, 5 [48]. πορφύρας (gen.) Gf. I 43, 11 [58]. πόσον Par. 60, 5 [42]; πόσας δέσμας Oxyrh. 742, 4 [70]. ποταμοῦ (de Nilo) Fl. P. II 13, 19, 10 [8]. (ποτέ): ἀγωνιῶ, μὴ ποτε Par. 49, 31 [38]; μὴ ποτε — χειμασθῶμεν Tebt. 58, 30 [56]. ποτίζομεν Fl. P. I 29, 17 [18]. (πούς): πόδα Amh. II 37, 5 [50]; ib. 13. πράγμασιν Fl. P. III 42 H 8f, 2 [6]; χρήσιμα τῶν σῶν πραγμάτων Par. 45, 3 [46]; τὰ πράγματ' ἀποκαταστήναι Rev. Mél. p. 295 l. 5 [52]; πρὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα Oxyrh. 743, 19 [71]. *τῶν — πραγματευομένων (τὴν δωρεάν) Hib. I 66, 2 [23]. πραγματικοῦ Tebt. 58, 18 [56]. (πράσσω 'facio'): πράσεις (sic) Par. 45, 8 [46]; πεπραχότων Tebt. 58, 7 [55]. (πράσσω 'exigo'): πρᾶξαι τὰς ME' Tebt. 58, 49 [56]. πρὸ πολλοῦ Hib. I 170, 3 [15]. προαιρῆ (2. sg. med.) 'vis' Fl. P. III 53q, 2 [26]. προθυμότερον τελεωθησόμενον Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18

[57]; ἐπιτάσσοντές μοι π. Tebt. 59, 9 [61].
 πρόνοιαν ποιεῖ (= -ῆ) Hib. I 79, 3 [13].
 πρὸς 1) c. dat. εἰμί — π. τῷ ἀποδημεῖν Fl. P. II 42b, 5 [9]; 2) c. acc. post vv. motus et sim. Fl. P. II 11, 1, 8 [3]; Fl. P. II 16, 6 [4] (suppl. cert.); ib. 12; Fl. P. III 42 H 7, 2 [5]; π[ρὸς? ib. 7; Fl. P. III 42 H 8a, 3 [7]; Fl. P. II 2, 4, 5 [12]; Fl. P. III 53k, 3 [29]; ib. 7; Alex. 4, 4 [33]; Par. 49, 27 [38]; ib. 29; ib. 32; ib. 35; Par. 46, 18 [47]; Par. 47, 31 [48]; Par. 48, 20 [49]; Goodsp. 4, 7 [51]; — de consilio: χρεάν — ἔχομεν — πρὸς τὸ τὸν χόρτον — εἰσκομίσαι Fl. P. II 42b, 3 [9]; χρεία ἐστὶ π. Hib. I 54, 14 [21]; ἀναπλεῖν μετὰ δυνατῶν ἱκανῶν πρὸς τὸ καταστεῖσαι Rev. Mél. p. 295 l. 10 [52]; μὴ κατεγγύα — π. μηδέν Tebt. II 490, 3 [65]; ἀπέσταλται — πρὸς αἰτίαν, ὑπὲρ ἧς ἀπολογίζεται Fl. P. III 53n, 7 [27]; alia: συνθέμενοι τοὺς ὄρκους πρὸς ἑαυτοῖς (sic) Par. 46, 12 [47]; τοὺς συντετελεσμένους πρὸς τοὺς — Ἑρμωνθίτας ἀγῶνας Amh. II 39, 7 [57]; ἦν ἔχετε πρὸς ἡμᾶς φιλίαν Tebt. 59, 7 [61]; ἦν ἔχομεν πρὸς ἑαυτοὺς φιλίαν Oxyrh. 743, 21 [71]; πρὸς ἄλλους εἶχον πρᾶγμα ib. 19; ὅπως δῶσιν — χάριν καὶ μορφήν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ πρὸς τὴν βασίλισσαν Leid. K, 10 [62]; — πρὸς βίαν (= βίαι) ἔχεται Fl. P. III 53n, 8 [27]; — τοῦ πρὸς σὲ τὴν ἀηδείαν

ποίησαντος Par. 48, 7 [49] (ep. barb.); — πρὸς c. casu? Fl. P. III 42 H 8f, 19 [6].
 (προσάγω 'amplius colligo'):
 προσάξιν (= -ειν) Tebt. 58, 20 [56].
 (προσδέομαι): ἐν οἷς ἂν — ὑμῶν προσδέωνται Amh. II 39 (= Gf. I 30), 16 [57]; ἐν οἷς ἐὰν προσδέσθῃ μου Tebt. 59, 8 [61]; ἐν οἷς ἐὰν σου προσδέηται Oxyrh. 743, 33 [71].
 προσεδρευκότος Tebt. 58, 1 [56]; -εδρεύοντα ib. 26; -εδρεῦσαι ib. 53.
 προσεντέλλομαί σοι Tebt. 58, 52 [56].
 προσέχων Par. 45, 7 [46] (sc. τὸν νοῦν); -εχων... Leid. K, 27 [62].
 προσκεκλήμεθα Tebt. 58, 5 [56].
 προσκυνῆσαι (de deo) Par. 49, 34 [38].
 *προσλογεύειν Hib. I 66, 3 [23].
 προσμένειν ἕως τοῦ κτλ. Vat. A, 16 [36] (f. cert.).
 προσωφείλει (sic) Fl. P. II 16, 12 [4].
 προσπαρακαλέσαι Νίκωνα περὶ τῆς λογείας Tebt. 58, 54 [56].
 προσπέτωκεν 'ad aures venit' Rev. Mél. p. 295 l. 8 [52].
 προ[σ]πορεύηται σοι Fl. P. II 2, 4, 6 [12].
 προστάτην Amh. II 39, 9 [57].
 προστατῆσαι Fl. F. II 13, 19, 4 [8] σου; ib. 7; -τεῖ Lips. 104, 22 [63].
 (προσφέρομαί τινι): πικρότερον προσενεχθήσεσθ' αὐτῷ Par. 46, 20 [47].
 πρόσωπον v. πόρσωπον.
 πρότερον 'prius, ante' passim.

- (προχειρίζω 'designo'): προ-
χειράκαμεν (pro -οίκαμεν)
προστάτην Amh. II 39, 9 [57].
(προχειρισμός): τῶν ἐν προ-
χειρισμῶι Amh. II 39, 1 [57].
πρωί Fl. P. III 42 H 8f, 6 [6].
(πρώτος): -α Fl. P. I 29, 18 [18];
πρώτον μὲν —, δεύτερον δέ
Tebt. 56, 10 [54].
πρώτον] καὶ εἰκοστοῦ (= 21)
ἔτους (integrum perscr. Fl.
P. II 16, 8 [4] (cert.).
πυθμένες Fl. P. I 29, 5 [18].
πυκνότερον 'crebrius' Oxyrh.
805, 8 [69].
πυνθανομένη Lond. I 43, 1
[59]; ἐπυνθανόμην Eleph. 13,
3 [25]; ἐπυνθα[ν- Fl. P. III
42 H 8f, 10 [6]; πευσόμεθα
Fl. P. II 16, 13 [4].
(πυρός, -οί): πυρὸν ἀγοράσαι
Gf. II 36, 18 [64]; παντὸς
εἶδους (πυροῦ) Tebt. 58, 21
[56]; (πυροῦ) οἱ β' ib. 41,
-ῶν Fl. P. II 40a, 21 [24];
Tebt. 57, 5 [55].
πώποτε (scr. πόποτε) Par. 47,
6 [48]; ib. 24.
πῶς passim.
δαίδίως Fl. P. II 11, 1, 4 [3].
δάκος Fl. P. III 42 H 8f, 27
[6].
δοάς (acc., 'mala punica') Amh.
II 37, 12 [50].
δυντόν Fl. P. III 42 H 7, 3 [5].
δώνννμι v. ἔρρωμαι.
(σαννήτης): -ήτας Tebt. 57, 4
[55].
σαντοῦ (σαντοῦ) Fl. P. II 11,
1, 8 [3]; suppl. Fl. P. II 2,
4, 8 [12]; Fl. P. III 53o, 8
[19]; Eleph. 13, 7 [25]; Par.
46, 21 [47]; Goodsp. 4, 13
[51]; Rev. Mél. p. 295 l. 4
[52]; Tebt. 55, 9 [53];
σεαντῆς Tebt. II 284, 15 [67];
Oxyrh. 805. 5 [69]; [σ]εατο(ῦ)
(sic) Oxyrh. 743, 43 [71];
σαντόν Par. 44, 7 [45]; Rev.
Mél. p. 295 l. 7 [52]; —
casus?]υν σαν[τ- Fl. P. III
42 H 8f, 14 [6].
σαφῶς Par. 49, 34 [38] γίνωσκε.
σέβεσθαι τὸ ἱερόν Tebt. 59, 11
[61].
(σημαίνω): σημαῖναι Amh. II 39
(= Gf. I 30), 16 [57]; -ανεί
Berol. 1009, 5 [60].
(σημεῖον): οἱ ἐκ τοῦ σημεῖον
νεανίσκοι Amh. II 39, 2 [57].
τῇν σησαμεῖαν (= σησάμον σπο-
ράν ut vid.) Lille I 26, 1
[31].
σησάμον Par. 49, 21 [38].
(σιταγωγία): τὰς τῶν ἱερῶν
ζώων σιταγωγίας ἐκπληρῶ-
σαι Tebt. 57, 12 [55].
σιτάριον Lond. 28, 5 [39];
-ιον Lille I 17, 4 [16]; -ια
Par. 32, 10 [37]; σ[ειτ]άριον
Lille I 17, 15 [16].
σίτος Lille I 17, 19 [16]; -ου
Fl. P. II, 40a, 25 [24];
Lond. 42, 17 [35]; Par. 59,
6 [41].
(σός): τῇν σὴν ἐλευθερίαν Par.
49, 6 [38]; τοὺς σοὺς πάντες
Oxyrh. 743, 43 [71].
(ὁ σπόρος): τοῦ εἰς τὸ ιε' (ἔτος)
σπόρον Lille I 26, 5 [31];
τὸν μὲν καταβεβρωκέναι τὸν
σπόρον Gf. II 36, 16 [64].
(σπονδή): τὴν πᾶσαν σπονδὴν
πόησαι Fl. P. II 13, 19, 8 [8].
(στατήρ): στατήρας Gf. I 43, 12
[58]; ut vid. στατήρον (pro
-ήρους = -ήρας) Gf. II 38,
8 [66], ib. 9; ib. 13.
στενῶς ἐπανάγοντά σε Vat. A,
15 [36].

στρατηγός Par. 47, 19 [48]; Lips.
104, 24 [63]; -οῦ Fl. P. II
40a, 18 [24]; -ῶν Fl. P. II
2, 3, 10 [11].

στρατιώταις Amh. II 39, 4 [57];
ib. 23; -ῶν ib. 12.

σύ passim.

συγγέγραμμαι τῇ 'Εσπέρον
θυγατρὶ 'contractum nuptia-
lem feci cum' Par. 43, 2 [43].

(συγχαίρω τινί): συνεχάρην σοι
καὶ ἔμαντῇ Lond. I 43, 3
[59].

(συγχωρεῖ 'contingit'): συνε-
χώρηκεν (sic), ὥστ' ἄν Tebt.
58, 34 [56].

(συλλαλῶ): συλλαλήσω σοι Hib.
I 66, 4 [23].

συνείληφας Hib. I 54, 20 [21].

(συλλέγω): συνλέξαι Oxyrh. 743,
31 [71] πάντα.

(συμβαίνω): συνβεβηκότα Par.
48, 5 [49].

σύμβολον Passal. 15 [34]; -νβ-
Lille I 17, 9 [16].

(συμμειγννμί τινι 'convenio
cum aliquo': -μεῖζωμεν Fl.
P. II 2, 4, 8 [12]; -μεῖζαί
μοι Par. 49, 26 [38]; συμμῖζαί
σοι Par. 48, 11 [49].

(συμπίπτω τινί 'convenio ali-
quem'): συμπεσόντος μοι Par.
49, 10 [38]; συνεπεσὶν τῷ
Ἀνικῆτῳ Tebt. 58, 56 [56];
σύνπεσαι (= -σε) ib. 57.

(συμπροσγίνομαί τινι): συν-
προσγενέσθαι αὐτῷ Oxyrh.
743, 33 [71].

σύν τῷ — γρ(αμματεῖ) Tebt. 58,
2 [56]; σ. τοῖς θεοῖς ib. 35;
ib. 58; σ. τοῖς παιδὶς (sic)
Tebt. II 284, 8 [67].

(συνάγω): τὴν μήκωνα συνάξεις
Alex. 4, 8 [33].

συνβεβηκότα v. συμβαίνω.

συνδιακομιούσι Hib. I 54, 31 [21].

(συνίστημι 'introduco apud ali-
quem. commendo'): -σῆσαι
Fl. P. II 11, 1, 2 [3];
-σταθήσεσθαι ib. 5; συν-
εστάθη Fl. P. II 2, 4, 4 [12];
-εστάθης μοι 'apud me' Par.
49, 8 [38].

συνλάλειν v. συλλαλεῖν.

συνλέξαι v. συλλέγω.

συνμῖζαι v. συμμείγννμι.

συνπεσὶν, σύνπεσαι v. συμ-.

συνπροσγενέσθαι v. συμ-.

(συντάσσω 'iubeo'): -ἐτ[αξ]ας
Fl. P. II 16, 5 [4]; -τάσσεις
Fl. P. II 40b, 9 [22]; -τάξας
Hib. I 66, 3 [23].

(συντελῶ): τοὺς συντετελεσμέ-
νους ἀγῶνας Amh. II 39, 6
[57]; — med. (coni.) συντε-
λέσσωμαι Fl. P. III 42 H 7,
7 [5].

(συντίθημι): -θεῖναι ('comparo,
subministro') Lille I 15, 3
[17]; τοὺς ὄρκους, οὓς συν-
θέμενοι πρὸς ἑαυτοῖς (sic)
Par. 46, 12 [47].

συντόμως: παρέδονται — σ.
Fl. P. II 40a, 21 [24]; σ.
πειραθεὶς παραγενέσθαι Vat.
A. 21 [36]; ἡβουλόμην σ. ἀπο-
στεῖλαι Fl. P. III 35q, 6
[26]; σ. ἀποσταλῇ Par. 32,
25 [37];]ομαι σ. Amh. II
37, 11 [50].

συντυχεῖν Ἀπολλῶ(νίῳ) Oxyrh.
743, 37 [71].

σχεδὸν ('circa') ἔσται ὁ διάλογος
ἕως τῆς λ' Tebt. 58, 58 [56].

(σχολάζω): ἐσχολακέναι Par. 32,
7 [37].

(σχολή): 'occupatio' -ῆς ἀπολυθῶ
Fl. P. II 11, 1, 3 [3]; 'otium'
οὐκ ἔχω σχολήν Par. 49, 32
[38].

(σώιζω): σῶσαι Tebt. 56, 11 [54];
σωθῆναι Par. 47, 12 [48].

σῶμα Fl. P. II 2, 4, 9 [12];
τοῦ σώματος ἐπιμελόμενος
Lond. 42, 32 [35]; Vat. A, 22
[36]; ἐπιμέλον — τοῦ σ. Par.
32, 31 [37].

τά (= ᾧ) v. ὅς.

τάλαντον Par. 59, 5 [41]; Par.
58, 22 [44]; -τα ib. 8; -των
ib. 4; -τα Par. 47, 19 [48].

ταυτό v. αὐτός.

ταχέως Vat. A, 18 [36]. ὥς
τάχιστα Fl. P. III 42 H 8f,
17 [6]. V. ταχύ.

ταχύ (adv.): ἀπόστιλον τ. Par.
44, 5 [45]; παρέσομαι τ. Par.
45, 5 [46]; τὸ τ. αὐτὸν ἐλθεῖν
Oxyrh. 743, 41 [71]. V.
ταχέως.

(ταχύς): τὴν ταχίστην Fl. P. II
42 b, 3 [9].

τέ (sine καί) 49, 8 [38]; τ' (?)
Fl. P. II 40 a 6 [24]; — τὲ
καί (non separ.) Fl. P. III
53 o, 4 [19]; Fl. P. III 53 k,
6 [29]; Lond. 42, 15 [35];
— τὲ — καί (separ.) Fl. P.
III 53 o, 8 [19]; Hib. I 54,
6 [21]; Eleph. 13, 7 [25];
Par. 49, 6 [38]; Par. 46, 13
[47]; Gf. I 43, 11 [58]; τὲ
— [suppl. καί] Fl. P. III 42
H 8f, 5 [6].

τεβεις (signif. ?) Amh. II 39,
7 [57].

τέκνον Lille I 17, 13 [16].

τελείως ποιήσεις Fl. P. III 42
H 8 c, 3 [7].

(τελεώω): ὥς πᾶν προθυμότερον
τελεωθησόμενον Amh. II 39
(= Gf. I 30), 18 [57].

τέλος ἔχει (= τετέλεσται) Fl. P. II
40 a, 23 [24]; διὰ τέλους Fl.
P. II 13, 19, 8 [8].

τελώνιον Fl. P. II 11, 2, 3 [2].

τέταρτον Par. 49, 22 [38].

(τῆλεις): g. τήλεως Tebt. 55, 8
[53].

(τίθημι): θές Oxyrh. 742, 5 [70].

(τίκτω): τέκης Oxyrh. 744, 9 [72].

τίμη — τοῦ σίτου 'pretium'
Fl. P. II 40 a, 25 [24]; τὴν
τοῦ σίτου -ήν Lond. 42, 17
[35]; -ήν — ἀρταβῶν Tebt.
I 459, 1 [68]; τ. τιμὴν τοῦ
λοιποῦ ib. 5.

(τιμῶ): τετίμηκα τὴν βοῦν τα-
λάντων Par. 58, 3 [44].

τίς (interr.) Fl. P. II 40 a, 24
[24]; τί Eleph. 13, 7 [25];

Par. 44, 4 [45]; τίνα —
τρόπον Par. 46, 5 [47].

τις (indef.) passim. — πᾶς τις
πειρᾶται Vat. A, 17 [36];
ὀλίγον τι — προσωφείλει (sic)
Fl. P. II 16, 12 [4]; εἰς πᾶν
τι ἐγλυθνῖα Lond. 42, 16 [35];
ἐάν τι δύνῃ σὺ ἐ[...]ναί
μοι Oxyrh. 742, 11 [70].

(τοιούτος): τοῦ το[ιού]τον (cer-
tum, cf. l. 24) καιροῦ Lond.
42, 14 [35]; τοιούτων καιρῶν
(sine art.) ib. l. 24; τοιούτους
καιρούς (sine art.) Vat. A,
13 [36].

(τόμος ut vid.): δώμον χάρτον
Gf. II 38, 5 [66]; ib. 6.

τόπον Oxyrh. 742, 5 [70]; -ων
Par. 47, 16 [48]; -οις Hib.
I 66, 2 [23]; Eleph. 13, 4
[25].

τοσούτον Fl. P. II 11, 2, 4 [2]
(sine subst.); τοσούτον χρό-
νον (sine art.) Lond. 42, 23
[35]; τοσ[αύ]την (incert.)
ἐμαντοῦ ἐλενθερ[Par. 49, 2
[38].

τότε Fl. P. II 16, 4 [4]; Par.
47, 13 [48].

τραπεζίτην Hib. I 66, 7 [23].

τρία (integrum perscr.) Par. 58,
5 [44].

τριακόντα (integrum perscr.)
Fl. P. II 11, 2, 5 [2].

τριακόσιοι (integrum perscr.)
Fl. P. I 29, 6 [18].

(τριήνη): τριήνη (3. sg. coni.) Par.
49, 22 [38].

τρίμυα Par. 49, 22 [38].

τρίτομον Par. 49, 13 [38].

τρίς Par. 58, 10 [44].

τριτωνίς Fl. P. II 16, 7 [4]; ?
τριτ[ων]- Fl. P. III 42 H 7,
3 [5].

(τρόπος): ὃν τρόπον Goodsp. 3,
6 [30]; ib. 19; τίνα — τρόπον
Par. 46, 6 [47]; ἐκ παντός
τρόπον Hib. I 54, 3sq. [21];
— διασεωσκνῖα ἐκ παντός
τρόπον Vat. A, 13 [36]; —
] τροπον Fl. P. III 42 H 8b,
2 [7].

τροφῆς Tebt. 56, 8 [54]; -ήν
ib. 13; ib. 15.

(τρογγάω): τρογγήσονται Fl. P. II
40b, 3 [22].

τύμπαρον Hib. I 54, 12 [21].

(τυγχάνω): c. gen. τυχεῖν ἐν-
ιλάτον τοῦ βασιλέως Fl. P.
II 13, 19, 2 [8]; τυχεῖν —
τῶν καλῶν ib. 6; τεύξεσθαι
— ἀναψυχῆς Lond. 42, 19
[35]; τύχηι τινὸς ἀναψυχῆς
Vat. A, 14 [36]; — c. ptc.
τυγχάνει βαρῆως ἔχουσα Lond.
42, 28 [35]; — c. inf. οὐ
τυχὼν ἐπιδείξειν Fl. P. III
53n, 8 [27]. V. ἡ τύχη.

τυρούς (acc.) Hib. I 54, 24 [21].

(ἡ τύχη?):]τύχηι δοκεῖτε Fl.
P. III 42 H 8b, 3 [7] (an a
τυγχάνω?).

υαλίνην Fl. P. III 42 H 7, 3 [5].

υγαίνω passim. — υγί[γαινον
(cert) Fl. P. III 53r, 5 [28].

ὑδωρ Fl. P. I 29, 14 [18];
Par. 32, 10 [37].

υῖός Fl. P. II 2, 4, 3 [12]; -ῶι
Lille I 17, 1 [16]; Lips. 104,
6 [63].

ῥλην ('silva') Par. 47, 9 [48].

ὑμῶν αὐτῶν v. ἐαυτῶν.

(ὑπάρχω 'sum'): ὑπάρχειν Fl.
P. I 29, 16 [18]; -οντες Tebt.
57, 11 [55].

ὑπέρ c. gen. πεπορεῦσθαι — ὑ.
τῆς οἰκίας Par. 44, 3 [45];
ἀνθομολογη(σομένῳ) ὑ. σοῦ
οὕτως ὡς ὑ. μου Oxyrh. 743,
35 [71]; αἰτίαν, ὑ. ἧς ἀπο-
λογίζεται Fl. P. III 53n, 7
[27]; — pro solo gen.:
πεφρόντικα ὑ. σοῦ Par. 45, 2
[46]; — pro περί c. gen.:
ἀπηγγέλκτος Lond. 42, 26
[35]; κελεύεις ὑ. τούτων Par.
44, 4 [45]; ὑ. ὃν ἡβουλό-
μεθα, ἀπεστάλακμεν Goodsp.
4, 6 [51]; γραφοντας, ὑ. ὃν
αἰρεῖσθε 'vultis' Amh. II 39
(= Gf. I 30), 18 [57]; ὑ. ὃν
ἐὰν θέλῃς, γράψε Oxyrh. 743,
39 [71].

(ὑπισχνόμαι): ὑποσχνούμενος
(sic) Tebt. 58, 19 [56].

ῥπνω (dat.) Par. 45, 6 [46].

ὑπό c. gen. 1) c. verbo pass.
coniunctum: passim. 2) de
causa: ὑ. τῆς αἰσχύνῃς Par.
47, 25 [48].

ὑπέγραψα 'infra scripsi'
Goodsp. 3, 8 [30].

(ὑποδείκνυμι 'doceo'): -δείξας
Goodsp. 4, 12 [51]; ὑποδεικ-
νόντων, ἣν ἔχετε — φιλίαν
Tebt. 59, 6 [61]; αὐτὰ ταῦτα
ὑποδίσσω Oxyrh. 743, 38 [71].

ὑπολάμβανε Fl. P. II 16, 14
[4]; ὑπελαμβάνουσαν Gf. II
36, 10 [64].

ὑπελιπόμην 'in posterum reli-
qui, reposui' Fl. P. II 11, 1,
6 [3].

ὑπόμνη(μα) Tebt. 58, 7 [56];
ib. 15; ib. 30.

ὑπομνηματογρ(αφείον) Tebt. 58,
13 [56].

τῶι ὑπομνη(ματο)γρ(άφωι) Tebt.
58, 33 [56].

ὑποσχροῦμαι v. ὑπισχροῦμαι.

ὕφηγήσεται — σοι Oxyrh. 743,
42 [71].

φαίνεται Par. 49, 24 [38].

(φακός 'lens'): φακοῦ Tebt. 55,
7 [53].

φαρμάκιον Fl. P. III 42 H 8f,
25 [6].

(αί) φάσεις Oxyrh. 805, 3 [69].

φέρειν Fl. P. III 42 H 8f, 1
[6]; φέροντα Lille I 17, 4
[16]; ἥννεγκα Fl. P. III 42

H 7, 2 [5]; ἐνέγκη Par. 49,
12 [38]. — 'fero fructum,

reditum' φέρον Fl. P. II 11,
2, 4 [2]; — 'solvo' φέρωμεν

τὴν εἰκοστὴν ib. 4.

(φημί): φασίν Fl. P. I 29, 16
[18]; ἔφη Lille I 15, 3 [17];

ἔφησεν Fl. P. III 53q, 11 [26].

φιλίαν Tebt. 59, 8 [61]; Oxyrh.
743, 21 [71]; -ας (gen.) Hib.

I 170, 2 [15].

φιλοβασιλισταῖς Amh. II 39,
23 [57].

τοὺς φίλους Vat. A, 20 [36];
τῶν φίλων Oxyrh. 742, 8 [70];

φ[ί]λος (subst. sine art.) ib. 9.

(φιλότιμος 'studiosus'): -μον
ὄντος Fl. P. I 29, 12 [18].

ἐφιλοτιμοῦ Fl. P. III 42 H 8f,
3 [6].

φιλοφρόνως Amh. II 39 (= Gf.
I 30), 15 [57] ἀσπάσασθαι;

Berol. 1009, 3 [60] [ἀσπά-
σεταί] σε παρ' ἐμοῦ φ.

(φόβος): εἰς μεῖζω φόβον Fl.
P. III 42 H 8f, 15 [6]; ἐν

φόβωι ε]ἰμι οὐ μετρίωι ib. 5.

(φοβοῦμαι): φοβεῖσθαι καὶ σέβε-
σθαι τὸ ἱερόν Tebt. 59, 10
[61].

φρονεσθῆσθαι Gf. II 36, 11
[64].

(φροντίζω): 1) c. acc.: φροτίσαι

μοι σιτάριον Lond. 28, 5
[39]; πᾶν ἐ[μοὶ ἔστ]αι πε-

φροντισμένον Fl. P. II 13,
19, 13 [8]; 2) c. ὑπὲρ τινος:

πεφρόντικα ὑπὲρ σοῦ Par. 45,
2 [46]; 3) ὅπως (μή) c. conl.:

-σον Hib. I 170, 1 [15];
Passal. 7 [34].

Φρύγιος v. Ind. geogr.

φυλακίτας Hib. I 54, 30 [21].

φυτευομένην Fl. P. I 29, 15 [18]
τὴν ἄμπελον; πεφύτευται

ib. 4.

χαίρειν in princ. epist.: passim.

ἐχάρην Eleph. 13, 3 [25];
Leid. K, 8 [62]; μεγάλως

ἐχάρημεν Amh. II 39, 8 [57];
ἄφες αὐτὸν χαίρειν Amh. II

37, 10 [50].

(χαλκός 'aes.'): -οῦ Hib. I 66,
4 [23]; -οῦ τ(άλαντα) Par.

47, 18 [48]; χα(λκοῦ) σ'
Tebt. 58, 13 [56]; -όν Tebt.

II 490, 3 [65].

(ὁ χαλκοῦς): χαλκοῦς (acc.) Par.
49, 19 [38]; Par. 44, 3 [45];

χ. ἀπόλεσεν Oxyrh. 743, 23
[71]; -κῶν Par. 59, 2 [41];

ib. 16.

(χαρίζομαι): -οίμην Eleph. 13,
8 [25]; χαριεῖ Lond. 42, 31

[35]; χ. ἀκούσας Goodsp. 4,
10 [51]; χ. Tebt. 55, 6 [53];

ἔσημι μοι κεχαρισμένος Tebt.
56, 16 [54]; χαρίζοισθ' Gf.

II 36, 19 [64].

χάριν (praep.): χ.—ἡμῶν Par.

47, 17 [48] (s. vulg.); βαδίσαι

εἰς Τακόνα χ. τῶν ἐκφορίων Oxyrh. 743, 29 [71].
 χάρις τοῖς θεοῖς πολλή Fl. P. I 29, 2 [18]; τ. θεοῖς πολλή χ. Hib. I 79, 6 [13]; θεῶι πλείστη χ. Fl. P. III 530, 6 [19]; ὅπως δῶσιν—χάριν καὶ μορφήν πρὸς τὸν βασιλέα Leid. K, 10 [62]; χάριν σοι ἔχω Lips. 104, 14 [63]; χ. αὐτῷ ἔχομεν ib. 24.
 (χάρτης): -ον Gf. II 38, 5 [66]; ib. 6.
 χαρτία (pl.) Gf. II 38, 5 [66] (suppl., sat. cert.).
 (χειμάζω): χειμασθῶμεν Tebt. 58, 31 [56].
 χῆνα (acc.) Par. 44, 4 [45].
 τὴν χιλίαν δέσμη (= χιλιάδα δεσμῶν) Oxyrh. 742, 13 [70].
 χιλοθήρον (gen.) (signif.?) Gf. II 38, 11 [66].
 (χοῖνιξ): -κας Par. 59, 7 [41].
 τὴν (παρὰ τοῦ βασιλικοῦ) χορηγίαν ('id quod suppediatur') Lille I 26, 7 [31].
 χορηγεῖν Fl. P. III 42 H 7, 5 [5].
 τὸν χορτον Fl. P. II 42b, 3 [9].
 χοῦς (acc.) Fl. P. I 29, 8 [18].
 (χρεῖαν ἔχω τινός 'opus est mihi'): χ. ἔχης Fl. P. III 42 G 9, 7 [10]; [ἔχῃ] Fl. P. II 2, 3, 4 [11]; ἔχων Fl. P. II 2, 4, 5 [12]; ὦν ἂν ἔχῃς [χρεῖαν sat. cert. Fl. P. III 530, 9 [19]; χρεῖαν ἔχομεν Fl. P. II 42b, 2 [9]; χρεῖαν ἔχειν Lille I 15, 2 [17]; χρεῖα ἐστὶ Hib. I 54, 13 [21].
 (χρηματίζω): τὰ παρὰ τῶν θεῶν κατὰ λόγον σοι χρηματίζεται Par. 46, 3 [47]; χρηματίζασθαι τὴν χορηγίαν Lille I 26, 6 [31]; τῶν κ[ε]χρηματισμένων εἰς τὸν νομόν ib. 8.
 χρηματισμούς Par. 49, 15 [38].

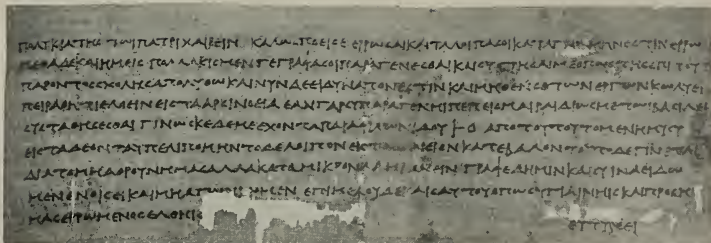
χρη(ματιστοῦ?) Gf. II 38, 24 [66]; -τῶν Fl. P. III 42 H 7, 8 [5].
 χρήσιμον Alex. 4, 5 [33]; Par. 49, 9 [38]; -α τῶν σῶν πραγμάτων Par. 45, 2 [46].
 χρόνος Fl. P. II 40a, 14 [24]; -ον Fl. P. II 13, 19, 3 [8]; ib. 10; ib. 12; Lille I 26, 3 [31]; -ον Lond. 42, 23 [35]; Par. 60, 7 [42]; εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον Tebt. 56, 17 [54].
 (χρῶμαι): 1) 'utor' χρήσασθαι αὐτοῖς ὡς ἀποστάταις Rev. Mél. p. 295 l. 11 [52]; πικρῶς σοι ἐχρήσατο Fl. P. III 42 H 8f, 8 [6]; 2) 'mutuor, mutuum sumo' Fl. P. I 29, 9 [18].
 (χωρίζομαι 'discedo'): ἐπὶ τοῖς χωρισθεῖσι Gf. II 36, 10 [64].
 (χωρῶ): κατὰ λόγον (vel εἶ) χ]ωρεῖ (= γίνεταί) Fl. P. II 2, 4, 2 [12].
 ψευδῆ (sic, n. pl.) Par. 47, 6 [48].
 ψυχὰς Tebt. 56, 11 [54].
 ὧδε (de loco) Gf. II 36, 17 [64].
 ὡς 1) = ὥσπερ 'ut' compar. Fl. P. III 42 H 7, 8 [5]; Fl. P. II 2, 3, 2 [11]; Fl. P. II 2, 4, 2 [12]; Hib. I 79, 5 [13]; Eleph. 13, 1 [25]; Fl. P. III 53n, 3 [27]; Lond. 42, 3 [35]; Vat. A, 3 [36]; Par. 44, 2 [45]; Par. 45, 2 [46]; Par. 46, 4 [47]; Goodsp. 4, 4 [51]; Rev. Mél. p. 295 l. 12 [52]; οὕτως ὡς Oxyrh. 743, 35 [71]; — ὡς c. superl. Fl. P. III 42 H 8f, 16 [6]; Hib. I 54, 16 [21]; 2) = ὅτι: γίνωσκε, ὡς ἔτι — ἐσμέν

Oxyrh. 744, 3 [72]; 3) 'quia' caus. Lond. 42, 22 [35]; 4) 'ut' finale, c. ind. fut. ζητήσας —, ὡς ἔξομεν Tebt. 56, 14 [54]; ὡς ἄν c. coni. aor. Fl. P. I 30, 1, 3 [1] (fin.? an temp.?); 5) ὡς ἄν 'ubi primum' temp.: ὡς ἄν συμμείξωμεν Fl. P. II 2, 4, 8 [12]; ὡς ἄν παραγίνωμαι Hib. I 66, 4 [23]; ὡς ἄν εὐκαιρήσω Par. 46, 18 [47]; v. 4) ὡς fin.; 6) ὡς c. ptc.: ἡνεχυρασμένους — ὡς δώσοντας Tebt. 57, 4 [55]; θεωρήσας με ὡς προσεδρεύοντα Tebt. 58, 25 [56]; συνπροσγενέσθαι αὐτῷ ὡς

ἀνθομολογη(σόμενῳ) Oxyrh. 743, 34 [71]; γράφοντας — ὡς πᾶν προθυμότερον τελεωθησόμενον Amh. II 39 (= Gf. I 30), 18 [57]; — 7) condic. = εἰ Tebt. II 284, 5 [67]. ὥσει δεδίλανται (= δεδείλανται) Tebt. 58, 27 [56]. ὥσπερ Fl. P. III 42 G 9, 5 [10]; ὥσπ[ερ] Fl. P. II 11, 2, 5 [2]. ὥστε c. inf. Hib. I 66, 4 [23]; ὥστ' ἄν τοῦτο σε θέλω γεινώσκειν Oxyrh. 743, 27 [71]; συνκεχώρηκεν, ὥστ' ἄν — καταστοχήσαμεν Tebt. 58, 35 [56]. (ὥφελῶ): ὥφειλήσῃ (sic) Alex. 4, 10 [33].

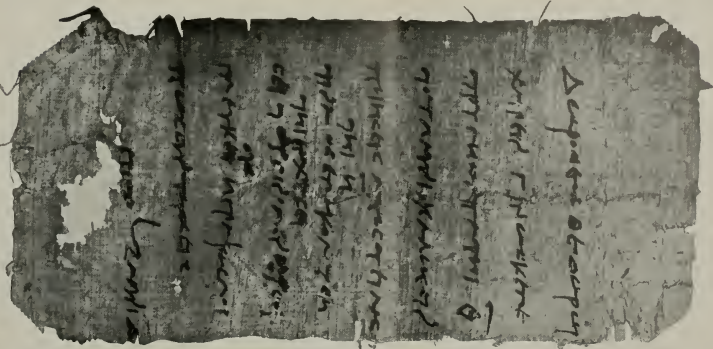
8
-
1
,
1
-
1
,

epistulae Porolmi / ad I Neodorum (= Nr. 27).
(Repetitur ex libro: Mahaffy, The Pinders Petrie pap. P. II.
tab. 16, facta quarta parte minor.)

Epistula Polycratis ad patrem Cleonem (= Nr. 3).

(Repetitur ex libro: Mahaffy, The Flinders Petrie pap. P. II, tab. 2, facta dimidio minor.)

Epistula Dorothei ad Theodorum (= Nr. 22).

(Repetitur ex libro: Mahaffy, The Flinders Petrie pap. P. II, tab. 16, facta quarta parte minor.)

B. G. TEUBNER

IN LEIPZIG UND BERLIN.

Januar 1911.

A. Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zugunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist. Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über die die beigefügte adnotatio critica, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt zurzeit gegen 550 Bände, die bei einmaligem Bezuge statt ca. 1800 Mark geheftet, 2050 Mark gebunden zum Vorzugspreise von ca. 1350 Mark, bzw. 1600 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig in Leinwand gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen seit Anfang 1910.

a) Griechische Schriftsteller.

- Abercii titulus sepulchralis. Ed. W. Lüdtko et Th. Nissen. *M* 1.— 1.30.
- Aelian de nat. anim. ll. XVII, var. hist., epist., fragm. Rec. R. Hercher. 2 voll. *M* 12.20 13.20.
- varia historia. Rec. R. Hercher. *M* 1.50 1.90.
- Aeneae commentarius poliorceticas. Rec. A. Hug. *M* 1.35 1.75.
- * — tacticus. Ed. R. Schöne. [U. d. Pr.]
- Aeschini orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II. min. *M* 2.80 3.30.
- — — Ed. maior (m. Index v. Preuss). *M* 9.20 9.80.
- * — Socratici reliquiae. Ed. H. Krauß. [U. d. Pr.]
- Aeschyl tragoediae. Iter. ed. H. Weil. *M* 2.40 3.—
- Einzelne jede Tragödie (Agamemnon. Choëphorae. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices) *M* —.40 —.70.
- cantica. Dig. O. Schroeder. *M* 2.40 2.80.
- [—] Scholia in Persas. Rec. O. Dahnhardt. *M* 3.60 4.20.
- Aesopicae fabulae. Rec. C. Halm. *M* —.90 1.30.
- Alciphronis Rhetoris epistularum lib. IV. Ed. M. A. Schepers. *M* 3.20 3.60.
- Alexandri Lycopol. c. Manich. Ed. A. Brinkmann. *M* 1.— 1.25.
- Alypius: s. Musici.
- Anmo: s. Maximus.
- Anacreontis carmina. Ed. V. Rose. Ed. II. *M* 1.— 1.40.
- Anaritius: s. Euclid. suppl.
- Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. III. *M* 1.40 1.80.
- Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. *M* 7.50 8.60.
- Anonymi chronographia syntomos e cod. Matrit. No. 121 (nunc 4701). Ed. Ad. Bauer. *M* 2.— 2.40.
- Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi.
- Anthologia Graeca epigr. Palat. c. Plan. Ed. H. Stadtmueller
- Vol. I: Pal. 1. I—VI (Plan. 1. V—VII). *M* 6.— 6.60.
- Vol. II. P. 1: Pal. 1. VII (Plan. 1. III). *M* 8.— 8.60. [P. 2 in Vorb.]
- * Vol. III. P. 1: Pal. 1. IX. (Epp. 1—563. Plan. 1. I) *M* 8.— 8.60. [P. 2 in Vorb.]
- Iyrica s. lyr. Graec. coll. Ed. Th. Bergk. Ed. IV cur. E. Hiller et O. Crusius. *M* 3.— 3.60.
- Antiphontis orationes et fragmenta. Ed. Fr. Blass. Ed. II. *M* 2.10 2.50.
- Antonini, M. Aurel., commentar. ll. XII. Rec. I. Stich. Ed. II. *M* 2.40 2.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Antoninus Liberalis: s. Mythographi.
 Apocalypsis Anastasiae. Ed. R. Homburg. *M.* 1.20 1.60.
 Apollodori bibliotheca: s. Mythographi. Vol. I.
 Apollonius Pergaeus. Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. *M.* 9.— 10.—
 Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Merkel. *M.* 1.50 1.90.
 Appiani hist. Rom. Ed. L. Mendelssohn. 2 voll. [Vol. I. *M.* 4.50 5.— Vol. II. Ed. P. Viereck. Ed. II. *M.* 6.— 6.60.] *M.* 10.50 11.60.
 Archimedis opera omnia. Ed. et Latine vertit I. L. Heiberg. 3 voll. *M.* 18.— 19.80. *Ed. II. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.
 Aristeae ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P. Wendland. *M.* 4.— 4.50.
 Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll. Ed. II. *M.* 4.— 5.—
 Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Pax. *M.* 2.—, 2.50.
 — II: Aves, Lysistrata, Thesmoph., Ranae, Eccles., Plutus. *M.* 2.— 2.50.
 Einzeln jedes Stück *M.* —.60 —.90.
 — cantica. Dig. O. Schroeder. *M.* 2.40 2.80.
 Aristotelis ars rhetorica. Ed. A. Roemer. Ed. II. *M.* 3.60 4.—
 — de arte poetica I. Rec. W. Christ. *M.* —.60 —.90.
 — ethica Nicomachea. Rec. Fr. Susemihl. Ed. II cur. O. Apelt. *M.* 2.40 2.80.
 — magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.20 1.60.
 [— ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitiis I. rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.80 2.20.
 — politica. Post Fr. Susemihlium rec. O. Immisch. *M.* 3.— 3.50.
 — oeconomica. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 1.50 1.90.
 — Πολιτεία Ἀθηναίων. Ed. Fr. Blass. Ed. IV. *M.* 1.80 2.20.
 — Post Fr. Blassium ed. Th. Thalheim. *M.* 1.50 1.90.
 — de animalibus historia. Ed. L. Dittmeyer. *M.* 6.— 6.60.
 — de partib. anim. II. IV. Ed. B. Langkavel. *M.* 2.80 3.20.
 *— de animalium motu. Ed. Fr. Littig. [In Vorb.]
 — physica. Rec. C. Prantl. [z. Zt. vergr. Neuauf. i. Vorb.]
 — de coelo et de generatione et corruptione. Rec. C. Prantl. *M.* 1.80 2.20.
 — quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomica. Rec. C. Prantl. *M.* —.60 —.90.
 Aristotelis quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec., ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. *M.* 3.— 3.40.
 — de animal. II. III. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.20 1.60.
 — parva naturalia. Rec. Guil. Biehl. *M.* 1.80 2.20.
 — metaphysica. Rec. Guil. Christ. Ed. II. *M.* 2.40 2.80.
 — qui fereb. libror. fragmenta. Coll. V. Rose. *M.* 4.50 5.—
 [—] Divisiones quae vulgo dicuntur Aristoteleae. Ed. H. Mutschmann. *M.* 2.80 3.20.
 —: s. a. Musici.
 Arriani Anabasis. Rec. Car. Abicht [z. Zt. vergr.]
 — quae exstant omnia. Ed. A. G. Roos. Vol. I. Anabasis. Ed. maior. Mit 1 Tafel. *M.* 3.60 4.20.
 — Anabasis. Ed. A. G. Roos. Ed. min. *M.* 1.80 2.20.
 — scripta minora. Edd. R. Hercher et A. Eberhard. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.
 Athenaei dipnosophistae II. XV. Rec. G. Kaibel. 3 voll. *M.* 17.10 18.90.
 Autolycei de sphaera quae movetur I., de orbitis et occasibus II. II. Ed. Fr. Hultsch. *M.* 3.60 4.—
 Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius. Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrast. iamb. rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. *M.* 8.40 9.— Rec. O. Crusius. Ed. minor. *M.* 4.— 4.60.
 — Ed. F. G. Schneidewin. *M.* —.60 1.—
 Bacchius: s. Musici.
 Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blass. Ed. III. *M.* 2.40 2.90.
 Batrachomyomachia: s. Hymni Homerici.
 Bio: s. Bucolici.
 Blemyomachia: s. Eudocia Augusta.
 Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquia. Rec. H. L. Ahrens. Ed. II. *M.* —.60 1.—
 Caecilii Calactini fragmenta. Ed. E. Ofenloch. *M.* 6.— 6.60.
 Callistratus: s. Philostratus (min.).
 Callinici de vita S. Hypatii I. Edd. Sem. Philol. Bonn. sodales. *M.* 3.— 3.40.
 Cassianus Bassus: s. Geoponica.
 Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. *M.* —.60 —.90.
 Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I. Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragm. chronol. *M.* 6.80 7.40.
 Claudianus: s. Eudocia Augusta.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Cleomedis de motu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler. *M.* 2.703.20.
Colluthus: s. Tryphiodorus.
Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. *M.* 1.50 2.—
Corpusculum poesis epicae Graecae ludi-bundae. Edd. P. Brandt et C. Wachsmuth. 2 fasc. *M.* 6.— 7.—
***Damascii vita Isidori.** Ed. J. Hardy. [In Vorb.]
Demades: s. Dinarchus.
Demetrii Cydon. de contem. morte or. Ed. H. Deckelmann. *M.* 1.— 1.40.
***Demetrii Τύποι Ἐπιστολικοί et Libanii Ἐπιστολμαῖοι Χαρακτῆρες** ed. V. Weichert. *M.* 2.60 3.20.
Demosthenis orationes. Rec. G. Dindorf. Ed. IV. cur. Fr. Blass. Ed. maior. [Mit adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 2.80 3.20. Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. je *M.* 1.80 2.20. 6 partes. je *M.* —.90 1.20.
 Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De contributione. De symmoris. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis. De foedere Alexandri. *M.* —.90 1.20.
 — I. Pars 2. De corona. De falsa legatione. *M.* —.90 1.20.
 — II. Pars 1. Adversus Leptinem. Contra Midiam. Adversus Androtonem. Adversus Aristocratem. *M.* —.90 1.20.
 — II. Pars 2. Adversus Timocratem. Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II. In Zenothemin. In Apaturium. In Phormionem. In Lacritum. Pro Phormione. In Pantaenotum. In Nausimachum. In Boeotum de nomino. In Boeotum de dote. *M.* —.90 1.20.
 — III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona triararchica. In Callippum. In Nicostratum. In Cononem. In Calliclem. *M.* —.90 1.20.
 — III. Pars 2. In Dionysodorum. In Eubulidem. In Theocrinem. In Neaeram. Oratio funebris. Amatoria. Prooemia. Epistolae. Index historicus. *M.* —.90 1.20.
Didymus de Demosthene. Rec. H. Diels et W. Schubart. *M.* 1.20 1.50.
Dinarchi orationes adlocutis Demadis qui fertur fragmentis ὑπὸ τῆς δωδεκαετίας. Ed. Fr. Blass. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
Diodori bibliotheca hist. Edd. Fr. Vogel et C. Th. Fischer. 6 voll. Voll. I—III. je *M.* 6.— 6.60. Vol. IV. *M.* 6.80 7.40. Vol. V. *M.* 5.— 5.60. [Vol. VI in Vorb.]

Diodori bibliotheca hist. Ed. L. Dindorf. 5 voll. Vol. I u. II. [Vergr.] Vol. III u. IV. je *M.* 3.—. Vol. V. *M.* 3.75.

Diogenis Oenoandensis fragmenta. Ord. et expl. J. William. *M.* 2.40 2.80.

Dionis Cassii Cocceiani historia Romana. Ed. J. Meibner. 5 voll. Vol. I. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 4.80 5.40. [Die weiteren Bände in Vorb.]

— Ed. L. Dindorf. 5 voll. je *M.* 2.70. [Vol. I—III vergr.]

Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. Vol. I. [Vergr.] Vol. II. *M.* 2.70 3.60. [*Neubearbeitung von A. Sonny in Vorb.]

Dionysi Halic. antiquitates Romanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. *M.* 16.— 18.40.

— opuscula. Edd. H. Usener et L. Radermacher. Vol. I. *M.* 6.— 6.60.

— Vol. II. Fasc. I. *M.* 7.—

* — Vol. II. Fasc. II. [In Vorb.]

Diophanti opera omnia c. Gr. comment. Ed. P. Tannery. 2 voll. *M.* 10.— 11.—

Divisiones Aristoteleae, s. Aristoteles.
Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. *M.* 2.70 3.20.

Epicorum Graec. fragmenta. Ed. G. Kinkel. Vol. I. *M.* 3.— 3.50.

Epicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. *M.* 10.— 10.80. Ed. minor. *M.* 6.— 6.60.

Epistulae privatae graecae in pap. aet. Lagid. serv. Ed. St. Witkowski. *M.* 3.20 3.60.

Eratosthenis catasterismi: s. Mythographi III. 1.

***Eroticiscriptores Graeci.** Ed. A. Mewaldt. [In Vorb.]

Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge.

Voll. I—V. Elementa. Ed. et Lat. interpr. ost Heiberg. *M.* 24.60 27.60.

— VI. Data. Ed. H. Menge. *M.* 5.— 5.60.

— VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. *M.* 5.— 5.60. [Forts. in Vorb.]

— — — Supplem.: Anaritii comm. ex interpr. Gher. Crem. ed. M. Curtze. *M.* 6.— 6.60.

—: s. a. Musici.

Eudociae Augustae, Procli Lycii, Claudiani carm. Graec. rell. Acc. Blemyomachiae fragm. Rec. A. Ludwich. *M.* 4.— 4.40.

— violarium. Rec. I. Flach. *M.* 7.50 8.10.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

*Euripidis cantica dig. O. Schroeder. *M.* 4.— 4.40.

— tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. *M.* 7.80 9.30.

Vol. I: Alcestis. Andromacha. Bacchae. Hecuba. Helena. Electra. Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. *M.* 2.40 2.90.

— II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestes. Rhesus. Troades. Phoenixssae. *M.* 2.40 2.90.

— III: Perditarum tragoediarum fragmenta. *M.* 3.— 3.50.

Einzelne jede Tragödie *M.* —.40 —.70.

Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. *M.* 23.60 25.80.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graec. conscr. Rec. A. Eberhard. Vol. I. [Vergr. Forts. erscheint nicht.]

Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afranis. kart. Fasc. 1—10 je *M.* —.50; Fasc. 11—15 je *M.* —.60.

Hierzu unentgeltlich an Lehrer: Index argumentorum et locorum.

Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung den Zweck, dem Primaner das Beste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.

Galenii Pergameni scripta minora. Rec. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. *M.* 7.50 9.20.

— institutiologica. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.20 1.60.

— de victu attenuante l. Ed. C. Kalbfleisch. *M.* 1.40 1.80.

— de temperamentis. Ed. G. Helmreich. *M.* 2.40 2.80.

— de usu partium II. XVII. Rec. G. Helmreich. 2 voll. Vol. I. Libb. I—VIII. Vol. II. Libb. IX—XVII. je *M.* 8.— 8.60.

Gaudentius: s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Rec. H. Beckh. *M.* 10.— 10.80.

Georgii Aepopol. annales. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. II. 11.60 14.—

Georgii Cypri descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. *M.* 3.— 3.50.

Georgii Monachi Chronicon. Ed. C. de Boor. Vol. I. II. *M.* 18.— 19.20.

Heliodori Isthiope. II. X. Ed. I. Bekker. *M.* 2.40 2.90.

Hephaestionis enchiridion. c. comm. vet. ed. M. Consbruch. *M.* 8.— 8.60.

Heracliti quaestiones Homericae. Edd. Societatis Philologiae Bonnensis sodales. *M.* 3.60 4.—

—: s. a. Mythographi.

Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Viereck. *M.* 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. *M.* 1.20 1.60.

Herodoti historiarum II. IX. Ed. H. R. Dietsch. Ed. II cur. H. Kallenberg. 2 voll. [je *M.* 1.35 1.80] *M.* 2.70 3.60.

Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2. *M.* —.80 1.10.

Fasc. II: Lib. 3. 4. *M.* —.80 1.10.

— II: Lib. 5—9. Fasc. I: Lib. 5. 6. *M.* —.60 —.90.

Fasc. II: Lib. 7. *M.* —.45 —.75.

Fasc. III: Lib. 8. 9. *M.* —.60 —.90.

*Herondae mimiambi. Acc. Phoenicis Coronistae, Mattii mimiamb. fragm. Ed. O. Crusius. Ed. IV minor. *M.* 2.40 2.80. Ed. maior. [U. d. Pr.]

Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druckwerke u. Automatentheater, gr. u. dtsch. v. W. Schmidt. Im Anh. Herons Fragm. üb. Wasseruhren, Philons Druckw., Vitruv z. Pneumatik. *M.* 9.— 9.80. Suppl.: D. Gesch. d. Textüberlief. Gr. Wortregister. *M.* 3.— 3.40.

— Vol. II. Fasc. I. Mechanik u. Katoptrik, hrsg. u. übers. von L. Nix u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus Olympiodor, Vitruv, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. Mit 101 Fig. *M.* 8.— 8.80.

— Vol. III. Vermessungslehre u. Dioptra, griech. u. deutsch hrsg. von H. Schöne. *M.* 116 Fig. *M.* 8.— 8.80.

— Vol. IV. Ed. Heiberg. [U. d. Pr.]

Hesiodi carmina. Rec. A. Rzsch. Ed. II. *M.* 1.80 2.30.

Hesychii Milesii qui fertur de viris ill. I. Rec. I. Flach. *M.* —.80 1.10.

Hieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. *M.* 1.20 1.60.

Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm. Rec. C. Manitius. *M.* 4.— 4.60.

Hippocratis opera. 7 voll. Rec. H. Kuehlewien et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp.). *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 5.— 5.50. [Fortsetz. noch unbestimmt.]

Historici Graeci minores. Ed. L. Dindorf. 2 voll. [z. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Homeri carmina. Ed. Guil. Dindorf. Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb. *M.* 2.—.] Pars I: Il. 1—12. Pars II: Il. 13—24. Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20. [In 1 Band geb. *M.* 2.—.] Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24. — Rec. A. Ludwich. 2 voll. Ed. min. [je *M.* —.75 1.10.] *M.* 1.50 2.20.
- Hymni Homerici acc. epigrammatis et Batrachomyomachia. Rec. A. Baummeister. *M.* —.75 1.10.
- Hyperidis orationes. Ed. Fr. Blaß. Ed. III. [Vergr. Neubearb. v. Jensen in Vorb.]
- Iamblichi protrepticus. Ed. H. Pistelli. *M.* 1.80 2.20. — de communi math. scientia I. Ed. N. Festa. *M.* 1.80 2.20. — in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed. H. Pistelli. *M.* 2.40 2.80. * — vita Pythagorae. Ed. L. Deubner. [In Vorb.]
- Ignatius Diaconus: s. Babrius u. Nicephorus.
- Inc. auct. Byzant. de re milit. I. Rec. R. Vari. *M.* 2.40 2.80.
- Inscriptiones Graecae ad illustrandas dialectos selectae. Ed. F. Solmsen. * Ed. III. *M.* 1.60 2.—
- * — Latinae Graecae bilingues. Ed. F. Zilken. [In Vorb.]
- Ioannes Philoponus: s. Philoponus.
- Iosephi opera. Rec. S. Q. Naber. 6 voll. *M.* 26.— 29.—
- Isaël orationes. Ed. C. Scheibe. *M.* 1.20 1.60. — Ed. Th. Thalheim. *M.* 2.40 2.80.
- Isocratis orationes. Rec. H. Benseler. Ed. II cur. Fr. Blass. 2 voll. *M.* 4.— 4.80.
- * Iulian imp. quae supers. omnia. Rec. C. F. Hertlein. 2 voll. [Vergr. Neubearbeit. von Fr. Cumont u. J. Bidez in Vorb.]
- Iustiniani imp. novellae. Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. *M.* 10.50 11.60. — — Appendix (I). *M.* —.60 I.— — — Appendix (II). De dioecesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. *M.* 1.20 1.60.
- Leonis dlatyposis: s. Georgius Cyprinus.
- * Libanii opera. Rec. R. Foerster. Vol. I—V. *M.* 55.— 59.40. Vol. VI. [Unter d. Presse.] — *Ἐπιστολῶν Χαράκις*; s. Demetrius.
- Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. [6 part. je *M.* 1.05 1.40.] 3 voll. *M.* 6.30 7.80. — Ed. N. Nilén. Vol. I. Fasc. I. Hb. I—XIV. *M.* 2.80 3.20. Fasc. II. [U. d. Pr.]
- Luciani opera Prolegg. *M.* 1.— 1.25. [—] Scholia in Lucianum. Ed. H. Rabe. *M.* 6.— 6.60.
- Lycophronis Alexandra. Rec. G. Kinkel. *M.* 1.80 2.20.
- Lycurgi or. in Leocratem. Ed. Fr. Blass. Ed. maior. *M.* —.90 1.30. Ed. minor. *M.* —.60 —.90.
- Lydi I. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II. *M.* 6.— 6.60. — de mensibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.20 5.80. — de magistratibus I. Ed. R. Wünsch. *M.* 5.— 5.60.
- Lysiae orationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. *M.* 3.— 3.60. Ed. minor. *M.* 1.20 1.60.
- Marci Diaconi vita Porphyrii, episcopi Gazensis. Edd. soc. philol. Bonn. sodales. *M.* 2.40 2.80.
- Maximii et Ammonis carminum de actionum auspiciis rell. Acc. anecdota astrologica. Rec. A. Ludwich. *M.* 1.80 2.20.
- * Maximii Tyrii philosophumena. Ed. H. Hobein. *M.* 12.— 12.60.
- Menandra. Ed. A. Körte. Ed. maior *M.* 3.— 3.40. Ed. minor *M.* 2.— 2.40.
- Metrici scriptores Graeci. Ed. R. Westphal. Vol. I: Hephæstion. *M.* 2.70 3.20.
- Metrolologicorum scriptorum reliquia. Ed. F. Hultsch. 2 voll. Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20. [Vol. II: Scriptores Romani *M.* 2.40 2.80.] *M.* 5.10 6.—
- Moschus: s. Bucolici.
- Musici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudenius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. *M.* 9.— 9.80. — — Supplementum: Melodiarum rell. *M.* 1.20 1.60.
- Musonii Rufi reliquiae. Ed. O. Hense. *M.* 3.20 3.80.
- Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori bibliotheca, Pediastrum lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. *M.* 3.60 4.20. — Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. *περί ἐρωτικῶν παθήματων*, ed. P. Sokolowski. Antonini Liberalis *μεταμορφώσεων συναγωγῇ*, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. *M.* 2.40 2.80.
- Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis catarisml. Ed. Olivieri. *M.* 1.20 1.60. — Vol. III. Fasc. II: Palaephati *περί ἀπίστων*, Heracliti lib. *περί ἀπίστων*, Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. *M.* 2.80 3.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Naturalium rerum scriptores Graeci minores. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. *M.* 2.70 3.10.

Nicephori archiepiscopi opusce. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Ignatii Diaconi vita Nicephori. *M.* 3.30 3.70.

— Blemmydae curr. vitae et carmina. Ed. A. Heisenberg. *M.* 4.— 4.40

Nicomachi Geraseni introductionis arithm. II. II. Rec. R. Hoche. *M.* 1.80 2.20.

—: s. a. Musici.

Nonni Dionysiacorum II. XLVIII. Rec. A. Koechly. Voll. I u. II je *M.* 6.— 6.50.

— Rec. A. Ludwig. Vol. I.

Libri I—XXIV. *M.* 6.— 6.60. Vol. II. *M.* 6.60 7.20.

— paraphrasis s. evangelii Ioannei. Ed. A. Scheindler. *M.* 4.50 5.—

***Olympiodorus in Platonis Phaedonem.** Ed. W. Norvin. [In Vorb.]

Palaephatus: s. Mythographi.

Parthenius: s. Mythographi.

Patrum Nicaenorum nomina Graece, Latine, Syriace, Coptice, Arabice, Armeniace. Ed. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.

Pausaniae Graeciae descriptio. Rec. Fr. Spiro. Voll. I—III. *M.* 7.60 9.—

Pediasimus: s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica. Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. *M.* 11.— 12.60.

— de musica II. Ed. I. Kempe. *M.* 1.50 2.—

— π. οἰκονομίας lib. Ed. Chr. Jensen. *M.* 2.40 2.80.

— π. τοῦ κατ' Ὀμηρον ἀγαθοῦ βασιλέως lib. Ed. Al. Olivieri. *M.* 2.40 2.80.

Philoponi de opificio mundi II. Rec. W. Reichardt. *M.* 4.— 4.60.

— de aeternitate mundi c. Proclum. Ed. H. Rabe. *M.* 10.— 10.80.

Philostrati (mai.) opera. Ed. C. L. Kayser. 2 voll. [z. Zt. vergr.]

— imagines. Rec. O. Benndorf et C. Schenkl. *M.* 2.80 3.20.

Philostrati (min.) imagines et Callistrati descriptiones. Rec. C. Schenkl et Aem. Reisch. *M.* 2.40 2.80.

***Phrynichus.** Ed. H. v. Borries. [U. d. Pr.]

Physiognomonici scriptores Graeci et Latini. Rec. R. Foerster. 2 voll.

Vol. I. II. *M.* 14.— 15.20.

Phoenix Coloph.: s. Herondas.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. *M.* 1.80 2.20.

— ed O. Schroeder. *M.* 2.40 2.80.

[—] **Scholia vetera in Pindari carmina.** 2 voll. Vol. I. Scholia in Olympionicas.

Rec. A. B. Drachmann. *M.* 8.— 8.60.

***Vol. II. Scholia in Pythionicas.** Rec. A. B. Drachmann. *M.* 6.— 6.60.

Platonis dialogi secundum Thrasyli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermannii et M. Wohlrab. 6 voll. *M.* 14.— 17.50. [Voll. I. III. IV. V. VI. je *M.* 2.40 3.— Vol. II. *M.* 2.— 2.50.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. *M.* —.70 1.—

— 2. Cratylus. Theaetetus. *M.* 1.— 1.40.

— 3. Sophista. Politicus. *M.* 1.— 1.40.

— 4. Parmenides. Philebus. *M.* —.90 1.30.

— 5. Convivium. Phaedrus. *M.* —.70 1.—

— 6. Alcibiades I et II. Hipparchus

Erastae. Theages. *M.* —.70 1.—

— 7. Charmides. Laches. Lysis. *M.* —.70 1.—

— 8. Euthydemus. Protagoras. *M.* —.70 1.—

— 9. Gorgias. Meno. *M.* 1.— 1.40.

— 10. Hippias I et II. Io. Menexenus. Clitophon. *M.* —.70 1.—

— 11. Rei publicae libri decem. *M.* 1.80 2.20.

— 12. Timaeus. Critias. Minos. *M.* 1.— 1.40.

— 13. Legum libri XII. Epinomis. *M.* 2.40 3.—

— 14. Platonis quae feruntur epistolae XVIII. Acc. definitiones et septem dialogi spurii. *M.* 1.20 1.60.

— 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia, Timaei glossar., indices. *M.* 2.— 2.40.

Inhalt von Nr. 1—3 = Vol. I.

— 4—6 = Vol. II.

— 7—10 = Vol. III.

— 11. 12 = Vol. IV.

— 13 = Vol. V.

— 14. 15 = Vol. VI.

Plotini Enneades praem. Porphyrii de vita Plotini deque ordine librorum eius libello.

Ed. R. Volkmann. 2 voll. *M.* 9.— 10.20.

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintenis. 5 voll. Ed. II. *M.* 13.60 16.10. [Vol. I. *M.* 2.80 3.30. Vol. II. *M.* 3.40 4.—. Voll. III—IV. je *M.* 2.50 3.—. Vol. V. *M.* 2.40 2.80.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. *M.* 1.50 1.90.

— 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. *M.* 1.50 1.90.

— 3. Timoleon et Aemilius Paulus, Pelopidas et Marcellus. *M.* 1.20 1.60.

— 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flaminius, Pyrrhus et Marius. *M.* 1.40 1.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Plutarchi vitae parallelae.

Nr. 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. *M.* 1.20 1.60.

— 6. Nicias et Crassus, Sertorius et Eumenes. *M.* 1.— 1.40.

— 7. Agesilaus et Pompeius. *M.* 1.— 1.40.

— 8. Alexander et Caesar. *M.* 1.— 1.40.

— 9. Phocion et Cato minor. *M.* —.80 1.10.

— 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. *M.* —.80 1.10.

— 11. Demosthenes et Cicero. *M.* —.80 1.10.

— 12. Demetrius et Antonius. *M.* —.80 1.10.

— 13. Dio et Brutus. *M.* 1.20 1.60.

— 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. *M.* 1.40 1.80.

Inhalt von Nr. 1. 2 = Vol. I.

— 3—5 = Vol. II.

— 6—8 = Vol. III.

— 9—12 = Vol. IV.

— 13. 14 = Vol. V.

* — — — Edd. Cl. Lindskog, J. Mewaldt et K. Ziegler. 3 Bde. [In Vorb.]

— moralla. Rec. G. N. Bernardakis 7 voll. je *M.* 5.— 5.60.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. *M.* 1.— 1.40.

Polyaeni strategematicon II. VIII. Rec. E. Woelfflin. Ed. II cur. J. Melber. *M.* 7.50 8.—

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. 5 voll. *M.* 20.60 23.60.

Polystrati Eple. *π. ἀλόγου καταγραφῆσεως.* Ed. C. Wilke. *M.* 1.20 1.60.

Porphyrii opuscul. sel. Rec. A. Nauck. Ed. II. *M.* 3.— 3.50.

— sententia ad intelligibilia ducentes. Ed. B. Mommert. *M.* 1.40 1.80.

— : s. a. Plotinus.

Procli Lycii carmina: s. Eudocia Augusta.

Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentarii. Rec. G. Friedlein. *M.* 6.75 7.30.

— in Platonis rem publicam commentarii. Ed. G. Kroll. 2 voll. Vol. I. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. *M.* 8.— 8.60.

— in Platonis Timaeum commentaria. Ed. E. Diehl. Vol. I—III. *M.* 30.— 32.20.

— in Platonis Cratylum commentaria. Ed. G. Pasquali. *M.* 3.— 3.40.

— hypotyposis astronomicarum positionum. Ed. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.

Procopii Caesariensis opera omnia. Rec. I. Haury. Voll. I. II. je *M.* 12.— 12.80. Vol. III 1. *M.* 3.60 4.—

Prophetarum vitae fabulosae. Edd. H. Gelzer et Th. Schermann. *M.* 5.60 6.—

Ptolemaei opera. Ed. I. L. Heiberg. Vol. I. Syntaxis. P. I. libri I—VI. *M.* 8.— 8.60. P. II. libri VII—XIII. *M.* 12.— 12.60. Vol. II. Op. astron. min. *M.* 9.— 9.60.

Quinti Smyrnaei Posthomericon II. XIV. Rec. A. Zimmermann. *M.* 3.60 4.20.

Repertorium griech. Wörterverzeichnisse u. Speziallexika v. H. Schöne. *M.* —.80 1.—

Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. *M.* 4.20 4.80. [Voll. II u. III vergl. Neubearb. in Vorb.]

Scriptores erotici. s. Erotici scriptores.

— metrici, siehe: Metrici scriptores.

— metrologici, siehe: Metrologici scriptores.

— originum Constantinopolit. Rec. Th. Preger. 2 fasc. *M.* 10.— 11.20.

— physiognomonici, siehe: Physiognomonici scriptores.

— sacri et profani.

Fasc. I: s. Philoponus.

Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm.

Fasc. III: s. Zacharias Rhetor.

* Fasc. IV: s. Stephanus von Taron.

Fasc. V: E. Gerland, Quellen z. Gesch. d. Erzbist. Patras. *M.* 6.— 6.60.

Sereni Antiochenensis opuscula. Ed. I. L. Heiberg. *M.* 5.— 5.50.

* Sexti Empirici opera. Ed. H. Mutschmann. 3 voll. Vol. I. [U. d. Pr.]

Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel. *M.* 1.80 2.20.

Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Dindorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. *M.* 1.65 2.20. Ed. minor. *M.* 1.35 1.80.

Einzeln jede Tragödie (Ajax. Antigone. Electra. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Philoctetes. Trachiniae) *M.* —.30 —.60.

Sophoclis cantica. Dig. O. Schroeder. *M.* 1.40 1.80.

[—] Scholia in S. tragoedias vetera. Ed. P. N. Papageorgios. *M.* 4.80 5.40.

Stephanus von Taron. Edd. H. Gelzer et A. Burkhardt. *M.* 5.60 6.—

Stobaei florilegium. Rec. A. Meineke. 4 voll. [vergr.]

— eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll. [z. Zt. vergr.]

Strabonis geographica. Rec. A. Meineke. 3 voll. *M.* 10.80 12.60

* Synkellos. Ed. W. Reichardt. [U. d. Pr.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Syriani in Hermogenem comm. Ed. H. Rabe. 2 voll. *M.* 3.20 4.10.
- Testamentum Novum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V. *M.* 2.25 2.75.
- Themistii paraphrases Aristotelis II. Ed. L. Spengel. 2 voll. *M.* 9.— 10.20.
- Theocritus: s. Bucolici.
- Theodoreti Graec. affect. curatio. Rec. H. Raeder. *M.* 6.— 6.60.
- Theodori Prodromi catomymachia. Ed. B. Hercher. *M.* —.50 —.75.
- Theonis Smyrnaei expositio rer. mathematic. ad leg. Platonem util. Rec. E. Hiller. *M.* 3.— 3.50.
- Theophrasti Eresii opera. Rec. F. Wimmer. 3 voll. [Vol. I. II. vergr.] Vol. III. *M.* 2.40.
- π. λ έξ έως libri fragmenta. Coll. A. Mayer. *M.* 5.— 5.40.
- Theophylacti Simocattae historiae. Ed. K. de Boor. *M.* 6.— 6.60.
- Thucydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll.
- [je *M.* 2.40 3.—] *M.* 4.80 6.— Ed. minor 2 voll. [je *M.* 1.20 1.80] *M.* 2.40 3.60.
- Tryphiodori et Colluthi carmm. Ed. G. Weinberger. *M.* 1.40 1.80.
- Xenophontis expeditio Cyri. Rec. W. Gemoll. Ed. maior. *M.* 2.40 3.—. Ed. minor. *M.* —.80 1.10.
- historia Graeca. Rec. O. Keller. Ed. minor. *M.* —.90 1.30.
- — Rec. L. Dindorf. *M.* —.90.
- institutio Cyri. Rec. A. Hug. Ed. maior. *M.* 1.50 2.—. Ed. minor. *M.* —.90 1.30.
- commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. maior. *M.* 1.— 1.40. Ed. minor. *M.* —.45 —.75.
- scripta minora. Rec. L. Dindorf. 2 fasc. *M.* 1.40 2.10.
- P I: Oeconomicus, Symposion, Hiero, Agesilaus, Apologia. Ed. Th. Thalheim. *M.* 1.40 1.80.
- Zacharias Rhetor, Kirchengeschichte. Deutsch hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. *M.* 10.— 10.80.
- Zonarae epitome historiarum. Ed. L. Dindorf. 6 voll. *M.* 27.20 30.80.

b) Lateinische Schriftsteller.

- [Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiora. Rec. O. Keller. Vol. I/II. *M.* 21.— 22.60.
- Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. [z. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.]
- Ampellus, ed. Woelfflin, siehe: Florus.
- Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Rose. Ed. II. *M.* 1.— 1.25.
- Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.
- Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasc. Ed. II. *M.* 8.80 10.—
- II: Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 3 fasc. Fasc. I. *M.* 4.— 4.60. Fasc. II. *M.* 5.20 5.80. [Fasc. III. Ed. Lommatsch in Vorb.]
- Suppl. s. Damasus.
- Anthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. *M.* —.60 —.90.
- Apulei opera. Vol. I. Metamorphoses. Ed. R. Helm. *M.* 3.— 3.40. Vol. II. Fasc. I. Apologia. Rec. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. II. Fasc. II. Florida. Ed. R. Helm. *M.* 2.40 2.80. Vol. III. De philosophia II. Ed. P. Thomas. *M.* 4.— 4.40.
- apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. *M.* 4.— 4.50.
- Augustini de civ. dei II. XXII. Rec. B. Dombart. Ed. III. 2 voll. Vol. I. Lib. I—XIII. *M.* 5.— 5.60. Vol. II. Lib. XIV—XXII. *M.* 4.20 4.80.
- Augustini confessionum II. XIII. Rec. P. Knöhl. *M.* 2.70 3.20.
- Anularia sive Querolus comoedia. Ed. R. Peiper. *M.* 1.50 2.—
- Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. Adi. est tabula. *M.* 8.— 8.60.
- *Aurelius Victor, S. Ed. F. Pichlmayer. [U. d. Pr.]
- Avieni Aratea. Ed. A. Breysig. *M.* 1.— 1.40.
- Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. *M.* 1.60 2.—
- Boetii de instit. arithmetica II. II, de instit. musica II. V. Ed. G. Friedlein. *M.* 5.10 5.60.
- commentarii in I. Aristotelis περὶ ἐμπειρίας. Rec. C. Meiser. 2 partes. *M.* 8.70 9.70.
- Caesaris comment. cum A. Hirti aliorumque supplementis. Rec. B. Kübler. 3 voll.
- Vol. I: de bello Gallico. Ed. min. *M.* —.75 1.10. Ed. mai. *M.* 1.40 1.80.
- II: de bello civili. Ed. min. *M.* —.60 —.90. Ed. mai. *M.* 1.— 1.40.
- III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. *M.* —.70 1.—. Ed. mai. *M.* 1.10 1.50.
- III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. *M.* 1.50 1.90.
- — Rec. B. Dinter. Ausg. in 1 Bd. (ohne d. krit. praefatio). *M.* 1.50 2.10.
- de bello Gallico. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.75 1.10.
- de bello civili. Ed. minor. Ed. II. *M.* —.60 —.90.
- Calpurni Flacci declamationes. Ed. G. Lehnert. *M.* 1.40 1.80.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

*Cassiodori institutiones divinarum et saecularium artium. Ed. Ph. Stettner. [In Vorb.]

Cassii Felicis de medicina I. Ed. V. Rose. *M.* 3.— 3.40.

Catonis de agri cultura I. Rec. H. Keil. *M.* 1.— 1.40.

Catulli carmina. Recens. L. Mueller. *M.* —.45 —.75.

—, Tibulli, Propertii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 3.— 3.60.

Celsi de medicina II. Ed. C. Daremberg. *M.* 3.— 3.50.

Censorini de die natali I. Rec. Fr. Huitsch. *M.* 1.20 1.60.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 4 partes. 10 voll. *M.* 26.20 30.60.

Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. Vol. I. *M.* 1.60 2.— Vol. II. *M.* 2.40 2.80.

— II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. je *M.* 2.40 2.80.

— III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. *M.* 3.60 4.20. Vol. II. *M.* 4.20 4.80.] *M.* 7.80 9.—

— IV: Scripta philosophica. ed. Müller. 3 voll. je *M.* 2.40 2.80.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Rhetorica ad. Herennium, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.

— 2. De inventione, ed. Friedrich. *M.* —.80 1.10.

— 3. De oratore, ed. Friedrich. *M.* 1.10 1.50.

— 4. Brutus, ed. Friedrich. *M.* —.70 1.—

— 5. Orator, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.

— 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. *M.* —.50 —.75.

— 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 8. Divinatio in Q. Caecilius, actio in C. Verrem I, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I—III, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 9b. — II. IV. V, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fontelo, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manlia), ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

Nr. 11. Orationes pro A. Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. *M.* —.80 1.10.

— 12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae, de domo sua, de haruspicio responso, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinius, pro M. Caelio, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio, pro Rabirio Postumo, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

— 18. Orationes in M. Antonium Philippi IV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 19. Epist. ad fam. I. I—IV, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 20. Epist. ad fam. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 21. Epist. ad fam. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 22. Epist. ad fam. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* —.90 1.30.

— 23. Epistulae ad Quintum fratrem, Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.

— 24. Epist. ad Att. I. I—IV, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 25. Epist. ad Att. I. V—VIII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 26. Epist. ad Att. I. IX—XII, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 27. Epist. ad Att. I. XIII—XVI, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 28. Epist. ad Brutum et epist. ad Octavium, ed. Müller. *M.* —.60 —.90.

— 29. Academica, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

— 30. De finibus, ed. Müller. *M.* 1.— 1.40.

— 31. Tusculanae disputationes, ed. Müller. *M.* —.80 1.10.

— 32. De natura deorum, ed. Müller. *M.* —.70 1.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich.

- Nr. 33. De divinatione, de fato, ed Müller. *M.* —.70 1.—
 — 34. De re publica, ed. Müller *M.* —.70 1.—
 — 35. De legibus, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 36. De officiis, ed. Müller. *M.* —.70 1.—
 — 37. Cato Maior de senectute, Laelius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller. *M.* —.50 —.75.

Inhalt von

- Nr. 1. 2 = Pars I, vol. I.
 — 3—6 = Pars I, vol. II.
 — 7—9 = Pars II, vol. I.
 — 10—14 = Pars II, vol. II.
 — 15—18 = Pars II, vol. III.
 — 19—23 = Pars III, vol. I.
 — 24—28 = Pars III, vol. II.
 — 29—31 = Pars IV, vol. I.
 — 32—35 = Pars IV, vol. II.
 — 36. 37 u. Fragm. = Pars IV, vol. III.

— orationes selectae XXI. Rec. C. F. W. Müller. 2 partes. *M.* 1.70 2.30.

Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena. *M.* —.80 1.10.

— II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I. II. XIV. *M.* —.90 1.20.

— orationes selectae XIX. Edd., indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. *M.* 2.— 2.50.

Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem II. IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philippicae I. II, divinatio in Caeciliam.

— epistolae. Rec. A. S. Wesenberg. 2 voll. [je *M.* 3.— 3.60.] *M.* 6.— 7.20.

— epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. *M.* 1.— 1.40. P. II. *M.* 1.50 2.—] *M.* 2.50 3.40.

— de virtut. I. fr. Ed. H. Knoellinger. *M.* 2.— 2.40.

[—] Scholia in Ciceronis orationis Bobiensia ed. P. Hildebrandt. *M.* 8.— 8.60. Claudianicarm. Rec. J. Koch. *M.* 3.60 4.20. Claudii Hermeri mulomedicina Chironis. Ed. E. Oder. *M.* 12.— 12.80.

Commodiani carmina. Rec. E. Ludwig. 2 partt. *M.* 2.70 3.50.

[Constantinus.] Inc. auct. de C. Magno eiusque matre Helena libellus. Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.

Cornelius Nepos: s. Nepos.

Curtii Rufi hist. Alexandri Magni. Iterum rec. E. Hedicke. Ed. maior *M.* 3.60 4.20. Ed. minor *M.* 1.20 1.60.

— Rec. Th. Vogel. [vergr.]

Damasi eplgrammata. Acc. Pseudodamasiana. Rec. M. Ihm. Adi. est tabula *M.* 2.40 2.80.

Dictys Cretensis ephem. belli Troiani II. VI. Rec. F. Meister. [z. Zt. vergr. Neubearb. in Vorb.]

Donati comm. Terentii. Acc. Eugraphi commentum et scholia Bembina. Ed. P. Wessner. I. *M.* 10 — 10.80. Vol. II. *M.* 12.— 12.80. *Vol. III, 1. *M.* 8.— 8.50. — Interpretat. Vergil. Ed. H. Georgii. 2 voll. *M.* 24.— 26.—

Dracontii carm. min. Ed. Fr. de Duhn. *M.* 1.20 1.60.

*Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. III. *M.* 1.— 1.20.

Eugraphius: s. Donatus.

Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Ruehl. *M.* —.45 —.75.

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. *M.* 1.40 1.80.

Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. *M.* 4.— 4.50. Fasc. II. [U. d. Pr.]

— de errore profan. relig. Ed. K. Ziegler. *M.* 3.20 3.60.

Flori, L., Annaei, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergilio. Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.

*Florilegium Latinum. Heft 1: Drama. Heft 2: Kleine Erzählungen. [U. d. Pr.]

Frontini strategematon II. IV. Ed. G. Gundermann. *M.* 1.50 1.90.

*Frontonis epistulae ad M. Caesarem ed. E. Hauler. [U. d. Pr.]

Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. *M.* 4.— 4.50.

Gal institutionum commentt. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke. Ed. II cur. E. Seckel et B. Kübler. *M.* 2.80 3.20.

Gelli noctium Attic. II. XX. Rec. C. Hosius. 2 voll. *M.* 6.80 8.—

Gemini elementa astronomiae. Rec. C. Manitius. *M.* 8.— 8.60.

Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Brey-sig. Ed. II. Acc. Epigramm. *M.* 2 — 2.40.

Grammaticae Romanae fragm. Coll. rec. H. Funaioli. Vol. I. *M.* 12.— 12.60.

Grani Liciniani quae supersunt. Rec. M. Flemisch. *M.* 1.— 1.30.

Hieronymi de vir. illustr. I. Acc. Gennadi catalogus viror. illustr. Rec. G. Herding. *M.* 2.40 2.80.

Historia Apollonii, regis Tyri. Rec. A. Riese. Ed. II. *M.* 1.40 1.80.

Historicorum Roman. fragmenta. Ed. H. Peter. *M.* 4.50 5.—

Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller. Ed. maior [vergr.] Ed. minor [vergr.]

— Rec. F. Vollmer. Ed. maior. *M.* 2.— 2.40. Ed. minor. *M.* 1.— 1.40.

*[—] Horazens Versmaße. Von O. Schroeder. [U. d. Pr.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Hygini grammatici l. de munit. castr.** Rec. G. Gemoll. *M.* —.75 1.10.
- ***Imperatorum romanorum acta.** P. I. Inde ab Augusto usque ad Hadriani mortem. Coll. O. Haberleitner. [Unter d. Presse.]
- Incerti auctoris de Constantino Magno eiusque matre Helena libellus prim.** Ed. E. Heydenreich. *M.* —.60 —.90.
- ***Inscriptiones Latinae Graecae bilingues.** Ed. F. Zilken. [In Vorb.]
- ***— Latinae Caesaris morte antiquiores.** Ed. K. Witte. [In Vorb.]
- Iurisprudentiae antelustinianae quae supersunt.** In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V. *M.* 6.75 7.40.
- ***— — Ed. VI auct. et emend. edd. E. Seckel et B. Kübler.** 2 voll. Vol. I. *M.* 4.40 5.— [Vol. II in Vorb.]
- Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke. *M.* —.75 1.—
- Iurisprudentiae antehadrianae quae supersunt.** Ed. F. P. Bremer. Pars I. *M.* 5.— 5.60. Pars II. Sectio I. *M.* 8.— 8.60. II. *M.* 8.— 8.80.
- Iustiniani institutiones.** Ed. Ph. Ed. Huschke. *M.* 1.— 1.40.
- Iustini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Ruehl.** Acc. prologi in Pompeium Trogius ab A. de Gutschmid rec. *M.* 1.60 2.20.
- Iuvenalis satirarum II.** Rec. C. F. Hermann. *M.* —.60 —.90.
- Iuvenci II. evangelicorum IV.** Rec. C. Marold. *M.* 1.80 2.20.
- Lactantius Placidus: s. Statius.** Vol. III.
- Livi ab urbe condita libri.** Rec. G. Weissenborn et M. Müller. 6 partes. *M.* 8.10 11.10. Pars I—III. Ed. II c. M. Müller je *M.* 1.20 1.70. Pars IV. Ed. II c. M. Müller. Pars V—VI je *M.* 1.50 2.—
- Pars I—V auch in einzelnen Heften:
- Pars I fasc. I: Lib. 1—3. *M.* —.70 1.10.
- I fasc. II: Lib. 4—6. *M.* —.70 1.10.
- II fasc. I: Lib. 7—10. *M.* —.70 1.10.
- II fasc. II: Lib. 21—23. *M.* —.70 1.10.
- III fasc. I: Lib. 24—26. *M.* —.70 1.10.
- III fasc. II: Lib. 27—30. *M.* —.70 1.10.
- IV fasc. I: Lib. 31—35. *M.* —.85 1.25.
- IV fasc. II: Lib. 36—38. *M.* —.85 1.25.
- V fasc. I: Lib. 39—40. *M.* —.85 1.25.
- Ed. II ed. G. Heraeus. *M.* —.85 1.25.
- Pars V fasc. II: Lib. 41—140. *M.* —.85 1.25.
- ***— VI: Fragmenta et index.** [In Vorb.]
- ***— perlochaë, fragmenta Oxyrhynchii reperta et Iulii Obsequentis prodigiorum liber.** Ed. O. Rossbach. *M.* 2.80 3.20.
- Lucani de bello civ. II. X. It.** Ed. C. Hostius. *M.* 4.40 5.—
- [Lucanus.] **Adnotationes super Lucanum.** Ed. J. Endt. *M.* 8.— 8.60.
- Lucreti Cari de rerum natura II. VI.** Ed. A. Brieger. Ed. II. *M.* 2.10 2.50.
- Appendix einzeln *M.* —.30.
- Macrobius.** Rec. F. Eyssenhardt. Ed. II. *M.* 8.— 8.60.
- Marcelli de medicamentis.** Ed. G. Helmreich. *M.* 3.60 4.20.
- Martialis epigrammaton II.** Rec. W. Gilbert. *M.* 2.70 3.20.
- ***Martianus Capella.** Ed. A. Dick. [In Vorb.]
- Melae, Pomponii, de chorographia libri.** Ed. C. Frick. *M.* 1.20 1.60.
- Metrologorum scriptorum reliquiae.** Ed. F. Hultsch. Vol. II: Scriptores Romani. *M.* 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores Graeci. *M.* 2.70 3.20.] 2 voll. *M.* 5.10 6.—
- Minucii Felici Octavii.** Rec. Herm. Boenig. *M.* 1.60 2.—
- Mulomedicina Chironis: s. Claudius.**
- Nepotis vitae.** Ed. C. Halm. Ed. II cur. A. Fleckeisen *M.* —.30 —.60.
- m. Schulwörterbuch v. H. Haacke-Stange. 15. Auflage. *M.* 1.75.
- Nonii Marcelli de compendiosa doctrina libb. XX.** Ed. W. M. Lindsay. Vol. I—III: lib. I—XX et ind. *M.* 17.20 19.—
- Orosii hist. adv. paganos II. VII.** Rec. C. Zangemeister. *M.* 4.— 4.50.
- Ovidius Naso.** Rec. R. Merkel. 3 tomi. *M.* 2.90 4.10.
- Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae. Medicamina faciei femineae. Ars amatoria. Remedia amoris. Ed. II cur. R. Ehwald. *M.* 1.— 1.40.
- Tom. II: Metamorphoses. Ed. II. *M.* —.90 1.30.
- Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri. Fasti. Ed. II. *M.* 1.— 1.40.
- tristium II. V. Ed. R. Merkel. *M.* —.45 —.75.
- fastorum II. VI. Ed. R. Merkel. *M.* —.60 —.90.
- metamorphoseon delectus Siebellianus. Ed. Fr. Polle. Mit Index. *M.* —.70 1.—
- Palladii opus agriculturae.** Rec. J. C. Schmitt. *M.* 5.20 5.60.
- ***Panegyrici Latini XII.** Rec. Aem. Baehrens. Ed. II. ca. *M.* 3.60 4.20. [U. d. Pr.]
- Patrum Nicaenorum nomina Graece, Latine, Syriace, Coptice, Arabice, Armeniace.** Ed. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, O. Cuntz. *M.* 6.— 6.60.
- Pelagonii ars veterinaria.** Ed. M. Ihm. *M.* 2.40 2.80.
- Persii satirarum I.** Rec. C. Hermann. *M.* —.30 —.60.
- Phaedri fabulae Aesopiae.** Rec. L. Mueller. *M.* —.30 —.60.
- mit Schulwörterbuch von A. Schaubach. 3. Aufl. *M.* —.90 1.30.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Physlognomonice scriptores Graeci et Latini.** Rec. R. Foerster. 2 voll. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. *M.* 6.—6.60.] *M.* 14.—15.20.
- Plauti comediae.** Rec. F. Goetz et Fr. Schoell. 7 fasc. *M.* 10.50 14.—
- Fasc. I. Amphitruo, Asinaria, Aulularia Praec. de Plauti vita ac poesi testimon. vet. *M.* 1.50 2.—
- II. Bacchides, Captivi, Casina. Ed. II. *M.* 1.50 2.—
- III. Cistellaria, Curculio, Epidicus. *M.* 1.50 2.—
- IV. † Menaschmi, Mercator, † Miles glor. *M.* 1 50 2.—
- V. † Mostellaria, Persa, † Poenulus. *M.* 1.50 2.—
- VI. † Pseudolus, † Rudens, Stichus. *M.* 1.50 2.—
- VII. † Trinummus, Truculentus, fragmenta. Acc. conspectus metrorum. *M.* 1.50 2.—
- Einzelne die mit † bezeichneten Stücke je *M.* —.60 —.90, die übrigen je *M.* —.45 —.75. Supplementum (De Plauti vita ac poesi testimonia veterum. Conspectus metrorum) *M.* — 45 —.75.
- ***Plini naturalis historia.** Rec. C. Mayhoff. 6 voll. Ed. II. [Vol. I. *M.* 8.—8.60. Vol. II. Ed. III. *M.* 8.—8.60. Vol. III. *M.* 4.—4.50. Voll. IV. V. je *M.* 6.—6.60. Vol. VI. (Index.) Ed. Jan. *M.* 3.—3.50.] *M.* 35.—38.40.
- II. dubii sermonis VIII. rell. Coll. I. W. Beck. *M.* 1.40 1.80.
- (iun.) epistulae. [vergr.]
- Rec. R. C. Kuhn. *M.* 3.—3.60.
- Plinii Secundi quae fertur una cum Gargilii Martialis medicina.** Ed. V. Rose. *M.* 2.70 3.10.
- Poetae Latini minores.** Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. [Voll. II u. VI. vergr.] *M.* 20.10 23.40.
- Rec. F. Vollmer. Vol. I. Appendix Vergiliana. *M.* 2 40 2.80. *Vol. II, fasc. 1. Ovidi Halienticon libri I fragmentum. Gratti Cynegeticon libri I fragmentum. *M.* —.60 —.85.
- Pomponius Mela:** s. Mela.
- Porphyrionis commentarii in Horatium.** Rec. G. Meyer. *M.* 5.—5.60.
- Prisciani euporiston II. III.** Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. *M.* 7.20 7.80.
- Propertii elegiae.** Rec. L. Mueller. *M.* —.90 1.20.
- * — — — Ed. K. Hosius. [U. d. Pr.]
- Pseudacronis scholia in Horatium.** Ed. O. C. Keller. Vol. I. *M.* 9.—9.80 vol. II. *M.* 12.—12.80.
- Quintilianii instit. orat. II. XII.** Rec. Ed. Bonnell. 2 voll. [vol. I. vergr.] je *M.* 1.80 2.20.
- Quintilianii instit. liber X.** Rec. C. Halm *M.* —.80 —.60.
- — — Ed. L. Radermacher. Pars I. *M.* 3.—3.50. [Pars II in Vorb.]
- declamationes. Rec. C. Ritter. *M.* 4.80 5.40.
- decl. XIX maiores. Ed. G. Lehnert. *M.* 12.—12.60.
- Remigii Autissiodor. in art. Donati min. commentum.** Ed. W. Fox. *M.* 1.80 2.20.
- Sallustii Catilina, Iugurtha, ex historiis orationes et epistulae.** Ed. A. Eussner. *M.* — 45 —.75.
- Scaenicae Romanorum poesis fragmenta.** Rec. O. Ribbeck. Ed. III. Vol. I. Tragicorum fragmm. *M.* 4.—4.60. Vol. II. Comicoorum fragmm. *M.* 5.—5.60.
- Scribonii Largi compositiones.** Ed. G. Helmreich. *M.* 1.80 2.20.
- Scriptores historiae Augustae. Iterum rec. H. Peter.** 2 voll. *M.* 7.50 8.60.
- Senecae opera quae supersunt. Vol. I.** Fasc. I. Dialog. II. XII. Ed. E. Hermes. *M.* 3.20 3.80. Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. *M.* 2 40 2.80. Vol. II. Naturalium quaest. II. VIII. Ed. A. Gercke. *M.* 3.60 4.20. Vol. III. Ad Lucil. epist. mor. Ed. O. Hense. *M.* 5.60 6.20. Vol. IV. *Fragm., Ind. Ed. E. Bickel. [In Vorb.]
- Suppl. (Fragm. Ind.) Rec. Fr. Haase. *M.* 1.80 2.40.
- tragoediae. Rec. R. Peiper et G. Richter. Ed. II. *M.* 5.60 6.20.
- Senecae (rhetoris) oratorum et rhetorum sententiae, divisiones, colores.** Ed. A. Kiessling. *M.* 4.50 5.—
- Sidonius Apollin.** Rec. P. Mohr. *M.* 5.60 6.20.
- Sili Italici Punica.** Ed. L. Bauer. 2 voll. je *M.* 2.40 2.80.
- Sorani gynaeciorum vetus translatio Latina cum add. Graeci textus rell.** Ed. V. Rose. *M.* 4.80 5.40.
- Statius.** Ed. A. Klotz et R. Jahnke. Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. *M.* 2.—2.50.
- II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz et O. Müller. *M.* 1.20 1.60.
- II. Fasc. II: Thebais. Rec. A. Klotz. *M.* 8.—8.60.
- III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem Ed. R. Jahnke. *M.* 8.—8.60.
- Suetonii Tranquilli opera.** Rec. M. Ihm. Ed. minor. 2 voll. Vol. I. De vita Caesarum libri VIII. *M.* 2.40 2.80. [Vol. II in Vorb.]
- — — Rec. C. L. Roth. 2 fasc. [Fasc. I. vergr.] Fasc. II. De grammaticis et rhetoricibus. *M.* —.80 1.20.
- Tacitus.** Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. *M.* 2.40 3.20.
- Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti. *M.* 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I—VI. *M.* —.75 1.10. Fasc. II: Lib. XI—XVI. *M.* —.75 1.10.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Tacitus. Tomus II. Historiae et libb. minores. *M* 1.20 1.60. [Fasc. I: Historiae. *M* —.90 1.50. Fasc. II: Germania. Agricola. Dialogus *M* —.45 —.75.]

Terenti comediae. Rec. A. Fleckeisen. Ed. II. *M* 2.10 2.60.

Jedes Stück (Adelphoe, Andria, Eunuchus, Hauton Timorumenos, Hecyra, Phormio) *M* —.45 —.75.

[—] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee *M* 2.— 2.40.

Tibulli II. IV. Rec. L. Mueller. *M* —.45 —.75.

Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. *M* —.75 1.10.

Valeri Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. *M* 4.— 4.50.

Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem. Baehrens. [Vergr.]

* — Ed. S. Sudhaus. [U. d. Pr.]

Valerii Maximi factorum et dictorum memorab. II. IX. Cum Iulii Paridis et Iulianii Nepotiani epitomis. Rec. C. Kempf. Ed. II. *M* 7.20 7.80.

Varronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil. *M* 1.60 2.—

Vegeti Renati digestorum artis mulomedicinae libri. Ed. E. Lommatzsch. *M* 6.— 6.60.

— — epitoma rei milit. Rec. C. Lang. Ed. II. *M* 3.90 4.40.

Vellei Paterculi hist. Roman. rell. Ed. C. Halm. *M* 1.— 1.40.

— — Rec. Fr. Haase. *M* —.60 —.90.

Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. *M* 1.50 2.—

— Aeneis. Rec. O. Ribbeck. *M* —.90 1.30.

— Bucolica et Georgica. Rec. O. Ribbeck. *M* —.45 —.75.

— Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec. O. Güthling. 2 tomi. *M* 1.35 2.05.

Tom. I: Bucolica Georgica. *M* —.50 —.80.

— II: Aeneis. *M* —.90 1.30.

*[—] Scholia in Vergilii Bucolica etc. Ed. Funaioli [In Vorb.]

Virgili Grammatici opera. Ed. J. Huemer. *M* 2.40 2.80.

Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Rose. Ed. II. *M* 5.— 5.60.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

Alberti Stadensis Trilogus. Ed. Th. Merzdorf. *M* 3.— 3.40.

Amarii sermonum II. IV. Ed. M. Manitius. *M* 2.25 2.60.

Canabutiae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. *M* 1.80 2.20.

Christus patiens. Tragodia Gregorio Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brams. *M* 2.40 2.80.

Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke. *M* 1.20 1.60.

Egidii Corboliensis viaticus de signis et sympt. aegritud. ed. V. Rose. *M* 2.80 3.20.

Guillelmi Blesensis Aldae comedia. Ed. C. Lohmeyer. *M* —.80 1.20.

Hildegardis causae et curae. Ed. P. Kaiser. *M* 4.40 5.—

Horatii Romani porcaria. Ed. M. Lehnerdt. *M* 1.20 1.60.

Hrotsvitae opera. Ed. K. Strecker. *M* 4.— 4.60.

Odonis abbatii Cluniacensis occupatio. Ed. A. Swoboda. *M* 4 — 4.60.

Thilofridi Epternacensis vita Willibrordi metrica. Ed. K. Rosberg. *M* 1.80 2.20.

Vitae sanctorum nov. m. metricae. Ed. Guil. Harster. *M* 3.— 3.50.

*Vita s. Genovefae virginis ed. C. Künstle. *M* 1.20 1.60.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis.

Edidit Iosephus Frey. [8.]

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. Ed. E. Weber. *M* 2.40 2.80.

Manutii, Pauli, epistolae sel. Ed. M. Fickelscherer. *M* 1.50 2.—

Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. 2 voll. *M* 2.40 3.20.

Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhusii. Ed. I. Frey. *M* —.45 —.70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Schriftstellern. [gr. 8.]

Mit der Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griechischen und römischen Literaturwerken hofft die Verlagsbuchhandlung einem wirklichen Bedürfnis zu begegnen. Das Unternehmen soll zu einer umfassenderen und verständnisvolleren Beschäftigung mit den Hauptwerken der antiken Literatur als den vornehmsten Äußerungen des klassischen Altertums auffordern und anleiten.

Apologeten, zwei griechische. Von J. Geffcken. *M.* 10.— 11.—

Aetna. Von S. Sudhaus. *M.* 6.— 7.—

Catulli Veronensis liber. Von G. Friedrich. *M.* 12.— 13.—

*Johannes von Gaza und Paulus Silentarius. Von P. Friedländer. [U. d. Pr.]

Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. *M.* 4.— 5.—

Philostratos über Gymnastik. Von J. Jüthner. *M.* 10.— 11.—

Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. 2. Aufl. ca. *M.* 6.— 7.— [U. d. Pr.]

Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. *M.* 12.— 13.—

In Vorbereitung:

Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz.

Lukian Philopseudes. Von R. Wünsch.

Ovid Heroiden. Von R. Ehwald.

Pindar Pythien. Von O. Schröder.

Propertius. Von Jacoby.

Tacitus Germania. Von G. Wissowa.

3. Einzeln erschienene Ausgaben.

[gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt.]

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenschaftlichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständigen kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie — wie dies dann in der Titelangabe bemerkt ist — mit kritischem und exegetischem Kommentar versehen.

a) Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.

Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schultze. *M.* 8.—

— orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. *M.* 3.60.

Aeschylus Agamemnon. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. *M.* 3.75.

— Agamemnon. Griech. u. deutsch mit Komm. von K. H. Keck. *M.* 9.—

— fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 4.—

— Septem ad Thebas. Rec. Fr. Rit-schelius. Ed. II. *M.* 3.—

Alciphronis rhet. epistolae. Ed. A. Meineke. *M.* 4.—

Ἀλφάβητος τῆς ἀγάπης. Das ABC der Liebe. E. Sammlung rhod. Liebeslieder. Hrsg. v. W. Wagner. *M.* 2.40.

Anthologiae Planudeae appendix Barberino-Vaticana. Rec. L. Sternbach. *M.* 4.—

Apollonius' von Kitium illustr. Kommentar z. d. Hippokrat. Schrift π. ἀφροδισιακῶν. Hrsg. v. H. Schöne. Mit 31 Tafeln in Lichtdr. 4. *M.* 10.—

Aristophanis fabulae et fragm. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 6.—

— ecclesiazusae. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.40.

— equites. Rec. A. von Velsen. Ed. II cur. K. Zacher. *M.* 3.—

— pax. Ed. K. Zacher. *M.* 5.— 6.—

— Plutus. Rec. A. von Velsen. *M.* 2.—

— thesmophoriazusae. Rec. A. von Velsen. Ed. II. *M.* 2.—

Aristotelis ars rhet. cum adnotatione L. Spengel. Acc. vet. translatio Latina. 2 voll. *M.* 16.—

— politica cum vet. translatione G. de Moerbeka. Rec. Fr. Susemihl. *M.* 18.—

— ethica Nicomachea. Ed. et comment. instr. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Susemihlii epist. crit. *M.* 12.—

Artemidori onirocritica. Rec. R. Hercher. *M.* 8.—

Bionis epitaphius Adonidis. Ed. H. L. Ahrens. *M.* 1.50.

Bucolicorum Graec. Theocriti, Bionis et Moschi reliquiae. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. *M.* 21.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Callimachea. Ed. O. Schneider. 2 voll. *M.* 33.—

Vol. I. Hymni cum scholiis vet. *M.* 11.—

— II. Fragmenta. Indices. *M.* 22.—

Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. *M.* 9.—

— popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M.* 14.—

Christianor. carmm. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas. *M.* 10.—

Comicorum Atticorum fragmenta. Ed. Th. Kock. 3 voll. *M.* 48.—

Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. *M.* 18.—

— II. Novae comoediae fragmenta. Pars I. *M.* 14.—

— III. Novae comoediae fragmenta. P. II. Comic. inc. aet. fragm. Fragm. poet. Indices. Suppl. *M.* 16.—

***Corpus fabularum Aesopicarum.** Ed. O. Crusius, A. Hausrath, P. Knoell, P. Marc. [In Vorb.]

— medicorum Graecorum. Vol. XI, 1. Philumeni devenenatis animalibus eorumque remediis ed. M. Wellmann. *M.* 2.80.

Demetrii Phalerei de elocutione libellus. Ed. L. Radermacher. *M.* 5.—

Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemeli. *M.* 16.—

— orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemel. *M.* 4.—

— de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. *M.* 1.60.

Περὶ διαλέκτων excerptum ed. R. Schneider. *M.* —.60.

Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed. M. Schmidt. *M.* 9.—

Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—

***Διονυσίου ἡ Λογικὴ περὶ ὕψους.** De sublimitate libellus. Ed. O. Iahn. Quart. ed. I. Vahlen. *M.* 2.80 3.20.

Epicurea. Ed. H. Usener (Anast. Neudruck.) *M.* 12.— 13.—

*[**Epiphanus.**] Quaestiones Epiphanianae metrologicae et criticae. Ser. O. Viedebantt. [U. d. Pr.]

Eratosthenis carminum reliquiae. Disp. et expl. Ed. E. Hiller. *M.* 3.—

— geographische Fragmente, hrsg. von Berger. *M.* 8.40.

Etymologicum Gudianum quod vocatur. Rec. et apparatus criticum indicesque adi. Al. de Stefani. Fasc. I: Litteras A-B cont. *M.* 10.—

Euripidis fabulae et fragmenta. Rec. G. Dindorf. 4. *M.* 9.—

Euripidis fabulae. Edd. R. Prinz et N. Wecklein. *M.* 46.60.

Vol. I. Pars I. Medea. Ed. II. *M.* 2.40.

— I. — II. Alcestis. Ed. II. *M.* 1.80.

— I. — III. Hecuba. Ed. II. *M.* 2.40.

— I. — IV. Electra. *M.* 2.—

— I. — V. Ion. *M.* 2.80.

— I. — VI. Helena. *M.* 3.—

— I. — VII. Cyclops. Ed. II. *M.* 1.40.

— II. — I. Iphigenia Taurica. *M.* 2.40.

— II. — II. Supplices. *M.* 2.—

— II. — III. Bacchae. *M.* 2.—

— II. — IV. Heraclidae. *M.* 2.—

— II. — V. Hercules. *M.* 2.40.

— II. — VI. Iphigenia Auliden-
sis. *M.* 2.80.

— III. — I. Andromacha. *M.* 2.40.

— III. — II. Hippolytus. *M.* 2.80.

— III. — III. Orestes. *M.* 2.80.

— III. — IV. Phoenissae. *M.* 2.80.

— III. — V. Troades. *M.* 2.80.

— III. — VI. Rhesus. *M.* 3.60.

— tragoediae. Edd. A. J. E. Pflugk, R. Klotz et N. Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)

Medea. Ed. III. *M.* 1.50. — Hecuba.

Ed. III. *M.* 1.20. — Andromacha. Ed. II.

M. 1.20. — Heraclidae. Ed. II. *M.* 1.20.

— Helena. Ed. II. *M.* 1.20. — Alcestis.

Ed. II. *M.* 1.20. — Hercules furens.

Ed. II. *M.* 1.80. — Phoenissae. Ed. II.

M. 2.25. — Orestes. *M.* 1.20. — Iphigenia

Taurica. *M.* 1.20. — Iphigenia quae est

Aulide. *M.* 1.20.

Eusebii canonum epitome ex Dionysii Telmaharensis chronico petita. Verterunt notisque illustrarunt C. Siegfried et H. Gelzer. 4. *M.* 6.—

Galenii de placitis Hippocratis et Platonis. Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text. Graec., adnot. crit., vers. Lat. *M.* 20.—

Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi, Euagrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 2.40.

— II. Epictetii et Moschionis sententiae. Ed. A. Elter. gr. 4. *M.* 1.60.

Grammatici Graeci recogniti et apparatu critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.

Pars I. Vol. I. Dionysii Thracis ars grammatica. Ed. G. Uhlig. *M.* 8.—

Pars I. Vol. III. Scholia in Dionysii Thracis artem grammaticam. Rec. A. Hilgard. *M.* 36.—

Pars II. Vol. I. Apollonii Dyscoli quae supersunt. Ed. R. Schneider und G. Uhlig. 2 Fasc. *M.* 26.—

*Pars II. Vol. II. Apollonii Dyscoli de constructione orationis libri quatuor. Ed. G. Uhlig. *M.* 24.—

*Pars II. Vol. III. Librorum Apollonii deperditorum fragm. Ed. R. Schneider. *M.* 14.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Grammatici Graeci recogniti et apparatus critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.
 Pars III. Vol. I. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. Tom. I. *M* 20.—
 Pars III. Vol. II. Herodiani technici reliquiae. Ed. A. Lentz. Tom. II. 2 Fasc. *M* 34.—
 Pars IV. Vol. I. Theodosii canones et Choerobosci scholia in canones nominales. Rec. A. Hilgard. *M* 14.—
 Pars IV. Vol. II. Choerobosci scholia in canones verbales et Sophronii excerpta e Characis commentario. Rec. A. Hilgard. *M* 22.—
 [Fortsetzung in Vorb.]
 Herodas' Mimnamben, hrsg. v. R. Meister. Lex.-8. [Vergr. Neue Aufl. in Vorb.]
 Herodiani ab excessu d. Marci II. VIII. Ed. L. Mendelssohn. *M* 6.80.
 — technici rell. Ed., expl. A. Lentz. 2 tomi. Lex.-8. *M* 54.—
 Herodots II. Buch m. sachl. Erläut. hrsg. v. A. Wiedemann. *M* 12.—
Ἡρόδοτος τὰ ἅπαντα ἐξ ἐκφυγίας Κ Σττλ. *M* 10.—
 Hesiodi quae fer. carmina. Rec. R. Rzach. Acc. Homerl et Hesiodi certamen. *M* 18.—
 — Rec. A. Köchly, loc. var. subscr. G. Kinkel. Pars I. *M* 5.—
 [Fortsetzung erscheint nicht.]
 — Rec. et ill. C. Goettling. Ed. III. cur. I. Flach. *M* 6.60.
 [—] Glossen und Scholien zur Hesiodischen Theogonie mit Prolegomena von J. Flach. *M* 8.—
 Hesychii Milesii onomatologi rell. Ed. I. Flach. Acc. appendix Pseudohesychiana, indd., spec. photolithogr. cod. A. *M* 9.—
 Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. von H. Berger. *M* 2.40.
 Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pars I. Ilias 2 voll. Vol. I. *M* 16.— 18.— Vol. II. *M* 20.— 23.— Pars II. Odyssea. 2 voll. *M* 16.— 20.—
 — Odyssea. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M* 13.—
 — Ilias. Ed. I. La Roche. 2 partt. *M* 22.—
 — Iliadis carmina seiuncta, discreta, emendata, prolegg. et app. crit. instructa ed. G. Christ. 2 partt. *M* 16.—
 [—] D. Homer. Hymnen hrsg. u. erl. v. A. Gemoll. *M* 6.80.
 [—] D. Homer. Batrachomachia des Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hrsg. u. erl. v. A. Ludwich. *M* 20.—
 Incerti auctoris epitome rerum gestarum Alexandri Magni. Ed. O. Wagner. *M* 3.—
 Inscriptiones Graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. *M* 8.—
 Inventio sanctae crucis. Ed. A. Holdér. *M* 2.80.
 [Iohannes.] Evangelium sec. Iohannem. Ed. F. Blass. *M* 5.60.
 Iohannes Kamateros, *εὐαγγεῖον ἰωαννου*. Bearb. v. L. Weigl. *M* 3.—
 Iuliani II. contra Christianos: s. Scriptorum Graecorum e. q. s.
 — deutsch v. J. Neumann. *M* 1.—
 Kosmas und Damian. Texte und Einleitung von L. Deubner. *M* 8.— 9.—
 Kyrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios.
 Leges Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prot et L. Ziehen. 2 fascc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prot. *M* 2.80 Fasc. II. 1. Leges Graeciae et insularum. Ed. L. Ziehen. *M* 12.—
 Lesbosactis Sophistae quae supersunt. Ed. Fr. Kiehr. *M* 2.—
 Lexicographi Graeci recogniti et apparatus critico instructi. Etwa 10 Bände. gr. 8. [In Vorbereitung.]
 I. Lexika zu den zehn Rednern (G. Wentzel).
 II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn).
 III. Homerlexika (A. Ludwich).
 IV. Stephanus von Byzanz.
 V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel).
 VI. Photios.
 VII. Suidas (G. Wentzel).
 VIII. Hesych.
 IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. *M* 14.—
 X. Verschiedene Spezialglossare, namentlich botanische, chemische, medizinische u. dgl.
 [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897 No. 1 S. 2.]
 [Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blaß. *M* 2.—
 [—] Evangelium sec. Lucam. Ed. F. Blaß. *M* 4.—
 *Luciani quae feruntur Podagra et Ocyrops ed. J. Zimmermann. *M* 3.— 4.—
 *— quae fertur Demosthenis laudatio. Rec. Albers. [U. d. Pr.]
 Lykophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. *M* 15.—
 [Lysias.] Pseudol. oratio funebris. Ed. M. Erdmann. *M* —.80.
 [Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum. Ed. F. Blaß. *M* 3.60.
 Metrodori Epicurei fragmenta coll., script. inc. Epicurei comment. moralem sub. A. Koerte. *M* 2.40.
 Musaios, Hero u. Leander. Eingel. u. übers. v. H. Oelschläger. 16. *M* 1.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Nicandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia *M* 9 — *Περὶ παθῶν* excerpta ed. R. Schneider. *M* — 80.

*Papyri, Glessener. 3 Hefte. 1. Heft von E. Kornemann und O. Eger. *M* 7. — 2. Heft von P. M. Meyer. *M* 8. —

*Hamburger. ca. 3 Hefte. 1. Heft von P. M. Meyer. [U. d. Pr.]

Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. denuo ed. A. Dieterich. *M* 2. —

Papyrusurkunden: s. Urkunden.

Philodemus Epitaphi de ira I. Ed. Th. Gomperz. Lex.-8. *M* 10.80.

— *περὶ ποιημάτων* I. II fragmm. Ed. A. Hausrath. *M* 2. —

Philumenos s. Corpus medicorum Graecor.

Pholux von Kolophon. Texte und Untersuchungen. Von G. A. Gerhard. *M* 12. — 15. —

[Photios.] Reitzenstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios. *M* 7 — 9.50.

Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. V. I, 1.) *M* 14. —

— Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger. *M* 8. —

— carmina prolegomenis et commentariis instructa ed. W. Christ. *M* 14. — 16. —

— versezetel kritikai és Magyarázó jegyzetekkel kladta Hómann Ottó. I. Kötet. *M* 4. — [Ohne Fortsetzung.]

Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et comment. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.) Die nicht aufgeführten Schriften sind vergriffen.

Apologia Socratis et Crito. Ed. V. cur. M. Wohlrab. *M* 2.40. — Protagoras. Ed. IV. cur. I. S. Kroschel. *M* 2.40. — Phaedrus. Ed. II. *M* 2.40. — Menexenus, Lysis, Hippas uterque, Io Ed. II. *M* 2.70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. *M* 2.70. — *Cratylus. *M* 2.70. — Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II. cur. A. R. Fritzsche. *M* 6. — — Theaetetus Ed. M. Wohlrab. Ed. II. *M* 3.60. — Sophista. Ed. II. cur. O. Apelt. *M* 5.60. — Politicus et incerti auctoris Minos. *M* 2.70. — Philebus. *M* 2.70. — Leges. 3 voll. [je *M* 3.60.] *M* 10.80. [Vol. I. Lib. I—IV. Vol. II. Lib. V—VIII. Vol. III. Lib. IX—XII et Epinomis.]

— Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. *M* 11.20.

Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. *M* 3.60

— de proverbis Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. I. 4. *M* 2.80.

Plutarchi de proverbis Alexandrinorum. Fasc. II. Commentarius. 4. *M* 3. —

Plutarchi Themistokles. Für quellenkritische Übungen comm. u. hrg. v. A. Bauer. *M* 2. —

— *τὸ ἐν Σελφροῖς* E. Ed. G. N. Bernardakis. *M* 1.50.

— vitae parallelae Agesilae et Pompeii. Rec. Cl. Lindskog. *M* 3.60 4.40.

Poetae lyriici Graeci. Ed. V. 2 voll.

Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. *M* 14. —

— II. Poetae eleg. et iambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorb.]

Poetarum scenicorum Graecorum Aeschyli, Sophoclis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. *M* 20. —

Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. *M* 14. —

Porphyrus quaeest. Homer. ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fasco. Lex.-8. *M* 16. —

— ad Odysseam pertin. rell. Ed. H. Schrader. Lex.-8. *M* 10. —

Ptolemaei *περὶ κοιτηρίου καὶ ἡγεμονικοῦ* lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. *M* 1. —

[Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis periplum maris interni cum appendice. Rec. B. Fabricius. Ed. II. *M* 1.20.

Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: Iuliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragmm. Syriaca ab E. Nestle edita. *M* 6. —

Sophoclis tragoediae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. *M* 5. —

— Recc. et explann. E. Wunder et N. Wecklein. 2 voll. *M* 10.80.

Philoctetes. Ed. IV. *M* 1.50. — Oedipus Rex. Ed. V. *M* 1.50. — Oedipus Coloneus. Ed. V. *M* 1.80. — Antigona. Ed. V. *M* 1.50. — Electra. Ed. IV. *M* 1.80. — Ajax. Ed. III. *M* 1.20. — Trachiniae. Ed. III. *M* 1.50.

— König Oedipus. Griechisch u. deutsch m. Kommentar von F. Ritter. *M* 5. —

— Antigone. Griech. u. deutsch hrg. v. A. Boeckh. Nebst 2 Abhandl. üb. diese Tragödie. (Mit Porträt Aug. Boeckhs.) 2. Aufl. *M* 4.40.

Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. R. von Scala. I. Teil. *M* 8. —

Stoicorum veterum fragmenta. Ed. J. v. Arnim. Vol. I. *M* 8. — Vol. II. *M* 14. — Vol. III. *M* 12. — Vol. IV. Indices [In Vorb.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Theodoros, der h. Theodosios: s. Theodosios.

[Theodosios.] D. heil. Theodosios. Schriften d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. von H. Usener. *M.* 4.—

Theophrastis chronographia. Rec. C. de Boor. 2 voll. *M.* 50.—

Theophrasts Charaktere. Hrsg. v. d. Philol. Gesellschaft zu Leipzig. *M.* 6.—

Thucydidis historiae. Recens. C. Hude. Tom. I: Libri I—IV. *M.* 10.—

— II: Libri V—VIII. Indices. *M.* 12.—

— de bello Peloponnesiaco II. VIII. Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl 4 voll. [8 sectiones.] *M.* 22.80.

Lib. 1. Ed. III. *M.* 4.50. — Lib. 2.

Ed. II. *M.* 3.—. — Lib. 3. Ed. II. *M.* 2.40.

— Lib. 4. Ed. II. *M.* 2.70. — Lib. 5.

Ed. II. *M.* 2.40. — Lib. 6. Ed. II. *M.* 2.40.

— Lib. 7. Ed. II. *M.* 2.70. — Lib. 8.

Ed. II. *M.* 2.70.

Tragicorum Graecorum fragmenta. Rec.

A. Nauck. Ed. II. *M.* 26.—

Urkunden, griechische, d. Papyrussammlung zu Leipzig. I. Band. Mit Beiträgen von U. Wilcken herausg. von L. Mitteis. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. 4. *M.* 28.—

*[—] Chrestomathie griechischer Papyrusurkunden. Von L. Mitteis u. U. Wilcken. [U. d. Pr.]

Xenokrates. Darstellg. d. Lehre u. Sammlg. d. Fragmente. V. R. Heinze. *M.* 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Keller. Ed. maior. *M.* 10.—

Xenophontis opera omnia, recensita et commentariis instructa.

De Cyri Minoris expeditione II. VII (Anabasis), rec. R. Kühner. 2 partt.

Pars I. *M.* 1.80. [Pars II vergr.]

Oeconomicus, rec. L. Breitenbach. *M.* 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 partt. *M.* 6.60.

Pars I. Libri I et II. Ed. II. *M.* 1.80.

— II. Libri III—VII. *M.* 4.80.

Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. *M.* 10.—

b) Lateinische Schriftsteller.

Anecdota Helvetica. Rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—

Aurelii imp. epistt.: s. Fronto, ed. Naber.

Averrois paraphrasis in l. poeticae Aristotelis. Ed. F. Heidenhain. Ed. II. *M.* 1 —

Aviani fabulae. Ed. G. Froehner. gr. 12. *M.* 1.20.

[Caesar.] Polionis de b. Africo comm.: s. Polio.

Caesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris II. Rec. H. Keil. gr. 4. *M.* 1.60

Catonis praeter libr. de re rust. quae extant. Rec. H. Jordan. *M.* 5.—

— de agri cult. I., Varronis rer. rust. II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. *M.* 33.40.

Vol. I. Fasc. I. Cato. *M.* 2.40.

— I. — II. Varro. *M.* 6.—

— II. — I. Comm. in Cat. *M.* 6.—

— II. — II. Comm. in Varr. *M.* 8.—

— III. — I. Ind. in Cat. *M.* 3.—

— III. — II. Ind. in Varr. *M.* 8.—

Catulli l. Recensuit et interpretatus est Aem. Baehrens. 2 voll. *M.* 16.40.

Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. *M.* 4.—

— II. Commentarius. 2 fasc. *M.* 12.40.

Ciceronis, M. Tullii, epistularum II. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae

chronolog. ab Aem. Koernerio et O.

E. Schmidtio confectae. *M.* 12.—

— ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdeggen. *M.* 3.20.

— Paradoxa Stoicor., academic. rel. cum Lucullo, Timaeus. Ed. O. Plasberg. Fasc. I. *M.* 8.—

— de nat. deor., de divinat., de fato. Ed. O. Plasberg. Fasc. II. [U. d. Pr.]

[Ciceronis] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].

— Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buecheler. *M.* 1.60.

Claudian carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. *M.* 20.40.

Commentarii notarum Tironianarum. Cum prolegg., adnot. crit. et exeget. notarumque indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe *M.* 40.—

Cornificii rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. *M.* 8.—

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe incohatur auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. 7 voll. Lex.-8.

Vol. I. [In Vorb.]

— II. Glossae Latinograecae et Graecolatinae. Edd. G. Goetz et G. Gundermann. Acc. minora utriusque linguae glossaria. Adiectae sunt 3 tabb. phototyp. *M.* 20.—

— III. Hermeneumata Pseudodositheana. Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. *M.* 22.—

— IV. Glossae codicum Vaticanis 3321, Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. *M.* 20.—

— V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. *M.* 22.—

— VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. 2 fasc. je *M.* 18.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe inchoatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz.

Vol. VII Thesaurus gloss. emendatarum. Conf. G. Goetz et G. Heraeus. 2 fasc. Fasc. I. *M.* 24.— Fasc. II. *M.* 12.—

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. *M.* 4.—

Ennianae poesis reliquiae. Rec. I. Vahlen. Ed. II. *M.* 16.— 18.—

Exuperantius, Epitome. Hrg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* —. 60.

Fragmentum de iure fisci. Ed. P. Krueger. *M.* 1. 60.

Frontonis et M. Aurelii Imp. epistulae. Rec. S. A. Naber. *M.* 8.—

*— Ed. H. Hauler. [In Vorb.]

Gedichte, unedierte lateinische, hrg. von E. Baehrens. *M.* 1. 20.

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. *M.* 6.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keil. 7 voll. Lex.-8. *M.* 139. 20.

Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex rec. H. Keil. [Vergr.]

— I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keil. *M.* 10.—

— II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertz. Vol. I. [Vergr.]

— III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertz. Vol. II. *M.* 12.—

— III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praeexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keil. [Vergr.]

— IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caecilius ex rec. H. Keil. — Notarum laterculi edente Th. Mommsen. *M.* 11.—

— IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Maril Servil Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keil. *M.* 8.—

Grammatici Latini ex rec. H. Keil.

Vol. V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keil. *M.* 9.—

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobianae excerpta ex rec. H. Keil. *M.* 10.—

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keil. *M.* 9.—

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keil. *M.* 14.—

— VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorus, Martyrius, Beda, Albinus ex rec. H. Keil. *M.* 10.—

— VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dositheii ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelli Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum ex rec. H. Keil. *M.* 11. 20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hagen. Lex.-8. *M.* 19.—

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. II. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Rec. F. Marx. *M.* 14.—

Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. 2 voll. *M.* 28.—

Horatii opera. Rec. O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. *M.* 12.—

[Vol. II vergr.]

— — — Editio minor. *M.* 4.—

— — — carmina. Rec. L. Mueller. 16. *M.* 2. 40 3. 60.

— — — Satiren. Kritisch hergestellt, metrisch übersetzt u. mit Kommentar versehen von C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. *M.* 16. 40.

— — — Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. *M.* 7.—

— — — siehe auch: Satura, v. Blümner. — Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläut. von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. II. *M.* 3.—

— — — Briefe, im Vermaß der Urchrift veröffentlicht von A. Bacmeister u. O. Keller. 8. *M.* 2. 40 3. 20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Institutionum et regularum iuris Romani syntagma.** Ed. R. Gneist. Ed. II. *M.* 5 20
 [Iuris consulti.] Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer Sprache. *M.* 4.—
Iuvenalis satirae. Erkl. v. A. Weidner. 2. Aufl. *M.* 4 40.
 — — — siehe auch: *Satura*, v. Blümner.
[Lucanus.] Scholla in L. bellum civile ed. H. Usener Pars I. *M.* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]
Lucilli carminum reliquiae. Rec. F. Marx. Vol. I.: Proleg., testim., fasti L., carm. rel., indices, tab. geogr. *M.* 8.— 10.60.
 — — — Vol. II. (Komment.) *M.* 14.— 17.—
Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm. *M.* 2 40.
Nonii Marcelli compendiosa doctrina. Emend. et adnot. L. Mueller. 2 partt. *M.* 32.—
Novatiani epist. de cibis Iudaicis. Hrsg. v. G. Landgraf u. C. Weyman. *M.* 1 20.
Optatiani Porfyrii carmina. Rec. L. Mueller. *M.* 3 60.
Orestis tragoedia. Ed. I. Maehly. 16. *M.* 1 20.
Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. *M.* 5.—
 — Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Ausg. *M.* 2 40 3.20.
Persius, siehe: *Satura*, v. Blümner.
Phaedri fabulae Aesoplae. Ed. L. Müller. *M.* 3 —
Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Deuerling *M.* 2 80.
Plauti comoediae. Recensuit, instrumento critico et prolegomenis auxit F. Ritscheli sociis operae adsumptis G. Loewe, G. Goetz, F. Schoell. 4 tomi. *M.* 92 20.
 Tom. I fasc. I. Trinummus. Rec. F. Ritschl. Ed. III cur. F. Schoell. *M.* 5 60.
 — I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz. Ed. II. *M.* 4.—
 — I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz. *M.* 2 40.
 — I fasc. IV. Asinaria. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3 60.
 — I fasc. V. Truculentus. Rec. F. Schoell. *M.* 4 80.
 — II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz. *M.* 2 40.
 — II fasc. II. Amphitruo. Rec. G. Goetz et G. Loewe. *M.* 3 60.
 — II fasc. III. Mercator. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3 60.
 — II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 3 60.

Plauti comoediae.

- Tom. II fasc. V. Poenulus. Rec. F. Ritscheli schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. *M.* 5.—
 — III fasc. I. Bacchides. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 4.—
 — III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell. *M.* 4.—
 — III fasc. III. Rudens. Rec. F. Schoell. *M.* 5 60.
 — III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 5 60.
 — III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5 60.
 — IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. *M.* 5 60.
 — IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. *M.* 6.—
 — IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 5 60.
 — IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. *M.* 6.—
 — IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditorum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. *M.* 5 60.
 — — — Ex rec. etcum app. crit. F. Ritschl. [Vergriffen außer:]
 Tom. I Pars 3 Bacchides. *M.* 3.—
 — III. Pars 1 Persa. *M.* 3.—
 — III. Pars 2 Mercator. *M.* 3.—
 — — — Scholarum in usum rec. F. Ritschl. [Vergr. außer:]
 Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je *M.* —.50.
 — — — miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck. *M.* 2 80
Polemii Silvil laterculus. Ed. Th. Mommsen. Lex-8. *M.* —.80
Polionis de bello Africo comm. Edd. E. Wölfflin et A. Miodowski. Adi. est tab. photolithograph. *M.* 6 80.
[Probus.] Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Heraeus. *M.* 1 20
Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Stenograph Institut zu Dresden Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. *M.* 10.—
Quintilliani Institutionis orator. II. XII. Rec. C. Halm. 2 partes [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII—XII. *M.* 9.—
Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex-8. 2 fasc. *M.* 17.—
Salliarum carminum rell. Ed. B. Maurenbrecher. [Vergr.]

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Sallusti Crispi quae supersunt. Rec. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol I vergr.] Vol II: Historiarum rell. Index. *M.* 1.20.
— historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritz. *M.* 9.—
— historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.
Fasc. I. Prolegomena. *M.* 2.—
Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. *M.* 8.—
Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. *M.* 5.— 5.80.
Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck 2 voll. Ed. II *M.* 23.—
Vol. I. Tragicorum fragmenta. *M.* 9.—
— II. Comicorum fragmenta. *M.* 14.—
Servii grammatici qui fer. in Vergilli carmina commentarii. Rec. G. Thilo et H. Hagen. 3 voll.
Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm. Rec. G. Thilo. *M.* 14.—
— I fasc. II. In Aen. IV—V comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. I. In Aen. VI—VIII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— II fasc. II. In Aen. IX—XII comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.—
— III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. *M.* 10.40.
— III fasc. II App. Serviana. *M.* 20.—
[— III fasc. III (Indices) in Vorb.]
Staatsverträge des Altertums. Hrg. v. R. von Scala. I. Teil. *M.* 8.—
Statili silvae. Hrg. von Fr. Vollmer. *M.* 16 —
— Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol I: Thebaidos II I—VI. *M.* 8.— [Fortsetzung erscheint nicht.]

- Suetoni Tranquilli opera. Rec. M. Ihm. 3 voll. Vol I: de vita Caesarum libri VIII. [Mit 3 Tafeln.] *M.* 12.— 15.—
Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer *M.* 1.60
Syri sententiae. Rec. Guil. Meyer. *M.* 2.40.
— Rec. E. Woelfflin. *M.* 3.60.
Taciti de origine et situ Germanorum I. Rec. A. Holder. *M.* 2.—
— dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Baehrens. *M.* 2.—
*Terentii comediae. Hrg. von M. Warren, E. Hauler und R. Knauer. [In Vorb.] [Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.
[—] Das tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.
Varronis saturarum Menippearum rell. Rec. A. Riese. *M.* 6.—
— rerum rusticarum II. III, rec. Keil, siehe: Cato.
— antiquitatum rer. divin. II. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaeest. Varr. Ed. R. Agahd. *M.* 9.20.
*— de lingua latina. Edd. G. Götz et Fr. Schöll. *M.* 10 — 12.50.
Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribbeck. IV voll. *M.* 22.40.
Vol. I. Bucolica et Georgica. *M.* 5.—
— II. Aeneidos libri I—VI. *M.* 7.20.
— III. Aeneidos libri VII—XII. *M.* 7.20.
— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 3.—
— Ed. I. [Vergriffen außer:]
Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. *M.* 8.—
— IV. Appendix Vergiliana. *M.* 5.—
— Jugendverse und Heimatpoesie Vergils. Erklärung des Catalepton. Von Theodor Birt. *M.* 3.6 + 4.20.
[—] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg. Ed. H. Hagen. *M.* 6.—
Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. *M.* —.30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen, sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassischen Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verlässliche und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten.

<p>I. Aischylos' Perser, von H. Jurenka. 2 Hefte. <i>M.</i> 1.40.
II. Isokrates' Panegyrikos, von J. Mesk. 2 Hefte. <i>M.</i> 1.40.
III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), von H. Jurenka. 2 Hft. <i>M.</i> 1.60.</p> | <p>IV. Lysias' Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum, von E. Sewera. 2 Hefte. <i>M.</i> 1.20
V. Ausgewählte Briefe Ciceros, von E. Gachwind. 2 Hefte. <i>M.</i> 1.80.
VI. Amor und Psyche, ein Märchen des Apuleius, von F. Norden. 2 Hefte. <i>M.</i> 1.40.</p> |
|---|--|

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare,

- VII. Euripides, Iphigenie in Aulis, von K. Busche. 2 Hefte. *M.* 1.40.
- VIII. Euripides, Kyklops, v. N. Wecklein. 2 Hefte. *M.* 1.—
- *IX. Briefe des jüngeren Plinius, von R.C. Kukula. 2. Aufl. 2 Hefte. *M.* 2.20.
- X. Lykurgos' Rede gegen Leokrates von E. Sofer. 2 Hefte. *M.* 1.80.
- XI. Plutarchs Biographien des Aristides, von J. Simon. 2 Hefte. *M.* 1.60.
- XII. Tacitus' Rednerdialog, v. R. Dienel. 2 Hefte. *M.* 2.—

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr. 8.]

Bekanntlich zeichnen diese Ausgaben sich dadurch aus, daß sie das Bedürfnis der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenschaft unberücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen gelesenen Werke der klassischen Schriftsteller.

a) Griechische Schriftsteller.

- Aeschylus' Agamemnon. Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plaß. *M.* 2.25 2.75.
- Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., von N. Wecklein. *M.* 1.50 2.—
- Prometheus. Von N. Wecklein. 3. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- — Von L. Schmidt. *M.* 1.20.
- die Sieben geg. Theben. Von N. Wecklein. *M.* 1.20 1.50.
- die Schutzfliehenden. Von N. Wecklein. *M.* 1.60 2.—
- Orestie. Von N. Wecklein. *M.* 6.—
Daraus einzeln: I. Agamemnon. II. Die Choephoren. III. Die Eumeniden. je *M.* 2.—
- Aristophanes' Wolken. Von W. S. Teuffel. 2. Aufl., von O. Kaehler. *M.* 2.70 3.20.
- Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kap. I—XLI). Von K. Hude. *M.* —.60 —.85.
- Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. I. Heft. L. I—III. *M.* 1.80 2.25. II. Heft. L. IV—VII. *M.* 2.25 2.75. *M.* 4.05 5.—
- Demosthenes' ausgewählte Reden. Von C. Rehdantz u. Fr. Blaß. 2 Teile. *M.* 6.60 8.55.
- I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden. 2 Hefte. *M.* 4.70 6.05.
- Heft I: I—III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 9. Aufl., von K. Fuhr. *M.* 1.40 1.80.
- Demosthenes' ausgewählte Reden.
Heft II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 6. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—
— II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.80 2.25.
- *II. Teil. Die Rede vom Kranze. 2. Aufl. Von K. Fuhr. *M.* 2.40 2.90.
- Euripides' ausgewählte Tragödien. Von N. Wecklein.
- *I. Bdch. Medea. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 3. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- III. Bdch. Die Bacchen. 2. Aufl. *M.* 1.60 2.10.
- IV. Bdch. Hippolytos. 2. Aufl. *M.* 1.80 2.25.
- V. Bdch. Phönissen. *M.* 1.80 2.25.
- VI. Bdch. Electra. *M.* 1.40 1.80.
- VII. Bdch. Orestes. *M.* 1.60 2.—
- VIII. Bdch. Helena. *M.* 1.60 2.—
- *IX. Bdch. Andromache. [U. d. Pr.]
- Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände. *M.* 12.50 16.—
- Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 5. Aufl. *M.* 2.40 2.90.
- Band I. Heft 2. B. II. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 1. B. III. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- II. Heft 2. B. IV. 3. A. *M.* 1.50 2.—
- III. B. V u. VI. 4. A. *M.* 2.— 2.50
- IV. B. VII. M. 2 K. 4. A. *M.* 1.80 2.30
- V. Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. 4. Aufl. *M.* 1.80 2.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Homers Illas, erklärt von J. La Roche.
6 Teile.

- Teil I. Ges. 1—4. 3. Aufl. *M* 1.50 2.—
- II. Ges. 5—8. 3. Aufl. *M* 1.50 2.—
- III. Ges. 9—12. 3. Aufl. *M* 1.50 2.—
- IV. Ges. 13—16. 3. Aufl. *M* 1.50 2.—
- V. Ges. 17—20. 2. Aufl. [Vergr.]
- VI. Ges. 21—24. 2. Aufl. [Vergr.]

— Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze.
2 Bände zu je 4 Heften.

- Band I. H. 1. Ges. 1—3. 6. A. *M* 1.20 1.70
- I. H. 2. Ges. 4—6. 6. A. *M* 1.40 1.80
- I. H. 1/2 zusammen in 1 Band. *M* 3.20
- I. H. 3. Ges. 7—9. 5. A. *M* 1.60 2.—
- I. H. 4. Ges. 10—12. 5. A. *M* 1.20 1.70
- I. H. 3/4 zusammen in 1 Band. *M* 3.40
- II. H. 1. Ges. 13—15. 4. A. *M* 1.20 1.70
- II. H. 2. Ges. 16—18. 4. A. *M* 1.40 1.80
- II. H. 1/2 zusammen in 1 Band. *M* 3.20
- II. H. 3. Ges. 19—21. 4. A. *M* 1.20 1.70
- II. H. 4. Ges. 22—24. 4. A. *M* 1.60 2.20
- II. H. 3/4 zusammen in 1 Band. *M* 3.50

— — — Anhang. 8 Hefte.

- Heft 1. Ges. 1—3. 3. Aufl. *M* 2.10 2.60
- 2. Ges. 4—6. 2. Aufl. *M* 1.50 2.—
- 3. Ges. 7—9. 2. Aufl. *M* 1.80 2.30
- 4. Ges. 10—12. 2. Aufl. *M* 1.20 1.70
- 5. Ges. 13—15. 2. Aufl. *M* 1.80 2.30
- 6. Ges. 16—18. 2. Aufl. *M* 2.10 2.60
- 7. Ges. 19—21. *M* 1.50 2.—
- 8. Ges. 22—24. *M* 1.80 2.30

— **Odyssee.** Von K. Fr. Ameis und C. Hentze. 2 Bände.

- Band I. H. 1. Ges. 1—6. 12. A. *M* 1.80 2.30
- I. H. 2. Ges. 7—12. 11. A. *M* 1.80 2.30
- I. H. 1/2 zusammengeb. *M* 4.20

* II. H. 1. Ges. 13—18. 9. A. v. P. Cauer.
M 1.60 2.—

— II. H. 2. Ges. 19—24. 10. A. ca. *M* 1.40 1.80. [U. d. Pr.]

— II. H. 1/2 zusammengeb. *M* 3.35

— — — Anhang. 4 Hefte.

- Heft 1. Ges. 1—6. 4. Aufl. *M* 1.50 2.—
- 2. Ges. 7—12. 3. Aufl. *M* 1.20 1.70
- 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. *M* 1.20 1.70
- 4. Ges. 19—24. 3. Aufl. *M* 2.10 2.60

Isokrates ausgewählte Reden. Von O. u. M. Schneider. 2 Bändchen. *M* 3.— 3.95.

I. Bändchen. Demonicus, Euagoras, Areopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schneider. *M* 1.20 1.70.

II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus. 3. Aufl. *M* 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen.

I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 4. Aufl., von K. Bürger. *M* 1.50 2.— [2. u. 3. Bdch. vergr.]

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Rehdantz. *M* 2.25 2.75.

[Lyriker.] **Anthologie a. d. Lyrikern der Griechen.** Von E. Buchholz. 2 Bdchn. *M* 4.20 5.20.

*I Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 6. Aufl., von R. Peppmüller. *M* 2.10 2.60.

*II. Bändchen. Die melischen und choriarchischen Dichter. 5. Aufl., von J. Sitzler. *M* 2.10 2.60.

Lysias' ausgew. Reden. Von H. Frohberger. Kleinere Ausg. 2 Hefte.

I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. *M* 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. — R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. — R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton. 2. Auflage, von Th. Thalheim. *M* 1.80 2.25.

— — — Größere Ausgabe. 3 Bände. [Bd. II u. III vergr.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufl., von G. Gebauer. *M* 4.50.

Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron, J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. *M* 1.— 1.40.

II. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle. 5. Aufl., von W. Nestle. *M* 2.10 2.60.

III. Teil. 1. Heft. Laches. Von Chr. Cron. 5. Aufl. *M* 1.—.75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M* 1.—.60 —.90.

*IV. Teil. Protagoras. Von J. Deuschle u. Chr. Cron. 6. Aufl. v. W. Nestle. *M* 1.60 2.—

V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 3. Aufl., von H. Schöne. *M* 2.40 3.—

*VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. *M* 1.60 2.10.

VII. Teil. Der Staat. I. Buch. Von M. Wohlrab. *M* 1.—.60 —.90.

VIII. Teil. Hipplas maior. Ed. W. Zilles. [In Vorb.]

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Bläß. 6 Bändchen. *M* 6.90 9.60.

I. Bändchen. Philopoemen u. Flaminius. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Bläß. *M* 1.—.90 1.30.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Plutarchs ausgew. Biographien. Von O. Siefert und Fr. Blaß.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O. Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. *M.* 1.50 2.—

*III. Bändchen. Themistokles u. Perikles. Von Fr. Blaß. 3. Aufl., v. B. Kaiser. *M.* 1.80 2.25.

IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von Fr. Blaß. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

V. u. VI. Bändchen. [Vergr.]

Quellenbuch, histor., zur alten Geschichte.

I. Abt. Griechische Geschichte. Von W. Herbst und A. Baumeister. 3. Aufl. 1. Heft. [Vergr.] 2. Heft. *M.* 1.80 2.30.

Sophokles. Von G. Wolff und L. Beller-mann.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. *M.* 1.50 2.—

II. — Elektra. 4. Aufl. *M.* 1.50 2.—

III. — Antigone. 6. Aufl. *M.* 1.50 2.—

IV. — König Oidipus. 5. Aufl. *M.* 1.60 2.—

V. — Oidipus auf Kolonos. [Vergr.]

Supplementum lect. Graecae. Von C. A. J. Hoffmann. *M.* 1.50 2.—

Testamentum novum Graece. Von Fr. Zelle. 5 Teile.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr. Zelle. 1.80 2.25.

IV. Evangelium d. Johannes. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.50 2.—

V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. *M.* 1.80 2.25.

[Teil II u. III in Vorb.]

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. *M.* 11.— 15.40.

1. Bdchn. 1. Bch. 6. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

2. — 2. — 6. — *M.* 1.20 1.70.

3. — 3. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

4. — 4. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann.

5. Bdchn. 5. Bch. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

6. — 6. — 6. — *M.* 1.20 1.70.

*7. — 7. — 6. — *M.* 1.40 1.80.

8. — 8. — 5. — *M.* 1.20 1.70.

9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Xenophons Anabasis. Von F. Vollbrecht. Ausgabe m. Kommentar unter d. Text.

I. Bdchn. B. I II. 10. Aufl. M. 2 Figurentaf. u. 1 Karte. *M.* 1.40 2.—

II. — B. III. IV. 9. u. 8. Aufl. *M.* —.90 1.20.

III. — B. V—VII. 8. Aufl. *M.* 1.60 2.—

— — — B. I—IV. Text u. Kommentar getrennt.

Text. M. e. Übersichtskarte. *M.* —.90 1.20.

Kommentar. Mit Holzschnitten und Figurentafeln. *M.* 1.35 1.80.

— **Kyropädie.** Von L. Breitenbach. 2 Hefte. je *M.* 1.50 2.—

I. Heft. Buch I—IV. 4. Auflage, von B. Büchschenschütz.

II. — Buch V—VIII. 3. Aufl.

— **griech. Geschichte.** Von B. Büchschenschütz. 2 Hefte.

*I. Heft. Buch I—IV. 7. Aufl. *M.* 2.— 2.40.

II. — Buch V—VII. 5. Aufl. *M.* 1.80 2.20.

— **Memorabilien.** Von Raph. Kühner.

6. Aufl., von Rud. Kühner. *M.* 1.60 2.20.

— **Agésilaios.** Von O. Güthling. *M.* 1.50 2.—

— **Anabasis u. Hellenika in Ausw.** Mit Einleitung, Karten, Plänen u. Abbild. Text und Kommentar. Von G. Sorof. 2 Bdchn.

I. Bdchn. Anab. Buch 1—4.

Text. *M.* 1.20 1.50.

Kommentar. *M.* 1.20 1.50.

II. — Anab. Buch 5—7 u. Hellenika.

Text. *M.* 2.— 2.20.

Kommentar. *M.* 1.40 1.60

b) Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. *M.* 2.55 4.—

I. Heft Buch I—III. M. Einleit. u. Karte v. Gallien. *M.* —.90 1.40.

II. — Buch IV—VI. *M.* —.75 1.20.

III. — Buch VII u. VIII u. Anhang. *M.* —.90 1.40.

— **commentarii de bello civili.** Von A. Doberenz. 5. Aufl., von B. Dinter. *M.* 2.40 2.90.

Ciceronis de oratore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. *M.* 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I. *M.* 1.80 2.25.

II. — Buch II. *M.* 1.50 2.—

III. — Buch III. M. Indices u. Register z. d. Anmerkungen. *M.* 1.50 2.—

Aus Heft III besonders abgedruckt: Erklär. Indices u. Register d. Anmerkgn. *M.* —.45.

— — — 5. Aufl., von Fr. Th. Adler. In 1 Band. *M.* 4.50.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

- Ciceronis Brutus de claris oratoribus.** Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. *M.* 2.25 2.75.
- **orator.** Von K. W. Piderit. 2. Aufl. *M.* 2.— 2.60.
- **partitiones oratoriae.** Von K. W. Piderit. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. S. Roscius.** Von Fr. Richter u. A. Fleckeisen. 4. Aufl., von G. Ammon. *M.* 1.— 1.40.
- **div. in Caeciliam.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.45 —.80.
- **Reden gegen Verres. IV. Buch.** Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 4. Aufl. von H. Nohl. *M.* 1.50 2.—
- **— V. Buch.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **Rede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus.** Von Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberhard. *M.* —.75 1.20.
- **Reden g. Catilina.** Von Fr. Richter. 6. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. Murena.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.90 1.30.
- **Rede f. Sulla.** Von Fr. Richter. 2. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.75 1.20.
- **Rede f. Sestius.** Von H. A. Koch. 2. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.— 1.40.
- **Rede f. Plancius.** Von E. Köpke. 3. Aufl., von G. Landgraf. *M.* 1.20 1.70.
- **Rede f. Milo.** V. Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* 1.20 1.60.
- **I. u. II. Philipp. Rede.** Von H. A. Koch. 3. Aufl., v. A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **I., IV. u. XIV. Philipp. Rede.** Von E. R. Gast. *M.* —.60 —.90.
- **Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Deiotarus.** Von Fr. Richter. 4. Aufl., von A. Eberhard. *M.* 1.20 1.70.
- **Rede f. Archias.** Von Fr. Richter u. A. Eberhard. 5. Aufl., von H. Nohl. *M.* —.50 —.80.
- **Rede f. Flaccus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.60 4.10.
- **ausgew. Briefe.** Von J. Frey. 6. Aufl. *M.* 2.20 3.—
- **Tusculanae disputationes.** Von O. Heine. 2 Hefte.
- **I. Heft. Buch I. II.** 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- **II. — Buch III—V.** 4. Aufl. *M.* 1.65 2.15.
- **Cato maior.** Von C. Meißner. 5. Aufl., von Landgraf. *M.* —.60 1.—
- **somnium Scipionis.** Von C. Meißner. 5. Aufl., von G. Landgraf. *M.* —.50 —.80.

- Ciceronis Laelius.** Von C. Meißner. 2. Aufl. *M.* —.75 1.20.
- **de finibus bon. et mal.** Von H. Holstein [Vergr.]
- **de legibus.** Von A. du Mesnil. *M.* 3.90 4.50.
- **de natura deorum.** Von A. Goethe. *M.* 2.40 2.90.
- [—] **Chrestomathia Ciceroniana.** Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.80.
- [—] **Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen.** Von O. E. Schmidt. I. Heft. *M.* 1.— 1.40.
- Cornelius Nepos,** siehe: **Nepos.**
- Curtius Rufus.** Von Th. Vogel und A. Weinhold. 2 Bändchen.
- **I. Bd. B. III—V.** 4. A. *M.* 2.40 2.80.
- **II. — B. VI—X.** 3. A. *M.* 2.60 3.20.
- : **s. a. Orationes selectae.**
- [**Elegiker.**] **Anthologie a. d. El. der Römer.** Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. *M.* 3.50 5.10.
- **1. Heft: Catull.** *M.* —.90 1.30.
- **2. Heft: Tibull.** *M.* —.60 1.—
- **3. Heft: Propert.** *M.* 1.— 1.40.
- **4. Heft: Ovid.** *M.* 1.— 1.40.
- ***Horaz. Oden u. Epoden.** Von C. W. Nauck. 17. Aufl., v. O. Weissenfels. ca. *M.* 2.25 2.75. [U. d. Pr.]
- [—] **Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg.** Horaz. Oden, von Großmann. *M.* —.15.
- **Satiren und Episteln.** Von G. T. A. Krüger. 2 Abteilungen.
- **I. Abt. Satiren.** 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 1.80 2.30.
- **II. — Episteln.** 15. Aufl., v. G. Krüger. *M.* 2.— 2.50.
- **Sermonen.** Von A. Th. Fritzsche. 2 Bände. *M.* 4.40 5.40.
- **I. Bd. Der Sermonen Buch I.** *M.* 2.40 2.90.
- **II. — Der Sermonen Buch II.** *M.* 2.— 2.50.
- Livii ab urbe condita libri.**
- **Lib. 1.** Von M. Müller. 2. Aufl. *M.* 1.50 2.—
- ***Lib. 2.** Von M. Müller. 2. Aufl. von W. Heraeus. *M.* 1.50 2.—
- **Lib. 3.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 4.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 5.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 6.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 7.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 8.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 9.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 10.** Von F. Luterbacher. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 21.** Von E. Wölfflin. 5. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 22.** Von E. Wölfflin. 4. Aufl. *M.* 1.20 1.70.
- **Lib. 23.** Von F. Luterbacher. 2. Aufl. *M.* 1.20 1.70.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Livii ab urbe condita libri.

- Lib. 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. *M* 1.35 1.80.
 Lib. 25. Von H. J. Müller. *M* 1.20 1.70.
 Lib. 26. Von F. Friedersdorff. *M* 1.20 1.70.
 Lib. 27. Von F. Friedersdorff. *M* 1.20 1.70.
 Lib. 28. Von F. Friedersdorff. *M* 1.20 1.70.
 Lib. 29. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.
 Lib. 30. Von F. Luterbacher. *M* 1.20 1.70.
Nepos. Von J. Siebelis - Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 3 Karten. *M* 1.20 1.70.
 — Von H. Ebeling. *M* —.75.
 — Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm. Ed. E. Ortmann. Editio V. *M* 1.— 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. Bearb. v. O. Stange. je *M* 1.50 2.— Zus. in einem Band *M* 4.—
 *I. Heft. Buch I—IX. 18. Aufl. Mit Karte.
 II. — Buch X—XV. 14. Aufl.

— **fastorum libri VI.** Von H. Peter. 2 Abteilungen.

I. Abt. Text u. Kommentar. 4. Aufl. *M* 2.80 3.20.

II. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. *M* —.90 1.30.

— **ausgew. Gedichte m. Erläut. für den Schulgebr.** Von H. Günther. *M* 1.50 2.—

Phaedri fabulae. Von J. Siebelis und F. A. Eckstein. 6. Aufl., v. Fr. Polle. *M* —.75 1.20.

Plautus' ausgewählte Komödien. Von E. J. Brix. 4 Bdchn.

I. Bdchn. Trinummus. 5. Aufl., von M. Niemeyer. *M* 1.60 2.—

*II. — Captivi. 6. Aufl., von M. Niemeyer. *M* 1.40 1.80.

III. — Menaechmi. 4. Auflage, von M. Niemeyer. *M* 1.— 1.40.

IV. — Miles gloriosus. 3. Auflage. *M* 1.80 2.30.

Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von A. Kreuser. *M* 1.50 2.—

Quellenbuch, histor. zur alten Geschichte.

II. Abt. Römische Geschichte. Von A. Weidner. 2. Aufl. 1. Heft *M* 1.80 2.30. 2. Heft. *M* 2.40 3.— 3. Heft. *M* 2.70 3.30.

Quintilian institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. 3. Aufl., von G. Krüger. *M* 1.— 1.40.

Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Jugurth., orat. et epist. ex historiis excerptae. Von Th. Opitz. 3 Hefte. *M* 2.50 3.20.

*I. Heft: Bellum Catilinae. 2. Aufl. *M* —.60 1.—

II. — Bellum Jugurthinum. 2. Aufl. *M* 1.— 1.40.

III. — Reden u. Briefe a. d. Historien. *M* —.45 —.80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus. 2 Teile. *M* 4.30 5.40.

I. Teil. Buch I u. II. 5. Aufl., von W. Heraeus. *M* 2.20 2.80.

II. — Buch III—V. 4. Auflage, von W. Heraeus. *M* 2.10 2.60.

— **Annalen.** Von A. Draeger. 2 Bände. *M* 5.70 7.50.

I. Band. 1. Heft. (Buch I u. 2.) 7. Aufl., von W. Heraeus. *M* 1.50 2.—

2. Heft. [Buch 3—6.] 6. Aufl., von F. Becher. *M* 1.50 2.—

II. — 2 Hefte: Buch XI—XIII. Buch XIV—XVI. 4. Aufl., von F. Becher. je *M* 1.35 1.75.

— **Agricola.** Von A. Draeger. 6. Aufl., von W. Heraeus. *M* —.80 1.20.

— **dialogus de oratoribus.** Von G. Andresen. 3. Aufl. *M* —.90 1.30.

— **Germania.** Von E. Wolff. 2. Aufl. *M* 1.40 1.80.

Terentius, ausgewählte Komödien. Von C. Dziatzko.

*I. Bändchen. Phormio. 4. Aufl., von E. Hauler. ca. *M* 2.40 2.90. [U. d. Pr.]

II. — Adelphoe. 2. Aufl., von R. Kauer. *M* 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Von K. Kappes. 4 Hefte.

I. Heft. Buch I—III. 6. Aufl., v. M. Fickelscherer. *M* 1.40 1.90.

II. — Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von E. Wörner. 3 Abt. je *M* —.50 —.80.

II. — Buch IV—VI (4. Aufl.) in 1 Band *M* 2.—

III. — Buch VII—IX. 3. Aufl. *M* 1.20 1.70.

IV. — Buch X, XI, XII. 3. Aufl., von M. Fickelscherer. 3 Abt. je *M* —.50 —.80.

IV. — Buch X—XII. 3. Aufl. 3 Abt. in 1 Band. *M* 2.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

6. Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“. [gr. 8. geb.]

Die Schultexte der „Bibliotheca Teubneriana“ bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonders entsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgehende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr inhaltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden 'lesbaren' Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers sowie über sachlich im Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bzw. kurz erklärt.

Demosthenes' neun Philippische Reden.

Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Herodot B. I—IV. Von A. Fritsch. *M.* 2.40.

— B. V—IX. Von A. Fritsch. *M.* 2.—

Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. *M.* 1.—

Thukydides B. I—III. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Einzeln: Buch I, Buch II je *M.* 1.—

— B. V—VIII. Von S. Widmann. *M.* 1.80.

Xenophons Anabasis. Von W. Gemoll.

3. Aufl. *M.* 1.60.

* — — — Buch I—IV. 3. Aufl. *M.* 1.10.

— Memorabillen. Von W. Gilbert. *M.* 1.10.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. *M.* 1.20.

* Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

— Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pompeius. Von C. F. W. Müller. *M.* —.55.

Ciceros Rede f. Milo. Von C. F. W. Müller.

M. —.55.

— Rede für Archias. Von C. F. W. Müller.

M. —.40.

— Rede für Roscius. Von G. Landgraf. *M.* —.60.

— Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F. W. Müller. *M.* 1.—

Horaz. Von G. Krüger. *M.* 1.80.

Livius Buch I u. II (u. Auswahl a. Buch III u. V). Von K. Heraeus. *M.* 2.—

— Buch XXI—XXIII. Von M. Müller. *M.* 1.60.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von O. Stange. *M.* 2.—

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von Th. Opitz. *M.* —.55.

— Jugurthin. Krieg. Von Th. Opitz. *M.* —.80.

Beides zusammengeb. *M.* 1.20.

Vergils Äneide. Von O. Güthling. *M.* 2.—

7. Verschiedene Ausgaben für den Schulgebrauch.

[Lyrik.] Lyricorum Graecorum carmina quae ad Horatium pertinent, selecta iterum edidit Adolfus Großmann. *M.* —.15.

Opitz, Th., u. A. Weinhold, Chrestomathie aus Schriftstellern der sogenannten silbernen Latinität. *M.* 2.80 3.40.

Auch in 5 Heften: Heft I. 2. Aufl. *M.* 1.20. Heft IIA 2. Aufl. *M.* —.50, Heft IIB 2. Aufl. *M.* —.40, Heft III—V je *M.* —.60 1.—

Heft I. Suetonius, Velleius und Florus.

— II A. Tacitus, Iustinus, Curtius, Valerius

— II B. Plinius d. J. [Maximus.

III. Heft. Plinius d. Ä. und Vitruvius.

IV. — Seneca und Celsus.

V. — Quintilianus.

Tirocinium poeticum. Erstes Lesebuch aus lateinischen Dichtern. Zusammengestellt und mit kurzen Erläuterungen versehen von Johannes Siebelis. 18. Auflage, von Otto Stange. *M.* 1.20. Mit Wörterbuch von A. Schaubach. *M.* 1.60.

Ciceros philosophische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst einer Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und in die alte Philosophie von Professor Dr. O. Weissenfels. Mit Titelbild. *M.* 2.— 2.60.

Ciceros philosophische Schriften in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die Schriftstellerei Ciceros und die alte Philosophie. Mit Titelbild. Iart. *M.* —.90.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceros philosophische Schriften.

2. Heft: De officiis libri III. fart. *M.* —.60.
3. Heft: Cato Maior de senectute. fart. *M.* —.30.
4. Heft: Laelius de amicitia. fart. *M.* —.30.
5. Heft: Tusculanarum disputationum libri V. fart. *M.* —.60.
6. Heft: De natura deorum libri III und de finibus bonorum et malorum I, 9—21. fart. *M.* —.30.
7. Heft: De re publica. fart. *M.* —.30.

Ciceros rhetorische Schriften. Auswahl f. d. Schule nebst Einleitung u. Vorbemerkungen von Prof. Dr. D. Weigenfelds. *M.* 1.80 2.40.
— — in einzelnen mit Vorbemerkungen usw. versehenen Heften:

1. Heft: Einleitung in die rhetorischen Schriften Ciceros nebst einem Abriß der Rhetorik. fart. *M.* 1.—
2. Heft: De oratore und Brutus. Ausgewählt, mit Vorbemerkungen und Analysen. fart. *M.* 1 —
3. Heft: Orator. Vollständiger Text nebst Analyse. fart. *M.* —.60.

8. B. G. Tenbners Schülers Ausgaben griech. u. lat. Schriftsteller.

[gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

1. Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
 2. Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
 3. Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.
- 2/3. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche „Schülers Ausgaben“ bringen, die den Bedürfnissen der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausstattung entgegenkommen wollen, in der Gestaltung des „Textes“, wie der Fassung der „Erklärungen“, die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen bieten, ferner durch das Verständnis fördernde Beigaben, wie Karten und Pläne, Abbildungen und Skizzen.

Das Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach organischem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und Verwertung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch Einheit der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im ganzen bei aller Selbständigkeit im einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Bemühen, wirklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lektüre durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern, als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

a) Griechische Schriftsteller.**Aristoteles** (Auswahl), s.: Philosophen.**Demosthenes**, ausgew. politische Reden. Von H. Reich.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.20.
 2. Hilfsheft. *M.* 1.—
 3. Kommentar. I. II. steifgeh. je *M.* —.80
- Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 1.40. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.20.

Epiktet, Epikur (Auswahl), siehe: Philosophen.**Herodot** in Auswahl. Von K. Abicht.

1. Text. 3. Aufl. *M.* Karte u. 4 Plänen im Text. *M.* 1.50.

Herodot in Auswahl. Von K. Abicht.

2. Hilfsh. 2. Aufl. Mit Abbi. Text *M.* —.50.
3. Komment. 2. Aufl. *M.* 1.50. } 2/3. Erklärungen. *M.* 2.40.

|| Text B. Mit Einleitung. 3. Aufl. *M.* 2.—
Dazu Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Homer. I: Odyssee. Von O. Henke.

1. Text. 2 Bdchn: B. 1—12. 5. Aufl. B 13—24. 4. Aufl. Mit 3 Karten. je *M.* 1.60. — B 1—24 in 1 Band *M.* 3.20.
2. Hilfsheft. 3. Aufl. *M.* zahlr. Abb. *M.* 2.—
3. Kommentar. 4. Aufl. 2 Hefte. steif geh. je *M.* 1 20. Zus. in 1 Bd. geb. *M.* 2.—
Inhaltsübersicht (nur direkt) *M.* —.05.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

Homer. II: Ilias. Von O. Henke.

1. Text. 3. Aufl. 2 Bdchn.: B. 1—13. —
B. 14—24. Mit 3 Karten. je *M.* 2.—
B. 1—24 in 1 Band *M.* 4.—

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb. *M.* 2.—
3. Kommentar. 2 Hefte. steif geh.

1. Heft. 3. Aufl. *M.* 1.60.

2. Heft. 3. Aufl. *M.* 1.20.

Zusammen in 1 Bd. 3. Aufl. geb. *M.* 2.40.

Lucian (Auswahl), siehe: Philosophen.

Lysias, Ausgewählte Reden. Von M.
Fickelscherer. I. Teil. Text. *M.* —.80.

*II. Teil Erklärungen. 0 80.

Marcus Aurelius (Auswahl), siehe: Philosophen.

[Philosophen.] **Auswahl a. d. griech. Phil.**
I. Teil: Auswahl aus Plato. Von O.
Weißensfelds.

Ausgabe A. Text. 2. Aufl. v. Grün-
wald. *M.* 1.80. Kommentar. *M.* 1.60.

Ausgabe B (ohne Apologie, Kriton
und Protagoras). Text. *M.* 1.40.
Kommentar. *M.* 1.40.

II. Teil: Auswahl aus Aristoteles und den
nachfolgenden Philosophen (Aristoteles,
Epiktet, Marcus Aurelius, Epikur, Theo-
phrast, Plutarch, Lucian). Text. *M.* 1.20.
Kommentar. *M.* 1.20.

Platon Apologie u. Kriton nebst Abschn.
a. d. Phaidon u. Symposion. Von F. Rösiger.

1. Text. 2. Aufl. steif geh. *M.* —.80.

2. Hilfsheft. *M.* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80. } 2/3. Erklärungen.
M. 1.60.

[—] Auswahl, siehe: Philosophen.

Plutarch (Auswahl), siehe: Philosophen.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

1. Text: I. Antigone. 2. Auflage. Mit
Titelbild *M.* —.70. II. König Ödipus.

2. Aufl. *M.* —.80. III. Alas. *M.* —.80.
Text I u. II zus.-geb. *M.* 1.10.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. *M.* —.70.

Sophokles' Tragödien. Von C. Conradt.

3. Kommentar: 1. Antigone. 2. Aufl.

M. —.70. II. König Ödipus. 2. Aufl.

M. —.70. III. Alas. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar
I u. II zus.-geb.) *M.* 1.60.

Theophrast (Auswahl), s.: Philosophen.

Thukydides i. Ausw. Von E. Lange.

1. Text. 2. Aufl. Mit Titelbild u. 3 Karten.
M. 2.40.

2. Hilfsheft. Mit Abb. i. Text. *M.* —.70. } 2/3. Erklärungen.
M. 2.—

3. Kommentar. *M.* 1.60. }

Ausgabe in 2 Teilen:

I. B I—V. a. Text. *M.* 1.40. b. Kom-
mentar. *M.* 1.—

II. B VI—VIII. a. Text. 2. Aufl. *M.* 1.10.
b. Kommentar. *M.* 1.—

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z.
beid. Teil. 2. Aufl. *M.* —.50.

|| Text B. Mit Einleit. 2. Aufl. *M.* 2.80.

Dazu Kommentar. *M.* 1.60.

Xenophon, Anabasis i. Ausw. Von G. Sorof.

1. Text. 6. Aufl. Mit Karte u. Plänen
im Text. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. Mit
Abbildungen. *M.* —.80. } 2/3. Erklärungen.

3. Kommentar. 5. Aufl. 2. Aufl. *M.* 1.80.
M. 1.50.

|| Text B. Mit Einleit. 6. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.50.

Wörterbuch. *M.* 1.20.

— **Hellenika in Auswahl.** Von G. Sorof.

*1. Text. 4. Aufl. Mit Karte u. Plänen
im Text. *M.* 1.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl.
M. 1.—

— **Memorabillen in Auswahl.** Von
F. Rösiger.

1. Text. *M.* 1.—

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.80.

b) Lateinische Schriftsteller.

Caesar, Gallischer Krieg. Von F. Fügner.

1. Text. 7. Aufl. Mit 3 Karten und
11 Abb. *M.* 1.80.

*2. Hilfsheft. 6. Aufl. Mit Abb. im Text. } 2/3. Erklärungen.
M. 1.20. *M.* 2.40.

3. Kommentar. 6. Aufl. *M.* 1.60.

Auch in 2 Heften. 1. Heft (Buch 1—4).
2. Heft (Buch 5—7). je *M.* —.80.

|| Text B. M. Einleitg. 7. Aufl. *M.* 2.—

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.60.

— Auswahl von F. Fügner und
W. Haynel.

1. Text (B). Mit Einleitung u. 3 Karten.
M. 1.80.

*2. Kommentar von H. Micha. *M.* 1.60.

Caesar, Bürgerkrieg. Von F. Fügner.

1. Text. 2. Aufl. Mit 8 Abb. u. 2 Karten.
M. 1.60.

2. Hilfsheft: siehe Gall. Krieg.

3. Kommentar. *M.* 1.20.

[—] Wörterbuch zu Caesars Komm.
über den gall. Krieg u. den Bürgerkrieg.

5. Aufl. *M.* —.60.

**Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de im-
perio.** Von C. Stegmann.

1. Text. 5. Auflage. Mit Titelbild und
1 Karte. *M.* 1.10.

2. Hilfsheft. 3. Aufl. *M.* 1.20. } 2/3. Erklärungen.

*3. Kommentar. 5. Aufl. *M.* —.90. } *M.* 1.50.

|| Text B. M. Einleit. 5. Aufl. *M.* 1.35.

Dazu Kommentar. 4. Aufl. *M.* —.90.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Ciceros Rede für S. Roscius und Rede für Archias. Von H. Hänsel.

1. Text. 2. Aufl. *M.* —.80.

2/3. Kommentar. Mit Einleitung. 2. Aufl. *M.* —.60.

— Reden für Q. Ligarius und für den König Deiotarus. Von C. Stegmann.

1. Text. *M.* —.60.

3. Kommentar. Mit Einleitung. *M.* —.60.

— Cato maior de senectute. Von O. Weissenfels.

1. Text. 2. Aufl. v. P. Wessner. *M.* —.60.

3. Kommentar. steif geh. *M.* —.50.

— Philosoph. Schriften in Auswahl. Von O. Weissenfels.

*1. Text. 3. Aufl. *M.* 1.60.

*2. Hilfsh. 2. Aufl.

M. —.60.

*3. Kommentar. 2. Aufl. } 2/3. Erklärungen. *M.* 1.—

M. 1.—

— Verrinen. Buch IV u. V. Von C. Bardt.

1. Text. *M.* 1.20.

3. Kommentar. *M.* 1.40.

[—] Ausgew. Briefe aus Ciceronischer Zeit. Von C. Bardt.

1. Text. 3. Aufl. Mit 1 Karte. *M.* 1.80.

2. Hilfsheft. steif geh. *M.* —.60.

3. Kommentar (verkürzte Ausg.). *M.* 2.40.

Kommentar (erweiterte Ausgabe). Mit Einleitung.

I. Heft: Brief 1—61. *M.* 1.80 2.20.

II. Heft: Brief 62—114. *M.* 1.60 2.—

Horatius, Gedichte. Von G. Schimmelpfeng.

1. Text. 3. Aufl. Mit Karte u. Plan. *M.* 2.—

3. Kommentar. 2. Aufl. *M.* 1.80.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von F. Fügner.

I. Der zweite punische Krieg.

*1. Text. 4. Aufl. Mit 4 Karten. *M.* 2.—

2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abbild. und Karte. (Zu I u. II). *M.* 2.—

3. Kommentar. 2 Hefte.

I. Heft: Buch 21—22. 3. Aufl. *M.* 1.20.

II. Heft: Buch 23—30. 2. Aufl. *M.* 1.40.

II. Auswahl aus der 1. Dekade.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 1.60.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. (zu I u. II). *M.* 2.—

3. Kommentar. Buch 1—10. 2. Aufl. *M.* 1.60.

Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.

1. Text. 2. Aufl. *M.* 2.20.

2. Hilfsheft. 2. Aufl. *M.* 2.—

3. Kommentar. I. Heft. Buch 1—10. *M.* 1.40.

II. Heft. Buch 21—30. *M.* 1.60.

*Auswahl von F. Fügner u. J. Teuffer. Text, Kommentar. [In Vorb.]

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von F. Fügner.

*1. Text. 6. Aufl. *M.* 3 Karten. *M.* 1.—

*2. Hilfsheft. 6. Aufl.

Mit Abbild. i. Text.

M. 1.—

*3. Kommentar. 5. Aufl.

ca. *M.* —.90. [U. d. Pr.]

} 2/3. Erklärungen. *M.* 1.40.

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von M. Fickelscherer.

1. Text. 6. Auflage. *M.* 1.20.

2. Hilfsheft. 3. Aufl.

M. Abbild. im Text.

M. 1.20.

3. Kommentar. 5. Aufl.

M. 1.40.

} 2/3. Erklärungen. *M.* 2.20.

Wörterbuch. 4. Aufl. steif geh. *M.* —.50.

|| Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. *M.* 1.35.

Dazu Kommentar. 5. Aufl. *M.* 1.40.

Sallusts Catilinar. Verschwörung. Von C. Stegmann.

1. Text. 3. Aufl. Mit Karte. *M.* —.80.

2/3. Erklärungen. 2. Aufl. *M.* —.60.

— Jugurthin. Krieg. Von C. Stegmann.

Text. Mit Karte. *M.* —.80.

Kommentar. *M.* 1.—

Tacitus' Annalen I. Ausw. u. d. Bataver- aufstand unt. Civilis. Von C. Stegmann.

1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel.

2. Aufl. *M.* 2.40.

2. Hilfsheft. *M.* 1.80.

3. Kommentar. 2. Aufl.

M. 1.40.

} 2/3. Erklärungen. *M.* 2.80.

Ausgabe in 2 Teilen:

I. Ann. B. 1—6. a) Text. 2. Aufl.

M. 1.20. b) Kommentar. 2. Aufl.

M. 1.—

II. Ann. B. 11—16. Historien B. IV/V.

a. Text. 2. Aufl. *M.* 1.—. b. Kom-

mentar. *M.* —.80.

III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. beid Teilen. *M.* —.80.

— Agricola. Von O. Altenburg.

1. Text. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80

— Germania. Von O. Altenburg.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. *M.* —.60.

2/3. Erklärungen. steif geh. *M.* —.80.

Vergils Aeneide I. Ausw. Von M. Fickelscherer.

1. Text mit Einleitung. 4. Aufl. Mit

Karte. *M.* 1.40.

*3. Kommentar. 4. Aufl. *M.* 1.80.

B. Zu den griechischen und lateinischen Schriftstellern. Auswahl.

1. Zu den griechischen Schriftstellern.

Aeschylus.

Dindorf, Guil., lexicon Aeschyleum. Lex-8. 1873. *M* 16.—

Richter, P., zur Dramaturgie des Ä. gr. 8. 1892. *M* 6 50.

Westphal, R., Proleg. zu Ä.' Tragödien. gr. 8. 1869. *M* 5.—

Aristarchus.

Ludwich, A., Ars Homer. Textkritik. 2 Teile. gr. 8. 1881/85. *M* 28.—

Aristophanes.

Müller-Strübing, Ar. u. d. histor. Kritik. gr. 8. 1873. *M* 16.—

Roemer, A., Studien z. Ar. u. den alten Erklärern dess. I. Teil. gr. 8. 1902. *M* 8.—

Zacher, K., die Handschriften u. Klassen der Aristophanesscholien. gr. 8. 1889. *M* 6.—

Aristoteles.

Heitz, E., die verlorenen Schriften des Ar. gr. 8. 1865. *M* 6.—

Bucolici.

Hiller, E., Beiträge z. Textgesch. d. gr. Bukoliker. gr. 8. 1888. *M* 3.20.

Demosthenes.

Fox, W., die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Äschines analysiert u. gewürdigt. gr. 8. 1880. *M* 5.60.

Preuß, S., index Demosthenicus. gr. 8. 1892. *M* 10.—

Schaefer, A., D. und seine Zeit. 2 Ausg. 3 Bände. gr. 8. 1885—1887. *M* 30.—

Etymologica.

Reitzenstein, R., Geschichte d. griech. E. gr. 8. 1896. *M* 18 —

Herondas.

Crusius, O., Unters. z. d. Mimiamben d. H. gr. 8. 1892. *M* 6.—

Hesiodus.

Dimitrijevč, M. R., studia Hesiodica. gr. 8. 1900. *M* 6.—

Steltz, Aug., die Werke und Tage d. H. nach ihrer Komposition. gr. 8. 1869. *M* 4.—

Homerus.

Autenrieth, G., Wörterbuch zu den Homer. Gedichten. 11 Aufl., von Kaegi. gr. 8. 1908. *M* 3.60.

Finsler, G., Homer. gr. 8. 1908. *M* 6.—7.—

Frohwein, E., verbum Homericum. gr. 8. 1881. *M* 3.60.

Gehring, A., index Hom. Lex.-8. 1891. *M* 16.—

Gladstone, W. E., Homerische Studien, frei bearbeitet von A. Schuster. gr. 8. 1863. *M* 9.—

Homerus.

Kammer, E., die Einheit der Odyssee. gr. 8. 1873. *M* 16.—

La Roche, J., die Homerische Textkritik im Altertum. gr. 8. 1866. *M* 10.—

Lexicon Homericum, ed. H. Ebeling. 2 voll. Lex.-8. 1874/1885. Vol. I. *M* 42.—, Vol. II. *M* 18.—

Ludwich, A., die Homervulgata als voralexandrinisch erwiesen. gr. 8. 1898. *M* 6.—

Noack, F., Homerische Paläste. gr. 8. 1903. *M* 2.80 3.80.

Nutzhorn, F., die Entstehungsw. d. Hom. Gedichte. gr. 8. 1869. *M* 5.—

Volkman, R., die Wolfschen Prolegomena. gr. 8. 1874. *M* 8.—

Isocrates.

Preuß, S., index Isocrateus. gr. 8. 1904. *M* 8.—

Lucian.

Helm, R., L. und Menipp. gr. 8. 1906. *M* 10.— 13.—

Oratores.

Blaß, Fr., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. z. Aufl. gr. 8. I. 1887. *M* 14.— 16.—

II. 1892. *M* 14 — 16.— III 1. 1893. *M* 16.— 18.— III 2. 1898. *M* 12.—

Pindarus.

Rumpel, J., lexicon Pindaricum. gr. 8. 1883. *M* 12.—

Photios.

Reitzenstein, R., der Anfang des Lexikons des Photios. Mit 2 Tafeln in Lichtdruck. gr. 8. 1907. *M* 7.— 9.50.

Plato.

Finsler, G., Platon und die aristotelische Poetik. gr. 8. 1900. *M* 6.—

Immisch, O., philologische Studien zu Pl. I. Heft. Axiochus. gr. 8. 1896. *M* 3.—

II. Heft. De recens. Platon. praesidiis atque rationibus. gr. 8. 1903. *M* 3.60.

Baeder, H., Pls. philosophische Entwickl. gr. 8. 1905. *M* 8.— 10.—

Ritter, C., Pl. Gesetze. Darstellung des Inhalts. 8. 1896. *M* 3 20. Kommentar zum griech. Text. *M* 10.—

Schmidt, H., kritischer Kommentar zu P. Theätet. gr. 8. 1877. *M* 4.—

— exegetischer Komment. z. P. Theätet. gr. 8. 1880. *M* 3.20.

Wohlrab, M., vier Vorträge über Pl. 8. 1879. *M* 1.60.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Poetae comici.

Zieliński, Th., Gliederung der altattisch.
Komödie. gr. 8. 1885. *M* 10.—

Sophocles.

Pluß, Th., S' Elektra. Eine Auslegung.
gr. 8. 1891. *M* 3.—

Theocritus.

Rumpel, J., lexicon Theocriteum. gr. 8.
1879. *M* 8.—

Thucydides.

Herbst, L., zu Th. Erklärungen und
Wiederherstellungen. I. Reihe. Buch I
bis IV. gr. 8. 1892. *M* 2.80 II. Reihe.
Buch V—VIII. gr. 8. 1893. *M* 3.60.
Stahl, I. M., quaestiones grammaticae ad
Th pertinentes Auctas et correctas
iterum edidit St. gr. 8. 1886. *M* 1.60.

2. Zu den lateinischen Schriftstellern.

Caesar.

Ebeling, H., Schulwörterbuch zu Caesar.
6. Aufl. gr. 8. 1907. *M* 1.80.

*Klotz, A., Caesarstudien. Nebst einer
Analyse der Strabonischen Beschreibung
von Gallien und Britannien. gr. 8. 1910.
M 6.— 7.20.

Menge et Preuß, lexicon Caesarianum.
Lex.-8. 1885/90. *M* 18 —

Cicero.

Schmidt, O. E., der Briefwechsel des C.
gr. 8. 1893. *M* 12.—

Zieliński, Th., Cicero im Wandel der Jahr-
hunderte. 8. 2. Aufl. 1907. *M* 7.— 8.—

Horatius.

Friedrichs, J. G., Q. Horatius Flaccus. Phil.
Unters. gr. 8. 1894. *M* 6.—

Keller, O., Epilegomena zu H. 3 Teile.
gr. 8. (je *M* 8 —) *M* 24.— I. Teil.
1879. II. u. III. Teil. 1880.

Müller, L., Q. Horatius Flaccus. 8. 1880.
M 2.40.

Pluß, Th., Horazstudien. Alte und neue
Aufsätze über Horazische Lyrik. gr. 8.
1892. *M* 6.—

Stemplinger, Ed., das Fortleben der
Hischen Lyrik seit der Renaissance.
gr. 8. 1906. *M* 8.— 9.—

Iuris consulti.

Kalb, W., Roms Juristen nach ihrer
Sprache. gr. 8. 1890. *M* 4.—

Lucilius.

Müller, L., Leben u. Werke des C. Lucilius.
gr. 8. 1876. *M* 1.20.

Ovidius

Siebelis-Polke, Wörterbuch zu O's Meta-
morphosen. 5. Aufl. gr. 8. 1893. *M* 4. 04.80.

Stange, O., kleines Wörterbuch zu O's Meta-
morphosen. gr. 8. 1899. *M* 2.50.

Tolkiehn, J., quaest. ad Heroides O. spect.
gr. 8. 1888. *M* 2.80.

Plautus.

Lexicon Plautinum conscripsit Gonzalez
Lodge. gr. 8. Vol. I. Fasc. 1-5 je *M* 7.20.

Ritschl, Fr., prolegomena de rationibus
emendationis Plautinae. gr. 8. 1880. *M* 4.—

Sudhaus, S., der Aufbau der Plauti-
nischen Cantica. gr. 8. 1909. *M* 5.— 6.—

Tacitus.

Draeger, A., über Syntax und Stil des T.
3. Aufl. gr. 8. 1882. *M* 2.80.

Gerber et Greef, lexicon Taciteum. Lex.-8.
1877—1903. *M* 64.—

Vergilius.

*Birt, Th., Jugendverse und Heimatpoesie
Vergils. 1910. *M* 3.60 4.20.

Comparetti, V. im Mittelalter. gr. 8.
1875. *M* 6.—

Heinze, R., Vergils epische Technik. 2. Aufl.
gr. 8. 1908. *M* 12.— 14.—

Pluß, V. und die epische Kunst. gr. 8.
1894. *M* 8.—

Skutsch, F., aus V.s Frühzeit. gr. 8. 1901.
M 4.— 4.60.

— Gallus u. V. (A. V.s Frühzeit, II. Teil).
gr. 8. 1906. *M* 5.— 5.60.

Sonntag, M., V. als bukolischer Dichter.
gr. 8. 1891. *M* 5.—

Weidner, A., Kommentar zu V.s Aeneis.
Bd. I u. II. gr. 8. 1869. *M* 8.—

Verlagsverzeichnis von B. G. Teubner

— in Leipzig und Berlin. —

Klassische Altertumswissenschaft. Allgemeine Sprachwissenschaft,
Volkskunde. Neuere Geschichte und Kultur, Sprache, Literatur
und Kunst. Philosophie, Psychologie. Religionswissenschaft.
Länder- und Völkerkunde. Volkswirtschaftslehre, Rechts- und
Staatswissenschaften. Zum Bildungswesen. Februar 1911.

== Umsonst und postfrei vom Verlag. ==

C. Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die mit einem * bezeichneten Werke sind Neuerscheinungen seit Anfang 1910.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 14 ff.

- Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. *M.* 24.—
- Archiv für Religionswissenschaft. Nach A. Dieterich herausg. von Richard Wünsch. Jährl. 4 Hefte. *M.* 18.—
- Neue Jahrbücher für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche Literatur und für Pädagogik. Hrsg. von J. Ilberg und B. Gerth. Preis für den Jahrgang von 10 Heften *M.* 30.—
- Byzantinische Zeitschrift. Begründet von Karl Krumbacher. Unter Mitwirkung vieler Fachgenossen herausgegeben von A. Heisenberg und P. Marc. Preis für den Band von jährlich 4 Heften *M.* 20.—
- Generalregister zu Band I—XII, 1892—1903 gr. 8. 1909 *M.* 24.—
- Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorf, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, Fr. Skutsch. 2. Aufl. (Die Kultur der Gegenwart. Ihre Entwicklung und ihre Ziele. Herausg. von Prof. Paul Hinneberg. Teil I, Abt. 8.) *M.* 10.—, geb. *M.* 12.—
- Ausfeld, A., der griechische Alexanderroman. Nach des Verfassers Tode herausgegeben von W. Kroll. *M.* 8.— 10.—
- Bardt, C., zur Technik des Übersetzens lateinischer Prosa. *M.* — 60.
- Baumgarten, F., F. Poland und R. Wagner, die hellenische Kultur. 2. Auflage. Mit 7 Tafeln u. 1 Karte in Mehrfarbendruck, 2 Doppeltafeln in Schwarzdruck, 2 Karten und gegen 400 Abbildungen *M.* 10.— 12.—
- Benseler, G. E., und K. Schenkl, griechisch-deutsches und deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 2 Teile.
- * I. Teil. Griechisch-deutsches Schulwörterbuch. 13. Aufl., bearb. von A. Kaegi. *M.* 6.75 8.— II. Teil. Deutsch-griechisches Schulwörterbuch. 6. Auflage, bearb. von K. Schenkl. *M.* 9.— 10.50.
- Birt, Th., die Buchrolle in der Kunst. Archäol.-antiquar. Untersuchungen zum antiken Buchwesen. Mit 190 Abbildungen. *M.* 12.— 15.—
- Blaß, F., die attische Beredsamkeit. 3 Abt. 2. Aufl. *M.* 56.— 64.—
- Blümner, H., Technologie und Terminologie der Gewerbe und Künste bei Griechen und Römern. 4 Bde. Mit zahlr. Abb. *M.* 60.40.
- Böckh, A., und Ludolf Dissen, Briefwechsel siehe Hoffmann, M.
- Bone, Karl, *περίγραφα τέχνης*. Über Lesen und Erklären von Dichtwerken. Steif geh. *M.* 2 40.
- Brauchitsch, G. v., die Panathenäischen Preisamphoren. Mit 37 Abbildungen und 1 Lichtdrucktafel. *M.* 6.— 7.—
- Brunn, H., kleine Schriften. Herausg. von H. Brunn u. H. Bulle. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. I. Band. *M.* 10.— *M.* 13.— II. Band. *M.* 20.— 23.— III. Band. *M.* 14.— 17.—
- Cantor, M., Vorlesungen über Geschichte der Mathematik. 1. Band. Von den ältesten Zeiten bis 1201 n. Chr. Mit 114 Fig. und 1 lithogr. Tafel. 3. Aufl. *M.* 24.— 26.—
- Cumont, F., die Mysterien des Mithra. Ein Beitrag z. Religionsgeschichte der römisch. Kaiserzeit. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. Mit 9 Abbild. im Text und auf 2 Tafeln sowie 1 Karte. *M.* 5.— 5.60.
- * — die orientalischen Religionen im römischen Heidentum. Autor. deutsche Ausgabe von G. Gehrich. *M.* 5.— 6.—
- Diels, H., Elementum. Eine Vorarbeit zum griech. u. latein. Thesaurus. *M.* 3 —
- Dieterich, A., Nekyia. Beitr. zur Erklärung d. neuentdeckten Petrusapokalypse. *M.* 6.—
- * — eine Mithrasliturgie. 2. Aufl. besorgt von R. Wünsch. *M.* 6.— 7.—
- Mutter Erde. Ein Versuch über Volksreligion. *M.* 3.20 3.50.
- Domaszewski, A. v., Abhandlungen zur römischen Religion. *M.* 6 — 7.—
- Dziatzko, K., Untersuchungen über ausgewählte Kapitel des antiken Buchwesens. *M.* 6.—
- Eger, O., zum ägyptischen Grundbuchwesen in römischer Zeit. *M.* 7.— 8.—
- Fimmen, D., Zeit und Dauer der kretisch-mykenischen Kultur. Mit 1 synchronistischen Tabelle. *M.* 3.—
- Gardthausen, V., Augustus und seine Zeit. 2 Teile.
- I. Teil. I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 12.— III. Band. *M.* 8.— Zusammengeb. *M.* 32.—
- II. Teil. (Anmerk.) I. Band. *M.* 6.— II. Band. *M.* 9.— III. Band. *M.* 7.— Zusammengeb. *M.* 24.—
- Griechische Paläographie. Mit 12 Tafeln und vielen Illustrationen. *M.* 18.40.
- Geffken, J., das griechische Drama. Aischylos, Sophokles, Euripides. Mit einem Plane. *M.* 1.60 2.20.

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene Exemplare**.

- Gelzer, H., ausgewählte kleine Schriften. Mit einem Porträt Gelzers. *M.* 5.— 6.—
- *Gercke, A., u. Ed. Norden, Einleitung in die Altertumswissenschaft. Unter Mitwirkung von G. Beloch, E. Bethe, E. Bickel, J. L. Heiberg, B. Keil, E. Kornemann, P. Kretschmer, C. F. Lehmann-Haupt, K. J. Neumann, E. Pernice, P. Wendland, S. Wide, Fr. Winter herausg. von A. Gercke und Ed. Norden. 3 Bände. I. Band: Methodik. Sprache. Metrik. Griechische Literatur. Römische Literatur. *M.* 13.— 15.—
- II. Band: Privataltertümer. Kunst. Religion und Mythologie. Philosophie. Exakte Wissenschaften u. Medizin. *M.* 9.— 10.50.
- III. Band: Griechische Geschichte. Hellenistisch-römische Geschichte. Geschichte der römischen Kaiserzeit. Griechische Staatsaltertümer. Römische Staatsaltertümer. Epigraphie, Papyrologie, Paläographie. ca. *M.* 8.—, ca. *M.* 9.50. [U. d. Pr.] Alle 3 Bde. auf einmal bezog ca. *M.* 25.— ca. *M.* 30.—
- Gilbert, G., Handbuch der griech. Staatsaltertümer. 2 Bände. *M.* 13.60.
- I. Band. Der Staat d. Lakedaemonier u. d. Athener. 2. Aufl. *M.* 8.— II. Band. *M.* 5.60.
- O., Geschichte und Topographie der Stadt Rom im Altertum. 3 Abt. *M.* 24.—
- I. Abteil. *M.* 6.— II. Abteil. *M.* 8.—
- III. Abteil. *M.* 10.—
- die meteorologischen Theorien des griechischen Altertums. Mit 12 Figuren im Text. *M.* 20.— 22.50.
- Grammatik, historische, der lateinischen Sprache. Unter Mitwirkung von H. Blase, A. Dittmar, J. Golling, G. Herbig, C. F. W. Müller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, J. Thüssing und A. Weinold hrsg. von G. Landgraf. In mehreren Bänden. gr. 8.
- I. Band. Von Fr. Stolz. I. Hälfte: Einleitung und Lautlehre. II. Hälfte: Stammbildungslehre. 1894. 1895. je *M.* 7.—
- III. Band. Syntax des einfachen Satzes. I. Heft: Einleitung, Literatur, Tempora und Modi, Genera Verbi. 1903. *M.* 8.— [Fortsetzung u. d. Pr.]
- Supplement: Müller, C. F. W., Syntax des Nominativs und Akkusativs im Lateinischen. *M.* 6.—
- Gudeman, A., Grundriß der Geschichte der klass. Philologie. 2. Aufl. *M.* 4.40 5.—
- *— imagines philologorum. 160 Bildnisse klass. Philologen v. d. Renaissance bis zur Gegenwart. *M.* 3.20 4.—
- Hagen, H., gradus ad criticon. Für philologische Seminaristen und zum Selbstgebrauch. *M.* 2.80.
- Heinichen, Fr. A., lateinisch-deutsches und deutsch-latein. Schulwörterbuch. 2 Teile. I. Teil. Lateinisch-deutsches Schulwörterbuch. 8. Aufl., bearbeitet von H. Blase u. W. Reeb. *M.* 6.75 8.— II. Teil. Deutsch-lateinisches Schulwörterbuch. 6. Aufl., bearbeitet von C. Wagener. *M.* 5.75 7.—
- Helbig, W., Führer durch die öffentlichen Sammlungen der klassischen Altertümer in Rom. 2 Bände. 2. Aufl. *M.* 15.— [Die Bände sind nur zusammen käuflich.] — auf extradünnes Papier gedruckt u. m. Schreibpapier durchschossen, z. Handgebrauch für Fachgelehrte. *M.* 17.—
- Herkenrath, E., der Enoplios. Ein Beitrag zur griechisch. Metrik. *M.* 6.— 8.—
- Herzog, E., Geschichte und System der röm. Staatsverfassung. 2 Bände. *M.* 33.—
- Hoffmann, M., August Boeckh. Lebensbeschreibung und Auswahl aus seinem wissenschaftlichen Briefwechsel. Ermäß. Preis. *M.* 7.— 9.—
- Briefwechsel zwischen August Boeckh und Ludolf Dissen, Pindar und anderes betreffend. *M.* 5.— 6.—
- Ihm, M., Palaeographia Latina. Exempla codicum Latinorum phototypice expressa scholarum maxime in usum ed. M. I. Ser. I. In Mappe *M.* 5.—
- Ilberg, J., u. M. Wellmann, zwei Vorträge zur Geschichte d. antiken Medizin. *M.* 1.40.
- Imhoof-Blumer, F., Porträtköpfe v. römischen Münzen der Republik und der Kaiserzeit. Für den Schulgebrauch herausgeg. Mit 4 Lichtdrucktafeln. 2. Aufl. kart. *M.* 3.20.
- Porträtköpfe auf antiken Münzen hellenischer und hellenisierter Völker. Mit Zeittafeln der Dynastien des Altertums nach ihren Münzen. Mit 296 Bildnissen in Lichtdruck. kart. *M.* 10.—
- und O. Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf antiken Münzen u. Gemmen. 26 Lichtdrucktafeln mit 1352 Abbild. u. 178 Seiten erläutern dem Text. *M.* 24.—
- Kaerst, J., Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Bänden.
- I. Band. Die Grundlegung des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
- II. Band. I. Hälfte. Das Wesen des Hellenismus. *M.* 12.— 14.—
- die antike Idee der Ökumene in ihrer politisch. u. kulturell. Bedeutung. *M.* 1.20.
- Keller, O., lateinische Volksetymologie und Verwandtes. *M.* 10.—
- Klotz, Reinh., Handbuch der lateinischen Stilistik. Nach des Verf. Tode herausgeg. von Rich. Klotz. *M.* 4.80.
- Rich., Grundzüge altröm. Metrik. *M.* 12.—
- Krumbacher, K., die Photographie i. Dienste der Geisteswissenschaften. Mit 15 Tafeln. *M.* 3.60.
- populäre Aufsätze. *M.* 6.— 7.—
- Lehmann, K., die Angriffe der drei Barkiden auf Italien. Drei quellenkritisch-kriegsgeschichtliche Unters. Mit 4 Karten, 5 Plänen und 6 Abbild. *M.* 10.— 13.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

- Lehrs, K., populäre Aufsätze aus dem Altertum, vorzugsweise zur Ethik und Religion der Griechen. 2. Aufl. *M.* 11.—
- Leo, Fr., die griechisch-römische Biographie nach ihrer literarischen Form. *M.* 7.—
- Lexikon, ausführliches, der griechischen und römischen Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten hrsg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände. 1. Band. (A—H.) *M.* 34.— II. Band. (I—M.) *M.* 38.— III. Band. (N—P.) *M.* 44.— IV. Band. 59.—63. Lieferung. (Q—Sibylla) Jede Lieferung *M.* 2.— (Fortsetzung unter der Presse.) Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. *M.* 10.— II. Carter, epitheta deorum. *M.* 7.— III. Berger, mythische Kosmographie der Griechen. *M.* 1.80.
- Fr. Lübker's Reallexikon des klass. Altertums für Gymnasien. 7., verb. Auflage, herausgegeben von M. Erler. Mit zahlreichen Abbildungen. *M.* 14.— 16.50.
- *Fr. Lübker's Reallexikon des klass. Altertums. Vollständ. Neubearb. [8. Aufl.] Hrsg. v. J. Geffcken u. E. Ziebarth. [U.d.Pr.]
- Ludwich, A., Aristarch's Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos dargestellt und beurteilt. Nebst Beilagen. 2 Teile. *M.* 28.— [I. Teil. *M.* 12.— II. Teil. *M.* 16.—]
- Masqueray, F., Abriß der griechisch. Metrik. Aus dem Französischen übersetzt von Br. Preßler. *M.* 4.40 5.—
- Man, G., die Religionsphilosophie Kaiser Julians in seinen Reden auf König Helios und die Göttermutter. Mit einer Übersetzung der beiden Reden. *M.* 6.— 7.—
- Mayser, E., Grammatik der griechischen Papyri aus der Ptolemäerzeit. Mit Einschluß der gleichzeitigen Ostraka und der in Ägypten verfaßten Inschriften. Laut- und Wortlehre. *M.* 14.— 17.—
- Mellet, A., Einführung in die vergleichende Grammatik der indogermanischen Sprachen. *M.* 7.— 8.—
- Misch, G., Geschichte der Autobiographie. I. Band: Das Altertum. *M.* 8.— 10.—
- Mittels, L., Reichsrecht und Volksrecht in den östlichen Provinzen des römischen Kaiserreichs. *M.* 14.—
- zur Geschichte der Erbpacht im Altertum. *AGWph.* XX. *M.* 2.—
- aus den griechischen Papyrusurkunden. *M.* 1.20.
- Mommsen, A., Feste der Stadt Athen im Altertum, geordnet nach attischem Kalender. Umarbeitung der 1864 erschienenen Heortologie. *M.* 16.—
- Nilsson, M. P., griechische Feste von religiöser Bedeutung mit Ausschluß der attischen. *M.* 12.— 15.—
- Noack, F., Ovalhaus und Palast in Kreta. Ein Beitrag zur Frühgeschichte des Hauses. *M.* 2.40 3.20.
- homerische Paläste. Eine Studie zu den Denkmälern und zum Epos. Mit 2 Tafeln u. 14 Abb. *M.* 2.80 3.80.
- Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2. Abdruck. 2 Bände. (Einzeln jed. Bd. *M.* 14.— 16.—) *M.* 28.— 32.—
- Otto, W., Priester und Tempel im hellenistisch. Ägypten. 2 Bde. je *M.* 14.— 17.—
- *Griechische Papyri im Museum des Oberhess. Geschichtsvereins zu Gießen. Im Verein mit O. Eger hrsg. u. erklärt von E. Kornemann u. P. M. Meyer. Bd. I. Heft 1: Urkunden Nr. 1—35. *M.* 7.— Heft 2: Urkunden Nr. 36—57. *M.* 8.—
- Partsch, I., Griechisches Bürgerschaftsrecht. 2 Teile. I. Teil. Das Recht des altgriechischen Gemeindestaats. *M.* 14.— 17.—
- Peter, H., die geschichtliche Literatur über die römische Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. je *M.* 12.—
- der Brief in der römischen Literatur. Literaturgeschichtliche Untersuchungen u. Zusammenfassungen. *M.* 6.—
- Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. *JG XXXVIII.* *M.* 24.—
- *Reitzenstein, R., hellenistische Mysterienreligionen, ihre Grundlagen und Wirkungen. *M.* 4 — 4.80.
- hellenistische Wundererzählungen. *M.* 5.— 7.—
- Ribbeck, O., Friedrich Wilhelm Ritschl. Ein Beitrag zur Geschichte der Philologie. 2 Bände. *M.* 19.20.
- Reden und Vorträge. *M.* 6.— 8.—
- Riese, A., das rheinische Germanien in der antiken Literatur. *M.* 14.—
- Roßbach, A., und R. Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Auflage der Roßbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. *M.* 36.—
- I. Band. Griechische Rhythmik von Westphal. *M.* 7.20. II. Band. Griechische Harmonik und Melopöie von Westphal. *M.* 6.80. III. Band. I. Abt. Allgemeine Theorie der griechisch. Metrik von Westphal und Gleditsch. *M.* 8.— II. Abt. Griechische Metrik mit besonderer Rücksicht auf die Strophengattungen und die übrigen metrischen Metra von Roßbach und Westphal. *M.* 14.—
- *Rostowzew, M., Studien zur Geschichte des römischen Kolonates. Erstes Beiheft zum „Archiv für Papyrusforschung“. *M.* 14.— (f. Abonn. des „Arch. f. Papyrusf.“ *M.* 11.—)
- Schaefer, A., Demosthenes und seine Zeit. 2., rev. Ausgabe. 3 Bände. *M.* 30.—
- Schmidt, J. H. H., Synonymik der griechisch. Sprache. 4 Bände. *M.* 54.—
- Handbuch der lateinischen und griechischen Synonymik. *M.* 12.—

Die **fetten** Ziffern verstehen sich für **gebundene** Exemplare.

Schmitz, W., *Commentarii notarum Tiro-nianarum* ed. W. S. Mit 132 Tafeln. In Mappe *M.* 40.—

Schneider, A., das alte Rom, Entwicklung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. Auf 12 Karten und 14 Tafeln dargestellt. *M.* 16.—

— die 12 Pläne auf festem Papier apart. *M.* 6.—

Schroeder, O., Vorarbeiten zur griech. Versgeschichte. *M.* 5.— 6.—

Schwartz, E., Charakterköpfe aus d. antiken Literatur. 1. Reihe. 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 3. Aufl. *M.* 2.20 2.80.

— 2. Reihe. 1. Diogenes der Hund u. Krates der Kyniker, 2. Epikur, 3. Theokrit, 4. Eratosthenes, 5. Paulus. *M.* 2.20 2.80.

Sittl, K., die Gebärden der Griechen und Römer. Mit zahlreich. Abbild. *M.* 10.—

Sitzler, J., Abriss der griechischen Literatur-geschichte. I. Band: Bis zum Tode Alexanders des Großen. *M.* 4.—

Stählin, O., Editionstechnik. Ratschläge f. d. Anlagetextkritischer Ausgaben. *M.* 1.60

Stemplinger, Ed., das Fortleben der horazi-schen Lyrik seit der Renaiss. *M.* 8.— 9.—

*Stengel, P., Opferbräuche der Griechen. Mit 6 Abbildungen. *M.* 6.— 7.—

Stoll, F., die Sagen des klassischen Altertums. 6. Aufl. Neu bearb. von F. Lamer. 2 Bände. Mit 19 Abb. je *M.* 3.60, in 1 Band *M.* 6.—

— die Götter des klassischen Altertums. 8. Aufl. Neu bearb. von F. Lamer. Mit 92 Abbildungen. *M.* 4.50.

Studniczka, F., die Siegesgöttin. Entwurf der Geschichte einer antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. *M.* 2.—

Susemihl, F., Geschichte der griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bände. I. Bd. *M.* 16.— 18.— II. Bd. *M.* 14.— 16.—

*Süß, W., Ethos, Studien zur älteren grie-chischen Rhetorik. *M.* 8.— 10.50.

*Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 6. Aufl., von E. Klostermann, W. Kroll, R. Leonhard, F. Skutsch und P. Wessner. 3 Bände. Bd. II *M.* 6.— 7.— [Band I u. III in Vorbereitung.]

— Studien und Charakteristiken zur griechischen und römischen Literatur-geschichte. 2. Auflage. Mit einem Lebens-abriss des Verfassers. *M.* 12.—

Thesaurus linguae Latinae editus auctori-tate et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Göttingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis. 1900—1909. Vol. I. *M.* 74.— 82.— Vol. II. *M.* 82.— 90.— Vol. III. fasc. 1. *M.* 7.60. *fasc. 2—7 je *M.* 7.20. *Vol. IV,

M. 58.— 66.—. *Vol. V. fasc. 1 *M.* 7.60. fasc. 2 *M.* 7.20.

**Thesaurus linguae Latinae. Supplementum. Nomina propria latina.* fasc. 1—II. je *M.* 7.20.

— *Index librorum scriptorum inscrip-tionum ex quibus exempla adferuntur.* *M.* 7.20.

Einbanddecke *M.* 5.—

Thiersch, H., Pharos, Antike, Islam und Occident. Mit 9 Tafeln, 2 Beilagen und 455 Abbildungen. *M.* 48.— 56.—

Troels-Lund, Himmelsbild und Weltanschauung im Wandel der Zeiten. Deutsch von E. Bloch. 2. Auflage. *M.* 5.—

Usener, H., Vorträge u. Aufsätze. *M.* 5.— 6.—

— der heilige Tychon. (Sonderbare Heilige. Texte u. Untersuchungen I.) *M.* 5.— 6.—

Vahlen, I., opuscula academica. 2 partes. Pars I. Proemia indicibus lectionum praemissa I—XXXIII ab a. MDCCCLXXV ad a. MDCCCLXXXI. *M.* 12.— 14.50.

Pars II. Proemia indicibus lectionum praemissa XXXIV—LXIII ab a. MDCCCLXXXII ad a. MDCCCXVI *M.* 14.— 16.50.

Vaniček, Al., etymologisches Wörterbuch der lateinischen Sprache. 2. Aufl. *M.* 6.—

— griechisch-lateinisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bände. *M.* 21.—

[I. Band. *M.* 10.— II. Band. *M.* 14.—]

Verhandlungen der 19.—50. Versammlung deutscher Philologen und Schulmänner. (Einzeln käuflich.)

Volkmann, R., Geschichte und Kritik der Wolfischen Prolegomena zu Homer. *M.* 8.—

— die Rhetorik der Griechen und Römer in systemat. Übersicht dargestellt. 2., ver-besserte Auflage. *M.* 12.—

Wachsmuth, C., die Stadt Athen im Altertum. I. Band. Mit 2 Karten *M.* 20.— II. Band.

1. Abteil. *M.* 12.— [2. Abteil. in Vorber.]

Weber, W., Untersuchungen zur Geschichte des Kaisers Hadrianus. *M.* 8.— 9.—

Weicker, G., der Seelenvogel in der alten Literatur und Kunst. Eine mythologisch-archäologische Untersuchung. Mit 103 Ab-bildungen im Text. *M.* 28.—

Welse, O., Charakteristik der lateinischen Sprache. 4. Auflage. *M.* 3.— 3.60

Willers, H., Geschichte der römischen Kupferprägung vom Bundesgenossenkrieg bis auf Kaiser Claudius. Mit 33 Abbild. im Text u. 18 Lichtdrucktafeln. *M.* 12.— 15.—

Wislicenus, W. F., astronom. Chronologie. Ein Hilfsbuch für Historiker, Archäologen und Astronomen. *M.* 5.—

Ziebarth, E., aus dem griechischen Schul-wesen. Eudemos von Milet und Ver-wandtes. *M.* 4.— 5.—

VERLAG VON B. G. TEUBNER IN LEIPZIG UND BERLIN

Neue Jahrbücher

für das klassische Altertum, Geschichte und deutsche
Literatur und für Pädagogik

Herausgegeben von

Johannes Ilberg und Bernhard Gerth

XIV. Jahrgang. 1911. Jährlich 10 Hefte. Preis: M. 30.—

Die erste Abteilung der „Neuen Jahrbücher“ will für die drei ersten im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die, durch zahllose Fäden miteinander verbunden, die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der zunehmenden Ausdehnung aller Forschungszweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Dem einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, wird die Möglichkeit geboten, den hauptsächlichsten Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten zu folgen.

Insbesondere dient sie der Aufrechterhaltung des vielfach gefährdeten Zusammenhanges zwischen Wissenschaft und Schule nach Kräften und an ihrem Teile. Wenn sie auch nur in großen Zügen die Erweiterung und Vertiefung der Erkenntnis wiedergeben kann, so berücksichtigt sie doch nicht etwa nur das für den höheren Unterricht direkt Brauchbare; der Lehrer soll eine freie wissenschaftliche Persönlichkeit sein und bleiben.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Byzantinische Zeitschrift

Begründet von **Karl Krumbacher**

unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen herausgegeben von

August Heisenberg und Paul Marc

XX. Band. 1911. Vierteljährlich ein Heft. Preis eines Bandes: M. 20.—

Dazu erschien: **Generalregister zu Band I—XII, 1892—1903.**

Mit Unterstützung des Therianosfonds der Kgl. Bayer. Akademie der Wissenschaften ausgearbeitet von **Paul Marc**. [VIII u. 592 S.] gr. 8.

1909. Geh. M. 24.—

Das internationale Zentralorgan für die gegenwärtig so mächtig aufblühenden byzantinischen Studien bildet die von **K. Krumbacher** (München) unter Mitwirkung zahlreicher Fachgenossen seit 1892 herausgegebene **Byzantinische Zeitschrift**, von der nunmehr 18 stattliche Bände vorliegen. Sie sieht ihre Aufgabe darin, über alle Fortschritte, welche die moderne Erforschung der byzantinischen Geschichte, Literatur, Sprache, Kunst, Religion, Epigraphik, Numismatik usw. aufzuweisen hat, wie auch über alle äußeren Vorkommnisse auf dem Gebiete zu orientieren und so den weiteren Ausbau der Disziplin zu fördern. Dies geschieht einmal durch selbständige Aufsätze, dann durch ausführliche Besprechungen wichtiger Neuerscheinungen, endlich durch eine möglichst vollständige, vom Herausgeber unter ständiger Mitwirkung mehrerer Fachgenossen bearbeitete Bibliographie über alle in das Programm der Zeitschrift einschlagenden Gebiete. Der Bericht berücksichtigt gleichmäßig alle Sprachen und verzeichnet jedesmal die ganze neuere Literatur bis etwa 2—3 Monate vor dem Erscheinen des Heftes, eine Promptheit, die von keiner anderen mit **Inhaltsangaben** versehenen, eine ganze Disziplin umfassenden Bibliographie erreicht wird. Den gesamten Inhalt der ersten 12 Bände, und zwar sowohl der Aufsätze und Besprechungen als der bibliographischen Notizen analysiert das von **P. Marc** ausgearbeitete **Generalregister**.

Archiv für Religionswissenschaft

Nach Albrecht Dieterich unter Mitwirkung von H. Oldenberg,
C. Bezold, K. Th. Preuß in Verbindung mit L. Deubner

herausgegeben von **Richard Wünsch**

XIV. Band. 1911. Jährlich 4 Hefte. Preis: M. 18.—

Das „Archiv für Religionswissenschaft“ will der Erforschung des allgemein ethnischen Untergrundes aller Religionen, wie der Genesis unserer Religion, des Unterganges der antiken Religion und des Werdens des Christentums dienen und insbesondere die verschiedenen Philologien, Völkerkunde und Volkskunde und die wissenschaftliche Theologie vereinigen. Neben der I. Abteilung, die wissenschaftliche Abhandlungen enthält, stehen als II. Abteilung Berichte, in denen von Vertretern der einzelnen Gebiete kurz die hauptsächlichsten Forschungen und Fortschritte religionsgeschichtlicher Art in ihrem besonderen Arbeitsbereiche hervorgehoben und beurteilt werden. Regelmäßig kehren wieder in fester Verteilung auf drei Jahrgänge zusammenfassende Berichte über wichtige Erscheinungen auf den verschiedenen Gebieten der Religionswissenschaft. Die III. Abteilung bringt Mitteilungen und Hinweise, durch die wichtige Entdeckungen, verborgene Erscheinungen, auch abgelegene und vergessene Publikationen früherer Jahre in kurzen Nachrichten zur Kenntnis gebracht werden.

Archiv für Kulturgeschichte

Unter Mitwirkung von Fr. von Bezold, G. Dehio, W. Dilthey, H. Finke,
W. Goetz, K. Hampe, O. Lauffer, K. Neumann, A. Schulte, E. Troeltsch

herausgegeben von **Georg Steinhausen**

IX. Band. 1911. Jährlich 4 Hefte. Preis: M. 12.—

Das „Archiv für Kulturgeschichte“ will eine Zentralstätte für die Arbeit auf dem Gebiete der gesamten Kulturgeschichte sein, und dabei vor allem im Zusammenhang mit neueren Richtungen der geschichtlichen Forschung der Arbeit auf dem Gebiet der Geschichte des höheren Geisteslebens ein geeignetes Organ sichern. Neben der I. Abteilung, die selbständige wissenschaftliche Abhandlungen enthält, sollen als II. Abteilung regelmäßige Literaturberichte erscheinen, die auf je einem Spezialgebiet das für die kulturgeschichtliche Forschung Wertvolle aus der Fülle der literarischen Erscheinungen unter dem Gesichtspunkt der besonderen Aufgaben und Methoden der Kulturgeschichte herausheben. Diese Berichte behandeln: Allgemeine Kulturgeschichte und Methodenlehre, Allgemeine und lokale deutsche Kulturgeschichte, Geschichte der wirtschaftlichen Kultur, der politisch-rechtlichen Kultur und Verfassung, der gesellschaftlichen Kultur und der Sitten, des Erziehungswesens, der Naturwissenschaften und Medizin, der technischen Kultur, der religiösen und ethischen Kultur, der literarischen Kultur, der Musik, der künstlerischen Kultur, der geistigen Kultur und Weltanschauung, der Persönlichkeitsentwicklung, Volkskunde, Anthropologie und Gesellschaftsbiologie. Im Vordergrund soll bei den Berichten über die einzelnen Kulturgebiete die europäische, insbesondere die deutsche Kultur des Mittelalters und der Neuzeit stehen. Sie sollen ergänzt werden durch zusammenfassende Berichte über italienische, französische, englische, amerikanische, slawische, skandinavische Kulturgeschichte, antike Kulturgeschichte, das Fortleben der Antike in Mittelalter und Neuzeit, jüdische, islamitische, indische und ostasiatische Kulturgeschichte. Eine III. Abteilung soll Mitteilungen und Hinweise bringen.

DIE KULTUR DER GEGENWART

IHRE ENTWICKLUNG UND IHRE ZIELE

HERAUSGEGEBEN VON PROFESSOR PAUL HINNEBERG

In 4 Teilen. Lex.-8. Jeder Teil zerfällt in einzelne inhaltlich vollständig in sich abgeschlossene und einzeln käufliche Bände (Abteilungen).

Teil I: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. I. Hälfte. Religion und Philosophie, Literatur, Musik und Kunst (mit vorangehender Einleitung zu dem Gesamtwerk).

Teil II: Die geisteswissenschaftlichen Kulturgebiete. 2. Hälfte. Staat und Gesellschaft, Recht und Wirtschaft.

Teil III: Die naturwissenschaftlichen Kulturgebiete. Mathematik. Die Vorgeschichte der modernen Naturwissenschaften und der Medizin. Die Naturwissenschaften d. Anorganischen. Biologie. Medizinische Wissenschaften.

Teil IV: Die technischen Kulturgebiete. Bautechnik, Maschinenteknik, industrielle Technik, Landwirtschaftliche Technik, Handels- und Verkehrstechnik.

Die „Kultur der Gegenwart“ soll eine systematisch aufgebaute, geschichtlich begründete Gesamtdarstellung unserer heutigen Kultur darbieten, indem sie die Fundamentalergebnisse der einzelnen Kulturgebiete nach ihrer Bedeutung für die gesamte Kultur der Gegenwart und für deren Weiterentwicklung in großen Zügen zur Darstellung bringt. Das Werk vereinigt eine Zahl erster Namen aus allen Gebieten der Wissenschaft und Praxis und bietet Darstellungen der einzelnen Gebiete jeweils aus der Feder des dazu Berufensten in gemeinverständlicher, künstlerisch gewählter Sprache auf knappstem Raume.

Von Teil I und II sind erschienen:

Die allgemeinen Grundlagen der Kultur der Gegenwart. (I, 1.) Bearbeitet von W. Lexis, Fr. Paulsen, G. Schöppa, A. Matthias, H. Gaudig, G. Kerschensteiner, W. v. Dyck, L. Pallat, K. Kraepelin, J. Lessing, O. N. Witt, G. Göhler, P. Schlenther, K. Bücher, R. Pietschmann, F. Milkau, H. Diels. [XV u. 671 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 16.—, in Leinwand geb. *M.* 18.—

Die orientalischen Religionen. (I, 3, 1.) Bearbeitet von Edv. Lehmann, A. Erman, C. Bezold, H. Oldenberg, J. Goldziher, A. Grünwedel, J. J. M. de Groot, K. Florenz, H. Haas. [VII u. 267 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 7.—, in Leinwand geb. *M.* 9.—

Geschichte der christlichen Religion. Mit Einleitung: Die israelitisch-jüdische Religion. (I, 4, 1.) Bearbeitet von J. Wellhausen, A. Jülicher, A. Harnack, N. Bonwetsch, K. Müller, A. Ehrhard, E. Troeltsch. 2., stark vermehrte und verbesserte Auflage. [X u. 792 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 18.—, in Leinwand geb. *M.* 20.—

Systematische christliche Religion. (I, 4, II.) Bearbeitet von E. Troeltsch, J. Pohle, J. Mausbach, C. Krieg, W. Herrmann, R. Seeberg, W. Faber, H. J. Holtzmann. 2., verbesserte Auflage. [VIII u. 279 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 6.60, in Leinwand geb. *M.* 8.—

DIE KULTUR DER GEGENWART

Allgemeine Geschichte der Philosophie. (I, 5.) Bearbeitet von W. Wundt, H. Oldenberg, J. Goldziher, W. Grube, T. Jnouye, H. v. Arnim, Cl. Baeumker, W. Windelband. [VIII u. 572 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 12.—, in Leinw. geb. *M.* 14.—

Systematische Philosophie. (I, 6.) Bearbeitet von W. Dilthey, A. Riehl, W. Wundt, W. Ostwald, H. Ebbinghaus, R. Eucken, Fr. Paulsen, W. Münch, Th. Lipps. 2. Aufl. [X u. 435 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M.* 10.—, in Leinw. geb. *M.* 12.—

Die orientalischen Literaturen. (I, 7.) Bearbeitet von E. Schmidt, A. Erman, C. Bezold, H. Gunkel, Th. Nöldeke, M. J. de Goeje, R. Pischel, K. Geldner, P. Horn, F. N. Finck, W. Grube, K. Florenz. [IX u. 419 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. (I, 8.) Bearbeitet von: U. v. Wilamowitz-Moellendorff, K. Krumbacher, J. Wackernagel, Fr. Leo, E. Norden, F. Skutsch. 2. Aufl. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die osteuropäischen Literaturen und die slawischen Sprachen. (I, 9.) Bearbeitet von A. Bezzenberger, A. Brückner, V. v. Jagić, J. Máchal, M. Murko, F. Riedl, E. Setälä, G. Suits, A. Thumb, A. Wesselovsky, E. Wolter. [VIII u. 396 S.] 1908. Geh. *M.* 10.—, in Leinwand geb. *M.* 12.—

Die romanischen Literaturen u. Sprachen. Mit Einschluß des Keltischen. (I, II, 1.) Bearbeitet von H. Zimmer, K. Meyer, L. Chr. Stern, H. Morf. W. Meyer-Lübcke. [VII u. 499 S.] 1909. Geh. *M.* 12.—, in Leinw. geb. *M.* 14.—

Allgemeine Verfassungs- und Verwaltungsgeschichte des Staates und der Gesellschaft. (II, 2.) Bearbeitet von A. Vierkandt, L. Wenger, M. Hartmann, O. Franke, A. Luschin v. Ebengreuth, O. Hintze. [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft des Orients. (II, 3.) Bearbeitet von A. Vierkandt, G. Maspero, M. Hartmann, O. Franke, K. Rathgen. [Unter der Presse.]

Staat und Gesellschaft der Griechen und Römer. (II, 4, 1.) Bearbeitet von U. v. Wilamowitz-Moellendorff und B. Niese. [VI u. 280 S.] 1910. Geh. *M.* 8.—, in Leinwand geb. *M.* 10.—

Staat und Gesellschaft der neueren Zeit (bis zur französischen Revolution). (II, 5, 1.) Bearbeitet von F. v. Bezold, E. Gothein, R. Koser. [VI u. 349 S.] Lex.-8. 1908. Geh. *M.* 9.—, in Leinwand geb. *M.* 11.—

Systematische Rechtswissenschaft. (II, 8.) Bearbeitet von R. Stammler, K. Sohm, K. Gareis, V. Ehrenberg, L. v. Bar, L. v. Seuffert, F. v. Liszt, W. Kahl, P. Laband, G. Anschütz, E. Bernatzik, F. v. Martitz. [X, LX u. 526 S.] Lex.-8. 1906. Geh. *M.* 14.—, in Leinwand geb. *M.* 16.—

Allgemeine Volkswirtschaftslehre. (II, 10, 1.) Bearbeitet von W. Lexis. Geh. *M.* 7.—, in Leinwand geb. *M.* 9.—

Probeheft und Sonder-Prospekte über die einzelnen
Abteilungen (mit
Auszug aus dem Vorwort des Herausgebers, der Inhaltsübersicht
des Gesamtwerkes, dem Autoren-Verzeichnis und mit Probestücken
aus dem Werke) werden auf Wunsch umsonst und postfrei
vom Verlag versandt.

57521

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

A 000 675 807 2

Verlag von B. G. Teubner in Leipzig und Berlin

Die griechische und lateinische Literatur und Sprache. Bearbeitet von U. v. WILAMOWITZ-MOELLENDORFF, K. KRUMBACHER, J. WACKERNAGEL, FR. LEO, E. NORDEN, F. SKUTSCH. (Die Kultur der Gegenwart. Teil I, Abt. 8.) 2. Aufl. [VIII u. 494 S.] Lex.-8. 1907. Geh. *M.* 10.—, geb. *M.* 12.—

Inhalt: I. Die griechische Literatur und Sprache. Die griechische Literatur des Altertums: U. v. Wilamowitz-Moellendorf. — Die griechische Literatur des Mittelalters: K. Krumbacher. — Die griechische Sprache: J. Wackernagel. — II. Die lateinische Literatur und Sprache. Die römische Literatur des Altertums: Fr. Leo. — Die lateinische Literatur im Übergang vom Altertum zum Mittelalter: E. Norden. — Die lateinische Sprache: F. Skutsch.

Misch, G., Geschichte der Autobiographie. I. Band. Das Altertum. [VII u. 472 S.] gr. 8. 1907. Geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 10.—

Norden, Ed., die antike Kunstprosa vom VI. Jahrhundert v. Chr. bis in die Zeit der Renaissance. 2 Bände. 2. Abdruck. gr. 8. 1909. Band I [XX, 450 u. 17 S.] Band II [IV, S. 451—968 u. 16 S.] Geh. je *M.* 14.—, geb. je *M.* 16.—

Partsch, J., griechisches Bürgerschaftsrecht. 2 Teile. I. Teil. Das Recht des altgriechischen Gemeindestaates. [IX u. 434 S.] gr. 8. 1909. Geh. *M.* 14.—, geb. *M.* 17.—

Poland, F., Geschichte des griechischen Vereinswesens. [VIII u. 655 S.] Lex.-8. 1909. Geh. *M.* 24.—

Rostowzew, M., Studien zur Geschichte des römischen Klonates. [XII u. 432 S.] gr. 8. 1910. Geh. *M.* 14.—

Schwartz, E., Charakterköpfe aus der antiken Literatur. I. Reihe: 1. Hesiod und Pindar, 2. Thukydides und Euripides, 3. Sokrates und Plato, 4. Polybios und Poseidonios, 5. Cicero. 3. Aufl. [IV u. 128 S.] gr. 8. 1910. II. Reihe: 1. Diogenes der Hund und Krates der Kyniker, 2. Epikur. 3. Theokrit, 4. Eratosthenes, 5. Paulus. [IV u. 136 S.] gr. 8. 1910. Geh. je *M.* 2.20, geb. je *M.* 2.30.

Staat und Gesellschaft der Griechen und Römer. Von U. v. WILAMOWITZ-MOELLENDORFF und B. NIESE. (Kultur der Gegenwart, Teil II, Abt. 4, 1.) [VI u. 280 S.] Lex.-8. 1910. Geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 10.—

Süß, W., Ethos. Studien zur älteren griechischen Rhetorik. [VI u. 257 S.] gr. 8. 1910. Geh. *M.* 8.—, geb. *M.* 10.50.

Teuffel, W. S., Geschichte der römischen Literatur. 6. Auflage. Von E. KLOSTERMANN, W. KROLL, R. LEONHARD, F. SKUTSCH und P. WESSNER. 3 Bände. gr. 8.

I. Band. Bis zum Jahre 31 v. Chr. [In Vorbereitung.]

II. — Vom Jahre 31 v. Chr. bis zum Jahre 96 n. Chr. [VI u. 348 S.] 1910. Geh. *M.* 6.—, geb. *M.* 7.—

III. — Vom Jahre 96 n. Chr. bis zum 8. Jahrhundert. [In Vorbereitung.]

Usener, H., Vorträge und Aufsätze. [V u. 259 S.] gr. 8. 1907. Geh. *M.* 5.—, geb. *M.* 6.—

Vahlen, J., gesammelte philologische Schriften. 2 Teile. I. Teil. Schriften der Wiener Zeit 1858—1874. [VII u. 658 S.] gr. 8. 1911. Geh. *M.* 14.—, geb. *M.* 16.50.

Willers, H., Geschichte der römischen Kupferprägung vom Bundesgenossenkrieg bis auf Kaiser Claudius nebst einleitendem Überblick über die Entwicklung des antiken Münzwesens. Mit 33 Abbildungen im Text und 18 Lichtdrucktafeln. [XVI u. 228 S.] gr. 8. 1909. Geh. *M.* 12.—, geb. *M.* 15.—

Ziebarth, E., aus dem griechischen Schulwesen. Eudemos von Milet und Verwandtes. [VIII u. 150 S.] gr. 8. 1909. Geh. *M.* 4.—, geb. *M.* 5.—